

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ÇİFTE YURUŞ

Orijinal Adı: Double Time

Yazarı: Olivia Cunning

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Güneş

Çevirmen: Doğa Kocagöz

Editör: Gökçe Çiçek

Redaktör: Nilüfer Savaşer Nişli

Kapak Tasarım: Selim Büyükgüner

Basım yılı: 2015

ISBN: 978-605-5358-80-8

Yayınevi Sertifika No: 20610

© 2012, Olivia Cunning

Türkçe Yayın Hakkı: Nurchan Kesim Telif Hakları Ajansı aracılığıyla

© Mürekkep & Divit Bas. Yay. San. ve Dış Tic. Ltd. Şti.

Kapak Görseli, Nurchan Kesim Telif Hakları Ajansı aracılığıyla

Sourcebooks Inc.'den alınmıştır.

Ephesus Yayınları, Mürekkep & Divit Yayın Grubu'nun tescilli markasıdır.

Baskı: Gülmat Matbaacılık-2

Matbaacılar Sitesi E-Blok No: 4/3

Topkapı/İstanbul

Tel: 0 (212) 577 79 77

Cilt: Yıldız Mücellit

Davutpaşa Cad. Emintaş Kazım Dinçol San. Sitesi 2. Bodrum

No: 81/25 Topkapı/İstanbul

Tel: 0 (212) 501 31 17- 613 17 33

Yayımlayan

Mürekkep & Divit Bas. Yay. San. ve Dış Tic. Ltd. Şti.

Ücretsiz Pdf Kitap Arşivi - ntnhs.com/panley.org

Ücretsiz Pdf Kitap Arşivi - ntnhs.com/panley.org

Kadıköy/İstanbul

www.Pdfindir.net

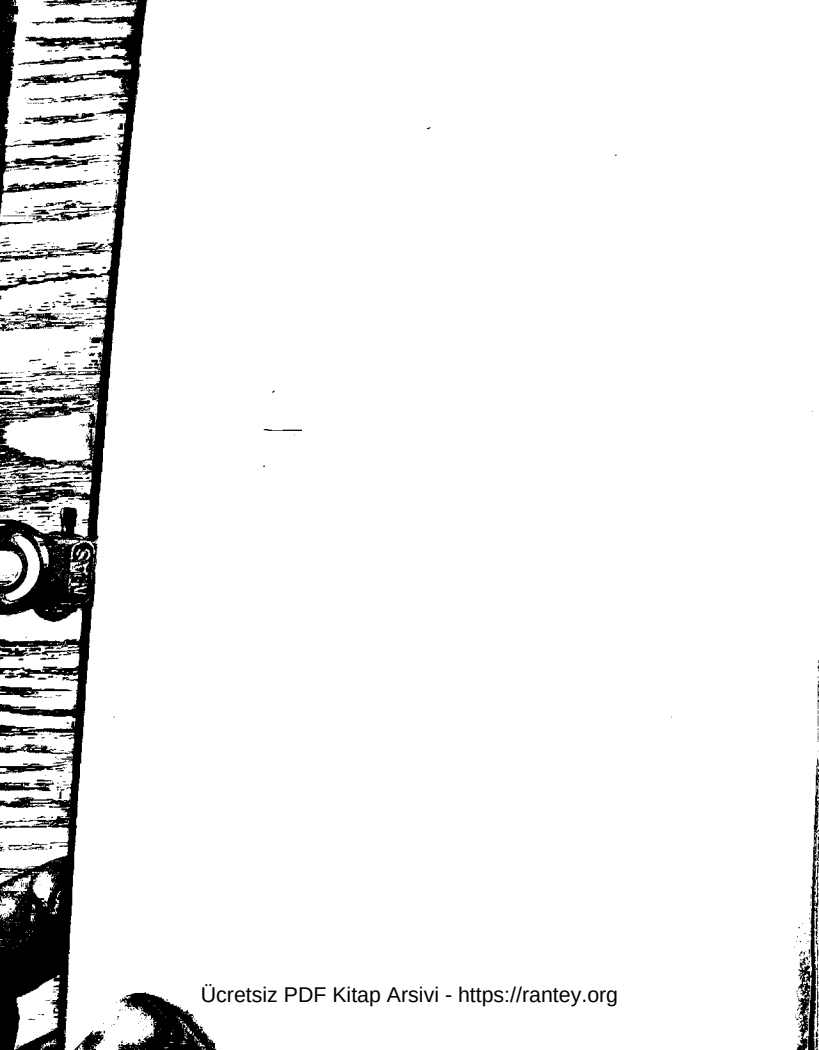
Çifte VURUŞ OLIVIA CUNNING

Çeviri
Doğa Kocagöz

Yasını tuttuğum ilk rock yıldızı,
Randy Rhodes'un
anısına adanmıştır.

Bu çılgın treni çok erken terk etti, ama mirası
mükemmel gitar sololarında yaşamaya devam edecek.
Dostum, bir harikası.

1. Bölüm

"Trey." Brian'ın derin sesi Trey'in yüreğini hoplattı. Ruhunu ve arzularını hareketlendirdi. Brian onun umutlarını, hayallerini oluşturunuyordu. Aşkın ve arzularının somut bir halidi. Brian onun geçmişini, bugününü ve geleceğini temsil ediyordu. Trey'in bugüne kadar yaptığı ve yapacağı her şey bu adamla ilişkiliydi. Trey, Brian'ın onu hiçbir zaman kendisinin sevdiği gibi, kuşatırcasına ve yürek burkarcasına sahip lenerek sevmeyeceğini biliyordu. Çünkü ikisi çok yakın arkadaşlıklar. Bu Trey için yeterli değildi ama hiç yoktan iyiydi.

"Trey?" diye fısıldadı Brian, Trey'in kulağına. Brian'ın çıplak göğsü, Trey'in çıplak sırtına baskı yapıyordu. "Seni istiyorum."

Trey'in bedenindeki şehvet seli, ani bir nefes ile kesilmişti. "Şimdi mi?

"Şşş," diye fısıldadı Brian. "Sessiz ol, yoksa bizi duyarlar."

Trey çıplaktı. Çıplak mı uyumuştı? Hatırlamıyordu. Önemli de yoktu. Brian, Trey'i karanlıkta tur otobüsündeki yatağını üzerine yüzükoyun yatırmıştı. Trey onun ağırlığını üzerinde hissediyordu. Brian'ın teninin sıcaklığı, Trey'in tenine işlemişti. Brian'ın teninin, tıraş losyonunun kokusu ve erkekliği onu çevreliyordu. Trey gözlerini kapadı ve duyguların tadına vardı. Brian'ın teni ve iç gıcıklayıcı nefesi.

Duygular Trey'i sarmalamıştı. Tek üzüntüsü yüz yüze olmamalarıydı. Bu yüzden Brian'ın o koyu kahverengi gözlerinin içine bakarken zihni PDF Kitap Arşivi <https://kitapyaz.com> kitaplarını okşamıyor ve içine girerken Brian'ın dudaklarını öpemiyordu.

Brian onu her ziyaret ettiğinde, Trey her zamanki gibi davranıyor, tamamen teslim oluyordu.

Brian'ın aletini, tir tir titreyen kıkında hissetti. Rahatladı ve kendini tamamen ona bıraktı. Brian aletini içeriye doğru ittirdi ve Trey'in içini derin bir baskıyla doldurdu.

Trey, vücudunun derinliklerinden dışarıya çıkan acı ve zevk karışımıyla, "Ah," diye soludu. Brian'ın aletinin kocaman oluşunu seviyordu. Bu onun limitlerini zorluyordu. Brian'ın, ellerini iki taraftan kavrayarak onu yatağa bastırmasını seviyordu. Bu Trey'i çaresiz hissettiriyordu. Kesinlikle hissetmesi gerektiği gibi; düzülmüş ve kullanılmış hissediyordu, ancak biliyordu ki bu yaptıkları doğru değildi. Brian başka birini seviyordu.

Trey kendi aletini daha fazla zevk alabileceği bir pozisyona getirebilmek için yavaşça kalçalarını kaldırdı.

"Kıpırdama," dedi Brian. "İçine al şunu."

Trey, Brian'ın aletini içine aldı. Artık acı hissetmiyordu, sadece yoğun ve aşırı şekilde zevk alıyordu. Brian, onu daha sert düzüyordu. Daha da sert... Trey avazı çıktığı kadar *Seni seviyorum, seni seviyorum!* diye bağırarak istedi ama buna cesaret edemedi. Böyle aptalca bir şeyi söylediği an Brian'ın ortadan kaybolacağını biliyordu.

Trey dudaklarını ısırdı ve kalçalarını yataktan kaldırmaya çalıştı. Brian onu düzerken, ellerini aletinin üzerine koymasını istiyordu. Başından köküne kadar onu sıvazlamasını, ona zevk vermesini istiyordu. Brian'ın eliyle boşalmak, onun ellerine boşalmak istiyordu. Gitardan çıkan o notaları oluşturan o eller, Brian'ın bir parçası olduğu kadar Trey'in de parçasıydı.

"Brian?" diye fısıldadı Trey. "Lütfen."

"Olmaz."

Trey inledi ve kalçalarını salladı, aletini yatağa sürtüyordu. Boşalmayı çok istiyordu. *Lütfen, buna ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var.*

"Trey, kıpırdama. Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyorsun."

Trey hareket etmeyi kesti. Brian son zamanlarda onu aynı bu şekilde ve daha sık ziyaret ediyordu. Özellikle de karısı Myrna hamile kaldıktan sonra, daha çok geceleri olan bir şeydi. Trey, Brian'ı istiyordu. Onu sadece yatağında değil, hayatında da istiyordu. Her dakika, Brian'ın ondan biraz daha uzaklaştığını hissediyordu ve buna nasıl dayanacağını bilmiyordu.

Brian, benimle kal. Lütfen.

"Trey?" Bir el Trey'in omzunu kavrayarak onu sağlam bir şekilde sarstı. "Trey! Uyan. Vakit geldi."

Trey gözlerini açtı. Rüyalarındaki Brian kaybolmuş, onun yerine gerçek Brian gelmişti. Gerçek Brian güzelce, sert ve bencilce onu götünden düzmüyordu. Bu Brian tamamen giyinikti ve Trey'in ranzasının perdesinin uzağından ona sırtıyordu. Trey'in hayalları beklenmedik bir şekilde kasılmıştı. Çorabını almak için uzandı. Aletini yumuşak ve sıcak pamuklu dokuma çorabın içine soktu. Karm kasıldı. Aletinin kökündeki kaslar sertçe kasıldı. İzdırap verici bir şekilde nefes alıp vererek boşaldı.

Lanet olsun. Bir çorabını daha mahvetmişti.

"Erotik rüyayı böldüğüm için özür dilerim, ahbap," dedi Brian, "Ama uçağı yakalamamız gerekiyor. Hem de hemen, çabuk giyin."

Hâlâ şaşkıncı. Beklenmedik bir anda yaşadığı, Brian'ın onu izlediği ve şüphesiz ki haftalardır fantezilerinde tekrar tekrar yaşadığı orgazmın etkisiyle hâlâ titriyordu. Yatağında oturmak için kendini zorladı. Ayakkas yatağın kenarından sallanırken, rahatsız bir açıyla geriye doğru yaslandı, böylece

kafasını tur otobüsüne vurmuyacaktı. "Saat kaç?" Gözlerini ovuşturdu ve aşırı aydınlık kabin ışıklarında kırpıştırdı.

"Üç."

"Sabah mı? Bu ne şimdi, Brian? Uyumam lazım."

"Myrna doğuruyor."

Trey'in kalbi yerinden çıkacaktı. "Daha vakti yok muy..."

"Biliyorum. İki hafta daha olmasına rağmen doğuruyor. Hastaneye gitmiş bile." Brian, Trey'in kolunu kavradı ve onu yatağından kaldırdı. "Acele et. İlk çocuğumun doğumunu kaçırmayacağım."

"Anlamıyorum ki, neden benim de gelmem gerekiyor?" dedi Trey.

Brian biraz incinmiş gibi göründü ve Trey o anda, bu sözü söylememiş olmayı istedi.

"Gelmek zorundasın, çünkü sana orada ihtiyacım var," dedi Brian.

Trey, bu söylediğini kalpten gelerek söylemese de, "Tamam, geliyorum, fark etmez," dedi. Brian'ın ona ihtiyacı mı vardı? Her şeyin bir ilki vardı demek.

Boxer şortlarını düzenledi ve kot pantolonunu yeni ses operatörünün boş yatağının üzerinde buldu. Rebekah'nın yatağı pek kullanılmıyordu. Rebekah ve grubun davulcusu Eric Sticks, zamanlarının çoğunu arkadaki yatak odasında, hâlâ balayında olduklarını iddia ederek geçiriyorlardı. Yedi ay boyunca süren bu balayı herkese göre biraz fazla uzamıştı. Hatta Trey'e göre bile fazlaydı. Pantolonunu giydi, kafasından bir tişört geçirdi ve yedek çorap aramaya başladı.

Trey, mahvolmuş çorabı çöpe fırlatırken, Brian kıkırdıyordu. "Gerçekten sağlam rüya görmüş olmalısın. Neyle ilgiliydi?"

Trey eliyle etrafı yoklarken bir an bile tereddüt etmeden, "Üç tane çok seksi kadın vardı," diye yalan söyledi. "Benim

de üç sikim vardı ve hatunların her biri, bir tanesini ağzına almıştı."

Brian garip bir şekilde ona kaşını kaldırdı ve Trey'in kalbi sanki bir anlığına durdu. Bu adam gerçekten de bir harikaydı. Bu kadar muhteşemlik günah sayılmalıydı. "Tuhaf," dedi Brian.

Ama bu evlenmiş ve baba olmak üzere olan en yakın arkadaşınızla ilgili homo erotik bir rüya görmek kadar tuhaf olamazdı.

"Uçak biletlerini aldın mı?" diye sordu Trey.

"Kardeşinin jeti bizi pistte bekleyecek. Yola çıktı bile. Biz pistte vardığımızda inmiş olur."

"Dare de mi bizimle geliyor?"

"Hayır. Sadece sen ve ben."

Özel bir jette yalnız kalacaklardı. Trey, uçakta seks partisi yapmayacaklarından oldukça emindi. Ne kadar da yazıktı.

Dört saat sonra hastaneye ulaştıklarında, Brian panik halindeydi. Trey, Myrna'nın doğuracağı doğumhanenin eşğinde tereddüt içerisindeyken, Brian onu kolundan yakaladı ve onu da içeriye çekti.

Brian, lanet olası bir çift cerrah eldiveni giymiş, Myrna'nın bacakları arasındaki siyah saçlı bir şeylerle uğraşan doktora, "Doğumu kaçırmadım, değil mi?" diye sordu. Trey böyle bir şeyi hiç görmek istemezdi. Lanet olsun, bu çok can yakıyor olmalıydı.

Trey'in göz kapakları kırıştı, ayaklarının altındaki zemin birden kayboldu ve her şey karardı.

Bebeğin ciyaklaması ve “Bir erkek!” sesleri Trey’in yan uyanık zihninde yankılanıyordu. Bununla birlikte, burnunun ucunda garip bir amonyak kokusu dolanıyordu.

Yakınlarda bir yerdeki yumuşak bir kadın sesi, "Hadi, güzelim," dedi. Gözlerimi kapamam için <https://www.youtube.com/watch?v=UW3333333333> bitti.

Trey ani bir derin nefes alarak bilincini yeniden kazandı. İlgüdüsel olarak burnunun etrafındaki amonyak tuzlarını savuşturdu ve oturdu.

Odanın diğer tarafından birisi, "İşte geri döndü," dedi. Bunu söyleyen belki de doktordu. Trey gözlerini açıp odaklanamıyordu.

"Bayıldım mı?" diye sordu.

Brian, Myrna'nın yatağının yanından "Sarhoş gibiydin," dedi ve neşeli bir şekilde kıkırdadı.

Trey ayağa kalkmaya çalışarak, "Bundan kimseye bahsedeyim deme," dedi. Ayakta sabit durabilmek için sırtını duvara yasladı. Hastanelerden nefret ediyordu. Çocukken hastanelerde çok fazla vakit geçirmişti, hatta buna babasının ihtisas yaptığı ve annesinin de bisikletle ülke turuna çıktığı bütün bir yaz dâhildi. Sadece hastane kokusu bile tüylerini diken diken etmeye yetiyordu.

"Öyle mi?" dedi Brian. "Herkes duysun diye tişört bastırıyorum. Seni göbek bağı kesilene kadar beklemek istedim ama sen vaktinde uyanamadın."

Trey'in midesi altüst oldu. *Göbek bağı kesmek mi? İğrenç. "Kaçırdığım için üzgünüm,"* dedi ama hiç de üzgün değildi.

"Sorum değil. Videoya çektim."

"Harika..." Trey kırış kırış olan burnunu saklamak için başını öne eğdi.

Pembe hastane kıyafeti giymiş baş döndürücü esmer, Trey'in görüş alanına girmek için öne eğildi. Trey'in saçlarını, onun yüzünün önünden çekti. Kahverengi kaşları ve mavi gözleri endişeyle bakıyordu. "Daha iyi misin?" diye sordu.

Trey, kadına sırtı ve kadın kıpkırmızı oldu. "Sanırım, yaşıyacağım."

Kadının elleri, Trey'in başının arkasına doğru gitti. "Başını kaldırın." Nazik eller, Trey'in saçlarının arasında gezinerek, sol

kulağının üstündeki geniş kavisin oradaki yarayı buldu. İşaret parmağı ise başındaki şişkinliği takip etti. "Bu da nedir?"

Trey, hemşirenin elini kendine çekti ve başından uzaklaştırdı. "Eski bir savaş yarası," dedi. Eğer bir bar kavgasında başının arkasından beyzbol sopası ile bir darbe aldıysan, bu bir tür savaş yarası sayılabilirdi. Bu küçük kaza Trey'i günlerce hastanede yatırmıştı. Bu olay Trey'in en harika anılarından biri değildi elbette. Hemşireye, "Gerçekten çok güzel gözlerin var," derken hâlâ onun elini tutuyordu.

Hemşirenin nefesi kesildi. Trey'in bakışlarına odaklanırken gözbebekleri büyüdü. Masmavi gözlerini saklamak için kirpiklerini aşağıya indirirken, "Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Trey hemşirenin elini bıraktı ve hemşire duvara karşı eğildi. Trey dikkatini yatağa çevirdi. Mavi kıyafetli neşeli doktor, Myrna'nın bacakları arasında bir şeyler yapıyordu. Trey doktorun Myrna'ya dikiş attığından oldukça emindi ama bunun neden gerekli olduğunu asla öğrenmek istemiyordu.

"Peki, dokuz aydan beri görmek için beklediğimiz bebek nerede?" diye sordu.

Brian onu eliyle yatağa doğru çağırdı. Trey dikkatli bir biçimde yatağa yaklaştı. Myrna yorgun görünüyordu ve Trey bu yaptığının onu kızdıracağını çok iyi biliyordu. Gerekirse koşarak kaçmaya hazırdı. Brian bir kolunu Trey'in omuzlarına doladı ve birlikte Myrna'nın kolları arasındaki kundağa gözlerini diktiler. Minyatür, kırmızı suratlı Brian yumruğunu ağzına sokmuş, çok büyük bir ciddiyetle parmaklarını emiyordu. Trey'in kalbi göğüs kafesinin içinde erimeden önce, birkaç saniye atmayı kesti. Brian'ın oğlu, Trey'in hayatı boyunca gördüğü en mükemmel şeydi.

Brian bebeği kucakladı ve Trey'e uzattı. Trey bebeğin ufak bedenini göğsüne yasladı ve ona nüksit kusulmuş ve bakakaldı.

"Ona Malcolm Trey adını verdik," dedi Myrna. "Brian'ın babasının ve senin adını."

Trey, bakışlarını merak içinde Myrna'ya çevirdi. "Benim adımı mı? Ona neden benim adımı verdiniz ki?"

Myrna gülümsedi. "Ona, Brian'ın hayatındaki en önemli iki erkeğin adını vermenin uygun olduğunu düşündük."

"Onun manevi babası olmanı istiyoruz," dedi Brian.

"Ben..." Trey onur duymuştu ama manevi baba olmak için uygun biri değildi. Kendi başının çaresine bile güçlükle baka-bilecek kadar sorumsuz birisiydi. Ondan nasıl çocuklarının bakımından sorumlu olmasını bekliyorlardı ki? "Ben aynı fi-kirde değilim..."

Kollarındaki bebek aguladı ve Trey minik, kahverengi göz-lere bakabilmek için bakışlarını aşağıya indirdi. Babasının göz-leliydi. Brian'ın gözleyiydi. Bu muhteşem ufaklığı Brian yap-mıştı. Bu harika bir şeydi.

Brian baba olmuştu.

Trey, Brian'a bir bakış attı ve bu muazzam an karşısında nefesi kesildi. Brian, Trey'i fark etmemişti. O sadece oğluna bakıyordu. Bu ufaklık için duyduğu gurur, elle tutulacak ka-dar somut bir şeydi.

Trey bakışlarını kollarındaki bebeğe çevirdi, Malcolm'ın yanaklarından makas aldı ve ufakık başını okşadı. Küçük par-makları Trey'i büyülemişti. O küçük tırnakları, minicik ek-lemleri. Her şey minicikti. Malcolm, Trey'in parmağını şaşır-tıcı bir kuvvetle tuttu. Trey ona "Bir gün aynı baban gibi usta bir gitarist olacaksın," dedi.

Trey, yüzünü buruşturan ufaklık karşısında gülümsedi. Brian'ın oğluna tamamen abayı yakmıştı. Bu çocuk, Brian'ın karısı Myrna ile paylaştığı aşkından doğmuştu. Brian onu ne kadar severse sevsin, Trey böyle bir çocuğu ona veremezdi.

Trey derin bir nefes aldı ve bebeği alnından öperek Malcolm'ı babasına geri verdi. "Al şunu, yoksa kesin bir yerini kıranım."

"Yakışıklı çocuk, öyle değil mi?" diye sordu Brian ve Malcolm'ın şakaklarına bir öpücük kondurdu.

"Elbette," dedi Myrna. Myrna kocasına ve oğluna gözlemini dikmiş bakarken, ela rengi gözleri aşk ile parlıyordu. "Babasına benziyor."

"Senin dudaklarını almış," dedi Brian.

"Senin de saçlarını."

Trey kıkırdadı. Baba ve oğul. Her ikisinin de, her yana dağılmış siyah saçları vardı.

"Umarım senin zekânı alır," dedi Brian.

"Ve senin de yeteneğini," dedi Myrna.

"O mükemmel," dedi Trey. Avucuyla Malcolm'ın tuy gibi saçlarını okşama dürtüsüne karşı koyamadı. Fakat bu hiçbir işe yaramadı. Bebeğin yumuşacık siyah saçları, dimdik durmaya devam etti.

"Onun manevi babası olarsın, değil mi?" diye sordu Brian.

Trey bakışlarını Brian'a çevirdi. Sanki onun istediği herhangi bir şeyi reddedebilirmiş gibi. "Evet, sanırım olacağım."

Brian gülümsedi ve "Biraz çalışman gerekecek Mills, kendine hoş bir kız bul ve Malcolm'a a bir arkadaş yap. Daha şimdiden dokuz ay geridesin," dedi.

Trey arsızca, "Sanki böyle bir şey mümkün de," dedi, ama içinde bir yerlerde bunu istiyordu da. Brian ile paylaşabileceği bir şeyler istiyordu. Kendi çocuklarının gururunu yaşamak istiyordu. Malcolm ve Minik Trey'in bahçede oynadıklarını, birlikte nasıl gitar çalmayı öğrendiklerini, yaramazlık yaptıklarını, büyüdüklerini hayal edebiliyordu. Minik Trey mi? Neler düşünüyordu böyle? Asla minik Trey olmayacaktı. Çocukları sevmiyordu bile. Malcolm Trey adıyla lanetlenmiş ufaklıkları bile sevmiyordu. Onları bir anında ve Trey birdenbire

yumuşadı. Tamam, çocukları sevmiyordu, ama demek ki bir istisna vardı. Ama sadece tek bir istisna.

“Muhtemelen üçünüzü yalnız bırakmalıyım, böylece aranızda bir aile bağı kurabilirsiniz.”

“Kalabilirsin,” dedi Myrna. “Sen de aileden birisin.”

Trey bu jestle minnettar kaldı, ama bir şeyden son derece emindi. İşler asla Myrna aralarına katılmadan önceki gibi olmayacaktı. Bu sebeple, çok uzun zamandır morali bozuktu. Artık Brian’ı serbest bırakmanın vakti gelmişti. Bu karar Trey için çok acı vericiydi, çünkü Brian’ın onun hislerine karşılık vereceğine dair bütün umudunu yitirmişti. Brian, Myrna’ya ve Malcolm’a aitti. Trey bir gün Brian’ın onu arkadaştan öte göreceğini düşünerek kendini kandırıyordu. Ama artık Brian’ı istemiyordu bile. Brian’ın mükemmel bir koca ve harika bir baba olmasını istiyordu. Myrna bunu hak ediyordu. Malcolm bunu hak ediyordu. Trey bu kadar önemli bir konuya müdahale edemezdi. Bu doğru olmazdı.

“Hastaneleri sevmediğimi biliyorsunuz,” dedi Trey. “Gidip Dare’in neler yaptığına bakacağım. Tur otobüsüne dönene kadar kardeşimle, onun malikânesinde kalırım. Eğer bebeğin altını değiştirmek konusunda falan yardıma ihtiyacınız olursa, beni arayabilirsiniz.”

“Altını değiştirmek mi istiyorsun?” diye sordu Brian.

Trey, Brian’ın şaşırmış haline güldü.

Onu verdiği sözü tutacağına inandıran minik Malcolm’a baktı ve “Hayır, ama eminim ki altını değiştirmesi için kız hayranlarımızdan birisiyle konuşabilirim,” dedi ve Brian’a göz kırptı.

“Oğlumu kız tavlamak için kullanamazsın, Mills,” dedi Brian.

Trey gülümsedi ve Myrna’ya sarılmak için yatağa eğildiğinde onunla göz göze geldi. Myrna, “İyi misin?” diye fısıldadı.

Trey'in kocasına olan hayranlığından vazgeçtiğini fark etmiş gibiydi. Brian'dan vazgeçiyordu. Onun kazanmasına izin veriyordu. Myrna, Trey konusunda son derece sabırlıydı ve kocasına güveniyordu. Gerçeğin farkına Trey'den daha önce varmıştı. Brian onu, Trey'in istediği gibi sevmiyordu ve asla sevmeyecekti.

Trey eğildi ve Myrna'nın kulağına fısıldadı. "Onu ikimize de yetecek kadar sev. Tamam mı? Bana söz ver."

Myrna'nın kolu Trey'in boynuna dolandı ve onu sıkıca kucakladı. "Seveceğim, söz veriyorum."

Trey doğrulduktan sonra, Brian'a tek koluyla kardeşçe sarıldı. Onun kahverengi gözlerine hayranlıkla bakarak, "Hoşça kal," dedi. Kelimeler ağzından ve göğsünden zorlukla çıkmıştı. Belli ki bu tek kelimelik elvedanın önemi konusunda Brian'm hiçbir fikri yoktu.

"Görüşürüz," dedi Brian. "Seni daha öncesinde göremezsem diye söyleyeyim; yarın akşamki konseri unutma."

"Asla kaçırmam," dedi Trey gülümseyerek.

Brian'ın bakışları oğluna kaydı ve nefes nefese, "Evet," dedi. Trey, ondaki ayrılık endişesini görebiliyordu. Brian'ı sahnede, bebeğini elektro gitarının üzerinden göğsüne bağlamış ve onun minik kulaklarına bir çift kulaklık takmış olarak hayal edebiliyordu. Bu Günahkârlar'ın tarzı değildi. Tamamen Brian'ın tarzıydı.

Trey, Malcolm'ı alnından öptü ve "Yakında görüşürüz, manevi evladım. Çok fazla kalp kırma," dedi.

Brian kıkırdayarak, "Şu konuşana bir bakın," dedi.

Trey odayı terk etti. Arkasında bıraktığı aile saadetine dönüp bakmamak için kendini zor tutuyordu. Aklındaki bu düşüncelerden kurtulmak için gerçekten de eğlenceli bir şeyler yapması gerekiyordu. Bir şeyler ya da birilerini yapması

gerekiyordu. İhtiyacı olan şey seksti. Bu onun için bir ilaç, bir uyuşturucu gibiydi.

Trey'i amonyak kokusuyla uyandıran genç ve güzel hemşire odanın kapısında duruyordu. Trey onun yanından geçerken hemşire birden canlandı ve Trey'i kolundan yakaladı. Belli ki onu bekliyordu.

"Merhaba," dedi nefes nefese, "Şey, imm, adın Trey'di, değil mi?"

Trey ona çarpık bir şekilde sırtıttığında hemşirenin yüzü kızardı ve kız masmavi gözlerini Trey'in göğsüne doğru kışkırdı. Trey kızın duruşundaki teslimiyeti ve ona doğru yavaş yavaş yönelmesini seyretti. Hemşire, başparmağıyla Trey'in hemen dirseğinin üzerini okşadı.

Öne doğru eğilirken, "Ben de tam mola vermek üzereydim. Acaba benimle bir kahve içer misin?" diye fısıldadı.

Trey'in kalp atışları birden hızlandı. Döndü ve hemşireyi her iki bileğinden sıkıca kavrayarak sırtını duvara yasladı. Vücutlarının arasında sadece santimetreler vardı. Başını öne eğdi, böylece onunla fısıldaşırken nefesi onu okşayabilecekti. "Kahve istemiyorsun," dedi.

Hemşirenin nabızı Trey'in parmak uçlarında, çıldırmuşçasına bir hızla atıyordu. "İstemiyor muyum?"

"Evet, ama ben senin ne istediğini biliyorum."

"Neymiş?" Hemşirenin koyu mavi gözleri yükseldi ve Trey'in gözleriyle buluştu. Kız çoktan Trey'e teslim olmuştu ve Trey de iyi vakit geçirmeyi nadiren reddederdi.

"Duvara karşı yavaş ve sertçe düzölmek istiyorsun."

Kız, "Burada mı?" diye fısıldadı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

Trey kahkaha atmaya cesaret edemedi. Kahkaha atması kızın üzerindeki etkiyi azaltabilirdi. "Şu malzeme odasında," dedi ve başıyla holün sonunu işaret etti.

Trey bakışlarıyla hemşireye meydan okudu. Onu reddetmesi için kıza cesaret veriyordu. Hemşire bakışlarını Trey'den kaçırdı ve onun tişörtünü avuçlamadan önce gizlice etrafına bakındı. Sonra hızlıca holün sonuna doğru gittiler. Kız malzeme odasının kapısını açtı ve Trey'i içeri sürükledi. Ardından hızla kapıyı kapadı. İki kolunu genç adamın boynuna doladı ve onu öpmek için ağzını Trey'in ağzına yapıştırdı. Trey kızın onu öpmesine izin veriyordu. Kızın, kaşındaki ve kulağındaki küpesine dokunmasına izin veriyordu. Ona göğüs ucundakini de gösterirdi, ama kız hâlâ biraz ürkek davranıyordu ve Trey üzerini hızla çıkarırsa onu korkutabilir, kaçırabilir ya da ondan faydalanıyormuş gibi görünebilirdi.

Hemşire, "Çok seksisin," diye mırıldandı. "Neden bu kadar seksisin? Bunu yapmamalıym."

Bunun üzerine Trey, kızın ona yeşil ışık yaktığını düşündü. Hemşire onun tişörtünü çekiştiriyor, dudaklarını ısıyor ve sert göğüslerini onun göğsüne sürüyordu.

"Bu tarz şeyleri her zaman yaptığımı düşünmeni istemiyorum," dedi ve elleri Trey'in sertleşen aletiyle oynamak için boxer şortunun içine kaydı.

Trey bu tarz şeyleri neredeyse her gün yapıyordu, ama bunu kıza söyleyerek hata etmeye niyeti yoktu.

Kızın kulağına, "Pantolonunu çıkar," diye fısıldadı.

Kız itaat ettiğinde, Trey onun bu işi sonuna kadar sürdürceğini anladı. Trey'in tahminlerine göre bu, yaklaşık on beş dakikalık eğlence demekti.

Hemşire, "Gerçekten bir rock grubun mu var?" diye sordu.

Trey istemeden de olsa kıkırdadı. Kız gerçekten de onun kim olduğunu bilmiyor muydu? Bir kadının onunla, Trey Mills'in kim olduğunu bilmeden böyle bir şey yapmak istemesinin üzerinden hatırı sayılır yıllar geçmişti. "Evet, gerçekten bir rock grubum var ve gerçek bir enstrüman çalıyorum."

"Gitar mı?"

Trey sırtarak, "Nereden bildin?" dedi.

Kızın gözlerindeki heyecan, Trey'in hastanede, malzeme odasında, yarı çıplak bir halde olmadıklarını hayal etmesini sağladı. Çünkü kız ünlü gitarist Trey Mills ile birlikte olmak istiyordu. Trey ona tam da istediği şeyi vermek üzereydi. Duvarlar boydan boya sıralanmış raflardan görünmüyordu, bu yüzden Trey kızın sırtını kapıya yasladı ve kollarını başının iki yanında kıstırdı. Boynunu öpmek için başını eğdiğinde hemşirenin nefesi kesildi. Kız sabırsızlıkla ona karşı koyana kadar Trey kızın boynunu dişledi, emdi ve yaladı.

Kız, "Beni delirtiyorsun," dedi. "Kondomun var mı?"

"Acelen mi var?" diye mırıldandı Trey.

"Sayılır. On beş dakikalık molam bitmek üzere."

Trey, "O halde geç kalacaksın," dedi ve kızın kulak memesini çimdirip bileklerini serbest bıraktı. Sol eli kızın vücudunda dolanarak göğüslerini hafifçe okşamadan önce, bacak arasında oyalandı. Kız iki eliyle Trey'in saçlarına asıldı ve kulağı ile kaşındaki halkaya dokundu.

"Piercing sever misin?" diye fısıldadı Trey. "Birkaç piercing'im daha var."

"Nerende?"

"Dilimdekini takmadım. Bu sabah tatlı bir kadını yalayaçağımı tahmin etmemiştim."

Hemşire sanki üzölmüşçesine inledi. Trey'in parmakları klitorisini bulduğunda kız çığlık attı. Kadınlığı kabarmıştı ve sırlıslıklamdı. Ve de çok arzulu. Trey arzulu kadınları severdi. Kovalama süreci onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. O sadece düzüşmeyi seviyordu. Kızın boynunu öperek, klitorisini ritmik bir şekilde parmakladı.

Kızın elleri Trey'in göğsünde dolaştı. Göğsündeki takının çıkıntısını tişörtünün üstünden buldu ve kıyafetlerinin altına yöneldi.

Trey, "Çek onu," diyerek kızı cesaretlendirdi. "Bu beni tahrik ediyor."

"Hoşuna mı gidiyor?"

"Dene ve gör."

Hemşire, Trey'in göğüs ucunu çekiştirdiğinde genç adam ürperdi. Kız onun sertleşmiş aletini kalçalarında hissedince, "Oh," diye nefes verdi.

"Bana doğru gel." Trey, kız titreyerek orgazm olana kadar klitorisinde daireler çizerek onu okşadı. Kızın, onun kulağının dibinde nefes nefese kalması, Trey'i de ona katılmak için cesaretlendiriyordu. Kıza bakmak için kafasını kaldırdı ve "Nereden istiyorsun?" dedi.

Kız sersemlemiş bir şekilde bakakaldı. "Neyi nereden istiyorum?"

"Aletimi."

"Birden fazla seçeneğim mi var?"

Trey parmağını kızın kaygan kadınlığından içeri soktu ve kız sarsıldı. "Burası var." İkinci parmağını kızın anüsüne soktuğunda kızın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bir de burası var." Ardından kızın dudaklarını bir daha yalayarak, "Burası da var," diye ekledi. Elini kızın bileğinden kaydırdı ve parmakları birbirine sarıldı. "Çok yetenekli ellerin var." Trey kızın kulağına fısıldamak için başını aşağı indirdi ve iki eliyle onun memelerini avuçladı. "Ya da, yeteri kadar ahlaksızsan, beni bu ikisinin arasına da alabilirsin."

Kız nefesi kesilmiş bir şekilde, "Sen nasıl istiyorsun?" diye sordu.

"Fark etmez."

Bu tam olarak doğru değildi. Trey elini onun poposuna götürdüğünde kızın yüzünde beliren bakışı gördüğünden beri, arkadan yapmak için can atıyordu. Ama eğer çalışmaya geri dönecekse, hemşire için doğru bir seçim olmazdı bu.

Kız, "Her zamanki gibi," diye fısıldadı.

Her zamanki gibi mi? Trey'in hayatında uzun zamandır 'her zamanki gibi' denebilecek bir şey yoktu ki. Kahkahasını tuttu, kızın duygularına karşı hassas olmaya çalışıyordu. "Sanırım her zamanki gibi diyerek vajinal seksten bahsediyorsun."

Hemşire başını salladı.

"Söyle."

Trey pantolonunun cebinde bir prezervatif buldu ve dişleriyle yırtarak açtı. Kız şaşkın bir şekilde Trey'i seyrediyordu ve Trey prezervatifi takarken tek bir kelime bile etmedi.

Trey, "Bana ne istediğini söyle," diyerek baskı yaptı. Kızın kendi istekleri doğrultusunda hareket etmesi için psikolojik dürtülere ihtiyacı olduğunu düşündü. Tatlı hemşire her ne istiyorsa, ona uyardı. Trey hazırды. "Söylemeni istiyorum."

Kız her iki eliyle Trey'in saçlarını yakaladı ve "Aynen senin söylediğin gibi, duvara karşı yavaş ve sertçe düzölmek istiyorum."

"Beni nerende istiyorsun?"

Kız orgazm olmaya çok yakın olduğunu düşünerek sarsıldı. Sonunda, "İçimde," diyebildi.

"Neyin içinde?"

"Va-vajinamın."

"Kadınlığında mı yani?"

Kızın, Trey'in saçlarındaki eli gevşedi ve direnişi tamamen paramparça oldu. "Kadınlığımda. Trey, beni hoyratça düzmeni istiyorum."

Trey kızın sırtını duvara yaslayarak onu biraz yükseltti ve aletini doğrudan onun içine yerleştirdi. Düşüncesizce düzüşürken kendini kaybetmeyi seviyordu. Hiçbir şeyden endişe duymuyordu. Kalp kırıklığı yoktu. Sadece zevk alıyordu. Kıza istediği şeyi vermişti. Ona sert, derin ve yavaş vuruşlarla sahip oluyordu. Ancak kız da ona ihtiyacı olan şeyi vermişti. Trey geçici olarak çalkantılı düşüncelerinden sıyrılmış, rahatlamış ve devamlı kırık olan kalbinin acısı hafiflemişti. Sadece duyduğu hazza yoğunlaşmıştı. Trey kızın içine girip çıkarken, ona karşı hiçbir his beslemiyordu. Lise zamanlarında Brian onunla seviştiğinden ve kalbini çıkarıp ayaklarının altına aldığından beri de hiç kimseye karşı, hiçbir his beslememişti. Sevgisizce seks yapılan on iki sene. Seks yapmadan geçen on iki senelik bir aşk. Artık Brian'ın onu seveceğinden ve onunla sevişeceğinden umudu tamamen kesmişti. Kendini bir kabuktan farksız hissediyordu. Bomboş. Kimse-siz. İçindeki boşluğu herhangi bir şeyin doldurabileceğinden şüpheliydi. Daha yeni tanıştığı bu sevimli hemşire onun içindeki boşluğu dolduramazdı, ama şimdi onunla malzeme odasında düzüşüyordu. Daha adını bile bilmiyordu. Öğrenmeye zahmet bile etmemişti.

Hemşire boşalınca, Trey de kontrolü kaybetmişçesine onu takip etti. Trey'in boşalması, onu kavuşmayı çok istediği sessizlik ve huzura erıştirmişti. Keşke bu hali otuz saniyeden daha fazla sürseydi. Ve ardından son derece uygunsuz ve tuhaf bir durumda kalmayacak olsaydı. Trey kullanılmış prezervatifi çekip çıkardı ve temizlikçi arabasındaki çöp kutusunun içine attı. Pantolonunu giyerek kemerini bağladı. Kızın külotunu ve üniforma altını bulmasına izin verdi. Ona bakmadan önce giyinene kadar bekledi. Daha az önce düzüştüğü ateşli yabancıyı seyretmek istemediğinden değildi; onu izlemek istiyordu ama kızın, aralarında olmayan hisler sanki varmış gibi

davranmaya başlamasından endişeleniyordu. Hislerle birlikte bağıllık da gelirdi. Ve bağıllıkla birlikte ortalık karışırdı. Bu Trey'in en son istediği şeydi.

Kız nefes nefese "Ben..." diyebilirdi.

"Hiçbir şey söylemen gerekmiyor," dedi Trey. Kıza, ondan istediği her şeyi aldığını ima eden bir bakış attı. Durumu bir çocuk gibi mükemmelleştirmiş, yetişkin birey gibi değiştirmiş ve bu durumu küstahça lehine kullanmıştı. Kızın yüzü kızardı ve destek almak için kapiya yaslandı.

"Bazen güzel kadınlar, mükemmel görünümlü yabancı-nın biri tarafından duvara karşı sert ve yavaşça düzölmeye ihtiyaç duyarlar. Bunu anlayabiliyorum."

Kız, Trey'e bir bakış attı. Grateful Dead konserindeki kafası dumanlılardan daha şaşkın görünüyordu. "Evet, bu harikaydı."

"İlk olarak ben çıkacağım. Başının belaya girmesini istemem."

"Peki..."

Trey, kız kapının önünden çekilmeyi akıl edene kadar bekledi. Bir eli kapının kolundaydı. Kızın çenesini baş ve işaret parmağıyla tuttu ve kızın titreyen dudaklarını öptü. "Bu bir hastane malzeme odasında, kapiya yaslanarak yaptığım en güzel seksti," dedi.

"Evet..."

"Sen harika bir kadınsın."

Hemşire, "Beni arayacak mısın?" diye ağzından kaçırdı.

Trey başını hafifçe iki yana salladı. "Bu anın hatırasını le-kelemek istemiyorum. Bu işi karmaşık hale getirmeyelim. Olması gerektiği gibi bırakalım. Sadece zevk için yaptık."

Yüzü hayal kırıklığıyla düşen kız başını salladı.

Trey kibarca kızın alınını öptü ve koridora çıktı. Koridorun sonundaki asansörlere doğru yöneldi.

Ateşli hemşirenin anısı şimdiden hafızasının derinliklerine doğru yola çıkmıştı bile. Cep telefonunu çıkardı ve kardeşini aradı.

"N'aber?" diye cevap verdi Dare.

"Brian ve Myrna'nın bir oğulları oldu." Trey, Brian'ın mükkemmel oğlunu düşünerek ilk defa gülümsedi. "Adını Malcolm Trey koydular."

Dare kıs kıs gülererek, "Bunu yaparken ne sikim düşünüyordlardı ki? Zavallı çocuk," dedi.

"Evde misin?"

"Evet, ama meşgulüm."

Trey gülümsedi. "Meşgul müsün? Kızın adı ne? Onu eğlendirmene yardımcı olabilirim."

"Öyle bir şey değil. Basın danışmanımızın bulduğu şu aptal 'Exodus End Gitaristi Olun' yarışmasını hatırlıyor musun? Bugün kazananı belirlemek için stüdyo müzisyenleri arasından seçme yapıyoruz. Ritim gitarda Max'in yerine birini bulmamız lazım ama bu çok aptalca." Max, Dare'in grubu Exodus End'de solistti ve aynı zamanda ritim gitar çalıyordu. "Şu ameliyatı atlatıp bizi bu durumdan kurtaracağını umuyorduk ama ameliyat elini daha kötü hale getirdi. Gitar çalarken ağrıya dayanamıyor. Zaten birkaç hafta bileğini hareket ettirmemesi gerekiyormuş."

"Bu iş otuz bir çekmeyi de zorlaştırmıştır," dedi Trey.

"Sanki Max'in otuz bir çekmeye ihtiyacı var da..."

Bu doğrudu. Max istediği her kadına sahip olabilirdi.

Dare, "Sen de gelip denesene. Yarışmaya girmişsin gibi gösterebiliriz," dedi.

"Biliyorsun, bunu yapamam. Günahkârlar'dan asla ayrılmam. Bunu senin için bile yapmam, Dare." Trey asansöre adım attı ve lobiye indi. Aramaçlı başlı adamın Travis gülümsedi ve bakışları Trey'in vücudunda beğeniyle dolaştı. Trey bu açık

davetin, kendisine cezp edici geldiğini itiraf etmeliydi, ama abisiyle vakit geçirmeye ihtiyacı vardı. Dare onu anlıyordu. Şu anda Trey'in buna ihtiyacı vardı. Hem de yakışıklı bir yabancıyla anlamsızca seks yapmaktan daha çok ihtiyacı vardı.

"O zaman bize karar vermemizde yardımcı ol," dedi Dare. Trey'in ilgisini asansördeki dudaklarını kemiren ve Trey'in öpmeyi arzuladığı adamdan çekmeyi başarmıştı. "Demolarını dinleyerek, sayıyı beş gitariste kadar indirdik ama demoları göndermeden önce kim bilir kaç defa üzerinden geçtiklerini bilmenin bir yolu yok. Bir saat içinde bize canlı gitar çalacaklar. Canlı çalarken numara yapamazlar."

Trey asansörden indi ve taksi bulmak için etrafta dolanmaya başlamadan önce adama göz kırparak, bu açık davete cevap verdi.

"Tamam, geliyorum. Eğlenceli bir şeye benziyor." Trey'in telefonu bipledi. "Birkaç dakikaya oradayım. Başka biri arıyor."

Trey, "Hey," diyerek telefona cevap verdi.

"Şehirde misin?" diye sordu Mark.

"Turnedeyim, biliyorsun."

"Günahkârlar'ın blog'unda yazdığına göre, Brian'ın kızı doğum yaptığı için bu sabah Los Angeles'a uçmuşsun."

Trey bu blog'un sahiplerinin, Günahkârlar'ın ne yaptıklarından nasıl bu kadar çabuk haberleri olduğunu bilmiyordu. Bazen Günahkârlar'da neler olduğuna dair, Trey'den daha çok şey biliyorlardı. Trey artık şehirde olduğunu inkâr edemezdi. "Evet, minik bir erkek bebekleri oldu. Küçük bok, çok sevimli bir şey."

"Sitede de aynen öyle yazıyor. 3,5 kilogram ve 53 santimetre boyundaymış. Adını da Malcolm Trey koymuşlar. Hâlâ hastanede misin? Hastaneye uğrayabilirim."

Takipçi sapık alarmı! "Mark, Bunu daha önce de konuşmuş-tuk. Seninle bir ilişkiye başlamakla ilgilenmiyorum." Erkekler.

Özellikle de, ne yaptıklarının farkında değillerse, tam bir baş belası olabiliyorlardı. Trey birkaç defa Mark ile birlikte olmuştu. Bir yıl kadar önce Portland'da tanıştıktan sonra, onun anal ve oral bekâretini bozmuştu. Sonra da onu dövme yaptırmaya götürmüştü. Birkaç ay sonra Mark, Los Angeles'a taşınmıştı. Trey, Mark'ın onu durmak bilmeden takip ettiğinden şüpheleniyordu. Trey'in Mark'ı düzmekle ilgili bir problemi yoktu ama Mark onda bir bağıllık yaratmaya çalışmıştı. Trey de bunun üzerine, onunla olan ilişkisini derhal sonlandırmıştı. Ama Mark bir türlü anlamıyordu. Çok açık bir şekilde reddedildiğini bir türlü anlamıyordu. Trey'in illaki üzerinde 'Siktir Git' yazan ışıklı bir tabela mı hazırlatması gerekiyordu?

"İlişki istediğimi de kim söyledi? Sadece Brian'ı tebrik etmek istiyorum," dedi Mark.

"İsteddiğini yap. Hastaneden çıktım bile."

"Öyle mi?" Mark tereddüt etti. "Aç mısın? Seni kahvaltıya götürebi..."

"Hayır, aç değilim. Planlarım var."

"Nasıl planların var? Biriyle mi berabersin?" Mark'ın se-
sindeki kıskançlık çok rahatsız ediciydi. Trey telefonu onun
suratına kapatmayı bile düşündü ama Mark daha sonra tek-
rar arayacak ve "Telefon çekmedi herhalde," gibilerinden ap-
tal bahaneler uyduracaktı.

"Evet," dedi Trey. "Biriyle beraberim. Bir kadınla ciddi bir beraberliğim var."

"Saçmalama," dedi Mark.

“Saçmalamıyorum. Bir daha erkeklerle birlikte olmayacağıma yemin ettim.” Trey bu yalanı söylerken ciddi değildi, ama bir kere söylemişti işte. O anda bunun şimdiye kadar verdiği en doğru karar olduğunu düşündü. Artık kadınlarla birlikte olabilirdi. Erkekler şimdiye kadar ya kalbini kırmışlardı, ya da hayatını ümitsiz kadınlara kaptırarak Arşaleh’teki misadirekleri için örneği,

yukarıda oğluyla bağ kurmakla meşguldü. B örneği telefon-daydı. C örneği ise Amerika ve Kanada arasında bir yerlerde, Günahkârlar'ın turne otobüsüyle oradan geçmesini bekliyordu.

"Her neyse, Trey. Bu akşam bana gel ve sana akşam yemeği hazırlayayım. Ağzıma da alırım."

Mark iyi bir aşçıydı ve çok iyi ağzına alıyordu. Ayrıca gözler için tam bir ziyafetti ve muhteşem, dardar bir kışı vardı, ama Trey'in bir şekilde hayatına devam etmesi gerekiyordu. Trey ona başka erkekler ayarlamaya çalışmıştı ama Mark kendini, başka kimseyi düşünmeyecek kadar Trey'e kaptırmıştı.

"Gelemem."

Mark, "Gelemez misin, yoksa gelmez misin?" diye ısrar etti.

"Gelmek istemiyorum. Buna ne dersin?"

Mark iç çekti. "Seni yarın ararım."

"Mark, aramızdaki her şeyin bittiğine seni ikna etmek için ne yapmalıyım?"

"Seni yarın ararım."

Kahretsin. Numarasını tekrar değiştirmek zorunda kalacaktı. Gerçekten, Trey bazı insanların nasıl olup da istenmediklerini bir türlü anlamadıklarını bilmiyordu. Düzenli bir ilişkiye girmek istemiyordu. Seks partnerlerinin bunu anlamaları neden bu kadar zordu?

2. Bölüm

Reagan tuğla duvara doğru eğildi ve sanki hayatı buna bağıymışçasına elektrogitarının kırmızı sapına yapıştı. *Derin nefes al, Reagan. Bu yarışmayı kazanamamak dünyanın sonu değil. Belki de hayatının geri kalanı boyunca kahve servis etmek için doğmuştundur.*

Üç dolarlık bir fahişeden daha fazla makyaj yapmış olan emo-punk kırmızı, Reagan'a bakarak, "Sen de benim gibi Dramamine* almalıydın," dedi. Bu adam da bir finalistti ve Reagan'dan sonra sırası geldiğinde stüdyoya girmeye hazırlanıyordu. "Kusacakmış gibi görünüyorsun."

Reagan gerçekten de kendini kusacakmış gibi hissediyordu. Neden buradaydı ki? Exodus End menajerinin onu seçmelere çağıracağını asla düşünmemişti. Beş binden fazla gitarist demo göndermişti. Nasıl olmuştu da 'son beşe' kalmıştı? Onunla dalga geçiyor olmalıydılar. Kesinlikle hiç kimse tanımadığı birisiydi. Elbette Dramamine alan elemanı da kimse tanı mıyordu. Fakat şu köşede duran, burnu havada orospu çocuğu, Reagan'a çok tanıdık geliyordu. O adamın senlerde popüler olan şu kabarık saçlı gruplardan birinde çalıştığından emindi.

Dramamine dönüp Kabarık saç'a baktı ve kederli bir şekilde iç çekti. "En azından buraya kadar geldik."

"Bence bu bir rüya olmalı," dedi Reagan. Dramamine'in saçları gerçekten de garip bir rüyaya aitmiş gibi görünüyordu.

Böyle bir saç ile nasıl olup da çekinmeden dolaşabiliyordu? Ayrıca, kim ona bu şarap rengi ve yeşil çizgili kâküllerin güzel bir fikir olduğunu söylemişti? "Bu kadar ünlü ve harika bir grup ne sıklıkla, adı sanı duyulmamış gitaristler arasından seçim yapar ki?" diye devam etti.

Dramamine cevap vermek için ağzını açtı ama Reagan konuşmaya devam etti. "Burada, Dare Mills'in evinde olduğuma inanmıyorum. Exodus End gibi baba bir grubun seçmelerindeyim." Stüdyonun duvarında asılı olan saate baktı. "Yirmi dakika sonra içeride olacağım." Dengesini kaybetti ve Dramamine ayakta durabilmesi için onu omzundan tuttu. Reagan gitarını boynundan çıkardı ve duvara yasladı. Gitarı genelde ona bu kadar ağır gelmezdi, ama bugün sanki gitarını sırtında taş taşıyor gibiydi. Her iki eliyle de şakaklarına masaj yaptı. "Sanırım bayılacağım."

"Çok sık nefes alıyorsun. Daha yavaş nefes al."

"Elimde değil." Düşünceleri zihninden uzaklaştırmak için konuşmaya devam etmeliydi. Dramamine'in göğsüne vurdu. "Adın ne senin?"

"Pir."

Reagan bir kaşını kaldırdı ve "Dalga geçiyorsun?" dedi.

"Şey, bu benim sahne adım."

Ezik.

Adam, "Vampirin kısaltılmışı," diye ekledi.

Oooldu, gözlerim doldu.

"Ben de Reagan. Reagan'ın kısaltılmışı. Vampirler de umurunda değil. Ne çalacaksın Pir?"

"Hepimizin çalması gereken üç Exodus End şarkısını tabii ki."

"*Isırık. Yeniden. Alkış Kıyamet.*" Reagan şarkı isimlerini hızlıca söyleyiverdi. Günlerdir bu şarkılara çalışıyordu. Olur da başka bir Exodus End şarkısını sürpriz olarak çalmasını Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

isterlerse, bu onun için beklenmedik bir sınav olacaktı. Gruptakiler muhtemelen gruba kabul edecekleri kişinin ritim gitarda görevini çok iyi yapmasını bekliyorlardı. Doğruyu söylemek gerekirse, Reagan ritim gitar çalmaktansa, solo gitar çalmayı tercih ederdi ama grubun solo gitaristi Dare Mills'di ve değiştirdikleri eleman o değildi. Maximilian Richardson ritim gitar çalmayı bırakıyordu ve sadece vokal olarak devam edecekti. En azından Reagan'a söylenen buydu. Onunla ya da hiç kimseyle gerçekten tanışmamıştı. Aslına bakılırsa, gitarist adaylarını bu stüdyoya doldurmuşlardı ve hiçbir grup elemanı ile tanışma fırsatları olmamıştı. Planının büyük kısmı, gülüşüyle grup elemanlarının kalbini çalmaktı. Muhtemelen böylesi daha iyiydi. Ancak şu anda gülümsemekten ziyade, yüzünü buruşturduğundan şüpheleniyordu. Pir'e dönerek, "Peki, hangi soloyu seçtin? Soloda ne çalacaksın?" diye sordu.

"Cazibe." Bu başka bir Exodus End şarkısıydı. Muhteşem bir solosu vardı. Teknik olarak zordu, ama hızlı değildi.

"Güzel şarkı seçmişsin."

"Sen ne çalacaksın?" diye sordu Pir.

"Günahkârlar'dan *Cehennem'in Kapıları*'nı çalacağım."

"Keçileri mi kaçırdın sen?" diye sordu Pir, gözleri kocaman olmuştu.

"Ne demek istiyorsun? O şarkıdaki solo bir harika," dedi Reagan, kalbi heyecanla atıyordu. Günahkârlar'a bayılıyordu. Günahkârlar'ın solo gitaristi Brian Sinclair tam bir efsaneydi.

Pir, "O soloyu çalmak imkânsız," dedi. Üstat Sinclair'in bir elinde yedi parmak falan olmalı. Hiçbir insan o soloyu hak ettiği gibi çalamaz."

Reagan sırtıttı. "Sen çalamıyor musun?"

"Kimse o soloyu Sinclair'in çaldığı gibi çalamaz. Daha kolay bir solo seçmelisin."

"Bırakın çalsın." Kabarıkçaş birden lafa atladı. "Eğer bu tatlı memeli şey şansını mahvederse, yarışmadan bir kişi eksilir. Bu konuda endişelenmemize gerek yok," dedi ve kızın kışına bakarak pis pis sırıttı.

Reagan sinirlendi. "Sen ne çalacaksın, sik kafalı? 'Daha Dün Annemizin'i mi?"

Herif gözlerini devirdi ve iğrenerek başını salladı. "Zaten guruba hatun bir gitarist almayacaklardır. Seçmelere katılabilmek için kiminle yattın, bebeğim?"

Reagan adama baktı ve aşağılayıcı bir tavırla burnunu kıvrıdı. "Seninle olmadığı kesin, ihtiyar."

Pir kıkırdadı. "Of!"

Kabarıkçaş, "Bir derdin mi var, dangalak?" diye homurdandı.

Pir'in duruşu tehdit edici olmaya başladı. Reagan o ikisinin yumruk yumruğa birbirine girmesine izin verebilirdi. Her ikisi de parmaklarını birbirinin suratında kırarsa, Reagan için işler kolaylaşabilirdi. Ama o yine de bombayı imha etmek için aralarına girdi. Pir aylardır protein içeren tek bir öğün bile yemek yememiş gibi görünüyordu ve Kabarıkçaş da belli ki yılan derisi tayt giymeyi bıraktığından beri, bira diyetinin dibine vurmuştu. Muhtemelen ilginç bir dövüş oluktan ziyade acınası bir dövüş olurdu. Reagan kendisinin, ikisinin toplamından daha çetin biri olduğunun farkına vardı. "Sakin olun, beyler," dedi. "Burada hepimiz diken üstündeyiz. Olayı bu kadar büyütmenize gerek yok. Bu sadece benim meselem." Reagan elini Pir'in göğsüne koydu. Pir'in görünüşü kendine güvenen biri olduğunu gösterse de, Reagan'ın avuç içindeki kalbi kontrolden çıkmışçasına atıyordu. Pir kollarını Reagan'ın beline doladı ve ona kendine çekti. Reagan'ı kendine kalkan olarak kullanıyordu belli ki.

Derin bir ses, Reagan'ın arkasında bir yerlerden, "Finalistler siz misiniz?" diye sordu. Sesin derin ve alçak tonu adeta Reagan'ın sırtını okşadı. Bu Reagan'm o kadar hoşuna gitmişti ki, bütün omurgası heyecandan titredi.

Reagan sesin sahibine bakmak için arkasını döndüğünde neredeyse yere düşüyordu. Günahkârlar'm ritim gitaristi Trey Mills, stüdyo kapısının yanında duruyordu. Trey, Reagan'ı gözleriyle biraz süzdü ve sonra biraz daha süzdü. Reagan'ın onu daha yakından incelemek istemesine neden olacak kadar. Hem de çıplakken.

Siyah saçlı, yeşil gözlü ve seks enerjisi dışarıya taşan adam sahnede bir harikaydı, ama yakından bakınca hissedilen duygusal cazibesi Reagan'ı şaşkına çevirmişti. Burada ne arıyordu? Gitmesini istediğinden değildi elbette; Günahkârlar'dan biriyle, Trey ve Sinclair'in sahnede birlikte çaldıkları bir şarkının gitar solosunda düello yapmayı her şeyden daha fazla istiyordu. Reagan her zaman Trey'den daha iyi gitar çalıp çalmadığını merak etmişti. Gittiği her Günahkârlar konserinde—şimdiye dek gittiği konserlerin sayısı on birdi ve her geçen gün artıyordu—sadece birazcık rekabet etmek için sahneye atlamayı ve Günahkârlar'ın iki gitaristine de meydan okumayı istemişti. Ancak bir şekilde kendine hâkim olmayı başarmış ve sahnede fırtınalar estirmektense, sahne önünde fırtına estirmişti.

"Lanet olsun. Eğer Mills de bu yarışmadaysa, hapi yuttuk," diye söylendi Kabarıkşaç. "Ayrıcalık mı yapılıyor?"

Trey sırttı ve Reagan'ın kalbi yerlere düştü. "Hayır, ben yarışmada değilim. Sadece karar verme aşamasına yardımcı oluyorum. İyi şanslar." Ardından kapıyı açıp stüdyodan içeriye girdi.

Reagan, en kadınsı haliyle iç çekti. Lanet olası adam bir harikaydı. Ve sonra Trey'in sözleri kafasına dank etti. Trey Mills onun gitar çalmasını dinleyecekti.

Reagan, Pir'in yırtık, elektrik mavisi tişörtünü öntünden yakaladı ve onu panik halinde sarstı. "Yanında biraz daha Dramamine var mı?"

Exodus End'in dört elemanı da yüzleri kocaman camekâna dönük, Dare'in stüdyosuna bakarak, ses kayıt kulübesinde oturuyorlardı. Trey kardeşinin yanına, mikserin önüne oturdu ve tam o anda kendisine bir kulaklık uzatıldı. Trey kulaklığın bir ucunu kulağına yerleştirdi.

"Şu herifi bir dinle," dedi Dare ve Trey için bir demo çaldı.

Trey bir an için kalbinin durduğunu sandı. Altı telli gitar-dan çıkan mükemmel ses kulaklarını doldurdu. "Bu bir şaka mı?" diye sordu.

Dare, piercing'li yeşil gözünün üzerindeki tek kaşını kaldırarak "Şaka mı?" dedi.

"Bu Brian," dedi Trey. "Onun gitar çalışını nerede olsa tanıyım."

"Bu Brian değil. Elliot adında bir adam," dedi Dare ve boş CD kabını işaret etti. Beyaz CD kabının üzerinde siyah keçeli kalemle Elliot yazılmıştı.

Exodus End'in altın sarısı saçlı bas gitaristi Logan, E.T.'nin taklidini yaparak "El-li-ot," dedi.

Davulcuları Steve, "Eve telefon etmeeeeek," diyerek şakayı sürdürdü.

Vokalistleri Max, "Beyler, canınız çok mu sıkıldı?" diye sordu. "Bu boku ciddiye almalısınız." Max'in sol eli sargılıydı ve yakışıklı suratı da somurtuyordu. Trey bunu fark etmemişti çünkü artık erkeklerle ilgilenmiyordu. Üzerine siyah bir atlet giymiş Maximilan Richardson kadar yakışıklı ve seksi görünen erkeklerle bile ilgilenmiyordu. Hem, Max eşcinsel değildi. Trey heterolarla takılmıyordu. Bunun ne gereği vardı ki? Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Logan, Max'e parmağını uzatarak, "Arkadaaış," dedi. Trey, parmağın ucunun parıldadığını hayal edebiliyordu.

Steve homurdanarak kahkaha attı.

Max gözlerini devirdi. "Lo, bence bir biraya daha ihtiyacın var."

Steve, "Benim bir kıza ihtiyacım var," diye ekledi.

"Senin her zaman kıza ihtiyacın var."

Trey, "Bu Brian'ın gitar çalışı," diye ısrar etti. Hiç kimse bunun aksine onu ikna edemezdi. Demoyu dinledikçe, bundan daha da emin oluyordu. Ve sinirleniyordu. "Birileri Brian'ın kayıtlarını kopyalamış olmalı. Lanet olası yağmacı müzisyenler, beni deli ediyorlar."

Max "Sanırım, seçmeler sırasında sahte olup olmadığını anlarız. Böyle bir yeteneği canlı taklit edemezsin."

"Peki, elemanlar neye benziyor? Bir avuç ahmağa mı?" diye sordu Dare.

"Onları görmedin mi?" diye sordu Trey ve kulaklıklarını çıkardı. Brian'ı dinlemeyi sevmediğinden değildi, ancak dinledikçe birisi arkadaşının kaydını çaldığı için daha da sinirleniyordu.

"Hayır, görmedik. Bu işe tamamen körlemesine daldık. Menajerimizin bu parlak fikri bu yarışmayı tam bir baş belası haline getirdi. Yarışmayı kazananın dış görünüşünü umursamıyoruz. Sadece doğru sesi arıyoruz. Aralarından birkaç kişiyi tanıyor olabiliriz ve Sam bizim bu durumdan etkilenmemizi istemiyor. Peki, Sam bugün burada mı? Siktir, tabii ki değil. Albüm sözleşmesi imzalatmak istediği, hepsi kızlardan oluşan bir goth grubuyla birlikte New York'ta. Yani, bütün bu yarışma işi üzerimize kaldı."

Trey bu harika adamların birinden diğerine baktı. Gerçekten de, gruba katılacak yeni elemanın nasıl görüldüğünü umursamadıklarına inanmasını mı bekliyorlardı? Hepsi vücut

çalışmıştı ve harika görünüşleri vardı. Kaslı vücutlarının üzerinde tribal dövmeleleri vardı. Uzun ve bakımlı saçları kızları çıldırtıyordu ve deri kıyafetler giiyorlardı. Belki de yeni grup elemanının onlarla rekabet etmesini istemiyor ve gizliden gizliye onun çirkin biri olmasını istiyorlardı. Ya da belki de menajerlerine çok kızmışlardı ve bu alışılmadık türden seçmenin hüsrarla sonuçlanması için çalışıyorlardı. Trey bundan şüpheliydi. Bu grubun kariyer konusunda ne kadar ciddi olduğunu biliyordu. Muhakeme yeteneklerini kaybetseler bile bu kadar ileri gitmezlerdi. Menajerlerinin aynı özelliği paylaşmıyor olması gerçekten çok kötüydü. Herifin tek umursadığı şey reklamdı.

“Peki, neye benziyorlar?” diye hızlıca sordu Logan.

“Dikkat etmedim,” dedi Trey. “Elemanlardan biri kız arkadaşını da yanında getirmiş. *Ona* dikkat ettim işte.” Aslında kıza sarılmış olan garip görünümlü herifi de fark etmişti, ama bu daha çok, kızın o adamda ne bulduğunu anlayamadığı içindi. Gitar hayranlığı olabilir. Bazı kızlar, her ne kadar çirkin olsalar da müzisyenlere düşkün oluyorlardı. Yine de, bu kadının vahşi ve seksi bir hali vardı. Kızın bir sevgilisinin olması çok kötüydü. Trey sevgilisi olan kadımların peşinden koşmazdı. Trey’in ihtiyaçlarını karşılayabilen yeteri kadar bekâr kadın vardı. Neden başka erkeklerin ilişkilerini bozacaktı ki?

Max yüksek sesle iç çekti. “Şu işi bitirelim bari. Hepsini rezaletse, en azından eve gidebiliriz, öyle değil mi?” Max mikserden bir kanalı açtı ve kayıt kulübesindeki mikrofona konuştu. “Bir numaralı kurbanı içeri gönderin.”

Seçme için gitar çalanlar görünmesin diye camın önüne kalın bir gölgelik takılmıştı. Bir numaralı kurban fenomen bir müzisyendi. İki numaralı kurban da bir fenomendi. Diğerleri sadece dinlerken Max bir deste kâğıda notlar karalıyordu. Bütün vokalistler böyle detaycı mıydı? Gunahkârlar’ın vokalisti

Sed de muhtemelen aynı şeyi yapardı. Üç numaralı gitarist çalmaya başladığında Trey ayağa fırladı ve oturduğu sandalyeyi yere devirdi. Öne doğru eğilip sanki X ışını görüş yeteneği varmış ve içerisini görebilecekmış gibi gözlerini kısarak, görüşünü engelleyen cama baktı.

"Bu Brian," dedi Trey.

"El-li-ot," diye ısrar etti Logan.

"Beyler, bu şakayı fazla uzattınız. Brian'ın karısı ve çocuğuyla hastanede olması gerekiyor."

"Trey, bu Brian değil," dedi Dare. "Burada kimse seninle taşak geçmiyor."

"Size onun Brian olduğunu kamtlayacağım. Onun nasıl gitar çaldığını bilmiyor muyum sanıyorsunuz? Onunla on sekiz senedir gitar çalıyorum." Trey mikrofonu açtı ve "*Cehennem'in Kapıları*'nın solosunu çal," dedi.

Gitarist, *Isırık*'ı tam ortasında çalmayı kesince stüdyo tiz bir sesle doldu. Bir saniye sonra Brian'ın en delice, karmaşık ve hızlı solosu kulübeyi doldurdu.

Trey, Dare'e sert sert bakarak, "Size onun Brian olduğunu söylemiştim. Bu soloyu kimse onun gibi çalamaz. Ben bile çalamam," dedi.

"Trey... Seninle taşak geçmek için neden bunca zahmete katlanalım?" diye sordu Dare.

"Nereden bileyim?"

Trey stüdyodan çıktı ve kayıt kulübesinin kapısını açtı. "Ha ha, Brian. Çok komikti," dedi, fakat *Cehennem'in Kapıları*'nın solosunu mükemmelce çalan kişi Brian değildi. Bu o kadındı. Saçlarının kısa ve şuh bir kesimi vardı. Rengi soluk, asker yeşili bir kargo pantolon, bir çift asker postalı, beyaz bir tişört giymişti ve yüzünde bir gram bile makyaj yoktu. Kırmızı Stratocaster gitarını büyük bir güvenle tutuyor ve küçük bir fa-hişeymiş gibi *Cehennem'in Kapıları*'nın solosunu çalıyordu.

3. Bölüm

Reagan titreşimi durdurmak için ellerini gitarın tellerinin üzerine koydu. Trey Mills kayıt odasına birdenbire dalınca kızın ödünü koparmıştı. Şimdi kapının önünde dikilmiş, ağzı açık bir şekilde kıza bakıyor ve kızın kalp atışlarını hızlandırıyordu. Reagan en son böyle hissettiğinde Ethan Conner ile tanışmıştı ve bu onun hayatının en berbat deneyimi olmuştu. Şu an bu türden, göğsünü karıncalandıran dikkat dağınıklıkları en son ihtiyacı olan şeydi. Seçmelere odaklanması gerekiyordu.

Hoparlörlerden Max'in sesi duyuldu. "Şu özentileri evlerine yollayın. Daha fazla dinlemeye ihtiyacımız olan yok. Aradığımız adamı bulduk."

"O bir kadın," dedi Trey.

"Ne?" dedi Max. "Biz Elliot'ı seçtik."

"Elliot benim," dedi Reagan. "Reagan Elliot."

"Ben de orospu çocuğuyum," diye homurdandı Max.

"Böyle gitar çalmayı nereden öğrendin?" diye sordu Trey.

Bir dakika, Exodus End onu yeni grup elemanı olarak mı seçmişti? Kazanmış mıydı? Gerçekten mi? Reagan gitarıyla bir zafer çığlığı çaldı ve son notayı uzatarak, zafer çığlığına nazikçe eşlik etti.

Trey ona yaklaşırken Reagan adamın üzerindeki kiraz, deri ve seks kokusunu aldı. "Sorumu cevaplamadın."

"Kendi kendime öğrendim," dedi Reagan.

"Gitarı aynı Brian gibi çalıyorsun. Senin Brian olduğunu ve bence şaka yaptığını biliyorum." <https://rantey.org>

"Brian mı?" Reagan, Trey'in kimi kastettiğini anladığında sanki gözleri yuvalarından çıkacaktı. "Üstat Sinclair'i mi kast ediyorsun?"

Trey yavaşça başını salladı.

"Gerçekten mi?" Reagan gülümsedi, kalbi gümbürdü-yordu. "Bu çok büyük bir iltifat."

"Özellikle de bunu Trey söylüyorsa," dedi Dare Mills kapı eşliğinden.

Mills kardeşlerin aynı odada bulunmamaları gerektiğini söyleyen bir yasa olmalıydı. İkisi de tek başlarına, bir kadındaki düşünme yeteneğini öldürebiliyorlardı. Peki ya birlikte-lerken? Reagan'ın zihni tamamen uyuşmuştu. Bununla birlikte anatomisinin diğer bölgeleri tamamen dikkat kesilmiş bir haldeydi. Bu ikisi gerçekten birbirine benziyordu. İkisinin de yeşil gözleri vardı. Trey'in gözleri, sanki bir kızı bütün gece canı çıkana kadar düzdükten sonra, uykudan yeni uyanmış gibi şehvetliydi. Dare'in bakışlarıysa deliciydi. Reagan'a kendini çıplak ve teşhir olmuş gibi hissettiriyordu ve bu hoşuna gidiyordu. Trey'in saçlarının arkası kısa, ön tarafları uzundu. Yüzüne düşen kâkülleri, o davetkâr bakışlarına dikkat çekiyor ve onu daha gizemli gösteriyordu. Yaramazdı; hem de çok yaramaz. Dare'in saçlarının her yeri aynı boydaydı. Köprü-cük kemiklerinin altına kadar uzamyordu ve onu lanetli biri gibi gösteriyordu. Tehlikeliydi; hem de çok tehlikeli. Trey'in bir kötü çocuk havası vardı ve piercing'leriyle bunu pekiştiriyordu. Dare'de de aynı hava vardı ama daha vahşiydi. Dare'in seksi bir gölge gibi uzamış sakalları, Reagan'ın kalçalarını karıncalandırıyordu. Orada ne kadar süre durup onlara bakakaldığından ve kardeşlerin onu mutlu bir kadın yaptığını—önce ikisi birlikte, sonra teker teker, sonra yine ikisi birlikte—hayal ettiğinden emin değildi. Kardeşler sanki bu duruma alışkınmış gibi Reagan'ın onları incelemesine izin vermişlerdi.

"Benim adım Reagan," deyiverdi ve öne atıldı. Elini Dare'e uzattı.

Dare, Reagan'ın elini sıkıca tuttu. Ona bir kadın gibi değil, müzisyen bir dostu gibi davranıyordu. Aslına bakılırsa birlikte çalışacaklarsa böyle davranması en iyisiydi. Ah, evet birlikte çalışacaklardı. Bu harikaydı.

"Ben Dare Mills."

"Evet, öylesin." Reagan gergin bir kahkaha patlattı ve kendini daha da aptal durumuna düşürmeden önce birisinin onu sakinleştirmesini diledi.

Maximilian Richardson odaya girdiğinde Trey, ayaklarının üzerinde durabilsin diye Reagan'ı omuzlarından tutmak zorunda kaldı. Trey'in dokunduğu yerden Reagan'ın bedenine heyecan dolu dalgalar yayıldı. Reagan, ona bakabilmek için heyecanla arkasını döndü. Max de ona aynı derecede şaşkına dönmüş vaziyette bakakalmıştı.

"Seninle resmi bir kontrat imzalamadan önce bizimle birkaç şarkı çalmanı istiyoruz," dedi Max. "Ama sen harika bir gitaristsin. Grubun nasıl oldu da şimdiye dek piyasaya çıkmadı?" Reagan bakışlarını Trey'den zorlukla ayırarak dikkatini Max'e verdi. *Zorlukla* mı? Neyi vardı böyle? Gelmiş, geçmiş ve gelecekteki en başarılı metal grubunun lideri onunla kontrat imzalamakla ve en çılgın rüyalarının gerçeğe dönüşmesiyle ilgili konuşuyordu. O ise Trey'le yalnız vakit geçirmeyi ne kadar da çok istediğini düşünüyordu. Böylece Trey'in sesini tekrar duyabilirdi. Belki onunla yalnız kalırsa, ona daha başka şeyler de yapmak isteyebilirdi. Hem, Trey onunla başka şeyler yaparken de konuşabilirdi. Yani en azından o seksi ağzı meşgul değilken.

Reagan, "Grubum birkaç ay önce dağıldı," dedi. "Vokalistin karısı doğum yaptı. Genelde grup elemanları çocuk sahibi olma arzusuyla grubu bırakıyor. Bu tippekanayorsu

Trey'in eli Reagan'ın kolundan düştü ve ona anlayışla bakarak omzuna vuran kardeşinin arkasına geçti. Reagan yanlış bir şey mi söylemişti? Trey'in grubunun dağılmasına neden bu kadar içerlediğini anlamaya çalışıyordu. O kadar da iyi bir grup değildiler. Kimyaları tutmuyordu. Trey odadan çıkınca, beyninin yarısı eski yerine geldi. Taşkın ve geveze bir hayran kıza ait olan yarısı. "Aman Tanrım, çok heyecanlıyım. Siz harikasıınız! Liseden beri sizin hayranınızım, bana bu fırsatı verdiğiniz için çok minnettarım."

Exodus End'in bateristi Logan ve davulcusu Steve de küçücük odaya geldi. Grubunun elemanları kendilerine yer açmak için kıpırdandı, böylece küçücük odaya sığmayı başardılar. Onun grubu. *Onun*. Aman Tanrım, bu bir rüya olmalıydı. Kolunu olabildiğince sert bir şekilde çimdikledi. "Ah. Sanırım rüya görmüyorum," diye mırıldandı.

"Ağlıyorsun tatlım," dedi Steve. "Adın ne?"

"Reagan?"

Logan—uzun, altın sarısı saçlar, mavinin yumuşak bir tonuna sahip gözler ve üzerinden seksilik akan bir vücut—ve Steve—yumuşak, omuzlara kadar uzanan dalgalı saçlar, hülyalı kahverengi gözler ve üzerinden seksilik akan bir vücut—ile el sıkıştı. Max'e—koyu kahverengi, son moda kesimli kısa saçlar, derin bakışlı, koyu kestane rengi gözler ve üzerinden diğerlerinden bile fazla seksilik akan bir vücut—ve daha sonra da Dare'e—ipek gibi siyah saçlar, delici yeşil gözler ve üzerinden hepsinden çok daha fazla seksilik akan bir vücut—bir kez daha baktı. Böyle tatlı ve yetenekli adamların bulunduğu bir grupta, uçkuru durmaksızın ateş almadan nasıl çalabilecekti?

"Reagan, gitar çalışını çok beğendik," dedi Max. "Dare'in prova odasına gitmek ve grupta uyum içinde olup olmadığını anlamak için seninle birlikte birkaç şarkı çalmak istiyoruz. Tabii, yaparsanız bizi bekleriz."

Reagan'ın yirmi dakika içinde işte, Armani takım elbise giyen, stresli müşterilerine kahve servisi yapıyor olması gerekiyordu. Bu, daha önemli bir iş sayılır mıydı? "Lanet olsun, hayır, tabii ki daha önemli bir işim yok."

"Harika," dedi Dare. Dare'in kocaman gülümsemesi Reagan'ın mutlu beyin lobunun üzerinde bir double espresso etkisi yaratmıştı.

Reagan grubu labirentin içine doğru takip etti. Burası Dare'in malikânesinin kuzey kanadıydı. Reagan daha önce hiç bu kadar büyük bir ev görmemişti. Evin bu kısmı tamamen gruba adanmıştı. Altın ve platin plaklar koridorda sıralanmıştı. Exodus End'in bütün önemli anları, ödül törenlerinden ve konserlerden fotoğraflar, gitarlar, posterler, sahne arkası giriş biletları, bagetler ve diğer bütün hatırlanmaya değer şeyler duvarın her bir yerini kaplıyordu. Dare'in iç mimarının sık sık buraya uğradığı belli oluyordu. Reagan bütün bunları incelemek ve her bir parçanın ardındaki gerçeği öğrenmek için vakit bulabilmeyi diledi. Başka bir kayıt stüdyosuna geçiş yaptılar. Stüdyonun duvarı boydan boya Steve Aimes'in kocaman davul setiyle ve diğer perküsyon enstrümanlarıyla kaplıydı.

Açık kapıdan işaret ederek, "Bütün bunları turneye götürüyor musunuz?" diye sordu Reagan.

Steve kıkırdadı, kahverengi gözleri yaramazlıkla parlıyordu. Reagan bu adama dikkat etmesi gerektiğini hissetti, ancak bu bir angarya değil, ayrıcalık olacaktı. "Hayır, bu benim genelde özel stüdyo kayıtlarında kullandığım eski setim. Turnelere sadece gerekenleri götürüyorum."

"Ona lazım olanlar yarım kamyonu dolduruyor, " dedi Logan.

"Bunu sadece dört yüz tane bas gitarı olan bir adam mı söylüyor?" diye karşılık verdi Steve.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Reagan şaşırdı. "Dört yüz mü?"

"O kadar da değil," dedi Logan.

"Üç yüz doksan dokuz tane," diye düzeltti Steve.

Reagan'ın sadece bir tane güzel elektrogitarı, bir tane ucuz, beş para etmez bir elektrogitarı, bir de akustik gitarı vardı. Reagan kendini buraya ait hissetmiyordu. Hiç tanınmayan biriyle, ünlü olmakla başa çıkabilecek miydi? Bilmiyordu, ama öğrenmek üzereydi. Bu eline geçirdiği fırsattan vazgeçmesinin imkânı yoktu.

Bir lisenin spor salonuna benzeyen, zevkli bir biçimde dekore edilmiş başka bir odaya geçtiler. Cilalanmış ahşap zemin, modern tarzdaki avizelerin altında parlıyordu. Dev gibi, ağzına kadar içki dolu bir bar, duvarın büyük kısmını kaplıyordu. Sandalyelerin bazıları duvara karşı istiflenmişti, ama odanın geri kalanı boştu.

Reagan, olağanüstü kemerli geçitten geçerken şaşkınlıkla durakladığında, Dare "Balo salonu," diye açıkladı.

"Burada balo yapıyoruz," dedi Logan.

Reagan, "Parti mi yani?" diye sordu.

"Ara sıra," dedi Dare.

"Sıradaki partiye ben de davet edilecek miyim?" diye sordu Reagan.

Dare kıkırdarak, "Davet edileceğin kesin," dedi.

Diğer grup elemanları koridordan devam ederek, koridoru izleyen odaya girdiler. Partilerdeki anılarını anlatıyor ve kahkaha atıyorlardı. Reagan, balo salonunun penceresinin dışındaki geniş verandada hareket eden bir şey gördü. Bu evdeki her şey çok büyüktü. Dare'in burada yalnız yaşayıp yaşamadığını merak etti. Bir kişi için fazlasıyla büyük bir yerdi. Reagan her ay ev kirası için yüzlerce dolar öderken, Dare'in burası için milyonlarca doları kolayca ödediğinden hiç şüphesi yoktu.

Pencerenin dışındaki adam, tişörtünü başının üzerinden çıkarıp yere fırlattı.

“O Trey mi? diye sordu Reagan.

Trey ayak başparmağıyla yerdeki bir şeyi dürttü ve verandada kocaman bir jakuzi belirterek fokurdamaya başladı.

“Jakuzimde banyo yapmaya hazırlanıyor,” dedi Dare. “Ona isterse buraya taşınabileceğini söyleyip duruyorum. Yük olmak istemediğini söylüyor gerizekâli, ama her zaman bana yük olup duruyor.”

Reagan, Dare’e baktı ve kısa bir süre sonra şaşkınlığından kurtulup gezegenin en ünlü gitaristlerinden biriyle muhabbet ettiğinin farkına vardı. Dare onun idollerinden biriydi. “Sanırım stüdyoda onu üzecek bir şeyler söyledim. Bait-n-Switch’in dağılmasını neden bu kadar önemsiyor ki? Dürüst olmak gerekirse, o kadar da iyi değildik.”

“Alınma ama, Trey’in daha önce Bait-n-Switch adını hiç duymadığından eminim,” dedi Dare. Elini uzun, ipeksi saçlarının arasına kaydırdı, kafasını kaşıdı ve bir tutam saçım kulağının arkasına attı.

“Üzerime alınmadım. Moralini neyin bozduğuna dair bir fikrin var mı?”

Dare, Reagan’a gülümsedi. “Kafası çok karışık. Brian Sinclair’in bu sabah bir bebeği oldu. Çocukların, grupları dağıttığına dair söylediğin sözler vardı ya...”

“Kahretsin. Ben Günahkârlar’ı kastetmemiştim.” Bakışlarını Dare’den ayakkabılarını tekmeleyen Trey’e çevirdi. Tamamen bunalımda görünüyordu. “Gidip onunla konuşacağım. Bana birkaç dakika verebilir misiniz?”

“Elbette. Zaten enstrümanlarımızı akort etmemiz gerekiyor.”

Reagan gitarının, omzunun etrafında asılı olduğunu ve bunca zamandır onu taşıdığını unutmuştu. Gitarına baktı ve Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

onu jakuzinin yakınına götürmenin mantıklı olup olmadığını düşündü.

"Onu senin için prova odasına götürmemi ister misin?" diye sordu Dare.

Dare'in bu kadar düşünceli oluşu, Reagan'ı şaşkına çevirmişti. Zengin ve ünlü rock yıldızları aşağılık herifler değiller miydi? "Buna minnettar olurum, Bay Mills."

Dare kahkaha attı. "Lütfen. Bana avukatımın dışında hiç kimse Bay Mills diyemez. Dare demen yeterli."

Reagan, onun neden bir avukata ihtiyaç duyabileceğini merak ederek gülümsedi. "Teşekkürler, Dare." Askıyı başının üzerinden kaydırıp ve gitarını Dare'e uzattı.

Dare gitarı bir eliyle tuttu ve sanki bulaşıcı bir hastalıkmuş gibi burnunu buruşturdu. "Biliyorsun, Max'in artık gitarlarına ihtiyacı yok. Sen kendine uygun bir şeyler bulana kadar, muhtemelen sana birkaç tane yüksek kalitede gitar verecektir."

Max özel yapım Gibson Les Paul Gitarlarını kullanıyordu. *Pahalı* özel yapım gitarlar. "Ciddi misin?" Kelimeler Reagan'ın ağzından yuvarlanırcasına çıkmıştı.

Dare kıkırdadı. "Kesinlikle. Bahse girerim şu an kendini biraz şaşkına dönmüş hissediyorsundur. Git ve Trey ile konuş. Benim için onun yüzünü güldür. Ama çok uzun sürmesin. Grup elemanlarım bekletildikleri zaman kaprisli birer diva gibi davranabiliyorlar." Reagan'a göz kırptı ve gitarını tıngırtı ve çınlamaların yükseldiği prova stüdyosuna götürdü.

Reagan, Dare'in çapkın göz kırpmasını atlattıktan sonra, koşarak balo salonunun cilalı zeminini geçti ve kayarak pencereye çarptı. Trey ayak başparmağını suyun içine sokmuş halde orada duruyordu. Geri kalanı çınlıçıplaktı. *Tamamen*. Trey dönüp, çarpışmadan çıkan sese doğru baktı ve suyun içine tamamen girmeden önce pis pis sırttı.

Trey'in çıplak vücudunun tamamen görüldüğü o beş sa-
niye boyunca Reagan, en sevdiği vibratörüyle birkaç gece bo-
yunca macera yaşamasına yetecek kadar ayrıntıyı hafızasına
kazıyordu. Trey'in vücudu suyun içinde rahatladı ve yüzü pen-
cereye dönük oturarak, Reagan'ın şimdiye dek karşılaştığı en
anlaşılmaz ifadeyle ona baktı. Muhtemelen Reagan'ın, bütün
insan türünün utanç kaynağı olan, gerizekâli sakarın teki ol-
duğunu düşünüyordu. Reagan hayatındaki en kötü izlenimi
yaratmayı başarmıştı.

Fransız kapılarından birini açtı ve bir bipleme sesi duydu.
Sesin kaynağını arayarak etrafına bakındı.

"Sanırım alarmı çalıştırdın," dedi Trey.

"Kahretsin! Ne yapacağım?" Reagan panikledi ve kapıyı
arkasından kapattı.

Trey, "Şimdi de alarmı çalıştırdın ve kendini evin dışında
kilitli bıraktın," diyerek kıkırdadı ve kendini jakuziden dı-
şarıya çekti. Üzerinden sular damlarken çırlıçıplak ve muh-
teşemdi. Başka bir kapıya doğru yürüdü; bu kapı bir çeşit
soyunma odasına açılıyordu. Trey duvardaki dokunmatik yü-
zeye birkaç kod girdikten sonra, Reagan'ın duyduğu alarm
sesi kesildi. Genç kızın kulaklarına o kadar fazla kan pom-
palanıyordu ki, şu an bir jet motorunu bile duymakta zorluk
çekebilirdi. Trey, onun tarafındaki verandaya adım attığında
Reagan gözlerini genç adamdan alamadı. Söz konusu erkek-
ler olduğunda, akli başında olduğu için kendiyile gurur du-
yardı, ama bu adam... Bütün günün heyecanı Reagan'ın ba-
şını döndürmüştü ve onu aptallaştırmış olmalıydı.

Trey jakuzideki sıcak suya dönmek yerine, Reagan'ın karşı-
sına dikilerek işleri daha da kötü-ya da daha iyi-bir hale getirdi.
Hiçbir utanç belirtisi göstermeden orada dikilerek Reagan'ın,
çıplak ayaklarından sertleşen aletine, oradan dümdüz karnına,
oradan da, sertleşen aletine kayan bakışlarını seyretti. Neden

bu kadar heyecanlanıyordu ki? Bunun, Reagan'ın orada olmasıyla bir ilgisi olamazdı elbette. Reagan'ın gözleri rock yıldızlarının tipik olarak vakitlerinin çoğunu birlikte geçirdikleri bikinili süper modelleri aradı fakat oradaki tek kadının kendisi olduğunu fark etmesi uzun sürmedi. *Tuhaf.*

Trey, "Bana katılmak ister misin?" diye kulağına fısıldadı.

Trey ona dokunmamıştı, ama yine de Reagan'ın vücudundan, kalçalarının arasından tutkuyla karışık bir elektrik akımı geçti. Trey'in kısık sesi Reagan'ın sinir uçlarını uyarınca, genç kadın bir kahkaha patlattı. Kıyafetlerini oracıkta parçalayarak çıkarmak ve ellerini adamın boynuna dolayarak jakuziye atlamak yerine Trey Mills'e kahkaha atmıştı. Kendini alnundan defalarca tokatlama isteğine karşı koyabilmek için dudaklarını ısırıldı.

Trey, "Bunu bir 'hayır' olarak kabul ediyorum," dedi ve jakuziye geri döndü.

Reagan, Trey'in kaslı kollarını gördüğünde içini çekmemek için kendini güç bela tuttu. Trey duraksadı ve omzunun üzerinden, o delirtici derecede seksi yeşil gözleriyle Reagan'ın içini eritip, onu bir avuç Reagan'lı *pudinge* dönüştüren bir bakış attı.

Reagan, "Ben..." diye çığlık attı. *Çığlık mı? Neyi vardı böyle? Kendine gel, Reagan. Kendine gel.* Boğazını temizledi. "Buraya seninle jakuziye girmek için gelmedim. Buraya sana bir gitar düellosu için meydan okumaya geldim." *Ne? Hayır, hayır, o değil!* Reagan buraya Günahkârlar konusunda Trey'i rahatlatmak için, Brian'm grubu asla bırakmayacağını söylemek için gelmişti. Ama bunu nereden biliyordu ki? Brian'i hiç tanımıyordu. Reagan iyimser bir hayrandı sadece.

Trey'in kaşları ilgiyle yukarıya kalktı. "Gitar düellosu mu?"

"Evet. Grubumla prova yapmam gerek." Reagan dehşet içinde, keskin bir nefes çekti. Bu sabah kesinlikle çok vahşi

duyguların arasında yürüyüp duruyordu. "Grubum, Exodus End," diye mırıldandı. "Aman Tanrım, lanet olsun!"

Trey kahkaha attı.

Reagan bu sefer derin ve sakinleştirici bir nefes aldı. "Provaımız bittikten sonra seninle düello yapmak istiyorum, Trey Mills."

Trey, "Saat tam öğle vaktini vurduğunda mı?" diye sordu ve ışıkla, şu ünlü kovboy filminin müziğini çaldı.

"Jakuzi keyfin bittikten sonra," dedi Reagan.

"Peki ben kazanırsam, jakuzide bana katılacak mısın?"

Reagan'ın kalbi bir süre atmayı durdurdu. "İstedğin bu mu?"

Trey saçlarından bir bukleyi yanaklarından geriye doğru attı. "Bu sadece isteklerimin başlangıcı, Reagan."

Reagan tekrar kahkaha attı. Gerçekten çok heyecanlıydı, fakat Trey'le alay ediyor gibi görüldüğünün de farkındaydı. Sanki Trey'in yaptığı kurları geri çeviriyor gibiydi. Oysa Reagan, Trey Mills'e hayatta bilerek gülmezdi. Asla. O anda kendini boğmak istiyordu.

"Ben kazanırsam, kaykay parkına gideceğiz," dedi Reagan. *Kaykay parkı mı? Tanrı aşkına, kaç yaşındaydı? On üç mü?*

"Kaykay mı yapıyorsun?"

Reagan, "Bazen," diye itiraf etti. Aman Tanrım, Trey onun gerizekâlı bir ergen olduğunu düşünecekti.

"Kulağa eğlenceli geliyor."

Yalancı, yalancı, sana kimse inanmaz. "Pekâlâ, iyi. Sonra görüşürüz o zaman." Reagan istikrarsız olduğu için utanmıştı. Trey'in açık bıraktığı kapıdan içeri girdi ve prova odasından gelen müzik seslerini takip etti.

"İşte buradasın," dedi Dare. "Gelip seni küvetten ve kardeşimin libidosundan kurtarmam gerektiğini düşünmeye başlamıştım."

Reagan'ın yanakları kızardı. Eğer kendini tam olarak aptal yerine koymamış olsaydı, şu anda bu şahane fırsatı değerlendiriyor olurdu.

"Reagan, o hovardaya kendini kaptıracak kadar aptal değildir," dedi Max.

Ah, ama öyleydi. Aptaldı. Hem de o hovardaya kendini kaptıracak kadar.

Max sakat olmayan eliyle, Reagan'ın bileğini kavradı ve onu prova odasının yanındaki odaya götürdü. Burası bir ucundan diğer ucuna kadar gitarların asılı olduğu bir odaydı. Gitarların bazıları Dare'in, bazıları Max'in, bazıları da Logan'ındı. Reagan mutlulukla iç çekti. Gitarlar varken, erkeklere ne gerek vardı ki? Reagan bu gitarların arasında çırlıçıplak yuvarlanmak istiyordu. Bu muhtemelen rahatsızlık verici olurdu, ama umurunda değildi. Odadaki her enstrümanı şehvetle arzuluyordu.

"Dare biraz önce, en azından bir süreliğine gitarlarıma ihtiyaç duymayacağımı hatırlattı," dedi Max. "Bu yüzden istediğin birini seçebilirsin."

Parmakları tam önünde duran, elektrik mavisi alevlerle süslenmiş siyah gitarı avuçlamak için can atsa da, "Seçmem," dedi Reagan.

"En azından bir tanesini dene. Onları atacağıma sana vermeyi tercih ederim. Bunu bir armağan olarak düşün."

Reagan, "Pekâlâ," dedi ve gitarı duvardaki askısından çıkardı.

"Güzel bir seçim," dedi Max.

Gözyaşlarına boğulmak üzereydi. Maximilian Richardson ona iltifat ediyordu. Ve gitarına dokunmasıyla izin veriyordu.

Hatta gitarlarını *çalmasına* bile izin veriyordu. Reagan bu fikre nasıl alışıyordu?

Reagan'ın gitarını amfiye bağladıktan sonra Max herkese çalacakları şarkıları söyledi ve grup, Max'in çığlığının ardından çalmaya başladı. Reagan, seçmelerden önce bütün şarkıları çalıştığı için çok mutluydu. Ne yaptığını çok iyi biliyordu ve grup elemanları da Reagan onlara ayak uydurabildiği için epey etkilenmiş görünüyorlardı. Harika!

Reagan yeni grubuyla çalarken, onlara bir müzisyen olarak eşlik edebilmek için Max'in tarzını olabildiğince taklit etmesi gerektiğini durmadan kendine hatırlatıp duruyordu. Bu çok zor bir şey değildi. Max harika bir gitaristti, ama gruptaki gerçek yetenek Dare'di. Reagan güzel gitar çalıyordu, ama keşke bu kadar harika müzisyenin arasında odaklanması bu denli zor olmasaydı. Bu adamlar onun ilham kaynağıydı. Onlar rock tanrılarıydı. *Tanrıydılar*. Reagan'ı sanki oraya aitmiş gibi aralarına almışlardı. Şarkı listesindeki şarkıların yarısını çalmışlardı. Birkaç şarkı sonra Reagan rahatladı, ama istikrarlı çalacak kadar dikkatliydi. Dengesini sağlamak için bacaklarını araladı. Gözlerini kapadı; başını sallayarak Steve'in sert ve güçlü ritimlerine eşlik ediyor, Logan'ın bas gitarına uyum sağlıyordu. Max'in inanılmaz sesinin onu coşturmasına izin verdi. Dare ile rekabet etmektense onun gitar tonunu tamamlamak için, genç adamın sert ve sinirli gitar çalmasına herkesten daha fazla dikkat ediyordu. Şarkı bittiğinde Reagan gözlerini açtı ve Exodus End üyelerinin ona bakmakta olduklarını gördü.

Yüzü tekrar kızarıırken, "Ne var?" dedi,

Steve davuluyla birkaç atak yaptıktan sonra taburesinden kalkarken, "Grup toplantısı!" diye bağırıyordu.

Reagan da bu grup toplantısına dâhil miydi? Bir açıklama için Max'e baktı.

Max mikrofonunu ayaklığa taktı ve Reagan'ın rehberlik etmesi için ona baktığını fark etti. "Burada bekle, Reagan. Birkaç dakikaya geri döneriz."

Reagan'ın midesi kasıldı. Dışlanmıştı. Fikirlerini değiştirmişlerdi. Reagan bunun gerçek olamayacak kadar güzel olduğunu biliyordu. Yanlışlıkla, gruba ayak uydurduğunu düşünmüştü. Bu mucizenin gerçek olduğuna inanmak için kendini kandırıp duruyordu.

Kendini mutlu hissetmediği halde neşeyle, "Peki," dedi.

Kırk dakika süren olağanüstü bir rüya yaşamıştı.

Grup odadan dışarıya çıkarak, onu yalnız bıraktı. Reagan kendini oyalamak için Bait-n-Switch'in eski gitar riff'lerinden birini çalmaya başladı. Bir çift çıplak ayak, görüş alanına girdi. Başını hızla yukarıya kaldırdı.

"Benimle düello yaparken kullanacağın riff bu mu?" diye sordu Trey. "Daha önce duymamıştım."

"Bu benim yazdığım bir riff, ama çok da iyi değil."

"Aslında, bunu sevdim. Onu düellomuzda kullanmak ister misin?"

Trey, ayaklıktan Dare'in gitarını aldı ve askıyı boynuna geçirdi. Çivili deri askı Trey'in biçimli, çıplak göğsünde lezzetli bir açı oluşturuyordu. Dare'in gitarının gövdesi, Trey'in pelvisinin üzerine denk geliyordu. Artık çıplak olmayan pelvisinin. Trey'in üstü hâlâ çıplaktı ama altına pantolonunu giymişti. Reagan dilini kemiriyordu, Trey'in ona bir soru sorduğunu hatırlamadan önce adamın göğüs ucundaki halkaya uzunca bir süre baktı.

"Hayır, o riff çok kolay. Ne kullanacağımızı sen seç."

Trey, Reagan'a bir kaşını kaldırarak baktı. "Crazy Train'in introsuna ne dersin?"

Reagan bu adamı seviyordu. Ve mükemmel müzik zevkini. Reagan bir saniye bile beklemeden *Crazy Train*'in introsunu

çalmaya başladı. Bir seri notayı sorunsuz çaldıktan sonra duraklayarak, Trey'in de aynı şeyleri çalmasını bekledi. Trey riff'in sonuna geldiğinde Reagan, intronun temposunu arttırdı ve bir kez daha çaldı. Trey, Reagan'ın çaldıklarını bir kez daha mükemmel bir şekilde taklit etti. Reagan daha da hızlı çalmaya başladı; notalara o kadar odaklanmıştı ki, Trey'in kolu onun koluna değene dek, o kadar yakınlaştıklarını fark etmemişti. Bir seri notadan, diğer bir seriye atlıyordu. Titrek parmaklarının altındaki teller Reagan'a tuhaf gelmeye başlamıştı. Trey solak, Reagan ise sağlak, bu yüzden gitarlarının sapları farklı yönlerde bakıyordu. Reagan çalarken yaptığı ufak hata karşısında kaşlarını çatarak, çalmaya devam etti. Trey, Reagan'ın yaptığı aynı hatayı yapmak için gitar çalışını yavaşlatarak onu taklit etti. Reagan, Trey'e bakarak sırttı. Trey de ona sırtarak göz kırptı. Reagan'ın çaldığı son birkaç notadan, boğazlanan tavukları yerken boğulan kedilerinkine benzeyen bir ses çıktı. Kalbi göğüs kafesinin içinde hızlı hızlı atmaya başladı. Bakışları Trey'in dudaklarına kaydı. Dilinin ucuyla dudaklarını yalamasını izlerken, kadınlığı kasılmaya başladı. Tanrım, Trey'in onu öpmesini istiyordu.

Trey sanki aklını okumuş gibi ona doğru döndü. Başını eğdi ve Reagan'ın dudaklarını derin ve ağgözlü bir şekilde öpmeye başladı. Reagan şaşkına dönerek aniden geri çekildi ve tokat atmak için bir elini havaya kaldırdı. Ancak kendini tam zamanında durdurdu. Trey'in gözlerinde kayboldu ve eli adamın keskin hatlı çenesinden birkaç milimetre uzaklıkta, havada asılı kaldı. Trey, Reagan'ın parmak uçları yanaklarına değsin diye başını eğdi ve genç kadının karıncalanan tenini dudaklarıyla okşadı. Parmak uçlarındaki nazik öpücük ve emişler Reagan'ın derinliklerinden bir inilti çekip çıkardı. Kollarını Trey'in boynuna doladı ve onu şiddetle öpebilmek için aşağıya doğru çekti.

Trey hızlıca kontrolü eline aldı. Reagan'ın dudaklarını kibarcı emiyor ve onu uzman dili ile hassas dişlerinin yardımıyla baştan çıkarıyordu. Reagan, Trey'i daha yakına çekti. onun sert vücuduna daha yakın olmak istiyordu. Gitar telleri birbirine sürterken amfilerinden karmaşık sesler çıkıyordu.

Dare odaya geri döndüğünde, "Siz ikiniz birlikteyken güzel müzik yapıyorsunuz," dedi.

Reagan kendini Trey'den uzaklaştırdı ve aslında Trey'in onu tutmadığını fark etti. Aralarındaki tek bağ, onun Trey'in boynuna sarılmış olan kollarıydı. Tanrım, resmen adamın üzerine atlamıştı! Dehşete düşmüş olması gerekirdi, ancak Reagan kendini biraz olsun rahatsız hissetmiyordu. Tekrar tekrar, ta ki Trey onu tutana kadar, onun üzerine atlamakta bir sakınca görmüyordu.

Trey'in, "Bu benim kazandığım anlamına mı geliyor?" diye soran derin sesi, Reagan'ın göğüs uçlarına tuhaf şeyler yaptı.

Kimseye çaktırmadan, giydiği beyaz atletin önüne baktı. Evet, tahrik olduğu dışarıdan çok belli oluyordu. Kollarını göğsünün üzerinde birleştirdi. Bu sabah neden sütyen giymemişti ki? Minik göğüslü kadınlar kulübünün bir üyesi olduğu için çoğu zaman sütyen giymesi gerekmiyordu, ama bu seferki onu gafil avlamıştı.

"Sana gitarımı kullanabileceğini söylemiş miydim, kardeşim?" diye sordu Dare.

Trey gitarı boynundan çıkardı ve gitarı Dare'e uzattı.

Trey, Reagan'ın dudağına bir öpücük daha kondurmak için eğildiğinde, Reagan şaşkınlıkla tiz bir çığlık attı. Bu sefer ilk hamleyi yapan kişi kendisi olmadığı için sevinmişti. Kolları Trey'in etrafına dolandı ve onu tutkuyla kendine doğru çekti. Trey'in vücudunu tamamen hissedebilmek için, hayatında ilk defa, boynunda bir gitar olmamasını istedi. Trey'in sertleşen erkekliğini, kendi nemli derinliğinin girişinde hissedebilmek

için. Neden Trey'i kendinden uzaklaştırmak yerine, onun kol-
larında erimeye devam ediyordu? Neden daha doğru düzgün
tanışmadan, Trey'in serin ve pürüzsüz tenini okşuyordu? Bu
adamı bu kadar karşı konulmaz yapan şey neydi?

Trey'in ağzı, Reagan'ın kulağına doğru yaklaştı. "Seni is-
tiyorum," diye fısıldadı.

Reagan'ın omurgasından aşağıya doğru mutlu bir titreme
dalgası indi ve genç kadın teslimiyetle ürperdi.

*Tanrım, Evet, al beni, seni seksi adam. Burada. Şimdi. Ne şe-
kilde istersen.*

"Trey, şu son zaferinle alakalı seninle bir dakika konu-
şmamız lazım," dedi Dare. "Tabii bir mahsuru yoksa."

Zafer mi? Reagan'ın bu kadar özel hissetmesini sağlayan
adam, gerçekten de onunla oyun oynayan bir hovarda olabilir
miydi? Reagan, Trey'i bu kadar iyi bir oyuncu yapan şeyin ne
olduğunu fark etti. Kalbi feci halde kırılacaktı. Fakat bu far-
kına varma durumu her ne kadar Reagan'ın canını sıkırsa da,
bununla vakti geldiğinde yüzleşecekti. Şimdi değil. Bu fırsatı
kaçırmasının bir yolu yoktu. Ya da bu adamı.

Trey, Reagan'a dönerek, "Seninle jakuzide görüşürüz," dedi.

Bu muhtemelen iyi bir fikir değildi, ama Reagan düelloyu
kaybetmişti. Eğer ona dokunmasaydı, onu öpmeseydi düelloyu
kaybetmeyebilirdi. Trey onun dikkatini dağıtmıştı. Tanrıya şü-
kürler olsun ki, onun dikkatini dağıtmıştı. Aksi takdirde şu an
kaykay parkına gidiyor olacaktı. Evet, bu fikrin Reagan'ın
aklına gelen en iyi şey olmadığı kesindi.

"Birazdan geliyorum," dedi Reagan. Kalbi beklentiyle küt
küt atıyordu.

Trey, Reagan'ın yanından ayrıldı ve bir arada duran Exo-
dus End elemanlarının yanından geçti. Reagan'ın yüzü yine
kıp kırmızı oldu. Grup elemanları bütün olanları izlemişlerdi.
Onun hakkında kim bilir nasıl bir fikre kapılmışlardı?

"Konuştuk," dedi Dare.

Bütün grup elemanları çok ciddi görünüyordu. Reagan yutkundtu. Rüyaları kayaların altında ezilip un ufak olmuştu.

"Önümüzdeki konser sezonu için seninle kontrat imzalamak istiyoruz," dedi Max. "Turnenin ilk yarısı Amerika'da. Geri kalanı da dünya turnesi. Üç hafta içinde başlıyoruz. O zamandan önce pılını pırtını... imm, eşyalarını toparlayabilir misin?"

Reagan, "Elbette!" diye coşkulu bir şekilde cevap verdi.

"Harika," dedi Max. Suratındaki o davetkâr gülümseme kayboldu. "Bazı şeyler hakkında endişe ediyoruz."

"Endişe mi?"

"Öncelikle... sen bir kadınsın."

Reagan kaşlarından birini kaldırdı ve "En son kontrol ettiğimde öyleydim. Bu sizin için sorun yaratır mı?" dedi.

"Yaratabilir," dedi Max. "Turnelerde seni gücendirecek olaylar yaşanabilir."

Reagan kahkaha attı. "Ben gücenmem, Max. Bana o konuda güvenebilirsiniz."

"Biz erkeğiz," dedi Logan. "Üstelik, pek de öyle terbiyeli davranıyor sayılmayız."

"Neden terbiyeli davranasınız ki?" diye sordu Reagan.

"Sen bir kadınsın," dedi Steve.

"Sanırım o konuda hemfikiriz."

"Turnenin tam ortasında korkup kaçmanı istemeyiz," dedi Dare.

"Böyle bir şey mümkün değil."

"Bazı şeylere şahit olacağın kesin..."

"Anlıyorum. Siz erkeler eğleniyorsunuz. Fahişelerle birlikte oluyorsunuz. Küfür edip kavgaya ediyorsunuz. Kendinizi kaybediyorsunuz falan. Her neyse, bunu kaldırabilirim."

Grup elemanları birbirine baktılar.

"Bunu kaldırabilirim," diye ısrar etti Reagan.

"Pekâlâ, ama olur da bizi yüzüstü bırakırsan, çok sinirleniriz."

"Bırakmam."

"İkinci endişemize gelince..."

Dördü de bakışlarını yere çevirdi. Dört rock yıldızı da onunla göz göze gelmemek için gözlerini kaçırıyorsa, oldukça büyük bir endişe duyuyor olmalıydılar.

"Hepimizin de fark ettiği üzere..." diye mırıldandı Steve.

"Çok seksisin," dedi Logan.

"Evet, hem de çok," diye hemfikir oldu Max. "Ama..."

"Makyaj yapman gerek tatlım," dedi Dare.

Seksiydi, ama yine de makyaj mı yapması gerekiyordu? Reagan, içinde kabaran öfkeyi kontrol etmek için dişlerini sıktı. "Anlıyorum. Peki ya reddedersem?"

"Magazin basını tarafından yok edilirsin."

"Senin bu işi müzik için yaptığınız biliyoruz Reagan, biz de öyle yapıyoruz, ama bu ünümüzü biraz da..."

"Muhteşem görüntünüze borçlusunuz," dedi Reagan çok net bir şekilde.

"Eğer bunun bir parçası olmak istemiyorsan sorun değil, ama bunun etrafta konuşulacağını bilmelisin," dedi Max.

"Dare'in saçlarını kestigi zamanı hatırlıyor musun?" dedi Logan. "Tepkileri görsen, ulusal bir afet yaşandığını sanırdın."

"Bunu düşünceğim," dedi Reagan. Eğer makyaj yapmazsa, bir grup prensin arasındaki kurbağa gibi görünecekti. Mükemmel.

"Ayrıca, kişisel bir korumaya ihtiyacın olabileceğini düşündük," dedi Steve. "Hayranlarımız seni gördüğünde..." Steve kısık bir sesle hırladı ve Reagan kendini bir av gibi hissetti.

"Koruma mı?" diyebildi sadece.

"Güvenliğimiz var ama onlar tek birimizin güvenliğinden sorumlu değiller. Senin zarar görmeni istemeyiz."

Reagan çenesini eğerek onlara en soğuk bakışını attı. "Bakın çocuklar. Ben narin bir çiçek değilim. Ömrümü sahne önlerinde pogo yaparak geçirdim."

"Senin zarar görmeni istemiyoruz," diye tekrarladı Dare. "Böylece içimiz rahat olacak."

Reagan onlara boyun eğmek zorunda olduğunu bilerek, her iki eliyle yüzünü ovaladı ve "Pekâlâ, beni koruyabilecek birini tanıyorum," dedi.

"Birini mi tanıyorsun?"

"Evet, ev arkadaşım güvenlik elemanı olarak çalışıyor. Aşırı korumacı olduğu için bu iş tam ona göre." En yakın arkadaşı Ethan'ın da onunla birlikte turnede olması eğlenceli olabilirdi. Ethan onun korumalığını yaptığı gibi, onu sakinleştirirdi de.

"Yani bizimle kontrat imzalıyor musun?"

"Siktir, tabii ki imzalıyorum."

Evet, imzalıyordu ve bu olayı Trey Mills ile birlikte jakuzide kutlayacaktı.

4. Bölüm

Trey sırtını küvetin kenarına yasladı ve gözlerini kapattı. Reagan'ın sözünü tutup tutmayacağını merak ediyordu. O kadını çözememişti. Bu durum Trey'i tedirgin ediyordu. Aynı zamanda da fazlasıyla hoşuna gidiyordu.

Evin holünden heyecanlı bir ciyıklama sesi geldi. Trey'in gözleri birdenbire açıldı ve balo salonunun penceresinden, Reagan'ın havuza açılan soyunma odasına doğru koşturduğunu gördü. Reagan jakuzinin yanında durdu ve elinde tuttuğu kâğıt parçasını sanki büyük ikramiyenin isabet ettiği bir piyango biletiymiş gibi salladı. "Yenilenme ihtimali olan bir yıllık kontrat," diye bağırdı.

"Harika."

"Para. On yılda kazanacağımdan daha fazla para kazanacağım."

"Exodus End turnelerde para basar."

Reagan'ın sevinçle dolup taşan gözleri birden donuklaştı. "Zerre kadar umursamıyorsun. Beni tanımıyorsun bile." Cep telefonunu çıkararak tuşlarına bastı ve dakikada bir milyon kilometre hızla konuşmaya başladı. "Ethan, beni dinle. Yarışmayı kazandım ve... Evet, evet, kazandım. Az önce Exodus End ile bir kontrat imzaladım. Bir yıl boyunca Exodus End için ritim gitar çalacağım." Ethan—artık her kim oluyorsa—cevap verirken Reagan sustu. "Evet, bana söylemiştin. Daha sonra bóbürlenebilirsin." Trey, Reagan gibi bir kadının sevgilisi olduğunu tahmin etmeliydi. Jakuziden çıkmaya başladığında,

Reagan'ın gözleri irileşti. Genç kadın, Trey'i geri itmek için jakuzinin etrafından dolaştı ve "Olduğun yerde kal," dedi.

Trey gülerek, iki elini de çıplak kalçalarına dayadı ve sıcak suyun içinde durdu. Pekâlâ. Yani onu düzemeyecekti. Ama yine de onunla bir arkadaş gibi takılabilirdi. Reagan'dan hoşlanmıştı. İlginç ve farklı birisiydi, ayrıca cehennem kadar da ateşliydi. Harika öpüşüyordu. Madem bir erkek arkadaşı vardı, ne demeye onunla öyle öpüşmüştü ki?

Reagan, "İş ister misin?" dedi telefondaki Ethan'a. "Benden kendime bir koruma tutmamı istiyorlar. Sen de benimle birlikte turneye gelmelisin." Gözlerini devirdi. "Hayır, o yüzden değil. Sadece bir düşün, tamam mı? Parası ve imkânları çok iyi. Şimdi pek konuşamıyorum. Trey Mills ile jakuzide bir randevum var."

Randevu mu?

Reagan telefonu kapattı. Kontratını öptü ve soyunma odasına geri döndü.

Şimdi nereye gidiyordu? Trey başını salladı ve jakuzideki yerine oturdu. Reagan bir dakika sonra pembe külotu ve beyaz atletle geri döndü. Pekâlâ, bu hiç de adil değildi. Bu kıyafetlerle Reagan'ı *bir arkadaş* olarak düşünmesi beklenemezdi. Reagan'ın ikiz tepelerindeki uçların dikildiğini gördüğünde ise düşünme yetisini hepten yitirdi.

"Bugün sütyen giymedim, o yüzden jakuziye atletimle gireceğim," dedi Reagan, ama Trey'in onu süzdüğünü görünce, "Belki de üstsüz girmeliyim," diye ekledi.

Trey söyleyecek söz bulamadı. Reagan'ın sözlerini anlamaya çalışmakla fazlasıyla meşguldü. Reagan jakuziye adım attı ve sıcak su, kadının biçimli bacaklarını sarmaladı. Kahretsin, Trey daha şimdiden bir granit kadar sertleşmişti. Eğer üzerini de çıkarırsa...

"Sen de haklısın. Aptalca davranıyorum," dedi Reagan. "Sanki daha önce bir çift meme görmedin. Haksız mıyım? Ayrıca, benimkiler o kadar da güzel değiller."

Trey, Reagan'ın söylediklerini onaylayıp onaylamadığına dair bir şeyler söyleyemeden önce Reagan, atletinin kenarlarını yakaladı ve onu başının üstünden çekerek çıkardı. Reagan atletini çıkarıp jakuzinin kenarına atarken, güzel memeleri yükselip alçaldı. Trey, Reagan'ın suyun içine girmesi ve baştan çıkarıcı pembe uçları olan o yuvarlak et kürelerinin gözden kaybolmasıyla birlikte, karşı çıkarcasına homurdandı. Kadının göğüs uçlarını yalama isteğini bastırabilmek için diliyle üst dişlerini yaladı. Reagan'ın söylediğinin aksine, göğüsleri mükemmeldi ve Trey ne kadar mükemmel olduklarını Reagan'a göstermek istiyordu. Reagan hemen yanında oturuyordu, bir kol mesafesi uzaklığındaydı, ama birbirlerine dokunmuyorlardı. Trey onun üzerine atılıp, işe koyulabileceğini fark ettiyse de, bir şeyler onu durdurdu. Onu düzmek istemesinden çok, onunla konuşmak istiyordu. Çok garip. Çünkü Trey onu düzmeyi gerçekten, ama gerçekten çok istiyordu.

"Dare, Brian'ın bu sabah bir bebeği olduğunu söyledi," dedi Reagan.

"Evet, Brian'ın o kadar küçük bir delikten böyle bir şey çıkarabileceğini asla düşünmemiştim. Çok vahşiceydi."

Reagan güldü ve Trey'in üzerine su sıçrattı. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Karısının bir bebeği olmuş. Erkek mi, yoksa kız mı?"

Trey elinde olmadan gülümsedi. O ufaklığı yeniden kucağına almak istiyordu. "Erkek."

"Onu gördün mü?"

"Evet, doğduğunda oradaydım," Trey bayıldığı kısmı bilerek atladı. "Aynı babasına benziyor."

"Güzeeeeel," dedi Reagan.

"Sinclair'i beğeniyor musun?"

"Tanrım, o adam bir harika."

Trey bu söylediğine karşı çıkamazdı, onunla aynı fikirdeydi.

"Grubum bir bebek yüzünden dağıldı dediğimde, Günahkârlar'ın da dağılacağını kastetmemiştim."

Reagan, Trey'in koluna dokundu ve daha önceden de hissettiği elektrik dalgası tenine işledi.

"Brian bizi bırakmaz," dedi Trey. "Yine de... işler değişiyor."

"Bu kötü bir şey mi?"

"Bazı yönleriyle evet, kötü. Ama bazı yönleriyle de..." Trey iç çekti. "Sanırım hiçbir şey sonsuza kadar aynı kalmıyor."

Reagan'ın griye çalan mavi gözleri göğe doğru kalktı. "Tanrıya şükürler olsun. Hayatımın sonuna kadar kahve servisi yapacağımı düşünüyordum."

"Geçinmek için bu işi mi yapıyordun?"

"Şşş, hayır. Ben lanet olası Exodus End'in ritim gitaristiyim. Hiçbir şeyden haberin yok mu senin?"

Reagan başım Trey'e doğru eğerek iki yana salladı. O kadar güzel görünüyordu ki Trey'in nefesi kesildi. Genç adam, "Tebrik ederim," diyerek sırtıttı. "Ne kadar zamandır gitar çalıyorsun?"

"Üç yıldır."

Trey neredeyse dilini yutuyordu. "Böyle gitar çalmayı üç yılda mı öğrendin?"

"Gitar çalmaya başlamadan önce çello çaldım, ama evet."

"Dahi falan mısın sen?"

Reagan omuzlarını silkti. "Birkaç yarışma kazanmıştım."

"Hâlâ çello çalıyor musun?"

"Çelloyu kendim için değil, babam için çalıyordum. Babam müzik öğretmenidir. Küçükken keman çalıyordum, ama çelloyu düzgünce tutabilecek kadar büyür büyümeyiz değiştirdim."

"Sert biri miydi?"

Reagan güldü. "Pek sayılmaz. Sadece onu mutlu etmeyi seviyordum. Annem ondan boşandıktan sonra hayatında onu mutlu edecek pek bir şey kalmamıştı. Gösterilerime ait fotoğraflar, yarışmalardan kazandığım sertifikalar ve ödülleri hâlâ odasının duvarında asılı. Onu arayıp Exodus End ile turneye gittiğimi söylemem gerekiyor." Kahkaha attı. "Bundan nefret edecek."

"Bence bununla gurur duyacaktır."

Reagan sanki çok büyük sır veriyormuşçasına ağzının kenarıyla konuşuyordu. "Babam rock'n'roll'dan nefret eder. Bu yüzden gençlik yıllarım isyan halinde geçti ve yirmi birinci yaş günümde buraya, Los Angeles'a taşındım. Büyürken, klasik müzikten başka bir şey dinlememe izin vermezdi."

"Benim annem de aynı şeyi folk müzik için yapardı." Trey tüylerinin ürperdiğini gizlemeye çalıştı. Kendi kişisel cehenneminde hâlâ Kumbaya parçasını çalmakla ilgili kâbuslar görüyordu.

"Ne kadar zamandır gitar çalıyorsun?" diye sordu Reagan.

Trey bunu neredeyse utanarak söylemişti. "On beş yıl kadar oldu herhalde." Daha doğrusu on sekiz yıldır, ama yılları kim sayıyordu ki?

"Senin gitar çalışına bayılıyorum," dedi Reagan. "Brian'ı sanki ruh eşinmiş gibi tamamlıyorsun."

"Sen de aynen onun gibi çalıyorsun."

Reagan'ın yüzü kızarmıştı. Kahretsin, Trey onu yeniden öpmek istiyordu. Bir kadına göre çok açık sözlüydü, ama aynı zamanda tatlı bir yanı da vardı. Bu karışım Trey'in içinde bir şeyler uyandırmıştı. Reagan'ın, yıllardır sevdiği adam gibi gitar çalıyor oluşu ise onu bambaşka bir şekilde heyecanlandırıyordu.

"Ethan kim?" diye sordu Trey. Eğer Reagan, Ethan'ın erkek arkadaşı olduğunu söylerse, Trey başkalarının ilişkilerine karışmayacağına dair kendine koyduğu kuralı çiğnemek zorunda kalacaktı. Bu kadını istiyordu. Trey'in karşı cins için geçerli olan düz-veya-terk-et tavrı bu durumda geçerli değildi.

"En yakın arkadaşım," dedi Reagan.

"Sadece arkadaşın mı?" Partnerlerin en yakın arkadaş olduğu bir ilişkiye bulaşmak, Trey'i daha da fazla rahatsız ederdi, ama yine de şansını denemek istiyordu, çünkü bu kadında eşsiz bir şeyler vardı. Keşfetmek, bilmek ve anlamak istediği bir şeyler.

"Eskiden çıkıyorduk," dedi Reagan. "Ama... şey, onun için yeterli değildim diyelim."

Yeterli değil miydi? Moronun tekiydi herhalde! "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

"Ethan, harika biridir. Gerçekten. Erkeklerden hoşlanıyor olması çok kötü. Onu benim banyomda bir adamla düzüşürken yakaladım. Kıyafetlerimi çıkarmış ona katılmak üzereyken, böyle bir şeyle karşılaşmak beni şok etmişti."

Trey bakışlarını indirdi. Homoseksüelliğin Reagan'ı rahatsız edip etmediğini merak etti. Biseksüel oluşuyla ilgili açık sözlü olmaya çalışırdı, ama bu sabah erkeklere tövbe etmişti, yani bu artık geçerli değildi. Öyle değil mi? Her nedense kurduğu bu mantığın Reagan ile birlikte uçup gideceğini düşünmemişti, ancak bilmediği bir şey Reagan'ı üzemezdi.

"Sen homofobik biri değilsin, değil mi?" diye sordu Reagan.

Trey güldü ve Reagan'ın soru soran gözleriyle karşılaşmak için bakışlarını yerden kaldırdı. "Hayır," dedi. "Hiç de öyle biri değilim."

"İyi. Bir insanın yatak odasında olan bitenler sadece onu ilgilendirir. Yine de daha önceden belli etmiş olsaydı iyi olurdu. Ethan'ın eşcinsel olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu. Eskiden tavşanlar gibi sevişirdik." Reagan kaşlarını çatmıştı ve

üzerine bir soğukluk çökmüştü. Şu Ethan denen çocuk belli ki Reagan'ı çok üzmüştü. Trey bunu anlayabiliyordu. Yine de Reagan onu, arkadaş kalabilecek kadar affetmişti. Bu tür şeylere karşı çok açık fikirli olmalıydı. En azından Trey öyle olduğunu umuyordu.

"Ve sen bu adamdan, yani Ethan'dan koruman olmasını mı istedin?"

Reagan gülümsedi. "Evet, işinde çok iyidir. Bana karşı çok korumacı davranır. Hatta belki biraz fazla korumacı olduğunu söyleyebilirim. Erkek arkadaşlarımı korkutup duruyor."

"Şu an bir erkek arkadaşın var mı?"

Reagan ona baktı. "Sence bir erkek arkadaşım olsa, beni öpmene izin verir miydin?"

Birçok kadın, Trey'in kendilerini öpmesine—hatta daha fazlasına—erkek arkadaşları onları izlerken bile izin verirdi. "Doğrusunu söylemem gerekirse, seni pek tanımıyorum."

"İzin vermezdim."

Trey ona inanıyordu.

"Kız arkadaşın var mı?" diye sordu Reagan.

"Sence kız arkadaşım olsa seninle çıplak bir halde jakuziye girer miydin?"

"Evet."

Trey kahkaha attı. "Kız arkadaşım yok. Ben pek bağlanabilen tiplerden değilim."

"Bak sen! Hangi tiplerdenmişsin?"

"Sadece güzel vakit geçirmek isteyen tiplerden."

"Bu çok kötü."

Reagan'ın kalbi sıkıştı. Sebebini bilmiyordu. Genelde birisi onunla ilgilenmediğinde, o da umursamazdı. Trey başını öne eğdi ve bakışlarını Reagan'ın gözlerine dikti. "Belki fikrimi değiştirebilirsin."

Reagan kahkaha atarak, "Bu sözler gerçekten işe yarıyor mu?" diye sordu.

Trey bir gün bu cümleyi kullanacağını daha önce hiç düşünmemişti, çünkü muhtemelen işleri karmaşık hale getirirdi. Trey karmaşadan hoşlanmazdı. Bu sabahdan beri, biraz karmaşa istemesini sağlayacak ne olmuştu, emin değildi. Reagan Elliot ile karşılaştıklarından beri bu haldeydi. "Bu herkese kullandığım bir cümle değil," dedi.

"Yemezler, Mills."

Trey kulağına doğru eğildiğinde Reagan dondu kaldı. Trey o baştan çıkarıcı sesiyle konuşmadan önce, Reagan'ın boynundaki ve omzundaki tüyler dimdik olana kadar bekledi. "Neye ihtiyacın olduğunu biliyor musun?" Reagan ürperdi ve Trey ona biraz daha yaklaştı, böylece ılık nefesi, Reagan'ın kulağının altındaki çıplak tene değiyordu. "Duvara karşı yavaş ve sertçe düzölmek."

Reagan'ın nefesi kesildi.

Trey, "İşte bu herkese kullandığım bir cümle," diye fısıldadı.

Reagan, Trey'in omzunu tokatladı. "Bu cümleye kanabildim!"

Trey geriye doğru yaslandı ve Reagan'a bir kaşını kaldırdı. "Kanabilir miydin?"

"Evet, çünkü bu doğru. Duvara karşı sert ve yavaş bir düzüşme tam da ihtiyacım olan şey."

Trey'in hayaları nabız gibi attı. Reagan'ın 'düzüşmek' kelimesini söyleyişi, Trey'e sanki Reagan'ın içindeymiş gibi hissettiriyordu.

"Ve sen bunu bana verebilecek adamsın," dedi Reagan boğuk, soluk soluğa bir sesle.

Trey'in kalbi durdu sanki. Reagan'a uzandı. Dudakları birbirine kavuşmadan önce Reagan, Trey'in başını ellerinin arasına alarak, gözlerinin içine derin derin baktı ve ona göz kırptı.

"Bu da benim herkese kullandığım bir cümle," dedi ve Trey'i geriye doğru itti.

Trey kahkahalara boğuldu. Bir kere başladıktan sonra kendine bir türlü engel olamıyordu. Jakuzide arkasına doğru yaslandı ve ıslak elleriyle gözlerini kapadı. Aradığı kadın bu olabiliirdi.

Dare, jakuzinin köşesinden, "Aranıza katılmak güvenli mi?" diye sordu.

Trey, kardeşinin mayo giyecek kadar anlayışlı davranmasına sevindi.

"Sadece muhabbet ediyorduk," dedi Reagan.

"Sadece muhabbet mi ediyorsunuz? Evli falansın herhalde," dedi Dare.

"Hayır."

"Trey bugün ağırdan alıyor. Duvara karşı sert ve yavaş düzüşme cümlesini kullandı mı?" Dare, Trey'in karşı tarafından jakuziye girdi.

Reagan içerleme dolu, keskin bir nefes aldı.

"Görünüşe göre kullanmış," dedi Dare.

"Gerzek," diye homurdandı Trey.

"Gerzek olan sensin," dedi Reagan.

Trey omuzlarını silkerek, "Ne diyebilirim ki, seksi seviyorum."

Reagan bir anlığına Trey'in gözlerinin içine baktı ve "Ben de," gibi bir şeyler mırıldandı. Daha sonra dikkatini Dare'e çevirdi. "Herkes evine mi gitti?"

Dare uzandı ve jakuzinin kenarında bıraktığı bir bardak koladan bir yudum aldı. "Evet. Bu, uzun bir süredir yaptığımız ilk tatil. Biraz ayrı vakit geçirmemiz gerek."

"Belki ben de gitmeliyim," dedi Reagan. "Benden bıkmazı istemem."

Dare gözlerini Reagan'a dikerek, "Ben bunun problem olacağını düşünmüyorum," dedi.

Reagan'ın yüzü kızardı. Trey kaşlarını çatı. Dare'in bir kadını etkilemek için özel sözlerle ihtiyacı yoktu. Oturup etrafa hormonlarını salması yeterliydi.

Dare, "İçecek bir şeyler ister misin?" diye sordu.

Kahretsin. Bunu ilk olarak Trey'in sorması gerekiyordu.

"Biraz susadım."

"Hemen getireyim," diye teklif etti Trey. Tam ayağa kalkıyordu ki, Reagan onu kalçasından yakaladı ve yerine oturttu. Çıplak kalçasından.

Trey'in aleti şehvetle sertleşti.

Reagan, "Çıplaksın," diye hatırlattı.

Evet, çıplaktı ve Reagan ona dokunmasaydı, jakuziden çıkmasında hiçbir sakınca olmayacaktı. Ama şimdi oradan çıkarsa, kendini kardeşinin önünde rezil edecekti. Reagan elini hareket ettirmeyince Trey ona doğru yaklaştı. Reagan'ın ona dokunmasını istiyordu, sadece oraya değil, her yerine.

Dare, "Onu daha önce de çıplak gördüm. Çok etkilendimi söyleyemem," dedi ve kolasından bir yudum daha aldı. Ardından, "Harold!" diye seslendi.

Bir dakika sonra Dare'in hizmetçisi-uşağı- her kimse işte, jakuzinin kenarında belirdi. "Bay Mills, bir şey mi istediniz?"

"Misafirlerim var."

"Pekâlâ." Harold, Reagan ve Trey'e dönerek saygıyla eğildi. Tepedeki öğle güneşi adamın kelinden öyle bir yansıdı ki, neredeyse kör olacaktı. "Ne içmek istersiniz? Yoksa atıştırma bir şeyler mi alırsınız?"

Trey başını salladı.

"Neyiniz var?" diye sordu Reagan.

"Ne arzu ederseniz," dedi Harold.

"Sahilde seks?*"

"Nerede arzu edersen," dedi Trey.

Reagan elini Trey'in kalçasında yukarı doğru gezdirdi ve Trey kaskatı kesildi. Hem de birden fazla bölgede.

"Belki de içki içmemeliyim," dedi Reagan. "Eve giden doğru otobüsü bulmam lazım."

'İçki içmemek' bu kadının sözlüğünde yer almamalıydı. Trey'in bakışları, Reagan'ın suyun hemen altındaki tozpembe renkli göğüs uçlarına takıldı. Bir kez daha davetkâr cümlelerle konuşmamak için dudaklarını ısırды. Reagan'ın parmak uçları, Trey'in kalçalarında bir aşağı bir yukarı hareket ediyordu. Parmaklar tam o anda aletin etrafına doğru kaydı. Bu sefer bir iki santim daha yakınlaşmıştı.

Aman Tanrım.

"Dert etme," dedi Dare. "İstediğin içkiyi iç. "Eğer çok kötü olursan şoför seni limuzinle eve kadar bırakır."

Reagan'ın gözleri parıladı. "Limuzinin mi var?"

"Grubun limuzini," dedi Dare "Yani teknik olarak, artık bir limuzinin var."

"Siktir. Oradan." Reagan istemsizce Trey'in kalçasını sıkıştırdığında, Trey neredeyse birdenbire suyun üzerine sıçrayacaktı. "Duydun mu Trey? Bir limuzinim var."

Trey, Reagan'ın kulağına, "Bir gezintiye çıkmalıyız," diye mırıldandı.

"Bu çok eğlenceli olur. İş yerime uğrarsınız ve istifa ederim. Ya da kovulurum. Gerçekten umursamıyorum."

"Seni neden işten kovsunlar ki?" dedi Dare.

"Çünkü tam şu anda işte olmam gerekiyordu ve ben onları arayıp gelmeyeceğimi bile söylemedim. Açıkçası pek sorunlu bir davranış değildi."

* 'Sex on the beach' kokteylinden bahsediliyor.

"Yani sen aslında sorumluk sahibi biri misin?" diye sordu Trey.

"Bir çift rock yıldızıyla bir jakuzinin içinde, üzerimde sadece külotumla oturuyorum. Üstelik bu rock yıldızlarından bir tanesi çıplak. Bu sana sorumluluk sahibi biriymişim gibi mi geliyor?"

"Benim bu durumla ilgili bir sıkıntım yok," dedi Dare ve kahkaha attı.

Reagan sırttı ve "Canım istediği anda, istediğim şeyi yapma gibi bir huyum var. Yaptıklarımın sonuçlarını umursamıyorum."

Trey, Reagan'a yaklaştı, burnunu kulağına değdirdi ve baştan çıkarıcı sesiyle, "O sonuçlardan biri olabilir miyim?" diye sordu.

Reagan başını çevirdi ve kaşlarından birini kaldırarak, "Her zaman bu kadar yaramaz mısın?" diye sordu.

"Bu Trey'in edepli hali," dedi Dare ve bir kez daha kahkaha attı. Kardeşi onun sayesinde harika vakit geçiriyordu. Trey en kısa zamanda bunun ödünü alacaktı.

Reagan, dudakları Trey'in dudaklarına bir saç teli kadar yakınlığa dek üzerine eğildi ve "Tahmin edebiliyorum," dedi.

Trey hiçbir kadını bu kadar fazla öpmek istediğini hatırlamıyordu. Ama hayatında ilk defa, ilk hareketi nasıl yapacağından emin değildi. Reagan'ın verdiği işaretler çok gizemliydi ve kafasını karıştırıyordu. Reagan'dan istediğini alabilmek için ne yapması gerektiğini anlamamıştı. Belki de Reagan'dan hiçbir şey istemiyordu. Belki sadece onu istiyordu. O kadar.

"Yaramaz çocuklara ne yaptığını biliyor musun?" diye sordu Reagan.

Dare, "Onları sonuna kadar zorlayıp, sonra da çekip vuruyor musun?" diye tahmin yürüterek, umursamaz bir tavırla kolasından bir yudum aldı.

Reagan sırtarak, "Aynen," dedi.

Siktir. Madem Reagan onu her halükarda vuracaktı, Trey sınırları sonuna kadar zorlayabilirdi.

"Peki, ben yaramaz kızlara ne yaparım biliyor musun?" diye sordu Trey. Bakışlarını Reagan'a kenetlemişti.

"Ne yaparsın?"

"Dil piercing'imi takıp," dedi ve parmağıyla dilinin ortasına dokundu.

"Ee?" Reagan'ın sesi sıkılmış gibi çıkmıştı. *Ne alaka?*

"Onlara çığlık attırana kadar klitorislerini yalarım."

"Nasıl çığlık atarlar?"

"Oh, Trey. Düz beni. Lütfen."

Reagan başını salladı ve düşünceli bir şekilde yukarıya doğru bakarak, "Pek de orijinal değilmiş," dedi.

Dare kıkırdadı. "Bu çok hoş. Reagan, sanırım seni seviyorum."

Trey, "Kapa çeneni, Dare," diye homurdanarak, kardeşinin kendini beğenmiş suratına nefretle baktı.

Reagan'ın ıslak elleri Trey'in yanağını okşadı. Trey ona bakmak için başını çevirdi. "Ben olsam ne derdim, biliyor musun?"

Trey başını belaya sokmak üzere olduğunu biliyordu, ama elinde değildi. "Ne derdin?"

Reagan'ın yüzü gevşedi, gözlerini kapadı, ağzı çok belirgin ve kadınsı bir zevkle açıldı. "Oh, Trey. Sensiz bomboşum. Bana o kocaman aletinle çıkmadan önce boşalmak istemiyorum. Hızla ve derince. Ah, evet bebeğim. Daha sert. Lütfen, daha sert."

Trey'in ağzı kurudu.

Reagan gözlerini açtı ve şeytani bir şekilde kıs kıs güldü. "Bana banyonun nerede olduğunu söyler misiniz?"

Trey şu anda banyonun *ne* demek olduğunu bile bilemeyecek durumdaydı. Reagan sahiden de onun mantıklı bir cevap vermesini mi bekliyordu?

Trey hiçbir şey yapmadan sadece ona bakakalınca Reagan, Dare'e döndü ve "Banyo?" diye sordu.

Dare'in cevap vermesi de zaman aldı. "Şey, banyo, evet. Soyunma odasında bir tane var," dedi ve elini eve doğru salladı.

Reagan, "Teşekkürler," diyerek jakuziden çıktı. O güzel vücudundan sular akıyordu ve yürürken ıslak ayak izleri bırakıyordu. Trey, kırita kırita eve doğru yürüyen Reagan'ın saten külotunun içindeki kıcının tatlı yuvarlaklarını seyretti. Reagan görüş alanından çıkar çıkmaz, jakuzinin kenarına yaslandı ve işkence görmüş gibi inledi.

"Kahrolası ufaklık çok şehvetli, değil mi?" dedi Dare.

Trey doğruldu. "Ona asılacak mısın?" Trey bir kadın için kardeşiyle rekabet etmekten nefret ederdi, ama Reagan kuralarının dışına çıkması için onu tahrik edip duruyordu.

"Asılırdım," dedi Dare. "Ama Reagan benimle aynı grupta ve ben bir kadın için kariyerimi riske atmam. Ayrıca, bence o senden hoşlanıyor."

"Bence benimle sadece dalga geçiyor."

Dare kıkırdadı. "Ve bu benim çok hoşuma gidiyor."

"Eminim gidiyordur."

"Daha önce seninle başa baş giden bir kadın görmemiştim. Kadınlar ya senin gerzeğin teki olduğunu düşünürler, ya da sen onlara ikinci bir kez dönüp bakamadan yelkenleri suya indirirler. Ama Reagan farklı. Bence tam sana göre."

"Gerçekten mi?" Trey bir an evvel geri dönmesini umut ederek Reagan'ın gözden kaybolduğu kapıya baktı. Şimdiden onu özlemişti. Reagan'ın o boğuk sesini özlemişti. Onu baştan çıkarırken dudaklarının kenarlarında oluşan o sinsî gülümsemeyi özlemişti. Kalçalarındaki elinin verdiği hissi özlemişti.

"Seni şimdiden parmağında oynatıyor." Dare'in o dalga geçen hali kaybolmuştu. "Bu sabah nasıl geçti?"

"Ne nasıl geçti?" diye sordu Trey. Konunun bu kadar hızlı değişmesi yüzünden kafası karışmıştı.

"Brian'ı çocuğuyla birlikte görmek nasıldı?"

Trey heyecanlandı. "Ah, şu mesele. Şey, ben..." Bir elini göğsünün tam ortasına koydu. Daha önce hissettiği duygusal acı geri dönmüştü; hem de zerre kadar azalmamış bir halde. Sanki göğsü bir demirle dağlanıyordu. Reagan ile ilgilenirken bu acıyı tamamen unutmuştu. "Brian, Myrna'ya ait. Kararımı verdim... Zamanı geldi... Artık kendi yoluma devam etmem gerek."

Dare jakuzinin içinde kayarak Trey'e yaklaştı ve bir kolunu Trey'in omzuna attı. "İyi misin?" diye sordu. Sesi duyguyla doluydu.

"Sanırım."

Dare bu gezegende, Brian'ın onun için ne anlama geldiğini bilen tek kişiydi. Bir tek o vardı. Aslında Dare küçük kardeşine, Brian'dan vazgeçmesi gerektiğini yıllar önce söylemişti. Ama Trey bunu yapamayınca, duyguları onu kaldıramayacağı kadar üzdüğü zamanlarda, desteğini ondan hiçbir zaman esirgememeye karar vermişti.

Dare, "Bu konuda konuşmak ister misin?" diye sordu ve eliyle Trey'in başını kendi omzuna yasladı. Trey bu dünya üzerinde daha anlayışlı bir ağabey düşünemiyordu.

"Sanırım üstünden birkaç gün geçmesi lazım. Henüz çok yeni."

"Bana ihtiyacın olduğunda, yanında olacağımı biliyorsun. Her zaman yanındayım."

Trey gülümsedi ve eliyle Dare'in çıplak göğsüne vurdu. "Teşekkürler, Dare."

Reagan arkalarındaki bahçe avlusundan, "Aman Tanrım. İkiniz harika görünüyorsunuz," dedi. "Vibratörüm bu gece her zamankinden fazla çalışacak."

Eğer Trey'in ona yardımcı olmasına izin verirse, o kadar çalışmasına gerek kalmazdı.

5. Bölüm

Reagan kafasındaki görüntülerin gerçeğe dönüşmesini isteyip istemediğini düşündü. *Dare jakuzinin kenarında oturmuş, aletini emen Reagan'ın saçını çekiyor. Trey de aynı anda, sıcak jakuzinin içinde onu arkadan düztüyor. Aman Tanrım! Reagan evden çıkıp o ikisini bu kadar yakın gördüğünde kafasında bu düşünceler belirmişti. Külotunun içi neredeyse alev alacaktı. Kendini toparlaması gerekiyordu. Dare'i her ne kadar ağzına almak istese de, bunun kötü bir fikir olduğunu biliyordu. Eğer işin içine seksi karıştırılırsa bu, profesyonel ilişkilerini karmaşık bir hale getirebilirdi. Her ne kadar ilk olarak kendisinin, ikinci olarak da bu iki seksi kardeşin gelmesini istiyor ve onların menileriyle yıkanmayı arzuluyor olsa da, müzik her zaman birinci sırada gelirdi.*

Reagan kardeşlerin omuzlarındaki, birbirinin aynısı dövmelere bakakaldı. Dare'in dövmesi sağ, Trey'in dövmesi ise sol omzundaydı. Kırmızı renkli *flying V* model birer gitar resmedilmişti ve gitarların altında *Sonsuza Kadar Flying V* yazıyordu. Reagan onlara bu dövmelemin anlamını sormak üzere ağzını açtı-çünkü ikisinin de bir kez olsun *flying V* gitarlara dokunduklarını görmemişti-ama Trey ve Dare'i o halde görür görmez düşünebildiği tek şey, Mills kardeşlerin arasında sandviç olma fikriydi.

Zonklayan kadınlığı onu yanlış bir şey yapmaya ikna etmeden önce gitmesi gerektiğini fark etti. "Sanırım artık gitmeliyim."

Biraz önceki hizmetçi tam zamanında Reagan'ın yanı başında belirdi. Reagan tepsideki iki içkiyi kaparak, hızla ikisini de gırtlığından aşağı boşalttı.

"Emin misin?" dedi Dare. Küçük kardeşini bırakarak, o delici yeşil gözleriyle Reagan'a baktı.

Reagan iki boş bardağı da tepsiye bıraktı ve başını hızlı bir şekilde salladı. "Evet. Turneye çıkmadan önce yapmam gereken bir sürü işim var." Bu kocaman bir yalandı. Ona doğru söyleyemezdi. *Dare, sana ve kardeşine jakuzide tecavüz etmeden önce gitmem gerek.* Bu sözler kulağa pek kibarca gelmese de, o kadar gerçektir ki.

"Harold, arabayı çağırabilir misin?" dedi Dare. "Reagan'ın eve bırakılması lazım."

Doğru ya, araba vardı. Limuzinle eve bırakılacaktı. Bu da en az, gezegendeki en seksi iki gitaristle üçlü seks yapmak kadar güzeldi.

Pekâlâ, itiraf etmesi gerekirse onun kadar güzel değildi, ama gene de bayağı güzel bir şeydi.

Trey, "Benim de gitmem gerek," dedi ve suyun içinde ayağa kalktı. Reagan'ın bakışları adamın göbeğindeki kılları aşağıya doğru, şu anda sarkık duran o muhteşem aletine kadar takip etti. Reagan baktıkça, Trey'in 'o muhteşem aleti' hayata dönmeye başladı. Tanrım, Reagan'ın neyi vardı böyle? Herkes kadar o da seksi seviyordu, ama genelde aklındaki tek şey bu değildi. Muhtemelen Trey Mills'den olabildiğince uzak durmalıydı. "Limuzini seninle paylaşmamın sakıncası var mı?" diye sordu Trey.

Reagan, üzerinden çıkardığı atletini jakuzinin kenarından almak için eğildi ve doğrularak başından geçirdi. Soğukkanlı bir şekilde, "Kesinlikle yok," dedi. Üzerine giydiği tişörtü, sertleşmiş meme uçlarına takılmasın diye çekiştirdi, fakat pek de başarılı olamadı.

Trey onun yanına doğru seğırtirken Reagan'ı dürtükledi. Dikkatini çekmeyi başardığına şüphe yoktu. Jakuzinin yanından bir havlu alarak kendini kurulamaya başladı. Lanet olsun, bunu gerçekten yapması mı gerekiyordu? Trey arkasını döndüğünde Reagan onun kışına bir bakış attı. Trey'in kıcı mı, kemmeldi; üzerindeki o dövme hariç. Tek boynuzlu bir at, bir gökkuşağı ve benekli bir kedinin böyle adamın kışında ne işi vardı? Bu resmen bir hakaret sayılırdı.

Dare kahkaha atmaya başladığında Reagan irkilerek bir soluk çekti. "Gerçekten şu dövmeyi sildirmen lazım, kardeşim."

Trey onların bakışlarını takip ederek, kışına baktı. Yanaklarını şişirdi ve yavaşça üfledi. Reagan'a dönerek, "Bir iddiayı kaybettim de," dedi.

Reagan kahkaha attı. "Bende de öyle bir dövme var." Külotunun lastiğini, sağ kalçasına yazılmış olan yazıyı göstermek için aşağıya çekti. ÖĞLE YEMEĞİ yazıyordu ve yazının yanında, kadınlığını işaret eden bir ok vardı.

Trey ağzından öyle bir ses çıkardı ki Reagan onun boğulduğunu sandı.

Dare, "Neymiş o?" diye sorarak, Trey'in etrafından bakabilmek için boynunu uzattı.

Trey, "Hiçbir şey," dedi ve elindeki havluyu Reagan'ın kalçasına doladı. Reagan havluyla bacaklarını kurularken, Trey elbiselerini yerden alarak giyindi.

Reagan başını sallayarak kahkaha attı. "Grup elemanlarımla hasta ruhlu bir espri anlayışları var."

"Nasıl bir şey olduğunu bilirim," dedi Trey.

Reagan, "Eski grup elemanları," diye düzeltti ve Trey'in vücudunun yanından Dare'e bakarak sırttı. "Siz çocuklar kalçama ÖĞLE YEMEĞİ yazdırtmazsınız değil mi?" Göz kırptı ve Dare'e dövmesini gösterdi.

Dare'in yüzündeki şok ifadesi videoya çekilip koridordaki galeriye asılmayı hak ediyordu. "Bu çok kötüymüş," dedi.

Trey, "Ah, şimdi anladım," diyerek kahkaha attı. "Ok, kutunu gösteriyormuş. Yemek kutunu."

"Bugün jetonlar biraz köşeli," dedi Dare. "Beyninde çok az kan dolaşıyor, küçük kardeşim."

"Kapa çeneni. Ne tür bir götlek, bir kadına böyle bir dövme yaptırtır ki?"

"Senin ve Brian'ın kışına o dövmeleri yaptırtan gibi bir götlek yapabilir," dedi Dare.

"Ben ucuz kurtuldum," dedi Reagan. "Bas gitaristimiz de aynı iddiayı kaybetti. Onun da kışında ACİL GİRİŞ yazıyor ve okun nereyi gösterdiğini eminim ki tahmin edebilirsiniz."

"Seninle Eric'i tanıştırmayı reddediyorum," dedi Trey. "Eğer bunu duyarsa, bir dahaki sefere bir iddiayı kaybettiğimde, bana nasıl bir dövme yaptırtacağını hayal edebiliyorum."

Dare burun kemiğini ovaladı. "Grup elemanlarım sizin kiler gibi şerefsiz olmadığı için çok mutluyum."

"Ben de," dedi Reagan. "Yarın tekrar gelmeli miyim? Muhtemelen turne için düzgün ekipmanlarla prova yapmam gerekir. Gitarım beş para etmez."

"Evet, gelmelisin. Sana araba göndereyim mi?"

Hmm, bir bakalım... Dare Mills'in şahane malikânesine limuzinle geri dönmek mi, yoksa otobüse binerek gelmek mi? Bu çok zor bir karardı.

"Minnettar olurum. Arabam yok."

"Şöföre yarın seni kaçta alması gerektiğini söylemen yeterli."

"Söyleyeceğim. Seçmelerde bana şans verdiğiniz için tekrar teşekkür ederim." Hayır, olamaz. Geveze hayran kız geri dönüyordu. "Exodus End ile turneye çıkacağıma inanamıyorum. Bu çok heyecan verici."

"Bizimle çalışacağın için çok şanslıyız," dedi Dare, belli ki kibar olmaya çalışıyordu. Asıl şanslı olan Reagan'dı.

"Teşekkür ederim," dedi. "Yarın görüşürüz."

"Görüşürüz, Dare," dedi Trey.

Trey, Reagan'ı soyunma odasının dışında bekledi. Reagan ıslak külotunu çıkardı ve kargo pantolonunu ile asker botlarını giymeden önce, pantolonunun cebine tıktırdı. Trey, Reagan'ı kardeşinin evindeki labirente ve garajın önündeki sütunlu girişe doğru yönlendirdi. Parlak, gece mavisi limuzin onları bekliyordu. Reagan heyecanla ciyakladı ve açık kapıdan limuzinin arka koltuğuna dalmadan önce Trey'e sarıldı. Tam ortasındaki konsolun etrafında U şeklinde beyaz deri koltuklar vardı. Mavi floresan lambalar tavanın etrafını çevreliyordu ve her şeye tutkulu mavi bir renk veriyordu. Reagan, daha Trey koltukta yanına oturmadan, bacaklarının önündeki konsolu kurcalamaya başlamıştı bile.

"Şu şey, bir mini bar mı?"

Trey uzaktan kumandaya uzandı ve düğmelere bastı. Ho-parlörlerden bangır bangır müzik sesi gelmeye başladı.

"Bu şarkıya bayılıyorum!"

Trey başka bir düğmeye daha bastı ve konsolun tam ortası göz seviyesine yükseldi. "İçecek bir şey ister misin?"

"Kafam zaten güzel. İki 'sahilde seks' kokteylini bir di-kişte içtim. Benim yerime sen bir şeyler içebilirsin."

"Benim karnım aç, öğlen hiçbir şey yemedim," dedi Trey.

Reagan'ın yüzü kızardı. O dövmeyi Trey'e asla göstermemeliydi. "Trey... Senden hoşlanıyorum falan filan, ama bacaklarımı açıp sana yemek teklif etmeyeceğim." Pekâlâ, bu koca bir yalandı, ama Trey'in bunu bilmesi gerekmiyordu. Biraz-cık da olsa, elde edilmesi zor kadını oynaması gerekiyordu.

"Gerçekten yemek yemeyi kastetmiştim. Bütün gün boyunca hiçbir şey yemedim."

Reagan'ın yüzü asıldı. "Ah, öyle mi?"

"Aç mısın?"

"Evet, elbette. Önce işyerime uğrayabilir miyiz? İstifa etmem gerek."

Trey telefon ahizesini kaldırdı ve Reagan'a uzattı.

"Telefon etmek istemiyorum. Bunu yüz yüze halletmek istiyorum. Limuzinden. Hatta camdan kıcımlı bile gösterebilirim onlara."

Telefon ahizesinden derin bir ses, "Nereye gidiyoruz?" dedi.

Trey sırtarak, "Zaten telefondaki şoför," dedi Reagan'a.

Reagan, "Ya? Daha önce hiç limuzine binmedim," dedi ve telefonu almadan önce Trey'i bir kez daha kucakladı. "Merhaba, bu uzun şeyi bir kahve dükkânının araba servis kısmına sokabilir misin?"

"Sorun değil, hanımefendi."

Reagan kıkırdadı ve eliyle ahizeyi kapayarak, "Bana hanımefendi diyor," dedi.

Trey, Reagan'a çarpık bir şekilde sırtarak başını yana yatırdı. Reagan'ın içi eridi.

Ahizeden gelen, "Adrese ihtiyacım var," cümlesi, Reagan'ı çok mutlu olduğu Trey Cumhuriyeti'nden çekip çıkarmıştı.

"Doğru." Şoföre adresi verdi ve telefonu yerine koydu. "Yemekler benden," dedi. "Nereye gidiyoruz?"

"Sapago Beverly Hills'e ne dersin?"

Reagan'ın ağzı açık kaldı. Oradaki hesabı ödeyecek parası yoktu. Exodus End ile imzaladığı kontratın ikramiyesini henüz almamıştı. "Yemekler senden."

"Yemeğin benden olması çok hoşuma gider." Trey tek kaşını kaldırdı ve bakışları Reagan'ın çatalına kayarak, gözlerine geri döndü.

Reagan, Trey'in omzuna yavaşça vurarak, "Çok yaramazsın," dedi.

"Genelde çok işime yarar, ama sana karşı pek etkili olmadı."

O kadar yanılıyordu ki. Reagan şu anda tamamen tahrik olmuştu. Tam şu anda, onunla neden sevişmediğine dair hiçbir fikri yoktu.

Limuzinde.

Exodus End'in limuzininde.

Onun grubunun.

Reagan bir eliyle, ağzındaki kocaman sırtışı kapadı. Trey'i bir kez daha kucaklama isteğine karşı koyamıyordu. Tam kucaklamalık. Tam yalamalık. Tam düzmelik. İş eninde sonunda oraya varacaktı. Sadece, o gün Trey'e hak ettiği ilgiyi göstere-meyecek kadar kafası karıştı.

"Yemekten sonra ne yapmak istersin?" diye sordu Trey.

Trey Mills ile birlikte gerçekten Spago da yemek mi yi-yecekti? Yaşadığı hayat ne zaman bir rüyaya dönüşmüştü? Şey, evet, yaklaşık olarak üç saat önce. "Senin yapacak daha önemli *rock yıldızı* işlerin yok mu?" dedi ve başını ona doğru eğerek salladı.

Trey sırttı. Reagan'ın içi bir kez daha eridi.

"Yarın sıradaki Günahkârlar konseri için Midwest'e geri dönmeliyim, ama bu gece boşum."

Reagan eğer bütün günü onunla birlikte geçirirse, Trey'in sıkı vücudunun altında yatalak olurdu. Reagan, arzularının boğazından yukarıya doğru yükseldiğini hissetti. Bir an bile tereddüt etmeden, "Bana uyar," dedi.

Konsolun üzerindeki telefon çaldı. Trey telefonu açtı ve şö-förün söylediklerini dinledi. "Kahve içmek istiyor musun?" diye sordu Reagan'a.

Reagan başını salladı. "Buranın kahvesi berbattır. Erkekler buraya sadece manzarayı seyretmek için gelirler. Arabayı pencerenin önüne çekmesi yeterli."

Reagan uzaktan kumandayı aldı ve rastgele düğmelere basmaya başladı. Tavandan bir televizyon indi. Bir öncekinden daha sert bir şarkı çalmaya başladı. Şoförle arka koltuğu birbirinden ayıran cam aşağıya indi. Ve sonunda limuzinin tavanındaki cam açıldı. Reagan konsolun üzerine çıktı ve açılır tavandan kafasını çıkardı. Şoför, servis penceresiyle aynı hizaya gelene kadar, arabayı yanaştırdı. Reagan kollarını salladı ama hiç kimse onu fark etmedi. Trey'e, şoförün kornaya basmasını söyledi.

Korna Exodus End'in şarkısı *Isırık*'ın introsunu bangır bangır çaldı. Reagan'ın genellikle birlikte çalıştığı, üniversite öğrencisi Stacy dönüp korna sesine baktı. Siyah gözleri kocaman açıldı ve kafasını servis penceresinden dışarı çıkardı.

"Reagan! Neler oluyor?" Stacy ağzı açık bir şekilde limuzine bakakalmıştı. Reagan'ı işaret etti. "Hank işe gelmediğin için çok sinirli. Seni işten kovacağını söylüyor."

"Hank'e buraya gelmesini söyle," dedi Reagan.

"Neden bir limuzindesin? Lotoyu mu kazandın?" Pencereye birkaç çalışan daha gelmişti ve ufak pencereden olan biteni görmeye çalışıyorlardı. Her biri ufacık, sarı puanlı bikini giyiyordu.

Reagan, "Lotodan daha güzel bir şey oldu," dedi.

"Lotoyu kazanmaktan daha güzel ne olmuş olabilir ki?" diye sordu Stacy.

"Ah, bilemiyorum..." dedi Reagan ama suratını sırtırmaktan ikiye ayıracak olan gülüşünü engelleyemiyordu.

Bir el, Reagan'ın beline dokundu ve ardından Trey de açılır tavandan onun yanına çıktı.

Kahve dükkânından kulakları tırmalayan bir çığlık yükseldi. "Bu Trey Mills!"

Trey "Merhaba," diyerek, el sallamak için kolunu limuzinin tavanından çıkardı.

"Aman Tanrım, Reagan, Trey Mills'le mi çıkıyorsun?" diye ciyakladı Leah ve diğer bikini giymiş çalışanları pencereden uzaklaştırarak, o ufaklık pencereye tırmanmaya çalıştı. Bunu başaramayacaktı. "Bu lotoyu kazanmaktan bile *daha güzel!*"

"Beni reddedip duruyor," dedi Trey.

Reagan, Trey'e şakadan bir tokat attı. "Yalan söylüyor."

Trey, "Reagan, kız arkadaşım olur musun?" diye sordu.

Reagan, Trey'e baktı. Trey'in ona sataştığının farkındaydı. 'Hayır' diyeceğini biliyor ve yemyeşil gözleri hınzırca parlıyordu. "Evet, elbette. Neden olmasın? Bundan böyle üstünden inmeyecek bir kız arkadaşın var."

Trey'in gözleri kocaman açıldı ve tavan camından aşağıya doğru kayarak gözden kayboldu. Reagan kahkaha attı. Trey'in kendini bundan kurtarmak için neler söyleyeceğini merak ediyordu.

Hank, "Ne yapıyorsun? Yine mi olay çıkardın yoksa?" diye bağırdı pencereden. "Bu bardağı taşıran son damlaydı, Reagan Elliot. Müşterinin başından aşağı soda döktüğünde senin icabına bakmalıydım."

"Gerizekâlnın tekiydi," dedi Reagan. Hank'in arkasındaki dört kadın, Reagan'ı onaylar şekilde başlarını salladılar.

"Bikininlerin altına topuklu ayakkabı yerine asker postalı giydiğinde görmezden geldim."

"Hey, sana söylemiştim; eğer günde sekiz saat o ayak katili ayakkabılarla dolaşmayı başarırsan, topuklu ayakkabı giyerim," diyerek omuz silkti.

Trey'in kahkaha atan sesi açılır tavandan yükseldi.

"Ve şimdi de iğrenç limuzininle servis alanını kapatıyor-sun," dedi Hank.

"İğrenç limuzin diye bir şey yoktur. İş bırakmak için uğradım. Artık bu sikik işe ihtiyacım yok."

"Öylece bırakıyor musun yani?" diye kükredi Hank pencereden. "Daha önceden haber vermeliydin."

"Evet, öylece bırakıyorum." Reagan parmaklarıyla güle güle işareti yaparak, "Görüşürüz," dedi. Daha sonra dudaklarını büzerek, "Aslına bakarsan, seni daha sonra görmeyeceğim, Hank. Son maaşımı kızlara paylaştı. Hoşça kalın kızlar. Sizi özleyeceğim," dedi ve eski iş arkadaşlarına el salladı. Kızlar da heyecanlı bir şekilde ona el salladılar.

Reagan tavandaki camdan aşağıya indi ve Trey'e sırtı. "Bu harikaydı."

"Onlara kışını göstereceğini sanıyordum."

"Onlara kışımı gösterebilirdim, ama şu an külot giymiyorum, o yüzden bu kısmı şimdilik es geçeceğim."

"Gerçekten de bikiniyle asker postalı mı giyiyordun?"

"Bir problem mi var?"

Trey başını salladı. "Seni o halde görmek isterdim, hepsi bu."

"Artık bikini giyerek çalışmıyorum," dedi ve tekrar sırtı. Elinde değildi. "Artık bir gitar giyiyorum."

"Üzerinde başka bir şey olmadan mı?"

"Bu beni rahatsız etmez. Seni rahatsız eder mi?"

"Bu kesinlikle beni rahatsız eder. Ateşli bir şekilde rahatsız eder."

Konsolun üzerindeki telefon çaldı ve Trey cevapladı. "Bir dakika, bakalım Spago'da rezervasyon yaptırabilecek miyim."

Pantolonunun cebinden cep telefonunu çıkardı. Reagan, zengin ve ünlülerin olduğu bir yere uygun bir şekilde giyinmişti. Ayrıca, öyle yerler kulağına hiç de eğlenceli gelmiyordu.

Trey elini telefonun ekranında gezdirerek doğru numarayı aramaya başladı.

"Bu kadar kısa zamanın varken yer bulamazsın," dedi Reagan.

Trey, Reagan'a bir bakış atarak kızardı. Reagan ilk defa Trey'in burnunun üzerinde çillerinin olduğunu fark etti. Her birini öpmek istedi.

"Benim... şey... orada tanıdığım biri var. Beni her zaman kabul ederler."

Reagan, Trey'in dikkatini tamamen çekmek için onun telefonunu aldı. "Çok etkilendim, gerçekten," dedi. "Ama dürüst olmak gerekirse, bir hamburger ve bira alıp etrafta dolaşarak, limuzinin arkasında seninle, sadece seninle yemeyi tercih ederim." Trey'e baktı. "Tabii düzgün davranmamı gerektiren bir yerlere gitmeyi tercih ediyorsan..."

Trey telefonu Reagan'ın elinden kaptı ve limuzinin diğer tarafındaki koltuklara fırlattı. Şoför telefonu da Trey'in cep telefonuyla aynı kaderi paylaşarak konsola çarptığında Reagan, kendini ateşli ve arzulu bir adamın altında buldu.

Tanrım, bu adam nasıl öpüşeceğini iyi biliyordu. Trey'in dudakları yumuşacıktı ama yine de Reagan'ın dudaklarına göre çok güçlüydü. Trey tam da gerektiği kadar baskı uyguluyor, onu emiyor, dudaklarıyla ve diliyle okşuyordu. Reagan'ı arzuyla delirtiyordu. Trey, Reagan'ın alt dudağını hafifçe ısırırdıktan sonra, acıyı hafifletmek için nazikçe emdi dilinin ucuyla masaj yaptı. Reagan, Trey'in sırtına ahtapot gibi yapıştığının, ateşini Trey'in kalçalarına sürtünerek dindirmeye çalıştığının ve heyecanla soluk alıp verdiğinin farkındaydı. Trey'e karşı olan amansız dalga geçme hali çoktan ortadan kaybolmuştu. Trey'i itmeyi bir an bile düşünmeden, dikkatini tamamen dağıtmasına izin verdi.

Arabanın içinden bir yerlerden gelen zayıf bir ses, "Efendim. Efendim! Dükkânın servis penceresinin önünü kapatıyoruz," diyordu.

Reagan konsolun üzerine elini attı ve telefonun ahizesini bulmaya çalıştı. Ahizeyi nihayet yakaladığında, onu öpücüklerle boğmakta olan Trey'i durdurdu. Trey altındaki Reagan'a baktı. Reagan onun neredeyse kapalı olan gözlerini görünce, kadınlığı şehvetle zonkladı. Trey, Reagan'ın ona uygun işareti vermesini bekliyor gibiydi, ama Reagan'ın elinden gelen tek şey ona bakmak ve aletiyle kalçalarının arasındaki boşluğu doldurduğunda nasıl hissedeceğini hayal etmektir.

Şoför, "Efendim, orada mısınız?" dedi ve kızgın bir şekilde, "Lanet olası rock yıldızları," diye homurdandı.

Reagan ahizeyi kulağına götürdü. "Lanet olası rock yıldızları bir süre etrafta dolanmak istiyorlar. Sahil boyunca kuzeye doğru devam et. Sürmeye devam et. Ne zaman duracağını sana söyleriz."

"Pekâlâ, hanımefendi," dedi şoför itaatkâr bir şekilde.

Reagan telefonu kapamayı denedi, ama yetişemedi. Trey ahizeyi aldı ve yuvasına yerleştirdi. Trey pozisyon değiştirdiğinde aleti Reagan'ın tümseğine yaslandı. Trey heyecansız olsaydı, hatta belki yarı-sertleşmiş olsaydı, Reagan'ın kurtulmak için bir şansı olabilirdi, fakat Trey granit kadar sertti. Reagan'ın tüyleri diken diken oldu ve inledi. Trey'in nefesi ve bakışları Reagan'ın yüzündeydi. Trey'in ateşli bakışları Reagan'ı alev alev yakıyordu. Trey ellerini Reagan'ın saçlarına gömdü ve gözlerine bakabilmek için genç kadının başını geriye yasladı.

"Her santimini öpmek istiyorum," diye mırıldandı ve aletini Reagan'a yasladı. "Sonra her santimini yalamak istiyorum. Ve dokunmak. Sonra emmek. Sonra da düzmek." Reagan'ın saçlarını sertçe çekti. "Her santimini."

Reagan Evet, Trey, öp beni, em beni, dokun bana, em beni, düz beni, her yerimi... Her yerimi! diye bağırarak istiyordu ama bunun yerine tutarsız bir şekilde inledi.

"Bütün zevk noktalarını bulacağım. Sana sahip olmam için bana yalvarana kadar zevk vereceğim sana. Ve sana sahip olduğumda, sertçe içine gireceğim. Derinlerine."

Reagan neredeyse Trey'i içinde hissediyordu. "Hızlı," diye inledi. "Sert ve hızlı."

"Yavaşça," diye mırıldandı Trey ve onu çenesinden öpmek için başını eğdi. Trey'in dudakları genç kadının çenesinden boynuna doğru indi. Köprücük kemiğine ulaştığında, "Çok yavaşça," diyerek Reagan'a sürtündü. Reagan kalçalarını araladığında Trey aşağılara kayd. Kıyafetleri, Reagan'ın vücudunda hareket etmesini engelliyordu ama Reagan yine de Trey'i hissedebiliyordu. Trey, Reagan'ın vücudunda yavaşça ve şehvetli bir şekilde kıvrıla kıvrıla ilerledi. "Vücuduna tapınarak saatler geçirdikten sonra seni öyle sert, ama öyle sert boşaltmak istiyorum ki."

"Bahse girerim, bunu bütün kızlara söylüyorsundur," dedi Reagan.

Trey, Reagan'ın beyaz atletinin boyun kısmından aşağıya inerken, çenesindeki kirli sakalıyla Reagan'ın göğüs uçlarını sertçe ovaladı. Adamın dili sertleşmiş tomurcuğun üzerinde kayarken Reagan'ın midesi istekle kasıldı.

"Kıskandın mı?" diye fısıldadı. Nefesi Reagan'ın göğüs uçlarının üzerindeydi. Ağzıyla göğüs ucunu emdi ve diliyle daireler çizerek yaladı.

"Birazcık," diye itiraf etti Reagan. "Ben artık senin kız arkadaşınım ve sadece bana zevk vereceğini umut ediyorum."

Trey gerilmişti. Reagan, Trey'in onun kız arkadaşı olduğunu inkâr etmesini bekledi, böylece Trey'e üstünden inmesini söyleyecek kadar kendini toparlayabilecekti. Daha önce

tek gecelik bir ilişki yaşamadığından değildi fakat her seferinde, sabah uyandığında buna pişman olmuştu. Bu adamla ilgili hiçbir şeyden pişman olmak istemiyordu. Reagan ondan hoşlanıyordu. Trey ile bu kadar çabuk kırıltırmaları bunu mahvedebilirdi. Seviştikten sonra tuhaf bir karmaşanın içine düşeceklerdi ve Trey onu bir daha asla aramayacaktı. Reagan aptal değildi. Oyunun nasıl oynanması gerektiğini biliyordu.

"Evet," dedi Trey. "Sadece sana zevk vereceğim, Reagan."

Yanlış cevap. Trey'in, teslim olması için ona yalan söylemesi Reagan'ı sinirlendirmişti.

Reagan, Trey'i limuzinin zeminine iterek doğruldu. Kızgınlığını gizlemeye çalışıyordu. Çok heyecanlıydı ve atletinin altındaki göğüs uçları yeniden sertleşmişti.

"Ne oldu?" dedi Trey, yerde Reagan'ın ayaklarının dibinde oturuyordu. Kafası karışık, uyarılmış ve tamamen afallamış bir haldeydi. *Lanet olsun!* Neden bu kadar karşı konulmaz biri olmak zorundaydı?

"Benim de hislerim var," dedi Reagan. "Ve kesinlikle aptal değilim. O yüzden beni yalanlarıyla kandırabileceğini sanma."

"Ne yalanları?" dedi Trey.

Bu adam gerçekten de çok iyi bir oyuncuydu. Reagan'ın hangi yalanlardan bahsettiğine dair, gerçekten hiçbir fikri yok gibi görünüyordu.

Reagan, Trey'in o ateşli yatak odası sesini taklit ederek. "*Sadece sana zevk vereceğim, Reagan,*" dedi.

Trey, "Ne yalanları?" diye tekrar etti. "Doğruyu söyledim. Bunu istiyorum. Seninle. Sadece seninle."

"Benden ne istiyorsun, Trey? Seks mi?"

"Kendimi adayabileceğim düzgün bir ilişki istiyorum. Hayatımda ilk defa bunu denemek istiyorum. Bunu seninle denemek istiyorum, Reagan. Bunu hafife alma. Eğer bu fikrin,

ödümü bokuma karıştırmadığını düşünüyorsan, yanılıyor-
sun. Ama, bence..." Trey bakışlarını yere çevirdi. "Boş ver,
unut gitsin."

"Daha önce hiç âşık olmadın mı?"

"Daha önce hiç âşık olmadığımı söylemedim. Ama daha
önce hiç düzenli, kendimi adadığım bir ilişki yaşamadım."

Reagan kaşlarını çatı ve kollarını göğsünde birleştirdi.
"Yani sevdiğin kadınları aldattın, öyle mi?" Ethan da onu al-
datmıştı. Bir kez daha onu aldatacak birisiyle beraber ola-
mazdı. Bu çok canını yakıyordu.

"Hayır, bu tek taraflıydı. Bria... Âşık olduğum kişi, beni
sevmiyordu. Bunun zaman içinde değişebileceğini düşünüp
durdum, ama artık hayatıma devam etmek istiyorum. Bu şe-
kilde hissedeceğimi hiç düşünmemiştim. Ondan vazgeçebi-
leceğim hiç aklıma gelmemişti. Ama bugün arka arkaya tek-
meler yiyip duruyorum ve işte sen buradasın. Benim için
mükemmel birisin, Reagan. Bunu görmezden gelebileceğimi
sanmıyorum."

Reagan alayla güldü. "Sence ben mükemmel miyim?"

"Hayır, Bence bombok birisin, Reagan. Ama muhteşem
bir boksun."

Reagan, göğsünün üzerinde birleştirdiği kollarını biraz
daha sıkı ve üst kollarını sıvazladı. "Sen de bombok birisin."

"Kesinlikle.

Reagan bir süre Trey'i seyretti. Kadınların koynuna kolayca
girebilen, nabza göre şerbet veren adamı arıyordu, ama karşı-
sındaki adam oldukça samimi görünüyordu. Reagan, Trey'in
onunla yatabilmek için, duymak istediklerini mi, yoksa ger-
çekten aklından geçenleri mi söylediğini anlayabilirdi, değil
mi? Galiba bunu öğrenmenin kolay bir yolu vardı.

"Pekâlâ, bu ciddi ilişkiyi yalnızca bir şartla deneyeceğiz."

"Donumun içinde şartları zorlayan bir şeyler var."

Reagan başını iki yana salladı. Trey'in ciddi olmasını istiyordu. "Sana pek güvenmiyorum, hâlâ beni düzmeye çalıştığını ve sonra beni terk edeceğini düşünüyorum. Bu sorun değil, bununla başa çıkabilirim. Ama beni kendine âşık edip, sonra da benim kalbimi kırma."

"Eğer böyle bir şey yapacak olsam, sana karşı neden bu kadar açık konuşayım?"

"Bana karşı tamamen dürüst olduğundan emin değilim. Belki de beni yatağa atmak için böyle bir hikâye uyduruyorsun."

"Yalan söylemiyorum, Reagan. Gerçekten. Seks yapma konusunda hiçbir sorunum yok. Eğer istediğim bu olsaydı, bunu her yerde bulabilirdim." Trey, Reagan'a uzunca bir süre baktı ve Reagan ona karşılık vermeyince teslim olmuş bir şekilde iç çekti. "Şartın nedir?"

"Bütün günü sanki platonik bir aşk yaşıyormuşuz gibi geçireceğiz."

"Bu çok berbat bir şart."

"Oynaşmak da yok."

Trey kahkaha attı. "Pekâlâ, tamam. Platonik aşk. Bunu yapabilirim. Şu nefesimizi tuttuğumuz ve uzunca bir süre boşalmadan, meditasyon falan yaptığımız şey, değil mi?"

Reagan güldü. "Hayır, bebeğim. O dediğin, tantrik seks."

"Senin söylediğin şeyin bu olduğunu umut ediyordum," dedi Trey. O yakışıklı suratında şeytani bir sırıtiş vardı. "Ama gerçekten platonik aşkı kastettiysen, bir günlüğüne idare edebilirim."

"Ve Ethan testini geçmek zorundasın." Hiç kimse Ethan testini geçememişti. Bu şekilde, Reagan'm kalbi Trey Mills'in pençelerinden korunuyor olacaktı.

"İki şartın var. İkisinden birini seçmelisin."

Doğru söylüyor, diye düşündü Reagan. Nasılsa platonik aşk olayına bir gün bile dayanamazdı. "Pekâlâ. Tek bir numara,

dokunma ya da öpücük olmadan bir gün geçirmelisin. Ve tabii ki flört etmek de yok."

"Anlaştık," dedi Trey ve platonik elini uzattı. "El sıkışalım mı?"

Reagan, Trey'in elini tuttu ve sıktı. Genç adamın bu fırsatı, ellerini birbirine kenetlemek için kullanmamasına çok şaşırdı. "Anlaştık o zaman. Bir gün boyunca platonik takılacağız."

Trey rahatlamış bir şekilde nefesini bıraktı ve "Tanrıya şükürler olsun ki güneş altı saat sonra batıyor. Platonik bir geceyle ilgili hiçbir şey söylemedin," dedi.

Bu herif bu kadar zeki olmak zorunda mıydı?

6. Bölüm

Trey daha önce bir kadınla seks yapmamaktan bu kadar keyif almamıştı. Limuzinin arkasında maç izlerken hamburgerlerini yiyip, bira içmişlerdi. Trey onu öpmek, elbiselerini yırtarak çıkarmak ve onu acımasızca düzmek istememiş miydi? Hem de her saniye. Ama bir şekilde uslu durmayı başarmıştı. Reagan, San Diego Chargers'ı tutuyordu ve Trey de onu kızdırmak için karşı takımı tutmuştu. Onun dışında maçı kimin kazandığına bile dikkat etmemişti.

Maçtan sonra plajda yürüyüş yapmışlar ve müzik hakkında konuşmuşlardı. Trey müzik konusunda bu kadar bilgisi olan bir kadınla daha önce tanışmamıştı. Onun söylediği her kelimeye aklı takılıyordu. Acaba onun öpücüğünün tadının nasıl bir şey olduğunu düşündüğü, bacaklarının arasındaki ateşi keşfettiği ve ona bakarken günışığından korunmak için gözlerini tatlı tatlı kıstığını fark ettiği için mi böyle oluyordu? Reagan bazen gerçekten de çok ilgi çekici oluyordu. Sırf onunla yatmak için ilgi çekiciymiş gibi davranmıyordu. Trey bir kadınla bu şekilde ancak ona karşı cinsel bir ilgisi yoksa konuşurdu. Bu Trey için yeni bir şeydi. Normalde, aklını başından alacak kadar hoşlandığı bir kadın olduğunda derhal tahrik oluyordu. Bu şekilde düşünüyor olması neden kötü bir şeydi ki? Çünkü şimdiye kadar böyle yaptığında Brian'a karşı dürüst olmayacağını, onu aldatmış olacağını düşünmüştü. Umursamadığı insanlarla yatıp kalkması önemli bir şey değildi. Hâlâ Brian aklına geldiği an, Reagan'dan hoşlandığı için kendisini kötü hissediyordu. Sanki Brian'ı aldatıyor

gibi hissediyordu. Bu gerçekten kafasını çok karıştırıyordu. Bu yüzden Brian'ı düşünmemek için çok çaba sarf ediyordu. Ve Reagan yanı başındayken bunu yapmak, düşündüğünden çok daha kolay oluyordu.

Trey ve Reagan plajda bir kaykay parkı buldular ve Reagan birkaç çocukla konuşarak onların kaykaylarını ödünç aldı. Reagan kaykayla profesyoneller gibi hareketler yapıyordu. Trey de hareketler yapmayı denedi ama on yaşından beri kaykaya binmemişti ve bunu çok belli ediyordu. Kaykaycı çocuklar Reagan'ın yeteneklerinden çok etkilenmişlerdi. Trey bu çocukların hepsinin Reagan'ı düzmeyi hayal ettiğini biliyordu. Onların gözlerindeki açlığı görebiliyordu. Trey, kaykay parkındaki maceralarının büyük bir kısmını vücudunu morartarak geçirmiş olmasına rağmen, Reagan onunla vakit geçirmeye devam etti ve yeni edindiği hayranlarını hiç düşünmeden geride bırakarak, onunla birlikte plajda yürümeye koyuldu.

Reagan içecek satan bir dükkân gördü ve heyecanla gülümsedi. "Ben susadım. Sen de susadın mı?"

Trey'in içecekten daha çok kolu için pansumana ve buza ihtiyacı vardı, ama Reagan'ın yüzündeki o bakışa nasıl hayır diyebilirdi ki? "Evet, susadım. Ne içmek istiyorsun?"

"Vanilyalı milkshake."

Trey tam vanilyalı seks ile ilgili şaka yapacaktı ki...

Bir frizbi Reagan'ın ayaklarının dibine düştü ve büyük, ıslak, sarı bir köpek heyecanla Reagan'a havladı. Köpek kuyruğunu sallıyor ve burnuyla frizbiyi işaret ediyordu.

Bir adam, "Isırmaz. Rica etsem frizbiyi geri atar mısın?" diye seslendi dalgaların arasından.

Reagan köpeğin kulaklarının arkasını sevdi ve kenarları çiğnenmiş frizbiyi dalgalara doğru attı. Birkaç adım boyunca köpeğin peşinden koştu ve daha sonra aniden durakladı. Önce içecek standındaki uzun kuyruğa, sonra da Trey'e bir bakış attı.

"Git de köpekle oynama," dedi Trey. "İçeceğini ben alırım."

Reagan'ın mutlu kahkahası, sıranın ucuna geldiğinde Trey'in tek ihtiyacı olan şeydi.

Kasiyer, Reagan'ın vanilyalı milkshake'ini hazırlarken Trey, Reagan'ın frizbiyi labrador cinsi köpeğe defalarca atmasını seyretti. Köpeğin sahibi de Reagan'ı en az Trey kadar yakından izliyordu. Reagan köpeğin kulak arkalarını sevdikçe, üzerinde diş izleri olan frizbiyi bir kez daha atсын diye ona geri veriyordu.

Tezgâhın arkasındaki kız, "Buyurun," dedi, "Bir vanilyalı milkshake, bir de kirazlı buz."

Trey, içeceklerin parasını ödemek için bir saniyeliliğine gözlerini Reagan'dan ayırdı. Elinde içeceklerle geri döndüğünde, Reagan'ı köpeğin sahibiyle gülüşürken buldu. Hızlıca onların yanına gitti. Köpeğin sahibinin bu yolla kaç kadını tavladığını merak etti.

Reagan bronz tenli, atletik ve yakışıklı adama, "Hayır, yapmadı. Gerçekten mi?" dedi. Birinin anlattıklarının tamamen saçmalık olduğunu düşünürken tek gözünü kapatmak gibi bir alışkanlığı vardı. Bu, Trey'e onun orgazm olurken nasıl göründüğünü düşündürttü.

"Evet. Bir an kadının polis çağıracağını düşündüm."

Trey yanına yaklaştığında Reagan ona gülümsedi. Trey vanilyalı milkshake'ini uzatırken genç kadın bütün ilgisini birdenbire tekrar köpeğe vermişti. "Peki, neden çağırmadı?"

"Riley onun canını yakmak istememişti," dedi adam ve köpeğe dönerek, "Öyle değil mi, oğlum?" diye sordu.

Riley birkaç adım geri attı ve kuyruğunu sallayarak yüksek sesle 'evet' anlamında havladı.

"Riley sadece kendine sevgili arıyordu. Öyle değil mi, oğlum?"

Hav. Hav.

Trey, buzlu içeceğini olabildiğince yüksek sesle höpürdeterek içti. Reagan'ın dikkatini çekeceğini umut ediyordu. Sıddetli, bir acı boğazının arkasına yayıldı ve sağ gözü aralıksız olarak seğirmeye başladı.

Trey, "Ah, Tanrım! Beynim dondu!" diye bağırdı ve boş eliyle gözünü kapadı. "Siktiğimin gözü. Neden bu kadar çok acıyor ki?"

Reagan kahkaha attı. "Bir dahaki sefere daha yavaş emmelisin," diye öneride bulundu.

Trey'in bu gibi bir durumda kullanabileceği on beş tane hazır cümlesi vardı, ama aralarındaki ilişki birkaç saat boyunca platonik olarak kalmak zorundaydı.

Reagan, "İyi misin?" diye sordu ve gözlerinden yaşlar süzülen Trey'i izledi. Trey kırık bir burnu, beyin donmasına tercih ederdi.

Trey, "Sanırım yürümeye ihtiyacım var," dedi ve köpeklerle ezik sahibine bir bakış attı.

"Bu Scott," dedi Reagan. Trey'in attığı şu-herife-derhalburaadan-topuklamasını-söyle bakışını yanlış anlamıştı.

Trey gözlerini Reagan'dan ayırmadan adama baş salladı. Daha önce hiçbir kadına karşı bu kadar sahiplenici hissetmemişti. Scott'ın Reagan'a bakmasını bile istemiyordu. Herifin Reagan ile flört etmek için köpeğini kullanması, Trey'in kitabında çok ezikçe bir davranıştı. Trey, Scott'ın boynunda kahramanlık madalyası, beş tane altın olimpiyat madalyası ve bir de Nobel Ödülü asılı olsaydı bile, onun eziğın teki olduğunu düşünürdü. Adam Reagan'a asılıyordu ve Trey ona, kendisine ait olduğunu belli edecek şekilde dokunamıyordu. Reagan'a, onu reddetmesine sebep olacak bir bahane vermek için çok dikkatli olmalıydı. Bir saat daha düzgün davranmalıydı. Daha sonra, Reagan'ın şartlarını yerine getirmiş olacaktı ve ortada iddia kalmayacaktı. Eğer Reagan bir kez daha

onu kendisinden uzaklaştırmaya çalışırsa, Trey kontrolü eline alır, Reagan'ın nasıl tepki vereceğine bakardı. Reagan'ın verdiği işaretleri artık anlamaya başlamıştı. Belki.

Trey, "Belki de limuzine dönecek iyi olur," derken son kelimeyi vurgulamamaya dikkat etti. Bu onu Scott kadar ezik gösterirdi. Kızı sahip olduklarıyla etkilemeye çalışıyor gibi görünürdü. Trey'in bir kadını etkilemek için böyle şeylere ihtiyacı yoktu. Ama ellerinin altında, kullanabilecekleri bir limuzin olduğu da bir gerçektir.

Reagan başını salladı ve milkshake'inden büyük bir yudum aldı. Yüzü acıyla buruştu ve bir gözünü eliyle kapayarak, "Beynim dondu," diye inledi.

"Belki de..."

"Bir dahaki sefere daha yavaş mı emmeliyim?"

Trey, "İstediğin gibi emebilirsin," dedi ve bu cümle ağzından çıkar çıkmaz ödü koptu. Her kelimeyle uygunsuz bir şey ima etmeye o kadar çok alışmıştı ki, artık bu kendiliğinden oluyordu.

Reagan kahkaha attı ve "Endişelenme, gerçekten çok yavaş emeyeceğim. Bu şekilde daha uzun sürüyor," dedi.

Ah! Reagan onu ne kadar yavaş emerse emsin, Trey uzun süre dayanabileceğini sanmıyordu. İçeceğinden bir yudum daha alırken, Reagan'ın ağzına bakakaldı.

Reagan eğildi ve köpeği bir kez daha sevdi. "Bir daha terlekli sandalyedeki yaşlı kadınların üzerine atlamak yok, Riley. Bu hiç hoş değil."

Riley havladı ve kuyruğunu salladı. Trey de güldü.

Reagan ona bakmadan, "Hoşça kal, Scott," dedi.

Bu Trey'in takımı için iki puanlık bir sayıydı. Trey oradan yürüyerek uzaklaşırken, Reagan'ın elini tutmayı o kadar çok istemişti ki... Ama ellerini kendine saklaması gereken bir saati daha vardı.

"Görünüşe göre köpekleri seviyorsun," dedi Trey.

"Köpekleri severim. Köpeğin var mı?"

"Çocukken bir köpeğim vardı. Ona araba çarptı. O zamandan beri başka köpeğim olmadı."

Reagan'ın yüzü bir acıma ifadesiyle yumuşadı ve eliyle Trey'in sırtını sıvazladı. Kahretsin, Trey o kadar azmıştı ki, en ufak bir temas bile onu sertleştirebiliyordu.

"Üzıldüm," dedi Reagan. "O zamandan beri evcil hayvanın olmadı mı?"

"Sadece Eric Sticks."

Reagan kahkaha attı. "Eric ile tanışmak için sabırsızlanıyorum. Röportajlarınızdan anladığıma göre çok eğlenceli birine benziyor."

"Günahkârlar'ın röportajlarını mı izledin?" Trey, Reagan'ın onun hakkında ne düşündüğünü merak etmişti. Röportajlarda pek konuşmazdı. Kendi sesini duymayı seven asıl kişi, voka-listleri Sed'di.

"Sinclair'e âşık sayılırım."

Trey bu aşkı tamamen anlayabiliyordu.

Reagan, "Sinclair'in gitar çalışına âşığım. Tam olarak bana hitap ediyor," diye ekledi ve içeceğiinden bir yudum daha aldı.

"Gerçekten, seçmelerde senin o olduğunu zannettim. Gitarı aynı onun gibi çalıyor olman çok ilginç."

"Çok çalışıyorum. Beni onunla tanıştırmı mısın? Geveze hayran kızlardan biri olmayacağıma söz veririm." Reagan ellerini göğsüne koydu. "Yani, çok geveze olmayacağıma."

"Brian, geveze kız hayranlara alışkındır."

"Peki ya sen?"

"Evet, ben de alışkınım, ama ben onları severim. Brian onlardan hoşlanmaz."

"İpucu verdiğin için sağ ol. Kendimi onun ayaklarının dibinde küçük düşürmemeye, ayaklarına kapanmamaya ve adını bir rock tanrısıymış gibi zikretmemeye çalışacağım."

Trey, Reagan'ın onun adını sanki bir seks tanrısıymışçasına zikretmesini istiyordu. "Brian'a gitar çalmalısın," dedi. Düşüncelerinin başka yere kaymaması için çaba gösteriyordu. Ancak bunu pek başardığı söylenemezdi.

Reagan sustu ve çıplak ayak parmaklarıyla kumu eşeledi. Kahretsin! Hiçbir şey söylemediğinde bile çok seksiydi. Trey, Reagan'ın bakışlarını yakaladı.

"Seninle çalmayı tercih ederim."

Trey, aklına gelen başka bir cümleyi söylememek için dudaklarını ısırdı. Beyninden penisine hücum eden kanın güm-bürtüsü öyle yüksekti ki, o anda hasretle inleyip inlemediğinden emin olamadı.

Reagan, "Kendini sansürlüyorsun, değil mi?" diye sordu ve parmak uçlarıyla Trey'in göğsüne dokundu. Trey'in kalbi hızlı atmaya başladı.

"İyi biri olmak için çok uğraşıyorum," diye itiraf etti Trey.

"Neden?"

"Emin değilim. Eğer beni terk edersen, kolayca başka birini bulabilirim."

Reagan'ın yüzü asıldığında Trey yanlış bir şey söylediğini anladı.

"Ama olay şu ki, ben başkasını istemiyorum. Ben senden hoşlanıyorum, Reagan."

"Bu cümleyi ne kadar sıklıkta söylüyorsun?" diye sordu Reagan.

"Hiç," dedi Trey dürüst bir şekilde.

Genç kadın gülümsedi. Trey, Reagan ona inandığı için çok mutluydu. "İyi olmaya çalışmayı bırakıp, kendin olabileceğini umut ediyorum. Bu yaramaz adama bakıp duruyorum

ve onu daha iyi tanımak istiyorum. Sana neden bu platonik takılma ültimatomunu verdiğimi bilmiyorum. Son üç saattir bunu söylememiş olmayı diliyorum.”

“Eğer içimdeki yaramaz çocuğu serbest bırakırsam, ellerimi senden uzak tutamam.”

Reagan başını yana doğru eğdi ve Trey’in ağzına baktı. “Peki ya dudaklarını?”

“Bütün vücudunda dolaşıyor olurlar.”

“Peki ya dilin?”

Trey artık hasretle inlediğinden emindi.

Reagan, seçeneklerini düşünürmüş gibi Trey’in gözlerinin içine baktı. “Bana gelmek ister misin? Evim buradan çok uzak değil.”

“Bunu çok isterim.”

“Ama bu, benimle yatağa gireceğin anlamına gelmiyor, Trey Mills.”

Reagan onu resmen öldürmüştü.

“Bu halin, girmeyeceğini garantiliyor,” diye ekledi Reagan.

Trey’in bel altı alev almış ve sıcaklık kasıklarına yayılmıştı. Evinin ne kadar yakın olduğu mühim değildi. Yol boyunca bu işkenceye dayanamazdı.

Trey bir kolunu Reagan’ın omzuna dolayarak onu daha yakına çekti ve aceleyle plajın sonundaki limuzine doğru yürümeye başladı. Reagan kolunu Trey’in sırtında dolaştırdığında, teninin sıcaklığı Trey’in içine işledi. Parmakları adamın göğsünde hafifçe dolaşıyordu.

Reagan başıyla dalgaları işaret etti ve “Güzel bir günbatımı,” dedi.

Trey ufka baktı. Güneş, okyanusla öpüşüyordu. Gök yüzü pembe ve turuncunun tonlarıyla pırıl pırıl parlıyordu. Trey daha önce günbatımını gördüğü için hiç bu kadar mutlu

olmamıştı. Reagan o aptal ültimatomu geri çekmiş olmasına rağmen, Trey testis ağrısından ölmeden önce günü bitirmeyi başarmıştı. Trey'in takımı iki sayı daha almıştı.

"Bugün seninle çok eğlendim, Trey," dedi Reagan, " ama sanırım bu gece seninle daha çok eğleneceğim."

"Bence bu oldukça yerinde bir tahmin."

Reagan limuzine bindi ve beyaz deri koltuklarda kayarak, yanına oturabilmesi için Trey'e yer açtı. Gerçekten de Trey'i evine mi davet etmişti? Ve ona seks yapacaklarının sözünü m  vermişti? Aman Tanrım, sırf bugün onu öptükten sonra kadınlığı zevkten sırsıslıklam olup şiştiği için Trey'e bu kadar çok asılmak iyi bir fikir miydi? Trey, kendini kontrol etme konusunda Reagan'dan daha başarılıydı. Arabanın içine yerleşen Trey'in uzun kâkülleri ateşli yeşil gözlerini gizliyordu. Reagan'ı şehvet dolu bakışıyla oturduğu yere  ivilemişti. Ancak Reagan hiç pişman değildi. Her ne kadar Trey'e bir an önce dokunmayı istese de, önce duş almaya karar verdi. Çünkü  p-lak ayakla plajda dolaşmış ve elleriyle köpek sevmişti. Trey, Reagan'a sanki en sevdiği  ilekli pastaymış gibi baktığında, en son kalan mantıklı düşünce de limuzinin açılır tavanından uçtu gitti.

Limuzinin kapısı arkalarında kapandığında Trey, Reagan'ın yanına oturdu. Burnu, kızın yanaklarına ve kulaklarına dokunabilsin diye Reagan'a biraz daha yaklaştı. Trey'in nefesi, Reagan'ın kulak memelerini gıdıklıyordu. Kısık bir sesle, "Daha sonra, seninle çok yavaş sevişeceğim ve o muhteşem vücudunun her bir santimine minnettar kalacağım, ama şimdi..." dedi ve sanki düşünceleri ona acı veriyormuş gibi dişlerinin arasından derin bir nefes aldı. "şimdi, seni yiyip bitireceğim."

Gözleri kocaman olan Reagan dönüp Trey'e baktı. Trey'in ağzı, Reagan'm dudaklarına kilitlendi. Dili Reagan'ın üst

dudağına hafifçe dokunuyordu. Reagan inleyerek ağzını açtı. Trey'in dudaklarında kiraz tadı ve hiçbir şekilde tarif edemeyeceği eşsiz lezzetler vardı. Reagan, Trey'in sert bedenine yaslandı ve memelerini onun göğsüne bastırdı.

Trey yerini değiştirdi ve Reagan kendini Trey ile göbek göbeğe, limuzinin arka koltuğuna yayılmış halde buldu. Trey kalçalarını, genç kadının bacaklarının arasında hareket ettirdi. Reagan kıvrıldı, daha sert uyarılmaya ihtiyacı vardı ve o anda Trey'in arzusunun belirtisini kalçalarında hissetti. Trey dudaklarını Reagan'ın dudaklarından uzaklaştırdı ve onunla göz göze geldi. "Seni istiyorum," dedi. "Reagan." Bir elini kızın saçlarının arasına gömdü ve başını geriye yatırdı, böylece dudaklarından boynuna doğru inebilecekti.

Reagan nefes nefese, "Ben de seni istiyorum," dedi.

"Adımı söyle."

"Trey."

Trey, Reagan'ın atletinin askılarını aşağı çekti ve göğüslerini ortaya çıkardı. Diliyle bir göğüs ucunu yaladığında Reagan'ın bütün vücudu gerildi.

Trey'in elleri kadının vücudunda dolaşarak, atletini beline kadar indirdi. Reagan çılgın bir his denizinde kaybolmuştu. Trey'in ellerinin, dudaklarının, dilinin nerede olduğunu takip edemiyordu. Hayatında hiç bu kadar heyecanlanmamıştı. Serin hava bacak arasını yıkadığında, Trey'in pantolonunu ne zaman çıkaracağını merak etti. Trey'in dili, kabarmış klitorisini yaladığında Reagan bu düşüncesinin de izini kaybetti. Belini büktü ve çılgılık attı. Trey dilinin üst kısmıyla onu birkaç defa yaladıktan sonra başını kaldırdı. Kiraz aromalı içeceğine uzandı ve Reagan'ın darmadağın olmuş düşüncelerini toparlamasına fırsat vermeden, ateşli tenine buz gibi içeceğinden döktü. Trey başını eğerek, dili ve dudaklarıyla genç kadının soğuktan sızlayan tenini ısıtmaya başladığında, Reagan inledi.

Saniyeler içinde Reagan'ın rahmi sıkıştı ve ilk orgazm dalgaları yayılmaya başladı. Boşalırken, "Trey, Trey, Trey!" diye haykırdı. Saf mutluluk kasılmaları her yanını sarmışken, Trey'in onun içinde olmasını diledi.

Trey büyülenmiş bir halde, "Fışkırtıyorsun," dedi ve kadının akan zevk sularını yalamaya başladı. "Çok lezzetlisin," diye mırıldandı. "Kirazlı Reagan."

Reagan, rahatlamının etkisiyle hâlâ titrerken kıkırdadı. Bu adam kiraza çok düşküncü. Trey, Reagan'ın pantolonunu çıkarırken onu yalamaya ve emmeye devam etti. Reagan'ın, Dare'in evinde çıkardığı külotu hâlâ pantolonunun cebindeydi. Trey hâlâ tamamen giyinikken, Reagan kendini üzerinde sadece belindeki atletle, neredeyse çıplak bir halde buldu. Bu pek adil değildi. Reagan onu çıplak görmek, ona dokunmak, öpmek ve onun tadına bakmak istiyordu.

Reagan koltukta doğruldu ve Trey'in tişörtüne uzanarak sabırsızca çekiştirdi. Trey, Reagan'ın ellerini yakaladı ve parmaklarını birbirine kenetledi. Dili hâlâ ateşli kalçalarının arasında dans ediyordu.

Reagan çaresizce, "Trey," diye fısıldadı. "Sana dokunmak istiyorum."

"Buna dayanamam," dedi Trey. "Ben boşaldıktan sonra bana istediğin kadar dokunabilirsin, çünkü şu an çok heyecanlıyım."

Trey'in dili tekrar Reagan'ın vücuduna daldı. Onun içinde döndü. Tekrar içine girdi, tekrar döndürdü ve tekrar geri çekildi. Reagan onun karşısında kıvranıyor, kalçalarının hareketlerini kontrol edemiyordu. Tanrım, eğer Trey bu işi uzatırsa bir kez daha boşalacaktı. Trey, Reagan'ın ellerinden birini nazikçe bıraktı ve titreyen belini kavradı. Reagan'ın eli, Trey'in saçlarında dolaşmaya başladı. Trey'i yukarıya çekmeye, onu kalp gibi atan klitorisine yönlendirmeye çalıştı, ama Trey buna

direndi. Hâlâ o yetenekli diliyle Reagan'ın kadınlığını yalıyordu. Reagan, belindeki atletinin gerildiğini hissetti. Trey onun elini yakalayarak garip bir hareket yaptı ve Reagan birdenbire elini atletinin içinde sıkışmış bir halde, yan tarafında buldu.

Trey başını kaldırdı ve Reagan'ın klitorisini hafifçe ısırma-
dan önce, "Müdahale etme," dedi. Reagan'ın bütün vücudu
sarsıldı. Trey diliyle hassas çıkıntıyı yaladı, yüzüne karşı kıv-
ranana kadar o çıkıntıyı emdi ve daha sonra da kabarmış du-
daklarını emmeye başladı.

Reagan, "Beni öldürüyorsun, Trey," dedi nefes nefese.
"Beni düzecek misin?"

Trey başını kaldırarak kıkırdadı. "Bunu hiç sormayacak-
sın sanmıştım."

Sormasını mı istemişti? Eğer Reagan bunu bilseydi, bu so-
ruyu on dakika önce sorardı. Trey geri çekildi ve Reagan'ın
açık bacaklarının önünde diz çöktü. Serin hava genç kadının
ıslak bacak arasında dolaştı ve Trey'in, içine girmesine ne ka-
dar çok ihtiyacı olduğunu ona hatırlattı. Biraz uğraşarak bile-
ğini atletinden nihayet kurtardıktan sonra, Trey'in kemerine
uzandı. Trey telaşla kot pantolonunun ceplerini kurcalıyordu.

Reagan kemeri çözdü ve düğmeleri açmaya çalıştı. Trey
cüzdanını çıkararak içini karıştırmaya başladı. Reagan panto-
lonun önünü açmayı başardığında elini içeriye uzattı ve dik-
katli bir şekilde Trey'in aletini dışarı çıkardı.

Trey ürperdi. "B-bekle."

Aleti bir harikaydı. Uzun ve sertti; kocaman da bir başı
vardı. Reagan onu içinde istediği kadar, ağzına almak da is-
tiyordu.

"Acele et," diye fısıldadı Reagan. "Tanrım, seni istiyorum."

"Hay sikeyim!"

"Evet. Benim de aklımdan o geçiyordu."

Reagan başparmağını Trey'in aletinin üzerinde gezdirerek daireler çizerken, Trey yüzünü buruşturdu.

"Üzerinde prezervatif yoktur, değil mi?"

Reagan, "Üzerimde mi? Tabii ki hayır. Onun senin üzerinde olması gerekiyor, benimse *içimde*," diyerek kıkırdadı.

"Yanımda prezervatif yok."

Reagan inleyerek, "Lütfen bana şaka yaptığını söyle," dedi.

Trey dudaklarını ısırды ve başını salladı. "Muhtemelen kaykay parkında yere düştüğümde, içecekleri alırken ya da Dare'in evinde kaybettim. Belki de hastan..."

Reagan, hüsrana uğramışçasına nefes aldı. "Belki yakınlarda bir eczane vardır. Şoförü göndeririz." Pencereden dışarıya baktı ve tanıdık bir yerde olduklarını gördü. "Ah, evim-deyiz. Yukarıda prezervatif var."

Trey rahatlamış bir şekilde nefes aldı. "Harika. İçine girmek için ölüyorum."

7. Bölüm

Ethan, Reagan'ın anahtarla kapıyı açmaya çalıştığını duyduğunda, gözlerini televizyonda izlediği boks maçından ayırdı. Yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. Ayağa kalktı ve heyecanlı bir şekilde, onun kollarına atılmasını bekledi. Ethan, Reagan'ın bir konu hakkında heyecanlı olmasını sevmiyordu ama Tanrı biliyordu ki, Reagan'ın vücudunun verdiği hissi özlemişti. Ethan'a göre Reagan Elliot'ı kucaklamak için her bahane güzeldi.

Kapı savrularak açıldı. Reagan gülen bir adamı tişörtünden çekerek ve sendeleyerek içeriye girdi. Yalın ayak bir halde, elindeki botlarını girişin yanına yere attı ve boşta kalan elleyle adama yapıştı. Ardından adamı kendine çekerek ağgöz-lülükle öptü.

Ethan'ın gülümsemesi kayboldu. Reagan bir kez daha, onun için asla yeterli olamayacak bir aptalı eve getirmişti. Ethan omurgasını düzeltti ve herifin gözünü korkutmak için bir metre doksan santimetrelilik kaslı vücudunu hazırladı.

Bahsi geçen gerizekâli, öpüşmelerini daha da derinleştirmek için kollarını Reagan'ın beline doladı ve kapıyı ayağıyla tekmeleyerek kapadı. "Yatak odası nerede?" diye sordu. Trey'in elleri Reagan'ın enfes kıcını avuçlamak için uzanınca, Ethan sinirli bir şekilde homurdandı.

Reagan kendini çekti ve adamın elinden tutup yatak odasına doğru iki adım attığında, Ethan'ın ayakta durmuş onları izlediğini fark etti. En azından yüzü kızaracak kadar ahlaklıydı.

"Şey, Ethan. Bu Trey. İm, şey, yeni... *erkek arkadaşım*?" dedi ve Trey'e bir bakış attı.

Ethan da Reagan'a, erkek arkadaşının bir gerizekâlı olduğunu ima ederek baktı.

Erkek arkadaş mı? Bu ne zaman olmuştu? Eğer Reagan biriyle çıkıyor olsaydı, Ethan bunu bilirdi. Reagan, Ethan'a hâlâ bütün sırlarını anlatırdı. Şu *Trey* denen gerizekâlı, Ethan'a doğru bir adım attı ve tokalaşmak için elini uzattı. Ethan adama ilk kez adam akıllı baktığında midesi arzuyla kasıldı. Vay canına. Bu adam, seksin insan şekline bürünmüş haliydi. Gerçekten bir heteroseksüel miydi? Ethan buna inanmakta zorluk çekiyordu. Arzuları asla yanılmazdı. Ateşli birinin kokusunu bir kilometre öteden alabilirdi ve bu adam şimdiye kadar gördüğü en ateşli parçaydı.

Ethan, "Merhaba," diyerek Trey'in elini sıktı. Reagan'ın seksi kokusu Trey'in her yerine sinmişti. Ya cinsel yönelimi konusunda kafası karışık, ya da bunu inkâr ediyordu. Eğer dünya mükemmel bir yer olsaydı, Ethan onun biseksüel olduğunu hayal edebilirdi. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Aynen," dedi Trey. Bakışları Ethan'ın vücudunda dolaştı.

Evet, bu iri kıyım ateşli adam Reagan'ın düşündüğü gibi biri değildi. Reagan hiçbir zaman Ethan'ın cinselliğini kabul etmemişti. Ve bu yeni adamı da kabul edemeyecekti.

"Nasıl oldu da Trey'den daha önce hiç bahsetmedin?" diye sordu Ethan.

Reagan'ın yanakları yine pespembeydi. Kadın bir denizci gibi küfrediyordu, fakat aşk konusunda konuşmak her nedense kızarmasına yol açıyordu. "Şey, daha bugün tanıştık."

"Biraz fazla hızlı gitmiyor musun?"

Reagan kaşlarını çattı ve Ethan'ın omzuna vurdu. "Kapa çeneni, eğer bunu da mahvedersen gece uyurken kafanı tıraş eder, saçlarını taşaklarına yapıştırırım."

Ethan, onun bunu yapacağını biliyordu.

Trey'in seksi yeşil gözleri dairenin içinde dolandı. Bir kolunu Reagan'm daracak beline doladı ve elini sanki orada uzunca bir süre dikilmeye hazırlanıyormuş gibi, kadının kalçasına koydu. Ethan'm Reagan'ı olabildiğince uzun süre boyunca yatak odasından uzakta tutmayı görev edindiğini anlamış olmalıydı.

"Bana şu seçmeleri anlatsana," dedi Ethan. Trey'in ağzına bakmamaya çalışıyordu. Adamın çok güzel bir ağzı vardı. O güzel ağız, Ethan'ın sert ve kalın aletinin etrafında harika görünebilirdi.

Reagan'm gözleri fal taşı gibi açıldı ve birden neşe ile doldu. Tıpkı gerçekten çok heyecanlandığında yaptığı gibi. Ethan, onun heyecanlanmasını çok seviyordu. "Aman Tanrım. Buna inanabiliyor musun? Gitar çalışımı o kadar beğendiler ki, diğer yarışmacıları dinlemeye bile gerek duymadılar. Üç hafta içinde Exodus End ile birlikte turneye çıkıyorum."

"Ve Günahkârlar ile," diye ekledi Trey. Elini pantolonunun cebine attı ve kırmızı bir lolipop çıkardı. Lolipopu açarak ağzına sokuşturdu. Ethan'ın karnı kasıldı ve aleti canlanmaya başladı.

Reagan, Trey'e soru soran gözlerle baktı. "Günahkârlar mı?"

"Evet, bu turnede Exodus End'e biz de eşlik ediyoruz."

"Turnede birlikte olacağımızı mı söylüyorsun?" diye sordu Reagan. Sesi her kelimede daha da yüksek çıkıyordu.

"Dare sana bundan bahsetmedi mi?"

Reagan, "Hayır," dedi ve topuklarının üzerinde zıplamaya başladı.

Ethan kıkırdadı. Reagan heyecanlı olduğunda çok tatlı oluyordu.

Trey, "Sikimsonik herif," diyerek ağzındaki lolipopu çıkardı.

Ethan neredeyse, Trey'in lolipodu emen dudaklarını ale-tinin başında hissedecekti. Adam o kadar şehvetliydi ki. Ve Ethan'a yandan attığı bakışlar, bunun farkında olduğunu gös-teriyordu.

Reagan, Trey'i kucakladı. Bütün vücudu heyecanla titri-yordu. "Tam da günüm daha güzel geçemez derken..."

Trey onun kulağına, "Eğer yatak odasına gidebilirsek, ge-cen çok daha güzel geçebilir," diye mırıldandı. Bakışlarını, Ethan'ın onu izlediğini görebilecek kadar kaldırdı. Pis pis sı-rıttı ve lolipopunu ağzına götürerek emmeye devam etti.

Ethan homurdandı. "Yani sen de mi gruptasın?"

Reagan onun etrafında dolanarak hayretler içinde Ethan'a baktı. Başını onaylamaz bir biçimde sallayarak, "Bu Trey," dedi. "Trey Mills, Ethan. O küçük beynini buzluktan çıkarmanın vakti geldi, dostum. Sürekli Günahkârlar'm gitaristinden bah-sedip duruyorum ya, ne kadar yetenekli olduklarını söylüyo-rum falan. Söylediğim herhangi bir kelimeyi dinledin mi hiç?"

Ethan hafızasını yoklayarak Reagan'ın durmadan söyle-diği gitarist isimlerinden birini hatırlamaya çalıştı ve aklına bir tek isim geldi. "Brian Saint Claire mi?"

Reagan, "Brian Sinclair," dedi ve gözlerini devirdi. "Brian, Günahkârlar'ın solo gitaristi. Trey ritim gitar çalıyor."

Ritim mi? Ethan bu adamın ritim tutmak ile ilgili bir şey-ler bildiğine emindi ve eğer bilmiyorsa, ona bizzat öğretmek-ten mutluluk duyardı.

Trey suratındaki o bilindik sırıtışla Ethan'a göz kırptı. Lolipodu ağzından çıkardı ve dilinin ucuyla, incecik dudak-larının arasında birkaç defa yaladıktan sonra tekrar ağzına soktu. İçeri. Dışarı. İçeri. Dışarı. Piç kurusu, Ethan'a bilerek iş-kence ediyordu. Trey, Reagan'ın arkasına geçti ve iki elini de Reagan'ın beline doladı. Reagan, Trey'e doğru yaslandığında Ethan dişlerini gıcırdattı. Neden Reagan'dan vazgeçip kendi

hayatına devam edemediğini bilmiyordu. Eğer hâlâ Reagan'ı sevmiyor olsa, ya da erkeklerden hoşlanmasa işler çok daha katlanılabilir bir halde olabilirdi. Fakat Ethan her iki deritten de muzdaripti ve bu konuda, Reagan'ın eve getirdiği adamlardan olabildiğince hızlı bir şekilde kurtulmak dışında ne yapabileceğinden emin değildi. Uyguladığı taktikler, Trey'in üzerinde işe yarar mıydı, bilmiyordu. Trey muhtemelen Ethan'ın ona tutulduğunun farkındaydı. Ethan, Trey'in de ondan hoşlanıp hoşlanmadığını merak etti. Yoksa erkekleri azdırmayı eğlenceli bulduğu için onunla taşak mı geçiyordu?

Ethan, Reagan'ı lafa tutmak ve onun aklını yatak odasından uzaklaştırmak için, "*Sana iş buldum!* gibilerinden bir şeyler söyledin," dedi. Ethan silahlı kuvvetlerden ayrıldığından beri ufak tefek işlerde çalışıyordu. Ünlüler için yüksek profilli koruma olarak ve etkinliklerde güvenlik olarak çalışıyordu, ama hiçbirisi uzun vadeli işler değildi. Özellikle de Reagan'a göz kulak olmak söz konusuysa, daha düzenli bir gelir hoş bir değişiklik olurdu. Ethan sürekli Reagan için endişeleniyordu, çünkü Reagan kendini hiç düşünmüyordu. Hatta örnek A şu anda Ethan'ın gözlerini önünde durmuş, bir lolipopu ağzına alıp duruyordu.

"Gruptakiler, kişisel bir korumaya ihtiyacım olacağını düşünüyorlar. Bence..."

Trey, "Kesinlikle haklılar. Hayranlar genelde kimsenin canını yakmak istemezler, ama bazen ne yapacakları belli olmaz. Kimse senin yaralanmam istemez," dedi ve lolipopu ağzından çıkardı. Reagan'ın kulak memesinin altına birkaç seri öpücük kondurdu. Reagan'ın göz kapakları kırıştı ve iki eliyle Trey'in kalçasına yapıştı. Trey seksi bir şekilde mırıldanarak, "Muhtemelen zamanının büyük çoğunluğunu seni benden koruyarak geçirecek," dedi.

"O zaman işten kovulur," dedi Reagan.

Ethan boğazını temizledi. Trey, Reagan'ın boynunu diliyle yalarken bir gözüyle Ethan'a bakıyordu. Ethan'ın hayaları kasıldı. Trey, piç kurusunun tekiydi. Bunun Ethan'ı baştan çıkaracağını biliyor olmalıydı. Neden ona işkence ediyordu ki?

"Peki, görevim tam olarak ne olacak?" diye sordu Ethan. Reagan'ın, poposunu Trey'in kasıklarına sürttüğünü görmeye çalışıyordu. Reagan onun kucağında gel git yaparken, kalçalarının avuç içlerine nasıl oturduğunu hâlâ hatırlıyordu. Reagan yukarı aşağı kayıp dururken kadınlığının nasıl da ateşli, kaygan ve daracık olduğunu.

Trey durakladı ve Ethan'a baktı. "Çok fazla konuşuyorsun." Elini kaldırdı ve yarısı yenmiş lolipopu Ethan'ın ağzına soktu. "Yatak odan nerede, Reagan? Yoksa seni şuradaki kanepeye yatırıp, limuzinde başladığımız işi bitireceğim."

Limuzin mi?

Reagan, "Bu taraftan," diyerek Trey'in tişörtüne yapıştı. Onu odanın içine soktu ve Ethan zaman kazanmak için başka bir taktikle gelmeden önce kapıyı kapattı.

Kahretsin! Ses geçirmeyen kulaklıkları neredeydi? Ethan, Reagan'ın keyfi yerindeyken çıkaracağı seksi sesleri dinlemeye tahammül edemezdi ve Trey Mills'in onun keyfini yerine getireceğinden hiç şüphesi yoktu.

8. Bölüm

Trey, Reagan kapıyı kapattığı ve rahatsız edici ev arkadaşını görüntüden uzaklaştırdığı için çok memnundu. Daha günü bile bitirememişti ve şimdiden bir adam tarafından baştan çıkarılmayı düşünüyordu. Salondaki o büyük, şahane, alfa erkeği. Trey ihtiyacı olduğunda, Ethan'ın onu sımsıkı tutup sert ve güzelce düzeceğini biliyordu. Değişiklik olsun diye, arada kontrolü başkasına vermek güzel olabilirdi. Son birkaç sevgilisi tamamen pasifti ve bunun iyi yanları da vardı, ama bazen Trey kontrolü eline alacak bir erkek istiyordu. Bir dakika, Bu doğru değildi. Ne düşünüyordu ki? Artık erkeklerle takılmayacaktı. Artık pasiflerle takılmayacaktı. Bu kararım değiştirmeyecekti. Artık erkekler yoktu. Bu devir kapanmıştı.

Reagan ışığı açtı ve küçük bir kutu prezervatif bulana kadar dolabının en üst çekmecesini didik didik aradı. Trey'in yanına geldiğinde yüzü kızarmıştı. "Sadece iki tane kalmış. Umarım yeter."

"Gerekirse Ethan'dan ödünç alabiliriz."

Reagan'ın gözleri kocaman açıldı. "Yapamam," dedi.

Trey ikisinin arasında hâlâ bir şeyler olduğunu düşünmeye başlamıştı. Arkadaşıktan daha fazlası vardı. "Bu adama hâlâ daha değer veriyor musun?"

"Şey, eşcinsel olmasaydı belki. Ethan'dan bahsetmesek olmaz mı? Sana odaklanmak istiyorum."

Reagan, Trey'in karşı cinsten etkilendiği kadar, aynı cinsiyetteki birinden de etkilendiğini bilseydi, yine de ona odaklanmak ister miydi? Ama Trey artık erkeklerle ilgilenmiyordu.

Evet. Trey sadece kadınlarla birlikte olmak istiyordu. Hatta şu an, sadece Reagan'ı istiyordu. O, Reagan'ı düzerken, Ethan'ın da onun arkasına geçtiğini ve ağırlığını sırtında hissetmenin ne kadar inanılmaz bir şey olacağını hayal etmemeliydi. Gerçekten de sadece Reagan ile ilgilenmeliydi. Böylece düşüncelerini ait olduğu yere, yani ateşli, aşırı eğlenceli ve Brian'dan sonra en çok ortak noktası olan kişiye, yani kız arkadaşına odaklayabilirdi.

Brian.

Trey ellerini Reagan'ın beline doladı ve nefessiz kalana kadar onu öpmek için başını eğmeden önce göğsüne doğru çekti. Brian'ı da düşünmemeliydi. Sadece Reagan'ı düşünmeliydi. Reagan, Trey'in bir kadından isteyebileceği her şeye sahipti ve Trey erkekleri düşünerek bunu mahvetmeyecekti.

Reagan, Trey'in tişörtünü sabırsızca çekiştirdi. Trey ona tişörtünü başından çıkarması için izin verdi. Reagan da üzerindeki askılı tişörtü çıkardı ve ufak, neşeli göğüslerini Trey'in bakışları karşısında serbest bıraktı.

Trey, Reagan'ın yüzüne, omuzlarına ve pembe göğüslerine dokunarak, "Çok güzelsin," dedi.

"Bunu kanıtla," diye fısıldadı Reagan.

Trey gülümsedi. "Bundan mutluluk duyuyorum."

Trey, Reagan'ın elini tuttu ve onu yatağa yatırdı. Pantolonunun düğmesini açmaya çalışırken, Reagan'ı boynundan öptü ve fermuarını indirdi. Yavaşça pantolonunu çıkarırken, boynundan başlayarak, vücudunu tam ortasından aşağıya doğru yaladı. Reagan pantolonunu kenara attı ve Trey'i ayaklarından çekiştirdi. "Haydi, gidip duş alalım."

"Duş mu?"

"Ayaklarım kum içinde. Ve köpek gibi kokuyorum."

Trey, "Pisicik" gibi kokuyorsun," diye düzeltti. Çok azmış görünüyordu.

Reagan kıkırdarak, "O da doğru," dedi.

"Ve bu iyi bir şey, güven bana."

Reagan, ellerine baktı ve iğrenerek yüzünü buruşturdu. Pekâlâ, eğer bu Reagan'ı rahatlatacaksa, Trey onunla birlikte duş alabilirdi.

Trey odada gözlerini dolaştırarak banyoya açılan kapıyı aradı. Duvarda bir tane kayarak açılan dolap kapısı ve odaya girdikleri kapı vardı. Onun dışında banyoya açılan bir kapı yoktu. "Banyon nerede?"

"Bu evde sadece bir banyo var."

Reagan kapıyı açıp çırlıçıplak bir halde hole doğru yürüyünce, Trey çok şaşırdı. Ethan orada değil miydi? Ayakkabılarını çıkararak Reagan'ı takip etti. Ethan oradaydı ve Reagan'a bakışı, Trey'in en başından beri kuşkulandığı şeyi doğrular nitelikteydi. Ethan homoseksüel değildi. *Biseksüeldi*. Trey yıllardır biseksüel bir partner arıyordu. Biseksüel birini bulmak kolay değildi. Kadınlarda kolay oluyordu; Trey bir sürü biseksüel kadınla karşılaşmıştı. Ama biseksüel olup da bunu itiraf edebilen erkekler çok nadirdi. İşe bakın ki, artık erkeklerle takılmamaya yemin ettiği gün, yıllardır aradığı mükemmel âşıkla karşılaşmıştı. Murphy yasaları yine iş başındaydı.

Ethan'ın gözleri tamamen çırlıçıplak olan Reagan'dan, yarı çıplak olan Trey'e kaydı. Trey soru sorarcasına, Ethan'a bir kaşını kaldırdı. Reagan bu adamın ortalığa saçtığı titreşimleri nasıl da anlamamıştı? Bu konuda gerçekten hiçbir fikri yok muydu, yoksa sadece görmek istediği şeyleri mi görüyordu? Ethan, ellerinde tuttuğu yastığı karnına bastırdı ve bütün dikkatini televizyonda izlediği boks maçına verdi. Çaresizce mavi kanepenin yastığını sıktıkça, dev gibi pazıları kasılıyordu.

* Pussy: İng. Argoda kadın cinsel organı anlamına gelir. (Ed.)

Reagan banyodan, "Trey, yolunu mu kaybettin?" diye seslendi.

"Geliyorum," dedi Trey.

"Bensiz gelemesin."

Trey kıkırdadı. Bu kadın, gönlünü çalmıştı. Bu kadın dışında başka bir şeyi düşünüyor olması aptallıktı. Trey banyoya girdiğinde, Reagan suyun sıcaklığını ayarlamak için öne doğru eğilmişti. Bacaklarının arasındaki o kaygan, pembe et parçası Trey'in bütün dikkatini dağıttı. Trey'in cinsel kimliğini düşünülürse, bu çok önemli bir olaydı. Reagan musluğu ayarladı ve yüzü akan suya dönük bir şekilde suyun altına girdi. Trey, tereddüt etmeden onu takip etti.

Reagan, arkasındaki Trey'e bakmak için dönerek kakhaha attı. "Pantolonunu çıkarmayı unuttun."

"Mantıklı düşünme yeteneğimi çaldın."

Reagan arkasını döndü ve kollarını Trey'in boynuna doladı. "Öyle mi?" diye sorarken gözleri haylazlıkla parlıyordu.

Trey'in elleri, Reagan'ın kaygan sırtından el dolduran poposuna doğru kaydı. Trey dolgun kalçalı kadınları severdi. Böylece, tutunabileceği bir şeyler olurdu. Reagan'ı kendine doğru çekti ve kalın aletini pantolonunun üzerinden, Reagan'ın kalçasına yasladı. "Bana ne yaptığını hissedebiliyor musun?"

"Daha sana bir şey yapmaya başlamadım bile, Trey Mills."

Trey sırıttı. "Öyle mi?"

"Evet. Sende, içimde yaramazlık yapma isteği uyandıran bir şeyler var," dedi ve dilini çıkarıp boynunu eğerek, Trey'in meme ucundaki piercing ile oynadı.

"Ben de aynı şekilde hissediyorum," dedi Trey. "Bu yüzden pantolonum hâlâ üzerimde."

Reagan, "Ama ben seni çıplak istiyorum," dedi ve geriye doğru yaslandı. Kasıkları Trey'in aletine daha sert bir şekilde dayandı. Trey'in pantolonunun düğmelerini açtı ve "Bunu

çıkabilir miyim?” diyerek, mahcup bir şekilde ona baktı. Kısa, sarı saçları yanaklarına yapışmıştı ve yüzünün güzelliğini mükemmel bir hale getiriyordu. Trey, ıslak pantolonunun üzerinden buhar çıkmadığına şaşırdı.

Trey, “Keyfine bak,” diye mırıldandı. Reagan’ın pantolonu indirmesine yetecek kadar geriledi. Reagan onun pantolonunu indirdikten sonra önünde eğildi ve dilini, aletinin başına sürttü.

Trey bu ufakık temasla nefes nefese kaldı. Genellikle onlara sahip olmadan önce bütün gününü kadınları baştan çıkararak geçirmesi gerekmiyordu, bu yüzden vücudunun bu kadar zorlanmayı kaldıracabileceğinden emin değildi. Reagan’a hak ettiği zevki verebilecek kadar uzun süre dayanabilmeyi umut etti. Reagan’ın elleri, hayalarını emmek için uzandığında neredeyse aklı başından gidecekti.

“Yavaş,” diye fısıldadı Trey.

Reagan başını salladı. “Bırak da sana yardım edeyim.” Reagan, Trey’in ıslak pantolonunu çıkardı ve onu dizlerinin altına minder olarak kullandı.

Trey rahatlamadan önce, Reagan’a saatlerce zevk vermek istiyordu, ama Reagan haklıydı. Trey’in buna ihtiyacı vardı. Bundan sonra, Reagan’a saatlerce zevk verebilirdi. Nasılsa işini bitirdikten sonra çekip gitmeyi planlamıyordu. Bu da ender rastlanan başka bir olaydı.

Reagan, “Sadece rahatla,” diye mırıldandı ve Trey’in aletini ağzına aldı.

Trey yarı kapalı göz kapaklarının altından Reagan’ı izliyordu. Sıcak su göğsüne çarpıyor, göbeğinden ve kalçalarından aşağıya doğru akıyordu. Reagan’ın başı hızlıca hareket edip onu emerken, elleri Trey’in kalçasına doğru yöneldi. Bir kadına göre bu işi harika yapıyordu. Trey, Reagan’ı seyretti. Sadece ona odaklanmak için kendini zorluyordu. Erkek ya da

kadın fark etmezdi. Reagan başkasıyla kıyaslanmayı hak etmiyordu. Reagan harikaydı. Güzel, seksi ve yetenekliydi. Aman Tanrım, Trey boşalıyordu.

Rahatlarken nefes nefese kalmış bir halde, "Reagan," dedi.

Reagan iki eliyle onu sıvazlamaya devam ederken başını yana çevirdi ve Trey, sıvılarını genç kadının arkasındaki duvara boşalttı. Reagan, Trey'in aletini kaldırdı ve Trey iki eliyle başını tutup onu durdurana kadar hayallerini yaladı. Trey'in dizleri titriyordu.

Reagan, "Trey! Saçlarım!" diye şikâyet etti.

Trey sımsıkı avuçlarını derhal gevşetti ve hareketlerini yumuşattı. "Özür dilerim, ama buna gerçekten çok ihtiyacım vardı. Bütün gün beni delirttin."

Reagan ayağa kalktı ve "Şimdi her şeye en baştan başlayabiliriz," dedi.

Trey artık onun vücuduna hak ettiği gibi tapabilirdi. Sabunu aldı ve banyo lifini tamamen sabunla kaplanana kadar sabunladı. Banyo lifinin, vücudunun her yerine değdiğine emin olana kadar yavaşça Reagan'ı yıkamaya başladı. Özellikle de küvetin içinde eğilmiş bir halde Reagan'ın parmak arasını yıkarken verdiği tepki hoşuna gitmişti. Reagan başını dengede tutmaya çalışıyordu ve inlemeyle kıkırdama arasında gidip geliyordu. Trey onun diğer ayağını da yıkadı ve yaptığı işe vücudunun geri kalanında devam etti. Sabunun çilek aromalı olduğunu umut ederek, kalçasındaki dövmeyi yalamak için duraksadı. Yemek vakti çoktan geçmişti. Trey, genç kadının vücudunda yavaşça yukarılara doğru hareket etti. Banyo lifi artık sabunlu değildi. Reagan'ın önünde ayakta dururken, Reagan kollarını onun boynuna doladı ve ıslak bedenini onun vücuduna yapıştırdı. Trey sabuna uzandı ve başını onu öpmek için öne eğdi. Diliyle, Reagan'ın ağzını keşfederken, onun sırtını da yıkadı.

Reagan dudaklarını onun dudaklarından çekti ve "Beni yatağa götür," dedi. Gözleri Trey'in dudaklarına kilitlenmişti.

"Duvara karşı yavaş ve sertçe düzölmek istemiyor musun?"

Reagan kıkırdadı. "Dizlerimin bağını çözüyorsun ve burası kaygan. Bence duvara karşı yavaş ve sertçe düzölmek şu anda çok iyi bir fikir değil."

"O halde, belki daha sonra," dedi Trey ve tekrar onun dudaklarına yapıştı.

Trey, Reagan'ın vücuduna sarılı kollarını yıkamak için sabuna uzandı. Sabunu Reagan'ın kalçalarına ve daha sonra da kendi kalçalarına sürdü, artık ikisi birlikte yıkaniyordu. Reagan sabunu Trey'den aldı ve onun sırtını, poposunu ve kalçalarının üst kısımlarını yıkadı. Elleri Trey'in omuzlarına uzandığında sabunu yere düşürdü.

Pek de birbirlerini yıkıyor sayılmazlardı zaten. Birbirlerinin vücutlarını tanıyorlardı. Trey ellerini Reagan'ın dolgun kıcıyla doldurdu. Parmaklarını onun yumuşacık tenine bastırarak poposunu yoğururken, Reagan genç adamın ağzının içine doğru inledi.

"Trey," diye fısıldadı.

"Hmm."

"Bunun bana verdiği hissi çok seviyorum."

"Çok güzel," diye mırıldandı Trey.

"Ama neyin daha iyi olacağını biliyor musun?"

"Hmm?"

Reagan ağzını, Trey'in kulağına yaklaştırdı. "Bunu, kalçalarım senin üzerinde gidip gelirken yapman."

Trey bu söylediğine karşı çıkamazdı. "Mmm hmm," diye sesler çıkarabildi sadece.

Reagan, "Yatak odası bu tarafta," diyerek başıyla kapıya doğru işaret etti.

"Seni bırakmak istemiyorum," dedi Trey. Reagan'ın kıvrımlarının, bedenine tam uyması hoşuna gidiyordu. Aletinin, Reagan'ın belinin altında kendini yuvada hissetmesi mükemmel bir duyguydu. Göğsünün sertleşmiş uçlarını göğsünde hissetmesi ne kadar güzeldi. İstese de ellerini onun o harika vücudundan çekebileceğini sanmıyordu.

Biri kapiya vurdu. "Ajanstan aradılar, gidip gece vardiyasında çalışmam gerekiyor," dedi Ethan. "Bütün geceyi orada mı geçireceksiniz? Duş almam lazım."

Reagan rahatsız olmuş bir şekilde, "Şu ev arkadaşları yok mu," diye mırıldandı.

Trey, Ethan'ın kötü biri olduğunu düşünmüyordu. Keşke Reagan, Ethan'ın da onlara katılmasına izin verseydi. Reagan, Trey'i öptü ve suyu kapatabilmek için ona sımsıkı tutundu. Reagan'ın tuvaletin üzerindeki raftan aldığı tüylü mavi havlu, vücudunun dikkat dağıtıcı kıvrımlarını sakladı ve Trey'e küvetten çıkabilmesi için zaman tanıdı. Trey, havluya sarınmaya zahmet bile etmeden, sadece Reagan'ı takip etti. Yatak odasına ne kadar hızlı giderlerse, Reagan'ın kollarına o kadar çabuk dönebileceğini biliyordu.

Önünden geçerlerken, Ethan rahatsız bir şekilde homurdandı ve onların arkasından banyoya girip kapıyı kapattı.

"Bu şey küvette ne halt ediyor?"

Reagan kahkaha atarak, "Sanırım pantolonunu buldu," dedi.

Omzunun üzerinden attığı gülümseme, Trey'in üzerindeki son kontrol parçasını da delip geçti. Trey, Reagan'ı belinden yakaladı, yerden birkaç santim havaya kaldırdı ve onu yatağa taşıdı. Reagan'ı yatağın üzerine yuvarladığında havlu çoktan yere düşmüştü. Reagan'a lamba ışığı altında baktı. Güzelliğinin tadını çıkartıyordu. Bu kadının vücudu bir sanat eseri idi. Keşfedilip, minnettar kalınacak bir parçaydı. Vücudundaki

her kıvrım, her çukur, her bir çil keşfedilecek bir hazineydi. Her bir sinir ucu, zevkle ateşlenecek bir meydan okumaydı.

Reagan iki kolunu da Trey'e uzatarak, "Buraya gel," dedi. Trey sırttı. "Hâlâ manzaranın tadını çıkarıyorum."

"Bence artık yakından bakmanın vakti geldi."

Trey, Reagan'ın ardından yatağa girerek, onun yanında diz çöktü. Reagan, Trey'e yer açmak için yatağın ortasına doğru kaydı. Trey onun elini yakaladı ve kızın parmaklarını kendi dudaklarına götürdü. Burası başladıkları yerdi. Trey'in dik-katini ilk bu şekilde, o yetenekli elleriyle çekmişti. Trey her iki eliyle de Reagan'ın avuç içine masaj yaptı, onun parmaklarını dişledi ve emdi. Sanki dünyada Reagan'ın ellerinden daha arzu verici bir şey yokmuş gibi o elleri yalıyor, öpüyor, kokluyor ve okşuyordu. Reagan'ın verdiği tepkileri izledi ve onun en çok hoşuna giden hareketleri aklında tuttu. Başparmağının etlerinin hafifçe ısırılması, Reagan'ın heyecanla nefes almasını sağlıyordu. Avuç içini yalaması, onu kıvrandırıyor. Parmak uçlarının emilmesi ise onu neredeyse yataktan düşürecekti.

Reagan, yüzü arzuyla kızarmış bir halde, "Trey," diye fısıldadı. "Benimle sevişmeyecek misin?"

"Ben seviştığımızı düşünüyordum."

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Seni içimde istiyorum."

"Daha hazır değilsin."

"Evet," diye hırıldadı Reagan. "Evet, hazırım, hem de sabahdan beri."

"Sadece hazır olduğunu düşünüyorsun." Trey, Reagan'ın elini kaldırdı ve kendi karnına koydu. "Dokun bana. Bana neyin hoşuna gittiğini göster. Bana zevk vermek için değil, vücudumun hangi kısımlarının daha çok hoşuna gittiğini görmek için, dokun bana."

Reagan ellerini Trey'in belinden aşağı kaydırđı ve Trey'in aletine ulaştı. Trey neden ilk olarak oraya yöneldiğini biliyordu,        sabırsızlanıyor ve bu yüzden Trey'in söylediklerini yapmıyordu.

Reagan, Trey'i k   nden başına kadar sıvazladı. "Bu hoşuna gidiyor mu" diye sordu. "Yoksa daha hızlı yapmamı ister misin? Bana nelerden hoşlandığını söyle."

"Daha sonra," diye söz verdi Trey. "Bu, senin hoşuna gidenlerle ilgili. Onu elinde tutarken ne hissediyorsun?"

"Ateşli ve pürüzsüz. Sert. Onu sıvazlarken elimin altındaki derinin hareket edişine bayılıyorum."

"Daha fazla dokunmak istediğin başka bir yerim var mı?"

Reagan başını iki yana salladı.

"Nereden biliyorsun? Daha her yerime dokunmadın ki."

Reagan kaşlarını çattı ve "Daha önce, aletinden başka bir yerine dokunulmasından hoşlanan bir adamla tanışmadım. Sen de diğerleri gibi bir an önce işe koyulmak istemez misin?"

"Ben bu işi böyle yaparım." Trey keşfetmek istediği bir sonraki bölgenin Reagan'ın dizinin arkası olduğuna karar verdi. "şansını kaybettin. şimdi benim sıram." Reagan'm arkasına geçti ve bileklerinin arasmda diz çöktü. Her bir dizinin arkasını okşadı. En başlardaki yavaş okşamaları Reagan'ın kırdamasına neden oldu. Daha sonra, biraz daha sert bir şekilde okşadı. Genç kadının dizinin arkasını öpmek, yalamak ve emmek için başını eğdi. Reagan kıvranmaya başladığında, o dolgun kı ı Trey'in dikkatini çekti. Trey'in bir sonraki hedefi orasıydı. Trey ellerini kaydırđı ve her bir eliyle, Reagan'ın poposunun yanaklarını tuttu. Reagan'm kı ına sert bir şekilde, uyluk kemiğinin çevresine ise narin öpücüklerle masaj yaptı.

Trey, poposunun yanağına ulaşarak onu mümkün olduğu ca emdiğinde Reagan "Oh," diye inledi. Trey, Reagan onun altında kıvranana kadar öperek, emerek, ısırarak ve yalayarak

bu yumuşak kürelere masaj yapmaya devam etti. Bir kez daha, dilindeki piercing'i takmış olmayı dileyerek, Reagan'ın anüsünü yaladı. Bir sonraki sevişmelerinde Reagan'a birkaç numara gösterecekti. Reagan, "Dur!" diye inledi.

"Niçin durayım?" diye mırıldandı Trey. Aynı noktaya bir kez daha dil attı ve Reagan ürperdi. "İyi hissediyor musun?"

"G-garip."

"Hoşuna gitti mi?"

"B-bilmiyorum."

Trey, orayı bir kez daha yaladı ve genç kadının kıcına bir şaplak attı. Reagan gerilerek, Trey'i bacaklarının arasına sıkıştırdı ve onu yatakta yanına yuvarlayarak genç adamı şaşırttı. "Sana sahip olmalıyım, Trey."

"Dokunulmak hoşuna gitmiyor mu?"

Reagan başını salladı. "Bayılıyorum. Aynı şeyleri sana da yapmak istiyorum. Senin her bir santimini keşfetmek istiyorum, ama şimdi en çok buna ihtiyacım var." Reagan, Trey'in aletini kavradı. "Hem de derhal."

"Prezervatif lazım."

Reagan yataktan bir çırpıda kalktı ve komodinin üzerinden prezervatifi aldı. Yatak odasının kapısının açık olduğunun veya Ethan'ın kapının önünde havluya sarınmış bir şekilde dikildiğinin farkına varmamıştı, ama Trey bunu fark etti.

Reagan prezervatifi açıp, onu Trey'e takarken, Trey, Ethan'ı izledi. Reagan, onun üzerine atar biner gibi oturup, aletini o cennet sıcaklığındaki içine yerleştirdiğinde, ev arkadaşının orada dikildiğini Reagan'a söylemeli miydi, yoksa Ethan'ın gösterinin tadını çıkarmasına izin mi vermeliydi, hâlâ emin değildi.

Reagan sıkılmış dişlerinin arasından, "Tanrım, hayatımda hiç düzölmeye bu kadar ihtiyaç durmamıştım," dedi. Trey'in üzerinde hızla gidip geliyordu.

Ethan, "Hiç mi?" diye homurdandı.

Reagan durdu ve omzunun üzerinden Ethan'a baktı. "Git buradan."

"Sabaha kadar evde olmayacağım. Yatmadan önce bütün kapıları kilitle."

"Trey burada, bir şey olmaz. Endişelenmeyi bırak."

Trey elini Reagan'ın göğsüne kaldırdı ve başparmaklarıyla, meme uçlarını okşadı.

"Yani boşalır boşalmaz siktir olup gitmeyeceğini mi söylüyorsun?" dedi Ethan.

"Hayır. Sabah da burada olacağım," dedi Trey. "İş yerinde iyi eğlenceler."

Trey, Ethan'ın kapıyı çarpmadan önce, "Yalancı piç kurusu," gibi bir şeyler söylediğini duydu.

"Böyle davrandığı için gerçekten çok özür dilerim," dedi Reagan. "Neden bu kadar korumacı davrandığını bilmiyorum."

Trey sebebini biliyordu, ama ev arkadaşının hâlâ ona âşık olduğunu Reagan'a söylemeyecekti. Şu anda beynine çok az kan gittiği için tamamen bir gerizekâlydı.

Reagan, Trey onun içinden çıksın diye kalçalarını yukarı kaldırdı ve yatakta Trey'in yanına uzandı. "Havamın içine etti! Şu an onu boğabilirim."

Trey, Reagan'ı tekrar havaya sokmanın çok zor olmadığını düşünüyordu. Reagan'ın üzerine çıktı ve iki eliyle yüzünü tuttu. "Unut onu," diye mırıldandı ve Reagan'ı dudaklarından öptü. Trey'in elleri, Reagan'ın göğüslerini, vücudunu, kalçalarını okşarken mükemmel bir ahenkle hareket ediyordu. Ağzı Reagan'ın çenesinde, boynunda ve kulak memelerinde dolaştı. Reagan'ın gerginliği geçtiğinde ve vücudu rahatladığında, aletini eline aldı ve Reagan'ın içine soktu. Ayak parmaklarıyla yataktan destek alarak sert, derin ve yavaş hareketlerle gün boyunca söz verdiği gibi ona sahip oldu. Trey,

Reagan'ın içinde gidip gelirken, Reagan'ın elleri onun sırtında ve poposunda dolaşıyordu.

Reagan, "Bana bak, Trey," diye fısıldadı.

Trey başını salladı. Trey sevgilileriyle birlikte olurken, asla onların gözlerine bakmazdı.

Reagan daha sert bir şekilde, "Trey," dedi. "Bana bak!"

Trey, ona dik dik bakmak için başını kaldırdı. Reagan nazikçe gülümserken göz göze geldiler. Trey bakışlarını kaçıramadı. Bakışlarını kaçırmak istemedi. Reagan'ı görüyordu. Onu sadece şehvetini doyurduğu ya da kendini eğlendirdiği bir vücut olarak değil, her şeyiyle görüyordu. Kasıklarındaki zevk şiddetlendi. Trey en başta anlamamıştı. Kalbinin neden bu kadar hızlı çarptığını anlamamıştı. Neden onunla düzüşmekten daha fazlasını istediğini. Neden ona sahip olmak istediğini. Neden gözlerinden başka bir yere bakamadığını. Neden aynı zamanda bu kadar canlı, heyecanlı ve korkmuş hissettiğini. Bu duygusal bağı hissetmek için kendine hiçbir zaman izin vermemişti. Şimdi hissediyordu. Bunu Reagan'da hissediyordu. Reagan'la hissediyordu. Ve nasıl olduysa, bu hissi seviyordu.

Ellerini Reagan'ın saçlarının arasına gömdü ve onun başını geriye yasladı. Hâlâ onun gözlerinin içine bakıyordu. Reagan'ın içine gömülmek için kendi kendisine izin verdi. Sadece vücuduna değil, kalbine, ruhuna, düşüncelerine ve duygularına gömülmek istiyordu. Reagan onun içinde, çok uzun zamandır inkâr ettiği bir şeyleri uyandırmıştı.

"Neden böyle hissediyorum?" diye fısıldadı Trey. Bunu söylemek istememişti, ama ağzından çıkmıştı bir kere. Reagan'ın bir cevap vereceğini umuyordu, çünkü tamamen kafası karışmıştı.

"Nasıl hissediyorsun?

Trey bunu nasıl açıklayacağını bilmiyordu. "Sanki... Sanki bu önemli bir şeymiş gibi hissediyorum."

"Yani, buna önem mi veriyorsun?"

Trey yavaşça başını salladı. Ve Reagan'a bakmaya devam etti. Reagan'ın ona bir açıklama yapmasını bekliyordu.

"Bilmiyorum, Trey. Belki de bana âşiksindir."

Trey eğer bundan şüphelenmiyor olsaydı, bunun akıl almaz bir fikir olduğunu düşünüp kahkaha atardı. "Belki de," diye fısıldadı. Kendini duygularına kaptırmamak ve Reagan'ın vücudunun ona sunduğu zevkin tadını çıkarabilmek için gözlerini kapadı.

Trey bir günde âşık olamayacağını biliyordu. Bu mümkün değildi. Evet, Brian'a bir günde âşık olmuştu ama o zaman Trey hem genç, hem de aşırı duygusaldı. Bir öpücükle duyguları değişmeden önce de yıllardır arkadaşlık etmişlerdi. Trey artık daha yaşlıydı. Daha akıllı başındaydı. Reagan'a âşık olmuş olamazdı, ama yine de *bir şeyler* hissediyordu. Ve bu *bir şeyler*, normalde hissettiklerinden çok, ama çok fazlaydı.

Trey, Reagan'ın içinde hızlı hareket etmeye başladı. Bu işi bir an önce bitirmek ve seksten sonraki o umursamaz ve rahat ruh haline geri dönmek istiyordu. Şu anda birisiyle birlikte olmak istemediğinden emindi. Özellikle de bu kadar kısa sürede, onu bu şekilde etkileyen bir kadınla. Ve de Brian'dan vazgeçtikten bu kadar kısa bir süre sonra. Başka birine duygusal anlamda bağlanmaya henüz hazır değildi. Reagan onun kalbini kırmadan önce, ondan uzaklaşmalıydı. Trey bu ayrıcalığı sadece Brian'a vermişti.

"Ne oldu?" diye fısıldadı Reagan. Dudakları Trey'in çenesine sürtünüyordu.

"Yok bir şey," diye yalan söyledi Trey.

"Bir şeyler var. Ritmini kaybettin."

Trey bunun farkına bile varmamıştı. Reagan sadece onun aşırı duygusal olmasını sağlamıyor, aynı zamanda konsantrasyonunu

da bozuyordu. "Özür dilerim." Trey daha önce yatak odasında hiç özür dilememiştir. Neyi vardı böyle?

"Belki de savaşmayı bırakmalısın."

Trey duraksadı ve Reagan'a baktı. "Neyle savaşmayı bırakmalıyım?"

"Aramızdaki bağ ile."

"Hiçbir şeyle savaştığım yok."

Reagan gülümsedi ve "Sen öyle diyorsan," dedi.

Reagan iki elini de Trey'in göğsüne yerleştirdi ve yüzünü buruşturarak içinden çıkana kadar onu ittirdi. Trey'i sırtüstü yatırdı. "Kendini serbest bırak, Trey. Hisset beni."

İki eliyle Trey'in göğsüne bastırdı.

"Sana yakın olmak istiyorum," dedi. "Buna izin verir misin? Sonunda kalbim kırılacak olsa da, buna değer."

"Sana asla zarar vermey..."

"Sus," diye mırıldandı Reagan, dudakları Trey'in göğsüne, tenine öpücükler kondurarak vücudunda dolaşıyordu. "Hiçbir şey söyleme, Trey. Sadece hisset."

Sadece hisset. Söylemesi çok kolaydı. Trey, onun dokunuşlarını, vücudunun sıcaklığını, saçlarının göbeğini gıcıklaşmasını hissediyordu. Ona yakınlık duyuyor, göğsünde kabaran sıcak dalgayı hissediyordu. Reagan'ın dokunuşlarının altında, ona karşı büyük bir arzu ve ihtiyaç hissediyordu. Reagan, kalçalarını ata biner gibi hareket ettirip, Trey'i tekrar içine aldığı anda, Trey zevkten neredeyse kör oldu. Aynı şeyi, vücutları birbirine kenetlendiğinde, Reagan'ın gözlerinin içine bakarken de hissetmişti. Trey gözlerini hafifçe açtı ve Reagan'ın, üzerinde bir aşağı bir yukarı zıplarken ona baktığını gördü. Tekrar gözlerini kapadı. Kalbi göğsünün içinde deli gibi atıyordu. Reagan, yavaşça ve düzenli bir ritimle Trey'in üzerinde gidip gelirken, parmak uçlarını Trey'in kıvrılan belinde gezdirdi. Reagan'ın aralarında bir duygusal bağ ararcasına ona bakması, Trey'in

ödünü koparıyordu. Bu o kadar çabuk ve kolay olacak bir şey değildi. Trey önceki sevgililerinin de aynı şeyi istediğinden emindi, ama kendisi bunu daha önce hiç düşünmemişti.

İki eliyle Reagan'ın poposunu avuçladı ve o üzerinde yükselip alçalırken, poposunun yanaklarına masaj yaptı. Trey'in üzerinde gidip geldikçe Reagan'ın hareketleri daha şehvetli olmaya başlıyordu. Trey'in düşünceleri birdenbire paramparça olmuştu. Tek önemli olan şey, aldığı zevkti.

Reagan, "Trey," diye inledi.

Trey gözlerini açtı. Reagan'ın içindeyken onu ilk kez boşaltırken yüzünü görmek istiyordu. Gözleri birbirine kilitlendi. Trey o anda kendini kaybetmişti. Reagan, içinde hiçbir şey tutmuyordu. Trey'e karşı tamamen açıktı ve bu Trey'in şimdiki kadar gördüğü en güzel şeydi. Reagan nazikçe gülümsedi. "İşte, buradasın."

Trey doğruldu ve Reagan'ın kalçalarını hareket ettirerek onu rahatça kucağına oturttu. Reagan kollarını ve bacaklarını Trey'e doladı ve onun boynuna sarıldı. Trey bir anlığına duraksadı. Düşünceler zihninde dönüp duruyordu. Ne yapıyordu? Reagan'a, kız arkadaşı olmasını istediğini söylemişti ama duygusal olarak bu hale geleceğini hiç düşünmemişti. Bu durum, zamanı geldiğinde Reagan'ı bırakmayı çok daha zor bir hale getirecekti. Onu bırakma düşüncesi, kızın vücuduna sarılmış kollarını biraz daha sıkmasına sebep oldu.

Ayvayı yedim, diye düşündü. Ayvayı gerçekten çok kötü yemişti.

"Gerçekten korkuyorsun, değil mi?" dedi Reagan. Trey'in kulağına. Biraz geri çekildi ve Trey'in gözlerinin içine bakarak, "Anlat bana," dedi.

Trey başını salladı. Neler hissettiğini anlatmasının bir yolu yoktu. Ayrıca, bunu bilmesini de istemiyordu. Daha bu konuyla kendisi bile uzlaşamamıştı. Bunu onunla nasıl paylaşabilirdi ki?

Reagan, Trey'i yavaşça öptü ve onun gözlerine şefkatle baktı. "On saniye kadar kısa bir süre içinde sana âşık olabiliyim, Trey Mills. Bu sana nasıl hissettiriyor?"

Trey, "İnsanların bana âşık olmasına alışkınım," dedi. Ve bu genelde hiç hoşuna gitmezdi. Reagan'ın gözlerinden kalbinin kırıldığını anladı ve kelimelerini daha dikkatlice seçmediğine üzüldü. "Aynı şekilde düşünmeye alışkın değilim."

Reagan gülümsediğinde, gözleri lamba ışığında parladı. "Yani aramızda özel bir şeyler var. Bunu sen de hissettin, değil mi?"

"Bu ödümü koparıyor."

Reagan kahkaha attı. "Tanrım. Benim de ödüm kopuyor." Trey'i dudaklarından öptü. "Kalbimi kırmandan çok korkuyorum, ama yine de işleri yavaştan almak istemiyorum. Ya sen?"

Trey bu sorunun üzerinde düşündü. Evet, o yavaştan almak istiyordu, ama bunun için geç kaldığından emindi. Reagan Elliot'a çok fena ve hızlı bir şekilde âşık oluyordu. Bütün dünyası, kısa bir günde tepeden tırnağa sarsılmıştı ve artık bundan geriye dönüş yoktu. "Sanırım artık kendime engel olmaktan vazgeçmemin vakti geldi. Bununla başa çıkabileceğini düşünüyor musun?"

Reagan kahkaha attı. "Muhtemelen hayır. Yarın benden geriye kalan bütün kırıntıları bir araya getirebilirim. Ancak bu gece ben de kendimi tutmayacağım. Ayrıca, aramızdaki ilişkiyi bir şekilde yürütemezsek, yürütememişiz demektir. O kadar."

Reagan gözlerine bakarken, Trey onun yüzüne düşen güzel saçlarını kenara itti. Reagan da aynı şeyler yüzünden tereddüt ediyordu, ama aynı zamanda da, Trey'in ruhunu ortaya daha kolay bir şekilde çıkarabilmesi için o tereddütleri bir kenara atmak istiyordu. "Umarım işler yolunda gider."

Reagan gülümsedi. "Ben de. Şimdi seni sevmek için kendime izin vereceğim. Beni çıldırtma, olur mu?"

Trey gülümsedi. "Söz veremem."

"Ama ben söz vermeni istiyorum," diye fısıldadı. "Sadece bu gece için olsa da, söz vermeni istiyorum."

Sözler.

"Beni tamamlıyorsun," dedi Reagan. "Sanki bir parçam şimdiye kadar hep eksikti ve artık tamamlandı. Sen ona dokunana kadar orada olduğundan haberim bile yoktu."

Trey hissettiklerini anlatmak için kelime bulmaya çalışırken kalbi sanki yerinden çıkacaktı. Buna benzer bir şeyi daha önce Brian ile yaşamıştı. "Birlikte hareket edelim, Reagan. Kendimi sana... bağlanmış hissediyorum." Daha da fazlası vardı ama bunu nasıl tarif edeceğinden emin değildi. "Sanki kendimi daha iyi tanımam için sana ihtiyacım var."

Reagan kalçasını yukarı aşağı hareket ettirerek vücudlarını birbirinden ayırıp, tekrar birleştirmeden önce yavaşça gülümsedi ve Trey'i öptü. "Bu, şimdiye dek hayatımda yaptığım en çılgınca şey, Trey Mills."

"Sadece seks yapıyoruz, Reagan."

Reagan başını iki yana salladı. "Başkasıyla olsaydı, sadece seks olabilirdi, ama seninle birlikteyken... Çenemi kapamalıyım. Yoksa seni korkutmaya devam edeceğim."

"Olan oldu." Trey, Reagan'ın boynunu, çenesini ısırıp kulak memelerini emdi. "Sakin durma."

Trey ellerini Reagan'ın pürüzsüz, saten gibi teninde gezdirdi.

"Seninle birlikteyken..." dedi Reagan ve yüzünü Trey'in alnına sürttü. "Kendimi harika hissediyorum Hem içimi, hem de dışımı."

Trey, Reagan'ı sırtüstü yatırdı ve ona sırtıttı. "Bu kadar eğlence yeter." Tanımlayamadığı duyguları analiz etmekle o kadar meşguldü ki, Reagan'a zevk vermeye odaklanamıyordu. Trey, içine girerken Reagan'ın yüzüne baktı. En çok nelerden hoşlandığına dair ipuçları arıyordu. Reagan'ın ritmini çabucak

yakaladı. İçine sertçe girerken ve kasıklarıyla daha derine, tekrar tekrar baskı yaparken gürültülü bir şekilde inlediğini fark etti. Reagan'ın istediğini ona vermek için odaklandı. Yüzünün iki yanından ter boşalıyordu. Trey'in karın kasları ve kalçası yorgunlukla birlikte titremeye başladı ama Reagan'ın tepkisini duymak ve onun orgazma yaklaştığını görmek harcadığı bu çabaya değiyordu.

"Oh, Trey. Geliyorum."

Trey bir parmağını ıslatmak için ağzına götürdü. Reagan'ın vücudu orgazmıla sarsılırken, Trey genç kadının altına doğru uzandı ve parmak ucunu onun anüsüne soktu. Trey parmağını durmaksızın, içeride kasılan kasın etrafında hareket ettirdi. Reagan'ın gözleri şaşkınlıkla fal taşı gibi açıldı ve sanki zevki içeride tutmak için bütün vücudunu kasti.

Sırtı yatağın üzerine havalanırken, "Aman Tanrım," diye soludu.

Reagan kadınlığı kasılırken çığlık attı. Trey derin bir nefes aldı ve mutluluk sarhoşu bir halde, Reagan'ı takip etme dürtüsüyle savaştı. Birbirlerini tanımak için önlerinde uzun bir gece vardı. Ancak sadece iki prezervatife sahiptilerdi.

Reagan'ın bedeni gevşeyince, Trey dirseklerinin üzerinde dinlenmek için kollarını Reagan'ın yan tarafına doğru uzattı. Eliyle Reagan'ın terli kâküllerini suratından çekti ve gözlerini açmasını bekledi. Reagan gözlerini açmak için mücadele ederken, Trey ona merakla bakarak sırtıyordu.

Reagan, "Bu harikaydı," dedi coşkuyla. "Boşaldın mı? Dikkat etmedim."

Trey başını iki yana salladı.

Reagan, "Bu sevişmeye devam edeceğimiz anlamına mı geliyor?" derken yüzünde, Trey'e jakuzide kontratını gösterdiği sırada takındığı 'hayallerim gerçek oluyor' bakışı vardı.

Trey dudaklarını ısırды ve başını salladı.

Reagan havaya bir zafer yumruğu atarak, "Evet!" diye bağırdı.

Trey kahkaha attı ve vücudunu Reagan'a sokulmak için biraz aşağıya çekti. Hâlâ Reagan'ın içindeydi. Kalçalarını hafifçe salladı. Reagan bacaklarını onun etrafına dolamak için hareket etti. Daha derine girebilsin diye topuklarıyla Trey'i poposundan ittiriyordu. Kolları Trey'in vücuduna sarılmıştı ve onu daha yakına çekiyor, ellerini Trey'in terli sırtında gezdiriyordu.

"Daha yakına," diye mırıldandı. "Seni daha yakınırda istiyorum."

Trey yüzünü Reagan'ın boynuna gömdü ve burnunu boynuna sürttü. "Daha yakına gelebileceğimi sanmıyorum," dedi. Ağzından çıkan kelimeler, Reagan'ın teninde kayboluyordu.

Reagan'ın kolları ve bacakları Trey'in etrafında sıkılaştı. "Denesene."

Trey, ona teniyle mümkün olduğunca dokunana kadar kollarının üzerine eğildi. Reagan memnuniyetle iç çekti ve yüzünü Trey'in saçlarına doğru çevirdi. "Beni şımarttığın için teşekkür ederim. Çoğu erkek kucaklaşmaktan nefret eder."

Trey, "Ben sarılmayı severim," dedi ve sırıttı. "Brian bana 'Bay Kucak' der."

"Brian mı?"

Trey'in Reagan'a sarılan kolları gevşedi ve kalbi sıkıştı. O kadar rahatlamıştı ki, gardını düşürmüş ve heteroseksüel erkek rolü oynadığını unutmuştu. "Birkaç kız beni Brian'a şikâyet etmiş de." Bu kadar küçük bir yalan bile, içindeki bir parçasını Reagan'a karşı kapamıştı. Rahatlamış mı, yoksa üzgün mü hissettiğinden emin değildi.

Reagan onu tekrar bacaklarıyla sıkıştırdı. "Ben şikâyet etmem."

"Hatta boşaldıktan sonra sarılmakta çok daha iyiyimdir," dedi Trey ve ayak parmaklarıyla yataktan destek alarak,

Reagan'a hâlâ içinde, sertleşmiş ve doymamış olduğunu hatırlatmak için ileriye doğru hareket etmeye başladı. En azından cinsel olarak. Aralarındaki bağ yüzünden kendisini iyi hissediyordu. Sanki Reagan'a her şeyi anlatabilirdi. *Neredeyse* her şeyi.

Reagan, "En sevdiğin pozisyon hangisi?" diye sordu.

Trey başını kaldırdı ve soru sorarcasına Reagan'a baktı. "Benim mi?" Birkaç defa üçlü grup seks yapmıştı. Brian ile birlikte, bir kadını tatmin ettikleri zamanlar aklına gelmişti. Bir kadının içindeyken, diğer yönden giren başka bir adamın penisini hissetmeye bayılıyordu. Trey boynunun kızarıp yanmaya başladığını hissetti. Reagan böyle bir şeyi öğrenmeye kesinlikle hazır değildi. Trey dürüstçe, "Daha önce hiç kimse bana böyle bir şey sormadı," dedi.

Reagan kaşlarını çatarak, "Neden?" dedi.

"Aşkılarım genelde onları memnun etmeme izin verirler."

"Bunu zaten yaptın. Şimdi memnun etme sırası bende."

"Seni memnun etmeme izin vererek beni memnun edebilirsin."

Reagan tek gözünü kapadı ve Trey'e 'saçmalıyorsun' bakışı attı. "Hiç kimse başkalarını o kadar düşünmez."

Trey, "İster inan, ister inanma," dedi.

"Eğer bana söylemezsen, bunu kendim bulurum."

Reagan, Trey'in altında esnedi, kollarını vücudunun yan tarafında düzeltilti ve bacaklarını serbest bırakarak açtı. Topuklarını yatağa yerleştirdi ve Trey'i cesaretlendirmek için kalçalarını salladı. Trey de onunla birlikte hareket etmeye başladı. Geri çekilip derin ve düzenli ritimlere kendini onun içine itiyordu. Reagan, vücudunun Trey'e zevk vermesini izledi ve Trey onun daha hızlı hareket etmesini sağladı. Trey mantıklı düşüncelerden uzaklaşınca gözleri yavaşça kapandı ve sadece rahatlamaya odaklandı. Reagan onu sırtüstü yatırdı. Trey, aleti Reagan'ın içinden çıkınca homurdandı ve kasıklarında

büyüyen o olağanüstü his azaldı. Biraz sonra tekrar Reagan'ın içindeydi. Ona dokunması gerektiğini hatırlayacak kadar aklı başına geldi. Ona zevk vermeliydi. Reagan, onun üzerinde aşağı yukarı hareket ederken Trey'in ellerini tuttu. Trey'i derinliklerine kadar içine alıyor ve yukarıya hareket etmeden önce kalçasını çeviriyordu. Reagan gidip gelirken Trey'i izlemeye devam etti ve Trey zevkten kendini kaybetti. Reagan'ın ateşinden ve sürtünmelerinden başka bir şey düşünemiyordu. Reagan'ın ona verdiği hislerin arasında kaybolup gitmişti. Birkaç dakika sonra Reagan, Trey'in üzerinden indi ve yatağın diğer ucuna doğru dönerek, elleriyle dizlerinin üzerinde pozisyon aldı. Trey'e neye ihtiyacı olduğunu söylemesine gerek yoktu. Trey'in en çok hangi pozisyonu sevdiğini görmek için farklı pozisyonları deniyordu. Gerçek şu ki, Trey hepsini seviyordu. Reagan'ın arkasında diz çöktü ve sertçe içme girdi. Elleriyle onun poposunu tuttu ve içine girdikçe başparmaklarıyla anüsünü sıvazlamaya başladı.

Konsolun üzerindeki aynadan Reagan'ın yansımasını gördü. Reagan, yine onu izliyordu.

"Trey, sadece düz beni. Bana zevk verme konusunda en dişelenmeyi kes."

"Hoşuna gitmiyor mu?"

"Harika hissediyorum. Düşüncelerinden kurtulduğunda yüzünün halini çok seviyorum. Seni tekrar o halde görmek istiyorum."

Trey, Reagan'a istediğini vermek istiyordu. Ellerini narince Reagan'ın kalçalarında dolaştırdı ve tekrar onun içme girdi. Trey'in vücudundaki her kas gerilmiş, her sinir ucu zevkle alevlenmişti. Doruğa ulaşması çok uzun sürmedi. Reagan yeniden hareket etmeye çalıştı, ama Trey onu kalçalarından sıkıca tutarak zevkin doruğuna ulaşana kadar temposunu artırdı. İstemsiz kasılmalar aletini kokunden kavramıştı ve zevk

dalgaları nabız gibi atıyordu. Trey zafer çığığı atarak başını geriye yasladı ve kendini onun içinde kaybetti. Reagan'ın içinde.

Reagan.

Trey'in vücudu gevşediğinde, zihnini bir huzur kapladı. Kolları ona dolanmış bir halde Reagan'ın sırtına yıkıldı. Ellerini Reagan'ın göğüslerini tutmak için hareket ettirdi ve ardı ardına derin nefesler alırken genç kadının sırtıyla omuzlarını öptü. Önceden hayal ettiğinin aksine, seks sonrasında tuhaf ve uygunsuz bir duruma düşmemişlerdi. Aralarında sadece güzel bir birliktelik hissi vardı.

Reagan'ın kolları yorgunlukla titriyordu ve buna rağmen şikâyet etmiyordu. Trey onu serbest bıraktı ve içinden çıktı. Yumuşamış aletinden prezervatifi çıkardı ve bir kenara attı. Neresi olduğu umurunda değildi, sadece bu kadına sıkıca sarılmak ve aletini onun poposunun arasındaki yuvada hissetmek istiyordu.

Trey onu sıkıca göğsüne bastırıp bacakları ve kollarıyla sarmaladığında Reagan, "Demek köpek stili en sevdiğin pozisyon?" diye mırıldandı.

Trey uyuşuk bir şekilde, "Üçten fazla pozisyon vardır, biliyorsun," dedi.

Reagan gerindi ve kalçaları Trey'in aletine sürtündü. "Söylediğin iyi oldu. Trey?"

"Hmm?" Trey neredeyse uyuyacaktı. Bu kadar uzun sürmesini planlamamıştı. İkinci prezervatifi kullanmadan önce biraz kestirmeye ihtiyacı vardı.

"Bana bir şey için söz verir misin?"

"Neymiş o?"

"Bir dahaki sefere aynı anda boşalacağız."

Trey sırttı ve Reagan'ın yumuşak saçlarını burnuyla dürterek, "Söz veriyorum," dedi.

9. Bölüm

Ethan kendine bir fincan kahve doldurdu ve kahvaltı barına oturdu. Muhtemelen artık uyuması gerekiyordu, çünkü bir mezbahada çok uzun ve aşırı sıkıcı bir gece nöbeti tutmuştu. Ama düşünceleri o kadar karışık ki, bir türlü uyuyamıyordu. O Trey denen adam bütün geceyi Reagan ile birlikte geçirmişti. Ethan bu vakte kadar Trey'in gitmiş olacağını düşünmüştü. Gece nöbeti boyunca bunu düşünüp durmuştu. Aksi takdirde Reagan'ı kontrol etme ve ona yeni *erkek arkadaşından* ayrılması için cesaret verme amacıyla işten kaytarır ve koşarak eve giderdi. Ethan eve geldiğinde onları yatakta sarmaş dolaş yatarken bulmuştu. Yorgun ve tatmin olmuş görünüyorlardı. En azından bütün gece boyunca onların sesini dinlemek zorunda kalmamıştı. Bu bir işkence olurdu.

Ethan kahvesinden bir yudum aldı. Reagan'a bir sevgilisi olduğu için kızmıyordu. Bundan hoşlanmıyordu, ama Reagan ile olan şansını kaybetmişti. Bu onun hatasıydı, Reagan ile hiçbir ilgisi yoktu. Reagan'ı kendisine saklamaya çalışmasının adil olmadığını biliyordu ama onun başka bir adamla birlikte olduğu düşüncesine katlanamıyordu. Reagan'ın odasının kapısı gıcırdayarak açıldığında, kendi kendine gülümsemi. "İyi uyudun mu?" diye sordu.

Trey'in derin sesi, "Kesinlikle," dedi. "Reagan'ın yatağı turne otobüsündeki döşekten çok daha rahat. Ayrıca, kadın harika sarılıyor."

Ethan kaşlarını çatı. Demek odadan çıkan kişi, hayatının ışığı Reagan değil, dün gece eve getirdiği götlekti. Ethan

omuzunun üzerinden baktığında, üzerine bir tişört giymiş ve kalçalarına bir havalı sarımsı adamla karşılaştı. Trey darma duman olmuş saçları ve çenesinde uzamış kirli sakalıyla bile seksi görünüyordu. Piç kurusu. En azından bu sabah ağzında bir lolipop yoktu.

"Pantolonun tırnını içinde," dedi Ethan ve bütün dikkatini kalvesini içmeye verdi.

Trey kıkırdadı. Ethan o anda, Trey'in ondan nefret etmemesini diledi.

"Daha önce olmadıkları bir yer değil," dedi Trey. "Daha önce pantolonlarımı bir sürü garip yerde bulmuşluğum var."

"Hıh! ıslaklar." Pantolon ne kadar hızlı kurursa, Trey'e o kadar çabuk kapıyı gösterebilirdi. Daha sonra da, yeni erkek arkadaşı onu terk ettiği için üzülen Reagan'ı teselli edebilirdi. Reagan, Ethan'ın Trey'i daireden kovduğunu bilmek zorunda değildi.

"Kahve kokusu beni ayıttı," dedi Trey ve umutla kahve demliğine doğru baktı.

"Senin sabah kışı olduğunu düşünmemiştim."

Trey, "Normalden erken uyudum," dedi ve şeytani bir şekilde sırıttı. "Reagan pestilimi çıkardı."

Ethan'ın kalbi neredeyse duracaktı. Bu adam gülümsemediğinde gerçekten olağanüstü görünüyor. Belki de onu daireden dışarı atmak yerine, dikkatini farklı yollara çekmeye çalışmalıydı. Bunu denemek çok hoşuna giderdi. Ethan'ın mutfakta bu yarı çıplak adama uzanmak yerine taburesinde oturuyor olmasının tek sebebi, Joseph ile yakalandığı zaman Reagan'ın yüzünde beliren ita'deydi. Tamamen yıkılmıştı. Eğer Ethan, Trey'e asılırsa, muhtemelen Reagan onu bir daha asla affetmezdi. Ethan böyle bir riski göze alamazdı.

"Keyfine bak," dedi Ethan, eliyle kahve demliğini işaret ederek.

Trey mutfakta etrafa bakındı ve tincan bulmak için dolapları göz attı.

"Şuradaki," dedi Ethan ocağın üzerindeki dolabı işaret ederek.

Trey adamın işaret ettiği muttak dolabını açtı ve bir tincan aldı. O sırada yanlışlıkla haylusunu düşürdü. Ethan'ın ağı sızladı. Bu herifin mültegem kakaları vardı, kıçındaki dövmeye harik. "Bu da ne?"

Trey omzunun üzerinden Ethan'a baktı ve onun kakalarına bakmakta olduğunu gördü. "Bir iddiayı kaybettim." El terini göğsünün yan tarafında gezdirdi. "İnsanlar o dövmeyi silbirmemi söylüyor, ama bence muhabbele girmek için harika bir bahane yaratıyor," dedi ve söylediği şeyi kanıtlarına sını sınıttı.

Ethan kıkırdadı. "Haylusunu bilerek düşürdün, değil mi?"

Trey başını iki yana salladı. "Böyle bir şeyi neden yapayım ki?"

"Nereden bileyim? Güç şü pantolonumu."

"Dövmemi itici mi buluyorsun?" diye sordu Trey ve soğumuş olan fırını açarak kaskatı olmuş pantolonunu çıkardı.

"Hayır, kıçının dikkat dağıtıcı olduğunu düşünmüyorum. Eğer oraya gelmemi istemiyorsan..." dedi ve dışındığını söylememek için dudaklarını kapadı. "Güç şü pantolonumu."

Trey, "İki gün önce olsaydı, bana salıp olmanı söylerdim," dedi ve pantolonunu salladı. Pantolonu giyerken bir ayacağının üzerinden diğerine sığırdı. Trey aletini pantolonun içine sokuştururken Ethan ona bakmamak için kendisini zorluyordu. "Ama işler artık değişti."

Trey'in kendine kahve koyuşunu izlerken, "Bu da ne demek?" dedi Ethan.

Trey, sanki onun ismini söylemesi her şeyi açıklıyor gibi, "Reagan," dedi. Aslında açıklıyordu da. Tamamen babalarına

uygundular ve bu Ethan'ın, Trey'i daha çok arzulamasına sebep oluyordu. Ondan kurtulmak falan da istemiyordu. Tam tersine Ethan o anda, sonsuza kadar Trey'in etrafında olmayı diliyordu.

"Umarım benden daha şanslı olursun," dedi Ethan. Kahvesinden bir yudum aldı ve Trey'in karafı kahve makinesine geri koyuşunu izledi.

"Şeker?" diye sordu Trey.

Ethan şeker kavanozunu önüne itti. Trey, fincanına kaşık kaşık şeker atmadan önce tezgâhın etrafında dolaştı ve Ethan'ın yanına oturdu.

Kahvesini karıştırırken, "İş nasıl geçti?" diye sordu. Kaşığı yaladığında, Ethan'ın bütün vücudu gerildi.

"İğrençti."

"Tam olarak ne iş yapıyorsun?" Trey, Ethan'a bir bakış attı ve Ethan, Trey'in zümrüt yeşili gözlerinde uzunca bir süre kayboldu.

"Değişiyor," dedi Ethan. "Dün gece devasa biftek dilimlerini korudum."

Trey duraksadı ve "Bifteğimi büyük severim. Ne kadar büyük, o kadar iyi," dedi. Kaşığı tezgâhın üzerine bıraktı ve bir eliyle alnına masaj yaptı. "Özür dilerim, alışkanlık işte. Söylediklerime dikkat etmeliyim."

Ethan kıkırdadı. "Bir erkekle sevişmeden en uzun ne kadar dayandın?"

"Neden bahsettiğine dair hiçbir fikrim yok," dedi Trey ve kahvesinden bir yudum alarak seksi yeşil gözlerini başka bir yöne çevirdi. Kaşığa uzandı ve kahvesine biraz daha şeker ekledi.

Reagan ile işleri batırması an meselesiydi. Ethan sabırlı olmalıydı. Trey'i baştan çıkaran kişi olmamalıydı. Trey ve Reagan çaresiz bir şekilde ayrıldıktan sonra, belki şansını deneyebilirdi.

Ethan, Trey'in iki eliyle kahve bardağını tutuşunu izledi. Uzun ve güçlü parmaklara sahip harika elleri vardı. Bilekleri kalın ve güçlüydü. Ethan bakışlarını başka yöne çevirdi ve kaşlarını çatarak boş kahve fincanına bakakaldı. Cazibe yanı başınızdaki taburede otururken uslu durmak çok zordu. Ethan her aldığı nefeste, adamın Reagan'ın kokusuna karışmış kokusunu alacak kadar yakınında oturuyordu. Bu karışım onu çıldırtmak üzereydi. Ethan, yatması gerektiğine karar verdi. Trey ile seks yaptığını düşünerek, kendini tatmin edebilirdi. Hiç kimse de incinmezdi.

"Her zaman bifttekleri mi koruyorsun?" diye sordu Trey.
 "Heavy metal hayranlarıyla hiç tecrüben oldu mu?"

Ethan başını çevirdi ve ona baktı. "Daha önce bir sürü konserde güvenlik olarak çalıştım."

"Metal konserlerinde çalıştın mı?"

Trey, Reagan'ı korumak için yeteneğini mi sorguluyordu?
 "Birkaç tanesinde."

"Reagan süper star olacak. Buna hazır mısınız?"

Yatma planını iptal etmişti. Biraz daha kahve almak için taburesinden kalktı. "Reagan buna hazır mı?"

Trey kıkırdadı. "Bu iş kesinlikle aklını başından alıyor. Eğer dikkatli olmazsan, insanların senin hakkında söylediği iyi ve kötü şeylere inanmaya başlıyorsun. Sen bir tanrısın. Yeteneksiz bok çuvalının tekisin. Ruhunu paraya satmış bir züppesin. Gezegenin başına gelen en iyi şeysin. Toplum için bir tehdit-sin. Hepsini birden. Bu bir insanı delirtmeye yeter de artar bile."

"Bunlarla nasıl baş ediyorsun?"

"Seninle birlikte bunu yaşayan insanlara ve ünlü olmadan önce de seni tanıyan kişilere güvenerek."

"Reagan, bana güvenebileceğini bilir," dedi Ethan ve yerine oturdu. Taburesine otururken kolu Trey'in koluna dokundu

ve işkence dolu bir iç çekti. Bu adam tatlı olmaya çalışmadığı zamanlarda bile olağanüstü tatlıydı.

"Onun güvenine ihanet etme," dedi Trey. Ethan'a doğru döndüğünde onun bakışını yakaladı. "Bana ihtiyacı olduğu kadar, sana da olacak."

Ethan'ın en başta içinden gelen şey, buna itiraz etmektir. Reagan'ın ondan başka hiç kimseye ihtiyacı yoktu. Ethan, Reagan'ı sonuna kadar korurdu. Herkesi asgari mesafede tutabilirdi. Hiç kimse ona dokunamaz, hatta bakamazdı bile. Fakat Ethan bunun gerçekçi bir düşünce olmadığını biliyordu. Trey'e bakıp kahvesini içisini izlemeye sadece birkaç saniye dayanabildi, fakat Trey'in haklı olduğunu biliyordu. İşler Ethan'ın anlamadığı bir hale gelip de, Reagan'ın üzerinde baskı oluşturmaya başladığında, Reagan'ın Trey'e ya da onunla aynı pozisyonda olan bir başkasına ihtiyacı olacaktı.

"Reagan benim için çok önemli. Onun mutlu olması benim için önemli." Ethan'ın âşık olduğu kadın için rakibi olan ve neredeyse hiç tanımadığı bir adama bunları neden anlattığına dair hiçbir fikri yoktu. Ethan artık o kadın için yarışmıyordu, sadece bir bankta oturup ezik biri gibi olanları seyrediyordu.

"Biliyorum," dedi Trey. Ethan'ın sırtına bir şaplak attı ve "Benim için de öyle," dedi.

Trey'in eli Ethan'ın sırtında dolaştı. Bu, Ethan'ın taburesinde oturması ve Trey'i yere devirip üzerindeki bütün kıyafeti yırtarak çıkarmaması için bütün iradesini zorluyordu.

"Hep güvenlik görevlisi olarak mı çalıştın?" diye sordu Trey. Bakışları Ethan'ın vücudunda dolaştı ve taburesinde rahatsız bir şekilde hareket etti. "Kesinlikle bu iş için uygun bir vücudun var."

"Eskiden polistim."

"Eskiden?"

Ethan başıyla onayladı. "Şüpheli bir çocuk tacizcisini öldürseye dövdüğüm için işten kovuldum. Polis vahşeti."

"Seni suçlamıyorum."

"Ondan önce de karısına saldıran bir adamı hırpaladığım için görevden alınmamış olsaydım, belki bu işten ucuz kurtulabilirdim."

"Muhtemelen çok sinirliydin."

"On altı yaşındaki kıza tecavüz eden adamı dövdüğüm zamanki kadar sinirliydim."

Trey ürkmüştü. "Sanırım."

Ethan'ın pişman olmadığı tek şey, bu suçlu adamlara şiddet uygulamış olmasıydı. Hem de hiç pişman değildi.

Trey, Ethan'ın dizine dokundu. "Özlüyor musun?"

Ethan omuzlarını silktilti. "Bazen. Bu işte iyi olamayacak kadar çok sinirliyim. Masumları korumayı ve onlara zarar verenlerin canını yakmayı seviyorum. Ama polislik gerçekte böyle bir meslek değil."

"Şimdi de... bifttekleri mi koruyorsun?"

Ethan kaşlarını çatı. "Evet."

Reagan arkalarından uykulu bir sesle, "Günaydın." dedi. "Kahveye ihtiyacım var."

Ethan, Reagan'a bakmamalıydı. Reagan külotunu ve tişörtünü giymişti, yani vücudunun çoğu yeri görünür değildi ama dağınık saçları, mahmur gözleriyle Trey'e hediye ettiği seksi gülümsemesi, Ethan'ın kaldırılabileceğinden çok daha fazlaydı.

Trey kollarını Reagan'ın daracık beline doladı ve onu sırtı tezgâha dönük bir şekilde bacaklarının arasında tuttu. Sonra da göğsüne çekerek şefkatle sarmaladı. Ethan şu anda ne istediğine karar veremiyordu. Trey'in güçlü kolları arasında sarmalanan kişi mi olmak istiyordu, yoksa Reagan'ı kolları arasında tutan kişi mi? İkisini birden nasıl isteyebilirdi ki? Ve ikisini birden nasıl kıskanabilirdi? Bu çok kafa karıştırıcı bir histi.

"Benim kahvemden içebilirsin," diye mırıldandı Trey.

Reagan arkasına yaslandı ve Trey'in fincanını aldı. Kahveden bir yudum içtikten sonra iğrenerek yüzünü ekşitti. "Bu kahve değil, şurup. İçine ne kadar şeker koydun?"

"Yeteri kadar," dedi Trey ve bir yudum içmek için fincanını ondan geri aldı.

Ethan, "Sana bir fincan vereyim," dedi ve Reagan'a kahve yapmak için ayaklandı. Reagan'ın kahvesini nasıl sevdiğini biliyordu. Reagan kahvesini tek şekerli ve az sütlü severdi.

"Çok iyi bir ev arkadaşısın," diye mırıldandı Reagan ve Trey'e yaslanarak rahatladı. Trey onu kucaklamış gibi görünüyordu. "Kaçta uçakta olman gerekiyor?" diye sordu Reagan. Elleri sıkılaştı ve Trey'i tişörtünü çektişirdi.

"Birkaç saate kadar. Limuzin ne zaman gelecek?"

Reagan duvardaki saate baktı. "Kahretsin," diye mırıldandı. "Yirmi dakikaya burada olur." Reagan, Trey'e yapışarak yüzünü onun omzuna bastırdı. "Sence böyle gitsem, grubun umurunda olur mu?"

"Umursamayacaklarını söyleyebilirim," dedi Trey. "Ama harika kıçına değil de, müziğe odaklanmalarını istersen, üzerine birkaç kıyafet giymelisin."

Ethan, Reagan'ın fincanını ona doğru uzattı. Reagan, Trey'i alelacele öpüp, elleriyle yataktan yeni çıktığını belli eden saçlarını biraz daha dağıttı ve isteksizce ondan uzaklaşarak kahvesini aldı. "Sanırım duşa gireceğim. Belki bugün biraz makay yapmayı deneyebilirim."

Trey'den uzaklaştı ve yatak odasına giderken kahvesinden bir yudum aldı.

Ethan, Trey'e dönerek, "Yolculuğa mı çıkıyorsun?" diye sordu, kalmasını isteyip istemediğini bilmiyordu.

"Evet, hâlâ turnedayım. Bir geceliğine geldim. Dün Brian'ın karısının bir bebeği oldu. Bu gece konserimiz var."

"Karınsının doğumunun ertesi gününde sahneye mi çıkacak?"

"Turne tarihlerini bebek doğduğunda bir hafta tatil yapacağı şekilde ayarlamıştık ama Malcolm iki hafta daha erken gelmeye karar verdi."

"Yani, iki hafta boyunca şehirde olmayacak mısın?" Ethan, Reagan'ın bu süre boyunca ne kadar üzüleceğini düşündü. Belli ki bu adamdan hoşlanıyordu. İlişkilerinin bu kadar başında, iki hafta boyunca erkek arkadaşından ayrı kalmak hiç hoşuna gitmeyecekti.

"Evet. Daha sonra bir hafta tatilimiz var. Sonra da Exodus End ile turneye devam ediyoruz," dedi ve sırtıttı. "Ve tabii Reagan'la birlikte."

"Ve benimle birlikte," diye ekledi Ethan.

"Sanırım bu doğru. Eğlenceli olacak." Trey'in sırtışı Ethan'ın dar boxer şortunda garip hareketlenmelere yol açtı. Ethan 'eğlence'nin doğru kelime olduğundan pek emin değildi. 'İşkence' çok daha uygun olurdu.

10. Bölüm

Harold mutfak kapısını gösterdiğinde, Reagan neredeyse dilini yutuyordu. Reagan, Dare'i mutfakta, siyah granit tezgâhın üstünde meyve dilimlerken buldu. Dare'in üzerinde tişört yoktu. Daha yeni duş aldığı için saçları ıslaktı. Fırça gibi sakalları daha yeni tıraş edilmişti. Hayallere ve düşüncelere dalmış görünüyordu. Dare Mills, enfesti.

Dare yaptığı işi bıraktı ve Reagan'a hoş geldin dercesine gülümsedi. "İşte buradasın. Dün telefon numaranı almadığım için seni arayamadım ve bugünün iptal olduğunu haber veremedim."

Reagan buna çok üzüldü. "İptal mi?"

"Max, Logan ile birlikte biraz rahatlamak için Vegas'a gitti. Steve vahşi doğada bir yerlere gitti ve ben de ani bir plan değişikliğiyle Hawaii'ye gidiyorum. Bu gece şehirden ayrılıyorum."

Reagan'ın heyecanı azalmıştı. Eğer onlarla prova yapmazsa, turneye çıkmak için nasıl hazır olabilirdi ki?

"Hawaii'de kız arkadaşı var," dedi Trey.

"Onu bir süredir görmüyordum."

Trey bir bar taburesine oturdu. Parmaklarıyla, dilimlenmiş çileklerden aldı ve onları ağzına tıktırdı. "Dare, beni arayabilirdin. Mesajını iletebilirdim."

Küçük kardeşi kendi kendine meyveleri yerken, Dare şef-taliyi kesmeye devam etti. "Seni aramayı denedim ama sü-rekli telesekreter çıkıyor."

"Muhtemelen telefonumu şarj etmem gerek."

"Bir fikrim var," dedi Dare, Reagan'a dönerek. "Grup olmadan burada iki hafta boyunca takılarak hiçbir şey öğrenemezsin. Daha önce hiç turneye çıktın mı?"

Reagan, "Pek sayılmaz," diye itiraf etti. "Bait-n-Switch'in bütün konserleri yerel konserlerdi."

"Neden Trey ile gidip bir iki hafta Günahkârlar ile takılmıyorsun? Sahne arkasında neler döndüğünü öğrenirsin."

"Sahne arkasındaki biraları ve kadınları mı?" dedi Trey. Şimdi de Dare'in dilimlediği şeftalileri yiyordu.

Reagan eliyle bir kamçı hareketi yaparak Trey'e baktı.

Trey kıkırdadı. "Şaka yapıyorum."

"Eminim şaka yapıyorsundur," dedi Dare sırtarak ve mutfağın tam ortasındaki lavaboda bir elmayı yıkayıp, kesme tahtasında ince ince dilimlemeye başladı. "Trey istediği zaman, istediği kadar birayı ve kadını elde eder," dedi.

Reagan kaşlarını çattı ve "Eminim öyledir," dedi.

Trey elini Reagan'ın beline doladı ve sırtı tezgâha dönük olarak onu bacaklarının arasına çekti. "Tek istediğim kadın sensin. Gerçi biraz biraya da hayır demem."

Dare burnundan soluyarak güldü. "Onunla turneye çıkman için başka bir sebep daha, Reagan. Ona göz kulak olmalısın. Uçkuruna sahip çıktığı en uzun süre, on iki saat."

"Birkaç gün seks yapmadığım olmuştu," dedi Trey.

"Birkaç gün mü?" diye bağırды Reagan.

"Günahkârlar'ın kaç turne konseri kaldı?" diye sordu Dare.

"Önümüzdeki on dört günde, sekiz konser var. Sonra sizlerle yapacağımız şov için bir hafta prova var ve sonra tekrar yola çıkıyoruz. Tam olarak ne kadar süre yolda olacağımızı bilmiyorum ama uzunca bir süre gibi görünüyor."

"Yani bu demek oluyor ki, on dört gün boyunca seks yok." Dare kahkaha attı. "Bunu başaramaz, Reagan."

"Merak etme. Birkaç haftalığına kendimi tatmin edebiliyorum," diyerek Reagan'ı temin etti. Bir dilim çilek aldı ve Reagan'ın dudaklarına sürdü. Trey'in ellerinin başka bir kadının üzerinde dolaşması, Trey'in başka bir kadının içinde olması ve başka bir kadının Trey'i boşalırken izlemesi fikri Reagan'ı feci halde sinirlendirdi.

"Bence Dare'in fikri harika. Günahkârlar'la turneye gidersen, Exodus End ile turnedeyken o kadar da gergin olmam."

Trey bir dilim çilekle Reagan'ı besledi. "Eğer gelmek istiyorsan, gelememen için hiçbir sebep yok. Diğer çocuklar daha önceleri Günahkârlar ile turneye başka kadınları getirmişlerdi. O zamanlar bundan faydalanmıştım da."

"Ve sen de bana, müziğimde pratik yapmamda yardımcı olursun," dedi Reagan. Artık bu fikre gittikçe daha çok kanı kaynıyordu. "Ve belki Brian da bana yardımcı olur."

"Eminim buna çok sevinir."

"Gerçekten mi?" dedi Reagan. Kollarını Trey'in boynuna doladı. "Brian çok harika bir gitarist."

Dare boğazını temizledi.

Reagan cümlesini, "Hepiniz harika gitaristlersiniz," diye düzeltti.

"Hepimiz harika gitaristleriz," dedi Trey.

Reagan gülümsedi. "Doğru. Hepimiz harika gitaristleriz."

"Eğer geleceksen, bir an önce gidip eşyalarını toplamalısın. Bu gece Topeka'da vereceğimiz konsere giden turne otobüsüne yetişmek için Oklahoma City'ye uçmamız gerek. Brian bir saat içinde burada olur." Trey gülümsedi. "Acaba Brian'ın ufaklık neler yapıyor?"

"Bu sabah aradı. Ve Myrna'nın hastaneden çıktığını söyledi. Sanırım Myrna ve bebek de veda etmek için havaalanında olacak."

"Ay," dedi Reagan. "Bebek Sinclair'i göreceğim."

"Acele edersen," dedi Trey ve genç kadının poposuna vurdu. "Bu akşamki konsere yetişmeliyiz. Limuzin seni eve götürsün."

"Yanıma neler almalıyım?"

Trey ona bakmak için eğildi. "Bir kutu prezervatif ve birkaç enerji içeceği."

Reagan gözlerini devirerek başını salladı.

"Sadece iki haftalık tatile çıkıyormuşsun gibi hazırlan. Neler getirmen gerektiğini bilmiyorum. Kız eşyaları işte."

"Gitarını alma," dedi Dare, şimdi de bir armut kesiyordu. "Max'in prova odasındaki gitarlarından birini alabilirsin."

Reagan, Trey'i dudaklarından öptü. "Hemen geri gelirim," diye söz vererek, aklı başına gelmeden ve fikrini değiştirmeden önce limuzini bulmak için ön kapıya doğru koştu.

Reagan onları duyamayacak kadar uzaklaşınca, Trey şef-talilerden birini aldı ve Dare'e fırlattı. Şeftali Dare'in çıplak göğsünün tam ortasına yapıştı.

"Bu da ne demek oluyor, Dare? Beni neden böyle bir duruma soktun?"

"Bunu tek başına düşünemeyeceğini biliyorum." Dare göğsündeki meyveyi aldı ve ağzına attı.

"Gerçekten Hawaii'ye mi gidiyorsun?"

"Hayır. Cassidy ile aylar önce ayrıldım. Ama geri kalanı doğrudu. Steve kendini doğaya atar atmaz Max ve Logan soluğu Vegas'da aldılar. Bunun için Steve'i suçlayamam. Onun nasıl biri olduğunu biliyorsun. Ağaçlara ihtiyacı var."

"Burada tek başına mı takılacaksın?"

"Muhtemelen biraz eğlenirim," dedi ve sırıttı. "Ya da kendimi eğlendiririm. Dün gece Reagan'la işler nasıl gitti?"

Trey, Reagan'ın beklenmedik bir anda geri dönüp dönmediğini omzunun üzerinden kontrol etti. "Olağanüstü."

"Evet. Ondan hoşlandığını anlamıştım. Biseksüelliği problem etti mi?"

"Bilmiyor. Ve ona söylemeyeceğim. Erkeklerle takılmayı bırakıyorum."

Dare başını salladı. "Evet, Trey. Bu harika bir plan," dedi onunla dalga geçerek.

"Eski sevgilisi biseksüelmiş. Onu başka bir adamla yakalamış. Bu tarz ilişkilere pek açık biri değil."

Dare bir dilim elmayı azına tıktırırken, "Hımm," dedi. Yeşil gözleri düşünceliydi. "Öyleyse ondan ayrılmalısın. Çünkü yılanını başka bir tünele soktuğunda canı çok yanacak."

Trey, aptal kardeşine bir şeftali daha fırlattı. "Yılanımı başka birinin tüneline falan sokmayacağım. Aramızdaki bu şeyin yürütmesini istiyorum. Normal bir ilişki istiyorum. Dün gece harikaydı. Bunu devam ettirmek istiyorum."

"Trey, kendi benliğini inkâr edemezsin. Seni olduğun gibi kabul edecek bir kadın bulmalısın. Erkeklerden tamamen vazgeçersen, asla mutlu olamazsın. Olamayacağını biliyorum."

"Sadece sus, tamam mı? Bırak da bu işi kendim halledeyim."

Dare iç çekti ve ananasa uzandı. Onu düzenli bir halde dilimlemesini sağlayan doğrayıcıyı eline almadan önce, meyvenin tepesini gerektiginden daha sert bir şekilde kesti. "Onu korkutup kaçırma, Trey. Turnede ona ihtiyacımız var."

"Onu korkutup kaçırınayacağım. O benim olacak."

Zal çaldı. Trey'in kalbi heyecanla atmaya başladı ve tabureden ayağa kalktı. "Bahse girerim bu Brian'dır."

"Sakin sertleşeyim deme."

"Kapa çeneni." Brian'ı bir gündür görmemişti. Ona anlatacak çok şeyi vardı. Ve onu özlemişti. Hem de çok. Brian'ın onu arzulayacağından umudu kesti diye, hayatının adamını

sevmeyi bırakacak değildi ya. Günün birinde Brian'ı sevmeyi tamamen bırakabilecek miydi, hâlâ emin değildi.

Trey antreye vardığı sırada Brian ve küçük tayfası evin içine girmişti bile. Bir omzunda bebek bezleri sallanıyordu, bebek puseti ise boş olan elindeydi. Bir taraftan da yanındaki Myrna'ya dil dökererek onu bir sandalyeye oturtmaya çalışıyordu.

"Ben iyiyim, tatlım," dedi Myrna. "Gerçekten!"

"Ne zamandır kadınları bir günlük istirahattan sonra hastaneden çıkarıyorlar? Bu resmen çılgınlık," diye ısrar etti Brian. "Lütfen bebeğim, otur. Bence yataktan bile çıkmamalıydın."

"Brian, ben iyiyim. Sadece biraz yorgunum."

"Jessica'yı aradın mı?"

"Evet, onu aradım. Benimle burada buluşacağını ve siz turneden dönene kadar evde benimle kalacağını söyledi. Jessica meşgul olduğunda ise yardıma Aggie gelecek." Demek Myrna, Bayan Günahkârlar'ın—Sed ve Jace'in nişanlıları—ona yardım etmesine razı olmuştu. Trey onun yardıma ihtiyacı olduğunu kabul etmesine bile şaşırmıştı.

Brian rahatlatarak iç çekti. "Seninle kalmaları konusunda ikisiyle de anlaştığına çok sevindim. Seni yalnız bırakmayı hayal bile edemiyorum." Trey, Myrna'nın bunu sadece Brian'ı rahatlatmak için kabul ettiğine karar verdi.

Malcolm pusetinde homurdandı ve Brian çok pahalı olduğu belli olan vazoyu bir kenara iterek, puseti dekoratif masanın üzerine koydu. Bebeği koltuğundan aldı ve ışık hızıyla omzuna yatırdı. Brian, Malcolm'ın minicik poposunu kokladığında, Trey kahkahayı patlattı.

"Hey, Trey," dedi Myrna. "Tatilinin keyfini çıkardın mı?"

"Öyle de diyebiliriz," dedi Trey ve odaya yaklaştı.

"Karnı mı acıktı?" diye sordu Brian, Myrna'ya.

"Binzireli bir saat oldu," dedi Myrna gülümseyerek.

"Ses çıkardı," dedi Brian.

"Bebekler bazen öyle şeyler yaparlar, tatlım. Onu şımar-tıyorsun."

"Tanrım, onu şimdiden özledim," dedi ve Malcolm'ı kolla-rında sallayarak ona Günahkârlar'ın bir şarkısı olan *Veda Son-suza Kadar Değildir*'i mırıldanmaya başladı.

"Dikkatli olmazsan üzerine kusacak," diye uyardı Trey.

Brian gömleğinin üzerindeki beyaz lekeyi sanki bir hazi-neyi işaret eder gibi gösterdi ve heyecanla, "Kustu bile," dedi.

Kapının zili tekrar çaldı. Odaya henüz adım atan Dare, yolunu değiştirerek kapıya doğru gitti.

"Bebek burada mı?" Trey, kapıdaki Jessica'nın çılgılığını ol-duğu yerden duyabiliyordu.

Dare, "Ah, evet sanırım anne babasıyla birlikte geldi," diye cevap verdi.

Jessica odaya rüzgâr gibi daldı, her zamanki gibi—sar-şın, çilek kokulu ve Playboy dergisinin orta kapağına ait bir bomba gibi—görünüyordu. Trey, bazı müvekkillerinin sırf onu bir kez daha görebilmek için suçlarını tekrar işlediklerini dü-şünüyordu. Jessica, Myrna'ya hızlıca sarılarak, "Beni aramana çok sevindim," dedi. Malcolm'a yönelmişken birden Trey'i fark etti ve onun kolunu sıktı. "Ah, şuna bakın." Ellerini göğüs ka-fesinin önünde kenetledi. "Çok tatlı. Onu kucağıma verin."

Brian, oğlunu bir başkasına verebilecek gibi görünmü-yordu ama Jessica'nın bebeği gördüğündeki heyecanı onu motive etmişti. Brian bebeği uzattı, ama sanki Jessica'nın onu mermer zemine düşürmesinden korkuyormuş gibi, ellerini Malcolm'dan birkaç santim uzakta, Jessica'nın yanı başında tutmaya devam etti.

"Ah," dedi Jessica bir kez daha ve bebeğe sanki her an yırtı-labilecek ıslak bir kâğıtmış gibi dikkatle sarıldı. "Sed'e fotoğra-fını gönderdiniz mi? Malcolm'ı gördüğünde düşüp bayılacak."

"Evet, çocuklara fotoğraf yolladık," dedi Brian. Hâlâ Jessica'yı süzüyordu. "Eğlenceyi kaçırdıkları için mızımızlanıyorlar."

"Ben olsam buna eğlence demezdim," dedi Myrna. "Heyecan verici, inanılmaz, nefes kesici ve harikuladeydi, ama eğlenceli değildi."

Brian, Jessica'nın güvenilir olduğundan emin olunca, karısının yanına gitti ve bir eliyle onun kestane rengi saçlarını okşayarak, "Susadın mı? Aç mısın? Sana bir şeyler getireyim mi?" diye sıraladı.

"Bir bardak su iyi olurdu," diye itiraf etti Myrna.

"Ben hallederim," dedi Dare. "Harold!"

Trey, Brian'ın, karısının üzerine titremesini seyretti. Hayatının erkeği ellerinden kayıp gittiği ve ondan uzaklaştığı için üzgün olmasına rağmen, mutlu olduğu için sevinçliydi. Adam resmen mutluluk saçıyordu. Bu göz kamaştırıcıydı.

Jessica, kendi yumruğunu kemiren ve ona anlamsız gözlerle bakan Malcolm'a, "Kimmiş yakışıklı? Kimmiş yakışıklı? Kimmiş yakışıklı?" diye sordu. "Evet, doğru. Bu yakışıklı adamın adı Malcolm. Malcolm çok yakışıklı."

"O bir köpek değil, Jess. Neden onunla bu şekilde konuşuyorsun?" diye sordu Trey.

"Ama hoşuna gidiyor," dedi Jessica. "Hoşuna gidiyor mu? Gidiyor, değil mi? Gidiyor, değil mi?"

"Bir tek onun hoşuna gidiyor zaten," diye homurdandı Trey. Myrna kıkırdadı.

"Onu tekrar kucağıma almak istiyorum," dedi Brian. Jessica sürekli kendi kelimelerini tekrar ederken onun etrafında dolanıyordu. "Ben gittikten sonra onu istediğin kadar kucağına alabilirsin."

"Tanrım, ben de bir tane bebek istiyorum," dedi Jessica ve bebeği babasına vermeden önce ona bir kez daha sarıldı.

"Bunu istediğine emin misin?" dedi Trey.

"Evet, istiyorum," dedi Jess. "Baksana şuna. Muhteşem bir şey."

"Sed'e bunu söylediğini iletceğim. Bir saate kalmadan seni hamile bırakacaktır. Hem de senden iki bin kilometre uzakta olmasına rağmen."

"Oldukça kudretli bir herif olmalı," dedi Myrna.

Jessica tereddüt etti. "Bu aralar işyerinde çok yoğunum. Bebeğe vakit ayıracak vaktim yok," dedi ve Brian'a doğru eğilerek kollarındaki ufaklığa baktı. "Pekâlâ, işi siktir edin. Ben bebek istiyorum."

Myrna kahkaha attı. "Düğünden sonrasını beklemeyecek misin? Aylardır bu düğünü planlıyorsun."

"Belki Sed ve ben de Brian ile senin yaptığını yapmalıyız. Apar topar evlenmeliyiz. Büyük bir düğün istediğimi düşünürdüm. Sed'in ailesi büyük bir düğün yapmamızı istiyor, ama bir düğün organizatörüyle çalışıyor olmamıza rağmen bu çok stresli bir iş."

"Büyük bir düğün mü istiyorsun, Jessica?" diye sordu Myrna.

"Sayılır," diye itiraf etti genç kadın.

"O zaman bunu yapın, yoksa sonsuza kadar pişmanlık duyarsın."

Brian birden heyecanlandı. "Büyük bir düğün yapmadığımız için pişman mısınız?"

Myrna gülümsedi. "Hiç de bile. Ben büyük bir düğün istemedim. Sadece seni istedim."

Aman Tanrım, olamaz. Vıcık vıcık Brian-Myrna aşkı. Trey bugün bunları kaldıracabileceğinden emin değildi.

"Belki de hemen hamile kalmalıyım," dedi Jessica. "Karnım üç aya kadar çok belli olmaz. Yine de gelinliğime sığabilirim. Ya da gelinliği değiştiririm." Jessica yere baktı ve iki eliyle de göbeğini ovuşturmaya başladı.

Aman Tanrım, biri beni öldürsün, diye düşündü Trey. Bebek, düğün ve hamilelikten bahsediyorlar. Bir sonraki konu ne olacak acaba, muayyen günleri mi?

Dare sonunda, misafirlerini selamlamak için odaya gelebildi. "Nasılsın Myrna?" diye sorarak Myrna'nın elini tuttu. "Her zamanki gibi harika görünüyorsun. Doğum yaptığına emin misin?"

Myrna mutlu bir şekilde, "Ah, hem de çok eminim," dedi.

"Harold suyunu ve diğer içecekleri getiriyor. Ona acele etmesini söyledim."

"Teşekkür ederim, Dare."

Başıyla, Malcolm'm umursamaz tavrıyla mücadele etmeye çalışan Brian ve Jessica'yı işaret ederek, "Lafı bile olmaz. Zavallı çocuğa Malcolm Trey adını verdiğinizizi duydum," dedi.

"Malcolm Terrance'dan daha iyi değil mi?" diye sordu Myrna. Terrance, Trey'in gerçek adıydı, ama Myrna bile onun bu isimden nefret ettiğini biliyordu.

"Elbette," dedi Dare. Öpücüklerle Malcolm'ı çılgına çeviren ikiliye doğru döndü ve "Şu ufaklığa bir bakalım. Görünüşe göre bu evdeki en büyük yıldız o," dedi.

Dare, bebeği Brian'dan aldı ve kollarında tuttu. Bu adam her işte çok doğaldı. Bebekleri tutmakta bile.

"Şuna bakar mısın? Şimdiden babasının rock yıldızı saç stilini taklit etmiş."

Jessica mırıldanarak, "Çok tatlı. Evet, çok tatlı. Çok tatlı," dedi.

Odadaki iğrençlikten Trey'in midesi bulanmaya başlıyordu.

Brian, Malcolm'ı Dare'in kucağından geri alırken, "Ne zaman çıkıyoruz?" diye sordu.

"Reagan geri gelir gelmez," diye cevapladı Trey.

Brian, Jessica ve Myrna aynı anda, "Reagan mı?" diye sordular.

"Trey'in yeni kız arkadaşı," diye cevapladı Dare.

Brian inanmayarak "Trey'in bir kız arkadaşı mı var?" dedi. "Evet," dedi Dare.

Brian, "Trey'in mi? Bizim Trey'in?" diyerek Trey'i işaret etti.

"Evet. Bir kız arkadaşım var. Buna inanmak bu kadar mı zor?"

Brian başını salladı. "Evet. Buna inanmak çok zor. Yetişkin biri olduğundan beri senin hiç kız arkadaşın olmadı."

"Hiç mi?" diye sordu Jessica. Malcolm'a parmağını tutturmaya çalışıyordu.

Trey, "Bir kız arkadaşı nasıl tanımladığınıza göre değişir. Yüzlerce kız arkadaşım var. Yani vardı," diye düzeltti.

Brian, "Her şehirde gönül eğlendirdiğin kadınlar kız arkadaş değildir, onlar birer zaferdir," dedi.

"Reagan benim kız arkadaşım ve bizimle birlikte turneye geliyor."

"Bu kızı ne kadar zamandır tanıyorsun?" diye sordu Brian.

"Dün tanıştık."

"Ve onu düzdükten sonra da bizimle turneye gelmesine mi karar verdin?"

"Brian, kaba olma!" dedi Myrna. "Tanışmamızdan bir gün sonra bana evlenme teklif etmiştin."

Brian başını kaşıdı. "Haklısın," dedi. "Her zamanki gibi."

"Reagan'ın Günahkârlar ile birlikte turneye gelmesi benim fikrimdi," dedi Dare. "Reagan, bizim yeni ritim gitaristimiz ve Exodus End'i çevreleyen deliliğe maruz kalmadan önce, sizinle turnede birkaç hafta geçirmesinin ona iyi geleceğini düşündüm."

Jessica, "Gruba kadın bir gitarist mi aldınız?" diye sordu.

Dare, "Ah, evet," dedi. "Reagan aklımızı başımızdan aldı."

"Bu harika," dedi Jessica. "Onunla tanışmak için can atıyorum. Bahse girerim harika biridir. Harika biri mi?"

"Eğer Trey'in böyle düşünmesini sağladıysa, oldukça müthiş biri olmalı," dedi Brian sırtarak ve Trey'in göğsüne bir yumruk patlattı.

"Harika biri," dedi Trey. Reagan'ın düşüncesi bile onu gülmsetiyordu. "Müthiş ve harika biri."

Yaklaşık yirmi dakika sonra kapı zili çaldı ve Trey kapıya bakmak için yerinden fırladı. Reagan, kapı eşiğinde nefes nefese bir halde iki tane bavulu çekeştiriyordu.

"Nelere ihtiyacım olacağını bilemedim, o yüzden her şeyi aldım."

"Sana sadece bir kutu prezervatifin yeteceğini söylemiştim."

Reagan, Trey'in eline bir kâğıt torba sıkıştırdı. "Altı kutu aldım, bu yeterli mi?"

Trey güldü ve Reagan'ı nazik bir şekilde öptü. Trey, Reagan'ın dudaklarının verdiği hissi o kadar çok seviyordu ki, ondan uzaklaşmak yerine daha derin öpmeye başladı. Reagan, Trey'i kendine çekmek için bavulun sapını bıraktığında, bavul yere devrildi.

"Seni özledim," diye mırıldandı Trey.

"Özledin mi?"

Trey, "Mmm hmm," diye mırıldanarak, bunu kanıtlamak için Reagan'ı bir kez daha öptü.

Dare, Trey'in arkasından, "Gidip bir gitar seçsen iyi edersin, Reagan," dedi. "Jet sizi bekliyor."

Trey istemeden de olsa Reagan'ı bıraktı ve bavulun sapını tuttu.

Reagan, Dare'i prova odasına doğru takip ederken başını sallayarak, "Bu gerçekten benim hayatım mı?" dedi. "Sihirli lambayı okşayıp, dilek hakkımı kullandığımı hatırlamıyorum."

Trey, Dare ile birlikte gözden kaybolana kadar onun koridorda ilerlemesini seyretti ve daha sonra bavulu, herkesin onu beklediği oturma odasına sürükledi.

Brian, Trey'in arkasına bakmak için boynunu eğerek, "Pekâlâ, nereye gitti?" diye sordu.

Trey, Brian ile dalga geçme fırsatına karşı koyamıyordu. "İşte tam burada bavulun içinde. Kendisi mükemmel bir akrobat." "Akrobat mı?"

"Evet, nasıl oldu da ona bu kadar çabuk âşık oldum sanıyorsunuz? İki ayak bileğini de boynuna dolayıp klitorisini yalayabiliyor."

Brian'm gözleri fal taşı gibi açıldı. "Dalga geçiyorsun."

Trey, başını sallayıp sırtarak, "Herhalde," dedi. "Dare ile birlikte gitar seçmeye gitti."

"Gerçekten o kadar yetenekli mi?" diye sordu Brian.

"Bence sana kök söktürebilir, Üstat Sinclair."

"Göreceğiz," dedi Brian. Uykudaki Malcolm'ı dudaklarına kadar kaldırıp öptü ve pusetine geri bıraktı. "Seni seviyorum, ufaklık. Benim için annene göz kulak ol. Ben yokken evin reisi sensin."

Jessica ufaklığı uyurken izlemek için etrafında dolanıyordu. Brian, Myrna'yı ayağa kaldırdı ve baş başa vedalaşabilmek için onu başka bir odaya götürdü. Trey ise yapacak başka bir işi olmadığı için, manevi oğlunu uykusunda izlemek üzere Jessica'nın yanına gitti.

Jessica, "Gerçekten de harika, öyle değil mi?" dedi.

Trey omzunun üstünden, Brian'ın gözden kayboluşunu seyretti. "Evet, gerçekten de harika."

Jessica, "Acaba Sed gerçekten bir aile kurmaya hazır mı?" dedi ve parmaklarıyla bebeğin yanaklarını mıncıkladı. "En kısa zamanda bundan bir tane istediğime eminim."

"Bu, biyolojik saat denen şey. Tik tak tik tak. Artık vaktin geldiğini buradan duyabiliyorum."

Jessica, Trey'i dürtükleyerek, "Henüz o kadar yaşlı değilim," dedi.

Jessica gerçekten de o kadar yaşlı değildi. Sadece, onu kızdırmak çok keyifliydi.

Trey, "Sed'in en başından beri bir sürü çocuk istediğini biliyorsun," dedi.

"Evet, bunu ne zaman konuşsak, zincire bir halka daha ekliyor. Ona göre sekiz çocuğumuz olacak."

"Bunun vajinayı ne hale getireceğini biliyor musun?"

"Trey!" dedi Jessica omzunu yumruklayarak.

Evet. Jessica'yı kızdırmak çok keyifliydi. Çok kolay sinirleniyordu. Ve bu, Sed'in ona ilgi duymasının sebeplerinden biriydi. Trey bu konuda onu suçlayamazdı. Jessica, Trey'in tanıdığı en güzel kadınlardan biriydi; Trey'in bugünlerde bir sürü kadınla tanıştığı göz önüne alınırsa, bu önemli bir rütbeydi. Ancak Jessica, Trey'e göre çok sinirliydi. Trey, Reagan gibi daha sakin kadınları beğeniyordu. Reagan tam o sırada, her elinde bir gitarla odaya girdi. Dare de iki tane gitar taşıyordu.

"Reagan, sadece iki haftalığına gidiyoruz," dedi Trey. "Dört tane gitara ihtiyacın yok."

"Sekiz tane almak istedi," dedi Dare. "Dört gitarda anlaştık."

"Hepsi çok güzel. En çok hangisini beğendiğime karar veremedim."

Reagan, Jessica'nın soru soran bakışlarının altındaydı. Trey birbirlerine çok yakın durduklarını fark etmemişti. Jessica onun en kötü zamanlarını biliyordu ve Trey bu yüzden Jessica'nın yanındayken pek rahat değildi. Lanet olsun ki, bir

sürü insanın etrafında rahat değildi. Reagan er ya da geç buna alışmak zorunda kalacaktı.

"Bu Jessica Chase mi?"

Reagan'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Benzediğini düşünmüştüm. Senin ve Sed'in Eysel Kulesi'nin tepesindeki..."

Trey hızlı bir şekilde başını sallayınca Reagan, Sed ve Jessica'nın gizli seks videosunun bilgisini kendisine saklaması gerektiğinin fark etti.

"Tanıştığımıza memnun oldum. Ben Reagan Elliot."

"Sen bir gitarist misin?"

"Evet. Buna inanabiliyor musun? Dün kahve servisi yapıyordum. Bugün gezegendeki en iyi metal grubunun ritim gitaristiyim, evrendeki en seksi adamla çıkıyorum ve idolüm olan grupla turneye çıkmak için özel bir jete binmek üzereyim. Buna inanabiliyor musunuz? Bütün bunlar ne zaman oldu?"

"Çünkü yeteneklisin," dedi Dare.

Reagan kızardı. "Göğsümü kabartıyorsun."

"Sen her zaman benim bir yerlerimi kabartıyorsun," dedi Trey.

"Bana bunu jette göstermen gerek. Üstat Sinclair nerede? Burada mı?" Reagan odaya bakındı.

"Karısına veda ediyor," dedi Trey. "Bu biraz uzun sürebilir."

"Bu da onun bebeği," dedi Jessica ve Malcolm'ı pusetin-den kaldırdı. Bebek ağlamaya başladığında Brian yine ışık hızıyla odaya daldı.

"Ne oldu?"

"Sadece onu kucağıma aldım ve birazcık ürküttüm," dedi Jessica. "Bir şeyi yok, babacık."

Dare, "Çok fazla insan onu kucağına almamalı," dedi. "Mikroba bağışıklık sistemi bu kadar mikropla mücadele edemez." Brian'ın rengi soldu.

"Onu ben alayım," dedi Myrna. Henüz yavaş yürüyordu ve her adımında yüzünü ekşitiyordu. Bebeği kollarına aldı ve Malcolm anında mama için aranmaya başladı.

"Daha şimdiden annesinin kim olduğunu biliyor," dedi Brian ve Malcolm'ın saçlarını okşadı.

Reagan elindeki gitar kutusunu yere düşürdü ve parmaklarıyla Trey'in koluna yapıştı. Trey, Reagan'a baktı. Reagan birazdan bayılacak ya da patlayacakmış gibi görünüyordu. Trey onu Brian'ın görüş alanına götürdü. Onun, herkesin önünde birdenbire hayran kızlar gibi davranmayacağını umut ediyordu. Daha az önce Jessica'ya harika biri olduğunu söylemişti.

Myrna, "Kız arkadaşın bu mu?" diye sordu.

"Evet, bu Reagan."

"Tanıştığımıza memnun oldum." Myrna, Reagan'ı baştan aşağı süzdü. Bakışları en son olarak Reagan'ın gitar kutusunda sabitlendi. "Çok çekici bir kadınsın. Bilirsiniz, gitaristlere karşı bir ilgim var," dedi Myrna.

Brian neredeyse boğuluyordu. Reagan'a dönüp bakmak için döndü ve gözleri kocaman açıldı. "Eğer onunla takılmak istiyorsan, sana kesinlikle izin veriyorum, Myrna," dedi. "Benim de aranızda katılmama izin verirsiniz, tabii."

Myrna kıkırdadı. "Bebeğim, ben ciddi değilim. Ama sen ciddisin. Rahatlamaman gerek. Birazdan patlayacaksın. Söz veriyorum. Her şey çok güzel olacak."

Brian iç çekti ve Myrna'yı almından öptü. "Seni özleyeceğim. Her saat Malcolm'ın fotoğrafını çekip bana yolladığından emin ol. Video da gönder. Bir sürü video çek. Hiçbir şeyi kaçırmak istemiyorum."

Myrna boşta kalan eliyle Brian'ın yüzünü okşadı. "Göndereceğim. Söz veriyorum."

"Jessica," dedi Brian. Sed'in nişanlısına bakabilmek için gözlerini kısa bir süreliğine ailesinden ayırdı. "Bir problem

olursa Myr'in beni aramayacağını biliyorum, o yüzden beni sen arasan daha iyi olur."

Jessica başını salladı.

Dare, "Eğer bir şeye ihtiyacı olursa, beni de her zaman arayabilir," dedi. "Buralarda olacağım." Trey boğazını temizledi ve Dare onun zihnini okudu. "Hawaii'ye olan seyahatim iptal oldu," diye ekledi. "Önemli değildi zaten."

Trey, Reagan'ın elini tuttu. "Haydi, uçağa gidelim."

Reagan, hâlâ Brian'a bakıp duruyordu, o yüzden Trey'in onu çekiştirmesi gerekti. Sanki korkmuş gibi Trey'e baktı. "Uçak mı? Evet, tamam," dedi. Düşürdüğü gitar kutusunu yerden aldı.

Trey, Reagan'ın bavullarını topladı. "İki hafta sonra görüşürüz," dedi.

Reagan, "Hepinizle tanıştığıma memnun oldum," dedi.

"Turneden geri döndüğünde konuşuruz," dedi Myrna. "Yazdığım kitap için, kadın bir müzisyenin bakış açısını öğrenmek isterim."

"Elbette," dedi Reagan.

"Birkaç dakikaya geliyorum," dedi Brian. Hâlâ karısını derin bir şekilde öperek ona veda etmeye çalışıyordu.

Dare iki gitar kutusunu da taşıyarak Trey ve Reagan'ı evin arkasındaki uçak pistine kadar takip etti.

Trey, Reagan'a "Onlarla daha iyi tanışmadığın için üzgünüm," dedi.

"Sorum değil. Herkes bebek yüzünden çok heyecanlı. Anlıyorum."

"Brian, bu ayrılıkla pek kolay baş edemeyecek," dedi Dare. "Senin yardımına ihtiyacı olacak, Trey."

Trey her zaman Brian'ı desteklemek için hazırды. Trey'in bunu, Brian'a yeniden âşık olmak ya da onu yeniden yatağa

almak için bir fırsat olarak düşünmemesi biraz garipti. Belki de Brian için olan hisleri değişmeye başlıyordu. "Hepimiz onun yanında olacağız. Bunu biliyorsun," dedi Trey.

"Ama o en çok sana ihtiyaç duyacak."

"Onun ailesine bu kadar düşkün olduğunu fark etmemiştim," dedi Reagan. "Onun evlendiğini ve artık hayatında bir kadın olduğu öğrendiğimde ne kadar yıkıldığımı hatırlıyorum. Buna rağmen karısını çok sevdiğini söyleyebilirim."

Trey, "O ikisi birbirleri için yaratılmışlar," dedi ve gülümsedi.

Siyah jete vardıklarında, ilk olarak Reagan bindi. Uçağa biner binmez heyecanla ciyaklamaya başladı. "Bu çok heyecan verici. Aman Tanrım! Daha önce hiç özel bir jete binmemiştim."

Trey ve Dare onu uçağın içine kadar takip ettiler. Reagan'ın mini barı ve eğlence alanını inceledikten sonra kabine fırlamasını izlediler. Kabinde deri kaplı, rahat bir pilot koltuğu, bir kanepe ve bir banyo vardı. "Burada seks yapmak için odamı var?" diye bağırdı.

Trey'in kasıkları tutkuyla doldu. Bu sabah limuzindeki yiyecekleri motoru çalıştırıp vitesi ikiye takmasına sebep olmuştu ve şimdi de Reagan'ın bu yorumu vitesi üçe geçirmişti.

Dare, Trey'e doğru ağzının kenarıyla "Evet," diye mırıldandı.

Trey, Dare'in bunu geçmiş deneyimleri sayesinde bildiğinden emindi.

"Reagan, tatlım, artık gerçekten de soğukkanlı rock yıldızı görüntünün üzerinde çalışman gerekiyor. Özellikle de Günahkârlar ile turne ederken," dedi Dare. "Ne kadar heyecan verici olduğunun bir önemi yok; karşılaştığın şey, hayatındaki en sıkıcı şeymiş gibi davranman gerekiyor. Senden aşağı yukarı böyle davranman bekleniyor. Sevsen de, sevmesen de artık bir rock yıldızısın."

"Öyle miyim?"

Dare başını evet anlamında salladı.

"Pekâlâ," dedi Reagan. "Deneyeceğim." Reagan esniyor-muş gibi yaptı. "Bu jette olimpik bir yüzme havuzu olduğuna ve tam donanımlı bir spa olmadığına inanamıyorum. Bu şart-lar altında nasıl yaşamam bekleniyor? Lanet olası biram ne-rede? Soğuk olsa iyi edersiniz." Reagan, kahkaha atan Dare'e baktı ve "Nasıldı?" diye sordu.

"Çok daha iyi."

Trey, "Muhtemelen sana Günahkârlar'ın böyle yaşamadı-ğını söylemeliyim," dedi, "Yakınundan bile geçmez."

"Turne otobüsünüzün içini görmek için sabırsızlanıyo-rum," dedi Reagan. "Genellikle bir grubu görmek için *en az* iki rodıyi ağzıma almam gerekirdi."

Trey ağzı açık bir şekilde Reagan'a bakakaldı.

"Şaka yapıyorum," dedi Reagan kahkaha atarak.

Trey sakinleştiğinde Reagan, "Genelde bir tanesini ağzıma almam yeter," diye ekledi.

Dare başını geriye doğru atarak kahkahalara boğuldu. Trey neredeyse kardeşinin nefessizlikten öleceğini zannetti. Dare, "Tam sana göre bir kız, küçük kardeşim," dedi.

Trey buna karşı çıkamazdı. O da abisiyle aynı fikirdeydi.

Reagan'ın bir gözü jetin açık kapısında; Brian Sinclair'in ortaya çıkmasını bekliyordu. Brian'ı gördüğünde acayip bir ha-reket yapmamak için kendisini zor tutuyordu. Trey ve Exo-dus End ile tartıştığından beri yıldız çarpmışa dönmüştü ve Brian'ı gördüğünde neredeyse kalp krizi geçirecekti. Bu adam onun hayatını tamamen değiştirmişti. Eğer Trey, Reagan'ın gi-tar çalışından etkilenmemiş olsaydı, şu an bu pozisyonunda ola-mazdı. Yine de, Reagan onun ayaklarına kapanarak ve çığlık-larıyla onu rahatsız etmek istemiyordu.

Reagan jetin açık kapısının hemen dışından sesler duydu ve vücudu kaskatı kesildi.

"Gergin misin?" diye sordu Trey. Koridorun karşı tarafına geçti ve Reagan'ı cesaretlendirmek için onun elini sıktı.

"Birazcık. Kendimi utandırmamaya çalışacağım."

"Kendini neden utandırarsın ki?"

"Çünkü iki saatten biraz daha fazla bir süre boyunca, Brian Sinclair ile aynı jetin içinde kapalı kalmak üzereyim."

"Dün gece Trey Mills ile yattın."

Reagan, "Ve bu çok harikaydı," diyerek, gözlerini memnuniyetini göstermek için tavana doğru çevirdi.

Trey başıyla, omzunun üzerinden uçağın arka tarafını işaret etti. "Eğer kartlarını doğru oynarsan, yarım saat içinde arka taraftaki banyoda meşhur Trey Mills ile birlikte olabilirsin," dedi.

"Bir ipucu alabilir miyim?"

"İpucu mu?"

"Kartlarımı nasıl doğru oynayacağıma dair?"

"Seni duyduğum ilk andan beri doğru oynuyorsun. Hiçbir şeyi değiştirme."

"Beni duyduğun andan beri mi?"

"Aynen. Tıpkı Brian gibi gitar çalan bir kadın bulmayı saymazsak, dünyada Brian'ın gitar çalmasından daha seksi bir şey yoktur."

İşte Trey yine çoğu erkeğin yapmayacağı gibi Brian'ı kast ediyordu. Hayatlarının çoğunu bir otobüse tıklı bir şekilde geçirdiklerini gördükten sonra, onların birer arkadaştan daha yakın olduklarını anlaması gerekiyordu. Yine de ilişkileriyle ilgili bir şeyler hissetmiş olabilirdi. Belki de birbirlerine nasıl davrandıklarını gördüğünde, daha çok şey anlayabilirdi.

"Sence Brian gitar çalma tekniklerini bana gösterir mi?" diye sordu Reagan. "Yoksa bunlar bir sır mı?"

"Seninle çalışmaktan mutluluk duyacağına eminim. Ailesini geride bırakmak aklım başından aldı."

Trey bakışlarını yere çevirdi. Bir zamanlar Brian'ın ailesi Günahkârlar'dı. Daha sonra Myrna ile evlenmişti. Ve şimdi de Malcolm doğmuştu. Trey artık Brian'ın hayatında bir yeri olup olmadığından emin değildi.

Brian uçağa girdi ve Trey'in karşısındaki koltuğa oturdu. "Çektiğim fotoğrafa baksana," diyerek, Trey'in görebilmesi için cep telefonunu gösterdi. Fotoğrafta, kucağında Malcolm'ı tutan Myrna'ya kollarını dolamıştı. Üçü de aptal gibi sırtıyordu. Muhtemelen gazı olan bebek bile sırtıyordu. Brian kolunu uzatarak kendi çektiği için fotoğraf biraz bulanıktı ama ekranda görülen içten an, Trey'in nefesini kesmişti.

"Bu harika," dedi Trey.

Brian fotoğrafa baktı ve gülümsedi. "Evet. Birkaç gün sonra eve dönene kadar, Myrna'nın bana bir sürü fotoğraf göndermesi gerekiyor."

"Birkaç gün mü? Konserlerimiz iki hafta daha sürecek."

"Boş günüm olduğunda geri döneceğim. Dare istediğim zaman jeti kullanabileceğimi söyledi."

"Kendini çok fazla yoracaksın."

"Umurumda değil. Beni bu uçağa bindiren tek şey, Malcolm'ı birkaç güne kadar tekrar göreceğimi bilmek."

"Onlara *hoşça kal* demenin ne kadar zor olabileceğini sadece hayal edebilirim," dedi Reagan.

Brian, Reagan'a baktı ve sıcak bir şekilde gülümsedi. "Demek Trey'in yeni kız arkadaşı sensin."

Trey bu adamın gülümsemesini seviyordu. Gülümsemesi Brian'ın gözlerini ortaya çıkarıyordu. Bu, Brian'a özgü bir özellikti. Trey'in Brian'a bu kadar uzun süredir âşık olmasının sebeplerinden birisi de, bu gülümsemeydi. Lanet olsun! Trey hâlâ, Brian onu serbest bırakmış olsa bile, onu seviyordu. Ya

da sevmeye çalışıyordu. Brian ortalarda yokken, hayatına devam ediyormuş gibi davranması çok daha kolaydı.

Reagan, "Sanırım öyle diyebiliriz," dedi.

Trey, Brian'ın gülümsemesinden etkilendiği kadar, Reagan'ın gülümsemesinden de etkilendiğini fark etti.

"Demek gitar çalıyorsun. Metal müzik mi?" diye sordu Brian.

Uçağın motorları çalışmaya başladı ve Reagan sesinin duyulması için daha yüksek sesle konuştu. "Sen benim en büyük ilham kaynağımsın."

"Ben mi?" diye sordu Brian kafası karışmış bir şekilde. "Ne kadar zamandır gitar çalıyorsun?"

"Üç yıldır," dedi Trey. "Buna inanabiliyor musun?"

"Bu çok ilginç. Çalışmalarını dinlemek için sabırsızlanıyorum," dedi Brian. Telefonu çaldı ve ekrana bakar bakmaz sırtmaya başladı. Görebilsin diye telefonu Trey'e gösterdi. "Baksana! Yemek yiyor."

Bebek meme emiyordu. Trey gözlerini kaçırdı. Bir sene önce o göğüsleri yalıyordu. Ama şimdi... Bu iki hafta çok zor geçecekti.

"Uçuş boyunca, bütün elektronik cihazları kapamayı unutmayın. Kalkış sırasında kemerlerinizin takılı olduğundan emin olun. Yerlerinizden kalkmanız güvenli olduğunda size haber vereceğim." Pilotun sesi dâhili hoparlörden içeriye yayıldı. Pilot kızın seksi bir İngiliz aksanı vardı. Trey onu saatlerce dinleyebilirdi. "İyi yolculuklar."

Brian telefonunu kapadı ama elinde tutmaya devam etti. Trey'e sikkın bir gülümseme attıktan sonra bakışlarını Reagan'a çevirdi. "Nasıl oldu da Exodus End'in ritim gitaristi oldun, anlatsana."

Reagan birdenbire coşkulu hayran moduna geçti ve her kelimesini el hareketi ya da mimikleriyle destekleyerek konuşmaya başladı. Trey daha önce, birkaç aktörün dışında onun

kadar hareketli birisiyle tanışmamıştı. "Kız arkadaşlarımla bir kulüpte takılıyorduk. Eski grubumun bas gitaristi Chad kulübe geldiğinde, hepimiz biraz fazla içmiştik ve eve nasıl döneceğimizi düşünüyorduk. Chad gerçekten çok tatlı birisidir. Vokalistimizle pek anlaşılamıyordum ama Chad ile yeniden çalışmak isterim. Chad bir ara 'aradığım gitarist' gibi bir şeyler söyledi. Ben de yeni kurduğu grupta onunla çalışmamı istediğini düşündüm ama bana *Gitar Gezegeni*'ndeki Exodus End'in ilanını gösterdi. Bir yıllığına Exodus End ile turneye çıkmak için yarışma varmış. Bu yarışmaya katılmak için bir demo hazırlamak, feragatname göndermek falan gerekiyormuş. Bana çok büyük bir olaymış gibi geldi. Yarışmaya katılmak istemedim. Kazanma şansım olmadığı için, katılmanın saçma bir iş olduğunu düşündüm. Bir kadın olduğum için, metal grubu gitaristi olmak çok zordu. Chad, bütün kızları eve bırakacağını söyleyerek bana rüşvet teklif etti. Kızlar bu konuda çok istekliydi. Ben de zil zurna sarhoş bir vaziyetteydim ve bir şekilde yarışmaya katılmaya ikna oldum. Chad'in bodrumunda demoyu kaydettim ve düzenlenmemiş halini gönderdim. Canlı seçmeler için benim demomun seçileceğine dair kendime hiç şans vermiyordum. Sadece etrafımdaki insanların konuşmasını durdurmak için yarışmaya katılmıştım."

Brian, "Canlı seçmelerde kaç katılımcı vardı?" diye sordu.

"Beş bin kişinin arasından seçilen 5 kişi vardı."

Brian'ın kahverengi kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Etkileyici."

"Yarışma koordinatörü aradığında, beni kandırdıklarını düşündüm. Chad'in, arkadaşlarından birine beni aratıp işlettiğini düşündüm. Eski grup elemanlarım, beni yemeleriyle ünlüdürler de." Reagan bir elini Trey'e doğru kaldırdı. "Tabii benimle gerçekten yiyişmiyorlar. Asla onlardan hiç kimseyle yatmadım. On dakika sonra telefondaki adamı çileden çıkararak Chad'in bir arkadaşı olduğunu adama itiraf ettirmeye

çalışırken, sonunda seçmeyi kazandığımı söyleyerek telefonu kapattı. O kadar gergindim ki seçmelere gitmek istemiyordum. Ev arkadaşım Ethan bu konuda benimle konuştu ve bana elimden geleni yapmadığımı söyledi. Ethan'ın haklı olduğunu biliyordum. Hayatımın sonuna kadar, gitseydim ne olurdu diye merak edecektim. Dün stüdyoda çok gergindim, her şeyi batıracağımı düşünüyordum. Ama seçmelerden hemen önce Trey ortaya çıkınca, aklım başıma geldi. Bu seçme için elimden geleni yaptım. Trey'in bizi dinlediğini bilmek motivasyonumu arttırdı. O ortaya çıkmasaydı nasıl olurdum bilemiyorum. Muhtemelen gitarımın üstüne kusar ve ağlamaya başladım."

"Hiçbir övgüyü hak etmiyorum," dedi Trey. "Reagan harika. Aslında, gitar çalışını duyduğumda onun sen olduğunu sandım. Seninle aynı tarzda gitar çalıyor."

Brian kahkaha attı. "İşte *bunu* görmem lazım," dedi.

"Hiç kimse için durup dururken gitar çalmam," dedi Reagan. Pantolonunun ağnını tuttu ve sanki hayalarını düzeltiyormuş gibi bir hareket yaptı. "Ama senin için bir istisna yapabilirim."

Brian, Reagan'a baktı ve birden kahkaha atmaya başladı. "Siz ikiniz seçmelerde mi takıldınız?"

"Sonrasında," dedi Trey.

"Trey beni gitar düellosunda yendi ve ben de onu Exodus End'in limuziniyle gezmeye götürdüm." Reagan koltuğunda hareket etti ve omzunun üzerinden uçağın arkasındaki banyoya baktı. "Trey'i gezmeye götürmek demişken..."

Brian'ın bakışları, Reagan'ın bakışlarını takip etti ve sanki acı içindeymiş gibi yüzünü buruşturarak homurdandı. "Doktor, Myrna ile altı hafta boyunca düzüşemeyeceğimi söyledi. Öleceğim."

Trey, onu doğururken izledikten sonra, Brian'ın Myrna'yı nasıl hâlâ seksi bulduğunu anlayamıyordu. Eğer Trey çocuk sahibi olmaya karar verirse, kadının sezaryen doğum yapması için ısrar ederdi. Doğal doğumu hatırlamak bile Trey'i sersemletiyordu.

"Kemerlerimizi ne zaman çıkarabiliriz?" diye sordu Reagan.

Brian, "Anons edecekler," dedi ve telefonunu cebine sokuşturmadan önce ekrana özlemle baktı.

"Karınla nasıl tanıştın?" diye sordu Reagan. Brian'ın kalbini kazanmanın yollarını kesinlikle çok iyi biliyordu.

Brian sırttı. "Myrna beni otelin barında masadan düşerken gördü ve yine de onu odasına götürmeme izin verecek kadar seksi olduğumu düşündü."

"Ve sonra aylarca Brian'ı kendinden uzaklaştırdı," dedi Trey. Bu süre içinde Trey iki arada bir derede kalmıştı. Hem Myrna'nın sevgisiyle Brian'ın mutlu olmasını istiyordu, hem de Brian'ın Myrna'dan vazgeçmesini. Böylece kendisinin bir şansı olabilirdi. Asıl mesele, Trey ve Brian'ın lisede yaşadıkları onca şeyden sonra bir daha asla o kadar samimi olmamış olmalarıydı. Trey denemediğinden değildi. Brian yapılacaklar listesinde homoseksüelliğin üzerini çizmişti ve bir daha bunu düşünmemişti. Diğer taraftan Trey, bu düşünce ve deneyime on yılı aşkın bir süre boyunca takılı kalmıştı. Brian sabırlı biri olduğu için Trey çok şanslıydı. Trey'in hâlâ onu arzuladığını biliyor olmalıydı ama kasten asla Trey'in canını yakmazdı. Brian, Trey'in ona karşı günden güne büyüyen aşkını hoş görmüştü. Belki de bu durumu görmezden gelmek yerine Trey'in kalbini kırsa ve onu birkaç aylığına umutsuz bir halde bıraksa, bu Trey'in durumunu değiştirirdi. Ancak Trey yine de Brian'ı suçlamamıştı. Arkadaşlıklarının onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordu. Bu aynı derecede Trey için de önemliydi. Eğer Brian ona farklı davranmış olsaydı,

arkadaşlıkları bozulmuş olabilirdi ve bu durum yaptıkları müziği de etkilerdi. Trey bu bekleyişin eninde sonunda işe yarayacağını düşünüyordu. Belki. Brian'a her baktığında kalbi hâlâ pırpır ediyordu. İlk defa seviştiklerinde bu adama nasıl bağlandığını hâlâ hatırlıyordu ve bu bağ on iki senedir sürüyordu.

Trey, Reagan'a baktı ve onun da kendisine baktığını gördü. Brian'a özlemle bakakalmıştı, değil mi? Kahretsin. Eğer dikkatli olmazsa, Reagan onun erkeklere ilgi duyduğunu anlayacaktı. Trey, Reagan'a gülümsedi ve o da gülümseyerek karşılık verdi. Geçen gece aralarında kurdukları bağ Trey'in zihninde canlandı. Ona karşı sonsuza dek karşılıksız bir aşk mı besleyecekti? Tıpkı hayatında böyle bir bağı ilk kez kurduğu adama karşı hâlâ beslediği gibi? Bu fikir Trey'i korkutuyordu, ama Reagan bunu görmezden gelmek yerine kabullenebilirse, belki de sağlam bir bağ kurabilirlerdi. Trey ikinci bir platonik aşkla daha başa çıkabilir miydi, bilemiyordu. Ancak bu ilişkide çok önemli bir farklılık vardı. Reagan ondan hoşlanıyordu. Trey, Reagan'a güvenmek zorundaydı.

"Şu an yükseldik ve uçuyoruz," dedi pilot. "İsterseniz kabinde dolaşabilirsiniz. Uçakta istediğiniz her şeyi kullanabilirsiniz."

Reagan kemerini çıkardı ve Trey'in kucagına oturdu. "Sen de uçaktaki nesnelerden biri sayılıyor musun?" diye sordu Reagan. "Ben, seni kullanmak istiyorum."

"Teknik olarak bu uçağın malı değilim, ama yine de beni kullanabilirsin."

Reagan, Trey'e bir öpücük kondurdu ve kollarını onun boynuna doladı. Trey'in kulağına, "Çok şanslıyım," diye fısıldadı.

Trey'in elleri, Reagan'ın tişörtünün yan tarafından içeriye doğru kayarak kızın çıplak teninde gezindi.

Brian iç çekti. "Beni boş verin,"

Trey, "Eski günlerde olsaydık, sana bize katılmamı söylerdim. Ama artık evli ve sıkıcı birisin," dedi ve söylediklerinin, Brian'ın yakışıklı yüzündeki çatık kaşları ortadan kaldırdığını görebilmek için ona doğru bakındı.

"Bir zaman makinesi için neler vermezdim," dedi Reagan.

Brian pis pis sırıttı ve başını sallayarak, "Eğlenmeye devam edin. Burada oturup bir süre daha sıkılmaya devam edeceğim," dedi.

Reagan, Trey'in kemerini çözdü ve onu ayağa kaldırdı. Brian orada değilmiş gibi davranmıyordu pek, bu yüzden Trey, Reagan'ın sadece Brian'ı baştan çıkarmaya çalıştığını düşünüyordu. "Gidip o banyoya gireceğim. Sen de birkaç dakikaya gelip bana katılırsan, hiç kimse bir şeyden şüphelenmez."

"Evet, tamam. Bu harika bir plan," dedi Trey kıkırdayarak.

Trey, Reagan'ın geniş koridorda yürüyüşünü ve banyonun kapısını kapatışını seyretti.

"Tatlı biri," dedi Brian. "Tam bir erkek Fatma, ama ondan niçin hoşlandığını anlayabiliyorum."

"Bu seni rahatsız ediyor mu?" diye sordu Trey.

"Ne beni rahatsız ediyor mu?"

"Düzenli bir kız arkadaşımın olması."

"Biraz ani oldu, ama elbette ki beni rahatsız etmiyor. Senin için mutluyum. Umarım devam edersiniz. İyi bir kadının sevgisini hak ediyorsun."

Trey onu neyin üzdüğünden emin değildi. Brian'ın, Reagan'ı sevmesini istiyordu. Aynı zamanda Brian'ın onu deli gibi kıskanmasını ve kendisinden başka hiç kimseyi sevmesine izin vermediğini söylemesini istiyordu. Hâlâ bu şekilde düşündüğü için berbat bir haldeydi, ama en azından daha fazla bu şekilde hissetmek istemiyordu. Bu bir ilerleme değil miydi?

"Ona çok fazla çılgılık attırmamaya çalışacağım."

Brian kıkırdadı. "Onun aklını başından al. Eğer konumlarımız değişseydi, senin ne halde olduğunu zerre kadar umursamazdım."

Konumlar değişse mi? Trey, Brian'ı banyoya sürüklediğini hayal etti. Onu duvara karşı itip, ondan istediği her şeyi aldıgını hayal etti. Dudaklarını ısırdı ve oturduğu yerden kalktı. Brian'ın, onun birdenbire sertleştiğini fark etmemesini umuyordu. Elbette ki Brian onun için değil de, Reagan için sertleştiğini düşünecekti. Trey'in arzuları da hisleri gibi berbat haldeydi. Çok çalışması gerekiyordu.

Uçağa getirdiği kâğıt torbadan prezervatifleri aldı ve banyoya devam etti. Kapıyı çaldı ve açılmasını beklemeden ittirdi. Tamamen çıplak olan Reagan koridora uzandı ve Trey'i banyoya çekerek kapıyı arkalarından kilitledi. Tuvalet, standart bir uçak banyosundan biraz daha büyüktü, ama o kadar. Trey, Reagan'ı kapının arkasındaki duvara itti ve çok derin bir şekilde öptü. Trey'in şu anda, o alışkın olduğu anlamsız, duygusuz sekse ihtiyacı vardı. Bu sefer, Reagan'ın onu baştan çıkarmasına izin vermeyecekti. Reagan'ın göğüslerini sıktı. Kemerini çözdü ve pantolonunun fermuarını açtı. Ağzını, Reagan'ın ağzından yalnızca prezervatifi yırtarak açmak için uzaklaştırdı.

Reagan soru sorar gibi "Trey?" diye inledi.

Trey onu başka bir öpücükle susturdu. Trey'in tek isteği boşalmaktı. Konuşmak istemiyordu. Ve Brian'ı ya da Reagan'ı düşünmek istemiyordu. Sadece, yirmi dakika boyunca kendini kaybedeceği bir vücut istiyordu. Bu yanlış bir şey miydi?

Trey, Reagan'ı duvara doğru itti ve diğer eliyle aletini Reagan'ın vücuduna ittirirken onu o şekilde tutmak için tek eliyle uğraştı. Kadının içine girer girmez zevkle titredi ve içine girip çıkarken Reagan'ı tutabilmek için kollarını hareket ettirdi. Reagan, Trey'e hiç hak etmediği bir şekilde nazikçe dokunmaya başlayana kadar her şey Trey'in gözünde canlandığı

gibi gidiyordu. Trey, "Acele etmeliyiz," diye yalan söylemek için dudaklarını Reagan'dan uzaklaştırdı.

"Bana bak, Trey," dedi Reagan.

Trey yüzünü Reagan'ın boynuna gömmüştü. "Konsantre olmalıyım."

Reagan iki eliyle Trey'in saçlarını yakaladı ve başını geriye doğru çekerek, "Bana bak," dedi.

Trey gözlerini açtı ve tam Reagan'a, ona bu şekilde davranmaya hakkı olmadığını söyleyecekti ki, Reagan'ın sevgi dolu bakışlarında kendini kaybetti.

"İşte buradasın, aşkım," diye mırıldandı Reagan. "İşte istediğim bu."

Artan bir tempoyla vücutları beraber hareket ederken birbirlerine bakakaldılar. Reagan kendinden geçerken attığı çığlıklar birer mırıltı gibi başlamış ve kısa sürede istekli çığlıklara dönüşmüştü. Trey de onun çıkardığı seslere kendi inlemeleleriyle cevap vermeye başlamıştı.

Reagan, "Benimle birlikte boşal!" diye bağırdı. "Benimle birlikte boşal! Benimle birlikte!"

"Evet, evet, evet," diye cevap verdi Trey.

Reagan'ın kalçaları büküldü ve kendinden geçerken parmaklarını Trey'in başına batırarak çığlık attı. Trey çok hızlı bir şekilde, Reagan'ın içinde gidip geliyordu. Vücudu rahatlar, Reagan'ın bakışlarındaki saf mutlulukla kendini ödüllendirmek istiyor ve gözlerini kapatmamak için kendini zorluyordu.

"Oh, Tanrım! Trey, boşalıyorum." Reagan'ın bütün vücudu sarsıldığında Trey onu neredeyse yere düşürecekti.

"İşte böyle, bebeğim. Rahatla."

Eğer Trey boşalmasaydı, Reagan'ın çıkardığı sesler Trey'i çok fena yapabilirdi.

Uzun ve yoğun bir andan sonra Reagan duvara dayandı, kollarını Trey'in boynuna doladı ve onu kendine çekti. "Kahretsin, bu harikaydı," dedi Trey'in kulağına.

Trey'in gırtlığından aynı fikirde olduğuna dair bir hırıltı yükseldi. Reagan, gözlerine bakmasını sağladığı ve ona anlamsız bir seks partneriymiş gibi davranmasına izin vermediği için çok mutluydu.

Reagan'ı istemeye istemeye serbest bıraktı. Trey prezervatifi atacak bir yer ararken, genç kadın küçük lavaboda elinden gelen en iyi şekilde kendisini temizledi.

"Trey?"

Trey başını kaldırdı ve ona baktı.

"Brian ile aranızda arkadaşlıktan öte bir şeyler mi var?"

Trey şoke olmuş yüz ifadesini, Reagan'ın kabullenme olarak değil de, inkâr olarak yorumlayacağını umut ederek cevapladı. "Hayır. Neden böyle bir şey düşündün ki?"

"Söylediğin birkaç şey yüzünden. Ve ona bakışın."

"Nasıl bakıyor muşum ona?"

"Sanki onu seviyor gibi bakıyorsun."

"Seviyorum," dedi Trey. "Gruptaki herkesi seviyorum. Onlar benim ailem gibiler."

Reagan tişörtünü başından geçirirken, Trey duvara döndü ve ağzını oynatarak defalarca *Siktir, siktir, siktir*, diye söylendi. Nasıl bu kadar kolay anlamıştı ki? Hem madem bu kadar belli bir şeydi, Brian nasıl anlamamıştı?

"Sence bizi duymuş mudur?" dedi Reagan ve pantolonunu giymeye çalışırken Trey'e çarptı.

"Beni duyup duymadığını bilemem, ama seni duyduğuna eminim. Korku filmlerindeki sürtükler gibi çılgık atıyordun.

Reagan, Trey'in koluna bir şaplak attı ve "Hayır, atmıyorum," dedi.

"Ona sormaya ne dersin?"

"Sakin," diye rica etti Reagan. Trey'in kolunu tuttu ve onu kendi yüzüne doğru çevirdi. "O kadar gürültü yapmak istememiştin. Beni çok heyecanlandırdın. Nerede olduğumu unuttum."

Trey üçlük bir basket atmıştı.

Trey kapıyı açmadan önce, Reagan'ın pantolonunu giymesini bekledi. Ardından Brian'ın karşısındaki koltuğa oturdu ve bacaklarını önüne doğru uzattı. Ellerini başının arkasına koyarak, memnuniyetle iç çekti. Camdan dışarıya bakan Brian, başını çevirip Trey'e gözlerini dikti.

"Bu kadarlık mı?" diye sordu.

"Acele etmeliydim. Yakında uçak inecek."

Brian başını salladı. "İçeride onu öldürüyor muydun beceriyor muydun, fark edemedim. Banyoda bir ceset yok değil mi?"

Trey'in ona yanıt vermesine fırsat kalmadan Reagan banyodan çıktı ve kanepenin ucuna oturdu. Yüzü pancar kırmızısıydı.

Brian, "Hiçbir şey duymadım," dedi. "Ama turne otobüsünde böyle çılgık atmaya devam edersen, Eric seninle dalga geçecektir ve Sed de onu azdırdığın için söylenip duracaktır. Jace'den bir ağız tıkacı almak isteyebilirsiniz."

"Hiçbir şey duymadığımı sanmıştım," dedi Reagan.

"Duymadım. Sadece söylüyorum."

Reagan, Brian'a sırtarak baktı. "Şimdi gitarımı alabilir miyim? Yanımda akustik gitar getirdim."

Trey, bu kadının nasıl olup da çalışmayı düşündüğünü anlamıyordu. Kendisi o anda sadece kestirmek istiyordu.

Brian birden o kasvetli havasından kurtularak canlandı. "Evet. Hadi bakalım, neler çalabildiğini bir duyalım."

Reagan en kalın gitar kutusunu buldu ve açarak siyah lake akustik gitarı ortaya çıkardı. Gitarın tellerini hafifçe tıngırdatarak, "Bu bebek resmen şakıyor," dedi. "Max bunu bana vererek çok iyi etti."

Reagan gitarı koltuğun diğer tarafına götürdü ve enstrümanı bir dizinin üzerine koyarak oturdu.

"Güzel. Sağ elinle gitar çalıyorsun," dedi Brian. Yerinden kalkıp, Reagan'ın yanına oturdu. "Trey gibi solak değilsin. Her şeyi tersten yapıyor."

"Sanırım bu birbirinize iltifat ettiğiniz kısımdı," dedi Reagan. Önce Trey'e, daha sonra da Brian'a gülümsedi.

"Bir riff'i öğrenmesi iki kat daha fazla vaktini alıyor."

Trey, Brian'a "Sen bir hilkat garibesisin," dedi.

"Senin tek başına gitar çaldığın bütün videoları izledim, ama üst perdedeki hiçbir parmak hareketini yakalayamadım. Kendi tekniğimi ortaya çıkardım diyebilirim, ancak yine de notalar asla seninkiler gibi temiz çıkmıyor. Sen gitar çalarken notaların hepsi tane tane çıkıyorlar."

"Göstereyim," dedi Brian.

Reagan, Günahkârlar'ın yeni şarkısı *İhanet*'in solosunu çaldı. Çok hızlı çalmak zorundaydı, çünkü akustik gitardan elektrogitar gibi ses çıkmıyordu ve solo atmak için uygun bir gitar değildi. Brian, Reagan'ın gitarın üzerinde gezen sol elinin parmaklarını seyrediyordu.

"Kendini sıkma," dedi Brian. "Sadece dokun." Brian, Reagan'ın parmak uçlarına dokundu. "Kısa dokunuşlar yap."

Reagan, Brian'ın söylediklerini yaptı, ama yine de Brian ile aynı kalitede ses çıkmıyordu. Brian elini uzattı. "Gel, sana göstereyim."

Reagan, gitarı Brian'a uzattı ve soloyu birkaç defa çalarken parmak uçlarını seyrederek mest oldu. Brian sağ elini elektrogitardakinden çok da farklı kullanmıyordu. bu nedenle, gitar

amfiye bağlı olmadığı için notaların çoğundan ses çıkmıyordu. "Sana bu akşam elektrogitar ile gösteririm," dedi.

"Ne yaptığını anladım," dedi Reagan. Brian'm elini kavradı ve incelemek için ellerini Brian'ın parmak uçlarında gezdirdi. "Çalışarak biraz daha nasır yapmam gerekecek. Senin nasırların benimkilerden daha ortada. Aynı yere baskı uygulayamıyorum."

"Benimkini kopyalamak yerine, belki de kendi tarzını yaratmak için çalışmalısın."

Reagan sırttı. "Ama ben senin tarzını seviyorum. Keşke senden önce bu tarzı bulsaydım."

"Neden kendi bestelerinden birini çalmıyorsun?" dedi Trey. Hâlâ Dare'in stüdyosunda, onu yendiği düelloda Reagan'ın çaldığı şaşkınlık verici riff'i hatırlıyordu. Onun çaldığı şeyi bozmadan önce, birkaç dakika boyunca Reagan'ı seyretmişti.

Reagan kıpkırmızı oldu. "Kendimi rezil ederim."

Çoğu gitarist, hayran oldukları gitaristi taklit ederek başlardı ve bu da Max'in yerini alana kadar Reagan'm işine çok yaramıştı, ama kariyerindeki bir sonraki seviyede kendi tarzını bulması ve tarzına güvenmesi gerekiyordu.

Brian dizine vurdu. "Yeteneklisin. Bir yerlere geleceksin." Ayağa kalktı ve koltuğuna geri oturdu. Arkasına yaslanarak, "Azıcık kestireceğim. Dün gece hastanede pek uyuyamadım. Orgazmik çılgınlıklarınızı minimum seviyede tutarsanız minnettar kalırım," dedi.

Trey ayağa kalktı ve başının üzerindeki dolaba uzandı. Bir yastık ve battaniye çıkararak, Brian'a fırlattı. Yastıklar Brian'm suratına çok fena bir şekilde çarptı. Eğer Reagan, onun Brian'a olan hisleriyle ilgili şüphelerini dile getirmemiş olsaydı, daha az şiddet içeren bir şekilde davranabilirdi, ama Brian'a ne kadar önem verdiğini göstermemek için dikkatli olması gerekiyordu.

Brian iğneleyici bir sesle, "Teşekkürler," dedi ve yastığı başının altına sıkıştırdı. Battaniyeyi üzerine örttü ve göğsünün üzerine çekti.

Trey kabinin ışıklarını kapadıktan sonra, hâlâ kucağında gitarla oturan ve dikkatle onu izleyen Reagan'a göz kırptı. Koltuğa, Reagan'ın yanına oturdu. Gitarı kucağından aldı ve dikkatlice yere bırakarak Reagan'ı kollarına çekti. Kulağına, "Uçakta seks kulübüne kabul edildikten sonra sarılmaya fırsat bulamadık," diye fısıldadı.

Reagan, Trey'in kucağında hareket etti ve kollarını onun boynuna doladı. Trey kendini ilerleyen saatler için tutuyordu ama ellerini Reagan'ın tenini nazikçe okşamaktan alamadı. Birkaç defa öpüştüler ama Trey, genç kadın ile arasındaki tutkudan daha çok Brian'ın durumuyla meşguldü. Brian mutlu değildi ve eğer Brian mutlu değilse, grup elemanlarından hiçbiri mutlu olmazdı. Grubun lokomotifi Sed olsa bile ve her biri problemleri çözmesi için Sed'i arasa bile, Brian onların temel taşlarıydı ve onun yeteneği olmadan, etrafında toplanacak hiçbir şeyleri olmazdı. Yaratıcılığa odaklanabilmeleri için hepsi Brian'a bağlıydı. Trey, Brian'ın bu duruma iki haftalığına katlanabileceğinden emindi, ama peki ya önümüzdeki sene? Yeni albümlerini henüz çıkarmışlardı ve tanıtımını yapmaları gerekiyordu. Bütün Kuzey Amerika, Avrupa, Avustralya, Asya ve Güney Amerika'da, Exodus End ile birlikte ana grup olarak turneye çıkacaklardı. Brian, Myrna ve Malcolm'a birkaç saatlik uzaklıktayken geri dönebilirdi ama ya dünyanın diğer ucundayken? Bunun hiçbir yolu yoktu.

"Neler düşünüyorsun?" diye sordu Reagan, elleriyle Trey'in alnını okşayarak.

"Günahkârlar'ın sonunu."

Reagan, baygın bir halde yatan ve salyalarını yastığa akıtan Brian'a baktı. "Belki de grubun bir yıl ara vermesi gerekiyordur."

"Belki de." Ama sonra da muhtemelen Sed ve Jess'in bir ya da bir düzine çocuğu olurdu ve tekrar başladıkları yere geri dönerlerdi. "Asla çocuk yapmayacağım," diye homurdandı. Bunu sesli bir şekilde söylemek istememişti.

"Ben de," dedi Reagan.

Trey, Reagan'a baktı. Onun çocuk istememesine şaşırmıştı. Her kadın çocuk istemez miydi?

"Çocuk istemiyor musun?

Reagan başını salladı. "Çocukların vajinanı ne hale getirdiklerine dair bir fikrin var mı?" dedi, Reagan. "Hayır, teşekkür ederim."

Trey kahkaha attı ve Reagan'a sıkıca sarıldı. "Benim mükemmel kadınıam."

11. Bölüm

Reagan iki gitarını Günahkârlar'ın turne otobüsüne taşıdı. Diğer bavullarını da Brian ve Trey paylaşmış ve otobüse kadar onu takip etmişlerdi. Reagan yemek masasında, notaların üzerine eğilmiş çalışan Eric Sticks'i görünce midesi sıkıştı. İlk dikkatini çeken, Eric'in dağınık siyah saçlarının arasındaki, sol şakağından başlayıp köprücük kemiğine kadar uzanan kanarya sarısı perçemiydi. Ondan sonra da Eric'in yakışıklılığı, uzun güçlü vücudu ve erkeksi ellerini fark etmişti. Eric delici mavi gözleriyle yukarıya doğru baktı ama Reagan'ı umursamadan, bakışlarını Brian'a kilitledi. "Fotoğrafları göster," diyerek eliyle onu işaret etti.

Brian, Reagan'ın eşyalarını yere bıraktı ve onu kenara iterek Eric'in yanına oturdu. Cep telefonundaki fotoğrafların arasında gezinmeye başladı. Brian uçaktan indikten sonra cep telefonunu açar açmaz, ilk defa beşiğinde uyuyan Malcolm'ın altı yeni fotoğrafını ve videosunu aldığı için çok heyecanlıydı. Eric, bebeğin fotoğraflarına bakarak garip sesler çıkarırken, Trey de Reagan'ın bavullarıyla mücadele ediyordu.

"Çok fazla eşya getirdim, değil mi?" diye sordu Reagan.

Trey, "Öyle mi dersin?" dedi ve kahkaha atarak dört gitar kutusunu otobüsteki koltukların üzerine yığdı.

"Belki de eşyaları otobüsün altına koyabiliriz," dedi Reagan.

"Harika bir fikir."

"Tanıştırmayacak mısın?" diye sordu Eric. Bakışlarını üç saniyeliğine Brian'ın izlettiği, uyuyan bebek videosundan ayırdı ve Reagan'a baktı.

Brian dirseğiyle Eric'i dürtüktü. "Bu da Malcolm'ın ilk yemeği."

Eric fotoğrafa baktı ve sırtarak, "Harikaaaa," dedi.

Trey, onu Eric'le nasıl tanıştıracığına dair hiçbir fikri yokmuş gibi Reagan'a baktı. En sonunda, "Bu Reagan. İki hafta boyunca, turnede bizimle birlikte olacak. Dare'in fikriydi," dedi.

Eric kulağının arkasını kaşdı. "Dare'in fikri mi?"

"Ben Exodus End'in yeni ritim gitaristiyim. Max'in yerine geldim," diye açıkladı Reagan.

"Hı. Max'in karpal tünel sendromu. Gitar çalmayı bırakmak için şimdiye dek duyduğum en salakça sebep. Peki, onlarla prova yapmak yerine neden bizimle turneye geliyorsun?"

"Sanırım, bir rock grubuyla turneye çıkmak için yeterince erkek olmadığımдан korkuyorlar."

Eric'in bakışları baştan aşağıya Reagan'ı süzdü ve "Erkek olmadığına dair, hayatım üzerine bahse girebilirim," dedi.

"Aynı zamanda da Trey'in kız arkadaşı," dedi Brian.

Eric'in kafası birdenbire Brian'a döndü. Masmavi gözleri şaşkınlıktan kocaman olmuştu.

"Biliyorum, şaşırtıcı değil mi?" dedi Brian.

Trey iki büklüm oldu. Reagan, bunun Trey'i neden rahatsız ettiğini anlamadı.

"Hadi gidip eşyalarını bagaja koyalım," dedi Trey.

Otobüsün ön tarafından mekanik, güçlü bir ses geldi. Reagan bu sesin kaynağının ne olduğunu anlayamadan, yakışıklı bir adam tekerlekli sandalyesiyle koridorda manevra yaptı ve Trey, Reagan'ın kolunu tutarak onu şoför koltuğuyla beyaz bir duvarın arasına doğru çekti.

"Yola çıkmaya hazır mısın?" diye sordu adam. "Saatlerce yolda olacağız. Diğer otobüs ve ekipman TIR'ı çoktan Topeka'ya vardı. Kurulumla başladılar bile."

"Evet, hadi gidelim," dedi Brian. "Çocukların geri kalanı nerede?"

"Jace ve Sed birkaç şey almaya gittiler," dedi Eric. "Jon diğer otobüsle gitti. Jake de kestiriyor."

"Rebekah?"

Eric gülümsedi ve arkalarındaki kapalı kapıya baktı. "Giyiniyor."

Trey, tekerlekli sandalyedeki adama, "Bazı eşyaları bagaja koymamız gerekiyor," dedi.

Adam, Trey ile duvar arasına sıkışan Reagan'ı fark edince, "Özür dilerim, orada olduğunuzu görmedim," dedi ve elini Reagan'a uzatarak, "Ben Dave. Rebekah izin verdiği zamanlarda ses teknisyenliği yapıyorum," dedi.

Reagan, Dave'in elini sıkmak için Trey'in etrafından uzandı. Günahkârlar'ın geçirdiği otobüs kazasını ve ses operatörlerinin kazada yaralanıp felç olduğunu duymuştu, fakat hâlâ ekibin bir parçası olduğunu bilmiyordu.

"Reb bunu duymadığı için sevinmelisin," dedi Eric.

Dave sırtıttı ve bir elini kum gibi sarı saçlarında gezdirdi. "Rebekah benim küçük kız kardeşim. Ayrıca Günahkârlar'ın ses teknisyenlerinden biri."

"Ve benim de karım," dedi Eric. "Biraz sapıktır. Uyarımadı deme."

Trey kahkaha attı. Eric'in, karısının sapıklıkları için özür dilediğini daha önce hiç duymamıştı. Tabii ki geçtiğimiz yedi ay boyunca otobüsteki tek kadın oydu ve diğer erkekler, Rebekah'ın yatak odasından vampir ya da hakem kostümüyle çıkmasına alışmışlardı. Daha sonra da kocasını yatak odasına sokardı ve sonraki birkaç saat boyunca otobüsün o kısmından fazlaca eğlence yayılırdı.

Reagan otobüs sakinlerinin aralarındaki ilişkiyi çözmeye çalışırken Eric'e, "Yani Dave senin bacanağın mı?" diye sordu.

"Aynen."

Brian sonunda fotoğraf koleksiyonunu bırakarak, masanın üzerindeki kâğıtlara baktı ve Eric'e, "Ne üzerinde çalışıyorsun?" dedi. "Günahkârlar'ın yeni şarkısı mı? Son albümü daha yeni çıkardık. Hiç ara vermez misin sen?"

Eric, kâğıtları ve eşyalarını bir dosyanın içine topladı. "Bu Günahkârlar'ın değil. Sosisli Bağımlısı için."

Brian kahkaha attı. "Yeni grubuna bu adı verdiğine hâlâ inanamıyorum. Neden Sosis Yiyici değil? Belki de Trey..."

Trey ısrarcı ve telaşlı bir sesle, "Hadi, şu eşyaları bagaja koyalım," diye araya girdi. İki gitar kutusuna uzandı ve onları Reagan'a uzattı. Reagan'ın bavullarının büyük olanlarını ve diğer gitar kutusunu da kendisi alarak, Reagan'ı çıka doğru itekledi.

Reagan çıkışa doğru ilerlerken, "Eric'in yeni bir grubu mu var?" dedi.

"Jon Mallory ile birlikte punk/emo/gotik kırması bir şeyler üzerinde çalışıyor. Henüz çok yeniler."

"Peki ya Günahkârlar? Eric gruptan ayrılıyor mu?" diye sordu Reagan. Eric Sticks olmadan Günahkârlar'ı hayal bile edemiyordu.

Trey başını salladı. "Bu onun yan projesi. Günahkârlar ise esas oğlan."

Reagan basamakları indi ve Trey'in, yanına gelmesini bekledi. Otobüsün bagaj bölümüne doğru Trey'i takip etti.

Trey üç gitarı ve bir bavulu buraya sığdırabilmek için bavulları düzenlerken, "Sana hangi gitarı bırakmak istediğini sormam gerekiyordu," dedi.

"Hepsi çok güzeller. Benim yerime sen seçtiğin için minnettarım."

Trey, Reagan'ın eşyalarını otobüsün altına yerleştirdiğinde kapağı kapattı ve Reagan'a uzandı. Onu kendine çekerek öptü.

"Çocukların söylediklerine kulak asma," dedi. Brian'ın imalı *Sosis Yiyici* benzetmesiyle, homoseksüel eğilimlerini Reagan'a belli etmiş olabileceğini düşünüyordu. Henüz bunu Reagan'a söylemeye hazır değildi. Bunu bilmesini istediğinden bile emin değildi. Trey bunu ondan gizlediği için kendini rahat hissetmiyordu, ama erkekler artık ilgisini çekmediği için, Reagan ile olan yeni ilişkisini eski defterlerle bir arada tutmanın hiçbir mantığı yoktu. Eski defterlerin arasında neredeyse bir ordu saklıydı. Birkaç denizci de vardı. "Çok fazla dalga geçiyorlar."

"Şaka yaptıklarım umuyorum. Erkekler işte... Eminim ki Exodus End de çok fazla şaka yapıyordur."

Trey kahkaha attı. "Onlar bizden daha yaygaracıdır."

"Yaygaracı mı?"

"Evet. Az önce beşimizle başa çıkamayacağını düşündüy-
sen, o dördüyle asla başa çıkamazsın."

"Beni hafife alma."

"M.Ö. Günahkârlar bambaşkaydı," dedi Trey. "Geçen yıldan beri epey olgunlaştık."

"M.Ö. Günahkârlar mı?"

"Memelilerden önce."

"Sakin benim yüzümden olgunlaşayım deme," dedi Reagan. Elleri Trey'in arkasına kaydı ve onun poposunu sıktı. "Ben yaramaz çocukları severim. Ne kadar yaramaz, o kadar iyi."

Trey sırttı ve Reagan'ı öpmek için başını eğdi. Bu kadından hoşlandığını biliyordu. Trey'den yaramaz olduğu için hoşlandığını söylese de, onun ne kadar alışılmışın dışında olduğunu bilse, ondan koşarak uzaklaşırdı. Trey yavaş yavaş yaramazlaşacak ve Reagan'ın nabzını yoklayacaktı.

"Geri gelmeniz çok güzel," diye seslendi Sed otobüsün birkaç metre gerisinden. Elinde birkaç tane kahverengi kâğıt rulosu taşıyordu. Jace de onun arkasından yürüyor ve Reagan'ın, Trey'in kışında gezinen ellerini fark etmeden önce Trey'e

gülümseyerek bakıyordu. Trey kızardı ve bakışlarını kaçırdı. Sed, Reagan'a onun Brian olmadığını anlayabileceği kadar uzun baktı. "Brian da burada, değil mi? Onu Los Angeles'ta bırakmadın, değil mi?"

"Otobüste, bebek fotoğraflarıyla Eric'e işkence ediyor," dedi Trey.

Sed gülümsedi. "Ufaklığı kucağıma almak için sabırsızlanıyorum."

"Jess de bebek istediğini söyledi," dedi Trey ve göz kırptı.

Sed'in masmavi gözleri kocaman oldu. "Jess, bebek mi istiyor?" diye sordu nefes nefese kalarak.

"Malcolm'a tamamen âşık olmuş durumda. Jess'in biyolojik saati çok hızlı ilerliyor."

"Benimle dalga geçiyorsun," dedi Sed ve kaşlarını çatı.

"Gerçekten de bir bebek istiyor gibi geldi bana," dedi Reagan.

Sed, Reagan'a ikinci bir bakış attı. "Gitmek üzereyiz. Artık kaybolsan iyi edersin."

Reagan'ın yüzü düştü.

"Siktir Sed," diye homurdandı Trey. "Reagan benimle birlikte."

"Orası belli," dedi Sed.

"Ve benimle birlikte kalıyor," diye ekledi Trey.

Jace, "Ben Jace," diyerek kendini tanıttı ve Reagan'a gülümsedi.

Reagan, "Ah, Tanrım. Çok tatlı," diye bağırdı ve Jace'i sarılamak için Trey'i bıraktı.

Jace kendini Reagan'ın sarılışlarından kurtarmaya çalışırken zincirleri tıngırdadı. Reagan en sonunda Jace'i bıraktı ve ona bir kez daha bakıp tekrar sarıldı.

Trey, Reagan'ın kolunu ekıştirirken, "Jace kendisine dokunulmasını pek sevmez," diye açıklamada bulundu. "Ama ben severim."

"Ah, özür dilerim," dedi Reagan, Jace'i bırakarak. "Sana böyle saldırmak istememiştim. Daha önce gülümsediğini hiç görmemiştim de."

Jace bir kez daha utançtan kıpkırmızı oldu ve bakışlarını yere çevirdi.

"Yani, otobüste mi kalıyor?" diye sordu Sed. Sesi buna hiç de sevinmemiş gibi geliyordu.

"Evet. Ötümüzdeki iki hafta boyunca," dedi Trey.

"Ben Reagan. Exodus End, beni yeni ritim gitaristleri olarak işe aldı."

Sed ve Jace, Reagan sanki kanatlanıp uçacakmış gibi ona bakakaldılar.

"Yok artık?" Sed alışveriş torbalarını Trey'e doğru fırlattı. "Olan biteni daha sonra anlatırsın. Jess'i aramam lazım."

Trey alışveriş poşetlerini, Sed bırakmadan önce yakalamaya çalıştı. Sed otobüse bindiğı sırada cebinden telefonunu çıkarıyordu.

"Biraz dalyarak biri sanırım," dedi Reagan.

"Biraz mı?" dedi Trey.

"Onu tanımaya başladığında, görüldüğünden farklı biri olduğunu göreceksin," dedi Jace. "Yabancılar karşı böyle davranıyor. Kime güvenebileceğini bilmiyor."

"Doğru," dedi Trey. "Onu bu halde görmeyeli uzun zaman oldu. Senin, grupların peşine takılan kızlardan olduğunu sandı."

"Bu onun hıyarın teki olmasını mazur mu gösteriyor?" diye sordu Reagan. Kaşları, griye çalan mavi gözlerinin üzerinde yukarıya kalkmıştı.

"Yakında senin de peşinde dolaşanlar olacak. O zaman, onlar etrafındayken aşağılık biri olmanın neden bu kadar kolay olduğunu anlayacaksın."

"Yani, sen de mi peşinde dolananlara karşı aşağılık bir şekilde davranıyorsun?" diye sordu Reagan.

Trey geri adım atmaya başlamıştı. "Şey, hayır ben..."

"Trey onları sadece seks yapmak için kullanıyor," dedi Jace ve Sed'in arkasından merdivenleri çıktı.

Trey dört tane kocaman ağız tıkacı alacaktı. Grubundaki her koca ağızlı için birer tane.

Reagan, Jace bombayı bırakıp gittikten sonra, Trey'in bir şeyler söylemeye çalışmasını izlerken, gülmek için kendisini zor tuttu. Trey'in seks zaferlerinin uzun listesini hiç umursamıyordu. Yatakta Trey kadar iyi olan birinin daha önceden hiç pratik yapmamış olmasına imkân yoktu. Sahne arkasında neler döndüğü Reagan'ın tahmin etmediği bir şey de değildi. Bu işle uğraşan birkaç tanıdığı vardı. Düne kadar Trey kadar meşhur birini tanıımıyordu ama küçük grupların bile peşinde eğlence için koşan bir sürü kadın vardı.

"Eğer grup elemanların küçük, kirlî sırlarını her açığa çıkardığında böyle üzülsen, kafayı yersin."

Trey bir elini saçlarında gezdirerek gözlerinin önüne düşen tutamları geriye attı. "Üzgün değilim," dedi.

"Bu şeyleri bilmediğimi mi düşünüyorsun?"

Trey'in yüzü düştü. "Hangi şeyleri?"

"Bir sürü kadınla yattığını."

Trey saçını bıraktı ve biraz önceki tutam tekrar gözünün üzerine düştü. Trey'in endişeli hali birdenbire her zamanki, hiçbir şeyi umursamayan tavrına dönüştü. "Kıskanç kızlardan değil misin, yani?"

"Kıskanç biri olsaydım, üç saniye bile senin kız arkadaşın olamazdım. Kadınların sana nasıl baktıklarını görüyorum."

"Gerçekten mi?"

"Onları suçlayamam."

Trey her zamanki seksi sırıtışını takındı ve bu Reagan'ın kalbinin daha hızlı atmasına neden oldu. Fakat Reagan yine de Trey'i kızdırmaktan kendini alamadı. "Bir çift makas alıp, şu saçlarımı kesmek istiyorum."

Trey'in seksi gülümsemesi kayboldu ve gözlerini kaldırıp saçlarına baktı. "Saçlarımı beğenmiyor musun?"

Reagan dudaklarını ısırды ve başını salladı. "Çok seksiler. Onları tutup, seninle yaramaz şeyler yapmam için beni harekete geçiriyorlar."

Trey kahkaha attı. "Bir gün, benimle dalga geçmene alışacağım ve senin şakalarına kanmayacağım."

Reagan abartılı bir surat mimiği yaptı ve "Bütün eğlen-cemi mahvedeceksin," dedi.

Otobüsün motoru çalışmaya başladığında Trey, Reagan'ın elini tuttu. "Benimle dalga geçmeye bayılan altı ya da yedi adamla ufacık bir yerde zaman geçirmenin vakti geldi."

"Bu çok eğlenceli olmalı."

Reagan en üst basamakta duraksadı. Direksiyonun başında cılız, uzun boylu ve sarı mohikan saçlı bir adam oturuyordu. Bu otobüste kaç kişi vardı?

Direksiyondaki adam, "Merhaba," dedi. Sanki derin bir uykudan uyanmış gibi gözlerinden birini ovuşturuyordu. "Gitmek için hazır mıyız?"

"Hadi, hareket edelim," dedi Dave. Tekerlekli sandalyesi katlanmış ve şoför koltuğunun arkasına sokuşturulmuştu. Oturmakta olduğu koltuğun arkasında iki tane metal koltuk değneği vardı.

Reagan elini şoföre uzattı. "Ben Reagan."

"Jake."

"Onunla tanışmak isteyeceğine eminim. Jake bizim gitar teknisyenimiz," dedi Trey.

Jake otobüsün kornasını çalmadan önce, "Ve otobüsün şoförüyüm," diyerek Reagan'ın elini sıktı.

"Tanıştığımıza memnun oldum. Daha sonra seni biraz tanış edeceğim."

"İşte bu harika," dedi Jake.

Reagan otobüsün koridorunda yürüdü ve boş bir koltuk aradı. Sed şoförün yanındaki ikili koltukta oturmuş telefonla konuşuyor ve yüzünde koca bir gülümsemeyle Brian'ın telefonundaki fotoğraflara bakıyordu. "İki hafta sonra evde olacağım. Hapları kullanmayı bırak." Sed sustu. "Eminim." Bir kez daha sustu. "Bir su aygırı kadar kilo alsan bile, yine de seninle evleneceğim. Bebek doğduktan sonra seni diyete sokarım." Sed'in suratı asıldı. Reagan, Jess'in söylediklerini duymıyordu ama bağırımda olduğu kesindi. Sed, "Ne? Ne söyledim ki şimdi?" dedi.

Brian şoförün yanındaki diğer koltukta endişeyle cep telefonuna bakarak oturuyordu. Sed ise etrafa hareketler yaparak, kendisini nişanlısıyla soktuğu bu konuşmanın içinden kurtarmaya çalışıyordu.

Jace geniş koltuğun karşısındaki koltuğa kurulmuştu. O da cep telefonuyla ilgileniyordu; saatte yüzlerce kilometre hızla mesaj yolluyordu ve yine kıpkırmızı olmuştu. Aynı zamanda hem bir sert çocuk gibi, hem de çok tatlı görünüyordu. Reagan bütün yolculuk boyunca onun yanında oturmayı umursamazdı. Jace ile Dave'in arasında Reagan'ın oturabileceği çok dar bir boşluk vardı. Ancak genç kadın onlar kenara çekilip yer açmadan, oraya oturmanın uygun olmayacağını düşündü. Bir tek yemek masasının etrafındaki boş yerler vardı. Otobüs hareket etti ve Reagan sarsılınca Trey onu tutmak için bir elini onun beline koydu.

Reagan yemek yeme bölümüne doğru ilerledi ve Eric Sticks'in karşısına oturdu. Reagan sırtını duvara yaslarlarken, Eric ona gülümsedi. Trey de Reagan'ın yanına ilişti.

Eric'in bakışları, Reagan'ın suratında gezindi. Birkaç dakika sonra, "Seni tanıyor muyum?" diye sordu.

"Ne demek istiyorsun?"

"Exodus End'in yeni gitaristisin. Trey de senin, yeni kız arkadaş olduğunu söyledi. Dare'in yakın arkadaşı mısın, yoksa ünlü biri misin?"

"İkisi de değilim."

"Reagan, Exodus End'in düzenlediği şu 'Yılın Gitaristi' yarışmasına katıldı," diye açıklama yaptı Trey.

"Kazandı mı?" diye sordu Eric.

Reagan başıyla onayladı.

"Ateşli bir piliç kullanarak yeni hayranlar edinmeye mi çalışıyorlar?" dedi Eric.

Trey kollarını Reagan'a doladı ve onu kendisine doğru çekti. "Neden böyle düşündüğünü anlayabiliyorum, ama Reagan'ı gruba kabul ettiklerinde henüz onu görmemişlerdi. Tamamen gitar çalışına göre yani."

"Bir kadının kendi başına kazanamayacağını mı düşünüyorsun?" diye sordu Reagan. Bu işte erkeklerin ağırlıklı olduğunu biliyordu, ama çifte standardı asla kaldıramazdı.

Eric başını salladı. "Aklımdan bile geçmedi. Benim kafamı daha çok Trey'in hiç tanınmayan ve yakında çok ünlü olacak birinin kız arkadaşı olduğunu iddia etmesi karıştırıyor. Sadece Trey'in, kardeşine bir iyilik yaptığını düşündüm."

Reagan, Trey'in elini tuttu ve onun gözlerine baktı. "Neden herkes, senin benden hoşlandığına inanmakta zorlanıyor? Dişlerimde ıspanak mı var ne?" Reagan dişlerini Trey'e gösterdi.

Trey, sanki onun dışlerinden bir şey almış gibi yaptı ve "İşte gitti. Artık birbirimizden hoşlandığımıza inanacaklar," dedi.

Reagan gülümsedi.

Yatak odasının kapısı açıldı ve minyon tipli, sarışın, garson kıyafeti giymiş birisi dışarı çıktı.

Kıyafetin kumaşı pembe çizgiliydi ve kısa eteğin etrafında büzgülü danteller vardı. Eteği dikkat çekiciydi; çoraplarını ortaya çıkarıyor ve bacaklarının üst kısmındaki pembe kurdelelerin görünmesini sağlıyordu. Kıyafetin korsesi dekolteliydi ve kadının göğüslerini mükemmel bir şekilde ortaya çıkarmıştı. Bu, Reagan'ın asla sahip olamadığı bir görüntüydü. Genç kadının platin sarısı saçları toplanmıştı. Eric'in saçlarının uzun kısımlarındaki gibi bir kanarya sarısına boyanmış perçemler yüzünün etrafını kaplıyordu. Kadın masaya doğru süzüldü ve salyaları akan Eric'e menüde neler olduğunu gösterdi.

Reagan, menüyü dikkatle okuyan Eric'in, sakızını şişirerek patlatan ve elindeki kalemin ucuyla kulağının arkasını kaşıyan kadına ilgiyle baktığını gördü.

Kadın abartılı bir Güneyli aksanıyla, "Sana ne getirebilirim, şekerim?" diye sordu.

Reagan başını çevirdi ve Trey'in sırtarak olan biteni izlediğini gördü.

Neler döndüğünden emin değildi. Eric karısının alışılmadık biri olduğunu söylemişti, garson olduğunu değil.

"Bugünün özel yemeği ne?" diye sordu Eric.

"Bugünün özel yemeğinde altmış dokuz var. İstedğin bu mu?" Kadın, kalemiyle not defterinin sayfalarını karıştırdı ve durdu.

"Bugün karnım çok aç. Bence atıştırmalık bir şeyler de alabilirim."

"Ana yemekten önce iştahını açmak için çok şahane elle muamelem var," dedi garson.

"Özel sosla mı servis ediyorsunuz?"

"Tercihe göre soğuk ya da sıcak kayganlaştırmacıyla servis ediyoruz."

"Hmm. Kulağa hoş geliyor. Soğuk kayganlaştırmacıyla elle muamele alayım, arkasından da özel altmış dokuzdan istiyorum. Daha sonrasında da, ekstra soğuk kayganlaştırmacı bir çift çörekle birlikte kalın bir sosis istiyorum."

Rebekah sırttı. "Harika bir seçim, şekerim. Tatlı ister misin?"

Eric, "Tatlıya daha sonra karar vereceğim," dedi. "Ama sen buzdolabından çikolata şurubunu ve kremayı alabilirsin. Bugün kendimi bir sanatçı gibi hissediyorum."

Rebekah, Eric'in siparişlerini elindeki not defterine yazdı ve sonra dikkatini Reagan'a çevirdi. "Sen bir şeyler ister misin, tatlım?"

Reagan'ın gözleri fal taşı gibi açıldı ve Trey kahkahayı bastı. "Bu Eric'in karısı, Rebekah," dedi. "Seninle dalga geçiyor."

"Bu gece Eric'in garsonuyum," dedi Rebekah.

"Ben Reagan."

Rebekah göz kırptı ve kalemmini kulağının arkasına sıkıştırdı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Eric rahatsız edici yüksek bir ses tonuyla, "Hanımefendi," dedi. "Benim atıştırmalığım hazır mı? Neredeyse bir dakikadır bekliyorum."

"Tam şu kapının arkasında, şekerim," dedi Rebekah kocasına. Ardından Reagan'a dönüp, "Daha sonra konuşuruz. Bu testosteron otobüsünde biraz östrojen olması çok hoş," dedi.

Eric koltuktan kalktı ve Rebekah'nın kışına bir şaplak attı. "Bu gece çok iyi bahşiş alacaksın, bebeğim," dedi.

Rebekah baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi ve "Beni tanıyorsun, benim hedefim memnun etmek," dedi.

Eric kollarını Rebekah'nın beline doladı ve onun göğüslerini avuçladı "Seni seviyorum."

Siyah buzdolabının önünde, dolaptan çikolata şurubu şişesini ve kremayı alacak kadar durdular ve ardından kendilerini odaya kapattılar.

Reagan kaşlarını çatı. "Her zaman ona böyle hizmet eder mi?" Bu Reagan'ı ilgilendirmezdi, ama kadının buna izin veriyor olması Reagan'ı düşündürüyordu.

"Bu karşılıklı bir durum. Muhtemelen yarın da Eric giyinip, Rebekah'nun bir fantezisini gerçekleştirecektir."

"Sen de bundan hoşlanıyor musun?" diye sordu Reagan. Eric'in bıraktığı menüyü aldı ve cinsel ilişki listesine baktı. Menüde yazanların sadece yarısını denemişti.

"Rebekah gerçekten de çok yaratıcıdır," dedi Trey. "Ve Eric de ne kadar şanslı olduğunun farkında. Oyunlarına dâhil olmayı umursamıyorum. Eğlenceli görünüyor."

Reagan, menüden bir şey gösterdi ve "Ben bunun ne olduğunu bile bilmiyorum," dedi.

"Bunu sana söyleyebilirim," dedi Trey. Reagan'ın kulağına doğru eğildi ve fısıldadı, "Ama göstermeyi tercih ederim."

"Telefonumu ver, Sed," dedi Brian oturduğu yerden. "Myrna'yı aramam gerek."

"Uyuyor," dedi Sed. "Jessica onun uyuduğunu söyledi."

"İyi miymiş?"

"Myrna iyi. Sadece yorgun. Rahatla, Sinclair."

Brian, Sed'in elindeki telefona vurdu. "Asıl sen rahatla."

Trey, Reagan'a sıkılmış gibi gülümsedi ve oturduğu yerden kalktı. Brian'ın yerdeki telefonunu ve Sed'in telefonunu aldı.

"Hey, telefonla konuşuyordum," diye çıkıştı Sed.

Trey, Brian'a telefonu uzattı. "Uyuyorsa onu arama, dinlenmeye ihtiyacı var," dedi. "Git fotoğrafları Jace ve Dave'e göster. Onlar henüz ufaklığı görmediler."

Brian'ın sinirli bakışları telefonunun ekran koruyucusunu görünce yumuşadı. Sed'in kafasını koparmadan, itişmelerinden rahatsız olup yaptıkları işi bırakan Jace ve Dave'in arasına sıkıştı.

Trey Sed'in telefonunu kulağına götürdü ve Jessica'nın, adeta kulakları cınlatarak "...eğer benden sekiz çocuk bekliyorsan, buna hazırlansan iyi edersin," diyen sesinden ürktü.

"Jess, ben Trey."

"Şimdi de benden saklanıyor mu? Korkak. Benim için onun kafasına bir tane patlatır mısın?"

Trey, Sed'in alnına bir tane patlattı ve karşılığında kasıklarına bir yumruk yedi. "Tamamdır. Dinle, uyanır uyanmaz Myrna'ya Brian'ı aramasını söyler misin? Saatin kaç olduğu ya da sahnede olup olmaması önemli değil."

"Brian nasıl?" diye sordu Jessica.

"Hayal edebileceğinden daha kötü. Sahneye çıkmadan önce nasıl yemyeşil olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Evet."

"Onu binle çarp. Telefonu Brian'a veriyorum. Ona Myrna ve Malcolm'ın iyi olduğunu söylemeyi unutma."

"Myrna bütün gün ağladı. O da ayrılık yüzünden zor zamanlar geçiriyor. Aggie nihayet onu uyutabildi." Eğer Brian bunu duyarsa, Trey onun otobüsü geri çevirip Los Angeles'a geri döneceğini biliyordu. Ama Trey onu suçlamıyordu; Myrna'nın da üzgün olduğunu duymaktan hoşnut değildi. O kadın, Brian'ın her şeyiydi.

"Doğru olan şeyi nasıl söylemen gerektiğini öğrenmek için hukuk okumadın mı?" dedi Trey, Jessica'ya. "Sihrini konuştur."

Trey döndü ve telefonu Brian'a doğru uzattı. Brian, doğumun bütün safhalarını anlatarak, oldukça rahatsız görünen Jace'le birazcık eğleniyordu. "Jess seninle konuşmak istiyor," dedi Trey.

"Bir sorun mu var?" diye sordu Brian.

"Hayır. Her şey harika."

Jace, Trey'e suçlayıcı bir şekilde baktı. Aggie muhtemelen bütün durumu mesaj yollayarak Jace'e anlatmıştı. Brian'ın bunu atlatabilmesi için grubun oturup bir plan yapması gerekiyordu. Brian şimdiden bir sonraki sabah için Los Angeles'a bir gece uçuşu ayarlamıştı bile. Bu adam ne zaman uyuyacaktı?

"Beni Jess'ten kurtardığın için sağ ol," dedi Sed. Koltuğundan kalktı ve kollarını başının üzerinde esnetti.

"Kurtulduğunu pek sanmıyorum," dedi Trey. "Ona saçma sapan şeyler söylemeden önce düşünmeyi öğrenecek misin?"

Sed kollarını indirdi ve omuz silkerek, "Muhtemelen hayır," dedi. Buzdolabına doğru gitti ve kendisine bir bira aldı. Yemek masasının koltuğunda oturan Reagan'a döndü ve "Bira içer misin, Trey'in kız arkadaşı?" diye sordu.

Reagan'ın soğuk tavırları, Trey'in sırtmasına sebep oldu. Çoğu kız, Sed onlarla konuşunca erir giderdi.

"Özür dilerim, adını unuttum," dedi Sed ve tavanı izleyerek boynunun arkasını kaşıdı. "Adım Reagan ve evet, birayı severim."

Sed iki bira kaptı ve koltukta Reagan'ın karşısına oturdu. Şişenin kapağını çevirerek açtı ve Reagan'a barış teklif etti. Reagan tereddüt ederek kabul etti ve biradan bir yudum aldı. Brian'ın geçici olarak sakinleştiğine karar verdikten sonra Trey, koltukta Reagan'ın yanına oturdu ve kulağına, "İstersen dil piercing'imi takabilirim," diye fısıldadı.

"Neden böyle bir şey isteyeyim ki?" dedi Reagan sırtarak.

"Konuşmak mı, yoksa oynamak mı istediğine göre değişir. Piercing'i takınca çok komik konuşuyorum."

"Onu dişlerine değdirerek hepimizi delirtiyor," diye ekledi Sed.

"Piercing takılıyken şarkı da söyleyemiyorum, yani onu sadece özel durumlarda kullanıyorum."

"Ve o deliğin kapanmasını engelleyecek kadar çok fazla özel durumu oluyor," dedi Sed gülererek ve şişe kapağını Trey'e fırlattı. Kapak Trey'in omzuna çarptı.

Trey, Reagan'a uzun uzun baktı. Bütün 'zaferlerinde' bir kez bile onlara ne cevap vereceğini düşünmemişti. Bu hiçbir zaman Trey'in aklına gelmemişti. Reagan'ın üzülmesini ve bu erkek orospuya ortadan kaybolmasını söylemesini bekliyordu, ama Reagan bütün her şeyi sorun çıkarmadan atlatıyor gibiydi.

"Şu piercing'le sanki bir numara yapabiliyormuş gibi konuşup duruyor, ama daha bir şey görmedik." Reagan esnedi ve "Hiç etkilenmiş değilim," dedi.

Sed kahkaha attı. "Bu bir meydan okuma. Buna hazır mısın, Mills?" Birasından bir yudum daha aldı ve başını geriye yaslayarak birayı yutarken gözleri Trey'e odaklandı.

Reagan elini Trey'in kalçasında gezdirdi ve fermuarının üzerinden onu okşadı. "Hiçbir şey yok. Hiçbir hareketlenme yok."

Trey'in kasıklarındaki ani hareketlenme Reagan'ı yalancı çıkarmak üzereydi.

"Eric ve Rebekah çoktan yatak odasını kaptılar," diye hatırlattı Trey. "Benim yatağım iyi bir iş çıkarabilmek için yeterli kadar büyük değil."

"Yatak odasının listesine bu gece için ismini yazdırsan iyi edersin. Ve dilini de ağzının içine sok."

Trey kafası karışmış gibi başını eğdi. "Dilim her zaman ağzımda değil mi?"

Reagan sırtıttı ve birasından bir yudum içti. "Ne demek istediğimi biliyorsun. İddialarını kanıtlamalısın."

Brian oturma bölümünden, "Sed," diye seslendi. "Şişmanlamasıyla ilgili yorum yaptığın için Jess ona beş orgazm borçlu olduğunu söylüyor. Aynı zamanda da seni bir sebepten ötürü seviyormuş ve seninle daha sonra konuşacakmış."

Sed sırtıttı. "Bazen sırf beni 'cezalandırması' için onu kızdırdığımı hâlâ anlayamamış mı?" Ceza kelimesini söylerken parmaklarıyla tırnak işareti yapmıştı. "O kadınla seks yapmak bir ayrıcalıktır, ceza değil."

"Düğün ne zaman?" diye sordu Reagan.

Sed sanki bir hesap yapar gibi kaşlarını kaldırarak tavana baktı ve "Seksen yedi gün sonra," dedi.

"Özel bir şeyler yapacak mısınız?"

"Nereden bileyim. O işlerle annelerimiz ilgileniyor. Benim görevim smokinle gelip birkaç yemini tekrar etmek. Annem törenin geleneksel ve unutulmaz olması için uğraşıyor. Jess'in annesi de Hollywood'da yılın olayı olması için uğraşıyor. Yani düğünün büyük bir kısmıyla annem, resepsiyon kısmıyla da Jess'in annesi ilgileniyor. Düğünde neler olacağına dair hiçbir fikrim yok. Şu an turnede olduğum için çok mutluyum ve birçok saçma sapan işten kaytarabiliyorum."

"Bence Jessica düğün yapmadan evlenmeye hazır," dedi Trey. "Bütün bu düğün olayı konusunda çok stresli görünüyor."

Sed biray ı ağızına götürürken yarı yolda duraksadı. "Muhtemelen bu fırsatı kaçırmamalıyım, ama daha sonra kocaman bir düğün yapmasına izin vermediğim için bana çok kızar."

Sed, Jess'e çaktırmadan onunla nasıl başa çıkması gerektiğini biliyordu. Bu çok iyi bir şeydi çünkü eğer Jessica, Sed'in onu yatıştırmak ya da kızdırmak için bu kadar çaba harcadığını bilse, bu onu daha çok sinirlendirirdi. Bu adam görünüşünden daha akıllıydı.

"Asla evlenmeyeceğim," dedi Reagan. "Demek istediğim, ne anlamı var ki? Sanırım, siz beraber çocuk yetiştirmek istiyorsunuz..." dedi ve Trey'e baktı. "Sen ne düşünüyorsun?"

Trey oturduğu yerde rahatsız bir şekilde kıpırdandı. "Şey, bu değişir. Annemle babam otuz yıldır mutlu bir şekilde evliler."

"Benimkiler de," dedi Sed.

"Eric'in anne babası gibiler de var. Babasının kim olduğunu bile bilmiyor. Annesi o daha ufacık bir çocukken babasını terk etmiş. Evliliğin bu durumda bir farklılık yaratabileceğini sanmıyorum. Jace'in anne babası öldüğü için onun ailesiyle ilgili bir şey bilmiyorum. Ve bir de Brian'ın ailesi var, iyi anlaşıyorlar, ama anne babalık yeteneklerine bir baktırmak gerekir." Trey omzunun üzerinden, koltukta oturan ve boşluğa bakan Brian'a baktı. "Bazı insanlar evlenmeli. Brian evlenmeli. Ama diğer çiftler? Bundan pek emin değilim."

"Bence evlilik önemli," dedi Sed. "Elbette ki, doğru kadınla."

"Eric ve Rebekah acele ettiler, ama yürütüyorlar. Bence evlilik onlar için kaçınılmazdı. Ve Jace..." Trey'in bakışları sessiz bas gitaristlerine kaydı. "Jace, Aggie'ye evlenme teklif etti ve Aggie de kabul etti, ama bu işi resmiyete dökmek için acele ediyor gibi görünmüyorlar. Yani bence bu değişken bir şey. Çocukların büyürken düzenli bir evde yaşaması iyi bir şey olsa da, bütün çiftler evlenmek zorunda ya da evlenseler iyi olur diyemiyorum."

"Bekâr anne babalar da iyi iş başarabiliyorlar," dedi Reagan.

Trey içten içe irkilerek, bir kolunu Reagan'ın vücuduna doladı. Reagan'ın, babası tarafından tek başına yetiştirildiğini unutmuştu. "Bunu yapamayacaklarını söylememiştim. Neden evlilik hakkında düşünüp duruyorsun?"

"Herkes bunun hakkında konuşuyor," dedi Reagan ve yüzünü Trey'in omzuna doğru çevirdi. "Güven bana, en sevdiğim konulardan biri değil."

"Yani benimle evlenmeni istesem 'hayır' mı derdin?"

"Reagan başını kaldırıp Trey'e baktı. Gözleri kocaman açılmıştı. "Sen evlenme teklif etmezsin."

"Haklısın. Hiçbir kadına dilimin ne kadar güçlü olduğunu göstermeden evlenme teklif etmem."

Reagan kahkaha attı ve Trey'e doğru rahat bir şekilde yaslandı. Evet, evlilik sohbeti Trey'i de huzursuz etmişti. Trey bir kez daha aynı şekilde düşündükleri için sevindi. O sırada telefonu çaldı. Telefonu gizlice cebinden çıkardı ve ekranını dik katli bir şekilde Reagan'dan gizleyerek kimin aradığına baktı. Arayan numaranın Dare olduğunu görünce şaşırdı. Normal şartlarda onu aramak kardeşinin pek huyu değildi. Ayrıca daha bu sabah görüşmüşlerdi. Muhtemelen geyik muhabbeti yapmak için aramıyordu.

"Ne oldu?" diye telefona cevap verdi Trey.

"Reagan orada mı?" diye sordu Dare.

"Hayır, onu jetin banyosunda baygın bir halde bıraktım."

"Telefonu ona ver. Sam çok sinirlendi ve ben de onu uyarmanın iyi bir fikir olduğunu düşündüm." Sam, Exodus End'in menajeri idi. Trey, Reagan'ın henüz Sam ile tanışmadığından emindi.

"Neden sinirlendi ki?"

"Reagan, Sam'in reklam kampanyası. Reagan sizinle birlikteyken, onun reklamını yapması çok zor."

"Geri dönmesi mi gerekecek?"

"Bırak da Reagan ile konuşayım."

Trey telefonu Reagan'a uzattı. "Dare seninle konuşmak istiyor."

Reagan, Trey'e kafası karışmış bir halde baktı ve telefonu aldı. Trey, onun Los Angeles'a dönme fikrinin, neden karnına ağrılar soktuğunu bilmiyordu.

"Sam'e benim numaramı ver, ben onunla konuşurum," dedi Reagan. Dare'in numaray ı not aldığından emin olana dek, kendi telefon numarasını birkaç defa tekrarladı. "Haber verdiğin için teşekkürler." Reagan, Dare'in söylediğ i bir şeye kahkaha attı. "Sanırım onunla başa çıkabilirim. Tekrar Trey ile konuşmak istiyor musun?" Trey'e gülümsedi ve Dare'e veda etmeden önce başını salladı. Konuşmayı nasıl bitireceğ ini düşünüyordu. Ancak Trey telefonu onun elinden kaparak cebine tıkt ırdı.

"Los Angeles'a geri mi dönüyorsun?"

"Buradan halledebilirimsem dönmeyeceğ im. Bu adam bana giysiler giydirip, fotoğraflarımı çekerek Exodus End'in yeni kadın gitaristi olarak tanıtmak ve bir reklam kampanyası yürütmek istiyor." Kocaman mavi gözlerini devirdi. "Teşekkürler ama almayay ım."

"Muhtemelen bunu yine de yapmak durumunda kalacaks ın."

Reagan burun büktü ve "Bu insanlar erkek Fatmal ığ ın nesini anlamıyorlar? Üstüme titrenilmesinden hoşlanmıyorum," dedi.

"Bahse girerim, işleri yoluna koyars ın," dedi Sed. Otobüste herkese duyurmadan muhabbet etmek imkâns ızdı.

Reagan'ın Sed'e fırlatt ığı bakış, onun düşüncesini bir komp ıman olarak algılamad ığı nı açıkça belli ediyordu.

"Karım elle işlenmiş korseler yapıyor," dedi Jace. "Eğ er istersen, sahnede giymen için sana da giysi yapmaktan mutluluk duyacağı na eminim."

"Karın mı?" dedi otobüsten birkaç ses koro halinde.

"Kız arkadaş ım, nişanlım. Kad ınım. Ne derseniz deyin," dedi Jace.

"Korse giyebilecek bir vücudum olduğ unu düşünmüyorum," dedi Reagan.

Reagan ile aynı fikirde olmadıklarını belli eden mırıldanmalara rağmen herkes onun buz gibi bakışlarından kaçmak için başka bir yerlere baktı.

"Ateşli hatunluğun hangi kısmını anlamadın?" dedi Trey. "Bence senin üzerine daha çok titremeliyim."

Reagan'ın telefonu çaldı ve midesi gerginlikten kıpır kıpır olmaya başladı. Oturduğu yerden kalkmak için Trey'i itti. "Telefonla banyoda konuşacağım," dedi ve otobüsün arkasındaki küçük kabine koşturarak kapıyı kapattı.

Telefonu cevaplarken Reagan'ın elleri titriyordu. Exodus End'in menajeri aradığı için, sakın davranmaya çalışıyordu ama bu düşünce gerçeklikten çok uzaktı. Eğer Sam Reagan'ın görüntüsünden faydalanmak istiyorsa, kesinlikle hayal kırıklığına uğrayacaktı. Reagan'ın güzellik abidesi gibi görünmek gibi bir isteği yoktu. Reagan sadece gitar çalmak istiyordu. Bazen fena halde, erkek olarak doğmuş olmayı diliyordu.

"Alo?" dedi sesinin titremediğini umut ederek.

"Reagan Elliot ile mi görüşüyorum?"

"Evet."

Telefondaki ses güldü. "Dare'in bana doğru numarayı verdiğinden emin değildim. Benimle dalga geçmeye bayılır. Ben Sam Baily, senin menajerinim. Yani, Exodus End'in menajeriyim."

Reagan'ın bir menajeri vardı. Hayatındaki bütün bu değişiklikler ona birazcık ağır gelmişti. Tuvaletin kapağını kapadı ve oturdu. "Dare, Günahkârlar ile turneye çıkmamın senin hoşuna gitmediğini söyledi."

"Günahkârlar ile bir sorunum olduğundan değil. Senin bir kadın olduğunu yeni öğrendim. Bu yarışmaya daha iyi bir son düşünemezdim. Hayranlar buna bayılacak."

"Buna gerçekten inanıyor musun? Metalcilerin kadın bir gitaristi ciddiye almaları zordur. Belki de beni bateri takımının

arkasına gizlemek en iyisidir, böylece orada olduğumu bile bilmezler." Reagan insanların onu önce bir kadın, daha sonra da müzisyen olarak algılamasından nefret ediyordu. Bu yarışmanın körlemesine yapılmasına bayılmıştı. Eğer bir kadın olduğunu biliyor olsalardı, onu eleyeceklerinden emindi. Ve eğer bunu bilerek onu seçseydiler, Reagan da her zaman onu müziği için mi, yoksa kıçıyla ilgilendikleri için mi seçtiklerini merak edecekti.

"Şaka mı yapıyorsun, bebek? Bunu her açıdan yayacağız. Grup senin hem müzisyen, hem de performans sanatçısı olarak gerçek bir yıldız potansiyelin olduğunu düşünüyor."

Reagan kaşlarından birini parmağıyla sıvazladı. "Beni sahnede hiç görmediler ki."

"Grup tecrübesi, demek ki. Her neyse bebeğim, olabildiğince çabuk bir şekilde buraya gelmen lazım. Bazı randevular ayarlayacağım. Moda danışmanı. Kuaför. Makyöz."

"Ben o tip şeyleri seven kadınlardan değilim," dedi Reagan.

"Endişelenme. Bunların hiçbirine para ödemeyeceksin."

"On üç gün boyunca Los Angeles'ta olmayacağım," dedi Reagan. "Ve daha sonra da grupla konser için provam var. Bunun programıma uyacağını pek sanmıyorum."

"Uyduracaksın, Reagan." Sam'in sesi birdenbire sertleşti. "Bu imzaladığın kontratta yazıyor."

Reagan muhtemelen o kontratı imzalamadan önce bir avukata danışmalıydı. Orada beyninin bir çiborg'un* bednine transfer edilmesi gerektiği bile yazıyor olabilirdi. "Los Angeles'a gelene kadar beklemek zorundasın. Teknik olarak konuşmak gerekirse, kontratım o zamana kadar başlamıyor."

Sam bir süre sessiz kaldı. "Keyfin bilir. Sen dönene kadar işleri ayarlamam gerek zaten. Programını şimdiden yap-san iyi edersin."

* İnsan ve robot karışımı sibernetik organizmalara verilen genel isim. (Ed.)

"Grubu böyle bir yarışma için nasıl ikna ettiğini bilmiyorum ama yarışmayı düzenlediğin için sana teşekkür etmeliyim."

"Bazen çok ikna edici olabilirim."

Reagan onun ne ima ettiğini anlayamadı. "Her neyse, yine de teşekkür ederim."

"Gerek yok. Bizi hayal kırıklığına uğratma yeter."

"Elimden geleni yapacağım."

"Elinden geleni yüzde on arttır," dedi Sam. "Turne için bir şeye ihtiyacın olursa ya da Los Angeles'a erken dönmeye karar verersen, beni ara."

Telefonu kapattıktan sonra Reagan orada uzunca bir süre oturdu. Kalbi çok hızlı çarpıyordu. İnsan elinden gelenin yüzde on daha fazla nasıl yapabiliirdi ki? Tabii başlangıçta kendini sınırlayarak, elinden gelenin daha azını yapmamışsa. Reagan asla kendini sınırlamazdı. Bu onun hayaliydi. Başarılı olacaktı. Elinden gelenin en iyisi, yeterli olacaktı. Ve eğer yeterli olmazsa, Reagan yeni bir iş bulabilirdi. Çok güzel kahve yapabiliyordu mesela.

Reagan orada otururken, Exodus End ile kontrat imzalarak ve Günahkârlar ile turneye çıkarak doğru bir karar verip vermediğini düşünüyordu. Bu onun için çok büyük bir fırsattı. Belki biraz fazla aceleci davranmıştı. Zihinsel olarak buna hazır olduğundan emin değildi.

Kapıya vurulması, onu derin düşüncelerinden uyandırdı.

Birdenbire ayağa kalkarak kapıyı açtı. "Özür dilerim," dedi. "Banyoya çöreklenmek istememiştim." Trey, yüzünde şeytani bir sırıltıyla kapı eşiğinde duruyordu.

Reagan'ın dışarı çıkmasına izin vermek yerine, onu küçük banyonun içine tıktı ve kapıyı kapadı.

"Ne dedi?" diye sordu Trey. Sesi biraz garip çıkmıştı. Reagan nedenini anlayamadı. Belki de banyonun akustığı yüzündendi.

Reagan musluğa yaslandı ve Trey'e baktı. "Los Angeles'a geri döndüğümde beni bir seks objesine çevirecekler."

"Bu seni rahatsız ediyor mu?"

Reagan bakışlarını yere çevirdi. "Bilmiyorum."

"Eğer Sam yapmak istemediğin bir şey için seni zorlarsa, bunu Dare'e söyle. Dare onunla nasıl başa çıkacağını bilir. Ve eğer Dare seni dinlemezse, beni dinleyeceğine garanti veririm."

Trey, Reagan'ın tişörtünü çekerek çıkardı. Ancak Reagan pek sevişecek havada değildi. En azından Trey başını eğip, Reagan'ın meme ucunu emene kadar değildi. Reagan, hassas meme ucunda sert bir şeyler hissetti ve inleyerek Trey'in saçlarına yapıştı. Bu, Trey'in sesinin neden garip çıktığını açıklıyordu. Reagan için dil piercing'ini takmıştı.

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin misin?" diye fısıldadı Reagan.

Trey başını kaldırdı ve gürültülü bir şapırtıyla Reagan'ın göğsünü serbest bıraktı. "Biraz kafanın dağılmasına ihtiyacın var diye düşündüm."

Reagan, onun ikinci adının Dikkat Dağıtıcı olduğuna emindi. Trey, başını genç kadının diğer göğsüne doğru eğdi. Reagan onun, demir parçası yüzünden sertleşmiş göğüs uçlarını sıvazlamasını seyretti. "Trey. Trey," diye mırıldandı. "İkinci adın ne?" Reagan birdenbire, Trey ile ilgili her şeyi bilmek istediğini fark etti. En sevdiği rengi, ayakkabı numarasını, mezuniyet balosuna kiminle gittiğini...

Trey başını kaldırdı ve Reagan'a sırtıttı. "Sana bunu söylemeyeceğim. Yoksa gülersin."

"Gülmeyeceğim. Söz veriyorum. Seninle ilgili daha çok şey bilmek istiyorum." Ama yaptığı şeyi bırakmasını da istemiyordu. Reagan, Trey'in başını iki eliyle tuttu ve ağzını göğüslerine doğru çekti. Trey, elleri Reagan'ın beline doğru hareket ederken, onun hassas göğüs uçlarını emmeye başladı. Aman

Tanrım, bu metal parçası klitorisinde kim bilir nasıl bir his verirdi? Reagan ellerini aşağıya indirdi ve sabırsızca pantolonunun düğmelerini çözdü. Pantolonunu kalçasından bileklerine kadar indirdi ve hızlıca çıkarıp bir kenara itti.

Trey, Reagan'ı kaldırıp tuvaletin üzerine oturttu. Reagan'ın vücudunu sert bir titreme aldı. Trey onun göğüslerinden aşağıya doğru hareket etmeye başladı. Trey'in dudakları, dili ve o metal parçası, Reagan'ın vücudunda kavurucu bir zevk izi bırakıyordu. Trey emdikçe ve karnının alt taraflarını yaladıkça Reagan'ın karnı kasılıyordu.

"Sol," diye fısıldadı Trey.

"Sol mu?" Reagan onun söylediğine bir anlam verememişti.

"İkinci adım, Sol. Güneş demek," dedi Trey.

Reagan kıkırdadı.

"Sana güleceğini söylemiştim. Babam efendi bir adammış ve annem de çiçek çocukmuş. Benim ve Darren'ın korkunç ilk adlarımızı babam koymuş. Annem de saçma sapan ikinci adlarımızı koymuş."

"Darren mı?"

"Dare," diye düzeltti Trey.

"Ama Trey korkunç bir isim değil ki?"

"Terrance korkunç bir isim."

"Hayır, kötü değil. En azından size iki cumhurbaşkanı'nın adını vermemişler."

"Eğer ikinci adının Bush olduğunu söylersen, ilişkimize devam edebileceğimden emin değilim."

"Hayır, Bush'tan daha da kötü."

"Çoğu şey Bush'tan daha kötüdür," dedi Trey ve parmaklarını Reagan'ın kasıklarındaki tüylerin arasında gezdirdi.

Reagan, Trey'e bir tokat patlatarak sırtıttı. "Seni yaramaz."

"Bana adını söylemezsen konsantre olamam. Cumhurbaşkanlarının isimlerini düşünüp duruyorum. Kennedy mi? Reagan Kennedy tatlı bir isim."

"Keşke Kennedy olsaydı."

"Johnson mı? Bu da en az Bush kadar iyi aslında." Trey başını kaldırıp ona baktı; yüzü kızarmıştı. "Yani eğer erkekleri seviyorsan, ki ben pek sevmem, ama muhtemelen sen seviyorsundur."

Reagan bir eliyle ağzını kapadı ve "Eisenhower," dedi.

Trey kıkırdadı. "Buna inanmamı beklemiyorsun, değil mi?" Reagan eliyle Trey'in ağzını kapamaya çalışıyordu.

"Sana bir ara kimliğimi gösteririm. Babam tipik bir cumhuriyetçidir. Bize hangi ismi verdiği de asla annemin umurunda olmadı. Anne babalar ile ilgili daha sonra konuşabilir miyiz? Bu konu hevesimi tamamen kaçırıyor."

Reagan ellerini hareket ettirdi ve Trey'in başını aşağıya doğru itti. Dilindeki takıyla neler yapabileceğini görmek istiyordu. Bu şimdiye kadar yaptıkları en seksi konuşma değildi.

"Adımla ilgili bir daha şikâyet etmeyeceğim, Reagan Eisenhower Elliot."

"Şikâyet etmek için yeteri kadar sebebiniz yok, Terrance Sol Mills."

Trey ürperdi. "Artık bütün sırlarımı biliyorsun, bu yüzden sonsuza dek benimle kalman gerek."

Reagan kahkaha attı ve parmaklarını Trey'in ipeksi saçlarında gezdirdi. "Bütün sırlarını öğrenmek için ömrümün yeteceğini sanmıyorum, Trey Mills."

"Beni terk etmemen için bir sebebin daha var," dedi Trey ve dudaklarını Reagan'ın göbeğinde dolaştırdı. Genç kadının tenindeki bütün tüyler diken diken oldu. "Çok güzel bazı sırlarım vardır."

Trey, Reagan'ın göbeğinin alt tarafını emdi. Dilindeki metal top ile, kalçalarının arasındaki şişkinliğin etrafında daireler çiziyordu. Dilinin ucuyla klitorisine dokunduğunda, Reagan dişlerinin arasından derin bir nefes aldı. Beklemek Reagan'ı öldürüyordu. Trey, Reagan'ın ihtiyacını gidermekten çok, sanki daha çok arttırıyormuş gibiydi. Trey'in dudakları tekrar Reagan'ın göbeğine doğru kaydı. Göbek deliğinin altındaki noktayı emmesi Reagan'ı baştan çıkarıyordu.

"Trey, Trey," diye inledi.

"Hmm," diye mırıldandı Trey. Diliyle, Reagan'ın göbek deliğinin altındaki izi takip etti ve teninde hassas bir nokta buldu. O noktayla oynaması, Reagan'ın başını deli gibi sallamasına neden oluyordu. Trey artık hızını biraz yavaşlatabilirdi.

Reagan'ın parmakları Trey'in saçlarında dolaştı ve başını aşağıya doğru bastırdı. Trey, Reagan'ın onu yönlendirmesine izin verdi. Dili Reagan'ın kadınlığının kabarık dudaklarında ve zonklayan klitorisinde çalışıyordu. Hassas et parçasını sertçe emerek piercing'ini onun klitorisine sürttü. Orgazm git gide yaklaşıyordu. Reagan buna karşı savaşıyor, daha fazlasını istiyordu. O kadar iyi hissediyordu ki, bunun sona ermesini istemiyordu. Trey'in dili birkaç santim daha aşağılarda olsa kendini nasıl hissedeceğini merak etti. Reagan, Trey'in başını aşağıya doğru bastırdı ve Trey onun klitorisini serbest bıraktı. Dilini farklı bir şekilde hareket ettirmeye başladı. Reagan'ın hareketlerini takip ediyor ve sonra da diliyle derine giriyordu. Daha derine iniyordu. Trey'in yumuşak dili ve bu sert metal topun verdiği hisler arasındaki fark, Reagan'ın suratından belli oluyordu. Trey, Reagan onu yönlendirmeden birkaç santim daha aşağılara kaydı, dilindeki topla anüsün etrafında geziniyordu. Birleşme yoktu, sadece onu yüzeysel olarak uyarıyordu. Reagan titredi.

Reagan anal oyunlara pek düşkün değildi, ama buna rağmen harika hissediyordu. Trey kabarmış dudaklardan birini dişledi ve ağzıyla emdi. O metal topa, önce yüzeyi yavaşça ovalaması ve sonra hızlanması her dokunuşta Reagan'ı daha da heyecanlandırıyordu. Trey aynı şeyleri diğer dudakta da tekrarladı ve daha sonra tekrar Reagan'ın klitorisine odaklandı. Trey'in dilinin dokunuşları, Reagan'ı uçurumun kenarlarında gezdiriyordu. Reagan tam boşalırken, Trey iki parmağını Reagan'ın kadınlığına soktu. Parmaklarını deliği genişletircesine çeviriyor, Reagan'ın kasılan kaslarını zorluyordu.

Reagan, titremeleri geçtiğinde, Trey'in saçlarını çektiğini ve küçük odada küfürler savurduğunu fark etti. Reagan'ın tezgâha ve arkasındaki aynaya yaslanan vücudu rahatlamıştı. Trey'in saçlarını serbest bıraktı ve elleriyle adamın saçlarını düzeltti.

"Özür dilerim," diye mırıldandı. "Kendimi kaptırmışım."

Trey göbeğine doğru Reagan'ı yaladı ve yukarı doğru hareket ederken yüzüne bakabilmek için başını yana çevirdi. "Bütün olay da bu zaten." Reagan'ın göğüs ucuna yumuldu. Reagan'ın en hassas noktasını dünyadaki en sevdiği metal parçasıyla emmek, ona büyük haz veriyordu. Parmakları ise aynı ritimle Reagan'ın vücuduna girip çıkıyordu.

"Sana bir şey söyleyebilir miyim?" diye sordu Trey.

"Evet. Elbette."

"Daha önce hiç prezervatifsiz seks yapmadım."

Reagan gülümsedi. "Bu çok güzel. Çok sorumlucu bir hareket."

"Sen yaptın mı?"

Reagan utancın yüzünü ısıttığını hissedebiliyordu. "Şey, sadece düzenli erkek arkadaşım ile yaptım. Tabii ikimiz de doktora gittikten sonra. Bu seni rahatsız eder mi?"

Trey başını salladı. "Beni düzenli erkek arkadaşın olarak görüyor musun?"

Demek olay buydu. "Evet. Sanırım. Görüyorum."

"Benimle doktordan bir randevu almak ister misin?"

Reagan başını evet anlamında salladı.

Trey sırttı. "Güzel, çünkü prezervatif getirmeyi yine unuttum. Bu sürekli olmaya devam ederse, kalıcı ereksiyonla yaşamaya alışmam gerekecek."

Reagan kahkaha attı ve Trey'e sarıldı. "Bence bu, o kadar da kötü bir şey değil."

12. Bölüm

Reagan ellerini Trey'den çekemiyordu. Trey'i daha önce sayısız defa Günahkârlar konserinde, kalabalığın içinde izlemişti. Bu yüzden ne ile karşılaşacağını biliyordu ama Trey'in konsere hazırlanmasını izlemek, bu adamın sahnedeki kimliğine bambaşka bir boyut katıyordu. Trey bütün küpelerini ve piercing'lerini taktı, ama dilindeki piercing'i çıkardı. Saçlarına her zamanki gibi, kâküllerinden birinin gözlerinin üzerinde durması için jöle sürdü, ama ufak bir bukleyi havaya dikti. Reagan onun gömleğinin düğmelerini iliklemesini ve pantolonunu giyişini seyretti. Deri bilekliklerini ve zincir kolyelerini takmasına yardım etti. Trey, kalçasından sarkan halkaya gümüş bir zincir daha taktı. Kahretsin, Trey'in siyah converse ayakkabılarının içindeki beyaz çorapları onun kendine özgü imajının bir parçasıydı ve Reagan'a erkek arkadaşının gerçekte kim olduğunu hatırlatıyordu; Trey Mills. Şu ünlü Trey Mills. Trey'in pantolonunun kasık kısmının hemen altındaki bir yırtık, durmadan Reagan'ın dikkatini çekiyordu. Eğer parmağını bu delikten içeri sokarsa, ki bunu defalarca yapmıştı, Trey'in ipek siyah boxer şortuna ulaşabilirdi. Sahne arkasında, kızlar lolipopunu yalayan ve gergin bir şekilde parmaklarının üzerinde zıplayan Trey Mills, adeta yürüyen bir afrodizyaktı.

"Seni yine arzuluyorum," diye mırıldandı Reagan, Trey'in kulağına. İki eliyle de Trey'in siyah deri kemerini tutuyordu. Kemerin üzerinde boylu boyunca gümüşten delikler vardı, bu da Reagan'ın aklına bir fikir getirdi. "Bu kemerle seni yatağa bağlayıp, saatlerce seninle oyun oynayabilirim."

Trey lolipopunu ağzından çıkardı ve "Neremle oynayacaksın?" diye sordu.

"Her yerinle."

"Ayak parmaklarımla da mı?"

"Özellikle ayak parmaklarınla."

"Eğer kölelik oyunlarına ilgin varsa, gidip Jace'ten bazı şeyler ödünç alabiliriz. Sanırım bazı eşyaları hâlâ otobüste."

"Jace mi?"

"Evet, yatak odasında tam bir hayvandır. Jace ve Aggie turnede değilken, başka çiftlere kölelik konusunda ders veriyorlar. Gerçekten yaramazlık yapmak istiyorsan, bana haber ver. Bir randevu ayarlarım. Bodrumlarında bir zindanları bile var."

Reagan'ın kaşları çatıldı. "Aggie'nin korse yaptığını sanıyordum."

Trey sırıttı. "Çok yetenekli bir kadın. Aynı zamanda da dans ediyor."

"Artık dans etmiyor," dedi Jace. "En azından profesyonel olarak."

Jace çok sessizdi. Reagan onun yanlarında olduğunu fark etmemişti bile. Jace'in platin sarısı saçları diken diken yapılmıştı. Açık renk saçlarına tezat koyu renk sakalları yeni tıraş edilmişti. Her zamanki gibi siyah deri ceket, beyaz tişört ve rahat bir mavi kot pantolon giyyordu. Siyah botları, siyah deri kemeri ve sağ bileğindeki geniş deri bilekliğiyle dış görünüşü daha çok bir motorcuya benziyordu. Reagan, Jace'in başka bir şey giydiğini görmemişti. Onun deri ceketini ve botlarını yatarken de giydiğinden şüpheleniyordu. Daha önce Günahkârlar'ın konserlerinde defalarca bulunmuştu ve Jace her zaman sahnenin geri tarafında duruyordu. Reagan artık Jace'i daha iyi tanıyor ve onun çekingen biri olduğu için bu şekilde davrandığını anlıyordu. Jace'in, Reagan'ın bir türlü anlayamadığı sert bir tarafı da vardı ve Jace yatak odasında

baskın biriye, bu biraz daha anlaşılır bir durum olurdu. "Senin sen onun tek seyircisisin," dedi Reagan.

Jace ürperdi ve gözleri bulutlandı. Lanet olsun, sinirlendiğinde Jace'in ne kadar seksi biri olabileceğini sadece hayal edebiliyordu. Reagan, zaten Trey tarafından yeteri kadar tahrik ediliyordu, Jace'in de onu tahrik etmesine ihtiyacı yoktu.

"Aggie yatak odamıza bir striptiz direği yaptırmak için ısrar etti," dedi Jace. "Olayın benimle hiçbir ilgisi yok."

"Eminim ki, her şeyin seninle ilgisi vardır," dedi Trey ve Jace'in koluna bir yumruk attı.

Brian'ın karısı seks profesörüydü, Sed'in sevgilisi magazin güzeliydi, Eric'in karısı onun istediği kıyafetleri giyiyordu ve Jace'in de yatak odasına dans direği ve bodruma zindan yaptıran bir kadını vardı. Reagan gruptaki sekse en düşkün adamla çıkıyordu. Trey muhtemelen Reagan'ın seksteki becerilerini yeterli bulmazdı. Reagan'dan bir hafta içinde sıkılırdı. Reagan kendine bir B planı yapsa çok iyi ederdi.

"Hey, Jace," dedi Reagan. "Trey ile birlikte zindanında bir seans için randevu istiyoruz."

"Trey acı çekmekten nefret eder," dedi Jace.

Trey lolipopunu emdi ve Reagan bir anlığına, otobüsün banyosunu ve Trey'in ona diliyle yaptığı şeyleri hatırladı.

"Çok haklı. Acıyı pek sevmem."

"Seanslarında sadece bu mu var? Acı mı?" diye sordu Reagan.

"Seanslarım mı?" diye sordu Jace. Reagan ortamın loşluğu yüzünden pek emin olamıyordu, ama Jace'in yüzünün kızardığına dair bir hisse kapıldı. Jace daha önce birçok kez kızarmıştı ve tehlikeli, sert çocuk görüntüsü böyle zamanlarda yumuşayarak onu çok tatlı gösteriyordu. "Evet, acı çeken taraf genelde ben oluyorum, ama size gösterebileceğimiz başka

şeyler de var. Aggie'ye mesaj yollayıp, Los Angeles'a döndüğü-müz hafta boşluğu olup olmadığına bakmasını sorayım mı?"

Reagan sesinin kendinden emin bir şekilde çıktığını umut ederek, "Evet, denemek isterim," dedi.

Trey her iki kolunu da Reagan'a doladı ve onu kendine doğru çekerek, sımsıkı sarmaladı. Kulağına eğilip, "Benim için yeterli olmadığımı düşünerek endişelenmiyorsun, değil mi?" diye fısıldadı.

Reagan bunu o kadar belli ediyor muydu? "Birazcık," diye itiraf etti.

"Seks ile ilgili hayal edebileceğin aşağı yukarı her şeyi denedim."

Reagan birden üzüldü. "Ya!"

"Eğer yeni şeyler denemek istiyorsan, katılmayı çok isterim, ama bunu benim için yapma."

"Benimleyken canımın sıkılmasım istemiyorum."

Trey gülümsedi ve burnuyla Reagan'a dokundu. "Bunun imkânı yok."

Reagan ona inanmıyordu.

"Benim ilgimi çekmek için yapabileceğin bir şey daha var," dedi Trey.

Reagan, Trey'e baktı. Sahne arkasındaki karanlık ortamda Trey'in yüz ifadesini tamamen görebilmeyi diledi. "Nedir?"

"Benimle ışıklar açıkken seviş ki, gözlerine bakabileyim."

Reagan kahkaha attı. "Bu neredeyse romantikti, Trey."

Trey başını yana yatırdığında, gözlerinde haylaz bir bakış vardı. Reagan bu bakışa alışkındı ve onun ne kadar karşı konulmaz olduğunu biliyordu. "Mumlarla daha romantik olur mu dersin? Genelde, seks yaparken partnerlerimin gözüne bakmam."

"Neden?"

"Bu onlara âşık olmama neden oluyor."

Reagan kahkaha attı ve Trey'in göğsüne vurdu. "Evet, bu doğru, Trey."

Sahnenin yan tarafından birisi, "Otuz saniye," diye anons etti.

Trey, Reagan'ı öptü ve birisinin ona doğru uzattığı kırmızı-beyaz gitarı alarak, askısını başından geçirdi. Ekipten birisi gitarın askısına takılı olan kablolu alıcıyı kontrol etti. Ekip elemanının hafifçe omzuna vurmasıyla, Trey sahne merdivenlerinde duran Brian'ın yanına doğru hareketlendi. Ona, Reagan'ın duyamadığı bir şeyler söyledi ve Brian da başını salladı.

Trey kulaklıkları kulağına taktı ve birkaç saniye sonra basamakları çıkarak, hızla sahneye daldı. Jace de onu takip etti ve son olarak Brian sahneye çıktı. Reagan, sahneye çıkmak için sırasını bekleyen Sed'in yanına gitti. Birileri Reagan'a bir çift kulaklık uzattı. Reagan kulaklıkları alırken Dave, tekerlekli sandalyesinden Reagan'a sırtıyordu. Reagan kulaklıkları taktı ve Rebekah'nın gruba verdiği talimatları duydu. Daha sonra da Eric ve Jace'in, en son çıkardıkları single olan *İhanet*'in introsunu çalmalarını duydu. Reagan daha önce bu şarkıyı canlı olarak hiç dinlememişti. Neler olacağını bilmiyordu. Stadyumdaki çılgın ataklar kadar heyecanlıydı. Reagan grup elemanlarına dokunmuştu. Onlardan birine, daha da çok dokunmuştu.

Perdeler inip, Trey ile Brian birbirlerini tamamladıkları mükemmel bir çift solo atarak şarkıya girerken, kör edici sahne ışıkları parladı. Her grubun birbirinden farklı bir özelliği vardı ve bu da Günahkârlar'ın özelliğiydi. Birbirinden harika iki gitaristleri vardı. Brian durmadan solo çalıyor gibiydi. Trey ise Brian'ın sololarını kendine has ritmik parçalar çalarak zenginleştiriyor, onu tamamlıyordu. Reagan, Üstat Sinclair'e her

zaman hayranlık duymuştu. Ancak Trey'in onu ritimleriyle desteklemediği zamanlarda ne kadar da boş çaldığını şimdiye kadar fark etmemiş olması çok üzücüydü. Trey'in sahnenin diğer ucunda, tam da onun olduğu tarafta gitar çalışını izlemek Reagan'ın içini garip bir gurur hissiyle dolduruyordu. Reagan'ın daha da yakına gitmesi gerekiyordu. Sed omzuna dokunduğunda Reagan irkildi. Ona baktı ve Sed'in sırtıttığını gördü. Sed Lionheart'ın ne zamandan beri gamzeleri vardı? Sed'in ona neden sırtıttığına dair, Reagan'ın hiçbir fikri yoktu. Belki de Reagan'ın erkek arkadaşına bakarak salyalarını akıtmaması komiğine gitmişti, ama Reagan ona neden güldüğünü soramadan önce Rebekah kulaklıklardan, "Sed, üç saniyen var," dedi ve Sed sahneye doğru hareketlendi.

Sed sahnede koşarak şarkının ilk mısrasını haykırdığında, bütün kalabalık beğeniyle kükredi. Reagan da bu kalabalığın içinde olsaydı, onlarla birlikte çılgılık atıyor olacaktı, ama bunun yerine sahne arkasında duruyor ve büyülenmiş bir halde gözlerini Trey'den alamıyordu. Trey gitarının klavyesinde parmaklarını gezdirirken, Reagan o yetenekli parmakların kendi üzerinde, hatta içinde dolaştığını hayal etti. Trey parmak uçlarında ritmik bir şekilde zıplarken Reagan onun, aletini vücudunun derinliklerine kadar ittirdiğini hayal ediyordu. Trey geri vokal yapmaya başladığında ise, onun boşalırken çıkardığı zevk çılgınlıklarını hatırladı. Şarkının ilk kıtasının sonuna geldiklerinde Reagan neredeyse orgazm olacaktı. Bu adamın performansını izlemenin, onu bu kadar etkileyeceğini asla tahmin edemezdi.

Bu şarkıdaki gitar solosu Günahkârlar'ın en iyi işlerinden biriydi. Brian sahnenin ortasında devleşmeye başlamıştı ve Trey da ona eşlik ediyordu. Gitar çalmaya devam ederken sırt sırta verdiler ve Reagan'ın zihninde uygunsuz düşünceler dolanmaya başladı. İkisi sahnede mükemmel çalışıyorlardı.

Sanki birbirleriyle müzik yoluyla seks yapıyor gibiydiler. Erotik düşünceler Reagan'ın zihninde dolanıyordu. Eğer birbirlerine dönseler, öpüşebilirlerdi. Yüce Tanrım! Bu gerçekten de çok seksi olurdu. Şarkıdaki solonun tam sonunda birbirlerinden uzaklaştılar ve sahnenin iki zıt ucuna geri döndüler. Ve o an Reagan'ın üzerindeki büyü birden bozuldu. Bu düşüncelerin nereden çıktığını merak etti. Erkek arkadaşının başka bir adamla seviştiğini izlemenin cinsel olarak bu kadar uyarıcı olabileceğini asla düşünemezdi. Trey ve Brian'da kalbinin bu kadar hızlı atmasına sebep olan ne vardı?

Sed tekrar şarkıya girdi ve gitarların birinden beklenmedik şekilde gelen tıngırtı gitar teknisyenini alarma geçirerek, onu kopan gitar teline yönlendirdi. Jake yedek bir enstrümanı kaptı ve Reagan daha olan biteni anlayamadan, onu Brian'ın gitarıyla değiştirdi. Sadece birkaç nota kaçırmışlardı. Jake, Brian ilk tercihi olan gitarıyla olabildiğince çabuk çalmaya devam edebilsin diye, kopan gitar telini değiştirmek için acele ederken, Brian farklı bir gitarla çalmaya devam etti.

Konserden önce Reagan, Jake'in peşinde dolanıp durmuştu. Ünlü grupların ekipmanlarının nasıl hazırlandığını öğrenmeye çalışıyordu. Reagan gitarını akort etmeyeceğini ve tel değiştirmeyeceğini öğrendiğinde oldukça sevindi. Bu işleri onun için teknisyenler yapacaktı. Reagan konserleri gittikçe daha da çok sevmeye başlıyordu.

Şarkı bittiginde kalabalık çığlık atıyordu. Sed her zamanki gibi ne kadar mükemmel olduklarına dair kalabalıkla konuşurken, Trey de onlarla biraz etkileşime geçmek için mikrofonuna yöneldi.

"Kalabalık bu gece çok ateşli," dedi Trey.

Seyircilerin arasından biri, Reagan'ın duyamadığı bir şeyler söyledi. Görünüşe göre Trey söyleneni duymuştu, çünkü kıkırdadı ve "Bu konuyu seninle tartışmayacağım, hayatım,"

dedi. Trey'in derin sesi devasa stadyumda çok daha seksi bir şekilde yankılanmıştı. İkinci performansları bittiğinde, Reagan neredeyse Trey'in üzerine atlayacaktı. Eğer böyle karşı konulmaz görünmeyi bir an önce bırakmazsa, Reagan'ın elinden bir kaza çıkacaktı.

Günahkârlar, kalabalığın diğer favori şarkısı *Bükülmüş'e* hiç durmadan devam etti. Genelde konseri bu şarkıyla bitirirlerdi. Anlaşılan, Reagan en son konserlerine gittiğinden beri sıralama değişmişti. Jace şarkıdaki bas gitar solosunu, üzerindeki onca ilgi eşliğinde çalarken sersemlemişti. Kalabalık bu gitar solosunun her saniyesini büyük dikkatle dinledi. Ancak Reagan'ın bütün dikkati hâlâ Trey'deydi. Belki de son birkaç saati ayrı geçirdikleri için, Trey sahnede çok iyi görünüyordu. Ya da belki de gitarı onunla sevişiyormuş gibi çaldığı için böyle görünüyordu. O gitar ne kadar şanslı olduğunu bilmiyordu, ama Reagan bunun farkındaydı.

Reagan konserin ilk yarım saati sona erdiğinde kalp ritminin bir daha asla normale dönmeyeceğini düşünmeye başlamıştı. Altıncı şarkının sonlarına doğru, birisi Reagan'ın yanına geldi ve yanı başında durdu. Reagan dönüp baktığında bu kişinin Günahkârlar'ın eski bas gitaristi Jon Mallory olduğunu fark etti.

Jon, Reagan'ın kulaklığını çıkardı ve onun kulağına, "Hey tatlım, yalnız görünüyorsun," dedi.

"Trey'in işi biter bitmez, bu sorunum çözülecek."

Jon sırtıttı. "Yani Trey'in bu geceki sevgilisi sensin."

Reagan bu lafın onu neden çılgına çevirdiğinden emin değildi ancak, "Ben Trey'in her geceki sevgilisiyim," dedi.

Jon kıkırdadı. "Elbette, tatlım. Külotunu çıkarmak için neye inanmak istiyorsan, ona inan."

"Siktir git," dedi Reagan ve kulaklığını Jon'dan aldı.

Jon omuzlarını silkti ve birileri ona bir bas gitar uzattı. Reagan, sahnenin ortasından, başında Jace'in oturduğu beyaz bir piyano yükselene kadar, Jon'u şaşkınlıkla seyretti. Bu şarkıda Jon bas gitar, Jace ise piyano çalıyordu. Reagan bunu nasıl unutmuştu? Eric'in nakaratı söylüyor olması, bu harika şarkının bir diğer eşsiz kısmıydı. Jon sahnede olduğu kısa sürede, bin bir türlü numarayla grubun geri kalanını gölgede bırakmaya çalıştı. Reagan, neden onu sahneden aşağı itmediklerini anlamıyordu, ama neyse ki Jon'un üç dakikalık şöreti-ya da budalalığı-çabucak sona erdi. Jace, Brian solo atmaya başladığında bas gitarının başına geçmişti bile.

Jon sahneden iner inmez Reagan'ın yanına geldi. Reagan'ın kulaklığını tekrar çıkardı ve "Benim işim bitti, eğer Trey'i beklemek istemezsen gidip ayaküstü seks yapabiliriz. Trey'in bunu bilmesi gerekmez."

"Ciddi misin sen?"

"Jon, Reagan'ı yalnız bırak," dedi Jake. Mohikan saçları sahne ışıklarının altında tehdit edici görünüyordu. "Eğer kıçına tekme yi basmazsa, ben basarım."

"Hiç saygı kalmamış," dedi Jon. Seyircilerin arasından, bariyerlerin hemen arkasında duran bir kız Jon'a el salladı. Göğüslerini ona gösterdiğinde Jon gitarının askısını başından çıkardı. "Boş versene. Ben kendi eğlencemi buldum."

Jon bas gitarını Reagan'a uzattı ve kıkırdayan hayran kızın yanına doğru ilerledi. Reagan bu gitarla ne yapacağını bilmiyordu. Neyse ki Jake, gitarı Reagan'ın elinden aldı. Reagan da, Jon onun dikkatini dağıttığı sırada neler kaçırdığını merak ederek bütün dikkatini tekrar sahneye çevirdi.

Sıradaki şarkı, Günahkârlar'ın yeni şarkısı Müptela'ydı. Trey'in bu şarkıyı ağır kesicilere olan bağımlılığı ve tedavisi için yazdığını herkes biliyordu. O zamana kadar Reagan grubun iki baladını da erkek arkadaşının yazdığını fark etmemişti.

Trey gerçekten de hassas birisiydi. Bu hassas ruhu, yaramaz ya-nıyla iç içe geçmişti. Trey şarkının ortalarında mikrofonu aldı ve kederli bir ses tonuyla, şarkının konuşma kısmını söyledi.

"Bazen, dünyanız yıkıldığında, hiçbir çıkış yolunuz olmadığında, bir el size uzanır. Sizi bulur. Sizi çaresizliğin derinliklerinden çeker alır ve bırakmayı reddeder." Trey, karşısındaki Sed'e baktı. Reagan, Trey'in sözlerindeki duyguyu göğsünde hissetti. Gözleri doldu ve görüşü bulanıklaştı. Trey ve Sed nakaratı mükemmel bir uyumla söylediklerinde, Reagan'ın göz yaşları akmaya başladı. Ağlamasını durdurmaya çalışmadı bile. Bir şarkının ya da bir adamın, ruhuna en son ne zaman bu kadar dokunduğunu hatırlamıyordu.

Dört şarkı ve iki istek şarkıdan sonra, ışıklar son kez kapatıldı. Sahneden ikinci olarak Trey indi. Reagan onun üzerine atladı. Trey her zaman seksiydi, ama onu sahnede izlemek Reagan'ın coşturmuş ve Trey'e olan aşkını depreştirmişti. "Seni bu kadar arzulayacağım hiç aklıma gelmezdi."

Trey, Reagan'ın kulağına doğru, "Öyle mi?" diye mırıldandı. Kulaklıklara rağmen müzik çok gürültülüydü.

Reagan, Trey'in tişörtüne iki yumruğuyla yapıştı. Bütün dikkatini Trey'e sabitlemişti ve ona engel olan gitarı umursamıyordu. "Ön sevişmeye bile ihtiyacım yok."

Trey kıkırdadı ve Reagan'ı alnından öptü. "Gitmeden önce soyunma odasında bir duş alacağım."

"Sana katılabilir miyim?"

"Bir dahaki sefere. Yarın bir AVM'de basın toplantımız var, o yüzden olabildiğince çabuk buradan ayrılmalıyız. Hatta ekipmanlar toplanmadan. Elimini çabuk tutmalıyım."

"O zaman duşunu otobüste al. Hatta, arkadaki yatak odasında birkaç saat geçirdikten sonra. Tabii Eric ve Rebekah ..."

"Rebekah bu gece diğer otobüsle gidiyor. Ekipmanları sökmelerine yardımcı olacak. Yatak odası bize kaldı. Neden gidip çarşafı değiştirmiyorsun?"

Reagan kaşlarını çattı. "Beni ret mi ediyorsun?"

Trey kahkaha attı "Bu mümkün değil, bebeğim. Sadece motoru biraz soğutmam gerek."

"Senin sıcak olmandan hoşlanıyorum."

"Motoru yakmamı mı istiyorsun? Biraz dinlendirmem lazım. Şu an cayır cayır yanıyorum ve iğrenç bir haldeyim."

Reagan, Trey'i çok fena arzuluyordu ama Trey sanki ona olan ilgisini tamamen kaybetmiş gibiydi. "Tamam, git duşunu al."

Trey onu nazikçe öptükten sonra soyunma odasının koridorunda yalnız bıraktı. Reagan kollarını göğsünde birleştirdi ve kapalı kapıya bakakaldı. Eğer onu tanumasaydı, Trey'in ondan kaçtığını veya bir şeyler sakladığını düşünürdü. Trey'in muhtemelen yalnızca biraz zamana ihtiyacı vardı ve yaptığı şeyin tek anlamı buydu. Eğer çarşafı değiştirdikten sonra zamanında otobüse gelmezse, Reagan, Trey'in o ıslak vücudunu, onun ne kadar itiraz ettiğini umursamadan otobüse kadar sürüklerdi.

Reagan otobüse doğru giderken, "Bu çok harika, Reagan," dedi kendi kendine. Neden çarşafı Trey'in yardımı olmadan, tek başına değiştirdiğini bilmiyordu. Bu adam şimdiden onu parmağında oynatmaya başlamıştı.

13. Bölüm

Trey soyunma odasının kapısını kapadı ve kapiya yaslandı. Onu bekleyen muhteşem, cırılcıplak adamı gördüğüne şaşırdığını söylemek isterdi, ama şaşırmamıştı. Reagan ile onsuz otobüse gitmesi için konuşmasının sebebi buydu. Konserden sonra, Trey gitarını uzatırken Jake onu bu konuda uyarmıştı. Eğer soyunma odasında onu bir kadın bekliyor olsaydı, eski sevgililerini inandırmak için buraya Reagan'ı da getirirdi, ama onu bir erkek bekliyordu. Reagan'ın, bu adamın Topeka'ya her geldiğinde Trey'in aklını başından aldığını bilmesi gerekmiyordu.

Reagan gitar teknisyenleriyle takılırken Trey bu saatleri, Topeka'daki sevgilisine sahne arkasına gelmemesini söylemekle geçirmişti. Ziyaretçi listesinden adını bile sildirmişti. Xavier'in nasıl güvenliği aşıp da buraya kadar geldiğinden emin değildi.

"Bu gece bunu yapamam, Xavier," dedi Trey.

Xavier surat astı. "Neden bahsediyorsun? Şehre her geldiğinde bunu yaparız."

"Artık bir ilişkim var. Elbiselerini giy." Trey yere baktı. Xavier'in kaslı vücuduna bakmak istemiyordu. Daha doğrusu, bunun onu tahrik ettiğini itiraf etmek istemiyordu.

"İlişki mi? Nasıl bir ilişki?" diye sordu Xavier.

Trey kendini Xavier'in gözlerine bakmak için zorladı ve "Ciddi bir ilişki," dedi.

Xavier kıkırdadı. "Senin ciddi ilişkilerin olmaz, Trey. Eğer ciddi ilişkilere giriyor olsaydın, seninle yılda sadece bir iki gece yatmak beni tatmin etmezdi."

"Bunu olduğundan daha zor bir hale getirme. Kıyafetlerini giy ve git. Beni güvenliği aramak zorunda bırakma."

"Beni şimdi de güvenliği aramakla mı tehdit ediyorsun? Benden ayrılmak istiyorsan, uydurma hikâyelere ihtiyacın yok. Eğer artık benden hoşlanmıyorsan, söylemen yeter."

Problem şu ki, Trey bu adamdan hâlâ hoşlanıyordu ve ona sahip olamamak, Trey'in onu daha da arzulamasını sağlayacaktı. Bu adam gezegendeki en tatlı ve şehvetli dudaklara sahipti. Trey o dudakları neredeyse omzunun arkasında ve ensesinde hissedebiliyordu. Ve Xavier'in elleri... Xavier'in sıkı kavrayışları, Trey'i her zaman orgazma ulaştırırdı. Trey, Xavier'in muhteşem ve dimdik duran aletin dışında herhangi bir yere bakmaya çalışıyordu ama gözlerinin kendi iradesi var gibiydi. Bu adamın ona sahip olmasını istiyordu. Reagan'ın ona sahip olduğu gibi duygusal anlamda değil, ama Reagan'ın yapamadığı şekilde, fiziksel olarak sahip olmasını istiyordu.

Xavier ona yavaşça yaklaştı. Bir kedi gibi hareket ediyordu. Uzun, zarif bacaklarıyla odanın içinde yürüyordu. Xavier uzun mesafe koşucusuydu, atletlik vücudu Trey'in göbeğini titretiyordu. "Bana neden yalan söylüyorsun, Trey Mills? Bana bakışını görebiliyorum. Beni istediğini biliyorum."

Trey başını salladı. "Bir ilişkim var," dedi. "Reagan..." Xavier o kadar yakındaydı ki, Trey onun vücut sıcaklığını, tıraş sonrası losyonunun kokusunu, kakao yağını ve uyarılmış erkekliğini hissedebiliyordu. Xavier'in siyah teni çok sıcak, pürüzsüz ve son derece davetkâr görünüyordu, özellikle de Trey'in göbeğini dürtten, önündeki sertleşmiş aleti.

"Bir kadın mı?" Xavier kahkaha attı. "Ve onunla tek eşli takılıyorsun, öyle mi? Bir kadınla?"

Trey başını evet der gibi salladı.

"Ne zamandır onunla birliktesin?"

Trey gerçeği itiraf etmek istemiyordu. Reagan ile çok kısa süredir birlikteydi ve erkek erkeğe takılmayı şimdiden canı çekiyordu. Bu Xavier'in onun favori sevgililerinden olduğu gerçeğini değiştirmiyordu ve Trey genelde Xavier ile geçireceği zamanları dört gözle beklerdi. "Üç gündür."

Xavier, Trey'in yüzünde dokundu ve başparmağını onun yanağında gezdirdi. "Çok yeni. Ne kadar da tatlı. Bana geri dönene kadar seni bekleyeceğim. Ben sabırlı, ama aynı zamanda da mantıklı birisiyim. Aletleri senin kadar seven bir adam, asla bir kadınla tek eşli olarak hayatına devam edemez."

"Ona gerçekten değer veriyorum," dedi Trey. Reagan'a değer veriyordu. Xavier hatalıydı. Trey, Reagan ile işleri yürütebilirdi. Tek ihtiyaç duyduğu şey, birisinin bu çıplak adamı soyunma odasından uzaklaştırmasıydı. O zaman her şey yoluna girecekti. Ortalıkta görünmemesi, zihnindeki ahlaksız düşüncelerden çıkması yeterliydi.

"Çok şanslı bir kadın. Ona benim böyle söylediğimi ilet."

Hayatta olmazdı.

Trey, Xavier'in etrafından dolaştı ve yan taraftaki banyoya yöneldi. "Ben duş alırken senin ortadan kaybolmanı istiyorum."

Xavier homurdandı. "Bir erkeği sonuna kadar zorluyorsun, Trey. Belki de bu yüzden sana bu kadar âşığım."

Trey, Xavier'in üzerinden çıkardığı tişörtü yerden aldı ve ona doğru fırlattı. "Şimdi kim saçma sapan hikâyeler uyduruyor?"

"Neye inanmak istiyorsan, ona inan."

Trey banyoya girdi ve kapıyı kilitledi. Bunun Xavier'i dışarıda tutacağından ya da onu içeriye davet etmesini engelleyeceğinden emin değildi. Trey'in duş alması gerekiyordu, yoksa Reagan ondan bir şeyler gizlediğini öğrenecekti. Reagan'a karşı

her konuda dürüst olmak istiyordu. Ama eskiden erkeklere ilgi duyduğu gerçeği bunlardan biri değildi. Reagan'ın bunu bilmesi gerekmiyordu, ama bunun dışında her konuda dürüsttü. Duş almayı bitirdiğinde, Reagan'a karşı her konuda dürüst olduğuna dair hâlâ kendisini ikna etmeye çalışıyordu. Xavier ondan isteneni yapıp çekip gittiği için rahatlamışsa da, aynı zamanda da hayal kırıklığına uğramış olduğunu fark etti.

Soyunma odasının kapısının dışında Reagan'ı bulmayı beklemiyordu. Reagan, Xavier'i giderken görmüş müydü? Bu, Trey'in cevaplamaya hazır olmadığı soruları beraberinde getirebilirdi.

Reagan, "Daha iyi hissediyor musun?" diye geveledi.

Kahretsin! Xavier'i öğrenmişti. Başka neden ona bu kadar sinirlenmiş olabilirdi ki?

"Pek sayılmaz. Artık temizim, ama vücudumdaki ateşi yatıştırmam için kadınım ile baş başa vakit geçirmeye ihtiyacım var."

Trey, Reagan'ı kendine doğru çekti ve onu öptü. Reagan'ın aklında dolaşan soruları unutmasını sağlamayı umut ediyordu.

Reagan geri çekildi. "İçeride bir kadın mı var?" diye sordu. "Bu yüzden mi buraya gelirken benden kurtulmaya çalıştın?"

"Kadın mı?" diye sordu Trey. Çok şaşırılmış bir haldeydi. "Tabii ki içeride bir kadın yok. Bana güvenmiyor musun?"

"Güvenilir biri gibi hareket etmiyorsun," dedi Reagan. Trey'in ona sarılmasını engellemek için ellerini kendi bedene doladı. "Konserden sonra benden bu kadar çabuk kurtulmaya çalışman için başka bir neden düşünemiyorum."

"Senden kurtulmak istemedim." Trey soyunma odasına doğru gitti ve kapıyı açtı. "İçeri gir de bak. Kadın falan yok."

Reagan içeriye bakmadı. Arkasını döndü ve olabildiğince hızlı bir şekilde koridorda yürümeye başladı.

Trey ona yetişmek için koştu. "Neden bu kadar sinirlendin?"

"Eğer beni aldatacaksan, benden şimdi ayrılmalısın, Trey," dedi Reagan, dışarıya açılan kapıya doğru bakarken. Sanki Trey'den yeterince hızlı bir şekilde uzaklaşmıyor gibiydi.

"Seni aldatmayacağım, Reagan."

"Çünkü önce kadınların sana güvenmesini sağlar ve ondan sonra mı aldatırsın? Bu kalbimi daha çok kırar." Reagan kapıyı iki yumruğuyla vurarak açtı ve eşyaları kamyonlara yükleyen ekip elemanlarını korkuttu.

Trey, Reagan'ı tur otobüsünün basamaklarının dibinde yakaladı. Reagan'ı iki koluyla sarmaladı ve yüzünü kendisine çevirdi. Reagan'ın gözlerinden yaşlar süzüldüğünü gördüğünde içi parçalandı.

"Reagan," dedi Trey. "Üzülme. Seni aldatmıyordum. Bunu asla yapmam. Eğer işler bu hale gelirse, bunu yapmadan önce senden ayrılırım. Tamam mı? Söz veriyorum."

Reagan elleriyle yüzünü kapadı. "Bana bakma. İnsanların beni ağlarken görmesine dayanamıyorum."

Trey, onu göğsüne bastırdı ve Reagan yüzünü Trey'in tişörtüne gömdü. Trey iki eliyle Reagan'ın sırtını okşayarak, "Anlamıyorum," dedi, "Neden bu kadar üzgün olduğunu anlamıyorum. Yemin ederim, hiçbir şey olmadı."

"Benden bir şeyler saklıyorsun. Bunu biliyorum."

"Saklıyorum." Trey yalan söylemekten nefret ediyordu, ama gerçekler Reagan'ın canını daha çok yakardı. Onu aldatmayacağı konusunda ciddiye. Böyle bir şeyi hiç kimseye yapmazdı, özellikle de Reagan kadar önemseydiği birine.

"Saklıyorsun, Trey. Bana bir şeyleri söylemediğini biliyorum. Ben aptal değilim." Reagan ellerini Trey'in sırtına doladı ve onu kendisine doğru çekti. "Söyle bana. Canımı yaksa bile söyle. Bilmek istiyorum."

"Gerçekleri mi?" *Sadece yarısını.* "Haklısın." Reagan'ın boğazından acıyla karışık bir ses çıktı ama Trey sözleriyle bunu

susturdu. "Soyunma odasında beni bekleyen birisi vardı. Ama oraya onunla takılmak için gitmedim. Oraya ondan kurtulmak için gittim. Tamam mı? Gittiğim her şehirde, konserden sonra benimle takılmak için gelenler olur. Artık bir kız arkadaşım olduğu ve başkasıyla ilgilenmediğim için onlarla takılmayacağımı anlamaları biraz vakit alacak."

"Yani benden kurtulmaya çalıştın?"

"Senin acı çekmeni engellemeye çalışıyordum, Reagan. Seni aldatmak gibi bir niyetim yoktu ve aldatmadım. Sadece, eski kıskanç sevgililerimle karşılaşmanı istemedim."

Reagan başını kaldırıp Trey'e baktı ve içi rahatlayarak gü-lümsedi. "Bana doğruyu söylediğin için teşekkür ederim."

Doğruyu mu? *Sadece yarısını.*

"Bana böyle şeyleri anlatabilirsin, Trey. Bunları benden saklaman yerine, söylemeni tercih ederim."

"Tamam. Bir dahaki sefere böyle bir şey olursa, sana anlatacağım." Ama Reagan'a söyleyemeyeceği şeyler de olacaktı. Şimdi bu kadar üzüldüyse, soyunma odasında onu bekleyen kişinin bir kadın değil de, bir erkek olduğunu öğrendiğinde kim bilir ne kadar üzüldü?

14. Bölüm

Reagan çok erken uyanan birisi değildi, ama Günahkârlar'ın elemanları günün büyük bir kısmında uyuyordu. Reagan uyku düzenini, gece uyanık kalmaya dayalı olarak değiştirmesi gerektiğini düşünüyordu. Bütün gün uyumak ortalama bir rock yıldızının yapacağı bir şeydi, ama bugün sabahın yedisinde uyanmıştı. Otobüs çok sessiz ve sakindi. Trey hemen yanı başında hafifçe horluyordu. Bir gece önce Reagan'a saatler boyunca keyifli anlar yaşatarak bu uykuyu hak etmişti. Sanki bir şeyleri kanıtlamaya ya da yaptığı bir yanlışın telafi etmeye çalışıyor gibiydi. Reagan şikâyet etmiyordu. Bu adam olağanüstü bir sevgiliydi. Reagan, Trey'in onu aldatmadığına inanıyordu, ama ne zaman aldatacağını merak ediyordu. Her zaman böyle bir fırsatı vardı. Pes etmek Trey için çok kolay olabilirdi. Reagan, Trey'e güvenmek zorundaydı. Bu düşüncenin ne kadar korkutucu olduğunun önemi yoktu. Ethan'ın onu aldatması içini parçalamıştı ve bunun tekrarlanmasını umursamıyordu. Ama eğer Trey ile birlikte olmak istiyorsa—ki bunu istiyordu—ayrı oldukları her anı şüpheyle dolu olarak geçiremeyeceğini biliyordu.

Reagan yatağın kenarına doğru süründü, kalkarken Trey'i rahatsız etmek istemiyordu. Tuvalete gitmesi gerekiyordu ve duş alma düşüncesi ona cennetten çıkma bir fikir gibi geliyordu. Ama anlaşılan, Bay Kucak'ın yatak arkadaşının sahayı terk etmek üzere olduğunu söyleyen olağanüstü bir algılama yeteneği vardı. Trey'in kolları Reagan'a dolandı ve onu kendine doğru çekti. Kaşık pozisyonunda beline sarıldı. Kollarını

ve bacaklarını ona dolayarak, Reagan'ı kucagına hapsedti ve anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı. Reagan, Trey'in vücuduna yaslanarak rahatlamıştı ve mesanesine susmasını söylüyordu. Bu çok güzeldi ve Reagan'ın şu an olmak isteyebileceği başka bir yer yoktu. Trey'in nefes alış verişine odaklanarak, alnını yavaşça okşadı. Eğer bir an önce tuvalete gitmesi gerekmiyorsa, bu şekilde saatlerce yatabilirdi.

Reagan bedenini dikkatlice Trey'den kurtardı ve aceleyle yataktan kaçtı. Trey başını yastıktan kaldırdı ve Reagan'a göz kırparak uykulu bir sesle, "Nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Banyoya."

"Geri gelecek misin?"

"Yatakta ne kadar kalacaksın?"

Trey, "Geri dönüp dönmeyeceğine göre değişir," dedi, sırtı ve başını tekrar yastığa koydu. Kendini yatağa gömdü ve derin nefes alarak, "Seni şimdiden özledim," dedi.

Trey'in istediği her şeye sahip olan biri olduğuna şüphe yoktu. Çok tatlı ve utanmazdı. Ama kesinlikle çıkarıcı birisi değildi. İkna ediciydi. Evet, tam olarak ikna edici birisiydi. Reagan bir kenara attığı külotunu giyerken, "Geri döneceğim," diye söz verdi. Biraz gitar çalmayı ve Brian'ın ona uçakta gösterdiği teknik üzerinde çalışmayı düşünmüştü ama günü Trey ile birlikte yatakta geçirmek çok daha eğlenceli görünüyordu. Reagan, Brian konserden hemen sonra gittiği ve bir sonraki gece Saint Louis'deki konsere kadar ortalarda olmayacağı için biraz hayal kırıklığına uğramıştı, ama Brian'ın ailevi zorunluluklarının, hayran bir kıza ders vermesinden daha öncelikli olmasını anlayabiliyordu.

Reagan bir gün önceki kıyafetlerini giydi ve bavulunu didik didik ederek duş için gerekli her şeyi buldu.

"Görünüşe göre tuvalete gitmekten daha fazlasını yapmayı planlıyorsun," dedi Trey.

"Duş alacağım." Reagan'ın her tarafı spermle kaplıydı. Trey prezervatif kullanmıştı, ama tam son anda prezervatifi çıkarmış ve Reagan'ın göbeğine boşalmıştı. Sırtına, poposuna, göğüslerine ve muhtemelen başka yerlerine de boşalmıştı, ama Reagan bir süre sonra takip etmeyi bırakmıştı. Bu inanılmaz derecede seksiydi ama Reagan artık kendini temiz hissetmek istiyordu.

Reagan hızlıca duş aldıktan sonra—çünkü otobüsteki su sınırlıydı— yemek masasının üzerinde duran çantasını buldu ve telefonuna gelen mesajlara baktı. Babası aramıştı ve ona mesaj bırakmıştı. Mesajda, "Bütün pazar gününü hayatta olup olmadığınızı düşünerek geçirdim," diyordu. Reagan'm, babasını araması gerekiyordu. Pazar günleri babasını aramayı alışkanlık haline getirmişti ama bu pazar o kadar çok şey olmuştu ki, bu aklından uçup gitmişti. Babası muhtemelen isteydi. Reagan ona mesaj bırakacak, böylece babası da onun güvende olduğunu bilecekti. Babası, Reagan'ın Arkansas'ı terk etmesini hiç istememişti. Reagan'ın kendi başının çaresine bakamayacağını düşünüyor, belki de onunla kimse ilgilenmeyeceği için endişeleniyordu. Annesi onları terk ettikten sonra Reagan bütün sorumluluğu üstüne almıştı. Yemek ve temizlik yapıp, çamaşırları yıkıyordu. Bazen, babası her akşam konserve yemekler yediği için endişeleniyordu ama aynı zamanda da kendi hayatını kurması gerektiğini biliyordu. Babasına yirmi bir sene boyunca bakmıştı, bu yeteri kadar uzun bir süreydi.

Reagan, babasının telefonu açmasına şaşırdı.

Adam sert bir sesle, "Her şey yolunda mı, Reagan?" diye sordu.

Reagan'ın kalbi hızla atmaya başladı. Babasının, onun bir rock grubuyla turneye gitmesini onaylamayacağını biliyordu. Profesyonel bir gitarist olmak Reagan'ın hayaliydi, ama eğer

babasının yolunu izleseydi, şimdi bir orkestrada çello çalıyor olurdu. Bu çok sıkıcıydı.

"Her şey yolunda, babacığım," dedi. Sesi kalp atışlarını ve gerginliğini ele vermemiştir. Reagan babasının onunla gurur duymasını istiyordu. Babasının hayalleriyle, kendi hayalleri uyuşmadığı için azar içitmek istemiyordu. "Sana bazı haberlerim var."

"Öldüğünü düşündüm. Ya da daha kötüsü, uyuşturucu komasına girdiğini."

"Uyuşturucu kullanmıyorum," dedi Reagan net bir şekilde. Babası tipik bir babaydı. "Bir yarışmayı kazandım."

"Müzik yarışması mı?" Babasının sesi gerçekten heyecanlı gibi geliyordu.

"Evet."

"Yani çello çalmaya geri dönüyorsun?"

"Hayır, bu bir orkestra yarışması değildi. Rock gitaristi yarışmasıydı."

Bir sessizlik oldu. Reagan babasının yüzündeki hayal kırıklığını hayal edebiliyordu. Bu suratı yeteri kadar görmüştü.

Reagan, "Exodus End'in ritim gitaristi olarak seçildim ve bir yıl boyunca onlarla birlikte Amerika ve Avrupa'yı turlayacağım. Bu benim için harika bir fırsat."

Daha uzun bir sessizlik oldu.

"Yani seni arayamazsam, büyük ihtimalle uyuşturucu kul lanıp, dövmele kaçıklarla düşüp kalkıyor ya da sahnede millete kıcımlı gösteriyorumdur."

Sessizlik.

Bir şeyler söyle, baba. Bir şeyler söyle.

Reagan uzunca bir süre sessizliği dinledikten sonra, "Kapamam gerek," dedi.

"Dikkatli ol, Reagan."

Babasının telefonu kapadığını belirten bir *klik* sesi, Reagan'ın kulağına ulaştı. "Seni seviyorum, baba."

Reagan koltuğa oturdu ve telefonuna bakakaldı. Hiçbir zaman babasının gurur duyacağı bir şey yapmamıştı. Bunu demekten vazgeçse iyi ederdi. Reagan'ın cep telefonu çaldı ve bir mesaj geldi. Reagan hiç düşünmeden mesajı okudu.

Benim olamı aldın, seni orospu. Sakın bundan kolayca kurtulabileceğini sanma.

Reagan derin bir nefes aldı ve hiç düşünmeden mesajı sildi. Muhtemelen birisi bu mesajı yanlışlıkla göndermişti. Reagan, hiç kimseden hiçbir şey almamıştı. Neden birileri onu tehdit etsindi ki? Birdenbire Ethan ile konuşmak istedi. Ethan'ın numarasını tuşladı. Ethan telefonu ilk çalışta açtı.

"Yine mi geç uyudun?" diye sordu Reagan. Kalbi hızla atıyordu, ama Ethan'ın sesini duymak ona kendisini daha güvende hissettirmişti.

"Evet, ne kadar da şanslıyım."

"Uyandırdığım için kusura bakma."

"Aramana sevindim. Nasıl olduğunu merak ediyordum. Paranoyak, aşırı korumacı bir pislik olarak görünmek istemediğim için seni aramamaya çalıştım."

"Paranoyak ve aşırı korumacısın."

"Ama pislik değil miyim?"

"Genelde değilsin."

Ethan kahkaha attı. "Ee, neden aradın? Her şey yolunda mı?"

"Çoğunlukla."

"Yeni erkek arkadaşın şimdiden seni sinirlendirmeye mi başladı?"

"Hayır. Trey harika. Bu sabah babamı aradım. Ona tur-neden bahsettim."

Ethan homurdandı. "Ne konuştuğunuzu tahmin edebiliyorum"

"Daha sonra da garip bir mesaj aldım."

"Garip mi? Nasıl garip?"

"Bir tehdit mesajıydı."

"Birisini seni tehdit mi etti?" Ethan'ın sesi artık boğuk gelmiyordu. "Kim göndermiş?"

"Bilmem. Mesajı sildim. Kontrol etmek aklıma gelmedi."

"Muhtemelen telefon şirketinden bu bilgiyi öğrenebilirim, ama bunun için biraz araştırma yapmam, biraz da ikna yeteneğimi kullanmam gerek."

Ethan'ın ikna yöntemleri, Trey'in yöntemlerinden çok farklıydı.

"Mesajı ne zaman aldın?" diye sordu Ethan.

"Seni aramadan hemen önce."

"Yedi buçuk gibi mi?"

Reagan başıyla onayladı.

"Reagan?"

"Buradayım. Evet, yedi buçuk civarı."

"Kimin gönderdiğini bulmaya çalışacağım. Eğer başka bir mesaj daha alırsan, sakın o mesajı silme."

"Biraz korktum," diye itiraf etti Reagan.

"Mesajda ne yazıyordu?"

"Benim olanı aldın, seni orospu. Sakın bundan kolayca kurtulabileceğini sanma."

"Muhtemelen yeni erkek arkadaşının kıskanç eski sevgililerinden biridir. Boş bir tehdide benziyor ama yine de kontrol edeceğim. Hâlâ korkuyor musun?"

"Şimdi daha iyi hissediyorum." Ethan ona her zaman kendini daha güvende hissettiriyordu. Reagan şimdi aşırı tepki verdiğini düşünüyordu. Daha önce hiç böyle tehdit edilmemişti.

"Eğer seni korumama birkaç hafta erkenden ihtiyaç duyarsan, atlayıp gelebilirim. Şimdi neredesin? Saint Louis'e gidiyorsunuz, değil mi?"

"Nereden bildin?"

Ethan bir süre sessiz kaldı. "Günahkârlar'ın web sitesindeki turne tarihlerine göre bütün yolculuğunun haritasını çıkardım."

Reagan kahkaha attı. "Gördün mü? Paranoyak ve aşırı korumacısın."

"Hiç şüphelen olmasın."

"İyi olacağım, Ethan. Sana ihtiyaç duyduğum anlarda yanınızda olduğun için çok teşekkür ederim."

"Bundan da hiç şüphelen olmasın."

15. Bölüm

Birkaç gün sonra Trey, Indianapolis'teki soyunma odasında durmuş, kasasını kıracak kadar büyük bir güçle cep telefonunu sıkıyordu. "Trafikte sıkıştım da ne demek?" diye bağırdı hattın diğer ucundaki Brian'a. "Yirmi dakika sonra sahnede olmamız gerekiyor."

"Elimden gelen bir şey yok, Trey. Eyalet otobanının ortasındaki yangını ben çıkarmadım ya."

"Her gece o lanet olası Los Angeles'a kaçıp durursan olacağı buydu."

"Artık başka sorumluluklarım var, Trey. Sorumluluk kelimesi senin sözlüğünde yer almıyor, bunu biliyorum ama beş dakikalığına da olsa kendinden başkalarını düşünmelisin."

Trey, Brian ile tartışmaktan nefret ediyordu. Adamın suçluluk psikolojisinde ayrı bir yeteneği vardı. "Kendimi düşünmüyorum. Bizi sahnede görmek için para ödemiş olan ve saat onda sahnede olmamızı bekleyen yirmi bin hayranımızı düşünüyorum. On buçukta değil. On birde değil. Saat onda."

"Onları yarım saat oyalayın. Orada olacağım, sadece biraz gecikeceğim."

"Oyalayalım mı? Ne yapalım? Jace'i sahneye çıkarıp komedyenlik mi yaptıralım?"

"Bir şeyler ayarlarsınız."

Trey göz ucuyla Reagan'ın, Eric ile birlikte—ya da Eric yüzünden—kahkaha attığını gördü. "Ne olacak biliyor musun? Sensiz başlayacağız."

Brian hiçbir şey söylemeye fırsat bulamadan, Trey telefonu kapattı. Sed'i, yerel radyo istasyonundan sahne arkasına geçiş kartı kazanmış hayranlar ile bira içerken buldu.

Sed'e, "Brian geç kalacak," dedi.

"Geç mi?" Sed saate baktı. "Ne kadar geç?"

"En az otuz dakika."

"Siktir. Kalabalık o zamana kadar deliye dönmüş olur." Sed birasını bitirdi ve soyunma odasının çıkışına doğru yöneldi. Ön gruplardan en sonuncusu, son şarkısını çalıyordu. Trey, Sed'in planının ne olduğunu biliyordu. Kickstart grubunu sahnede olabildiğince uzun süre tutmaya çalışacaktı. Ancak Trey'in daha iyi bir fikri vardı. En azından Trey bunun harika bir fikir olduğunu düşünüyordu. Sed'in arkasından gitti.

Hayranlardan birisi Trey'in koluna yapıştı. "Üstat Sinclair iyi mi?" diye sordu. Kızın gözleri endişeyle doluydu.

"Evet, sadece trafikte kalmış. Endişelenmeyin."

Bu arada Trey, Sed'e yetişmişti. Sed, Kickstart'ın ses operatörüyle konuşuyordu. Adam başını salladı ve saatini gösterdi. Sed bir eliyle yüzünü sildi ve sahneye baktı.

Sahnedeki Kickstart'ın vokalisti Kip Forrester, "Günahkârlar'ın sizi darmaduman etmesine hazır mısınız?" diye bağıırıyordu.

Kalabalık çığlık çığlığa, Kip'in tezahüratına eşlik etmeye başladı. "Günahkârlar, Günahkârlar, Günahkârlar..." Kip, kalabalığı ana grup için gaza getirme işini çok iyi beceriyordu.

Trey, Sed'in kolunu tuttu ve onu sahne arkasına götürdü. "Konsere çıkmadan önce bu kalabalığı bir saat bekletirsek, büyük ihtimalle bir isyan çıkar."

"Ben de bunu düşünüyordum. Willliam, Kickstart'ın başka bir istek şarkı daha çalmasının imkânı olmadığını söylüyor. Başka bir fikrin var mı?"

"Brian'ın yerine Reagan çalabilir."

Sed sanki biraz önce 'Reagan suyun üzerinde yürüyebilir,' demiş gibi Trey'e baktı.

"Sadece başlangıçta," diye açıkladı Trey. "Brian gelir gelmez gitarı devralır."

"Hayranlarımızın bundan pek hoşlanacağını sanmam. Kalabalığın büyük bir kısmı Brian'ı görmek için geliyorlar." Bir an duraksadı. "Ve de beni."

Bu herif kendine olan güveni konusunda asla mütevazı davranmayacaktı.

"Daha iyi bir fikrin var mı?" diye sordu Trey.

"Evet, var. Brian'a her konserden sonra Los Angeles'a gidemeyeceğini söyleyeceğiz. Onu sert bir şekilde uyarmalıyız. Bu saçmalık. Saint Louis'de sahnedeysen bayılacağını sandım."

Trey alay ederek, "Sana bol şanslar, Sed. Hiçbir şey için ailesini görmekten vazgeçmeyecektir," dedi.

"Onun neden böyle davrandığını anlayabiliyorum, ama sadece bir haftamız kaldı. Siktiğimin zombileri gibi görünüyor. Çok zayıfladı ve hiçbir şeyi doğru düzgün yapamıyor. Performansı da iyi değil. Ne ailesine, ne de kendisine dikkat edebiliyor."

Trey de Brian'a sinirlenmiş olmasına rağmen, hiç kimse-nin onunla ilgili kötü konuşmasından hoşlanmıyordu. Sed'in bile. "Elinden geleni yapıyor."

Sed alaycı bir şekilde, "Buna gerçekten inanıyor olamazsın," dedi.

"Bu aralar çok fazla şeyi bir arada yapmaya çalışıyor."

"Ve her şeyi eline yüzüne bulaştırıyor. Gidip Reagan'ın bu fikre nasıl baktığını öğren. Bir deneyelim. Bütün konseri iki defa çalmak zorunda kalabiliriz ama en azından kalabalığı kontrol altında tutmuş oluruz." Sed çenesini ovuşturarak ekledi, "Yani umarım."

Trey sırtıttı, kalbi heyecandan gümbürdüyordu. "Reagan harika çalacak. Herkes ona bayılacak."

Sed kıkırdadı. "Bana biraz taraf tutuyorsun gibi geldi."

Trey soyunma odasına koşturdu ve Reagan'ı Jace ile konuşurken buldu. Jace bu tek taraflı muhabbette sadece Reagan'ı dinleyip kafa sallamakla yetiniyor, hiçbir şey söylemiyordu.

Trey, Reagan'ın arkasına geçti ve kollarını onun beline doladı. Muhtemelen bu fikri Sed'e söylemeden önce Reagan'ın onayını alması gerekirdi, ama Reagan böyle bir şeyi nasıl reddedebilirdi ki? Eğer reddederse Trey yalnızca biraz ısrar ederek onu ikna edebileceğini biliyordu. Reagan'ın ondan hoşlandığını biliyordu.

Reagan, Trey'in ellerini tuttu ve beline bastırdı, Trey'i onu daha sıkı sarması için cesaretlendiriyordu. "Sahneye çıkmak için hazır mısın?" diye sordu.

"Peki ya sen?"

Reagan kahkaha attı. "Evet, iki hafta sonraki ilk konserime çıkmak için sabırsızlanıyorum. Gittikçe heyecanlanıyorum."

"Bu gece sahneye çıkmaya hazır olup olmadığını kastetmiştim."

Reagan, Trey'in kollarının arasında döndü ve ona soru soran gözlerle baktı.

"Brian geç kalacak. Ben de düşündüm ki, Brian gelene kadar birkaç şarkı için onun yerini doldurabilirsin."

"Hayatta olmaz! Prova yapmadım. Kendimi rezil ederim."

"Günahkârlar'ın bütün şarkılarını biliyorsun. Harika çalacaksın."

"Trey, yapamam!"

"Sed'e bunu yapabileceğini söyledim bile. Beni onun karşısında göt gibi bırakma."

Reagan'ın kaşları çatıldı ve sinirli bir şekilde Trey'e baktı. "Tam bir götsün zaten, neden bir göt gibi görünmeyesin ki?"

Trey başını yana eğdi ve bakışlarını Reagan'a dikerek, "Lütfen," dedi.

"Bana lütfen deme, Trey Mills. O bakışla istediğin her şeyi elde edemezsin."

"Seni mutlu etmek istiyor olsam bile mi?"

Gülümsemesini gizlemeye çalıştığı için dudakları büküldü genç kadının. Trey onun boyun eğceğini biliyordu. Reagan, "Beni her zaman mutlu ediyorsun," dedi.

"Yani yapacaksın, değil mi?" diye ısrar etti Trey.

"Elbette. Neden olmasın?"

Trey, Reagan'ın boynunu öptü ve kulağına mırıldandı. "Dil piercing'imle daha fazla vakit geçireceksin, Reagan Elliot."

"Anlaşmanın şartlarını, ben onları kabul etmeden önce iyileştirmen gerekir; anlaştıktan sonra değil."

"Ret mi ediyorsun?"

Reagan iki kolunu da Trey'e doladı ve onun gözlerinin içine baktı. "Kesinlikle hayır."

"Ufak bir değişiklik olduğu konusunda sahne görevlilerini haberdar etsek iyi olur."

Eric, Trey'in omzuna dokundu. "Trey, bence Reagan her şeyiyle harika ama bunun çok iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum."

Trey bir kaşını kaldırarak Eric'e baktı. "Senin fikrin ne?"

"Brian'ı beklemek."

"Benden nefret edecekler, değil mi?" dedi Reagan. "Üstat Sinclair'ın performansını beklerken, yandan yemiş bir kadin gitaristle karşılaşsaydım, ben de benden nefret ederdim."

"Sana bayılacaklar, Reagan. Bunu garanti ediyorum."

Reagan izin almadan Brian'ın gitarını ödünç almak konusunda kendini rahat hissetmiyordu, ama Brian'm enstrümanları çoktan akort edilmiş ve amfilerle senkronize edilmişti. Şimdi gitarları değiştirmek ses teknisyenlerinin üzerine ekstra stres yüklemek olurdu. Reagan spot ışıkların altına ilk defa çıkacağı için çok heyecanlıydı ama kalabalığın huzursuzluğunu duyabiliyordu. Huzursuzluk karnına bir sancı gibi saplanmıştı. Burada ne işi vardı? Ve neden sürekli Trey'in ondan yapmasını istediği şeyleri yapıyordu? Trey'e kızamıyordu bile. Trey'in isteklerini bir bir yerine getirip, sonra da onun mutluluğundan faydalanırken kızamazdı. Çünkü mutlu bir Trey, cömert bir Trey anlamına geliyordu.

Trey, Reagan'ın sırtını sıvazladı ve ona gülümsedi. "Hazır mısın?"

"Bundan emin misin? *İhanet*'i çok iyi bilmiyorum. Çok uzun zamandır çalmadım."

"Beş dakika önce mükemmel çaldın."

Evet, ama beş dakika önce kırk bin göz bebeği onu izlemiyordu. Rebekah sahneye çıkmaları için işaret verdiğinde, Trey merdivenlerden çıkarak sahnenin öteki ucuna geçmeden önce Reagan'a cesaretlendirici bir şekilde sarıldı. Jace de Reagan'ın omzuna hafif bir yumruk attı ve Trey'i takip etti. Reagan sahneye çıktığında, Brian'm pedallarının X ile işaretlenmiş yerini buldu. Notaları biliyordu, ama hangi amfiyi kullanması gerektiği ve ne zaman kullanacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Bu tam bir felaket olacaktı. Trey, Reagan'a o yetenekli diliyle yapacağı şeylerden çok daha fazlasını borçluydu.

Eric davuluna vurdu ve Reagan sanki kulağının dibinde bir tüfek patlamış gibi yerinden sıçradı. Jace bas solosuna girdi ve Reagan parmaklarını, Brian'ın gitarında olmaları gerektiği yerlere yerleştirdi. Başı dönmeye başladı ve nefes almayı unuttuğunu fark etti. Derin bir nefes alarak, ilk akorları çaldı.

Parlak ışıklar suratına vurduğunda birden ürktü, ama bir şekilde gitarı çalmaya devam etti. Üstat Sinclair kadar iyi olduğunu düşünerek kendini kandırıyordu. Tonlardaki en ufak bir değişiklik Reagan'ın heyecanlanmasına neden oluyordu. Ancak hiç kimse fark etmiş gibi görünmüyordu. Suratına çarpan ışıklar nedeniyle sadece çok azını görebildiği kalabalık, müziğe aç görünüyordu. En sevdikleri gitaristin yerinde başkası olduğunu fark etmemiş gibiydiler. Sed sahneye girdiğinde seyirciler coşkuyla kükredi. Sed şarkı söyledikçe sahneyi tur ediyor, ellerini havaya kaldırıp kalabalığı havaya sokuyordu.

Reagan sahnenin diğer tarafındaki Trey'e baktı. Trey başını ona doğru cesaretlendirici bir şekilde salladı ve yüzüne kocaman bir gülümseme yerleştirdi. Pekâlâ. Bu çok da kötü değildi. Reagan bunu yapabiliyordu. Gözleri parlak ışıklara alışmaya başlamıştı, ama spot ışıklarından gelen sıcaklık çok fazlaydı. Sırtından ve boynundan aşağıya ter boşanıyordu. Solo yaklaştığında, Brian'ı taklit edip sahnenin önüne mi çıkmalıydı, yoksa Brian'ın son konserden bu yana bir çift memesinin çıktığı fark edilmesin diye olduğu yerde mi durmalıydı. emin değildi.

Trey sahnenin önüne doğru hareket etti ve Reagan'ın da yanına gelmesi için ona başıyla işaret etti. Reagan ayağını pedallara çarptı ama bir şekilde yere kapaklanmamayı başardı ve sahne önündeki Trey'e katıldı. Trey tıpkı Brian ile çalışmış gibi sırtını Reagan'a yasladı ve aralarında görmezden gelinemeyecek bir bağ oluştu. Reagan daha önce böyle bir şey hissetmemişti. Şu anda, sevişirken hissettiklerinden çok daha büyük bir tek vücut olma hali içindeydiler. Reagan gözlerini kapadı ve müziğin onu taşımasına izin verdi. Eğer bir ayak kabı tam alnının ortasına vurnasaydı, Reagan bu tatlı nirvanada sonsuza dek kendini kaybedebilirdi. Reagan içgüdüsel olarak sendeledi ve bir adım geri attı. Eğer Sed orada olup dengesini

sağlamasına yardımcı olmasaydı, Reagan çoktan kışının üzerine oturmuştu. Soloyu çalmayı sahnenin arkasına yakın bir yerde tamamladı. Bir ayakkabıyla suratından vurulmak canını yakmıştı ama daha kötüsü, kendini tamamen aşağılanmış hissediyordu. Birileri kolunu dürttüğünde Reagan gözlerini çevirdi ve Trey'in endişeli bakışlarını gördü.

"İyi misin?" diye dudaklarını oynattı Trey.

Reagan bunu bilmiyordu. Kaykay yaparken çok daha kötü şekilde yaralandığı olmuştı, ama bu olay canını çok daha fazla yakmıştı. Bu doğrudan gururunu incitmişti. Hayranlar, Reagan'ın gitar çalışını dinlemek istemiyordu. Hayranları suçlayamazdı. Ve Exodus End hayranlarının da, onun Max ile yer değiştirdiğini görünce aynı şekilde tepki vereceğinden emindi.

Reagan şarkı bittiğinde talimatları beklemeden ve hiç kimseye bakmadan Brian'ın gitarını çıkardı. Gitarı Jake'e uzattı ve sahne arkasına gitti. Reagan, Sed'in kalabalıkla konuştuğunu duyabiliyordu, ama ne söylediğiyle pek ilgilenmiyordu. O ayakkabıyı her kim fırlattıysa, onun kışına tekme basmakla ilgili bir şeyler söylüyordu. Ve onun gitar dünyasında yeni bir yetenek olduğunu. Dikkat edilmesi gereken biri olduğunu. Fakat Sed'in, onun ayakkabı fırlatılan biri olduğunu kastettiğinden emindi.

Tam da soyunma odasının kapısına yöneliyordu ki, Brian hızla kapıdan içeri girdi ve Reagan birkaç adım geri attı. Brian iki eliyle Reagan'ı tutarak, düşmesini engelledi.

"Gerçekten de siktiğimin konserine bensiz mi başladılar? Buna inanamıyorum," dedi.

Reagan kendini onun ellerinden kurtararak Günahkârlar'ın boş soyunma odasına koşmadan önce "Endişelenmenize gerek yok, Üstat Sinclair. Hayranlarınız sizi bekliyor," dedi.

Reagan dosdoğru cep telefonuna gitti ve Ethan'ı aradı. Ethan telefonun diğer ucundaydı. Ethan her zaman telefonun

diğer ucundaydı. Ethan, Reagan'ın konserden önce ve konser sırasında olan biten her şeyi anlatmasını dinledi. Ve daha sonra da Reagan'ın korkularıyla ilgili itiraflarını dinledi. Daha sonra da Reagan'ın kendine acımasını dinledi. Ve en sonunda da, birisine iyilik yapıp içerlemesini dinledi. Reagan bütün içindikileri döktükten sonra Ethan, "O halde, her şeyi bırakıp eve dönmeye hazır mısın?" diye sordu.

"Hayır, eve dönmeye hazır değilim. Böyle küçük bir olayın beni pes ettireceğini mi düşünüyorsun?"

"Hayır, ama bütün bu müzmozlanmaların yüzünden belki de hayallerinle ilgili fikrini değiştirmiş olabileceğini düşündüm."

Reagan ona ters ters bakabilmek için Ethan'ın orada olmasını diledi. "Sadece konuşacak birine ihtiyacım vardı."

"Peki, şu harika erkek arkadaşın nerede?"

"Trey şu an sahnede."

"Trey her problemin olduğunda beni aradığını biliyor mu?"

"Artık seni aramamı istemiyorsan, aramam."

"Beni aramanı istiyorum, Reagan. Sadece bilip bilmediğini merak ettim."

"Trey etrafımdayken, aptalca ufak tefek problemlerim aklıma gelen en son şey."

"Peki, aklındaki ilk şey ne?"

Reagan kendi kendine güldü. "Dili."

Ethan kıkırdadı. "Eminim öyledir. Pekâlâ, bir ayakkabıyla vurulmanın dışında, işler nasıl gidiyor? Rock yıldızı olmayı öğreniyor musun?"

Reagan, "Pek de iyi bir rock yıldızı sayılmam." diye itiraf etti.

16. Bölüm

Sed grubun tamamından, Brian'a çıkışacağı anda orada olmalarını istedi. Bütün grup elemanları oradaydı, ama hiçbiri bu konuda mutlu görünmüyordu. Trey'in midesi bulanıyordu. Brian'ın neyi seçeceğini zaten biliyordu. Grubu seçmeyecekti.

Brian yatak odasından, omzunda sallanan küçük el çantasıyla çıktı, esniyordu. Grup arkadaşlarının yolunu kapadığını fark ettiğinde duraksadı.

Sed, "Aradım ve uçağını iptal ettim," dedi.

Trey, Sed'in blöf yaptığından emin değildi ama bu, aşırı-
lıkların kralı olan Sed için bile aşırı bir tedbirdi.

"Ne yaptın, ne yaptın?" diye sordu Brian. Bezginliği birdenbire öfkeye dönüşmüştü.

"Bu gece Los Angeles'a gitmiyorsun."

"Yolumdan çekil," dedi Brian sert bir şekilde.

"Çok kötü görünüyorsun," dedi Eric. "Hepimiz bu gece otobüste kalman ve biraz dinlenmen gerektiğini düşünüyoruz. Los Angeles'a yarından sonraki gün, konserler arasında bir gün değil de, üç günlük boşluğumuz varken gidebilirsin. Sonraki bir haftalık boşluktan önce, iki tane arka arkaya konserimiz var. O zaman aileni istediğin kadar görebilirsin."

"Turne için prova yapmadığımız zamanlarda," diye ekledi Sed.

"Bu boku benim önüme şimdi sürmeyin," dedi Brian. "Bu ihtiyacım olan en son şey."

"Senin gitmen yerine Myrna gelemes mi?" diye sordu Jace.
"Bebegi de yanında getirir."

"Malcolm seyahat edebilmek için daha çok küçük." Brian'ın yüzünün umutsuz hali Trey'in kalbine bir bıçak gibi saplandı. Trey, Reagan'dan o kadar çok etkilenmişti ki, en yakın arkadaşını yüz üstü bırakmıştı. Brian şu an çok fazla yükü omuzluyordu ve Trey bu konu hakkında onunla konuşmak için zahmet bile etmiyordu. İkisi ne zaman her şeyi paylaşan ve sürekli birlikte takılan arkadaşlardan, arada sırada görüşen kişilere dönüşmüşlerdi?

Trey, Brian'ın bir kolunu tuttu ve onu yatak odasına itti. Kapıyı kapatırken, Sed'in tamamen kafası karışmış bir halde olduğunu gördü.

"Benimle gidip gitmemek konusunda konuşmayacaksın," dedi Brian. "Bu gece geri dönmek gerek. Myrna'ya söz verdim."

"Senin ne kadar yorulduğunun farkında mı?" diye sordu Trey. Myrna'yı tanıyordu. Brian'ın bu şekilde kendisini harap etmesini istemezdi.

"Ben iyiyim."

"İyi değilsin, Brian. Bu şekilde devam edemezsin. Turnenin geri kalanını iptal mi etmek istiyorsun? Ne olursa olsun yanında olacağım. Bana sadece ne yapmak istediğini söyle."

"Oğlumu kucağıma almak istiyorum." Brian parmak uçlarını alnına bastırırken elleri titriyordu.

O halde Trey'in yapacağı şey buydu. "Jerry'yi arayacağım," dedi Trey. "Ona son üç konseri iptal etmesini söyleyeceğim."

Brian başını salladı. "Hayır. Turneyi bitirmemiz gerek. Bunu bir hafta daha sürdürebilirim."

"Peki ya sonra ne yapacaksın? Bu turne bittikten sadece bir hafta sonra yeni bir turneye başlayacağız."

"Bunu bilmediğimi mi düşünüyorsun?"

Trey, Brian'ın sesinin titrediğini hissetti. İçini çekti ve "Bunu yapmaya devam edemezsin, Brian. Myrna bu çılgın planın ile ilgili ne düşünüyor?" diye sordu

Brian bakışlarını aşağıya indirdi. "Ben yokken güçlü olmaya çalışıyor. Malcolm'ın ve kendisinin beni özlediklerini, ama ben yokken iyi olacaklarını söylüyor."

"Jessica ve Aggie ona hâlâ yardım ediyorlar, değil mi?"

"Evet."

"Dare?"

"Evet, herkes harika. Belki de ben yokken gayet iyidirler. Belki de, bana daha fazla ihtiyaç duymalarını istiyorum."

Trey, Brian'ın omzunu sıktı. "Hey, sakın öyle söyleme. Sana ihtiyaçları var. Sen gittiğinde Myrna'nın ağladığını gördüm. Bunun doğru olduğunu biliyorum. Seni belli ettiğinden daha çok özlüyor."

Brian'ın nefesi kesildi ve Trey'i bir kenara iterek kapının koluna uzandı. Trey muhtemelen Brian'a karısının ağladığını söylememeliydi. Brian'ın kolunu yakaladı ve onu kapıdan uzaklaştırdı.

"Trey, gitmeliyim. Babam gibi birisi olmayacağım. İkisinin de her zaman yanında olacağıma dair kendime söz verdim. Benim için önemli olup olmadıklarını ya da onları sevip sevmediğimi sorgulamalarına izin vermeyeceğim. Bunu onlara her gün, tekrar tekrar söyleyeceğim."

İşte şimdi ilerleme kaydediyorlardı. Brian'ın babası ünlü bir gitaristti. Malcolm O'Neil turneleri, ailesini ihmal etme bahanesi olarak kullanıyordu ve ihtiyacı olduğunda asla Brian'ın yanında olmamıştı. "Sen baban gibi biri değilsin, Brian."

"Ama olabiliyim. Babam gibi olsaydım, her şey çok daha kolay olurdu." Brian yumruklarını şakaklarına bastırdı ve derin bir nefes aldı.

"Seni tanıyorum, Brian. Ailene bunu yapmaktansa, grubu bırakmayı tercih edersin."

"Aklıma geldi."

Trey'in karnına ağrı girdi. "Ne?"

"Günahkârlar'dan ayrılmak."

"Artık müzik yapmak istemiyor musun?"

"Evet, istiyorum. Ama ikisini birlikte nasıl yürüteceğimi çözemedim. Eğer bir şeylerden vazgeçmem gerekiyorsa..."

Trey bu ihtimali düşünmek bile istemiyordu. "Bunlarla ilgili Myrna ile konuştun mu?"

Brian tereddüt etti ve başını salladı. Trey cep telefonunu cebinden çıkararak, Myrna'nın numarasını tuşladı. Myrna ilk çalışta telefona cevap verdi. "Trey? Brian'a bir şey mi oldu?"

"Hayır. Grup bu gece Los Angeles'a dönmek yerine burada kalması için Brian ile konuşmaya çalışıyor. Brian çok yorgun, ama eve gelmek istiyor."

"Ona zaten bu gece orada kalmasını söyledim. Malcolm ve ben birkaç gün o olmadan idare ederiz. Bizim için bu kadar endişelenmesine gerek yok."

"Myr, Brian için güçlü olduğunuzu biliyorum, ama onsuz da idare ettiğinizi duyması lazım. Brian bu yüzden çok endişeli ve bunalıma girmiş durumda, ama sen onunla konuşursan en azından babası gibi biri olmayacağını kanıtlamaya çalışmayı bırakır."

"Brian böyle mi düşünüyor?" diye sordu Myrna. "Kötü bir baba olacağını mı düşünüyor? Brian harika bir baba ve mükemmel bir koca. Nasıl başka bir şey düşünebilir ki? Böyle düşünmesini gerektirecek bir şey mi yaptım?"

"Sanmıyorum, Myrna." Brian kollarını göğsünün üzerinde bağlamıştı ve Trey'e sinirli sinirli bakıyordu. Muhtemelen Brian'ı karısıyla konuşması için zorlamak Trey'e düşmezdi ama onu bu halde görmeye katlanamıyordu. Brian'ın karısına bunları söylemesi gerekiyordu. Myrna bunu halledebilirdi. Ve

Trey'in de bu grubu bir arada tutması gerekiyordu. Bu grup onun için her şey demekti.

"Brian orada mı?" diye sordu Myrna. "Onunla konuşabilir miyim?"

"Evet, burada. Şu an bana çok kızgın, bu yüzden lütfen ona bir dangalak gibi davrandığı için işlerine karıştığımı hatırlatır mısın?" dedi. *Bir de ona âşık olduğum için*, diye sessizce ekledi içinden.

"Teşekkür ederim, Trey. Brian'ın yanında olduğun için çok memnunum. Belli ettiğinden daha zor vakitler geçirdiğini tahmin etmiştim, ama evdeyken hep çok mutlu. Bu kadar zor zamanlar geçirdiğini bilmiyordum."

Trey telefonu Brian'a uzattı. "Myrna seninle konuşmak istiyor."

Brian telefonu Trey'in elinden kaptı. Trey odayı terk etmeden önce Brian'ın omzunu hafifçe sıktı ve onu yalnız bıraktı.

Çocuklar hâlâ koridorda bekliyor ve sanki her an bir patlama yaşanacakmış gibi yatak odasının kapısını seyreliyorlardı.

"Kalıyor mu?" diye sordu Sed.

"Bilmiyorum," dedi Trey. "Myrna ile konuşuyor."

"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?" diye sordu Sed.

"Eminim. Bu gece ne yapmaya karar verirse versin, bu turnenin geri kalanını iptal etmemiz gerekse bile, onu desteklemeliyiz," dedi Trey.

Sed konuşmak için ağzını açtı fakat Jace onun kaburgalarına bir dirsek attı. "Haklısın," dedi Jace.

"Ve Exodus End ile olan turneyi de iptal etmemiz gerekebilir," diye ekledi Trey.

Hepsi Trey'e sanki delinin tekiymiş gibi bakıyordu. "Bunu düşünüyor olamazsın, Trey," dedi Sed. "Exodus End ile turneye çıkmanın kariyerimiz için ne anlama geldiğini biliyorsun."

"Evet, biliyorum. Ama Brian'ı zorlarsak, gruptan ayrılması an meselesi. Ve Üstat Sinclair olmadan, Günahkârlar da olmaz."

17. Bölüm

Brian oğlu doğduğundan beri ilk defa geceyi turne otobüsünde geçiriyordu. Fakat bu, yatak odasından çıkacağı ya da 'bebek müdahalesi' ile ilgili grup üyeleriyle konuşacağı anlamına gelmiyordu. Brian muhtemelen hâlâ Myrna ile konuşuyor ya da uyuyordu.

Reagan sahnede olanlar yüzünden hâlâ sinirliydi. Trey onu suçlayamazdı. O da hâlâ sinirliydi çünkü Reagan sahnede ne kadar mükemmel olduğunu görememişti ve sadece adi bir adamın, suratına ayakkabı fırlatışını düşünüyordu. Reagan kanepeye oturmuş ve yeniden Jace ile boş boş muhabbet etmeye başlamıştı. Trey, onun neden genel olarak Jace ile gevezelik ettiğini bilmiyordu. Bunun nedeni büyük ihtimalle Jace'in çok iyi bir dinleyici olmasıydı. Ya da belki de Jace, Eric bütün vaktini Rebekah ile geçirdiği için çok yalnız hissediyordu. Trey, Jace'in Aggie'yi özlediğinden emindi, ama Jace asla özlemekten yakınmazdı. Jace hiçbir şeyden yakınmazdı.

Trey, Eric ve Rebekah'ın karşısındaki koltukta öpüşüp oynamalarını izlemekten sıkılınca, ipek boxer'ına kadar soyundu ve kadınının yanına gitti. Reagan'ın huysuzlanmasıyla bir sorunu yoktu, ama onu görmezden gelmesine dayanamıyordu.

Reagan'a, "Ben yatmaya gidiyorum. Geliyor musun?" diye sordu.

"Brian içeride," diye hatırlattı Reagan.

Doğrusunu söylemek gerekirse, Trey bütün gece sinirli bir kadına sarılmaktansa, Brian'a katılmayı tercih ederdi, ama

başına daha sonra dert açılmasını istemiyorsa Reagan'la bu akşam olanlar hakkında konuşmalıydı.

"Ranzayı kastetmiştim."

"Benden ranzada yanına sıkışmamı mı istiyorsun?" dedi Reagan ve gergince koridora baktı.

Trey ellerini beline koydu ve tavana baktı. Trey de hayatındaki en güzel geceyi geçiriyor sayılmazdı. Düzenli bir kız arkadaş edinmenin sebeplerinden birinin, böyle şeyleri paylaşmak olduğunu zannetmişti.

"Unut gitsin."

Jace, Reagan'ı iterek kaldırmaya çalışırken, Reagan kanepenin koluna yapıştı. Jace sanki Reagan onun tahammül sınırlarını son parçasına kadar zorluyormuş gibi, "Yatağa git," diye ısrar etti.

"Beni kanepeden itme!" dedi Reagan, Jace'in omzunu yumruklayarak.

"O zaman gidip orada sessizce otur. Başımı ağrıtıyorsun."

Reagan, "Jace," diye çıkıştı.

"Benim de başımı ağrıtıyorsun," dedi Sed. Büyük koltuklardan birinde, Reagan'ın tam karşısında oturuyordu ve düzenli bir şekilde Brian'dan bir işaret var mı diye yatak odasının kapısını kontrol ediyordu. Ancak bunun dışında, dizlerinin arasında yarısı bitmiş bir bira şişesini tutarak kasvetli bir şekilde sessizce oturmaktan başka bir şey yaptığı yoktu. Trey, Sed'in suçluluk duygusu hissettiğini anladı. Bunu her zaman anlardı.

"Çok adisiniz," dedi Reagan.

"Ben yatmaya gidiyorum," dedi Trey. "Ne istiyorsan onu yap."

Trey koridorda yürüdü ve perdeyi kapamadan önce sağ taraftaki ranzanın en üst katına tırmandı. Aklı bu kadar doluyken sanki uyuyabilecekti. Reagan yukarıya, onun yanına

tırmanmak için tutunacak yer ararken yanlışlıkla eliyle suratına vurduğunda Trey en az otuz saniyedir karanlığa bakıyordu.

Trey, Reagan'ı tişörtünün arkasından tuttu ve onu yukarıya çekti. Ranzada yüzleri birbirine bakar şekilde yatana kadar hareket edip durdular. Trey, Reagan'ı daha iyi görebilmek için, köşede bulunan küre şeklindeki lambayı yaktı. Reagan neredeyse ağlayacak gibiydi.

Trey, Reagan'ın yüzüne düşmüş saçları yana çekti. "Neyin var, Reagan?"

"Buna hazır mıyım, bilmiyorum."

Trey'in kalbi sızladı. "İlişkimize mi?"

Reagan'ın gözleri kocaman oldu. "Hayır, ilişkimize değil. Beni rahatsız ettiğini düşündüğün şey bu mu?"

Şimdi de Reagan, Trey'in yüzüne düşen saçı yana itti.

"Emin değilim," dedi Trey. "Apar topar sahneden indiğinden beri benimle konuşmadın."

"Konuşmadım mı?" Reagan, Trey'i kucakladı. "Özür dilirim. Sanırım içimi Ethan'a döktükten sonra, söyleyecek bir şeyim kalmadı."

"Ethan mı? Bunu Ethan'a anlattın mı?"

"Evet. Onu olaydan sonra aradım."

"Yani sorunların olduğunda benim yerime Ethan'a mı gidiyorsun?"

"Ethan'ı senden daha uzun süredir tanıyorum, Trey. Sanırım buna bağlı bir alışkanlık bu. Eğer istiyorsan önümüzdeki kırk beş dakika boyunca sana içimi dökebilirim."

Trey irkilerek, "Özet geçmeye ne dersin?" dedi.

Reagan uzunca bir süre Trey'e baktı. "Yüzüme daha fazla ayakkabı yiyebilir miyim bilmiyorum. Ama hayranların kalbini kazanmam gerekiyor, bunu biliyorum. Sahnedeysen, yeteri kadar iyi olmadığımı hissettim."

"Ben asla kendimi yeterli hissetmiyorum. Bir süre sonra buna alışıyorsun. Brian'ın konserden önce neden bu kadar çalıştığını sanıyorsun?"

"Brian konserden önce çalışıyor mu?"

"Sanırım son zamanlardaki gidip gelmelerinden belli oluyor. Suratı yemyeşil oluyor ve kasları istemsizce kasılmaya başlıyor. Her sahneye çıktığımızda, korkunç bir sahne korkusu yaşıyor."

"Brian neden gergin olsun ki? O bir fenomen."

Trey, Reagan'ı burnundan öptü ve "Sen de öylesin," dedi. Reagan kahkaha attı. "Tabii, sen böyle söylemek zorundasın. Benim erkek arkadaşımın."

"Kalabalık seni gördüğünde şaşkına döndü, ama kaçtığın için sana yapılan bütün o tezahüratları duymadın."

"Benim için tezahürat mı yaptılar?"

"Evet. Elbette. Harikaydın."

"Öyleyse bana neden ayakkabı fırlattılar?"

Trey, Reagan'ı alnından, hafif morluğun üzerinden öptü. "Onlar değil, sadece tek bir kişi. Bir kız. Stadyumdan yaka paça atılan bir kız." Trey aslında o kızı tanıyordu. Konserden üç saat kadar önce o kıza mesaj atıp, bu gece eğlence için müsait olmadığını söylemişti. Trey, Reagan'ın bunu duyması gerekkip gerekmedigine hâlâ karar verememişti. Bunu bilmesi belki işleri Reagan için daha kolay hale getirebilirdi. Ya da Trey'e sinirlenmesine neden olabilirdi. Bilmenin tek bir yolu vardı. "Bence her şeyden çok, benimle birlikte olmanı kışkandı."

"Onu tanıyor musun?"

Trey utandı. "O kız düzenli takıldıklarımın biri. Yani bi-riydi. Bugün erken saatlerde ona mesaj atıp, artık onunla takılmayacağımı söyledim."

"Yani o kız sahnede kötü olduğum için bana ayakkabı fırlatmadı. Sen onu terk ettiğin için bana ayakkabı fırlattı."

"Sanırım."

Reagan uzun bir iç çekti. "Oh Tanrım, teşekkürler. Ona, benim kız arkadaşın olduğumu mu söyledin?"

"Hayır, ama bizi birlikte çalarken gördü. Soloyu çalarken hissettiklerim her halimden belli oluyordu."

Reagan gülümsedi. "Bu harikaydı, değil mi?"

Trey başıyla onayladı. "Muazzamdı." Bunu, Brian ile birlikte çalmanın dışında tutuyordu. İç geçirdi. Reagan'ı Brian ile karşılaştırmaktan vazgeçecek miydi? Reagan harika birisiydi ve Trey ona çok önem veriyordu. Belki de Reagan'ı bu hayatta aşık olduğu tek kişiyle karşılaştırması bir iltifattı, ama bu Reagan için adil değildi. Reagan, Trey'in mükemmeliyetçiliğine ayak uydurabilse bile, penis olayı işin içine girdiğinde tam olarak mükemmel olamayacaktı, ama bu konuda yapacak bir şey yoktu. "Şimdi daha iyi hissediyor musun?" diye sordu Trey. Reagan'ın vücut dili, kendini koruma halinden, rahatlamış bir hale dönüşmüştü, ama Trey yine de bunu duymak istiyordu.

Reagan başıyla onayladı. "Evet, ama birilerinin bana yetenekli diliyle ilgili bir söz verdiğini hatırlıyorum."

Trey, Reagan'ı kendisine doğru çekip öptü. "İşte bunu seviyorum, bebeğim. İşte bunu seviyorum."

18. Bölüm

Grup genelde turnedeki son konserlerinden sonra dev bir parti yapardı, ama Brian eve, karısıyla çocuğuna dönmek için acele ediyordu. Sed kendi bebeklerini yapmak için hazırды. Jace ise her an üstünü başını yırtmak üzereydi. Bunun yanında, sekiz gün içinde yeni bir turneye çıkacaklardı. Çok uzun süre boyunca da ara vermeyeceklerdi. Reagan elektrogitarıyla kanepeye oturmuş, Exodus End'in şarkılarının parmak egzersizlerini yapıyordu. Bütün şarkıları ezbere biliyordu, ama ritim gitarist olarak sahneye çıkacağı gün yaklaşıyordu ve içindeki endişe katlanarak artıyordu. Eğer Trey'in desteği olmasaydı, kendini tamamen kaybederdi.

Trey mutfaktaki dolapların kapaklarını çarpıyor, gittikçe daha da çılgına dönüyordu. Bütün dolapları en az iki kere kontrol ettikten sonra, otobüsün ön tarafına doğru harekete geçti. Otobüsü kullanan Sed'e, "Durmamız gerek! Bütün lolipoplarımız bitmiş," dedi.

"Trey, saat sabahın ikisi ve dağ başındayız. Durmak istemsem bile—ki bunu istemiyorum—önümüzdeki yüz kilometre boyunca lolipop falan bulamayız."

"Bir lolipopa ihtiyacım var. Hemen."

"Neredeyse iki yıldır sigara içmiyorsun. Bence artık bunun üstesinden gelebilirsin," dedi Sed.

"Tatlım, galiba çantamda bir tane olacaktı," dedi Reagan.

Trey döndü ve Reagan'a sanki cennetten inen bir melekmiş gibi baktı. Reagan'ın çantasını tezgâhın üzerinden aldı ve onun kucağına bıraktı.

"Eskiden sigara mı içiyordun?" diye sordu Reagan.

"Evet, annem yüzünden bırakmak zorunda kaldım."

Reagan kaşlarını kaldırdı. "Annen yüzünden mi?"

"Müzik videolarımızdan birinde beni sigara içerken görmüş ve sigarayı bırakana dek beni her gün arayıp, bunu di-
linden düşürmemeye karar vermiş," dedi Trey.

Reagan çantasını lolipop bulmak için karıştırdı. Lolipopun çantasında bir yerlerde olduğundan emindi.

"Trey telefonuna cevap vermezse, Brian'ı arardı," dedi Sed. "Brian telefona cevap vermezse de, beni arardı. Ben de cevap vermezsem, Eric'i arardı. Bir keresinde menajerimizi bile aramıştı."

"Biraz ısrarcıdır," dedi Trey.

Reagan kahkaha attı ve çantasının dibinden lolipodu çekip çıkardı. "Sen de bir kusuru diğeriyle mi değiştirdin?" Lolipodu Trey'e uzatırken Reagan'ın kucığına katlanmış bir kâğıt parçası düştü.

"Aşağı yukarı, aynen öyle oldu. Bütün gün lolipop yalamam annemin umurunda olmaz."

"Dilinin yeteneğini lolipop yalama alışkanlığından sonra mı kazandın, yoksa daha önce de var mıydı?" diye sordu Reagan.

Trey dilini Reagan'a göstererek solucan gibi kıvrıdı, lolipopunu açtı ve ağzına tıktırdı. "Oral şeylere her zaman düş-kündüm."

Reagan katlanmış kâğıdı çantasına geriye koyuyordu ki, üzerinde adının yazdığını fark etti. Bu ona hiç tanıdık gelmi-yordu. Kâğıdı açtı ve içinde el yazısı ile yazılmış bir mesaj buldu.

Benim olanı aldın, seni orospu. Sakın bundan kolayca kurtula-bileceğini sanma.

Reagan yüzünden bütün kanın çekildiğini hissetti ve kâğıt parçası gevşek yumruğundan yere düştü.

"Reagan?" diye sordu Trey.

Reagan zorlukla gözlerini kırpı ve Trey'e baktı.

"Hayalet görmüş gibisin."

Trey onun kucağındaki kâğıt parçasını alarak açtı. Kaşları kafa karışıklığıyla çatılmıştı. "Bu da nedir?"

Reagan kâğıt parçasını Trey'in elinden kaptı ve çantasının içine tıktırdı. "Hiçbir şey. Birazdan geri dönerim," dedi.

Reagan bir elinde cep telefonu banyoya gitti. İçeri girer girmez Ethan'ı aradı. Ethan her zamanki gibi telefonu ilk çalışta cevapladı.

"Lütfen bana yarın burada olamayacağını söyleme. Seni çok özledim."

"Yarın orada olacağım. Hatta New Mexico'ya vardık bile."

"Tamam, çok güzel. Peki, ne oldu?"

"Bir mesaj daha aldım. Yani aynı mesajı tekrar aldım."

"Bu sefer numarayı aldın mı? Telefon şirketinden hiçbir şey öğrenemedim. Bu gibi zamanlarda, keşke hâlâ polis olsaydım diye düşünüyorum."

"Bu seferki cep telefonu mesajı değildi," dedi Reagan. "Çantamda kâğıda yazılı bir not buldum."

"Çantamda mı? Reagan... bu sana yakın biri olduğu anlamına geliyor."

Reagan, "Sence bunu fark etmedim mi?" diye bağırdı ve o anda, otobüste duvarların ne kadar ince olduğunu fark etti.

"Kim olabilir ki? Grup elemanlarından biri mi? Ekipten biri mi?"

"Bilmiyorum. Ne anlama geldiğini bile bilmiyorum. Benim olanı aldın. Ben hiç kimseden hiçbir şey almadım ki!"

"Bana hâlâ kıskanç bir eski sevgili gibi geliyor, Reagan. Belki de Trey'e daha önce bir psikopatla çıkıp çıkmadığını sormalısın."

"Çok komik, Ethan. Ciddi olur musun?"

"Ben ciddiyim. Ona önceki mesajdan bahsettin mi?"

"Hayır."

"Peki ya bundan?"

"Kâğıdı gördü, ama ben hiçbir şey yokmuş gibi davrandım."

"Belki de bir şakadır. Çocuklardan biri seninle, kendi tarzlarında dalga geçiyordur. Belki de bunun ne kadar uygunsuz olduğunun farkında değillerdir."

"Belki de," dedi Reagan. Eric'in garip bir espri anlayışı vardı. Belki bunun arkasında o vardı. Buna rağmen onun yapacağı bir şey gibi görünmüyordu. Belki şaka amacıyla klozeti streç filmle kaplayabilirdi, ama grup arkadaşının kız arkadaşına tehdit mesajı göndermezdi.

"Pekâlâ, Trey'e yakın dur. Ona endişelerini söyle. Yarın notu bana getir de, başka ipuçları bulabilir miyim bir bakayım."

"Sağ ol, Ethan." Ethan ile konuşmak, Reagan'a kendini güvende hissettiriyordu.

"Yarın görüşürüz."

Reagan telefonu kapadı, banyodan çıktı ve dışarıda ayakta onu bekleyen Trey ile karşılaştı. "Pekâlâ, Ethan ne söyledi?"

Yakalanmıştı. Reagan yutkundur ve Ethan'ın önerisini dinlemeye karar verdi. "Bu konuda endişelendiğimi ve bunun seninle çıkmaya başladığımdan beri aldığım ilk mesaj olmadığını sana söylememi söyledi."

"Ne?"

"Birkaç hafta önce cep telefonuma bir mesaj geldi. Aynı şeyler yazıyordu."

"Birisinin seni tehdit ettiğini bana neden söylemedin?"

"Çünkü gerçek olduğundan emin değildim. Artık bunu yadsıyamam. Bu notun üzerinde benim adım var ve çantamın

içinden çıktı. Telefonuma gelen mesaj da birebir aynısıydı. Eric bunun gibi bir eşek şakası yapmaz, değil mi?"

Trey başını salladı. "Bu onun tarzı değil. Bu komik değil."

"Ben de bunu söyleyeceğinden korkuyordum."

"En son mesajı ne zaman aldın?" diye sordu Trey.

"Babamı aradığım sabah." Trey'e babasını aradığını da söylememiştir. "Topeka'daki ilk konserden sonra."

Trey başıyla onayladı. "Sabah birkaç yeri arayacağım. Babamın bir şeyler bulabileceğini miyim. O notun ne kadar zamandır çantanda olduğunu bilmemizin imkânı yok."

Reagan derin bir nefes aldı ve başıyla onayladı. Trey, Reagan'a yaklaştı ve ona sarıldı. "Ben seni koruyabilirim. Sürekli Ethan'ı aramak zorunda değilsin."

"Biliyorum. Özür dilerim. Genelde bu kadar kolay korkmam. Ama bu mesajdaki bir şeyler ödümü koparıyor."

19. Bölüm

Ertesi gün öğleden sonra Reagan limuzinin arka koltuğuna yerleşti. Limuzinin içindeki adam Exodus End gibi bir metal grubunun menajerinden çok, birilerinin dedesine benziyordu. Reagan kapıya en yakın koltuğa oturduğunda, cep telefonuyla konuşmakta olan Sam Baily başını kaldırdı ve Reagan'a gülümsedi.

"Seni geri arayacağım. Tam bana göre bir iş var, kapamam gerek," dedi ve telefonunu kapadı.

Tam bana göre bir iş var, diyerek tam olarak neyi kastetmişti?

"Senin Reagan Elliot olduğunu varsayıyorum," dedi ve konsolun üzerinden Reagan'ın elini sıkmak için uzandı.

Reagan aralarını yumuşatmak için adama takılarak, *Kim dediniz? Hayır, ben sadece limuzinle şöyle bir dolanmak istemiş-tim!* dememek için kendini zor tuttu, çünkü bu adamın pek de esprili biri olduğunu sanmıyordu.

"Evet, efendim."

"Asistanım, seninle çalışmaya can atıyor. Böyle kızsal şey-leri yapmaya bayılır. Güzel kıyafetler almak için seni alışve-rişe götürecek, saçını yaptırtacak ve sana makyaj konusunda yardımcı olacak." Sam başını eğdi ve Reagan'ı daha yakın-dan inceledi. Reagan neredeyse, bu adamın ağzına bir tane patlatacak ve ona siktir olup gitmesini söyleyecekti. Kim olduğunu sanıyordu ki?

Adam, Exodus End'in ünlü menajeriydi. Başka kim olacaktı?

"Göğüslerine silikon taktırmayı düşünüp müssün?"

Reagan en başta cevap veremeyecek kadar afallamıştı, sonunda konuşabildiğinde ağzından çıkan tek şey, "Hayır," oldu. "Girup, masrafları karşılar."

Reagan, Sam'in soluk mavi gözlerine baktı ve "İlgilenmiyorum," dedi.

Sam, "Bu çok kötü," dedi ve kucağındaki deri ajandasını açıp bir şeyler yazdı. Kalemıyla ajandasını kapadı. Neler yazmıştı? Reagan ile ilgili bir şey miydi? Her şeyi berbat mı etmişti?

Reagan küçük göğüslerine baktı. Göğüsleri küçükse bu dünyanın sonu muydu? Hayır. Reagan estetik ameliyat olcaksa, bunu kendi istediği için yaptırırdı, birisi ona baskı yaptığı için değil. "Sadece gitar çalmak istiyorum."

"Sorun değil. Bir yükümlülükten çok, grubun değerli bir parçası olabileceğini düşünmüştüm, ama istemediğin bir şeyi sana yaptıracak değiliz."

Küçük memeli olmak onu bir yükümlülük haline mi getiriyordu? Reagan buna alınmalı mıydı, yoksa sinirlenmeli miydi, bilmiyordu. "Tanınmamış biri olduğumu biliyorum ancak bu, benimle bu şekilde konuşabileceğiniz anlamına gelmiyor."

"Bunu önerdiğimi unut." Sam ajandasını açtığında Reagan üzerinde "reddedildin" yazan bir kâğıt parçası çıkarmasını bekledi. Bunun yerine kalınca, bembeyaz bir kâğıt çıktı ve Reagan'a uzattı. "Önümüzdeki haftanın programı. Bugün sahnede ve halkın arasında nasıl görüneceğini belirlemeye ayrıldı. Haftanın geri kalanında konserler için prova yapıyor olacaksın. Sormak istediğin herhangi bir şey var mı?"

Reagan sayfaya göz gezdirdi ama sayfada yazan hiçbir şeyi kendisiyle özdeşleştiremedi. Hâlâ, bu adamın onu bir seks objesine ya da her neye çevirmeye çalışıyorsa ona çevirmeye çalıştığı için üzgündü.

"Neden görünüşümle ilgili bu kadar takıntılısınız?"

"Sen eğlence dünyasına ait birisin, Reagan. Bunun da belli kuralları vardır."

"Ben müzisyenim."

"Stüdyoda bir müzisyensin. Sahnedeysen, eğlence dünyasına aitsin demektir. Buna alış. Bu, üzerinde pazarlık edebileceğimiz bir şey değil."

Reagan bugünkü programına baktı. On dakika sonra, saç tasarımcısıyla randevusu vardı. Elleriyle başının arka tarafındaki kısa saçları okşadı. Saç kesimi o kadar mı kötüydü? Neden pedikür yaptırması gerekiyordu ki? Günlük hayatta asker postalı giyiyordu nasılsa.

"Reagan?"

Reagan, Sam'e baktı.

"Mücadele etmek yerine eğlenmeye çalış."

Sam için bunu söylemesi kolaydı. Onun, memelerinin boyutunun diğer insanlara yük olduğu hakkında endişelenmesi gerekmiyordu.

20. Bölüm

Reagan'ın dairesinin kapısı kapandığında, Trey uyandı. Uykuya dalmak istememişti. Trey bu sabah zamanının çoğunu telefonla konuşarak geçiriyordu. Son iki haftadır dolaştıkları her şehirde tanıdığı kişileri arıyordu. Bir dedektif değildi, ama hiç kimse Reagan'a gelen tehdit mesajıyla ilgili bir şey bilmiyordu. Aradığı kişilere bunu açık açık soracak kadar aptal olduğu falan yoktu elbette. Daha dikkatli davranıyordu. Trey oturdu ve gözlerini ovuşturdu, Reagan'm ona iyi haberler getirdiğini umut ediyordu. "Nasıl geçti?" diye sordu.

"Ne nasıl geçti?" diye sordu Ethan.

Trey gözlerini açıp, kapıdaki ayakkabılarını çıkaran adama baktı. Harika. Tam da ihtiyaç duyduğu şey. Reagan'ın seksi alfa erkeği ev arkadaşıyla yalnız kalmak. Eve gitmeye karar verdi. Reagan ile daha sonra buluşabilirdi. Reagan'm makyajının ne kadar süreceğine dair hiçbir fikri yoktu ve bu adam Trey'in aklına Reagan ile ilgili hiçbir şey getirmiyordu. Aklına gelen her şey seksle ilgiliydi. Trey, Ethan ile son karşılaşığında bir erkekle yatmayalı günler olmuştu. Şimdi ise, haftalardır bir erkekle yatmamıştı ve verdiği kararın ne kadar güçlü olduğundan emin değildi.

Trey, "Reagan olduğunu sandım," dedi ve ayağa kalktı.

"Reagan burada değil mi?"

"Hayır. Exodus End'in menajeri onu alışverişe mi ne götürdü." Trey saate baktı ve gözleri kocaman oldu. "Lanet olsun! Saatlerce uyumuşum. Şimdiye kadar gelir diye düşünüyordum."

"Bir yere mi gidiyorsun?" diye sordu Ethan ve kanepeye oturdu. Uzun, erkeksi bacaklarını uzatarak, ayaklarını kahve sehпасına koydu. Trey'in kapıya doğru gidebileceği en kısa yolu kapamıştı.

"Gitsem iyi olur diye düşünüyorum."

"Reagan, seni benim kovduğumu düşünür. Beni görür görmez üzerime gelmesini istemiyorum."

"Ona sen geldiğinde benim çoktan gitmiş olduğumu söyleyebilirsin."

"Otur," dedi Ethan.

Trey oturdu.

"Reagan nasıl? Dürüst ol. Telefonda sesi her zaman çok hevesli geliyor, ama bazen sanki sorunlarını benden gizliyor-muş gibi davranıyor."

Trey başını Ethan'a doğru eğdi ve "Reagan'ın sorunları mı var?" dedi.

"Herkesin yok mu?"

"Bence Reagan hiçbir şey gizlemiyor. Birlikte çok güzel vakit geçirdik. Reagan gerçekten harika biri. Bütün dünyada fırtına estirecek." Trey bunun bir parçası olduğu için çok mutluydu.

"Senin durumunu biliyor mu?"

Trey'in gülümsemesi kayboldu. "Neyi biliyor mu?"

Ethan o kadar hızlı davranmıştı ki, Trey tehlikenin yaklaştığını görmemişti bile. Kendini birdenbire koltuğun köşesiyle, Ethan'ın vücudu arasında sıkışmış bir halde buldu. "Neden bahsettiğimi biliyorsun. Aptal rolü yapma." Ethan'ın nefesi, Trey'in kulaklarının arkasındaki ince saçları uçuşturuyordu. Trey özlemle ürperdi. "Seni ne kadar çok düşündüğümü biliyor musun? Sana neler yapmak istediğimi?"

Trey, Ethan'ın ona neler yapmak istediğinden oldukça emindi. Ve Trey, bundan hoşlanacağından da emindi. Bir elini Ethan'ın kaya gibi sert göğsüne yasladı ve sanki kalp atışları

Ethan ona tam olarak yapmak istediği şeyi önerdiği için değil de, içeri girerken onu ürküttüğü için hızlanmış gibi davrandı. Trey'in bir erkeğe ihtiyacı yoktu. Reagan ona ihtiyacı olan her şeyi veriyordu.

En azından Trey'in inanmak istediği buydu.

"Geri çekil, Ethan," dedi Trey.

"Neden? Sana çok yaklaşıncaya rahatsız mı oluyorsun?"

Trey, Ethan'm siyah gözlerine baktı. "Evet," dedi. Bu bir yalan değildi. Birdenbire sıkılaştıran fermuarı gerçekten oldukça rahatsız ediciydi.

"Sen de benim gibi sertleştin, değil mi?"

"Geri çekil dedim."

Ethan geri çekildi ama eli kanıt aramak için uzandı. Trey dişlerini sıktı ve gözlerini sınıksız kapayarak arzularını yatıştırarak başka şeyler düşünmeye çalıştı. Ancak tek düşünebildiği şey, yanındaki bu adam tarafından delik deşik edilmektir.

"Beni arzulaman çok doğal," dedi Ethan. "Ben de seni arzuluyorum."

Trey, Ethan'ın elini tuttu ve kasıklarından uzaklaştırdı. "Seni arzuladığımı reddetmiyorum. Ama bu, bir şeyler yapacağımız anlamına gelmez."

Trey kendini kanepeden kurtardı ve banyoya koşarak kapıyı arkasından kapadı. Kapıya yaslandı. Ahmak herif! Bu oyun da neyin nesiydi? Trey sertleşmiş ve kalp atışlarıyla birlikte zonklayan erkekliğini düzeltti. Günlerdir böyle tahrik olmamıştı. Bu iyiye işaret değildi. Reagan'ın bir an evvel eve gelmesini diledi. Reagan onun aklını ait olduğu yerde, yani Reagan'da toplamasına yardımcı olurdu.

Trey yüzünü yıkadı ve eli yardımıyla musluktan bir yudum su içti. Aynadaki yansımasından, kendisine sert bir şekilde baktı.

Yansımına, "Reagan ile işleri berbat etmeyeceksin!" dedi. "Ethan seksi biriymiş! Ne olmuş yani? Hayatında bir erkeğe ihtiyacın yok." Trey bu söylediklerine neredeyse inanıyordu. Ancak Reagan'ı incitmek istemediğine kesinlikle inanıyordu. Reagan ile yaşadıkları bu şeyin kalıcı olup olmadığını bilmiyordu ama bu şimdiye kadar yaşadığı en gerçek ilişkiydi. Brian ile olan tek taraflı aşkı bile hiçbir zaman bu kadar elle tutulur bir şekilde hissetmemişti. Hayatında şimdiye kadar tutunabileceği bir şey olmamıştı. Reagan'ın, hayatından çıkmasına hazır değildi. Ethan ile seks yapmak buna değmezdi. Ayrıca, Reagan'ın erkek arkadaşının erkeklerle seks yapmasıyla ilgili neler düşündüğünü biliyordu. Bu tarz bir davranışı kabullenmeyeceği gayet açıktı.

Birazcık düşünmek iyi gelmişti. Trey banyodan çıktı ve dosdoğru o sert bedene yöneldi. Derin nefes alabilmek için bir adım geri attı, ama Ethan aralarındaki mesafeyi kapatmıştı bile.

"Nasıl bir oyun oynuyorsun?" diye sordu Ethan. Ethan'ın kaya gibi sert bakışları Trey'in bütün vücudunu heyecanla dolduruyordu.

"Oyun falan oynamıyorum."

"Nasıl biri olduğunu Reagan'dan neden saklıyorsun?"

"Hiçbir şey saklamıyorum."

"İnkâr etmek hiçbir işine yaramaz. Beni ne kadar arzulağını biliyorum. Bunu gözlerinin içinde görebiliyorum. Beni ne kadar istediğini avuçlarımda hissettim."

"Belki."

Ethan'ın sert vücudundan yükselen sıcaklık çok vahşicediydi. Her bir gözeneginden saf enerji akıyordu. Ethan'ın teninin altında bir hayvan vardı ve Trey bu hayvanın serbest kaldığını görmeyi deli gibi arzuluyordu. Bu noktadan sonra geri dönüş olmadığını biliyordu. Reagan ile yaşadığı bu şey çok güzel, hassas ve sevgi doluydu. Ethan ile arasında olacak

olanlar ise ateşli, vahşice ve saf tutkuya dayalıydı, ama değer verdiği bir şey değildi. Ethan ile yatması, Trey'in diğer cinsel ilişkileri gibi olurdu. Hemen ayaküstü bir sevişme ve teşek-kürler, görüşürüz.

"Belki değil," dedi Ethan.

Güçlü parmaklarını Trey'in ensesindeki saçların arasında gezdirdi ve Trey'in başını geriye doğru çekti. Sertleşmiş aletini Trey'in aletine doğru bastırdı ve Trey de ona heyecanla karşılık verdi. Ethan, "Belki değil," diye tekrar etti. Trey'in gözlerine doymak bilmez bir açlıkla bakıyordu. Ethan, Trey'e biraz daha yaklaştı. Ağzı Trey'in ağzından bir tutam saç kadar uzaktaydı. "Sen de, benim seni düzmek istediğim kadar, düzmek istiyorsun," dedi.

"Belki," dedi Trey. Bunu reddetmiyordu. Aleti Ethan'ın aletiyle karşılıklı kasılırken, Ethan'a teslim olmuşken, heyecanlı bir şekilde derin nefesler alıp verirken ve kalbi göğsünden fırlayacakmış gibi atarken bunu reddedemezdi. İki hafta önce olsaydı, Ethan'ı banyoya sokar ve cinsel baskınlık için ona boyun eğdirmeye çalışırdı, ama artık işler değişmişti. Trey için umursamazca düzülmekten daha önemli şeyler de vardı. "Senden farklı olarak, Reagan'ın hislerini her şeyden önde tutuyorum."

Ethan'ın gözleri kısıldı. "Bu da ne demek?"

"Reagan bana ayrıldığınızı söyledi. Seni onu aldatırken yakalamış. Ben bunu ona yapmayacağım."

"Evet, yapacaksın, çünkü senle ben birbirimize çok benziyoruz. Kadınların yumuşak, aşkla dolu doğaları kalbimizi çağlıyor, ama kanımızın kaynamasına neden olan başka bir şeyler var. Şu tesadüfe bak."

Trey'in nefesi kesildi. "Demek gerçekten biseksüelsin. Reagan'ın düşüncesine göre sen..."

"Eşcinsel miyim? Bu Reagan'ın kendi hislerini koruma yöntemi. Onu hâlâ sevdiğimi düşünmek istemiyor. Reagan benim zaman içinde eşcinsel olduğumu fark ettiğime inanmak istiyor. Bunu kabullenerek hayatına devam edebilir, ancak kendisinin benim için seksüel açıdan yeterli olmadığını fark etmesi, ona fazlasıyla ağır gelecektir. Seni öğrendiğinde de aynı şey geçerli olacak."

"Onu hâlâ seviyor musun?"

"Elbette onu hâlâ seviyorum. Reagan'ın ne kadar mükemmel olduğunu biliyorsun. Daha önce onun gibi bir kadınla hiç tanışmadım."

"Aramıza katılınası için mi beni baştan çıkarıyorsun?"

Ethan kıkırdadı ve dilinin ucuyla Trey'in üst dudağına dokundu. Trey, Ethan'ın bu hareketinden kaçabilecek kadar hızlı davranmadı. Bu egemenlik oyunu Trey'i o kadar baştan çıkarmıştı ki, çoktan zevk suyu gelmeye başlamıştı. Kasıklarındaki kayganlığı hissedebiliyordu.

"Seni baştan çıkarmaya çalışıyorum, çünkü sana bakmak beni sertleştiriyor. Reagan'ın erkek arkadaşlarından kurtulmak gibi bir derdim yok ve bunu onları düzmeye çalışarak yapmıyorum. Dürüst olmam gerekirse," mırıldanan Ethan'ın sesi gittikçe kısıldı, "pek fazla erkek beni tahrik etmez, ama seni gördüğüm an sana sahip olmam gerektiğini anladım."

Ethan, Trey'in başını geriye yasladı ve onu öptü. Ethan'ın dudakları kuvvetliydi. Dudakları, Trey'in ona teslim olmasını istiyordu. Trey kendini bir anda o kadar çok kaptırmıştı ki, mücadele bile etmedi. Sadece Ethan'ın dudaklarını hissediyordu. Bu ona o kadar iyi gelmişti ki, birisinin kontrolü almasına izin vermişti. Ama Trey bunu yapmak istemiyordu. Şu an kesinlikle bunu yapmak istiyordu ama on dakika sonra suçluluk ve pişmanlık duygusuna kapılacaktı. Buna değmezdi.

Trey iki elini de Ethan'ın göğsüne koydu ve onu itti. Ethan bir adım geriye giderek sendeledi ve dudakları birbirinden ayrıldı. Ancak Ethan onun saçlarını sıkı sıkı kavramıştı, bu yüzden Trey tam anlamıyla özgür kalamamıştı. Trey'in direnme çabaları Ethan'ı daha da tahrik ediyor gibi görünüyordu. Trey birdenbire kendini duvarla yüz kiloluk bu kas kütlesi arasında sıkışmış bir halde buluverdi.

"Aramızdaki çekimi hâlâ reddetmeye mi çalışıyorsun?"

Trey başını salladı. "Seni arzuluyorum," diye itiraf etti. "Ama yine de 'hayır' diyeceğim."

"Hayır mı?" Ethan bu kelimeyi sanki çok garip bir dile ait bir kelime gibi söylemişti.

"Hayır."

Ethan bir adım geri atınca Trey kayıp yere düşmemek için kapı eşiğine tutundu.

"Pekâlâ," dedi Ethan. "Hayır demek, istemiyorsun demektir."

Trey neredeyse Ethan'ın bu kadar kolay pes etmemesini dileyecekti. Onu arzulaması konusunda kendini suçlu hissetmemek için, Ethan'ın onu zorlamasını istiyordu. Ethan onun saçlarını bıraktığında, Trey hiç de hayal ettiği gibi rahatlamadı. Pişman olduğunu hissetti. Doğru olanı yaptığını bilmesine rağmen, bir parçası Ethan'ın yanlış olanı yapmasını arzuluyordu.

"Fikrini değiştirdiğinde bana haber ver."

Ethan banyoya girdi. Trey gözlerini Ethan'dan alamıyordu. Ethan pantolonunu çözdüğünde. Kalçalarına kadar indirdiğinde. Devasa aleti çamaşırından dışarı fırladığında. Trey kapı eşiğine yaslanarak Ethan'ın aletine losyon sürmesini izlerken, anüsünde bir sızı hissetti. Bu adamın aleti çok güzeldi. Dumdüz. Islak. Bronz teninin geri kalanından daha koyu renkliydi ve üzerindeki damarlar bu mesafeden bile belli oluyordu. Aletin başı kocamandı. Trey bu aletin, içine girerken ne kadar güzel hissettireceğini düşünebiliyordu. Ethan o kalın aletini

iki eliyle gittikçe daha hızlı sıvazlamaya başladı. O dümdüz et parçasını eliyle pompalamasının sesi Trey'in hayalarını sıkıştırıyordu. Ethan inleyerek boşalmaya başladığında, Trey'in dizlerinin bağı çözüldü. Ethan bir elini tuvaletin arkasındaki duvara koydu ve boşalırken Trey'e baktı. Ağzı açılmış, gözleri küçülmüştü ve kasları rahatlamayla geriliyordu. En son damla sperm tuvalette bir yerlere düştüğünde Ethan dudaklarını ısırdı.

Trey kapı eşiğini bıraktı ve her şey normalmiş gibi davranmaya çalışarak Reagan'ın odasına girdi. Kapıyı kapadı ve gözleriyle etrafı araştırmaya başladı. İçindeki boşluğu doldurabilecek herhangi bir şey için bakınıyordu. Tanrım. Buna dayanamayacaktı.

Reagan'ın yatağının yanındaki çekmeceye kırmızı bir yapay penis ve kayganlaştırıcı buldu. Oyuncağın üzerine kayganlaştırıcıyı sürdü, fermuarını açtı ve pantolonunu dizlerine kadar indirdi. Buna ihtiyacı vardı. Hem de şu an ihtiyacı vardı. Yatağa doğru eğildi ve oyuncacı içine ittirdi; çok sert bir şekilde, mümkün olduğunca derine. Bu bir penisin yerine geçemeyecek bir şeydi ama yine de hiç yoktan iyiydi. Trey emekleyerek yatağa çıktı. Vücudunun ağırlığını başıyla destekliyordu, böylece bir eliyle yapay penisi kullanıp, diğer eliyle de zonklayan penisini okşuyordu. Ancak kendi kendine rahatlamaya çalıştığı sürede, ona Brian'ın sahip olduğunu hayal etmiyordu. Ethan'ı hayal ediyordu. Şimdiye kadar hayalini kurduğu tek erkek Brian'dı, ama bunu daha sonra düşünecekti. Kapı açıldığında Trey'in boşalmasına saniyeler vardı. Artık Ethan'ın onu düzmesine hazırdı. Hiç kimsenin hislerini umursamıyordu. Sadece birinin ona sahip olmasına ve kullanılmaya ihtiyacı vardı. Trey başını çevirdiğinde, yüzündeki şaşkın ifadeyle kapı eşiğinde duran Reagan'ı görmeye hiç hazır değildi.

21. Bölüm

Reagan'ın bütün dünyası sarsılmıştı. *Aman Tanrım! Tekrar yaptım. Sevdığım adamı bir eşcinsle çevirdim.* Trey, vücudu şiddetle sarsılırken, sanki rahatlayışının kanıtlarını gizler gibi elleriyle aletin başını kavradı. Trey'in yüzündeki ifadeden uzun, coşkulu ve güzel bir orgazm yaşadığı belli oluyordu.

"N-ne yapıyorsun?" diye sordu Reagan.

Trey gözlerini yumdu ve kıpkırmızı suratını yatağa eğerek, "Özür dilerim. Daha fazla dayanamadım," dedi. Ağzını yorgana gömmüştü ve sesi boğuktu. "Benim... bizim konuşmamız gerek."

Reagan konuşmak istemiyordu. Buradan uzaklaşmak istiyordu. Odadan dışarı çıktı ve kapıyı kapadı. Arkasını döndüğünde Ethan'ın geniş göğsüne çarptı.

Ethan, "Sorun ne?" diye sordu.

Bu iki kelime neden Reagan'ı her zaman ağlatıyordu? Başı dönüyordu. Elleriyle ağzını kapayarak, "Trey eşcinsel," dedi.

"Nereden biliyorsun?"

"Onu gördüm, onu içeride gördüm." Reagan eliyle arkasındaki kapıyı işaret etti. "Trey içeride şey yapıyordu..."

"Anal yoldan mı?"

Reagan başıyla onayladı.

"Bu onun eşcinsel olduğu anlamına gelmez, Reagan."

Reagan, Ethan'a baktı. Ethan bu işleri biliyordu. "Gelmez mi?"

"Hayır, bu Trey'i eşcinsel yapmaz, ama..." Ethan bakışlarını suçlu bir şekilde kaçırdı.

"Sana asıldı mı, Ethan?"

"Hayır, ben ona asıldım."

Reagan, "Seni piç kurusu. Bunu nasıl yaparsın?" diye Ethan'a bağırırmaya başladı. "Ondan gerçekten hoşlanmıştım."

"Ben de ondan hoşlandım."

Reagan elleriyle kulaklarını kapadı. "Duymak istemiyorum"

Kuvvetli eller arkasından omuzlarını tuttu ve Reagan arkasını dönünce Trey ile yüz yüze geldi. Kafası kanışmış olmasına rağmen, kalbi bir beklentiyle çarpmaya başladı ve kendini boğazında baloncuklar varmış gibi mutlu hissetti. Trey, Reagan'ın ellerini tuttu ve onları kulaklarından uzaklaştırdı.

"Sana söylemem gereken şeyler var. Bunları görmezden gelebileceğimi düşündüm, ama..." Trey başını salladı.

Reagan'ın kalbi gittikçe daha hızlı atıyordu. Trey'i kaybetmek istemiyordu. Eğer hâlâ birlikte olabileceklerse, bunu duymamayı yeğlerdi.

"Saçlarımı beğendin mi?" diye sordu Reagan, elleriyle yüzüne düşen altın sarısı saçlarına dokunuyordu. "Rengini açtılar. Bugün bir dolap dolusu yeni kıyafetim oldu. Ayrıca, yeni gitarımı görene kadar bekle," dedi Reagan. "Onu görene kadar, begeneceğimden pek emin değildim çünkü hareketli köprülü gitarların akortlarını tutturmanın çok zor olduğunu duymuştum, ama sesi gerçekten muhteşemmiş. Üçüncü manyetik..."

Trey eliyle Reagan'ın ağzını kapadı ve Reagan'ın arkasında ayakta duran Ethan'a baktı. "Bize birkaç dakika müsaade edebilir misin?"

Ethan, "Evet, elbette," diyerek uzaklaştı.

Reagan, ağzı kapalı olmasına rağmen, "Trey," dedi.

"Beni dinlemelisin, Reagan."

Reagan başını salladı ve bakışlarını indirdi. Sanki üzerine kara bir bulut çökmüş ve tenini nemlendirerek buz gibi soğutmuştu.

Trey, Reagan'ı kanepeye oturttu ve arkasına koltuk minderleri yerleştirerek rahat olmasını sağladı. Kendisi de kanepenin önündeki sehpa oturma oturma elini tuttuğunda Reagan, sadece ona sarılmak ve olanların önemli olmadığını söylemek istedi. Olanları hiç görmemiş gibi davranabilirdi. Ethan şüphelerini doğrulamamış gibi yapabiliyordu.

"Kendimi bildim bileli, hem erkeklerden, hem de kadınlardan hoşlanıyorum," dedi Trey.

Bu Reagan'ın duymayı beklediği bir şey değildi. Başını kaldırıp Trey'e baktı. Trey'in gözlerindeki samimiyet, Reagan'ın kalbini anlayış ve çaresizlikle doldurdu.

"Son zamanlarda, erkeklerle takıldığım zamanlarda hayatımda olan karmaşalardan kurtulmaya karar verdim. Bu dürtüleri kontrol edebileceğimi düşündüm. Bu dürtüleri reddettim. Sana sadık olmak istedim. Sana sadık oldum da, ama..."

"Sen yanlış bir şey yapmadın, Trey. Seni korkuttuğum için özür dilerim. İhtiyacın olan buysa, belki de sana yardım edebilirim, ya da sen..."

"...kendimi reddetmeye devam mı edebilirim?" Trey başını iki yana salladı. "Bunu yapamam. Cinselliğim konusunda her zaman çok açtım. Bu olmadığım biri olmaya çalışmam demek... Bunu daha fazla yapamam, Reagan. Seni seviyorum, ama..."

Reagan'ın ciğerlerindeki bütün hava aniden boşalıverdi. Trey onu sevdiğini mi söylemişti?

"Sana veda ediyorum. Seni mutlu edemem. Ciddi bir ilişki yaşayabilecek birisi değilim ben. Bu işin sonunda birbirimizi mutsuz edip duracağız. Ya ben cinsel açıdan mahvolurum

ya da eninde sonunda pes ettiğimde sen mahvolursun. Bunu şimdi, birbirimize daha fazla bağlanmadan bitirmek en iyisi."

Reagan, gözlerinden akan yaşlar yüzünden Trey'in yüzünü bulanık görüyordu. Şimdiden Trey'e bağlanmıştı bile. Yanaklarından akan yaşlar, çenesinden aşağıya süzüldü.

Trey, "Ağlama," diye fısıldadı ve Reagan'ın alnından öptü. "İyi olacaksın."

Reagan derin bir nefes aldı ve Trey'e uzandı, ama Trey ayağa kalkarak onu omuzlarından bastırdı ve koltukta kalmasını sağladı.

Trey, "Ethan," diye seslendi.

Trey omuzlarını bırakınca Reagan ayağa fırladı, ama vücuduna dolanan kollar ve gözyaşlarıyla ıslanan tişört Trey'e ait değildi. Ethan'a aitti.

"Ona iyi bak," dedi Trey. Kapı Trey'in arkasından kapanınca, Reagan hıçkırarak ağlamaya başladı.

22. Bölüm

Ethan'ın kolları, Reagan'ın titreyen vücudunu sıkı sıkı sarıyordu. Ethan, Reagan'ı kendine doğru çekti, sırtını okşadı ve Trey'in çıkıp gittiği kapıya baktı. Şimdiye kadar hiçbir erkeğe, Trey'e duyduğu kadar saygı duymamıştı. Ethan, Reagan ile bu konuşmayı yapabilecek kadar cesaretinin olmasını isterdi. Reagan'ı bırakacak ve başka bir erkekle olup onun kalbini kırmayacak kadar erkek olabilmeyi isterdi. Bencil bir piç kurusu olduğunu biliyordu, bunu bilmesine rağmen Reagan'ı bırakmıyordu. Reagan'ı çok seviyordu. Onu sadece bir arkadaş gibi gördüğü konusunda kendini ikna etmeye çalışıyor olsa bile, hiçbir şey Reagan'dan daha önemli değildi.

Ethan dudaklarını Reagan'ın saçlarına sürterek onu öptü. Reagan'a ne diyeceğini bilmiyordu. Söyleyeceği herhangi bir şeyin bir farklılık yaratacağından emin değildi. Bütün bu olanlar konusunda kendini sorumlu hissediyordu. Eğer Trey'den bu kadar hoşlanmasaydı ve en yakın arkadaşının sevgilisine asılmasaydı—Tanrım! Tam bir göt gibi davrandım!—Reagan şimdi hıçkırarak ağlıyor olmazdı. Reagan şu an kahkaha atıyor, gülümsüyor ve Ethan'ın içini yiyip bitiren bakışıyla Trey'e bakıyor olurdu.

"Reagan," diye fısıldadı. Ethan. "Sakin ol, bebeğim."

"Onun peşinden gitmeliyim," dedi Reagan. "Beni bırakmasına izin veremem. Beni sevdiğini söyledi ve sanırım ben de... ben onu sevdiğimden eminim."

Reagan uzaklaşmaya çalıştı ama Ethan onu sıkıca tutuyordu. "Reagan, Trey haklı. Mutlu olamazsınız. Seni aldatabileceğini

sana açıkça söyledi. Senin bunu kaldıramayacağını sana ilk ağzından söyleyebilirim."

Reagan, Ethan'ın kaburgalarına bir yumruk patlattı. Bunu hak etmişti.

"Eğer ona izin veririm, bu aldatmak olmaz."

Odadaki bütün hava sanki birden boşaldı. "İzin mi? Bana asla izin vermedin."

"Sormadın ki, Ethan. Benimle bu konuda konuşmadın bile. Sadece, evde olmadığımı düşündüğün zaman evimizde bir başkasını becerdin."

"Bunun için daha kaç kere özür dilemem gerekecek? Erkeklere olan ilgimi anlamayacağını biliyordum. Ben bile bunu güç bela anlayabiliyorum."

"Anlayamadığım şey, senin erkeklere olan ilgin değil. Anlayamadığım şey, nasıl olup da hem beni sevdiğini söyleyip, hem de beni incitiyor olduğun."

"Seni seviyorum, Reagan."

"Seviyordun," diye düzeltti Reagan.

Ethan, Reagan'ın sevimli suratını elleriyle tutup başını geri yasladı. Başparmaklarıyla yanaklarından akan yaşları sildi ve gözlerinin içine bakarak, "Seni hâlâ seviyorum," dedi.

Ethan, Reagan'ın bu itirafına ne demesini beklediğinden emin değildi, ama "Of!" olmadığından emindi. Reagan onu kendinden uzaklaştırdı. "İşleri daha da bulandırma. Beni delirtiyorsun, Ethan."

"Biliyorum. Böyle olsun istemezdim." Ethan arkadaşlıklarının istediği şekilde devam edebilmesi için Reagan'ın güvenini geri kazanabilmiş değildi. Ayrıca, sadece arkadaş kal-mak istemiyordu. Ethan için bu hiçbir zaman o tarzda bir ilişki olmamıştı. Reagan'ın, hislerini kabul etmesini sağlayabilirdi çünkü onun, hayatında kalmasına ihtiyacı vardı. Bu her nasıl olursa olsun. Ethan her şeyi mahvettiğini biliyordu. Hatanın

kendisinde olduğunu farkındaydı. Ancak işleri Reagan için nasıl düzeltebileceğini bilmiyordu. Reagan'ı nasıl mutlu edeceğini bilmiyordu. Belki de Trey'i kaybetmemesini sağlayabilirdi. Reagan'ı başka ne mutlu ederdi ki? "Senin için Trey ile sevişebilirim," diye ağzından kaçırdı.

"Ne?" dedi Reagan.

"Benden hoşlanıyor. Onun cinsel arzularını karşılayabilirim. Ve onu senden uzaklaştırmayacağıma güvenebilirsiniz. Mutlu olmanı istiyorum."

"Gerçekten de erkek arkadaşıyla düzüşmek mi istiyorsun?"

"Aslına bakarsan, Reagan, Trey artık erkek arkadaşın değil. Seni terk etti." Ethan başparmağıyla apartman kapısını işaret etti.

"Kapa çenen! Sadece biraz zamana ihtiyacı var." Reagan kollarını göğsünde birleştirdi. "Ama çok fazla zamanı yok," diye homurdandı ve elleriyle yüzünü kapadı. "Onu bu yüzden kaybetmek istemiyorum, Ethan."

"Sana mutlu olması için ne gerektiğini zaten söyledi."

"Gerçekten de ikimizin onu mutlu edebileceğimizi mi düşünüyorsun?"

"Ben daha çok senin hislerini düşünüyorum. Onu başka biriyle paylaşabileceğini düşünüyor musun? Sadece cinsel anlamda bile olsa?"

"Yani seninle mi?" Reagan derin bir nefes aldı. "Evet, başka biriyle olmasındansa, seninle birlikte olmasını tercih ederim, ama..." Ethan'a baktı. "Sence Trey bunu kabul eder mi?"

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var."

23. Bölüm

Trey, eli apartman kapısının kolundayken tereddüt etti. Yalnız kalmak istediğinden emin değildi. Belki de gidip çocukları ziyaret etmeliydi. Çocuklar muhtemelen sevgilileriyle vakit geçiriyorlardı. Davetsiz gitmek istemiyordu. Belki Dare misafir kabul edebilirdi. O geç saatlere kadar otururdu.

Trey bir gün yalnız yaşamaya alışacağını biliyordu. Hayatında hiçbir zaman yalnız olmamıştı. Ailesinin yanından ayrıldıktan sonra, grupla birlikte bir kuru temizlemecinin üst katından tutun da, Brian ile paylaştığı eve kadar birçok yerde yaşamıştı ve her seferinde de ona eşlik edecek sürüsüyle yatak arkadaşı olmuştu. Brian birkaç ay önce Myrna'nın yanına taşınmıştı ama Trey her zaman gece yanında birisi olacağından ya da gece kalacağı birilerini bulacağından emindi. Yüzlerce farklı kişiyi arayabilirdi ve aradıklarının gelip onda kalacaklarını da biliyordu. Bir sürü arkadaşı vardı. Ancak maalesef onların hepsi yatak arkadaşlarıydı ve hepsi de seks yapmak isterdi. Trey, düşüncesizce seks yapmaya geri dönmeye kendisini hazır hissetmiyordu. Reagan ile ayrıldıktan bu kadar kısa bir süre içinde bunu yapamazdı. Reagan'dan kendi isteğiyle ayrılmış olmasına rağmen, hâlâ kendisini Reagan'dan kurtarabilmiş değildi. Hayatında ilk defa başka birisinin hislerini kendi hislerinden daha fazla önemsemişti. Ve her şeyi berbat etmişti

Trey kapıyı açtı ve ışıkları yaktı. Eşikten içeriye bir adım atığında girişte donup kaldı. Burası evi gibi görünüyordu, ama kendisini evindeymiş gibi hissetmiyordu. Bazı belirgin

şeyler eksikti. Brian'ın, üzerinden çıkardıktan sonra genelde koltuğun üzerine bıraktığı deri ceket, Brian'ın küçük kız kardeşiyle çekilmiş olduğu ve girişteki komodinin üzerinde duran fotoğraf, kapının yanında duran Brian'ın ayakkabıları gözüne ilk çarpan eksikliklerdi. Brian'ı düşündü ve istemsizce bir adım geri attı. Belki de Dare'in yanına taşınmalıydı. En azından konuşacak birileri olurdu. Ve şu an ihtiyacı olan tek şey buydu. Arkadaşa ihtiyacı vardı. Tek başına pek mutlu sayılmazdı. Hiçbir zaman da olamamıştı.

Telefonu çaldığında birinin onu aramasına o kadar sevinmişti ki, arayanın kim olduğuna bakmadan cevapladı. "Alo?" Sesinin umutsuz çıkmamış olduğunu ümit ediyordu.

"Konuşabilir miyiz?"

Arayan Mark'tı. Mark ile konuştuğunda içini dolduran nefret duygusu tamamen kaybolmuştu. Bu sefer Trey, Mark'ın sesini duyduğuna sevinmişti. Arayan her kim olursa olsun buna sevinecekti. Son yirmi defadır, Mark'ın telefonlarına ve mesajlarına cevap vermiyordu. Ama şimdi... gerçekten birileriyle konuşmaya ihtiyacı vardı.

"Ne hakkında konuşacağız?" dedi Trey.

"Artık turne bitti. Neredesin?"

"Evdeyim. Daha yeni geldim."

"Bu gece kız arkadaşında... Reagan'da kalmıyor musun?"

"Reagan'ı nereden biliyorsun? Sana daha önce onun adını söylemedim."

"Son iki haftadır Günahkârlar'ın blog sayfasında bu konu konuşuluyor."

Gruptan biri hapsirse ya da bir yerine bir şey olsa, vakit kaybetmeden bu blog'da paylaşıyor muydu? "Hayır. Bu gece onunla birlikte değilim. Kendime biraz vakit ayırmam gerek," dedi. Reagan ile ayrıldığını ve yalnız kaldığı için ne kadar çaresiz durumda olduğunu güvendiği birine anlatması

gerekiyordu. Mark'ın doğru insan olmadığını farkındaydı. Ona boşu boşuna ümit vermek istemiyordu.

"Yalancı. Evde yalnız kalmaktan nefret edersin."

Doğruydı. "Neden aradın?"

"Sadece konuşmak istedim."

"Konuşacak bir şey yok, Mark."

"Beni bu yaşam tarzıyla tanıştıran sensin."

Ve Trey bundan kesinlikle pişmanlık duyuyordu. Kendini ikiyüzlü biri gibi hissediyordu. Mark'ı cinselliğini kabul etmesi için zorlamıştı, ama kendisini Reagan'dan gizlemişti. Bunun yanlış bir yol olduğunu bilmesi gerekirdi. Eğer kendini gizlemeye çalışan bir arkadaşına tavsiye veriyor olsaydı, ona aptallık ettiğini söylerdi. Bu işe yaramazdı. Neden şimdi işe yarayacağını düşünmüştü ki? Çünkü Reagan'ı çok istiyordu. Reagan'ı hâlâ istiyordu. Ve Reagan'ın yeterli olacağını düşünmüştü. Bunun işe yarayacağını düşünmüştü.

"Bazı tavsiyelere ihtiyacım var," dedi Mark.

"Hangi konuda?"

"Seni nasıl geri kazanabileceğim konusunda."

Geri kazanmak mı? Mark ona hiçbir zaman sahip olmamıştı ki.

Trey eliyle yüzünü ovaladı, kapıyı kapadı ve odaya geçerek rahat, içi tıka basa doldurulmuş koltuğa oturdu. Mark'ın hisleri konusunda dikkatli olması gerektiğini biliyordu. Ancak acımasız olmadan bu konuya nasıl açıklık getireceğinden emin değildi. "Mark..."

"Bir şeyler seni rahatsız ediyor," dedi Mark. "Sesin farklı geliyor."

"Çok fazla şey beni rahatsız ediyor." Trey kumandaya uzandı ve televizyonu açtı. Arkadan bir yerlerden gelen bir sese ihtiyacı vardı.

"Anlat bana. Bana her şeyi anlatabilirsin."

"Beni artık aramamalısın. Boşuna uğraşıyorsun."

"Bunu bilmiyorum muyum sanıyorsun? Ama kimi seveceğim konusunda elimden bir şey gelmiyor."

"Benim de kimi sevmediğim konusunda elimden bir şey gelmiyor."

Uzun bir sessizlik oldu. "Turne nasıl geçti?" diye sordu Mark, sesi yalandan neşeli gibi geliyordu. "İşten fırsat buldukça birkaç konserinizi izledim. Seni görmek için sahne arkasına gelmeyi denedim, ama..."

"Bu seninle ilgili bir şey değil, Mark. Hiç kimse sahne arkasına geçemedi. Sana bir şey sorabilir miyim?" Bir şekilde ana konuya gelmesi gerekiyordu.

"Elbette."

"Âşık olduğunu nereden anlarsın?" diye sordu Trey.

Mark o kadar uzun bir süre tereddüt etti ki, Trey telefonun kapanıp kapanmadığını kontrol etmek için ekrana baktı.

"Neden?" diye sordu Mark en sonunda. "Birisine âşık mı oldun?"

"Sanırım. Brian'a o kadar uzun bir süre âşık kaldım ki, başkasına âşık olup olmadığımın emin değilim."

"Bu kişi sana nasıl hissettiriyor?"

Trey tereddüt etti, Reagan ile birlikteyken hissettiklerini nasıl tarif edeceğinden emin değildi. "Sanki hayatımda ilk defa, gerçekten yaşıyormuşum gibi."

"Ben de aynı şekilde hissediyorum."

Trey ürkmüştü. Her zamanki gibi, Mark duymak istediklerini iştliyordu. İşte bu yüzden Mark'tan kurtulmak çok zordu. "Sana âşık olduğumu kastetmedim, Mark. Sanırım Reagan'ı seviyorum." Ve bunu Reagan'a söylemişti, öyle değil mi? Bu muhtemelen, birinden ayrılırken söylenecek en iyi söz değildi.

Reagan'ın gözlerinden süzülen yaşları hatırladı ve bu Trey'in kalbini ağrıttı. Yollarını ayırmalarının en iyisi olduğunu biliyordu. Reagan, Trey'in içindeki bu parçayı, sert bir vücudun ona dokunuşundan aldığı hazzı, bir erkeğin dokunuşunu, bir erkeğin onun içine girişini, bir erkeğin hükmedişini asla kabul edemezdi. Reagan'ın kalbini daha fazla kırmak istemiyordu. Belki asla gerçek aşkı bulamayacaktı. Belki de asla Reagan ile birlikte olduğu zamanlardaki kadar mutlu olamayacaktı, ama en azından kendisine karşı dürüst olacaktı.

"O kadın sana ihtiyacın olan her şeyi veremez," dedi Mark. "Oraya gelebilir miyim? Sana ihtiyacın olanı verebilirim. Sadece sesini duymak bile beni azdırıyor. Ya da aktif olmak istersen, sana müsaade edeceğimi biliyorsun." Trey duygusal açıdan buna hazır değildi, ama fiziksel olarak bunu istiyordu. Trey'in zihni ona, Mark eve gelmeyi teklif etmeden önce telefonu kapamasını söylüyordu, ama vücudu bir erkeğin dokunuşu için can atıyordu. Trey eğer dikkatli olmazsa, herhangi bir erkek bunu yapabilirdi. Duyguları ve sonuçlarının canı cehenneme.

"Trey?" dedi Mark.

Trey arkasına yaslandı ve başının üzerindeki tavan vantilatörüne baktı. Yatağında birisinin olmasını ne kadar arzulasa da, bu onu cezp etmiyordu. Bundan pişmanlık duyacağını biliyordu. Ve Mark, ihtiyacını karşılamak için en kötü seçeneği idi. Yani, en kötü ikinci seçeneği idi. En azından Ethan'ın cazibesine kapılmamıştı. Trey'in gerçekten arzuladığı kişi Ethan'dı, ama bu Reagan'ı mahvederdi. "İyi bir fikir değil."

Mark derin bir nefes aldıktan sonra küfürler savurmaya başladı. "Sana bu kadar bağımlı olmamdan nefret ediyorum. Sence bu benim hoşuma mı gidiyor?"

Trey biçimsiz bir şekilde sırtarak, "Hoşuna gidiyor olmalı. Daha fazlasını istemek için geri dönüp duruyorsun."

"Sen de beni arzuladığını inkâr edemezsin."

"Seninle seks yapmaktan hoşlanıyorum, orası kesin ama her zaman beraberinde karmaşayı da getiriyorsun. Bunlarla başa çıkmak için hazır değilim. Seni sevmeyen birine âşık olmanın ne demek olduğunu biliyorum. Yıllar boyunca bu hisle birlikte yaşadım."

"Kim sana âşık olduğumu söyledi?" dedi Mark.

"Sanırım, sen söyledin."

"Brian'ın seni sevmemesine rağmen, yine de onunla yatma şansın olsa bu fırsatı değerlendirmeydin?"

"Tanrım, evet," diye iç çekti Trey. "O adamın bana vereceği her şeyi alırdım."

"Ben de seninle ilgili aynı şeyleri hissediyorum. Beni sevmene gerek yok. İzin ver de oraya gelip seni seveyim."

"Ama daha sonra aramızdaki ilişkinin düzeleceğini umut edeceksin ve aramız düzelmeyecek."

"Bütün o yıllar boyunca, Brian seninle seks yapmıyor olmasına rağmen, hâlâ umudun yok muydu?"

Trey hayal kırıklığıyla iç çekti ve gözlerini televizyon ekranına çevirdi. "Evet, ama..."

"Ama mı? Ama yok, Trey."

Trey kıkırdadı. "Kesinlikle haklısın. Ortalıkta o küçük, kadınsı deliklerden yok."

"Bana sahip ol," diye fısıldadı Mark. "Sadece yatak odasında. Söz veriyorum, yatak odasında bana sahip olursan, seni rahatsız etmeyeceğim."

"Bunu şimdi yapamam, Mark. Aklımı başıma toplamak için biraz zamana ihtiyacım var. Neden Jacob'ı aramıyorsun. Seni sevmeye devam ediyordur."

"Jacob'ı istemiyorum. Seni istiyorum. Sen de beni istemiyor musun? Hoş biri değil miyim? Anlamıyorum."

"Senden hoşlandığımı biliyorsun."

"Öyleyse düz beni."

Hiçbir şeyi umursamadan seks yapmasının kime zararı olabilirdi ki? Trey bunu hayatı boyunca, ikinci kez düşünmeden yapmıştı. Şimdi ne değişmişti?

Reagan. Reagan her şeyi değiştirmişti ve içinde bir şeyler, onunla tanışmadan önceki haline dönmek istiyordu, ancak bunun artık kendisi için yeterli olmayacağını biliyordu.

"Bunu yapamam, Mark. Tamam mı? Bunu yapamam. Sorun gerçekten sende değil. Kendine, aşkını ve sevgini hak eden birini bul. Ama o kişi ben değilim."

Kapının zili çaldı. Trey kaşlarını çatı. "Bu saatte kim olabilir?" Koltuktan kalktı ve düğmeye basarak hoparlöre konuştu. "Kim o?"

"Ethan."

Trey'in kalbi neredeyse duracaktı. "Misafirim var," dedi Mark'a. "Kapatmam gerek."

"Ethan da kim?"

Mark'ın sesi tekrar o kıskanç tınıya bürünmüştü.

"Ethan, Reagan'ın ev arkadaşı. Beni bir daha arama. Cevap vermeyeceğim."

"Benimle konuştuğun için teşekkür ederim. Seni özledim."

"Güle güle," dedi Trey ve telefonu kapadı.

Trey'in kapı zili bir kez daha çaldı. Trey bir eliyle yüzünü ovaladı ve daha sonra düğmeye basarak Ethan ile konuştu. "Bir gün içinde yeteri kadar problem çıkardığını düşünüyor musun?"

"Reagan ile konuştuk. Bununla başa çıkabileceğini düşünüyor."

Hoparlörden hiç durmadan ufak bir köpeğin sesi geliyordu. Trey'in bir alt koridorunda yaşayan Bayan O'Neal'in

sesi, "Yolumda duruyorsun, koca adam," dedi. "Sessiz ol, бүcür." Sevimli havlamalar alçak sesli hırıltılara dönüşmüştü.

"Affedersiniz," dedi Ethan kadına. Ardından hoparlöre konuştu. "Trey, bak, bence bu konuyu hoparlörden konuşmak istemeyiz. Yukarı gelebilir miyim?"

"Reagan da yanında mı?" diye sordu Trey.

"Hayır. Yalnızım."

Trey neden hayal kırıklığına uğradığını bilmiyordu. Aslında bu doğru değildi. Trey hâlâ bu kadına karşı bazı hisler besliyordu. Kapıdan çıkıp giderek bu hislerinden vazgeçemezdi. Ethan'ın söyleyeceklerini duymak istiyordu. Belki de işler Reagan ile düzgün devam edebilirdi. Ethan, Reagan'ı herkesten daha iyi tanıyordu. Belki bundan sonra nasıl davranması gerektiği konusunda Trey'e yardımcı olurdu; çünkü Trey ayrılmak istediğini söylemiş olmasına rağmen, ondan ayrılmak istemiyordu. Hem de hiç. Tek isteği Reagan'ı geri kazanmaktı. Belki yapay yollarla idare edebilirdi. Reagan onun için belden bağlamalı vibratör takar mıydı ki? Ya da belki... Trey bilmiyordu. Yine de bir şeyler yapmalıydı. Mark ile yaptığı telefon konuşması, hayatında bu kadına ihtiyacı olduğunu fark etmesine yardımcı olmuştu. Trey, Reagan'ı seviyordu. "Pekâlâ, yukarı gel."

Trey, Ethan'ın binaya girebilmesi için kapıyı açtı. Cep telefonunu cebine koydu ve dairede etrafına bakındı. Ethan'ın onunla ne konuşmak istediğinden emin değildi. Büyük olasılıkla Reagan'ı ağlattığı için Trey'e çok kızgındı. Belki de Trey'in yüzüne yeniden şekil vermek için yukarıya geliyordu. Ethan, masumları koruduğunu düşünürken sinirlerine hâkim olamıyordu. Ve bu durumda Reagan da kesinlikle masum birisiydi.

Belki de Ethan'ın daireye girmesine hiç müsaade etmemeliydi.

Evde yokmuş gibi davranabilirdi.

Birkaç kez kapağı vuruldu.

Ethan koridordan, "Trey," diye seslendi.

Trey'in babası bir estetik cerrahıydı. Eğer Ethan sinirlenip ona vurursa, babası Trey'in yüzünü düzeltebilirdi. Trey derin bir nefes aldı ve kapağı açmaya gitti.

Ethan'ın ona vahşi, bitmek tükenmek bilmeyen bir açlıkla bakması, Trey'in hayalarının zonklamasına neden oldu. Lanet olsun! Ethan neden gelmişti ki? Seks için mi? Sinirli görünmüyordu. Ya da rahatsız olmuş gibi bir hali yoktu. Tamamen azgın görünüyordu.

Ethan, Trey'in yanından geçerek içeri girdi. Trey gözlerini kapadı ve çok da belli etmeden Ethan'ın erkeksi kokusunu içine çekti. Telefonda Mark'ı reddetmek kolaydı. Ama karşısında kanlı canlı duran Ethan başka bir hikâyeydi. Reagan'a odaklan. Henüz her şey bitmiş değil. Reagan ile işleri düzeltebilirsin. Güçlü ol.

Trey kapağı kapadığında, Ethan uzanarak kapağı kilitledi. Ethan çok yakınındaydı, çok güzel kokuyordu ve taş gibiydi. Kahretsin, bir erkekle birlikte olmayışın üzerinden çok uzun süre geçmişti. Trey buna ihtiyacı olduğunu inkâr edemezdi. Neden böyle bir şey düşündüğünü bilmiyordu.

Ethan'ın elleri Trey'in poposunda gezinmeye başladı. Alçak bir hırıltıyla, "Artık benimsin," dedi.

"Ethan, neden buraya geldin?" Trey muhtemelen cevabı tahmin edebiliyor olmasına rağmen, soruyu yine de sormuştu.

Ethan elini uzattı ve Trey'in çenesini başparmağı ile işaret parmağının arasında tutarak, başını zorla geri yatırdı.

"Buraya seni düzmeye geldim," dedi Ethan.

Trey, Ethan'dan kurtularak bir adım uzaklaştı. "En başından beri planladığın buydu, değil mi? Reagan ile ayrılmamı sağlayıp, beni baştan çıkaracaktın, değil mi?"

Ethan başını salladı. "Gururun okşanmasın. Seni baştan çıkarmam için beni Reagan gönderdi. Sevgilin, bu kişi ben olduğum sürece erkeklerle yatabileceğini düşünüyor."

Trey kahkaha attı. "Bu şimdiye kadar duyduğum en saçma hikâye. Reagan asla böyle bir şey söylemez. Sen onu bir erkekle aldattığında ne kadar çıldırdığını hatırlaman yeterli."

"Ama sen onu aldatmıyorsun. Ben cinsel dürtülerimi tatmin etmek için, onun arkasından iş çevirmiştin. Sen ona karşı samimi ve dürüstsün. Böylesini denemek istiyor, çünkü hayatından çıkmayı istemiyor. Çok şanslı bir piç kurusu olduğunu söyleyebilirim."

"Yani, bu sen olduğun sürece bir erkekle seks yapabilecek miyim?" dedi Trey. "Bu konuda söz hakkım var mı?"

Ethan, Trey'e baktı. Görünüşe göre Trey'den söylemesini beklediği şey bu değildi. Ethan muhtemelen Trey'in şimdiye dek soyunup, kayganlaştırıcı kremleri sürmüş olacağını düşünüyordu. "Bunu yapmak istemiyor musun?"

Trey sırttı. "Reagan'ın kendini neyin içine soktuğunu bildiğini sanmıyorum. Aslına bakarsan, bu hikâyeyi buraya gelirken uydurduğunu düşünüyorum. Çünkü burada olmak istiyorsun. Bence bunun Reagan ile bir ilgisi yok. Bence, Reagan'ı benimle yatmak için bir bahane olarak kullanıyorsun. Ya da Reagan'ın bana bir daha asla yaklaşmaması için, olayı bu şekilde bitirmeye çalışıyorsun."

"Beni Reagan gönderdi, ama burada olmak istemeseydim, gelmezdim. Seni istediğimi biliyorsun, Trey. Neye karşı geldiğini anlamıyorum. Bu anlaşma herkesin işine yaramayacak mı?"

"Kiminle yatacağımın söylenmesi hoşuma gitmez." Buna rağmen dürüst olması gerekirse, Ethan'ı ilk gördüğü andan beri onunla yatmak istiyordu.

Ethan'ın cep telefonu çaldı ve genç adam arayan kişiye cevap verdi. Bütün dikkatini Trey'den ayırıp telefonuna

yönlendirmişti. "Evet," dedi. Trey'e doğru ağzını sessizce hareket ettirerek, "Reagan," diye fısıldadı. "Evet, ona söyledim." Sustu. "Emin değilim. Pek inanmış gibi görünmüyor."

Ethan, Reagan ile konuşurken, Trey biraz gerildi. Eğer bu gerçekse Reagan, Trey'e her iki dünyanın da en iyi parçasını sunuyor demektir. Âşık olunacak mükemmel bir kadın. Düzülecek ateşli bir erkek. Ama Trey yine de kendini kullanılmış hissediyordu. Nedeninden emin değildi. Belki de bu konuda söz sahibi olmayan tek kişi olduğu içindi. Reagan ve Ethan buna onsuz karar vermişlerdi.

"Reagan seninle konuşmak istiyor," dedi Ethan ve telefonu Trey'e uzattı. Trey neredeyse telefonu elinden düşürüyordu.

"Reagan," dedi nefes nefese.

"Merhaba, bebeğim. Eğer Ethan'ın anlattığı hikâyeyi desteklemezsem, ona inanmayacağını düşündüm. Bu anlaşmaya sıcak bakıyor musun?"

Trey'in kalbi sanki göğsünden fırlayacaktı. "Bence bu işin sonunda canın yanacak. Düşünüyorum da, bilmiyorum. Belki de bu ihtiyacımı yapay bir penis ile katlanılabilir bir hale getirebilirim, ya da..." Trey kendini, kapısının önünde bekleyen baştan çıkarıcı Ethan'a bakmamak için zor tutuyordu. Yapay bir penisin, Ethan'ın aletinin yerini tutmayacağını biliyordu ama bu Reagan'ı kaybetmemesini sağlayacaksa, daha azıyla, çok çok çok daha azıyla yetinebilirdi.

"Bu sana yetmeyecek. Bunu sen de biliyorsun," dedi Reagan. "Seni denediğimi düşünme, Trey. Bu benim fikrimdi."

"Ama bunu söylemekle yaşamak farklı şeyler."

"Eğer bu seni mutlu edecekse, kabul etmeni isterim. Başka kadınlarla düşüp kalkmayacaksın. Menüdeki sahip olabileceğin tek kadın ben olacağım. Anladın mı?"

Reagan, Trey için buna razı mı gelecekti? Öyleyse, Reagan da onu seviyor demektir. Hem de Trey'in onu sevdiğinden

milyon kez daha fazla seviyordu. Trey'in gerginliği yok oldu ve gülümsedi. "Anladım." Reagan onu mutlu etmişti. Sadece onunla konuşmak bile Trey'in kalbinin daha hızlı çarpmasına neden oluyordu. "Seni seviyorum, Reagan. Başka bir adamla seks yapmamın bunu değiştirmeyeceğini bilmeni isterim. Seni hâlâ seviyorum. Seni her zaman seveceğim. Bana inanıyor musun?"

Reagan hiçbir şey söylemeyince, Trey'in kalbi neredeyse duracaktı.

"Reagan?"

"Ö-özür dilerim," dedi Reagan üzgün bir şekilde. "O iki kelimenin aklımı başımdan alacağını bilmiyordum. O kelimeleri sana söylerken, gözlerinin içine bakmak istiyordum. Olur mu?"

"Olur."

"Şimdi Ethan ile seni yalnız bırakacağım. Bunun benim için problem olmadığını bilmeni ve ilişkimize bir şans daha vermemizi istiyorum. Bir erkeğe ihtiyacın olduğunda, Ethan'a git. O sana yardımcı olur." Reagan bunu, Ethan sanki Trey'in yağın değiştirecek bir araba tamircisiymiş gibi söylemişti.

"Bize katılmak istemez misin?" diye sordu Trey.

Reagan kahkaha attı, sesi daha çok rahatsız olmuş gibi geliyordu. "Buna hazır olduğumdan emin değilim."

"Eğer hep birlikte yaparsak, daha çok keyif alırım."

"Ben de ikinizi öpüşürken izlemenin seksi olacağını düşünüyorum," dedi Reagan tereddüt ederek.

Trey sırtıttı. "Sana fotoğraf yollarım." Ethan'ın kameradan çekinmediğini umut ediyordu.

Reagan inledi.

"Sorun olmaz, değil mi?" diye sordu Trey.

"Tanrım, hayır. Hatta bir sonraki sefere size katılmayı düşünebilirim. Seni benden başkasıyla birlikte görmek beni kışkırtıcı delirtir mi, emin değilim. Bunu bir düşüneyim."

"Baskı yok," diye mırıldandı Trey. "Sadece, vücuduna ne kadar taptığımı biliyorsun. Bir yardımcımın olduğunu düşün-sene," dedi ve telefonu kapattı.

Ethan'ı kapıya doğru itti. Gözlerinin derinliklerine baktı. "Bu işten vazgeçmek için son şansın, Ethan. Şu an seni ne kadar arzuladığımı tahmin bile edemezsin."

"Benim sana olan arzumun yakınından bile geçmeyeceğine eminim."

Trey aralarındaki mesafeyi onu öperek kapadı. Öpüşme ateşli, derin ve tutkulu olarak başladı, ama kısa sürede ısrarcı, istekli ve şiddetli bir hale dönüştü. Trey yiyip bitirmeleyle kendini o kadar kaybetmişti ki, neredeyse Reagan'a söz verdiği fotoğrafı unutuyordu. Trey cep telefonunu çıkardı ve Ethan'ın güçlü dudaklarına yumulur ve vücudunu Ethan'ın kaslı vücuduna yapıştırırken, kamerayı en iyi şekilde sabitleyerek bir fotoğraf çekti. Cep telefonunu cebine geri koydu, böylece Ethan'ın vücuduna iki eliyle sıkı sıkı tutunabilecekti.

Ethan dudaklarını Trey'den uzaklaştırdı ve saçlarını avuçladı. "Seni gördüğümde beri düzmek istiyorum."

"Biliyorum."

"Dokun bana," dedi Ethan alçak sesle.

"Sana dokunmamı sağla."

Ethan'ın için için yanarak attığı bakış, Trey'in onun fermuarına uzanması için yeterliydi. Ethan kükremeye hırlama karışımı bir ses çıkardı ve Trey'in saçlarından tutup tekrar onun ağzına yapıştı. Tanrım, Trey işte böyle sert seviyordu. Ethan onun sert sevdiğini anlamış mıydı, yoksa bu her zamanki hali miydi, bilmiyordu. Ethan'ın pantolonunun üst düğmesini çözdü. Parmaklarının arkası, genç adamın sert karnına değiyordu. Ağızları, birbirlerine bakabilecek kadar uzaklaştı. Trey yavaşça Ethan'm fermuarını indirdi. Trey onun ateşli,

kalın aletini dışarı çıkardığında, Ethan haşın ve kudurmuş gibi nefes alıp vermeye başladı.

"Ağzını aletimin üzerinde istiyorum," dedi Ethan.

"Reagan'a ne kadar sert olduğunu göstermek istiyorum," dedi Trey sırtarak. Cep telefonunu cebinden çıkardı ve Reagan'a erkek arkadaşının en yakın arkadaşıyla öpüşmesinin biraz bulanık bir fotoğrafını gönderdi. Trey, Reagan'ın bu fotoğrafa vereceği tepkiyi çok merak ediyordu. Onu biraz zorlamak istiyordu.

Trey ellerini Ethan'ın aletinin etrafına doladı ve aleti başından ucuna kadar sıvazladı. Ethan'ın kocaman bir aleti vardı. Kalın ve sertti. Trey, Ethan'ın onun içine girmesini sabırsızlıkla bekliyordu. Eliyle Ethan'ın aletini sıvazlarken bir fotoğrafını çekti ve ayaklarının önünde dizleri üzerine çökmeden önce bunu da Reagan'a gönderdi. Dizüstü çöktü ve erkekliğin başına dil atarken Ethan'ın gözlerinin içine baktı. Ardından telefonunu ona uzattı. "Reagan için bir fotoğraf çek ve ona gönder."

"Emin misin?"

"Evet. Reagan buna alışmak zorunda, çünkü yarın o da bize katılacak."

"Reagan'ın üçlü seks yapabilecek biri olduğunu sanmıyorum."

Trey, Ethan'a sırtıttı. "Reagan tam da üçlü seks yapacak birisi. Sadece bu fikre alışması gerekiyor."

Ethan, Trey'e soru soran bakışlarla baktı. Trey yalamaya odaklanmıştı, Ethan'ın aletinin hassas başını yalıyor ve öpüyordu. Ethan birkaç fotoğraf çekti ve bunları Reagan'a gönderdi.

Ethan, "Bu işi çok iyi becereceğini biliyordum," dedi. Trey'in saçlarını nazikçe çekti ve yüzünü okşayarak, "Gördüğüm en şehvetli ağza sahipsin," dedi.

"Reagan'ı ara," dedi Trey. "Ona ne yaptığını sor."

Ethan, Reagan'ın numarasını tuşladı. "Trey seni aramamı ve ne yaptığını sormamı istedi," dedi ve sustu. "Mmm, dinliyorum."

Trey bunu tahmin edebiliyor olmasına rağmen, "Ne yapıyormuş?" diye sordu.

"Mastürbasyon yapıyormuş."

Trey sırıttı. "Güzel. Bunun onu tahrik edeceğini biliyordum. Telefonu bana ver."

Ethan telefonu uzattı. Trey telefonda vibratörün vızıltısını, Reagan'ın içine girip çıktıkça kaygan kadınlığından gelen sesi ve uzaktan gelen inleme seslerini duyabiliyordu. Reagan'ın duyabileceğini umarak, "Reagan," dedi. "Reagan?"

Reagan nefes nefese, "Trey," diye cevap verdi.

"Beni Ethan ile birlikte görünce kıskandın mı?" diye sordu Trey.

"Kıskanmak mı? Hayır. Azdım mı? Tanrım, hem de nasıl."

"Benim için boşal bebeğim. Rahatlarken seni duymak istiyorum."

Trey, Reagan'ın zevk çılgınlıklarını dinlerken Ethan'ın pantolonunu çıkarmakla uğraşıyordu. Reagan saniyeler içinde boşalarak çılgık attı. "Güzel miydi, Reagan?"

"Sen yanımda olsaydın, çok daha iyi olurdu."

Trey gülümsedi. "Yarm sana en sevdiğim pozisyonu göstereceğim," dedi.

"Nihayet."

"Ethan da bize katılacak."

"Tamam," dedi Reagan nefes nefese.

"Sabaha görüşürüz. Bu arada bizden ne istediğini düşün."

"Bütün hepsini şimdi düşünemem."

Trey kıkırdadı. "O zaman sana sürpriz yapacağız," dedi ve telefonu kapattı. Telefonu cebine geri koydu.

"Bu hoşuna gitti mi?" diye sordu Ethan.

"Çok şanslıyız. Yarın ona ödül verirken bana yardımcı olacak mısın?"

"Eğer bana izin verirse."

Trey, Ethan'a göz kırptı. "İzin verecek."

"Artık sana odaklanabilir miyim?"

"Evet, lütfen."

Ethan, Trey'i ayaklarının üzerine kaldırdı. Trey'in tişörtünü çıkardı ve başını eğerek onun meme uçlarına diliyle daire çizdi. Ardından onu sert bir şekilde emdi. Bu emmeler Trey'i hayalarına kadar titretmişti. Ethan dizlerinin üstüne çökerken, dili Trey'in beline kadar indi. Trey'e bakarak onun fermuarını çözerken, heyecanlı bir şekilde iç çekti. Aletini ortaya çıkarana kadar yavaşça Trey'in pantolonunu ve boxer şortunu çekiştirdi.

Trey, Ethan'ın zevkten kendinden geçmiş yüzüne baktı. Ethan'ın dudakları Trey'in aletinden sadece birkaç santim uzaklıktaydı, ama Ethan aleti emmiyordu. Daha çok uzaktan bu alete tapınıyor gibiydi. Ethan'ın sıcak, nemli nefesi Trey'in hassas teninde dolaşıyordu. Trey, aletini ileri ittirterek onun dudaklarına değdirme isteğiyle savaştı. Biraz sonra Ethan, Trey'e hiç dokunmadan ayağa kalktı.

Üzerindeki beyaz tişörtü çıkararak Trey'e muhteşem bir görüntü sundu. Kasların hepsi yerli yerindeydi. Ethan, Trey'i bakışlarıyla olduğu yere çivilemişti. Kahverengi gözleri çok etkileyiciydi. Yüz ifadesinden hiçbir şey belli olmuyordu. Trey bu bakışın neden onu Ethan'ın ayaklarının önüne çöktürdüğünü ve ona dokunması için yalvartığını bilmiyordu. Ethan ona baktıkça, Trey'in kalbi göğsünde daha da hızlı atıyordu.

Trey bakışlarını Ethan'ın aletine çevirdi; sertti, dev gibiydi ve heyecanla kasılıyordu. Trey içine girilmesi için sabırsızlanıyordu. Sınırları zorlanmıştı. Ethan'ın acele edeceğini umut

ediyordu. Trey'in buna ne kadar çok ihtiyacı olduğunu fark etmemiş miydi? Belki de daha açık sözlü bir şekilde bu ihtiyacını dile getirmeliydi. "Yatak odasında prezervatif ve kayganlaştırıcı var."

"Alıp buraya getirmemi mi istiyorsun?"

"Seçim senin. Tamamen senin insafına bağlıyım."

Ethan'ın yakışıklı suratına yavaşça bir gülümseme yayıldı. "Beni yetkili yaptığın için pişman olmayacaksın." Ethan daha yakına eğildi ve Trey'in alt dudağını ısırdı. "Bana yolu göster."

Hızlıca yatak odasına gittiler. Trey ışıkları yaktı ve devasa odaya girdi. Çekmecelere doğru gitti ve en üst çekmeceyi çekti. Çekmecenin içinde düzinelerce prezervatif vardı. Kayganlaştırıcılar ve erkeklere zevk vermesi için tasarlanan seks oyuncaıkları. İkinci çekmece tümüyle kadınlar içindi. Trey, tek bir kadın için, diyerek kendi kendini düzelitti. "İhtiyacın olan her şey burada," dedi Ethan'a dönerek.

"Nelerden hoşlanırsın?" dedi Ethan.

"Her şeyden," dedi Trey. "Ama bu gece düzülmeye ihtiyacım var."

Ethan gülümseyerek, "Benim de seni düzmeye ihtiyacım var," dedi.

Ethan, Trey'in prezervatif, kayganlaştırıcı ve seks oyuncağı koleksiyonunu incelerken, Trey odanın ışıklarını daha loş bir hale getirmeye gitti. Birkaç lambayı yaktı ve tavan-daki lambaları kapadı.

"Git ve yatağın ucunda dur," dedi Ethan. Ethan'ın derinden gelen emir verici sesi Trey'in omurgasının karıncalanmasına neden oldu. Neden erkeklerden vazgeçebileceğini düşünmüştü ki? Erkeklerle birlikte olmayı, kadınlarla birlikte olmayı sevdiği kadar seviyordu. En iyi yaptığı şey belki de ikisiyle de aynı anda birlikte olmaktı. Ve bunu yarın yapacaklardı. Trey yatağın ucuna gitti ve ayakta durarak Ethan'ı bekledi.

Bekledi ve bekledi. Sonunda arkasını dönüp Ethan'a soru soran gözlerle baktığında Ethan, "Yatağın ucuna gitmeni söylemiştim," dedi.

Trey tekrar yatağa döndü ve biraz daha bekledi. Sabrı o kadar tükenmişti ki, Ethan sırtına dokunduğunda biraz ürperdi.

Ethan, ensesine bir öpücük kondurdu ve Trey'i kendi vücuduna doğru çekerken elini onun göbeğinde gezdirdi. Trey, Ethan'ın aletinin sertliğini poposunda hissetti. Ethan'ın vahşice onun içine girmesini bekliyordu. Sadece onu düzmesini istiyordu. Bu konuda hiçbir sıkıntısı yoktu. Böyle bir durumda hafif dokunuşlara, sevgi dolu öpücüklere gerek yoktu. Sadece seks yapmış olmak için seks yapma fikrine yabancı birisi değildi, bu yüzden Ethan kulaklarının kenarlarını emerek göbeğini, göğsünü ve kollarını okşamaya başladığında hazırlıksız yakalanmıştı.

Ethan, "Harika bir vücudun var," diye mırıldandı. "Ve çok güzel kokuyorsun." Ethan'ın elleri Trey'in kalçalarına doğru indi ve parmakları kalça kemikleri üzerinde gezindi.

Ethan iki eliyle Trey'in aletini kavradı ve sıkıca tutarak yavaşça sıvazladı. Trey, Ethan'ın sert göğsüne doğru yaslanarak gözlerini kapadı. Zevkle nefes alıp veriyor, henüz dinememiş bir arzuyla dolup taşarak titriyordu.

"Sesini duymak istiyorum, Trey. Benim için ses çıkar."

Ethan'ın elleri daha hızlı hareket ediyordu. Trey normalde içgüdüsel olarak dişlerini gıcırdatır ve hiç sesini çıkarmazdı, ama partnerinin istediklerini yapmayı severdi ve bu yüzden de heyecanını belli etmeye çalıştı. Ethan'ın dili Trey'in kulağının dışında dolanarak, içine girdi. Trey bir çığlık patlattı.

"Kahretsin, seni düzmek istiyorum," diye kulağına kükredi Ethan. Trey'in kulağının kenarını ısırdı ve aletini hızlıca sıvazlamaya başladı. Sonra biraz daha hızlandı. Trey'in kalbi kontrolden çıkmışçasına gümbürdüyordu.

"Beni şimdiden boşaltma. Boşalırken içimde olmanı istiyorum. Ethan. Ethan?"

Ethan ellerini çekti ve uzaklaştı. Dengesi bozulan Trey biraz soluklanmaya çalıştı.

"Sana sadece baksam olur mu?"

Hayır. Ne bekliyorsun? "Imm..." dedi Trey düzensiz nefeslerinin arasından. "Imm... Şeye ihtiyacım var..."

Ethan'ın elleri tekrar Trey'in vücudunda dolaşmaya başladı. Trey'in uyluk kemiklerini ovuyordu. Nazikçe hayalarını avuçluyor ve ritmik hareketlerle kalçalarını okşuyordu.

Trey fısıldayarak, "Vücudunu vücudumun üzerinde hissetmek istiyorum," dedi. Ethan'ın sert, semsert vücudunu.

Ethan, yüzüne bakması için onu sertçe kendine doğru çevirdi ve Trey'i göğsüne doğru çekti. Trey'i derin bir şekilde öptü. Dili Trey'in ağzının içinde gezinirken, Trey de Ethan'ın kaslı sırtına yapıştı. Ethan'ın sert hareketleri onu tahrik ediyordu. Sahip olunmak istiyordu. Yiyip bitirilmek istiyordu. Trey'in elleri sert yumruların ve kaslı tümseklerin üstünde gezindi. Bu adamın poposu Trey'in arayış içindeki ellerinin altında, olağanüstü bir şekilde sımsıkıydı. Ethan'ın sert aleti Trey'in göbeğini dürtüyordu. Trey bu aletin başka bir yerlerini dürtmesini istiyordu. Hem de derhal.

Ethan'ın elleri, Trey'in poposuna doğru harekete geçti. Ethan onun zonklayan boşluğuna masaj yapmaya başladığında, Trey'in bacaklarında güç kalmadı ve Ethan'a doğru eğildi. Evet, işte çalışması gereken nokta tam burasıydı.

"Uyuşturan kayganlaştırıcı kremlerden kullanmamı ister misin?"

Trey başını iki yana salladı.

"Oldukça büyük bir aletim var. Canını yakmak istemem."

"Seni hissetmek istiyorum. Uyuşmak istemiyorum."

Çok kısa bir süre sonra, kaygan parmaklar Trey'in boşluğuna sürtmeye başladı. Trey duruşunu genişletti. Evet. Şimdi, Ethan. Bana sahip ol.

Ethan'ın parmağı, içine girdiğinde Trey heyecanla iç çekti. Bir erkekle birlikte olmayalı çok uzun zaman olmuştu. Lanet olası uzun bir zaman.

"Senin için hazırım," diye ısrar etti Trey. "Beni bekletme. Daha fazla dayanamam."

Ethan bir prezervatif taktı ve üzerine bolca kayganlaştırmacı sürdü.

Ethan'ın parmakları daha derinlere girdikçe, Trey dudaklarını ısırıyordu. Kahretsin, çok heyecanlıydı. Kendini bıraktığında gerçekten de çok feci boşalacaktı.

Ethan parmaklarını geri çekti ve Trey'i sertçe diğer tarafa döndürdü. Aletinin başıyla Trey'in anüsünü dürttü. Trey'in omurgası birden alev almış gibiydi. Ethan'ın elleri, Trey'in aletini sıvazlamak için hareket ediyor, ona sahip olmak üzere olduğunu belirterek Trey'in zevkle kıvrınmasını sağlıyordu. Trey, Ethan içine daha kolay girebilsin diye öne doğru eğildi. Parmaklarını yatağın ucundaki yorgana batırdı ve rahatladı.

Ethan öne doğru hamle yaparak, Trey'in vücuduna yavaş ve sertçe, tek seferde girdi. Trey'in sınırlarını zorluyordu. Trey zevkle inleyerek titredi. Ethan, "İyi misin? Daha derine girebilir miyim?" diyene kadar, kendinden geçerek iç çektiğinin farkında bile değildi.

Dahası da mı vardı? Kahretsin, evet! "E-evet... daha derine. Ah, Tanrım! Çok... kalınsın."

"Canın yanıyor mu?"

"Hayır. Olağanüstü hissediyorum."

Ethan artık tamamen onun içindeydi. Trey'in kalçalarını iki eliyle tutmuştu ve aletini daha derinlere ittiriyordu.

Trey, "Ah, evet," diye iç çekti ve kendini Ethan'ın aletine doğru geri itti. Artık Ethan'ı tamamıyla içine almıştı.

Ethan yavaşça geri çekildi ve daha sonra hızla ileri doğru hareket ederek daha sertçe, daha derine girdi. Ethan bu hareketi tekrarlarlarken Trey çığlık attı. Trey çok fazla dayanamayacağını biliyordu. Bu gerçekten de özlemini duyduğu derin, sert bir birleşmeydi. Zevk aldığı kadar, zevk vermesini bilen dominant bir erkek tam istediği şeydi. Öne doğru eğildi ve yüzünü yatağın üzerine yasladı. Gerçekten çok iyi hissediyordu. Tek istediği Ethan'ın, içinde hareket ettiğini hissetmekti. Başka hiçbir şeye ihtiyacı yoktu. Ethan ellerini onun kalçalarında gezdirdi ve iki eliyle de Trey'in aletini tuttu. Ethan onun aletini sıvazlamıyor, sadece tutuyordu; ta ki Trey buna daha fazla dayanamayıp kalçalarını onun ellerine doğru hareket ettirene kadar. O anda kendisini daha iyi hissettirecek tek şey, muhtemelen aletin Reagan'ın vücuduna girip çıkıyor olmasıydı. Yarın bu hayalini gerçeğe dönüştürebilecekti.

Trey orgazm olmamak için mücadele etti. Zorlukla nefes alıyordu. Aldığı zevkin devam etmesini istiyordu. Dayanamak istiyordu.

Ethan yavaşça geri çekildi ve sonra ani bir hareketle ileriye doğru hamle yaptı. O kadar derine girmişti ki, hayalari Trey'e çarparken gürültülü bir ses çıkardı.

Trey hamlenin etkisiyle yatağın kenarına devrildi. Aletinin kasılmaları devam ediyor, anüsü ise Ethan'ın aletinin etrafında kasılıp duruyordu. Ethan gidip gelmelerini durdurdu ve kükredi. Trey'in vücudu gevşediğinde, Ethan iki kolunu da Trey'in vücuduna dolayıp onu kendine çekti. Böylece Trey'in sırtı, sımsıkı bir şekilde Ethan'ın göbeğine yapıştı.

Ethan'ın elleri Trey'in göğsünde dolaştı. Sonra göbeğinde. Kalçalarında. Başka bir zevk dalgası Trey'in vücudunu titretene dek Ethan onun boynunu emerek yaladı.

Ethan, "Henüz işimi bitirmedim," dedi ve Trey'i kendine doğru çevirerek yatağın ucundaki direğe yapıştırdı. Trey'in ellerini yakaladı ve onları pürüzsüz tahtanın etrafına doladı. "Sıkı tutun. Sen tekrar sertleşene kadar seni düzeceğim. Çok uzun bir süre boşalmayacağım. Çok uzunca bir süre."

Trey kendisine işkence ediliyormuş gibi bir ses çıkardı, ama yatak ucunu iki eliyle sıkıca yakalayarak bacaklarını Ethan içine kolayca girebilsin diye açtı.

Ethan gidip gelirken, elleri Trey'in aletinin üzerinde çalışmaya devam ediyordu. Bir yandan da Trey'in ensesini öpmeye devam ediyordu. Trey, Ethan'ın ona neden bu kadar nazik davrandığını ya da onu neden tekrar sertleştirmeye çalıştığını bilmiyordu. Trey tatmin olmuştu.

"Ethan, beni tekrar boşaltmana gerek yok," dedi Trey. "Bitirebilirsin."

"Haftalardır sana yapmak istediğim bütün bu şeyleri düşünüyorum," dedi Ethan. Derin sesi Trey'in aletini Ethan'ın ellerinde yeniden canlandırdı. Bu adamın kumaşındaki bir şeyler Trey'i heyecanlandırıyordu. "Yatakta yatıp seni düşünüyordum. Kendi kendime sana sahip olamayacağımı söylüyordum. Sana dokunamayacağımı. Senin sahibinin Reagan olduğunu. Düşündüğüm kadar mükemmel olup olmadığını merak ediyordum." Ethan, Trey'in kulağını ısırdı. "Düşündüğümden daha iyisin. Kendimi dayanabildiğim yere kadar tutuyor, sana kesinlikle dokunmuyorum ve en sonunda içine girdiğimde haykırarak boşalıyorum. Tıpkı beni izlerken banyoda yaptığım gibi. İşte seni düşünürken bunları hayal ettim. Bu gece belki de o fantezilerimi gerçekleştirmek için tek fırsatım olabilir. Daha seni düzmeye başlamadım bile, Trey."

Bu gerçekten de onların birlikte geçirecekleri tek gece olabilir miydi? Trey, Reagan'ın fikrini değiştirmesinin ve işlerin yürümemesinin mümkün olduğunu düşündü. Böyle bir şeyin

olmamasını diliyordu. Trey gerçekten de Ethan'ın, seks hayatında kalıcı olmasını istiyordu.

Ethan onu sertleştirdiğinde, Trey neredeyse gözyaşları içindeydi. Aldığı zevk kaldırabileceğinden çok fazlaydı. Ethan yavaşça Trey'e arkadan sahip olmaya devam etti. Onu yatağın ucundaki şifonyer aynasına doğru dönmesi için cesaretlendirdi. Trey, Ethan'ın aynadan yansıyan, onun arkasındaki görüntüsüne bayılmıştı. Çok büyük ve güçlüydü. Ethan'ın, onun aletini sıvazlayan bronz renkli elleri, Trey'in açık renkli aletiyle zıtlık oluştuyordu.

"Tanrım, bu ne güzel bir görüntü!" Ethan kükredi ve nihayet heyecanı en tepe noktaya ulaştığında, çığıklarını susturmak için dişlerini Trey'in omuzlarına batırdı. Ethan boşalmak üzereyken, girip çıkmaları daha da coşkulu bir hal aldı. Vücudu Trey'in arkasında kaskatı kesilirken fısıldayarak küfretti. Boşalırken zevkten çıkardığı kükreme sesi Trey'in hayallarına bir elektrik dalgası gönderdi, fakat Trey boşalmadı. İkinci defa boşalmaktan çok uzaktaydı. Bir süre sonra Ethan aletini dışarı çıkardı ve Trey'in boşluğuna iki parmağıyla masaj yapmaya başladı. "İyi misin? Bu çok mu fazla oldu?"

Trey, Ethan'a omzunun üzerinden baktı ve onunla göze geldi. "Şaka mı yapıyorsun? Bu bana asla fazla gelmez. Şimdi sıra bende."

Ethan'ın yakışıklı yüzü kafa karışıklığıyla buruştu. "Sıra mı?"

"Sahip olma sırası."

Ethan kıkırdadı. "İmkânı yok. Ben asla pasif olmam. Asla!"

"Asla mı?"

"Evet."

"Yani bakir misin?" diye sordu Trey. Trey'in vahşi tarafı, ava çıkma düşüncesiyle kalbini hızla çarptırdı. Trey, Ethan'ı her açıdan arzuluyordu ve ona sahip olan ilk kişi olacağı

düşüncesi, ona karşı olan ilgisini daha da arttırdı. Trey kesane çizmeye bayılırdı.

"Ve bakir kalmak istiyorum."

Şimdilik diye düşündü Trey.

"Pekâlâ, beni böyle bırakmayacaksın herhalde," dedi ve sert aletine doğru başını salladı.

"Elbette ki bırakmayacağım. O şey kıcımdan içeriye girmeyecek, ama henüz tadına bakmadım." Ethan, Trey'in üst dudaklarını yaladı ve Trey'in dizleri büküldü.

Bu adam harika öpüşüyordu. Trey o muhteşem güçlü dudakların aletini çekiştirmesi için sabırsızlanıyordu. Yatağın yanından yedek lolipopunu aldı, paketini açtı ve ağzına sokuşturdu.

Daha sonra yatağa çıkarak sırtüstü yattı. Yastıkları başının altına koydu ve kollarını başının arkasında kenetleyerek, ayaklarının üzerinde duran bu muhteşem adama baktı. "İşe koyul." Sırtarak, başıyla sertleşmiş aletini işaret etti. Lolipopunu birkaç kez ağzına sokup çıkarırken, Ethan'ın suratındaki ifadeye kıkırdamadan edemedi. Ethan boşaldığına pişman olmuş gibi görünüyordu.

Ethan yatakta emekledi ve Trey'in aletini kökünden başına kadar, durmaksızın yalamaya başladı. Dili Trey'in aletinde boylu boyunca geziniyordu. Yukarı. Aşağı. Tekrar yukarı. Tekrar aşağı. Bir kez daha Trey'in aletinin zonklayan başına geldiğinde, onu dudaklarıyla emdi ve derin bir şekilde öptü. Trey altındaki yatak çarşaflarına sımsıkı tutunmuştu. Sırtı istemsizce kasıldı.

Ethan ona baktı. "Lanet olsun, çok seksisin!" diye gürleyerek Trey'in göbek deliğinin hemen altına bir öpücük kondurdu. Trey'in vücudunda gezinerek, aletinden boynuna kadar keskin ısırik izleri bıraktı. "Daha önce sekse bu kadar uygun bir erkekle tanışmadım." Ethan, Trey'in lolipopunu ağzından

aldı ve bir kenara attı. İki eliyle Trey'i saçlarından yakaladı ve onu öptü. Sert davranıyordu. Bu adam, erkek sevgililerine nasıl davranacağını iyi biliyordu. Bu Trey'i daha fazla baştan çıkararak, bir kez daha arzuyla doldurdu.

Ethan'ın ağzının içinde inledi.

Ethan, Trey'in heyecanlı sesini içine çekti ve onu öpmeye devam etti. Trey, "Ah, siktir," diye sayıkladığının farkındaydı, ama kendine engel olamıyordu. Aletine uzanan elini de engelleyemiyordu. Boşalırken, Ethan'ın onu seyretmesini istiyordu. Ethan'a onu ne kadar arzuladığını göstermek istiyordu.

Ethan, Trey'in bileklerini yakalayarak, yatağa yapıştırdı. "Kendini bana bırak, Trey."

"Acele et, Ethan."

Trey'i sert bir adamın ona muamele çekmesinden daha çok tahrik eden bir şey varsa, o da yatağa çivilenmesi ve ona zorla zevk verilmesiydi. Birlikte olduğu ilk erkek, yani Brian, ona bu keyfi tattırmıştı ve Trey bu nedenle yıllar boyunca Brian'ın hasretiyle yaşamıştı. Ethan'a baktığında, Brian için yanıp tutuşan arzusunun aynısını onun için de beslediğini fark etti ve buna çok şaşırdı. Trey için aşk bu değildi. Bu saf olarak seksüel açıdan birbirini tamamlama haliydi.

"Siktir, tekrar sertleştim," dedi Ethan. Sesi boğuktu. "Seni daha şimdiden yeniden arzuluyorum."

Trey'i yatakta aşağı çekti ve onu karnının üzerine çevirdi. Ethan onun üzerine uzandığında, Trey memnuniyetle iç çekti. Ethan'ın vücut sıcaklığı ve erkeksi kokusu Trey'i sarmalamıştı. Ethan'ın, aletini Trey'in çatalında aşağı yukarı sürmesi ikisini de deliye çeviriyordu.

"Beni tekrar içine almaya hazır mısın?" diye sordu Ethan.

"Hazır olmayı hiç bırakmadım ki."

24. Bölüm

Ethan dudaklarını Trey'in omuzlarında gezdirdi. Diliyle Trey'in teninin tadına bakıyordu. Ethan daha önce bir adam için bu kadar çıldırdığını hatırlamıyordu. Reagan'ın Trey'i paylaşma fikri, Ethan'ın aklını başından almıştı. Ethan bunu önerdiğinde, Reagan'ın kabul edeceğini düşünmemişti, ama şu anda Trey ile sevişiyordu. Ethan, Trey'i elinde tutmak için her şeyi yapabileceğini fark etti. Muhtemelen hep beraber, Reagan ve Trey ile birlikte yıllar boyunca devam edebilirlerdi. Belki de daima böyle devam ederdi. Ethan daha önce ilişkilerinde hiç daima kelimesini kullanmamıştı.

Ethan ellerini Trey'in ellerine kenetledi ve Trey'i yüzü yatağa dönük bir halde yatağa çiviledi. Trey, Ethan'ın altında tamamen itaatkâr bir haldeydi. Güçlü bir erkeğe hükmetmek, Ethan'ı tatmin ediyordu. Ethan kısa bir süre Trey'in yerinde olmanın nasıl bir his olacağını merak etti. Kendini, ona sahip olması için birilerinin insafına bırakmak. Ethan daha önce hiçbir erkeğe karşı pasif olmayı düşünmemişti, ama belki de Trey'e izin verebilirdi. Neden bu şekilde düşündüğünü bilmiyordu. Bu onun tarzı değildi.

Ethan kalçalarını kaldırdı ve aletini Trey'in kaygan deliğine sürüp, onu inletene kadar tahrik etti.

"İstiyor musun?" diye sordu.

"Evet."

"Çok yazık. Ben henüz içine girmeye hazır değilim."

Trey kıvranarak, "Boşalmam gerek," dedi.

"Ben sana izin verdiğimde boşalacaksın."

"Ethan," dedi Trey nefes nefese bir halde.

Ethan adının Trey'in tatlı dudaklarından çıktığını duyunca hayaları kasıldı. Küçük hükmetme oyunu yavaşça etkisini yitirdi ve Trey'in boynunun yan tarafını yumuşak bir şekilde öptü. Ethan bu adama âşık olabilirdi. Muhtemelen çoktan âşık olmuştu bile. Diliyle Trey'in küpesine fiske attı ve aletinın başını Trey'in anüsüne bastırdı. İkisi de birbirleriyle uyumlu bir biçimde titriyordu. Ethan birden geri çekildi. Trey'in içine bir an önce girmek istese de, bir prezervatife ihtiyacı vardı.

"Kıpırdama," diye Trey'in kulağına hırladı.

"Eğer sana itaat etmezsem, ne yaparsın?"

Ethan iki eliyle Trey'in poposunun yanaklarını avuçladı, sıkı ve Trey'in deliğini görebilmek için yana çekip ayırdı. "Seni istediğin yerden düzmem."

Trey inil dedi ve Ethan prezervatif ile kayganlaştırmacı almak için gittiğinde yerinde sabit bir şekilde bekledi. Ethan yatağa geri döndüğünde, Trey tamamen rahatlamış bir halde yatıyordu. "Yoruldu mu?"

"Hayır, bütün gece devam edebilirim. Artık daha iyi hissediyorum. Teşekkür ederim."

Ethan kendi kendine sırıttı. "Teşekküre gerek yok." Yataкта Trey'e katıldı ve arkasında yerini aldı. "Ben sana söyleyene kadar sakın boşalma."

"Ethan."

"Ve konuşma. Sadece içine al."

Trey, Ethan'ın altında rahatladı. "Evet," diye fısıldadı. "Bana ihtiyacım olanı ver."

Ethan, Trey'i sadece düzlemek istemediği, onunla sevişmek istediği fikriyle mücadele ederek, sırtının ortasına kadar öpücüklerine devam etti. Neden böyle hissediyordu? Neden bu kadar hassastı? Ethan geçmişte kadınlara âşık olmuştu, erkekler

onun için hep seks yaptığı arkadaşlar statüsündeydi. Erkekleri sadece eğlence amaçlı kullanıyordu. Trey'in tatlı bir şekilde teslim olması, kalbini titretmişti. Muhtemelen Ethan, kalbinde yer eden bu karşılaşmanın etkisinden kurtulmak istiyorsa ön sevişmeden vazgeçmeliydi.

Ethan prezervatifi taktı ve gergin aletine kayganlaştırıcı sürdü. Lanet olsun, bu adam Ethan'ı sertleştiriyordu. Trey'in arkasına yerleşti. Onun sert sevdiğini biliyordu, ama Ethan içine yavaşça girdi. Acele etmiyordu. Trey'e yavaş yavaş sahip oluyordu.

"Neden bu kadar naziksin?" diye mırıldandı Trey.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Ethan. "Dirseklerinin üzerinde dur."

Trey pozisyon değiştirdi, böylece omuzlarını yataktan kaldırabilirdi. Ağırlığını ön kollarıyla destekliyordu.

"Sırtını biraz daha eğ," diye talimat verdi Ethan. Bu şekilde Trey'in aletinin üzerine daha fazla ağırlık biniyordu ve Ethan onun içine girdikçe, Trey saten çarşafı göbeği arasında bir sürtünme hissediyordu. Ayrıca Ethan, Trey'in heykel gibi göğsünü tutarken, meme ucundaki halkayı parmağının ucuyla çekiştirebiliyordu.

Ethan, yavaş ve düzgün bir ritimle içine girip çıkarken, Trey'in vücuduna öpücükler kondurarak köprücük kemiğine ve ensesine ulaştı. Bir elini yatağa koyarak dengesini sağlamıştı, ama diğer eliyle Trey'in göbeğini, göğüs kafesini ve meme ucunu okşuyordu. Daha önce hiçbir erkekle sevişmemişti. Daha önce birkaç erkekle düzüşmüştü, ama bu farklıydı. Ethan, Trey ile arasında zevkten öte bir bağ kurmak istiyordu. Duygusal bir bağ, ortak bir cinsel tatminden daha derin bir şeydi.

İşte şimdi mahvoldum. Ethan'ın Trey'in cinsel ihtiyaçlarını karşılaması gerekiyordu. Daha fazlası değil. Buraya gelme

nedeni buydu. Ethan'ın bu ilişkiye dâhil olması gerekmiyordu. Reagan, Ethan'ın mesafeyi koruyacağına güveniyordu ve bu sayede Trey ile ilişkisine devam edebilecekti. Ethan'ın, onun sevgilisine âşık olduğunu öğrense ne yapardı?

Ethan temposunu arttırdı. Trey'e nazik davranmayı bırakırsa, aralarındaki duygusal bağı koparıp tekrar seksüel ilişkilerine dönebileceklerine karar vermişti. Trey kırılgan bir şekilde iç çekti ve Ethan'a doğru sallandı. Her ne kadar Ethan ona sahip olma konusunda istekli de olsa, içine girip çıkmaları Trey yönlendiriyordu.

Trey, "Evet. İşte böyle. Geliyorum," dedi ve iç çekti.

Ethan, "Ben söyleyene kadar boşalma," diyerek geri çekildi.

"Oh, Tanrım. Sakın durma, Ethan. Harikasin. Mükem-melsin."

Ethan, Trey onun altındayken aletinın ezilerek onu gereğinden fazla uyardığına karar verdi.

"Dön," diye komut verdi nazikçe.

Trey omzunun üzerinden Ethan'a baktı. "Ne?"

"Önünü dön."

Trey tereddüt etti. Ethan sorunun ne olduğunu merak etti.

"Sırtüstü dön dedim, Trey. Yoksa gitmemi mi istersin?" dedi Ethan sanki gidebilecekmiş gibi.

Trey yavaşça sırtüstü döndü. Trey'in aleti o kadar sert ve kabarmıştı ki, Ethan o aleti birkaç kez ağzına almaya karşı koyamadı.

"Ethan," diye hızla soludu Trey. "Gerçekten boşalmak üzereyim."

Ethan, "Mücadele et," diye emir verdi ve Trey'in aletini, onu inletene dek ağzına aldı. Yukarıya doğru süründü ve Trey'in göbek deliğinin altına, göğsünün ortasına, boynuna ve kulağına öpücükler kondurdu. Trey bacaklarını onun için

açtığında Ethan aletinin başını Trey'in daracık anüsüne yerleştirdi ve mutlu bir şekilde iç çekti.

Ethan başını kaldırdı ve göz göze geldiler. O an sanki zaman durmuştu. İkisi de kıpırdamıyordu. Ethan nefes alabileceğinden bile emin değildi. Trey'in eli, Ethan'ın boynunun arkasına doğru hareket etti ve dudaklarını öpebilmek için onu daha yakına çekti. Ethan, Trey'in ağzına karşı titrek ve derin bir nefes aldı. Sonra yeniden hareket etmeye başladı. Hareketleri ritmik ve derindi.

Trey'in aleti Ethan'ın göbeğini dürtüyordu. Ethan bir dirseğinin üzerine yaslandı. Bu sayede, içine girip çıkarken boşta kalan eliyle de sevgilisini nazıkçe okşayabilecekti. Trey, Ethan'ın ağzına doğru soludu. Çılgına dönmüş gibi öpüşüyordu. Bir elinin parmaklarını Ethan'ın göğsüne gömdü ve diğer eliyle Ethan'ın boynuna tutundu. Ethan öpüşmeyi yarıda kesti ve Trey'e baktı. Trey'in terden sırlıslıkla olmuş yüzü zevkten kıpkırmızıydı ve dudakları zevkle nefes alıp verirken açılıp kapanıyordu. Fakat gözleri sımsıkı kapalıydı.

"Artık boşalabilirsin, Trey. Ama yalnızca bana bakman şartıyla," dedi Ethan.

Trey sanki onu duymamış gibiydi.

Ethan, Trey'in içine daha sert girip çıkmaya başladı ve Trey'in aletini daha sıkı bir şekilde kavradı.

"Trey. Bana bak." Ethan, Trey'in niçin boşaldığı sırada onun gözlerine bakmasını bu kadar çok istediğini bilmiyordu.

Trey, Ethan'ın sözlerini duymazdan gelmeye devam etti. Ethan onu daha sert düzmeye başladı ve dudakları öfkeyle kıvrıldı. Neden ona bakmıyordu? Daha sert. Daha da sert. Beni görmezden gelme.

Trey acıyla iç çekti. Nefessiz kalarak, "O-o kadar sert yapma," diye itiraz etti.

"Bana bak."

Trey gözlerini daha da sıkı kapatarak başını iki yana salladı.

Ethan, Trey'in aletini bıraktı ve onu saçlarından yakaladı.

"Aç şu sıkık gözlerini, Trey."

"Ethan, canımı yakıyorsun. İçime bu kadar sert girme."

Ethan, Trey'in ağzını cezalandırıcı bir öpücükle kapadı.

Trey, Ethan'ın ağzının içine doğru, "Seni piç kurusu," diye homurdandı.

Ethan ağzını geri çekti ve şimdiye dek gördüğü en seksi adamın kıpkırmızı ve terden sırlıslık olmuş yüzüne baktı.

"Eğer daha nazik olmamı istiyorsan, tek yapman gereken bana bakmak."

"Siktir git, Ethan. Çık içimden."

Ethan onun içine girip çıkmayı kesince Trey gevşedi. Hâlâ ona bakmayı reddediyordu.

"Kızdın mı?"

"Kalk üstümden."

"Gerçekten canını yaktım mı?" Ethan, Trey'in ona bakmayı reddetmesine neden bu kadar kızdığını anlayamamıştı.

"Evet, acıdı."

Ethan'ın kalbi pişmanlıkla doldu. "Özür dilerim, bebeğim. Seni daha iyi hissettireceğim," diye söz verdi. Aşağıya doğru Trey'in vücudunu öptü ve geriye çekilirken diliyle Trey'in terli ve kaygan göbeğini yaladı. Trey'in aletini ağzına aldı, ama Trey onun başını tutarak Ethan'ı durdurdu.

"Git aletini yıka," dedi Trey.

"Ne?"

"Beni duyduğun." Görünüşe göre Trey yeteri kadar boyun eğmişti. Ethan ona tam olarak nasıl karşılık vereceğini bilemedi.

"Özür di..."

"Özür dileme, sadece dediğimi yap."

Ethan bir süre daha tereddüt etti ve daha sonra yataktan inerek, odayla birleşen banyoya gitti. Prezervatifi çıkardı. Lavaboda hâlâ semsert olan aletini yıkarken, masturbasyon alıştırmaları yapıyor gibi görünüyordu. Hayallerindeki adam, onunla sevişmesine izin vermişti ve Ethan bu şansı kendini kaybederek mahvetmişti. Kahretsin!

"Sakın boşalma," dedi Trey. "Sadece temizle."

Ethan kendisini bir el havlusuyla kuruladı ve yatak odasına döndüğünde Trey'i yüzünü buruşturmuş bir halde hayalarını ovalarken buldu.

"İyi misin?"

"Sana boşalmam gerektiğini söyledim, beni ölümüne düzmeni değil."

Aralarındaki aşk duygusu ve bağ yok olmuştu. Ethan bu hissin geri gelmesini her şeyden daha çok istiyordu. Trey'in canını yakmak istememişti. Sadece ona bakmasını istemişti. Ethan bunun onun için neden bu kadar önemli olduğunu bile bilmiyordu. Şimdiyse bu düşünce ona sadece aptalca geliyordu.

Trey yatağa hafifçe vurarak, "Buraya gel," dedi.

"Benimle işin bitmedi mi?" diye sordu Ethan. Garip bir şekilde, kendinden emin hissetmiyordu.

"Banyoda boşaldın mı?"

Ethan başını hayır anlamında salladı.

"O zaman seninle işim bitmedi. Birbirimizi ağızımıza alarak boşaltacağız ve uyuyacağız. Yarın Reagan'ı tatmin etmek için gücümüzün yerinde olması gerek. Reagan'ın çok azgın olacağını hissediyorum."

Trey artık çok ciddiydi, ama en azından başladıkları işi bitirmekte kararlıydı. Ethan gelecekte, Trey ile birlikteyken daha dikkatli olmalıydı. Bütün bunları mahvetmek istemiyordu. Trey ve Reagan ile sevişerek hayatta kalabilir miydi bilmiyordu, ama bu amaç uğruna ölebilirdi. Ethan, Trey'in

ağzının aletinde ve hayalarında olacağı düşüncesiyle yatağa çıktı. Trey'i kırmızı bir lolipopu yalarken ilk gördüğünde, onun dizlerinin üzerine çöktüğünü hayal etmişti ve şimdi... yalaya-cağı şey bir lolipop değildi.

Trey, Ethan'ı belinden yakaladı ve onu yatağa doğru itti. Ethan'ın saçlarını iki avucuyla yakaladı ve onu sert bir bakışla yatağa çiviledi. "Acı çekmeyi sevmem, anladın mı?" dedi. "Beni yatağa çivileyebilirsin, baskı uygulayabilirsin, kaldıramayacağım kadar sert davranabilirsin, ama eğer bilerek canımı yakarsan, buna karşı çıkarım."

"Canını yakmak istemedim, Trey. Kendimi kaybettim." Sadece bana bakmanı istedim. Seninle kimin seviştiğini bilmeni istedim. "Bir daha olmayacak."

Trey başıyla onayladı. "Boşalacağın zaman beni uyar," dedi ve Ethan'ın yanına yuvarlanarak, yatakta ters döndü. Şimdi yüzleri birbirlerinin aletlerine dönüktü.

Ethan kibarca, Trey'in uzun ve harikulade aletini kavradı ve öne doğru hareket ederek dilini kocaman başının üzerinde gezdirdi. Trey'in aletini ağzına almadan önce elini yavaşça aletin üzerinde aşağı yukarı gezdirmeye başladı. Trey'in sıcak dili Ethan'ın aletine değdi ve Ethan gerildi. Ethan ağzına alma ve ağza alınma duygularının birleşimiyle, Trey'e biraz daha sert bir şekilde zevk verebileceğini düşündü. Trey'in spermlerini ağzının içinde hissetmek istiyordu. Onu daha hızlı sıvazladı. Elleri Trey'in pürüzsüz teninde kibarca geziniyor, Trey'i daha sert bir şekilde ağzına yönlendiriyordu, ama çok da sert değildi. Acı yoktu, sadece zevk vardı. Hadi, Trey. Hadi.

Trey'in temposu hızlanınca, Ethan'ın konsantrasyonu dağıldı. Ethan geri çekildi ve başını geri yaslayarak, "Ah, evet," diye iç çekti. Gözkapakları istemsizce titriyordu. Bu adam ağzıyla bir Oscar bile kazanabilirdi.

Trey, Ethan'ın kalçalarını tokatlayarak onun düşüncele-
rini toplamasına yardımcı oldu. Ethan derin bir nefes aldı ve
Trey'in aletini tekrar ağzına aldı. Eliyle daha hızlı sıvazladı.
Daha sert emdi. Daha hızlı sıvazladı. Dilini kıvırmayı, Trey'in
vücudunun gerilmesine yol açtı ve Trey geri çekilmeye çalıştı.
Ama Ethan onu ağzının içinde tuttu ve ilk dalga spermler di-
line aktı. Ethan daha önce bir erkekten bu kadar tatlı bir sıvı
aktığını görmemişti. Ethan spermleri yuttu ve ardından, ikinci
fışkırmayla ağzını dolduranları da kibarca yuttu. Daha fazla,
Trey. Bana daha fazlasını ver.

Elleri Ethan'ın aletinin etrafında kasılırken derin derin ne-
fes alan Trey, üçüncü bir kasılmayla ona istediği şeyi verdi.

Ethan'ın kalçalarındaki zevk beklenmedik bir şekilde arttı
ve Ethan, Trey'i uyarmak için hafifçe onun kalçalarına vurdu.
Trey geri çekildi. Hâlâ zevkten kendini kaybetmiş bir haldeydi
ve hâlâ bir eliyle Ethan'ın aletini sıvazlıyordu. Ethan, akıttığı
sıvının Trey'in açık dudaklarına sıçradığını gördü.

Siktir, spermlerinin dudaklarına fışkırması, Trey'in onları
yutmasından daha ateşliydi. Sevgilisinin rahatlamasının ka-
nıtlarını yüzünde ve dudaklarında hissetmek çok seksiydi. Et-
han gevşedi, vücudu tamamen doygun bir haldeydi.

"Yutmak zorunda değildin," dedi Trey nefes nefese.

"Yutmak istedim."

Ethan yatakta dönüp, Trey ile yüz yüze gelebilmek için
kaslarını zorladı. Trey'in çenesini tuttu ve başparmağını onun
üst dudağında gezdirdi. Onun tenindeki spermlerinin görün-
tüsünden çok etkilenmişti.

"Ben asla yutmam," dedi Trey.

"Bu çok seksiydi," dedi Ethan.

Trey dilini uzattı ve Ethan'ın parmağındaki spermlere
değdirdi. "Yine de biraz tadına bakabilirim," diyerek sırttı.
Ethan'ın kalbi hızla atmaya başladı. Trey'e âşık olmamalıydı.

Bu anlaşmaya dâhil değildi, ama Ethan o anda bunu umursayamayacak kadar ileriye gitmişti zaten. Trey'i sımsıkı bir şekilde kucakladı ve onu öpmeye başladı. Trey'in tuzlu, yapış yapış dudaklarını yalayıp yutarken, bütün bu duyguların yüzeye çıkmasına izin vermekle doğru mu yapıyordu, bilmiyordu. Ethan kendini geri çektiğinde, Trey yüzünü onun boynuna bastırdı ve daha yakınına doğru kıvrıldı.

Trey burnunu onun boynuna sürterek, "Uykum geldi," diye mırıldandı.

"Üzerimize bir şeyler alalım," diye önerdi Ethan. Bir kez uykuya dalınca, saatlerce yerinden kıpırdamazdı.

Trey isteksizce Ethan'ı bıraktı ve yatağın ucuna doğru giderek örtülere sarıldı. Ethan da ona katıldı ve kaşık pozisyonunda, Trey'in arkasında yerini aldı. Onu kendine çekti ve bir kolunu Trey'in beline, ayaklarını da onun ayaklarına doladı. Ethan hiçbir zaman sarılmayı çok seven birisi olmamıştı, ama bu adama yakın olmak istiyordu. Onunla düzüştüğü için değildi bu. Ona hep yakın olmak istiyordu. Trey'in omzunu sevgi dolu bir şekilde öptü ve rahatlamış bir halde başını yas-tığa koydu. Burun delikleri Trey'in kokusuyla, kalbi de Trey'in sevgisiyle dolmuştu. Onun tutkusuyla. Işığıyla.

"Bu gece yalnız uyuyacağımı düşünmüştüm," diye mırıldandı Trey. "Geldiğine çok sevindim." Parmaklarını Ethan'ın parmaklarına doladı ve memnuniyetle iç çekti.

"Ben de," dedi Ethan. Sevgiyle özgür olabilen erkekleri seviyordu. En azından artık seviyordu.

25. Bölüm

Reagan dairede sesler duyduğunda duş alıyordu. Ethan eve dönmüştü ve yanında biri daha vardı. Trey miydi? Kalbi beklenmedik bir şekilde tekledi ve daha hızlı atmaya başladı. Bir gece önce gördüğü erotik resimler zihninde dönüp duruyordu. Trey ve Ethan öpüşüyorlardı. Ethan'ın aleti Trey'in ellerindeydi. Ağzındaydı. Uyarılmalı mıydı, yoksa kıskanmalı mıydı, bilemiyordu. İtiraf etmek gerekirse, ikisinden de birazcık vardı. Ve Trey'i hiçbir zaman yatak odasında mutlu edemeyeceği gerçeği yüzünden de birazcık canı sıkıncıydı. Belki de Trey sadece ona âşık olduğu sürece, bununla başa çıkabilirdi.

Banyonun kapısı açıldı. Reagan duş perdesini aralayarak baktı ve Trey'in gülümsemesini görerek mutlu oldu. "Gelebilir miyim?"

"Konuşmamız gerek," dedi Reagan. Temel kurallar. Temel kurallara ihtiyaçları vardı. Trey başını yana çevirdiğinde Reagan'ın kalbi daha da hızlı atmaya başladı. Trey bu davranışı bir şeyler isteyeceği zaman yapıyordu. Şu karşı konulmaz, adice, sıkıyorsa-hayır-de bakışı.

"Konuşmak mı?"

"Evet, konuşmak."

Trey, "Pekâlâ," diyerek banyoya girdi.

Ethan da kapıdan içeriye başını uzattı. Uzun boylu, tehlikeli ve iyi düzülmüş biri gibi görünüyordu. Piç kuruşu. "Orada üçüncüye yer var mı?"

"Önce konuşacağız."

Ethan burnunu kırıstırdı ve koridora geri döndü. Kapıyı kapamadan hemen önce Trey'in kalçalarını okşamayı Reagan'ın gözünden kaçmamıştı.

Trey klozetin kapağını kapadı ve üzerine oturdu. "Pekâlâ, konuş," dedi. "Ama hızlı olsun. Çıplak ve ıslaksın. Benden, söylediklerine odaklanmamı bekleyemezsin."

Reagan'ın göbeği heyecandan karıncalandı. Ya bu iş yürümmezse ne olacaktı? Ya Trey'i bırakması gerekirse? Ya bu işin sonunda Trey, Ethan'a karşı bir şeyler hissederse ve Reagan da bununla bir sorunu yokmuş gibi davranmak zorunda kalırsa?

Reagan kendini zorlayarak, "Ethan'a ne kadar sık ihtiyacın olacağını düşünüyorsun?" dedi ve sabunu birkaç dakika dir aynı koluna sürüp durduğunu fark etti.

"Bu da kurallarla mı ilgili?" diye sordu Trey.

"Bence başlangıçta bazı temel kurallar koymalıyız."

"Kural olmadan deneyemez miyiz, Reagan?"

Reagan perdeyi aralayıp, Trey'e baktı. "Kural olmadan mı? Bazı kurallar olmalı. Cinsel açıdan seni tamamlaması için hayatında bir erkeğe ihtiyacın olduğunu biliyorum, ama istediğin biriyle yatmana izin verebilmek için hazır değilim. Bana bir bağlılık yemini etmeyeceksen, bir ilişki yaşamının anlamı ne ki?" İşte söylemişti. Top artık Trey'in sahasındaydı.

Trey derin bir nefes aldı ve elleriyle yüzünü ovuşturdu. "Seni seviyorum. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Sanırım."

Trey, Reagan'a baktı. Bakışları çok samimiydi. Her zamanki umursamaz bakışları gibi değildi. Reagan'ın dizlerinin bağı çözöldü.

"Seni seviyorum," dedi Trey. "Bunu hayatımda hiçbir kadına söylemedim. En azından romantik anlamda söylemedim."

"Ben de seni seviyorum."

Trey gülümsedi. "Aramızdaki ilişkinin yürümesini istiyorum. Bence bu çok özel bir şey."

"Bence de."

"İlişkimizin yürümesi için cinsel açıdan tamamen açık davranmamız gerekiyor."

"Tamamen açık derken?"

"Ya Ethan'dan sıkılırsam ne olacak?"

"Ya benden sıkılırsan?" Reagan sesinin çığlık atan bir ölüm perisi gibi çıkmasını amaçlamamıştı, ama bu söyledikleri onun en büyük endişesiydi. Trey'in cinsel tatmini bir erkekte bulacağından değil, onu artık sevmeyeceğinden korkuyordu. Ya da başkasını, onu sevdiğinden daha çok sevmeye başlayabilirdi. Reagan bu düşünceye katlanamıyordu.

"Böyle bir şey olmayacak. Seni sevdiğimi söyledim." Trey, pantolonunun kalçalarını saran kumaşını kavradı. "Benimle ilgili bu konuyla yüzde yüz barışık olmalısın yoksa bu iş canını yakar. Bu yüzden seni ilk seferinde terk ettim. Bunu istediğim için değil. Senin için değişemeyeceğim ama kalbini de kırmak istemediğim için, Reagan. Gözyaşlarının sebebi ben olmayacağım."

"Bu çok zor," dedi Reagan.

Trey ellerini birleştirip, kollarını dizlerinin üzerine koydu. Başparmaklarına baktı ve "Bu konuyu düşünmek için zamana ihtiyacın var mı? Gidebilirim. Sana biraz zaman verebilirim," dedi.

Reagan başını salladı. "Bunu denemeye hazırım. Eğer bu iş yürümezse yıkılırım, ama en azından birlikte olabilmek için her şeyi denediğimizi bilirim."

Trey sırtıttı. "Bu kararın yüzünden pişman olacağını düşünmüyorum, Reagan. Ethan ile ben sana zevk vermek için buradayız. Ve bana. Ve de ona."

Reagan vücudunun pişmanlık duymayacağını biliyordu, ama kalbi konusunda emin değildi.

"Ethan'ın da bize katılmasıyla ilgili ne düşünüyorsun?" diye sordu Trey.

Reagan'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. Su soğumaya başlamıştı, bu yüzden duştan çıkmak için acele etti. "Bunu yapmak zorunda değil. Yani sadece seks arkadaşımız olacaksa..."

Trey, Reagan'a bir havlu uzattı. "Ethan senin için bir seks arkadaşından daha öte, Reagan. O senin en yakın arkadaşın. Gerçekçi ol."

"Seksi ve arkadaşlığı birbirinden ayrı tutabilirim," dedi Reagan ve havluyu vücuduna sardı. "Ethan senin için bu ilişkide yer alıyor. Benim için değil."

"Ethan'ın da hisleri var," dedi Trey. Eliyle yüzünü ovuşturdu. "Eğer bir seks oyuncuğu olarak kullanılmak istiyorsa, bu onun bileceği iş. Ama dün geceden sonra durumun böyle olduğunu pek zannetmiyorum."

Reagan'ın kalbi göğsünde sıkıştı. "Ethan'a âşık mı oluyorsun?"

Trey kıkırdadı. "Tam olarak değil. Ondan hoşlanıyorum. Eğer dün geceki olayın tek gecelik bir şey olduğunu düşünseydim, burada oturup seninle bu konuyu tartışmazdım, ama madem Ethan'ı bana şart olarak koşuyorsun—bu arada, çok iyi bir seçim yapmışsın—öyleyse onun da bu konuda söz hakkı olmalı."

Reagan kırk yıl düşünseydi bile Trey'in bu konuda Ethan için endişeleneceğini aklına getirmezdi. Ethan'ı, gerek duyduğunda cinsel ihtiyaçları için Trey'e hizmet edebilecek, güvendiği, gerektiğinde de uzaklaşmasını söyleyebileceği biri olarak düşünmüştü; yıllar boyunca arkadaşlık ettiği biri olarak düşünmemiştir. Hisleri olan biri olarak değil, erkek arkadaşını büyük aletiyle tatmin edecek biri olarak görmüştü. "Tanrım,

resmen kaltak gibi davrandım! Bu işte Ethan'ım düşüncelerini bir kez olsun bile düşünmedim. Seni yatağa atmak için çok istekli görünüyordun."

Reagan kapı kolunu tuttu, ama Trey onu belinden yakaladı. "Ethan ile bu konuyu konuştuk."

"Ben olmadan mı?"

"Seni bunun dışında tutmaya çalışmıyorduk. Daha çok seni koruyorduk."

"Korunmaya ihtiyacım yok, Trey. Ben küçük bir kız değilim."

"İkimiz de sana değer veriyoruz ve üçlü bir ilişkiyi düşünebilecek kadar birbirimizden hoşlanıyoruz."

"Üçlü ilişki mi?" Reagan boğazının düğümlendiğini hissedebiliyordu.

"En azından yatak odasında."

Trey, Reagan'ı kucağına oturttu. "Hayır cevabını verebilirsin, Reagan. İstedğin şekilde sınır koyabilirsin. Yaptığımız her şeyde içinin rahat olmasını istiyorum. Eğer Ethan'ın hayatımızda sabit kalmasını istemiyorsan, sorun değil. Bunu ona şimdi söyleyeceğiz ve bir daha onunla yatmayacağım. Ama dürüst olmam gerekirse, bu ihtiyacımı ne kadar görmezden gelebilirim bilmiyorum. Geçen sefer iki hafta dayanabildim."

Reagan, Trey'e baktı. Dün gece, Trey'in Ethan ile birlikte olduğu fotoğrafları aldığı anda onları kıskanmamış, canı yanmamış ya da kafası karışmamıştı. Uyarılmıştı. Tüm vücudunu ateş basmıştı. Kıskançlık, bu sabah yalnız uyanana ve ikisinin, aralarında o olmadan sarılarak uyumakta olduğunu fark edene kadar ortaya çıkmamıştı. "Ethan bunu istiyor mu?" diye sordu Reagan.

Trey başını evet anlamında salladı. "Duygusal açıdan sana bağlı, tatlım. Kendini sana adamak istiyor."

"Düşündüm ki... Ben düşündüm ki..." Reagan ne düşündüğünü bilmiyordu. Trey'i sevdiğini biliyordu. Trey'in mutlu olmasını istiyordu. Ethan'a güveniyordu. Öyleyse neden kafası bu kadar karışık? Reagan kollarını, onu kendine çekebilmek için Trey'in boynuna doladı. Tanrım, dün gece Trey'in yanında uyumayı özlemişti. Trey'in hayatının bir parçası olmaya tamamen alışmıştı.

"Ne?" diye sordu Trey. Elleri Reagan'ın çıplak kalçaların-daydı.

"Düşündüm de, buna daha sonra karar verebiliriz. Erkek-
lere olan ilginin bir parçası olmaktan hoşlanıp hoşlanmadığım-
dan emin olmak istiyorum. Eğer fotoğraflardaki kadar seksi
bir şeyse, ben varım," dedi Reagan ve kıkırdadı.

"Mmmm," diye mırıldandı Trey ve dudaklarını Reagan'ın
köprücük kemiğinde gezdirdi. "Seni seviyorum, kadın."

"Dün gece Ethan seni tatmin etti mi?" diye sordu Reagan.

"Gerçekten sormak zorunda mısın?"

"Yatakta iyiydi, değil mi?"

"Sen bunu daha iyi bilirsin." Trey'in dudakları, Reagan'ın
boynunda ve çenesinde geziniyordu. "Konuşmayı bitirdik mi?"

Reagan kıkırdadı. "Yapacak daha iyi bir şeyin mi var?"

"Yolda buraya gelirken, Ethan ile sana yapmak istediğimiz
şeylerden konuştuk. Bütün bunlar beni çok heyecanlandırdı."

Trey'in eli Reagan'ın vücudunda dolaşmaya başlayınca,
havlu Reagan'ın bileklerine düştü.

"Ne tarz şeyler bunlar?"

"Göstereceğiz. Bu konuda bir sorunun olmadığına emin
misin? Eğer istersen, yavaştan alabiliriz."

Reagan gülümseyerek, parmak uçlarını Trey'in ipeksi saç-
larında gezdirdi. "Artık hazırım."

Trey, Reagan'ı ayağa kaldırdı ve ayaklarının üzerinde durmasını sağladı. Havluyu çıkardı ve yere fırlattı. "Havluya ihtiyacın olmayacak." Trey banyo kapısını açtı, Reagan'ı kollarına aldı ve doğrudan yatak odasına gitti.

Reagan kahkaha attı ve Trey'in boynuna eğilerek, "Çok mu isteklisin?" diye sordu.

"Evet."

"Ben de."

"Daha önce iki erkekle birlikte oldun mu?" diye sordu Trey.

Reagan hayır anlamında başını salladı. Başını çevirince Ethan'ın yatağının yanı başında durduğunu fark etti.

"Eğer hoşuna gitmezse, bir daha yapmak zorunda değiliz," dedi Trey. "Gerekirse, cinselliğimi iki ayrı parça halinde tutabilirim, ama her şeyi seninle ve Ethan ile de paylaşmayı tercih ederim."

Reagan, Ethan'ın yatağın ucuna koyduğu iki kırmızı eşarptan gözlerini kaçırdı. O an, hayatında Trey'e sahip olduğu için ne kadar şükretmesi gerektiğini farkına vardı. Trey'in sahip olduğu her şeyin bir parçası olmak istiyordu, çünkü Trey'i seviyordu. "Ben de aynısını istiyorum." Nasıl olmuştu da bundan hoşlanmayacağını düşünmüştü? Reagan bunun mümkün olabileceğini sanmıştı, ama pek de olası değildi. "Bana karşı sabırlı olduğun için çok teşekkür ederim, Trey. Benimle bunu konuştuğun için, sağ ol. Hissettiğim gerginliğin yatışmasına yardımcı oluyor."

"Gergin olmaya gerek yok. Sadece ben varım. Ve de Ethan. İkimize de güveniyorsun, değil mi?"

"Evet."

"Yaptığımız herhangi bir şeyden rahatsız olursan, haber ver." Trey sırtıttı. "Taktığımızı değiştiririz."

Trey, Reagan'ı yatağa taşıdı ve onu yatağın kenanna bıraktı. Ethan, Trey'e baktı ve ona göz kırptı. Reagan yutkundtu. Bu ikisinin, onun için neler planladığını merak ediyordu.

Trey hareket etti ve Ethan'ın arkasında durdu. Ellerini Ethan'ın dümdüz karnında gezdirdi. "Bence Ethan çıplakken daha iyi görünüyor," dedi. "Sen ne düşünüyorsun, Reagan?"

"Bence onun kıyafetlerini çıkarmalısın," dedi Reagan.

Trey, Ethan'ın tişörtünün ucunu pantolonunun içinden çekip çıkardı. Trey'in ellerinin, Ethan'ın karnında dolaşmasını izlerken, Reagan'ın ağzı kurumuştu. Kumaşı vücudunda yukarıya kaldırdıkça, her santimde kasları daha da ortaya çıkıyordu. Kahretsin, bu adam tam yalamalıktı.

"Ethan'a ne yapmak istersin, Reagan?" diye sordu Trey.

"Bütün o karın kaslarının üzerinden dilimle geçmek istiyorum." Reagan'ın gözleri kocaman oldu ve Ethan'ın omzunun arkasından onu seyreden Trey'e baktı. Bunu gerçekten de sevgilisinin önünde yüksek sesle itiraf mı etmişti?

Trey, Reagan'a sırttı. "O halde ne duruyorsun?"

"Sorun olmaz mı?" diye sordu Reagan, gerçekten de Trey'in, onun başka bir erkeğin karnını yalamasını sorun etmeyeceğine şaşırmıştı.

"Ona her şeyi açıkladığını sanmıştım," dedi Ethan. Öne doğru uzandı ve kibarca Reagan'ın suratını kavradı. Ethan, o koyu kahverengi gözleriyle baktığında Reagan onun nefesini üzerinde hissetti.

"Anlatmaya çalıştım," dedi Trey ve Ethan'ın tişörtünü başına kadar çekti. Reagan ağzı açık kalmış bir vaziyette Trey'in, Ethan'ın meme uçlarını okşamasını izledi. "Sanırım bu yatak odasındayken üçümüzün arasında olup bitenler konusunda hiçbir sınır olmadığını anlamadım."

"Görünüşe göre ona göstermemiz gerek," dedi Ethan ve ahlaksızca sırttı. Ethan'ın bakışları, Reagan'ın bütün vücudu

kıpkırmızı kesilene kadar onun üzerinde dolaştı. "Pantolonumu çöz, Reagan."

Reagan, onay vermesi için Trey'e baktı. Hâlâ şu kuralızsızlık ve üçlü ilişki fikirleriyle mücadele ediyordu. Trey başını evet anlamında salladı ve daha sonra yavaşça Ethan'ın tişörtünü başından çıkardı. Ethan'ı omzundan öptü ve iki eliyle Ethan'ın sert vücudunu keşfe devam etti. Reagan elini Ethan'ın keme-rine uzattı. Tereddüt ederek öne doğru eğildi ve Ethan'ın karın kaslarını diliyle yokladı. Bu sırada titreyen elleriyle Ethan'ın fermuarını açmakla meşguldü. Reagan, Ethan'ın pantolonunu çözer çözmez, Trey iki elini de içeriye soktu ve onun semsert aletini çekerek serbest bıraktı.

Trey'in, Ethan'ın aletini kökünden başına kadar sıvazla-masını seyreden Reagan'ın bütün vücudu kasıldı. Ağzı kuru-muş, kadınlığı sırlıslıklam olmuştu.

"Bu adamın aletine bayılıyorum," diye mırıldandı Trey.

Reagan'ın üzerindeki gerginlik azalmıştı. Ethan'ın aleti ta-nıdık gelmişti. Öne doğru eğildi ve aletin şişkin başını öptü. Ethan'ın zevkle dolu iç çekişi, Reagan'ı dilinin ucunu aletin üzerinde gezdirmek için cesaretlendirdi. Trey, Ethan'ın aletini sıkı sıkı tuttu ve aletin başını Reagan'ın dudaklarında gezdirdi.

"Em onu, bebeğim," diye mırıldandı Trey. "Bu aleti be-nim için sertleştir."

Reagan, Ethan'ı ağzına almış emerken, Ethan'ın parmak-ları Reagan'ın saçlarında dolaşıyordu. Reagan başını indirip kaldırırken Ethan'a baktı ve onu şefkatli bir şekilde kendi-sini izlerken buldu. O bakış da neyin nesiydi? Reagan'ı sev-diği için öyle bakıyor olamazdı. Aslında Reagan, Ethan'ın, ona zevk vermesine müsaade etmesine şaşırmıştı. Ethan eşcinsel olduğu için Trey'in ağzının içinde olmayı tercih etmez miydi?

"Reagan çok güzel, değil mi?" diye mırıldandı Trey.

"Kesinlikle," dedi Ethan.

Trey, Ethan'ın etrafında dolaştı ve yatakta Reagan'ın arkasına geçti. Göğsünü Reagan'ın sırtına bastırdı ve iki eliyle göğüslerini kavradı. "Paylaşabilir miyiz?" diye fısıldadı. Reagan başını yavaşça çevirip Trey'in, Ethan'ın aletine baktığını görene kadar onun ne demek istediğine dair bir fikri yoktu. Reagan, erkek arkadaşının başka bir erkeğe olan şehvetinin onu tahrik edeceğini asla düşünmezdi. Bacak bacak üzerine attı ve uylukları arasında nabız gibi atan et parçasını sakinleştirmek için kalçalarını sıktı. Ethan'ın aletini bıraktığında, Trey aleti ağzına götürdü. Trey dilini Ethan'ın aletinin başında döndürdü ve daha sonra da o hassas et parçasının üzerinde dudaklarını gezdirdi.

"Oh, Tanrım," diye iç çekti Ethan. Bir eliyle Trey'in, diğer eliyle de Reagan'ın saçlarını okşadı. "İkiniz bir harikasınız."

Trey, Ethan'ın aletinden geri çekildi ve Reagan'ın ağzının kenarını öptü. "Şimdi senin sıran, tatlım." Trey, Reagan'ı yatağın ortasına gelmesi için ikna etti ve onu sırtüstü yatırdı. "Sence, seni bağlamamız gerekir mi?" diye sordu, dudakları hafifçe çenesinde ve boynunda geziniyordu.

"Bağlamak mı?" Reagan'ın karnı ve kalçaları istemsizce titremeye başladı.

"Önce nasıl tepki vereceğine bakalım," dedi Ethan. Yatağa, Reagan ve Trey'in yanına çıktı. Uzandı, başını koluna yasladı ve boşta kalan eliyle de Reagan'ın karnını okşadı.

"Bu fikri sevdim," dedi Trey ve Reagan'ı boynundan aşağıya, köprücük kemiğine kadar öptü. Ağzıyla, Reagan'ın memesini yakaladığında, Reagan çığlık attı. O kadar çok tahrik olmuştu ki, Trey'in sadece memesini sıkarak onu boşaltabileceğinden emindi.

Ethan, Reagan'ın çenesine dokundu ve Reagan'ı ona bakması için cesaretlendirdi. "Seni öpebilir miyim?"

Reagan, Ethan ile göz göze geldi ve zaman durdu. Duşta onu başka bir adamla yakaladığında içine attığı hisler, yeniden canlanmaya başlamıştı. Reagan, Ethan'a cevap vermedi, sadece dudaklarını ona doğru yaklaştırdı ve onu öptü.

Ethan, Reagan'ın ağzının içine doğru inledi ve eli onu daha yakına çekebilmek için Reagan'ın beline doğru kaydı. Reagan'ın bir göğsü Trey'in elinde, diğer kısımları da Ethan'ın ellerindeydi şimdi. Kendisini bütün zevki tatmak için onlara bırakmıştı ve bu iki adamın sevgisi onu yeniden hayata döndürmüştü. Ethan kendisini Reagan'ın dudaklarından, ona bakabilmek için uzaklaştırdı. Reagan, Ethan'ın yüzündeki ifadede o saf duyguyu gördü ve çaresizce bunun ne anlama geldiğini çözmeye çalıştı. Ethan hâlâ ona karşı hisler besliyor muydu? Hem de bu kadar zamandan sonra? Ama Ethan eşcinseldi. Reagan bu yüzden ondan vazgeçmişti. Ethan, onlar ayrıldığından beri sadece erkeklerle çıkmıştı. O zamandan beri yatağına tek bir kadın bile girmemişti. Reagan bunu çok iyi biliyordu. Ama belki, kadınlardan da hoşlanıyordu. Belki de Reagan'ın yerini dolduracak birini bulamamıştı.

Belki de Ethan biseksüeldi. Aynı Trey gibi. Ethan bunu Reagan'a defalarca söylemeye çalışmış olsa da, Reagan ona inanmamıştı. Belki de inanmak istememişti; biseksüel olan bir adamı nasıl sevebilirdi ki? Ve şimdi, aniden ve çok edici bir şekilde, biseksüel olan tek bir adamı sevmediğini fark etmişti. O ikisini de seviyordu. Reagan bu konuda ne yapacaktı? İşler böyle yürümezdi. İlişkilerde bir erkek ve bir kadın olurdu. İşlerin böyle yürümesi gerekirdi. İki adamı birden sevemezdi. Bu mümkün değildi.

Bu kaçınılmazdı.

Reagan bu durumla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. İki siyle de aynı yataktayken bu konuyu düşünmek istemiyordu. Karmaşayı daha sonra çözecekti. Şimdilik, her şeyi hissetmek

için kendini serbest bırakacak ve işlerin karışması konusunda endişelenmeyecekti. Ama yine de, işlerin karışacağını biliyordu. Bu kadar güzel hiçbir şey çok uzun sürmezdi.

Reagan gözlerine baktığından beri kendinde olmayan Ethan'a, "Diğer göğsümü de em," dedi. "Yalnız kaldı."

Ethan sırttı ve ağzıyla meme ucunu yakalamak için Reagan'ın vücudunda aşağıya kaydı. Reagan onlara baktı. Trey dilindeki metal parçasıyla göğüs ucuna fiske atıyordu. Ethan da göğsüne sanki yiyip bitirmesi gereken bir yemekmiş gibi saldırıyordu.

Reagan ikisini de seviyordu, ama bunu asla onlara söyleyemezdi. Bunun sadece cinsel birleşme olması gerekiyordu, duygusal bir ilişki değil. Gözlerini kapadı ve duygularına odaklandı. Göğüslerindeki çekiştirme hissi rahmine, kadınlığına kaydı. Trey'in eli karnına doğru hareket etti. Ethan da hemen ardından onu takip etti. İki el, Reagan'ın bacağına ulaştı ve bacaklarını açmak için onları yana çekti. Reagan gergindi. İki erkekle birlikte olma hissi hâlâ ona yabancıydı. Ancak göğüslerinden aldığı zevk Reagan'ın heyecanını yatıştırmıştı. İki erkek amacına ulaşmış sayılırdı. Reagan'ın vücudu rahatlamış, bacakları ise teslim olmuş bir şekilde açılmıştı.

İki adam da bacaklarının arasındaki kaygan et parçasını okşadı. Reagan kimin parmaklarının klitorisini ovduğunu, iç dudaklarını okşadığını ve vajinasını keşsettiğini takip etmeyi bıraktı. Artık kimin bir meme ucunu emdiğini, hangisinin diğerini ağzına aldığını ve hangisinin adını söyleyerek bacak arasında olduğunu kavrayamıyordu. Her bir hissi zevk ile uyum içerisindeydi. İki parmak da klitorisine farklı yönlerden masaj yapıyordu.

"Oh," diye iç çekti Reagan, kalçalarının iki erkeğin elleri arasında kıvrınmasına engel olamıyordu.

Reagan, bütün zevk vücudunda en son noktaya eriştiğinde ve patladığında, coşkulu bir şekilde rahatlamayla çığlık attı. Boşalırken iki parmak da hâlâ içindeydi, birbirleriyle yarışır-casına çalışıyordu ve iki sevgilisi de orgazmını uzatıyordu.

Trey ve Ethan, Reagan'ın göğüslerini serbest bıraktılar ve öpücüklerle karnına kadar geldiler. Parmakları hâlâ Reagan'ın tekrar boşalmak için kasılan kadınlığının içinde gidip geliyordu. Reagan'ın kalça kemiğine geldiklerinde durdular. Reagan aşağıya doğru onlara baktı ve birbirleriyle öpüşmeye başladıklarında neredeyse yeniden boşalacaktı. Birbirlerinden ayrıldıklarında, parmaklarını Reagan'ın vücudundan çektiler. Ethan ellerini Trey'in ağzına götürdü. Trey derin bir şekilde Ethan'ın gözlerine bakıyordu. Trey, onun kalın parmaklarından akan Reagan'ın sıvılarını emdi. Trey'in kaygan parmakları da Ethan'ın ağzına girdiğinde, Reagan titredi. İkisi de birbiriyle son derece uyum halindeydi ve bunu Reagan ile de paylaşıyorlardı. Ethan, Trey'e, bir dakika önce Trey'in Reagan'a baktığı gibi bakıyordu. Ethan'ın, Trey'e karşı hisleri mi vardı? Trey sadece aç görünüyordu. Trey'in gözlerine baktığında gördüğü aşkı, onun Ethan'a olan bakışında göremiyordu. Kalbinde ufak bir üzüntü duydu. Reagan, Ethan için üzülmüştü çünkü artık o da Trey'in ne kadar tutkulu biri olduğunu biliyordu ve buna rağmen Trey'in aşkını tadamamıştı.

Trey, Ethan'ın parmaklarını ağzından bıraktı ve Reagan'ın bacaklarının arasına yatmak için pozisyon değiştirdi. Trey dilindeki metal piercing ile klitorisini yalarken Reagan sarsılmıştı. Bu şeye bayılıyordu. Trey, onun klitorisine metal parçasıyla fiske attı ve tekrar yalamaya başlamadan önce dilinin ucuyla ovdu. İki parmağını Reagan'ın kadınlığına yerleştirdi ve sonra başını kaldırdı. Reagan aşağıya doğru baktı ve Trey'in Ethan'ın aletini ağzına alışını seyretti.

Ethan zevk içinde kükredi. O metal parçası Ethan'ın aletinin alt tarafında müthiş bir his vermiş olmalıydı. Trey, Ethan'ın aletini birkaç kez boğazının derinliklerine kadar soktukten sonra parmaklarını Reagan'ın kadınlığından çekti ve başını aşağıya indirip onu tekrar uyardı. Trey bunu birkaç sefer tekrarlardı. Ethan'ı ağzına alırken parmakları Reagan'ın içindeydi. Onu ağzıyla memnun ederken, Reagan kadınlığının bomboş olduğunu hissetti. O kadar ıslanmıştı ki, sularının poposunun çatalından aşağıya aktığını hissedebiliyordu. Trey parmaklarını içine her soktuğunda sularının büyük bir gürültüyle şapırdadığını duyabiliyordu.

Trey'in dili, Ethan'ın aletinden, Reagan'ın klitorisine geldiğinin dördüncü seferinde, Reagan bütün vücudunu kavrayan orgazm ile beklenmedik bir şekilde çılgık attı. Trey parmaklarını, Reagan'ın içine soktu ve kalçaları sıçramayı kesene kadar klitorisini emdi.

"Oh, Tanrım," diye iç çekti Reagan; hâlâ rahatlamanın dalgalarıyla titreyip duruyordu.

Trey yuvarlanarak kenara çekildi ve onun yerini Ethan aldı. Ethan, Reagan'ın kadınlığında çektiği ziyafetten başını kaldırarak, "Kahretsin, çok ıslak," dedi. Trey her hareketini dikkatli bir şekilde yaparken Ethan, Reagan'ı o kadar coşkulu bir şekilde yiyip bitiriyordu ki, Reagan onun hareketlerini takip edemiyor, bir sonraki hamlesinin ne olacağını tahmin edemiyordu. Ethan, Reagan'ın kadınlığının dudaklarını ısırdı ve sonra dudakları ağzıyla emdi. Dilini Reagan'ın içine soktu. Klitorisini emdi. Reagan delireceğini düşünene kadar Ethan onun titreyen deliğini Fransız öpücüklerine boğdu.

Trey, Reagan'ın karnına oturmak için hareket etti. Aletini, Reagan'ın göğüslerinin arasına koydu ve sert aletini sarımalaması için onları birbirine bastırdı. Reagan'ın memelerini

düzerken ileriye doğru hamle yaptığında, başparmaklarıyla meme uçlarını ovuyordu. Reagan boynunu eğdi, böylece Trey ileriye doğru hamle yaptığında aletini emebiliyordu.

Ethan'ın kalın parmakları artık Reagan'ın kadınlığının içine sert ve hızlı bir şekilde girip çıkıyordu. Ağzı ise klitorisine yapışmıştı. Reagan, Ethan'ın onu boşaltana kadar orada kalacağını biliyordu. Saniyeler içinde Ethan'a alışmıştı. Reagan üçüncü defa boşalırken, sırtı kasıldı. Aldığı zevk o kadar yoğundu ki, gözlerinden yaşlar geldi.

"Bence artık hazır," diye mırıldandı Trey.

Hazır mı? Neye hazır? Reagan gözlerini açıp ona bakmaya çabaladı, ama vücudu istekleriyle uyuşmuyordu.

İki adam onu orada, son yaşadığı orgazmdan sonra titreyerek yatarken bırakmıştı. Prezervatif paketlerinin açılma seslerini duydu. Aman Tanrım, şimdi de onu düzeceklerdi. Reagan daha fazla zevki kaldıracak mıydı bilmiyordu, ama onları arzuluyordu. Reagan her ikisini de içinde istiyordu.

Ethan ilk olarak Reagan'ın vücudunu kavramak için hareket etti. Kalın aleti Reagan'ın daracık girişini ararken, Reagan bacaklarını onun için tamamen açtı. Kollarını Ethan'ın boynuna doladı ve hayatı pahasına da olsa açmayacakmış gibi sıktı. Ethan, onun içine girdiğinde Reagan zevk içinde çığlık attı. Tanrım, Reagan'ın bu alete ihtiyacı vardı. Derinden ve sert bir şekilde düzülmeye ihtiyacı vardı ve Ethan ona tam olarak ihtiyacı olanı vermişti.

Sadece birkaç dakika sonra Ethan onun kollarını boynundan kurtardı ve Reagan'ın içinden çıktı.

Reagan itiraz edercesine iç çekti.

Trey, Reagan'ın belinin altına yastık koyarak kalçasını yataktan yukarı kaldırırken "Şşşş, tatlım," diye mırıldandı. "Daha işimiz bitmedi. Sularını içimde istiyorum."

Reagan, Trey'in ne söylediğini anlayamayacak kadar çılgına dönmüştü. Trey, Reagan'ın bacaklarının arasındaki yerini aldı ve yavaşça içine girdi. Semsert aletiyle santim santim Reagan'ın içine giriyordu. Trey hayalarına kadar köklediğinde kalçasını çevirdi, dizlerini ayırdı ve sabit kaldı.

Ethan, Trey'in arkasına geçtiğinde, Reagan gözlerini açtı. Ethan onun içine girerken Trey'in yüzünü izledi. Artık Trey'in, 'Sularını içimde istiyorum,' diyerek ne kastettiğini anlamıştı. Ethan, Reagan'ın sularını Trey ile olan birleşmesinde kayganlaştırıcı olarak kullanıyordu.

Trey, "Oh, Tanrım," diye inledi.

"İyi misin?" diye sordu Ethan.

Reagan, Trey'in o harikulade yüzündeki zevk dolu görüntüden, onun iyiden de iyi olduğunu tahmin etti.

"Oh, Tanrım," diye tekrar inledi Trey.

Ethan kollarını Trey'in beline doladı. Kocaman eli Trey'in titreyen karnının üzerinde gezinmeye başladı. Ethan kalçasını çevirdiğinde, Trey'in aleti Reagan'ın içine gömülmüştü.

Ethan, Trey'e "Hareket edebilecek misin?" diye sordu.

Trey dudaklarını ısırды ve başını evet anlamında hafifçe salladı. En başta yavaş hareket ettiler, bu yeni ritme alışıyorlardı. Ethan yavaşça Trey'in içinden, Trey'de Reagan'ın içinden çekiyordu kendini. Sonra hep birlikte ileri doğru hamle yapıyorlardı.

"Ah, kahretsin, bu harika," diye iç çekti Trey.

Bu iki adam birbirleriyle uyumlu oldukça, girip çıkmaları da daha hızlı ve daha sert oluyordu.

Trey'in vücudundan ter boşanıyordu. Reagan onu seyretti. Trey aynı anda hem Reagan ile sevişip, hem de Ethan tarafından düzülürken kendisini sonsuz bir zevk dalgasının içine kaptırmış gibi görünüyordu. Reagan, hayatında bu kadar

yoğun cinsel bir deneyim yaşamamıştı. Bu adamla açık bir şekilde yaşadığı deneyim ve zevkten başka paylaşmak isteyebileceği daha derin hiçbir şey düşünemiyordu. Trey, Reagan'ın içine her girişinde, Ethan ona daha sert vuruyordu. Reagan gözlerini açık tutmak için savaşı veriyordu. Trey daha fazla zevk duydukça, onun yüzünün aldığı şekli görmek istiyordu.

Trey boşaldığında, bütün vücudu kaskatı kesildi. Reagan'ın derinliklerine kadar girmişti ve kalçalarını o şekilde tuttu. Yüzünü Reagan'ın omzuna yasladı ve zafer çılgınlığını onun sımsıkı tenine haykırdı. Trey gevşemişken, Ethan çok sert ve hızlı bir şekilde pompalamaya devam ediyordu.

"Ah Tanrım, Ethan. Becer beni," diye bağırdı Trey gözleri sımsıkı kapalı bir halde. "Sakın durma. Hâlâ boşalıyorum."

Reagan bir elini Trey'in başının arkasına koydu. Trey'in aldığı zevkte en büyük pay Ethan'ın olmasına rağmen, Trey'in aşkı çok yoğun bir haldeydi. Reagan'ın yaşayacağını düşündüğü karamsarlık birden yok oldu. Trey'in tamamen tatmin olabilmesi için Reagan'dan daha fazlasına ihtiyaç duyduğunu biliyordu. Trey'in tamamen tatmin olmasını istiyordu ve buna nasıl eriştiğinin hiçbir önemi yoktu. Eğer Trey'in, bu tatmin duygusuna sahip olabilmek için bir erkeğe ihtiyacı varsa, buna Reagan'ın desteğiyle sahip olacaktı.

Kısa bir süre sonra Ethan da Trey'i takip etti. Ethan parmaklarını, Trey'in karnına bastırdı ve haykırdı. İkisi birlikte Reagan'ın üzerine kapaklandılar ve Reagan'ı tatmin olmuş ateşli erkek yığınının altında bıraktılar. Reagan kollarını ikisine de doladı. İnfilak etmek üzere olan kalbi, bu iki erkek için aşk ile dolup taşıyordu.

Bir süre sonra Trey, "Ethan," diye seslendi. Ethan cevap vermeyince, Trey başını kaldırıp tekrar, "Ethan?" dedi.

"Evet?"

"Kendimizi o kadar kaybettik ki, Reagan'ı boşaltmayı unuttuk."

Ethan başını kaldırdı ve Reagan'a gülümsedi. "Pekâlâ, bu işi yarım bırakamayız."

Bu gerçekten de onun hayatı mıydı? Cidden mi? Aman Tanrım, Reagan dünyadaki en şanslı kadındı.

"Ayrıca, ona en sevdiğim pozisyonu hâlâ göstermedim," dedi Trey.

26. Bölüm

Trey tişörtünü başından geçirdi ve mutfağa girdi. Reagan'ın uykulu gülümsemesi ve Ethan'ın takdir eden sırtışıyla karşılandı. Kollarını Reagan'ın boynuna doladı ve onu öptü. "Nasıl hissediyorsun?"

"Aç."

"Yemek yakında hazır olur," dedi Ethan.

Ethan ocağın üzerindeki mis gibi kokan yemeği karıştırdı. Trey, onun yanına gitti. Parmak uçlarında yükseldi ve göz ucuyla Reagan'ın bundan rahatsız olup olmadığına bakarak, Ethan'a derin bir öpücük verdi. Reagan sırttı. Bu konuda hiç bir problemi yokmuş gibi görünüyordu. Reagan, onun Ethan ile arasındaki duygusal yakınlıktan hoşnut görünüyordu. Trey ondan bu denli destek göreceğini tahmin etmemişti. Ethan ile arasındaki bu duygusal bağa bu kadar açık bir şekilde tanık olmasının Reagan'ı rahatsız edeceğini düşünmüştü. Onun bundan hoşlanacağını asla düşünmemişti.

Trey tavanın içindeki dilimlenmiş et parçalarına, soğanlara ve farklı renklerdeki biberlere bakarak, "Ne pişiriyorsun, fajita mı?" diye sordu.

"Ethan'ın özel tarifi. Bütün tarifleri annesinden öğrenmiş. Ethan'ın annesi harika bir aşçı."

"Kendi lokantası var," dedi Ethan. "Otantik Meksika ve Teksas-Meksika mutfağıyla ünlü bir yer. Annem Meksikalı, ama Teksas'da büyümüş, bu yüzden iki mutfağı da çok iyi bilir."

"Annenin lokantası buralarda mı?" diye sordu Trey. "Meksika yemeklerine bayılırım."

Ethan başını hayır anlamında salladı. "San Antonio'da. Belki turnede oradan geçerken uğrarız."

"Evet," dedi Reagan. "Bu harika olur. Aileni yıllardır görmedim."

Trey, Ethan'a yan yan sırttı. "Eğer Meksikalıysan, Ethan Conner gibi bir isim nereden çıktı?"

Ethan kahkaha attı. "Babam kardan adam gibi biridir. Boyumu posumu onun ailesinden almışım. Boyum anne tarafımdaki akrabalarımın ve kardeşlerimin yansıdan daha uzun."

"Ethan'ın annesi ufacık biri," dedi Reagan. "Boy 1.50 metre ya var, ya yoktur."

"1.49" diye düzeltti Ethan.

Trey, ilk defa Reagan ve Ethan'ın birbirlerini uzun yıllardır tanıdığını fark etti. Kendini biraz dışlanmış hissetti. "Birbirinizin aileleriyle tanışıyor musunuz?"

"Ethan babamla hiç tanışmadı. Babamı Arkansas'dan başka bir yere götüremezsin, ama Ethan ne zaman Teksas'a gitse, benim de onunla gelmem için ısrar eder."

"Bu annemin hoşuna gidiyor. Annem Reagan'a bayılır. Bir gün ona bir torun vermesini bekliyor."

"Hayal kırıklığına uğramaya devam edecek," dedi Reagan.

"Ona ayrıldığınızı söylemediniz mi?"

"Bu onun kalbini kırdı," dedi Ethan ve Reagan'a göz kırptı.

"Kaç erkek kardeşin var?" diye sordu Trey.

Ethan ocağı kapattı. "Altı üvey kardeşim var. Biyolojik babam annemi hamile bırakmış ve bu yüzden evlenmişler. Babam o zamanlar ordudaymış ve ben doğduğumda El Paso'ya atanmış. Ben doğduktan birkaç ay sonra da ayrılmışlar. Birbirlerini gerçekten hiç sevmemişler, anlarsın ya. Babamın, baba

olmak gibi bir arzusu yokmuş. Sadece annemle evlenmenin doğru şey olduğunu düşünmüş. Hiç görüşmedik. Aslına bakarsan, onunla on beş yaşındayken tanıştım. Çok fazla eksikliği de hissetmiyorum. Beni yetiştiren gerçek babam, harika biridir. Annem onunla ben doğduktan birkaç yıl sonra evlenmiş ve bir sürü çocukları olmuş. Evimizden huzur hiç eksik olmadı. Babam da aynı annem gibi Latin kökenli, bu yüzden de kardeşlerim bana pek benzemez."

Reagan kahkaha attı. "Ama yine de gerçek kardeşi gibi davranırlar."

"Evet, beni deli ediyorlar. Senin kardeşin var mı?" diye sordu Ethan.

"Bir erkek kardeşim var."

"O da senin gibi tatlı biri mi?"

"Erkek kardeşi benin yeni grubumda," dedi Reagan. "Yarın onunla tanışacaksın. Ve evet. Erkek kardeşi de tatlı biri. Gerçi Dare heteroseksüel. Değil mi, Trey?"

"Evet. Yüzde yüz hetero."

"Belki de yanlış kardeşin peşine düştüm," dedi Reagan ve dalgın dalgın tavana baktı.

Trey ve Ethan gergin bakışlarla etrafa bakındılar.

Reagan kahkaha attı. "Boş verin. Bu anlaşılmayı daha çok sevdim. İkiniz de ayrı ayrı harikasınız ve beraberken çok daha iyisiniz."

"Yemek hazır." Ethan, Trey'e ekşi sosu ve bir kavanoz ev yapımı guacamole* sosunu vermek için buzdolabını araştırdı. Trey buzdolabının rafından acı sosu aldı ve elindeki malzemeleri mutfak tezgâhına taşıdı.

"Harika," dedi Reagan, "Açlıktan ölüyorum. Acele etmemiz ve buluşmaya hazırlanmamız gerek, Trey."

* Meksika mutfağına özgü, avakado ve domatesle yapılan bir tür sos. (Çev.)

"Ya, evet. Şu cinsel yolla bulaşan hastalık ve doğum kontrolü randevumuz," dedi Trey ve Ethan'a baktı. "Sen de bizimle gelmelisin."

Ethan bir kaşını kaldırarak "Neden?" diye sordu.

"Trey prezervatif kullanmak istemiyor," dedi Reagan.

"Ben de istemiyorum," dedi Ethan.

"Ondan sonra başka bir randevumuz daha var."

"Öyle mi?" diye sordu Trey.

"Sakin unuttuğunu söyleme." Reagan bir gözünü kapadı ve başını Trey'e doğru salladı.

"Sanırım, unuttum."

"Aggie ve Jace ile kölelik eğitimi yapacaktık ya!"

Bunu nasıl unutabilirdi? "Eğitim bu gece miydi?"

"Evet."

Ethan ılık tortilla ekmeklerinin içini, ocakta büyük bir ustalıkla et ve sebzelerle doldururken, "Kölelik eğitimi mi?" diye sordu. Her tabağa ikişer tane koyup tabakları mutfak tezgâhına taşıyan Trey'e uzattı.

Trey, Ethan'a dönerek, "Bizimle gelmek ister misin?" diye sordu. Bir gecelik zevk için Reagan'ı bağlamayı öğrenirken, Ethan gibi büyük bir adamı da kontrol altında tutma düşüncesi Trey'in sinirlerinin arı kovanı gibi çalışmasına sebep oldu.

"Bunun sorun olmayacağına emin misin?" diye sordu Ethan.

"Jace'in gerçekten de Ethan ile olan ek ilişkini öğrenmesini istiyor musun?" diye sordu Reagan.

"Ek ilişki mi?" diye mırıldandı Ethan, koyu kahverengi kaşları, kahverengi gözlerinin üzerinde çatıldı.

"Grubumdaki herkes cinsel tercihlerimi biliyor. Jace de buna dâhil. Ayrıca, bu ilişkide eşit olmamız gerekiyor. Reagan."

"Ethan'ın bu ilişkide daha az paya sahip olduğunu söylemek istemedim. Söylemeye çalıştım..." Reagan oturduğu

bar taburesinden kalktı ve tezgâhın etrafında dolaşıp kollarını Ethan'a doladı. "Özür dilerim. Tam olarak ifade edemedim. Trey'in bir erkekle birlikte olduğunu grup elemanlarına söylemek isteyip istemediğinden emin olamadım."

"Bunu bilmeyen tek kişinin sen olduğunu sanıyorum, Reagan," dedi Trey. Bir tabak fajita'yı aldı ve üzerine ekşi sos ile guacamole sosu döktü. Ardından tabağıyla birlikte tabureye oturdu. "Bu konuyu yemek yedikten sonra konuşabilir miyiz?"

Ethan, Reagan'ı sıkıca sarmaladı ve onu öpmek için başını eğdi. Trey fajita'sını ağzına götürürken duraksadı. En başından beri, Ethan'ın Reagan'a karşı hâlâ güçlü hisler beslediğini biliyordu. Ama onların öpüşmelerini izlerken, Reagan'ın da hâlâ Ethan'a âşık olduğundan şüphelenmeye başladı. İkisi birer seks arkadaşı gibi öpüşmüyorlardı. Bir sevgili gibi öpüşüyorlardı. Havada uçuşan bütün bu duygular ve baş döndürücülük, aşkın beraberinde geliyordu. Trey, Ethan yeniden olay mahalline döndüğü için, Reagan'ın ona karşı olan hislerinin azalmaya başlayıp başlamadığını merak etti. Bu berbat bir şey olurdu. Hem de çok berbat bir şey olurdu.

Reagan, Ethan'ı bıraktı ve ona gülümsedi. "Bizimle birlikte randevuya gelmek ister misin?"

Ethan, Reagan'ın kulağına bir şeyler fısıldadı ve Reagan bakışlarını Trey'e çevirmeden önce sinsice sırtıttı. Aklından geçenler yüzünden dudağını ısırды. "Bu iyi bir plana benziyor."

"Plan mı?" diye sordu Trey. "Ne planı?"

"Şimdilik bizde saklı kalsın. Nasılsa yakında öğreneceksin," dedi Reagan.

27. Bölüm

Jace'in evi dışarıdan bakıldığında herhangi milyon dolarlık, altı yatak odalı, sekiz banyolu, devasa bir ev gibi görünüyordu. Büyük pencereli tuğla duvarları, siyah panjurları ve sütunlu girişi olan bir evdi, ama bodruma girildiğinde bütün bu doğal görünüm ortadan kayboluyordu. Zindan birkaç odadan oluşuyordu. Trey, Reagan ve Ethan evin girişindeydiler. Duvarlar siyaha boyalıydı. Gümüş rengi işlemler tavana kadar uzanıyordu. Işıklar evdeki eşyaların üzerinde, ortada bir kıvılcım bile yokken sanki bir ateş yanıyormuş görüntüsünü veriyordu. Zindanda birkaç tane aşk koltuğu vardı, her biri çok normal görünüyordu ve üç adet başka odalara açılan parlak kapı bulunuyordu.

Jace'in nişanlısı Aggie onları karşıladı. Aggie elinden geleni yapmış ve dominatriks kostümünün bir parçası olarak uzun çivi topuklu, bacaklarını saran çizmeler giymişti. Başında da seksi deri bir şapka vardı. Aggie'nin korsesinin her iki tarafına da kırmızı güller işlenmişti. Bu korse vücudunu bir eldiven gibi sarıyor ve göğüslerini erkeklerin aklını başından alacak şekilde ortaya çıkarıyordu. Aggie'nin uzun, ipek gibi siyah saçları omuzlarının üzerinden dökülerek beline kadar uzanıyor, yürüdükçe belinin üzerinde sallanıyordu. Bu kadın diğer insanların yürüdüğü gibi yürümüyordu. Bir avcıymış gibi yürüyordu. Aggie, Trey'i sıcak bir şekilde karşıladı ve ona sarıldı. Aggie'nin o sert mizacı, Trey'e neşeli bir şekilde sarılınca birden ortadan kayboldu. "Çok uzun zaman oldu, şekerim. Nasılsın?"

Aggie onu öptüğünde, çilek kırmızısı ruju Trey'in yanağında bir öpücük izi bıraktı. Reagan, Trey'in koluna yapıştı ve onu hızla kendine doğru çekti.

"Harikayım. Sen nasılsın?"

"El yapımı korse işim gerçekten çok iyi gidiyor. Bugünlerde zindanda çalışmak için pek vaktim yok. Jace geldiğinizi söylediğinde, çok heyecanlandım." Aggie binici kırbacının ucuyla onun bacaklarına vurunca Trey gerildi. Bu canını yakmamıştı. Sadece gürültülü bir ses çıkarmıştı. Reagan, Trey'in bacağına ovaladı ve Aggie'ye baktı.

"Bu kim?" diye sordu Aggie, bütün dikkati Reagan'ın üzerindeydi.

"Bu benim kız arkadaşım. Reagan," dedi Trey.

Aggie, Reagan'ın elini tuttu ve onunla tokalaştı. "Kız arkadaşın, öyle mi? Senin gibi birinin düzenli bir hayata geçiş yapacağını asla düşünmezdim." Aggie başını Trey'e doğru salladı. "Ben Aggie."

"Jace çok tatlı biri," dedi Reagan. "Ve çok iyi bir dert ortağı." Trey çok eğlenmiş bir halde burnundan güldü.

"Evet, ben de ondan hoşlanıyor gibiyim," dedi Aggie ve Reagan'a göz kırptı.

"Ve bu da erkek arkadaşım, Ethan," dedi Trey.

Aggie sırtıttı. "Şimdi olay daha mantıklı bir hal almaya başladı. Çok yaramazsın. Tıpkı sevgili Trey'imizin olması gerektiği gibi." Aggie, Ethan'ın da elini sıktı. "Peki, aranızdaki hiyerarşi sistemi ne halde?" diye sordu ve bakışları birinden diğerine kaydı.

Reagan ile Ethan, kafası karışmış bir halde birbirine baktılar.

Aggie, "Aktif olan kim?" diyerek soruya açıklık getirdi.

"Karşılıklı olarak yapıyoruz," dedi Trey. "Ethan genellikle aktif oluyor, ama ben ikisi de oluyorum."

"Peki ya Reagan?"

Trey bir anlığına Reagan'a dönüp baktı. Reagan tam olarak itaatkâr ya da baskın olan karakter değildi. Reagan, vücuduna taptıkları bir tanrıçaydı. "Bu çok güzel bir soru."

"Reagan ile çalışacağım," dedi Aggie. "Sana gelince..." Kırbacını Ethan'a doğru çevirdi. "Karşı gelmeyi aklından bile geçirme. Senin gibileri bilirim."

"Benim gibi mi?" dedi Ethan.

Aggie kıkırdadı. Boğazından çıkardığı derin kahkaha sesi yüzünden Trey, Aggie'nin ayaklarına kapanmak istedi. "Endişelenme şekerim. Reagan seni uygun bir şekilde dize getirecektir."

Ethan, Reagan'a endişeli bir bakış attı. Reagan da gergin bir şekilde gülümsüyordu.

Aggie, Reagan'a dönerek, "Her şey yolunda, bebeğim," dedi ve elini tuttu. "Bu iki aygırı, senin için yalvaran birer köle haline getireceğiz. Gel benimle. Sana birkaç şey açıklayayım ve seni daha da güçlü kılacak kıyafetler bulalım."

Reagan yutkundu ve başıyla onayladı. Trey, Reagan'ın cesaretine hayrandı. Aggie, o sert görüntüsünün altında ne kadar yumuşak bir kalbi olduğunu belli edene kadar, insanlara biraz korkutucu görünürdü. Ve Jace'in söz konusu olduğu durumlar dışında, bunu saklamakta oldukça iyiydi.

"Jace yan odada," dedi Aggie. "İkiniz de oraya gidin. Bugün iki kişi olacağınızı bilmiyordu, bu yüzden ilk ders için ilişkinizin türünü ona da açıklayın, Trey."

"Pekâlâ." Trey yandaki odaya yöneldi ve birden duraksadı. "İlk ders için ilişkinin türü tam olarak ne demek oluyor ki?"

"Biliyorsun ki, küçük sevgilinizden bir dominatriks yaratacağım." Aggie çok belirgin bir keyifle kahkaha attı. "Eğer gerekirse bu rolleri daha sonra değiştirebiliriz, ama Reagan bunun için uygun biri ve şunun kıvrınmasını izlemek için

sabırsızlanıyorum," dedi kırıbaşıyla Ethan'ı işaret ederek. "En başta bu yolu deneyeceğiz. Bence bu hepinizin hoşuna gidecek."

"Trey?" dedi Reagan gergin bir sesle.

Trey, Reagan'a nazikçe sarıldı ve onu öptü. "Aggie'ye güven. O ne yaptığını bilir."

Reagan başıyla onayladı.

Ethan da Reagan'ın saçlarını okşadı ve "Bu çok ilginç olabilir," diyerek onu öptü.

Aggie, Reagan'ın elini tuttu ve parlak siyah kapılardan birine doğru çekti. "İki erkeğin de harika. Şanslı kalacağın tekisin, bunu biliyor musun?"

Reagan kahkaha attı. "Evet. Biliyorum."

"Bu iki seksi erkekle nasıl tanıştığını bana anlatmalısın."

İki kadın, içeri girerek kapıyı arkalarından güvenli bir şekilde kapadıklarında Ethan, Trey'e döndü.

"Hiç pasif olmadığımı biliyorsun, Trey. Neden Aggie'ye bunu söylemedin?"

"Pasif olabildiğini öğrenince şaşırırsın diye düşündüm."

Trey ana zindana açılan kapıyı açtı. Jace'i deriler içinde, civil tasma ve siyah bir kukuleta takmış bir halde görmeyi bekliyordu, ama hayır, Jace her zamanki gibi görünüyordu; kot pantolon, beyaz tişört, siyah motosiklet çizmesi ve sol bileğindeki siyah, deri bileklik. Trey'e sıcak bir şekilde gülümsemi, ama gülümsemesi Trey'in arkasından odaya giren Ethan'ı görünce kayboldu.

"Reagan'ı getiriyorsun sanıyordum," dedi Jace.

"Getirdim. Aynı zamanda Ethan'ı da getirdim."

Jace, Ethan'a başıyla selam verdi. "Peki, bu şey nasıl yürüyor?"

"Aggie, Reagan'ı dominatriks olması için hazırlıyor," dedi Trey.

"İkinize birden mi?" diye sordu Jace.

"Ve sana da," diye dalga geçti Trey.

Jace sırtıttı. "Pek sanmam."

Jace duvardaki, üzerinde bir düzine düğme olan panele doğru gitti ve düğmelerden birine bastı. Mekanik bir ses Trey'in dikkatini tavana çekti. Ağır zincirlerle asılı duran uzun, ahşap bir kiriş omuz hizasına gelene kadar alçaldı.

"Tişörtlerinizi çıkarın," dedi Jace. "Sizi bağladıktan sonra, bir süre boyunca hiçbir yere gidemeyeceksiniz." Jace duvara sabitlenmiş dolabı açtı. Trey bir an dolaptaki iplere, zincirlere, koşum takımlarına, tasmalara ve kelepçelere baktı. Reagan onların arasına katılmadan önce, Ethan ile daha fazla vakit geçirebilmeyi diledi. Trey aktif, hükmedici bir ruh halindeydi.

Ethan'ın tişörtünün kenarına uzandı ve tişörtü çekiştirerek başından çıkardı. Ardından onun göğüs ucunu dişleriyle sıkıştırdı ve diliyle de dişlerinin arasındaki et parçasına fiskeleler attı.

"Kiminle başlamalıyım?" diye sordu Jace.

"Ethan konusunda sana yardımcı olacağım," diye önerdi Trey, sırtışını bir milim bile bozmamıştı.

Jace, Ethan'a sanki kaç numara ayakkabı giydiğini sorarmış gibi kayıtsız bir sesle, "Ethan, ne kadar mücadele edebileceğini düşünüyorsun?" dedi.

"Daha önce hiç bağlanmadım. Bilmiyorum."

Jace, Trey'e bir bakış attı. "Kendini kontrol etme yetisi nasıldır?"

"Kendini kontrol etme yetisi derken?"

Jace başını salladı ve Trey'e bir çift kelepçe uzattı. "Aggie'nin ilk seansta sizi çok zorlayacağını sanmam, ama biz yine de bunları kullanacağız."

Trey, kelepçenin iki tarafını da Ethan'ın bileklerine taktı. Kelepçeler Ethan'ın kolunun yarısına kadar gelmişti ve Trey'e

uzun zırhlı eldivenleri anımsatmıştı. Bunlar Ethan'ı son derece seksi bir barbar gibi gösteriyordu. Jace kelepçeleri, üzerinde büyük delikler bulunan ahşap kirişe nasıl tutturacağını Trey'e gösterdi.

"Kollarını yana doğru kaldır," diye komut verdi Jace.

Ethan söyleneni yaptığında, Jace zinciri Ethan'ın kelepçesine taktı ve zinciri bileğinin yanındaki delikten geçirdi. Bu sefer Trey'e zinciri ahşap kirişin arkasına nasıl bağlayacağını da gösterdi. Zincirin bağlantısına, delikten kurtulmasını engellemek için kilitli bir karabina koydu ve Ethan'ın kalın kash kollarına birkaç sefer sarabilmek için zinciri tuttu.

Zincirin diğer ucunu Ethan'ın koltuk altındaki delikten geçirirken, "Bu genelde görüntü içindir," diye açıklama yaptı. "Kelepçeler, onu tutar. Zincirler ise daha etkileyici görünmesini sağlar."

"Etkilendim. Çok seksi görünüyorsun, Ethan," dedi Trey. Bu adama yapmak istediği şeylerin listesini zihninde hazırlıyordu.

"Canını yakan bir yer var mı?" diye sordu Jace.

Ethan sağ koluna baktı. Sert bir şekilde kolunu çekti, ama neredeyse bir santimetre bile kıpırdamadı. "Şaşırtıcı bir şekilde, hayır. Zincir biraz soğuk ama canımı yakmıyor."

"Trey, ben senin için bir şeyler bakarken, Ethan'ın diğer kolunu da bağla."

Jace arkasını döner dönmez, Ethan boşa kalan eliyle Trey'i boynunun arkasından yakaladı ve onu kendine çekti. "Beni bu halde mi arzuluyorsun?" diye sordu. Ethan'ın sesi alçak ve yatıştırıcıydı. "Merhametine muhtaç bir halde?"

Trey kahkaha attı. "Bence merhamete muhtaç olan kişi benim."

Ethan başını yana yatırdı ve Trey'in dudaklarına bir öpücük kondurdu. Trey ağzını açarak, Ethan'ın onu öptüğü gibi

sert bir şekilde karşılık verdi. Ethan ağzını geri çekti. Trey'i biraz daha kendine çekebilmek için elini Trey'in boynunun arkasından aşağıya doğru kaydırды.

"Doğru söylüyorsun," dedi nefes nefese bir halde.

Ethan, boşa kalan kolunu zincirlemesine izin verdi. Trey zinciri ahşap kirişteki delikten geçirirken, Ethan hiç kıpırdamadan duruyordu. Trey kelepçeleri sabitlemek için karabinayı zincirden geçirirken, Ethan hiçbir karşı hareket yapmadı. Trey zincirleri onun koluna dolarken ellerini istemsizce Ethan'ın pazılarında gezdiriyordu. Zincirin boşa kalan ucunu da bağladıktan sonra bir adım geri çekilip bu erkeksi yaratığa hayranlıkla baktı. Trey bu adamın vücudunun her bir santimetresini emmek ve yalamak istiyordu. Ona acı için yalvarana dek zevk vermek istiyordu. Ama böyle bir şey olmayacaktı. Jace elindeki dar kelepçeleri Trey'in bileğine geçirdi ve onu Ethan'ın yanındaki ahşap kirişe doğru çekti.

"Tişörtünü çıkar, Trey."

Trey söyleneni yaptı ve tişörtünü odanın diğer ucuna fırlattı.

"Bizi yan yana mı bağlıyorsun?" diye sordu Trey.

"Sırt sırta da bağlayabilirdim, ama ilk seferinde birbirinizi aynadan izlemeyi tercih edeceğinizi düşündüm. Bu şekilde birbirinizin verdiği tepkileri görebilirsiniz."

Trey tam karşısındaki aynaya odaklandı. Trey'in bakışları Ethan'ın kaslı vücudunda geziniyordu ve en sonunda göz göze geldiler.

"Jace, sen bir dahisin."

"Ona nasıl baktığını gördüm. Ona karşı olan hislerin hâlâ görüntüye dayalı. Çok uzun zamandır beraber değilsiniz, değil mi?"

Trey, Ethan'a bakmayı seviyordu ama daha çok onun yakışıklı yüzüne ve muhteşem vücuduna ilgi duyuyordu. Şu

anda birbirlerine dokunamadıkları için, işe yarayan tek şey bakışmaktı

“Çok uzun zaman olmadı, hayır,” dedi Ethan.

“Seans boyunca aynayı izleyin,” diye öneride bulundu, Jace. “Birbirinizle ilgili çok fazla şey öğreneceksiniz.”

Trey kıkırdadı. “Sanki Ethan’i izlememi söylemen gerekiyor da.”

“Bir dahaki sefere yüzünüz örtülü olacak. Özellikle de ses Trey için çok önemli olduğundan, birbirinizin sesine çok farklı bir seviyede uyum sağlayabileceksiniz.”

Jace’i en sevdiği hobisi, yani kölelikten bahsederken görmek çok enteresan bir şeydi.

Aggie kapı aralığından, “Bizim için hazır mısınız?” diye sordu.

“Bir dakika,” dedi Jace.

Jace, Trey’in diğer kelepçesini de bağladı, zincirledi ve zinciri ahşap kirişteki deliğin içinden geçirdi. Sonra bunu Trey’in diğer kelepçesine bağladı. Ethan’dan farklı olarak, Trey zincirlerinin içinde birkaç santim hareket edebiliyordu.

Ethan, “Bu adil değil,” diye söylendi. “Ben hiç hareket edemiyorum.”

“Trey senin düşündüğünden çok daha az hareket edebiliyor,” dedi Jace. “Pekâlâ, Aggie, Reagan’ı buraya getir.”

Reagan odaya bir çalımla yürüyerek girdiğinde, Trey’in ağzı şaşkınlıktan açık kaldı. Pembe ve beyaz deri kıyafetlerindeki bir melek gibiydi. Beyaz, yüksek topuklu çizmeler kaval kemiklerinin ön tarafından bağlıydı ama dizlerinin altında bitiyordu. Kısa pembe eteği poposunun yanaklarını kapatamıyordu ve beyaz korsei memelerini yukarı, birbirine doğru bastırıyordu. Reagan ateşli pembe bir ruj sürmüştü ve kirpikleri kalınca boyanmıştı. Trey, daha önce Reagan’ın ruj sürdüğünü görmemişti. Reagan çok seksi görünüyordu, ama

Trey'in kalbinin kontrolden çıkmış gibi atmasına neden olan şey, onun yürüyüşündeki özgüvendi.

"Kahretsin, bebeğim," diye mırıldandı Ethan.

"Ona Sahibe diyeceksiniz," dedi Aggie.

"Kahretsin, Sahibe," dedi Ethan, "Çok seksisiniz."

Reagan ona bir kaşını kaldırdı "Sana konuşabileceğini söyledim mi?"

Trey aynadan Ethan'ı seyrederken, gülmek için kendisini zor tuttu. Ethan'ın şaşkın bakışlarından, bu tarz bir oyunu daha önce oynamadığı çok belliydi. Aggie haklıydı. Ethan'ın kıvrandığını görmek eğlenceli olacaktı.

"Şey, hayır, ama..."

Reagan kırıbacını çizmelerinin üzerine vurarak şaklattı.

"O halde kes sesini!"

"Sahibe?" diye sordu Trey başını saygıyla eğerek.

"Evet, Trey."

"Çok seksi olduğunuzu söyleyebilir miyim, Sahibe?"

Reagan gülümsedi ve yüzündeki gülümsemeyi silmeden önce Aggie'ye baktı. "Söyleyebilirsin."

"Çok seksi görünüyorsunuz, Sahibe."

"Aynı fikirdeyim," dedi Ethan. "Bana vuracak mısın? Beni sertleştiriyor ve azdırıyorsun."

Reagan'ın gözleri fal taşı gibi açıldı ve yön vermesi için Aggie'ye baktı.

"Uygunsuz davranıyor. Ona istediği şeyi verecek misin?" diye sordu Aggie.

"Hayır?" diye sordu Reagan tereddüt içinde.

"Siktir, elbette hayır," dedi Aggie. "Trey uslu davranıyor. Onu ödüllendirmelisin."

Aggie, Trey'e göz kırptı ve Reagan'ın ona daha fazla ihtiyaç duyması olasılığına karşı Jace'in yanında durmak için hareket etti.

Reagan, Trey'in önündeki standı doğru yürüdü. Kırbağını Trey'in göğsünün ortasında gezdirdi ve meme ucundaki piercing'e fiske attı. Trey'in karnı kasıldı ve gözleri kayarak kapandı.

"Aggie, eğer istemiyorsam sana vurmak zorunda olmadığımı söyledi," diye fısıldadı Reagan.

Bu güzeldi, çünkü Trey ona vurulması fikrine pek de bayılmıyordu.

"Bana vurmak istiyor musunuz, Sahibe?" diye sordu.

Reagan başını hayır anlamında salladı ve ona doğru eğilerek kulağına, "Hazır hiçbir yere kaçamıyorken, ellerimi vücudunun her yerinde gezdirmek istiyorum," diye fısıldadı.

"Kurallarına göre oynamıyorsun, Sahibe," diye fısıldadı Trey.
"Kendi kurallarımı koymak istiyorum."

Odanın köşesinden çok yüksek sesli bir tokatlama sesi geldi ve üçü de bütün dikkatlerini az önce tokatladığı popoyu ovalayan Aggie'ye çevirdiler. Jace'in poposu. Jace aldığı zevkle başını geriye doğru yatırmıştı.

"Neden siz ikiniz başka bir yere gitmiyorsunuz?" diye sordu Trey. "Biz burada iyiyiz."

"Emin misin? Henüz ona pek bir şey öğretmedim," dedi Aggie. Jace onun kulağına bir şeyler fısıldadı. Aggie, onu bir kez daha tokatladı ve Jace'in bütün vücudu gerildi.

"Eminim," dedi Trey. "Siz ne dersiniz, Sahibe?"

"Bu ikisiyle başa çıkabilirim," dedi Reagan.

"Ne? Benim fikrimin hiçbir önemi yok mu?" dedi Ethan.

"Kimse sana konuşabileceğini söylemedi," dedi Reagan.

"Jace'in üzerinde, halletmemiz gereken bir gerginlik var," dedi Aggie. "Turneden döndüğünden beri çok meşgul olduğum için ona ihtiyacı olanı veremedim."

"Bunu izlemeye dayanamıyorum," dedi Jace. "Buna ihtiyacım var, Aggie."

"İhtiyacın mı var, yoksa istiyor musun?" diye sordu Aggie. "İkisi de."

Aggie gülümsedi ve duvardaki bölmeye doğru gitti. "Sahibe Rea, eğer başınız derde girerse bu kırmızı düğmeye basın. Bu düğme zindandaki ışıkları yanıp söndürecek ve gelip sizi kontrol etmem için bana sinyal verecektir."

"Anlaşıldı," dedi Reagan başını sallayarak.

Aggie, çok hevesli görünen Jace'i arkasından sürükleyerek odadan çıktı. Kapı kapanır kapanmaz, Reagan kırbacını bir kenara attı. "Çok seksi görünüyorsun, Ethan," diye ağzından kaçırıldı. Ethan'a yaklaştı ve avuçlarıyla onun sert göğsünün ve karnının her santimini okşadı. Göğsüne öpücükler kondurarak kemerine ulaştı. Ethan'ın fermuarını açar açmaz, pantolonunu dizlerine kadar indirdi ve iki eliyle Ethan'ın sertleşmiş aletini tuttu. Trey, Reagan'm istekli olmasının mı, yoksa Ethan'm elleri kolları bağlı bir halde inleyerek ısrarcı bir şekilde kelepçelerle mücadele etmesinin mi daha seksi olduğuna karar veremedi.

Trey, "Arkasında dur, Reagan," diye öneride bulundu. "Böylece kendini aynada seyredebilir."

Reagan, Trey'e baktı ve ellerini Ethan'ın vücudundan çekti. "Kahretsin, sen de çok seksi görünüyorsun," dedi. Kollarını Trey'e dolamak için hareket etti, elleriyle Trey'in sırtını ve kalçalarını okşarken memelerini onun göğsüne bastırıyordu. Trey titremeye başlayana kadar onu boynundan öptü. Trey ona dokunmak istiyordu. Bunu yapamayacağını biliyor ve bu onu daha çok arzulamasına sebep oluyordu.

"Beni serbest bırak," diye Reagan'ın kulağına fısıldadı. "Ethan'ı ikimiz birlikte kıvrandırabiliriz."

"Belki de ikimiz sana çığlıklar attırabilelim diye Ethan'ı serbest bırakmayı düşünüyorumdur?"

"Siz ikiniz orada ne konuşuyorsunuz?" diye homurdandı Ethan.

Reagan, Ethan'a adice sırtıttı ve Trey'in arkasına geçti. Yavaşça Trey'in pantolonunun düğmelerini açtı ve "Aynayı izle, Ethan," dedi.

Trey bütün ilgisini aynaya çevirdi. Reagan ellerini onun pantolonundan içeri soktuğunda ve aletini boxer şortundan dışarı çıkardığında, Trey yüzünde beliren zevk ifadesini izledi. Gözleri yarı kapalı bir şekilde aynaya bakıyor, Reagan'ın elleri aletinde aşağı yukarı hareket ederken Ethan'ın bu görüntüye verdiği tepkileri seyrediyordu. Aynı zamanda Reagan'ın dokuşunu izlemek de onu inanılmaz derecede tahrik ediyordu.

"Ona ne yapmalıyım, Ethan?" diye mırıldandı Reagan.

"Pantolonunu çıkar. Onu çıplak görmek istiyorum."

Reagan soru sormadan denileni yaptı. Ahşaba bağlı olmasına rağmen Ethan'ın hâkimiyeti su götürmezdi. En azından Reagan, Trey'i serbest bırakmaya karar verene kadar böyleydi. Reagan, Trey'in kot pantolonunu yere kadar indirdi, ayakbırlarını çıkardı ve onu tamamen çıplak soymadan önce çoraplarını çekiştirdi.

"Hanginizi daha çok arzuladığıma karar veremiyorum," dedi Ethan.

"Sanırım bu ikimizi de istediğin anlamına geliyor," dedi Trey.

"İstiyorum," diye fısıldadı Ethan. "Reagan, Trey'in hayatlarını em. Onun kıvrınmasını izlemek istiyorum."

Reagan, Trey'in önünde diz çöktü ve dilini Trey'in testislerinde gezdirerek zevk saldırılarına başladı. Nazikçe yalamalar,

coşku dolu emmelere dönüştükçe Trey çılgınca zincirlerini çekti. Sonunda yalvarmaya başladığında hassas cevizlerinin tamamı Reagan'ın ağzındaydı.

"Reagan, lütfen." Trey'in karın kasları istem dışı olarak kasılmaya başladı. Trey onu orada tutan zincirler olmasaydı, yere kapaklanacağını biliyordu.

"Sıra bende," dedi Ethan. "Reagan."

Reagan her ikisini de görmezden geldi. Trey'i zevkten çıldırma görevine niyetlenmişti ve Ethan ilgisizlikten deliye dönmüştü. Reagan beklenmedik bir şekilde durduğunda, Trey ona baktı. Reagan, Trey'e sırtarak gözlerini aynaya çevirdi. İlk başta Trey, Reagan'ın onu Ethan'ın yüzündeki acı ifade-sine bakması için yönlendirdiğini düşündü, ama aynaya baktığı sırada Reagan dantelli tangasını çıkararak bacaklarını açtı ve Trey'in ağrıyan hayalarını yeniden ağzına alabilmek için öne doğru eğildi. Trey gözlerini Reagan'ın bacaklarının arasındaki kaygan et parçasından alamadı. Reagan'ın heyecandan kızarak şişmiş kadınsı kıvrımları, içine girilmesi için adeta yalvarıyordu ve bu konuda Trey'in yapabileceği lanet olası hiçbir şey yoktu.

"Reagan," diye mırıldandı Ethan. "Reagan, beni serbest bırak. Seni doldurmam gerek."

Trey, aleti çok ilgisiz kaldığı için boşalıp boşalamayacağını bilmiyordu, ama kasıklarındaki sıkışıklık öyle bir noktaya gelmişti ki, kalçalarını istemsizce ileri doğru hareket ettirmeye başladı. Reagan, Trey'in hayalarını sarmalayan hassas deriyi dişleriyle kısırdı ve Trey'in bütün vücudu sızdı. Reagan, Trey'in aletinin başını yaladı ve daha sonra ayağa kalktı. Ethan'ın arkasında durmak için hareket etti. Ethan kırıışı o kadar sert çekti ki, Trey önce öne, sonra da geriye doğru tökezledi.

"Sakin," diye şikâyet etti Trey.

"Bırak beni, Reagan," diye kükredi Ethan.

"Savunmasız olmayı sevmiyor musun?" diye sordu Reagan.
"Hayır."

"Aletin, yalancı olduğunu söylüyor. Baksana nasıl da sertleşmişsin."

Ethan'ın arkasında duran ama sırtına yaslanmayan Reagan, kollarını onun vücuduna doladı ve aletini iki eliyle avuçladı. Ethan'ın zevk suyu şimdiden akmaya başlamıştı. Trey, Reagan bu şekilde okşamaya devam ederse Ethan'ın on saniyeden daha fazla dayanamayacağını düşünüyordu.

"Sakin boşalma, Ethan," dedi Reagan. Onu daha hızlı okşuyordu. "Eğer boşalırsan, sana zevkle işkence etmesi için Trey'e izin vereceğim."

Ethan homurdandı ve gözlerini sımsıkı kapadı. Reagan onu daha hızlı okşuyordu, iki eli de Ethan'ın aletinin üzerinde nazik hareketlerle gidip geliyordu. Trey sadece bunu izleyerek boşalmak üzereydi. Ethan'ın heyecanlı bir şekilde nefes alıp vermeleri Trey'in hayalarını sıkıştırıyordu.

Ethan, "Dur," diye iç çekti. "Kendimi tutamıyorum. Reagan? Reagan!"

İlk spermier Ethan'ın kaskatı vücudundan fıskırdığında, Trey inledi. Reagan ikinci fıskırmayı eliyle yakaladı ve Ethan'ın vücuduna sürerek onu sıvazlamaya devam etti.

"Sana boşalmamanı söylemiştim," dedi Reagan, sesi sertti ama Ethan'ın arkasından Trey'e sırtarak göz kırptı.

Ethan, "Senin hatan," dedi, soluk soluğaydı. "Tamam, benim isim bitti. Dur. Lütfen. Ben daha fazla... Oh!" Ethan'ın bütün vücudu, Reagan onu okşamaya devam ettikçe sert bir şekilde kasılmaya devam ediyordu.

"Durmamı istediğinden emin misin? İşimi bitirir bitirmez Trey'in sana boyun eğdirmesini sağlayacağım."

Ah, Trey bu kadını nasıl da seviyordu. Aleti heyecanla hareketlenerek birdenbire dimdik oldu.

"Böyle bir şey olmayacak," diye kükredi Ethan.

"Nedenmiş?" diye sordu Reagan.

"Çünkü aktif olan benim."

"Bu gece değişeceksin."

Reagan, Ethan'ın aletini bıraktı ve Trey'e geri döndü. Trey'in kulağına doğru eğildi ve "Onu istiyor musun?" diye sordu.

"Tanrım, evet. Kiraza bayılırım."

Reagan kahkaha attı. "Bir günde o kadar çok kirazlı loli-pop yalıyorsun ki bu çok belli."

"Ben başka türlü bir kirazdan bahsediyorum."

Reagan'ın kaşları çatıldı.

"Ethan daha önce hiç içine almamış," diye açıkladı Trey. "Henüz bakır."

Reagan'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ama ben düşünmüştüm ki..."

"Her zaman aktif roldeymiş."

Reagan, Ethan'a baktı. "Onu zorlayamayız. Bu yanlış olur."

Trey, Reagan'a sırtı ve sessizce, "Beni serbest bırak da onu zorlamak zorunda kalmayalım. Bunun için bana yalvaracak."

"Hayatta olmaz," dedi Ethan. Görünüşe göre süper güçlü kulakları vardı.

Reagan, Trey'i öptü ve zincirlerini çözmek için arkasına geçti. Trey serbest kalır kalmaz, Reagan'ı kendisine doğru çekti ve onu birkaç dakika boyunca, uzun uzun öptü.

"Bu tamamen haksızlık," diye homurdandı Ethan.

Trey, Reagan'dan uzaklaştı. "Aynı fikirdeyim. Bütün zevki alacak olan sensin. Ayrıca, şimdiye kadar bu odada boşalan tek kişi de sensin."

"Beni serbest bırak," dedi Ethan.

Trey kıkırdadı. "Seninle işimiz bitmeden olmaz."

Trey pantolonuna uzandı ve cebinden kiraz aromalı kayganlaştırıcıyı çıkardı. Reagan, Ethan'ın önündeki standı giderken onu izledi. Trey, Ethan'ın sarkık duran aletine kayganlaştırıcı sürdü ve onu emmek için önünde diz çöktü. Ethan'ın rahatlaması biraz vakit aldı. Trey bakirlerle, bütün bu deneyimi nasıl keyifli bir hale getireceğini bilecek kadar fazla vakit geçirmişti, ama iki partneri de ona güvenmek ve rahatlamak zorundaydı. Bu Trey'i de heyecanlandırıyordu. Saniyeler içinde, Ethan'ın aleti kıpırdadı ve Trey'in ısrarla ağzına almasıyla semsert oldu. Ethan inleyerek Trey'in boğazına nazıkçe girip çıkmaya başlayınca, Trey geri çekildi. Kirişi biraz aşağı indirmesi gerekiyordu. Ethan, Trey'den birkaç santim daha uzundu. Trey başını çevirdi ve Reagan'ı, eli eteğinin altında onları izlerken buldu.

Sinsice sırttı. "Bunu izlemeyi seviyor musun?"

Reagan dudaklarını ısırdı ve başını evet anlamında salladı.

"Kendini mi okşuyorsun?" Reagan eteğini kaldırdı ve Trey'e şişkin kadınlığına daldırdığı parmaklarını gösterdi.

"Önce seninle ilgilenmemi ister misin?"

Reagan başını saldı. "İkinizi de daha sonra istiyorum. Sana yardım edebilir miyim? Kendimi oyalayacak bir şeylere ihtiyacım var."

Trey ayağa kalktı. "Ethan'ın benim için sert kalmasını sağla."

Trey duvardaki kontrol paneline gitti ve dikkatlice, daha önce Jace'in bastığı tuşa bastı. Kiriş birkaç santim alçaldıktan sonra, onu durdurmak için düğmeye tekrar bastı. Arkasını döndü ve Reagan'ı Ethan'ın beline doğru eğilmiş, aletini ağzına alırken ve boşta kalan elini de Ethan'ın vücudunda gezdirirken buldu. Ethan, Reagan'ı neredeyse yüzü acı dolu bir ifadeyle aynadan seyrediyordu. Bu, Trey'in ona yapmayı planladığı şeyleri daha kolay kabul etmesini sağlayacaktı. Trey, Ethan'ın arkasındaki standı gitti ve onun sırtına doğru

eğildi. Sertleşmiş aletini Ethan'ın poposunun sıkı yanaklarının arasına yerleştirdi ve iki eliyle aletin etrafındaki yanakları avuçlayarak masaj yaptı. Ethan'ın omurgasındaki gerginlik geçince, Trey vücudunu aşağıya kaydırды. Ethan inlemeye başlayana kadar, onun arka kısımlarını öptü, yaladı ve ısırdı. Diliyle Ethan'ın vücudunun girişine kadar indiğinde Ethan'ın vücudu titredi. Trey onun sert ve heyecanlı nefes alışverişlerini göğsünde hissetti.

Trey, kiraz aromalı kayganlaştırıcıdan iki parmağına sıktı ve kayganlaştırıcıyı Ethan'ın daracık deliğine sürdü. Parmak ucunu delikten içeri kaydırana kadar ufak daireler şeklinde masaj yaptı.

"Oh," diye iç çekti Ethan.

Trey, Ethan'ın çok fazla direnmemesine şaşırmişti. Parmaklarının hareketlerine dilinin hareketlerini de ekledi. Trey tatlı kayganlaştırıcıyla dilini içeri sokup çıkarırken piercing'i ile Ethan'ın deliğinin kenarına daha sert fiskeler atıyordu.

"Trey, Trey," diye iç çekti Ethan. Artık zincirleriyle mücadele ediyordu.

Trey yana eğildi. "Durmamı mı istiyorsun?"

Ethan, "Hayır, hayır," diye inledi. "Parmaklarını içeriye sok. Daha derine."

Trey yavaşça bir parmağını içeriye bastırdı. Trey, Ethan'ın yanından bakarak Reagan'ın ne yaptığını gözletliyordu. Emme ve yalama seslerini duyabiliyordu ama Reagan'ın, Ethan'ın aletine gösterdiği ilgiyi görmeye hazır değildi. Aynada gördüğü yansıma aklını başından almıştı. Reagan'ın kalçaları, sıvılarıyla kayganlaşmıştı. Hâlâ bir eliyle kendisini okşamaya devam ediyordu. Trey, bu kadar harika olduğu için Reagan'ı daha sonra Ethan ile birlikte saatler boyunca ödüllendirecekti.

"Daha derine," diye ısrar etti Ethan. "Trey, daha derine."

Trey, dikkatini Reagan'dan çekebilmek ve Ethan'a yaptıklarına yoğunlaşmak için kendini zorladı. Trey'in hayalları rahatlamadığı için ona tepki gösteriyorlardı. Trey bu adımı geçip Ethan'ın içine girmek için son derece tahrik olmuştu, ama Ethan hâlâ daha gergindi. Trey parmaklarına biraz daha kayganlaştırıcı sürdü ve iki parmağını içeri kaydırarak, nazikçe Ethan'ın gittikçe daha kabullenici davranan vücudunun içine sokup çıkarmaya başladı.

"Daha derine," diye fısıldadı Ethan.

Trey'in parmakları zaten girebileceği kadar derindeydi. Trey parmaklarını daha geniş daireler çizerek hareket ettirmeye başladı.

Ethan, artık tanrılara ilahiler söylüyordu.

Trey, "Bana ne istediğini söyle, Ethan," diye ısrar etti.

"Daha derine," diye iç çekti Ethan. "Daha hızlı, Reagan. Daha hızlı em."

"Ethan, neye ihtiyacın var?" diye sordu Trey. Ethan'ı birleşmeye üç parmağıyla hazırlarken, pantolonunun cebindeki prezervatife uzandı.

"Düzülmeye ihtiyacım var, Trey. Yap şunu."

Trey parmaklarını çekerek serbest bıraktı ve Ethan itiraz etti.

"Hayır, hayır, sakın durma."

Trey prezervatifi gergin aletine taktı ve Ethan'ın arkasındaki yerini aldı. Kayganlaştırıcıyı aletine sürdü ve daha sonra aletinin başını Ethan'ın deliğine bastırdı. Ethan, Trey'e doğru sallandı, içinin doldurulmasını istiyordu, ama Trey ilk seferlerinde onun canını yakmak istemiyordu. Trey bunun sevişmelerinin düzenli bir parçası olmasını istiyordu. Eğer Ethan'ın isteği buysa, bir sonraki sefere biraz daha sertleşebilirlerdi.

Trey, Ethan'ın kalçalarını tuttu ve kendini yavaşça onun içine doğru yönlendirdi. Herhangi bir direnişle karşılaşma

ihhtimaline karşı açısını ayarladı. Ethan'ın bütün vücudu, Trey içine girdikçe titremeye başladı. Ethan onu tamamen içine almıştı.

"İyi misin, bebeğim?" diye fısıldadı Trey. Kollarını Ethan'ın beline doladı ve ağzını Ethan'ın sırtına bastırarak onu öptü.

"Bundan hoşlanmana şaşırmadım," diye iç çekti Ethan. "Boşaldığında içinde birinin olması nasıl bir his?"

"Sana göstereceğiz."

Trey, Ethan'ın içinde hareket etmeye başladı. En başlarda yavaştı, ona mümkün olduğunca az acı vermeye çalışıyordu ve daha sonra Ethan'ın ısrarlarıyla biraz daha hızlanmaya başladı. Trey çok yakında Ethan'ın rahatlayacağını umut ediyordu, çünkü en az onun kadar heyecanlıydı ve Reagan'ın elleri bacak arasından girerek Ethan'ın hayalarıyla birlikte onunkilere de masaj yaptığı için çok fazla dayanamayacağını biliyordu.

Reagan geri çekildi ve Trey, Ethan'ın sıvılarının, anüsü onun aletinin etrafında kasılırken vücudundan fışkırmasını seyretti.

"Kahretsin," diye kükredi Ethan. Başını en saf mutluluk duygusuyla geriye yaslamıştı.

Ethan fışkırtmayı kesene kadar Trey onun içinde gidip gelmeye devam etti ve daha sonra kendisi de titreyerek sert bir şekilde boşaldı. Ethan'ın sırtına kapaklandı, tekrar nefes almaya çalışıyordu. Trey uzandı ve Ethan'ın zincirlerini çözdü. Zincirler gürültülü bir ses çıkarırken ikisi de dizlerinin üzerinde yere kapaklandı. Her ikisi de ayakta duramayacak kadar bitkindi.

Bir çift beyaz çizme Trey'in görüş alanına girdi. Trey yanı başında, elleri kalçasında ayakta duran Reagan'a baktı.

"İkinizin de birbirinizin vücudunda rahatlamasını izlemek beni gerçekten azdırdı, ama sanırım artık sıra bende."

Trey artık Reagan'a bir kereden daha fazlasını borçlu olduğunu biliyordu.

Ethan kollarını Reagan'ın beline dolayıp onu zindanda yere çekince Reagan şaşkınlıkla ciyakladı. "Bence Sahibe'mizin bir derse ihtiyacı var," dedi Ethan kısık bir sesle.

Ne demek istemişti? "Ethan?"

Ethan, Reagan'ın başını elleriyle yakaladığında zincirleri şangırdadı ve Reagan'ın şimdiye dek karşılaştığı en yoğun ifadeyle ona baktı. Reagan'ın kalbi kontrolden çıkmış gibi hızla atıyordu.

"Ona ilk olarak ne yapmalıyız, Trey?"

Trey, Ethan'ın omzunun üzerinden Reagan'a baktı. "İlk olarak ne yaparız bilmiyorum, ama bu gece bir ara bacaklarını belime dolamasını ve o seksi çizmelerinin topuklarını kırıma batırmasını istiyorum."

Reagan bakışlarını Ethan'dan Trey'e çevirdi ve ona gülümsemi. "Çizmeler hoşuna mı gitti?"

Trey coşkulu bir şekilde başıyla onayladı.

"Kimse sana konuşabileceğini söylemedi," dedi Ethan ve dudaklarıyla Reagan'ı sarmalayarak ona derin bir öpücük verdi.

Ah, işte gerçek Ethan ortaya çıkmıştı. Her zamanki gibi bütün kontrolün onda olmasını istiyordu. Reagan bununla başa çıkabilirdi. Trey aniden içinden çıkınca Ethan birdenbire dudaklarını Reagan'dan uzaklaştırdı ve irkildi. "Nereye gidiyorsun?" diye sordu. "Senin orada olman hoşuma gidiyor. Bu sefer aranızda olacağımı düşünmüştüm."

"Arada olma sırası Reagan'da," dedi Trey.

Reagan bir süre ne demek istediklerini düşündü. "Hayır, teşekkür ederim. Altta olmaktan oldukça memnunun."

"En sevdiğim pozisyonu denemek isteyeceğini düşünmüştüm," dedi Trey. Muhteşem suratında rahatsız edici bir sırıtış vardı.

"Eğer bu, kışımnda dev bir alet olacağı anlamına geliyorsa, almayayım."

"Aletim o kadar da büyük değil," dedi Trey.

Reagan böyle bir kelimeyi bir erkekten duyabileceğini asla düşünmemişti.

"Bu harika bir his, tatlım. Trey ne yaptığını biliyor," dedi Ethan. Ethan'ın huysuzluğu birdenbire kayboldu ve Reagan'ın yüzüyle boynuna öpücükler kondurmaya başladı.

"Eve mi gitsek?" diye sordu Trey. "Burada uzaktan yakından yatağa benzeyen hiçbir şey yok."

"Girişte kanepeler vardı," dedi Reagan ve bunu söyledikten sonra, onu oraya götürüp bu işi yapacaklarını düşününce suratı kıpkırmızı oldu. Aggie ile Jace ya da başka bir sıradan müşteri, Reagan'ın utanmaz bir şekilde aynı anda bu iki adam tarafından düzöldüğüne tanıklık edebilirdi.

"O zaman oraya gidiyoruz," dedi Ethan ve yerden kalktı. Trey'e dönerek, "Şu zincirlerden kurtulmama yardım et," dedi.

Reagan yerde yatıyordu ve ikisinin birbiriyle konuşmasını izledi. Artık aralarında farklı bir şeyler vardı. Yeni bir farkındalık, bir bağlantı ya da başka bir şeyler. Trey, Ethan'ın kollarındaki kelepçeleri çıkarırken, Ethan ona büyük bir hayranlıkla bakıyordu. Ve aşkla. Trey, Ethan'a her zamankinden daha dikkatli bir şekilde, sanki bu geniş göğüslü, kaslı, iri kıyım adam üzerine titrenilecek biriymiş gibi davranıyordu. Ethan zincirlerinden kurtulduğunda Trey'i kucakladı ve yüzünü onun boynuna bastırdı. Trey de ona sarılarak karşılık verdi ama hiçbir şey söylemedi. Reagan bu tatlı anlarını izleyerek neredeyse kendini suçlu hissetti. Bu işteki bir şeyler kalbinin sızlamasına neden oluyordu.

Ve yerde yatmak sırtını ağrıtıyordu.

Ethan geri çekildi ve Trey'in çıplak poposuna vurdu. "Bana istediğin zaman sahip olabilirsin, bebeğim."

Reagan kıkırdadı. Belki de bu ufak sarılıştan, gereğinden fazla anlam çıkarmıştı.

Ethan girişe açılan kapıya doğru yöneldi ve Trey'e, "Yardım edecek misin?" diye sordu.

İkili odayı terk etti ve Reagan, ikisi kanepeyi iterek odaya sokana kadar onu unuttuklarını düşündü.

"Daha önce hiç çıplak bir şekilde eşya taşımamıştım," diye yorumda bulundu Trey.

"Sen çıplakken birkaç yatağın hareket ettiğini gördüm," dedi Ethan.

"Ve yeryüzünün hareket ettiğini," diye ekledi Reagan.

Trey döndü ve Reagan'a bakarak, "Yerde ne yapıyorsun?"

"Ethan'm bana bir ders vermesini bekliyorum."

Ethan sırtıttı. Reagan, bir yıldan beri onun böyle sırtıttığını görmemişti. Ethan, Reagan'a döndü ve onu kollarına aldı. "Der-siniz burada işlenecek," dedi onu koltuğa taşıırken. Reagan'ı nazikçe koltuğa yerleştirdi ve korsesini aşağı indirdi, ama daracak deri parçasının bir etek gibi kalçalarını sarmasına izin verdi.

Bu, zevkle işlenen bir derse dönüşmüştü. Olanlar Reagan için sürpriz değildi. Erkekleri ona iyi davranıyordu, ama bir zindanda oldukları için Reagan göğüslerinin avuçlanmasından, istekli eller ve ağızlarla ona tapınılmasından daha acı dolu bir şeyler yapılmasını bekliyordu. Ethan, zindandaki alet edevatları kurcalamak için gitti ve bir göz bağı buldu. Ethan bu göz bağıyla Trey'in gözlerini bağladığında, Reagan kaşlarını çatı.

"Kirazı bul," dedi Ethan. Trey'in kiraz aromalı kayganlaştırıcısından Reagan'ın vücuduna sürdü.

Trey dudaklarıyla dilini kullanarak ve Ethan'm sıcak-soğuk komutu vermesiyle gizli noktaları buldu. Reagan'ın omzundaki kiraz aromalı noktayı bulması yirmi dakikasını aldı, çünkü Ethan onu sürekli Reagan'ın meme ucuna yönlendirip duruyordu. Bir on dakika da Reagan'ın dizindeki noktayı

bulmaya çalışırken geçti, çünkü Ethan onu Reagan daha fazla dayanamayacak hale gelene kadar uyluk kemiklerinin civarında tuttu.

Trey yaptığı araştırmalarda, özellikle de sonunda bir ödül olduğu için çok titizdi. Reagan, Ethan'ın kayganlaştırıcıyı klitorisine dökmesini istiyordu. Alevler içinde yanıyordu ve Trey'in ağzının en çok orada dolaşmasını seviyordu.

Ethan, aletinin başına kayganlaştırıcı sürüp Trey'in dudaklarına sürüttüğünde, Reagan'ın suratı asıldı. Trey bir dakika boyunca dudaklarıyla süratli bir şekilde Ethan'ın aletinin şişkin başını emdikten sonra tereddütle, "Bence bu Reagan'a ait bir uzuv değil," dedi.

"Ethan hile yapıyor," dedi Reagan.

"Gittikçe yaklaşıyorsun, sıcak, Trey," dedi Ethan.

Trey'in dili, Ethan'ın aletinin üzerindeki aromayı süratle yalıyordu. Trey, Reagan'ın vücudunda olduğu kadar, Ethan'ın vücudunda da titiz davranıyordu. Önce dudaklarıyla sürtüyor, sonra diliyle devam ediyor, sonra tekrar dudaklarını kullanıyordu.

"Daha sıcak." Trey'in dudakları kiraz aromasından geri kalanları, Ethan'ın aletini ağzının içine alarak emerken, Ethan da heyecanla dolu derin bir nefes aldı. "Daha sıcak. Daha sıcak. Oh, Tanrım, çok seksisin."

Trey geri çekildi. "Ağzımın bir sonraki sefer nerede olacağını Reagan seçecek."

Reagan, Trey'in kafasının üzerinden Ethan'ın bakışlarını yakalayarak, bacaklarının arasındaki ateşli et parçasını işaret etti.

"İstedğim yer tam da burası," diye fısıldadı.

"Dersini öğreniyorsun," dedi Ethan.

"Bu nasıl bir ders böyle?"

"Dayanabileceğinden daha fazla zevkin nasıl alınacağı üzerine bir ders."

Kulağa o kadar da kötü gelmiyordu.

"Boşalmadan," diye ekledi Ethan.

Trey, "Ethan'ın geciktirilen zevklere karşı bir zaafı var," diye yorum yaptı. "Daha önce bunu deneyimledi mi, merak ediyorum."

Reagan böyle bir deneyim yaşadığını biliyordu. Reagan eskiden Ethan'ın üzerinde saatlerce gidip gelirdi ve Ethan da Reagan tamamen bitkin düşene kadar kendini tutabilirdi. "İstemediği sürece onu asla boşaltmadım," dedi Reagan.

"Bunu nasıl isteyebilir ki? Bu işin en güzel kısmı değil mi?" dedi Trey.

"Kesinlikle. Sanırım bunu Ethan'ın alfa erkek tarafına borçluyuz."

"Beni boşaltabilirsin, Reagan. Ben kendimi asla tutmaya-
cağım," dedi Trey.

"Sen de beni boşaltacak mısın?" diye sordu Reagan. "Gecikmeli hazlara benim de pek ilgim yok. Çoklu orgazm yaşamayı tercih ederim."

"Hey," diye karşı çıktı Ethan. "Şovu ben yönetiyorum sanıyordum."

"Sadece öyle düşünmeni istedik," dedi Trey.

Reagan, Ethan'ın yüzündeki ifadeye güldü. Görünüşe göre Ethan olaya dâhil olmadığını düşünmüştü.

"Bence, kirazın tadına yeteri kadar baktım. Artık, Reagan'ın tadına bakmak istiyorum," dedi Trey. Kanepenin önünde diz çöktü, gözleri bağlı bir halde Reagan'ın kalçalarını araştırdı ve onun vücuduna doğru eğildi. Reagan bacaklarını Trey için açtı. Bir bacağı koltuğun üzerinde, diğeri ise yerdeydi. Trey onu öpüp emerek kalçalarına doğru yolu takip etti. Reagan'ın bacaklarının arasındaki ıslaklığa ulaştığında, diliyle bu bölgenin tadına baktı. Reagan'a çok zevk veriyor olmasına rağmen, burayı ona zevk vermek için değil, Reagan'ın vücudundan

çıkan her bir damla sıvıyı toplamak için yalıyordu. Reagan kendini kaybederken gözleri kayarak kapandı. Ethan da kanepede onlara katıldığında, gözleri açıldı. Ethan kocaman ellerini, Reagan'ın poposunun altına kaydırıp ve kalçalarını koltuktan kaldırarak, bacaklarının arasında diz çöktü. Reagan, Ethan'ın prezervatif takmış olduğunu fark etti. Sırada neyin olduğunu bilmiyordu. Trey hâlâ dilini Reagan'ın deliğinin etrafında çeviriyordu. Onun kalçalarının havaya kalkışını hiç problem etmeden işini yapmaya devam etti.

"Gittikçe uzaklaşıyorsun, Trey," dedi Ethan.

Trey, Reagan'ın klitorisine doğru emdi. Hassas bir noktaya takıldığında, Reagan'ın bütün vücudunu kasılmalar sardı.

"İşte şimdi çok yaklaştın," dedi Ethan ve aletini Reagan'ın kasılan kadınlığına doğru yavaşça bastırdı. Ardından Reagan'ın içine girdi. Trey şehvetli ağzıyla hâlâ klitorisinde çalışmaya devam ettiği için, Ethan'ın girip çıkmaları çok yüzeyseldi. Ethan bir elini Trey'in omzuna koydu ve Trey başını kaldırdı. böylece Trey'e klitorisi daha sert ve hızlı hareketlerle yalaması için yer açmadan önce, aletini daha derine yerleştirebildi. Orgazmın ilk dalgaları vücudunu sararken Reagan mutlu bir şekilde haykırdı. Ethan kalçalarını çevirdi, Reagan boşalırken kasılan kadınlığını geniş daireler çizerek esnetiyordu. Aldığı zevk Reagan'a fazla geldiği için Trey'i saçlarından yakaladı ve onu kendinden uzaklaştırdı. Ethan aletini derine soktu ve daha sonra tamamen dışarı çıkardı. Ethan kalçalarını koltuğa indirdi. Oturmak için hareket ettiği sırada Reagan da koltukta titreyerek, nefes nefese bir halde yatıyordu. Reagan, Trey'in Ethan'ın kucığına oturuşunu izledi. Trey'in sırtı, Ethan'ın göbeğindeydi. Trey, Ethan'ın aletini içine aldı ve yüzünden belli olan bir mutlulukla Ethan'ın kucığında bir aşağı bir yukarı zıplamaya başladı. Trey'in bacakları titreyene kadar, Ethan iki eliyle de Trey'in hayalarını ve aletini okşadı. Trey hiç

beklenmedik bir anda Ethan'ın üzerinden indi ve prezervatifi çıkardı. Ethan iki eliyle de koltuğun minderlerine sımsıkı yapışmışken, Trey birkaç dakika boyunca Ethan'ın aletini emdi, Ethan'ın, hak ettiği orgazmı engellemek için savaştığı çok beliydi. Trey yeni bir prezervatif taktı ve elini Reagan'a uzattı.

"Sıra sende, bebeğim. Bakalım onu boşaltabilecek misin?"

Trey'in aklındaki buydu. Reagan oyunun ta kendisiydi. Ethan, Reagan onun üzerine daha kolay binebilsin diye birkaç santim hareket etti. Reagan yüzü Ethan'a dönük bir şekilde onun aletini içine aldı. Trey ile Ethan'ı izlerken heyecanlanmıştı ve başka bir orgazm için çoktan hazırды.

Trey, Reagan'ın arkasında durdu ve Ethan'ın üzerinde gidip gelirken göğüslerine masaj yaptı. Trey'in elleri, Reagan'ın kalçalarında ve karnında dolaştı. İki parmağıyla, Reagan'ın klitorisini parmakladı ve daha sonra da göğüslerine masaj yapmaya devam etti.

Trey, Ethan'a "Sence hazır mı?" diye sordu.

Reagan hazır mıydı? Ethan'ı boşaltmaya çalışıyorlar mıydı?

Ethan kalçalarını koltuğun ucuna doğru hareket ettirdi ve Reagan'ı tamamen kalın aletin üzerine oturttu. Trey, Ethan'ın bacaklarının arasına geçti ve Reagan'ın arkasında yerini aldı. Kaygan parmakları Reagan'ın anüsünü okşarken, birdenbire içine girdi.

"Trey?" diye inledi Reagan. "Ne yapıyorsun?"

Trey'in parmakları içinde hareket etmeye başlayınca Reagan düşüncelerinin kontrolünü ve karşı çıkma yetisini tamamen yitirdi.

"Oh," diye iç çekti.

"Bunu hissedebiliyorum," diye mırıldandı Ethan.

Trey parmaklarını geri çekti.

"Bekle," diye itiraz etti Reagan. "Bu hoşuma gitti."

"Benin için rahatla, Reagan," diye mırıldandı Trey.

Reagan onun ne yapacağını bilmiyordu ama Ethan'ın üzerinde gevşemişti ve o anda fark edebildiği tek şey, Trey'in aletinin kışının derinliklerine gömülmesi oldu.

Reagan birden sarsıldı. Vücudu tamamen doluydu ve buna nasıl karşılık vereceğini bilmiyordu.

"Sakin ol," diye mırıldandı Trey. "Bana güven. Canını yakmayacağım."

Aslında canı yanmıyordu. Alışkın olmadığı bir zevk duyuyordu, ama canı yanmıyordu.

Trey hafifçe geri çekildi ve tekrar ileriye doğru itti.

Ethan kükredi ve başını koltuğa yasladı. "Onun içinde hareket edişini hissedebiliyorum, Trey."

"İşte bu yüzden bu pozisyonu çok seviyorum," dedi Trey.

Reagan kıkırdadı. Bunu tek başına asla anlayamazdı.

Trey, "Biraz öne doğru eğil," diye talimat verdi.

Reagan söyleneni yaptı. Artık ikisi de Reagan'ın içindeydi. Bunu da denediğine göre artık Reagan'ın hiçbir sınır kalmamıştı. Ona önerilen her şeyi denemek istiyordu.

Trey, Reagan'ın kulağına eğilerek, "Ata biner gibi hareket et, geri kalanı ben hallederim," dedi.

Birkaç denemeden sonra ritmi tutturdular. Reagan, Ethan'ın üzerinde inip kalkarken, Trey sabit duruyordu ve Reagan iki aleti de maksimum çaba harcayarak içine alıyordu. Bu şekilde devam ettikleri takdirde Reagan pek fazla dayanamayacaktı. Trey, Ethan'ın omzuna vurdu ve ona, "Reagan'a yardım et," dedi.

Ethan gözleri kapalı bir şekilde titreyerek oturuyordu ama Trey'in ısrarlarıyla Reagan'ı iki eliyle poposundan yakaladı ve onun oturup kalkmasına yardım etti. Sonunda düzenli bir ritim tutturmışlardı. Trey, Ethan'ın Reagan'ı yukarı aşağı hareket ettirmesine karşılık olarak, aletinin düzenli olarak okşanmasını sağlayan hızlı ve hafif darbelerle hareket etmeye başladı.

Ethan'ın başı koltuğa geri düştü, ağzı kocaman açıldı ve gözleri neredeyse başının arkasına kadar kaydı.

"Onu boşaltacağım," dedi Trey. "Ethan bundan sonra hiçbir zaman bize karşı boşalmadan duramayacak, Reagan."

Reagan, Trey ile aynı fikirde olmak istiyordu ama zihni mantıklı düşünceler üretmeye yetecek şekilde çalışmıyordu. İkisinin aletlerinin, içinde hareket ettiklerini hissedebiliyordu. Bu Reagan'ın şimdiye kadar yaşadığı en harika, aynı zamanda da en garip histi.

Ethan nefes nefese, "Kahretsin, boşalacağım. Dayanamıyorum," dedi.

Trey'in parmakları, Reagan'ın da mutlu bir şekilde ona katılması için klitorisini ovdu. Trey'in birdenbire ona dokunmasıyla Reagan'ın kalçaları istemsizce büküldü ve o da tıpkı Ethan'm birdenbire muzaffer bir edayla bağırması gibi, şiddetle çığlık attı. Ardından Trey de Reagan'ın arkasında rahatladı.

Bu lanet olası şey fan-tas-tik-ti. Ah, evet. Reagan bu üçlü olayına tamamen alışıyordu. Üçlü yaptıktan sonra birkaç gün boyunca yürüyemeyecek bile olsa, Trey onun dünyasını sarsmış, Ethan ise döndürmeye başlamıştı.

28. Bölüm

Trey ertesi gün, provalarda Reagan'ın hüsrana uğrayışını seyretti. Exodus End'deki herkes yüzde yüz onun arkasındaydı ve Reagan büyük canlı konser için harika şeyler yapıyordu, ama küçük hatalarına hiç tolerans gösterilmiyordu. Ve Reagan bu küçük hataları yaptıkça daha gergin biri oluyordu, bu da onu daha çok yanlış yapan ve hiçbir şeyi beceremeyen biri gibi gösteriyordu.

"Bir ara verelim," dedi Max ve mikrofonu standına astı. Max onunla notalarını daha uzatması gerektiği hakkında konuşurken Reagan alnını ovuşturdu. Dare de gitarını standına yerleştirdi ve sahnenin kenarında ekipman kutularının üzerinde oturan Trey'in yanına oturdu.

"Sen izlemezsən daha başarılı olacak."

"Reagan harika çalışıyor."

"Daha önce Reagan'ı harika çalarken gördüm, Trey. Şu an kaskatı kesilmiş durumda. Bu normal değil."

Trey, "Bence sadece gergin," diye cevap verdi.

"Bu zaten beklenen bir şey, ama gerginliğini seyircinin anlamayacağı bir şekilde saklayabilmesi gerekiyor."

"Belki de menajerinizi onu seks sembolüne çevirmekten vazgeçerse, Reagan yaptığı müziği tekrar bulabilir. Bu yeni görüntüsüyle hiç rahat değil."

"Menajerin izlemek istediği yol bu. Grup da bu konuda fikir ayrılıkları yaşıyor." İkisi de Max'in, Reagan'a gitarını daha aşağıda, daha heavy-metal-vari bir tarzda tutması konusunda

yardım etmesini izliyordu. Reagan normalde gitarı country müzisyenleri gibi biraz daha yukarıda tutuyordu.

"Reagan'ın tarafını tuttuğun sürece kıcını tekmelemek zorunda kalmam," dedi Trey.

Dare, Trey'in kulağına bir fiske attı ve "Bu ailede kıç tekmeleme işini ben yaparım," dedi.

"Kendi kıcını mı tekmeleyeceksin?"

"Gerekirse."

İkisi de Steve'in, onu ritme sokabilmek için bagetleriyle Reagan'ın gitarının kasasına vuruşunu izliyordu. Steve, Reagan'a "İlk gün stüdyoda bunu yaptın," dedi. "Bunu yapabileceğini biliyorum."

"Bence onu birkaç saatliğine buradan uzaklaştırmalıyım," dedi Trey. "Oldukça sıkılmış görünüyor."

"Buna alışmak zorunda," dedi Dare.

"Ne yani, öylece oturup onun mücadele etmesini mi izleyeyim?"

"Hayır. Onu yalnız bırakıp, tek başına mücadele etmesine ve akşam tekrar buluştuğunuzda bizim ne kadar aşağılık herifler olduğumuzu sana anlatmasına izin vermelisin."

Trey iç çekti. "Tekâlâ. Gerçek aşkımlı sizin gibi dört metalciyle bir başına bırakıyorum, ama bu pek hoşuma gitmiyor."

"Reagan sağlam bir hatun. İyi olacaktır. Ona köstek olma."

Trey, kardeşinin sözlerini benimsedi. Bu adam hiçbir zaman yanlış yapmazdı. Trey'in gözünde o, her şeyi doğru bildi. "Dare?"

"Efendim?"

"Benim yerime ona göz kulak ol, olur mu?"

Dare gülümsedi. "Olacağım."

"Sağ ol." Trey ekipman kutusunun üzerinden kalktı ve Max, Steve ve Logan'ın önerilerini dinleyen Reagan'a yaklaştı.

Reagan sanki bambaşka bir dil konuşuyorlarmış gibi bir adamdan diğerine bakıyordu.

"Çocuklar," diye araya girdi Trey. "Ona nefes alabilmesi için biraz zaman tanıyın."

Reagan, Trey'i gördüğü için çok rahatlamış görünüyordu, Trey onun birden gözyaşlarına boğulacağını düşündü. Verdiği kararı gözden geçirdi. Ona köstek değil, destek olacaktı. "Yapmam gereken işler var. Seninle akşama görüşürüz. Tamam mı?"

Reagan'ın çaresiz bakışları, Trey'in verdiği kararı yerle bir etmişti. "Gidiyor musun?"

"Başaracaksın, Reagan. Sana inancım tam." Trey, Reagan'ın koluna dostane bir yumruk attı ve gitmek için arkasını döndü.

Belki de yumruk atmak yerine ona bir hoşça kal öpücüğü vermeliydi.

29. Bölüm

Reagan açılış gecesinde soyunma odasında durmuş, yeni yüksek topuklu çizmeleriyle ayağını kırmadan yürümeye odaklanmıştı. Reagan asker botlarını giymeye geri dönmeden önce onun tarzını deneyeceğine dair Sam'e söz vermişti, ama Günahkârlar'ın konseri henüz bitmemişti ve parmakları ağrımaya başlamıştı bile.

Belki de volta atmayı kesebilirdi.

"Gergin misin?" diye sordu Ethan. Reagan'ın beşinci defadır volta atışını izliyordu.

"Tahmin bile edemezsin," dedi Reagan. Eğer Ethan orada olmasaydı, Reagan muhtemelen yeni yapılmış tırnaklarıyla duvara tırmanıyor olurdu. En azından üç santimlik takma tırnaklarla gitarını düzgün bir şekilde çalamayacağını söylediğinde onu dinlemişlerdi.

"Bu akşam harika görünüyorsun. Gözlerimi senden almıyorum."

"Beni bu hale getirmeleri iki saatlerini aldı."

"Bu şey çıkmayan rujlardan mı?"

"Evet," dedi Reagan. Dudaklarını birbirine bastırdı. "Neden sordun? Çıkmış mı?"

Ethan bir kolunu Reagan'ın beline doladı ve onu kendine çekti. "Sordum, çünkü bence dikkatinin birazcık dağıtılmasına ihtiyacın var."

Reagan'ın dikkati yüzlerce farklı şekilde dağılabilirdi, ama şu anda Ethan'ın onu derince öpmesi gayet güzel işe yarıyordu.

Ethan'ın elleri, Reagan'ın kaskatı deri korseseinin ve kısıcık eteğinin altına doğru kaydı.

"Ethan?" diye fısıldadı Reagan.

Ethan, "Acele edeceğim," diye söz verdi.

Eliyle, Reagan'ın eteğinin altını yokladı ve bisikletçi şortuyla külotunu aşağıya doğru çekti. "Ethan?"

Ethan'ın öpüşleri daha da derinleşti. Parmakları Reagan'ın klitorisindeydi. Reagan muhtemelen karşı çıkması gerektiğini düşündü. Yarım saatten daha az bir süre içerisinde sahneye çıkması gerekiyordu, ama Ethan'a karşı gelmek yerine ona teslim olmuştu. Ethan, arkalarındaki duvara yaslanana kadar Reagan'ı öpmeye ve ona dokunmaya devam etti. Reagan'ın parmakları Ethan'ın saçlarında dolaşıyordu. Sonunda ağzını Ethan'dan çekerek, "Sana ihtiyacım var, Ethan. İçime gir," dedi.

Ellerini Ethan'ın dar tişörtünün içine kaydırды ve Ethan cüzdanında prezervatif ararken onun boynunu emdi. Genç adam pantolonunu çözdü ve prezervatifi taktı. O sırada Reagan ile göz göze geldi. Bakışlarındaki vahşi açlık, Reagan'ın dizlerinin bağını çözdü. Ethan onu sertçe tuttu ve yüzünü zorla duvara karşı çevirdi.

"Sakin hareket etme," dedi. Ethan'ın emredici sesinin demir gibi sert oluşu Reagan'ın gerginliğini heyecana çevirdi.

Ethan semsert aletiyle onun deliğini ararken Reagan kıpırdamadan duruyordu. Ethan yavaşça onun içine girdi. Reagan sızlanarak, o aleti içinde sert ve hızlı bir şekilde istediğini belirtti. Ethan daha derine girdi. Reagan'ın vücudunu ona sahip olabileceği şekilde ayarlamıştı. Onu dürterek kalçalarını ikiye ayıracaktı. Reagan'ı cesaretlendirerek sırtını biraz daha eğdi. Reagan'ın bütün vücudu beklenti içerisindeydi. Ethan onu bu şekilde düzmeyeli epey bir zaman geçmişti. Reagan buna ne kadar ihtiyacı olduğunu şimdiye dek fark etmemişti. Şükürler olsun ki Ethan buradaydı. Ethan, Reagan'ın bileklerini tuttu

ve iki kolunu da başının üzerine kaldırdı. Kalçası hareket etmeye başladı. Reagan'ın içine sert ve derin bir şekilde çivi çakıyordu. Reagan'a, onun aklını başından alacak bir öfkeyle sahip oluyordu. Reagan tamamen Ethan'a teslim olmuştu. Kontrolü ona bırakacak ve vücudunu kullanmasına izin verecek kadar Ethan'a güveniyordu. Ethan, Reagan'a daha sertçe, daha derinden vuruyor ve Reagan'ın heyecan dolu inlemelerine kükeyerek karşılık veriyordu. Ethan, Reagan'ın kadınlığı sızlayana kadar aynı özenli hareketleri yaparak ona sahip oldu. Ethan'ın ona sahip oluşu harikulade hissettirmesine rağmen, Reagan buna daha fazla dayanamayacaktı.

"Şimdi, Ethan. Boşalt beni."

Ethan, Reagan'ın bileklerini bıraktı ve elini onun vücudunda gezdirerek, şişmiş ve zonklayan klitorisini buldu. Parmak uçlarıyla onun aşırı heyecanlı vücuduna dokunması Reagan'ı halvalara uçurmuştu. Reagan kör edici bir zevkle sarsıldı ve kalçalarını Ethan'a doğru istemsizce kıvırdı.

Ethan, Reagan'ın arkasında homurdandı. Daha derinlere girdi ve hızını düşürürken kollarını Reagan'ın beline dolayarak onu sabit tuttu.

Ethan, vücudu ağır bir şekilde Reagan'ın sırtına eğilirken, birden tekrar kuvvetini toparladı. Reagan onun sıcak nefesini omuzlarında hissetti.

Kapıya vuruldu. Kapının diğer tarafından bir ses, "On dakika kaldı," dedi.

Ethan yavaşça aletini dışarı çıkardı ve hâlâ sımsıkı tuttuğu Reagan'ın bileğini serbest bıraktı. "İyi misin?"

"Buna ihtiyacım vardı," dedi Reagan ve yüzünü ona doğru döndürdü.

Ethan kıkırdadı. "Eğer sana böyle davrandığımı görseydi, Trey bana yumruğu patlatırdı."

"Trey de ona böyle davranılmasından hoşlanıyor."

Ethan, "Eh, en azından bir işe yaradığımı biliyorum," dedi ve prezervatifi çıkararak kıyafetlerini toparlamaya başladı.

Reagan, korkularını yatıştırmak için pek vakti olmadığını düşündü. Sahneye çıkması gerekiyordu ve iki saat emek harcanan saç ve makyajının, yüzünü duvara dayayarak on dakika boyunca düzülürken bozulduğundan oldukça emindi. "Daha sonra konuşuruz," diye Ethan'a söz verip, temizlemek, kıyafetlerini düzeltmek ve rujunu tazelemek için banyoya koştu. En azından saç bozulmamıştı. Saçına sıktıkları spreyler yüzünden bozulması imkânsızdı zaten. Reagan yanında Ethan ile birlikte, topuklu çizmeleriyle soyunma odasından koşarak çıktı. Sahne arkasında birisi ona gitarını uzatığında, gitarın askısını boynuna geçirdi. Yeni sahne düzenlerinde, onların sahnesiyle Günahkârlar'ın sahnesi arasında hiç boş vakit yoktu, bu yüzden Günahkârlar'ın çaldığı son nota kesildiğinde, kalabalık beklentiyle gürledi. Karnının heyecanından ayaklarının dibine düştüğünü sandı.

"Gebert onları bebeğim," dedi Ethan ve bir kolunu onun omzuna atarak kolunu cesaretlendirici bir şekilde sıktı. "Seninle gurur duyuyorum."

Reagan, sahneden inen Trey'in yanından geçerken bir nedenden ötürü onunla göz göze gelmekten kaçındı. Birdenbire hissettiği suçluluk duygusuyla uğraşacak vakti yoktu.

Trey, Reagan'ın koluna yapışarak, onu kendi vücuduna ve sahneye doğru olan trafiğin ters istikametine doğru çekti. "Harika çalacaksın."

"İzlemeyeceğine söz ver. Zaten yeteri kadar gerginim."

"İzlememi istemiyor musun?"

Eric'in davul seti, Steve ilk şarkının başlangıcında sahneye yerden yükselerek çıkabilsin diye, sahneden tek parça olarak kaldırılıyordu. Reagan, davul setinin kaldırılmasının mekanik sesi eşliğinde başını salladı. Sahnenin yeniden

düzenlenmesinin sesleri Reagan'ın kalp atışlarını hızlandırmıştı. Bu gerçekten de oluyordu.

Trey parmaklarını Reagan'ın çenesinde gezdirdi. "Eğer istediğin buysa..."

"Anlayışlı davrandığın için teşekkür ederim," diye fısıldadı Reagan. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum. Haydi, gebert şu herifleri." Trey tereddüt etti. Gerçekten de bunu ima etmemişti. "Ciddi degildim."

"Bu lanet olası çizmelerle, bunu yapmayacağıma dair söz veremem."

Exodus End'in ses mühendisi Deli Köpek kulaklıktan, "Reagan, yerine geç," dedi.

Reagan, Trey'i yanağından öptü ve sahnenin altındaki küçük kapıdan girdi. Sahnenin altı karanlıktı, ama sahne görevlilerinden birisi hemen yanı başında elinde fenerle bekliyordu. Dümdüz metal parçasından platforma adım atarken, gitarın tellerine dokunmamak için çok dikkatliydi. Sahnenin diğer ucunda, Dare'in olduğunu görebiliyordu ve aralarında Logan duruyordu ama biraz daha gerideydi. Mekanik bir vınlama sesinin ardından Steve'in davulunun sesini ve davul setinin yükselmesinin vınlamasını duydu. Kalabalık çıldırmış bir haldeydi. Bu tamamen yeni ve yaratıcı bir sahne tasarımıydı. Eğer her şey yolunda giderse herkesi şaşırtacağı kesindi. Eğer her şey yolunda gitmezse de, Reagan geri kalan kısacık hayatında bir sahnenin altında tutsak kalacaktı.

Logan ilk şarkıları Alkış Kıyamet'in bas gitarla olan girişini çalmaya başladı. İlk olarak onun platformu yükselmeye başladı ve Logan'ı yerden yükselterek sahneye, spot ışıklarının altına kaldırdı. Reagan'ın üzerinde durduğu platform bir salyangoz edasıyla hareket edince Reagan neredeyse düşüyordu. Nihayet, bas gitar girişinin ardından gelen ritim gitar

notalarını çalmaya başladı. Parlak mavi ışık yüzüne çarptığında ürkmemek için kendisini zor tuttu. Ben bir rock yıldızıyım. Maximilian Richardson gibi davran. Bunu yapabilirsin. Eline yüzüne bulaştırma! diye düşündü.

Dare şarkıya girdi ve onun platformu da Logan ve Reagan'ınki gibi yavaşça yükseldi. Platform onu sahneye doğru biraz daha hızlı bir ivmeyle yükseltiyordu, bu nedenle Dare dengelerini sağlayıp olduğu yerden sahneye doğru zıpladı. Notaları gerçek bir rock yıldızı gibi inletiyordu. Kalabalık delirmişti. Dare Mills bir yıldızdı. Reagan ise bir taklitçi. Rolünü çok iyi yapıyordu. Şarkıdaki ritim gitar bölümlerini Max'in tarzına o kadar yakın bir şekilde çalıyordu ki—Max'in annesinin metal müzik dinlediğini farz edersek—aradaki farkı anesi bile ayırt edemezdi.

Sahnede birdenbire, bir ateş ve duman patlaması oldu. Bu şovun bir parçasıydı, ama yine de Reagan'ı ürküttü. Max sahnenin ortasında göründü. Şarkının ilk uzun notalarını cennetten yükselen bir metal müzik meleği gibi söylüyordu.

Bütün kalabalık coşmuştu. Hiç kimse gitarı, Max'in yerine Reagan'ın çalmasıyla ilgilenmiyordu. Reagan, Dare'in kalabalıkla ilgilenmesini seyretti. Logan kalabalığı coşturuyordu. Max de kalabalığı birbirine çarpıp seken bir yığın haline çevirmişti. Hatta bir ara Steve davul setinin arkasında ayağa kalktı ve kırılmış bir bageti seyircilere doğru fırlattı. Reagan sadece şarkıyı çalıyordu. Şarkı bittiğinde Max kalabalığa, "Nasılsın, Los Angeles?" diye seslendi.

Kalabalık heyecanla tezahürat yaptı. Steve kalabalığı yatıştırmak için davulda bir atak yaptı. "Günahkârlar sizi salladı mı?" dedi Max, çığlık atarak.

Kalabalık bir kez daha tezahürat yaptı. Günahkârlar, Reagan'ın da dünyasını sallamıştı, özellikle de içlerinde en yaramaz olanı. Reagan, Trey'in onun isteğine karşı gelerek,

sahnenin kenarında olmasını umut etti ve etrafı kolaçan etti. Trey ortalarda görünmüyordu.

"Lanet olası karpal tünel sendromu bir gitarist için çok ciddi bir hastalık," dedi Max, sesi çok sıkıntılı bir haldeydi.

"Korkak kimmiş bakalım?" dedi Logan derinden bir sesle. "Max korkağın teki."

Max sağlam olan elini kullanıp Logan'a bir el hareketi yaptı. "Bu gece bizimle birlikte sahnede yeni bir grup elemanımızın olduğunu fark etmişsinizdir. Reagan, buraya gel ve seyircilere merhaba de."

Reagan'ın kalbi çok hızlı atıyordu. Ayaklarını adım atması için zorladı. Yüksek topuklu çizmeleriyle bir şeye takılmamaya dikkat ederek sahnenin ucundaki mikrofona gelip, "Merhaba," dedi.

Reagan o anda kendi yüzünü stadyumdaki dev ekranlarda gördü ve donup kaldı.

"Reagan bizim için ritim gitar çalıyor," dedi Max. "Ve gerçekten harika bir iş çıkartıyor."

Reagan yanaklarının kızardığını hissetti. Başıyla selam verdi ve mikrofondan bir adım geri çekildi.

Seyircilerin arasından bir adam, "Seni seviyorum, Reagan," diye çığlık attı ve tişörtünü kaldırarak zayıf göğsünü Reagan'a gösterdi.

Dare seyircilerin arasındaki adamı gitar penasıyla işaret ederek, "Bu sadece, kızlar memelerini sahnedekilere gösterdiğinde işe yarıyor," dedi. "Sana sahne arkasına geçiş izni vermiyoruz."

Reagan kulaklıktan Deli Köpek'in "Isırık," diyerek, sıradaki şarkıyı anons ettiğini duydu. "Bir. İki. Üç. Grup, Deli Köpek'in talimatlarını takip etti ve şarkının hızlı girişini çalmaya başladı. Görünen o ki Logan, Reagan'ın sahnenin önünde durması gerektiğini düşünüyordu, çünkü sırtını Reagan'a yaslayıp

onu birkaç adım öne doğru itti. Logan bu hareketi tekrarlar-
ken, Reagan neredeyse birkaç notayı kaçıırıyordu.

"Kes şunu," diye hırıldadı Logan'a.

Logan, "Rahatla, Reagan," dedi. "Eğlenmene bak."

Reagan kaşlarını çatığında Logan omuz silkti ve bas gi-
tarını sahnenin diğer ucunda çalmaya gitti.

Üçüncü şarkının sonuna geldiklerinde, Reagan gerçekten de üzerinde büyük bir baskı hissediyor, ayrıca ayakları onu öldürüyordu. Sahnenin yan tarafından etrafa baktı ve gölge-
lerin arasında ayakta duran Trey'in silüetini gördü. Kendini daha güçlü ve bir şekilde rahatlamış hissediyordu. Derin bir nefes aldı ve sahnenin önüne doğru çıktı. En öndeki seyirciler sanki onu yakalamak istermiş gibi bariyerin üzerinden ona uzanmaya çalışıyorlardı. Reagan, ona sırttan Dare'e baktı. Gitarının sapını hafifçe kaldırdı ve enstrümanını hafifçe döndürdü. Abartılı bir şey yapmamıştı. Sadece birazcık seksiydi. Seyircilerin arasından bir adam kendisini bariyerlerin üzerinden fırlattı ve derhal bariyerin arka tarafına kalabalığın arasına zorla geri götürüldü. Reagan sıradaki kıtayı çalmak için bir dizinin üzerine eğildi ve onun küçük hayran grubu Reagan'a tezahürat yaptı. Bu eğlenceliydi. Yine de Max'in tarzını kaybetmemek için dikkat etmeliydi. Kendisini fazla kaptıramazdı.

Şarkı bitti ve Max mikrofonuna doğru hırıltı gibi bir ses çıkardı. "Reagan'ın sayenizde kabuğunu kırdığını görüyorum. Bu hoşunuza gitti mi?"

Kalabalık tezahürat yaptı ve Reagan yeniden kendini stad-
yumdaki ekranlarda gördü.

En yakındaki mikrofonta yürüdü ve "Bu lanet olası çizme-
leri çıkarsam kusuruma bakan olur mu? Ayaklarımin canına okuyorlar," diye sordu.

Kalabalık tezahürata başladı. "Çıkar! Çıkar!"

OLIVIA CUNNING
SUS
ING
VIA
URU
e

Reagan ayaklarını iki çizmenin içinden çıkardı ve çizmeleri sahne görevlisine uzatarak sahnede yalın ayak kaldı. Ayak parmaklarını büyük bir keyifle oynatıyordu. "Artık çalmaya devam edebilirim."

Ardından, rastgele birkaç nota çalarak kalabalığı kudurttu. Pekâlâ, işte bu gerçekten çok eğlenceliydi. Reagan parmaklarını saçlarına götürdü ve saçlarını dağıttı. Kendini gerçekten çok iyi hissediyordu. İki elini de havaya kaldırdı ve yumruğunda işaret ve serçe parmaklarını ileri doğru uzatarak, şeytan boynuzu işaretini yaptı.

"Ortalığı kirlletmeye hazırım," dedi Reagan.

Dare mikrofonuna kıkırdadı. Seksi bir şekilde, "Oh, işte bu," dedi.

"Seninle birlikte ortalığı kirlletmeye varım, Reagan," dedi Logan.

"Hadi, hep birlikte ortalığı kirlletelim," diye bağırdı Max ve grup en ünlü şarkıları Lekeli'yi çalmaya başladı.

Reagan konserin geri kalanında konsere dâhil olmak için çaba sarf etti. Çok da dâhil olamadı gerçi. Sınırlarını aşmak ve gruptaki herhangi birinin önüne geçmek istemiyordu. Reagan, Max'in gitar çalışını harika taklit ettiğini hissediyordu ve bu ona müzikten kopuk hissettirse de, bununla gurur duyuyordu. Son ışıklar söndüğünde ve Reagan sahneden indiğinde, Gözleri Trey'i aradı ama o ortadan kaybolmuştu. Trey muhtemelen, Reagan ona özellikle izlememesini söylediği için ortadan kaybolmuştu. Yine de Ethan oradaydı ve Reagan'ın omzuna cesaretlendirici bir şekilde dokunmayı ihmal etmedi.

"Harikaydın!"

"Teşekkür ederim," dedi Reagan.

Reagan kalabalığı yararak soyunma odasına giderken bir sürü insan ona, "Harika bir konserdi," dedi. Grup elemanları, Reagan'ı park alanının karşısındaki otelde yapılan partide

bekliyorlardı. Reagan oraya gitmeden önce ayak parmaklarını sakat bırakmayacak bir ayakkabı bulmak istiyordu.

Hemen soyunma odasının dışında duran Dare, "Harikaydın," dedi. "Yarın geceki San Francisco konserinden önce prova yapacağız. Bakalım bu kopukluğunun nedenini bulabilecek miyiz."

Demek Dare bunu fark etmişti. Reagan dudaklarını ısırdı ve başıyla onayladı.

"Partide görüşüz," dedi Dare ve Reagan'ı orada kendinden emin olmayan bir şekilde bıraktı.

"Ne kopukluğu?" diye sordu Ethan.

"Müziği gerçekten hissetmiyorum."

"Hiç belli olmuyordu. Sahnedeysen harikuladeydin. Herkes sana bayıldı."

Reagan gülümsedi. "Bence de. O lanet olası çizmelerden kurtulduktan sonra, çok iyiydi."

Reagan soyunma odasına girdi ve şişe suya uzandı. Makyaj aynasının üzerinde duran bir buket çiçeğin farkına varmadan önce şişenin yarısını bir dikişte içti. Bu ne kadar da düşünceli bir jestti! Ona kim çiçek göndermiş olabilirdi ki? Trey mi? Ethan'ın göndermediği belliydi, çünkü çiçekleri gördüğünde o da en az Reagan kadar şaşırılmıştı. Belki de arkadaşlarından biriydi. Plak şirketinden biri de olabilirdi. Reagan onları babasının göndermiş olacağını umut etti.

Reagan hızlıca odayı geçti ve parlak papatya demetinin arasındaki kartı çekip çıkardı.

Zarfın üzerine özenle bir isim yazılmıştı. Kartı çekip çıkardı ve yazılanları okudu. Yüzündeki gülümseme kayboldu.

Benim olanı aldın, kaltak. Sakın ona uzun bir süre sahip olacağını düşünme.

Ethan kartı Reagan'ın elinden kaptı. "Kahrolası orospu çocuğu," diye homurdandı. Vazoyu kaldırdı ve altına baktı.

ÇİFTE VURUŞ

Kartı ve daha sonra da zarfı yakından inceledi. İpucu arıyordu. Bu bir önceki mesleği olan polislikten kalma bir alışkanlıktı.

"Sen partiye git ve eğlen. Sadece, yalnız kalmamaya çalış," dedi Ethan. Reagan'a cesaret verici bir şekilde sarıldı ve hızlı bir şekilde onun kolunu ovuşturdu. "Bunu kimin yolladığını bulacağım ve onu mahvedeceğim."

30. Bölüm

Otelin balo salonu duvardan duvara insanlarla doluydu. Reagan, etrafı hayranlarıyla çevrili olan Trey'i görene kadar kalabalığı taradı. Meraklı bakışları ve birkaç kişinin ona seslenmesini görmezden gelerek aceleyle Trey'in yanına gitti. Kalabalıktan uzaklaşmaya ve Trey ile yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Ona ihtiyacı olduğunu hissettirmeden Trey'e teşekkür etmek ve ayrıca ona tehdit mesajları gönderen her kimse, ondan korkmuyormuş gibi davranmak istiyordu.

Reagan, Trey'in yanına geldiğinde onun konuşmasının sonunu yakalamıştı. Trey, "...ve pantolonunu bir daha asla bulmadı," dedi.

Yaklaşık on kişi, Trey'in anlattıklarına gülmeye başladı. Reagan, Trey'in koluna dokundu ve Trey ona baktı. Trey'in suratına kocaman bir gülücük yayıldı. "Hey, Reagan. Ben de ne zaman geleceğini merak ediyordum. Birisi Exodus End'in yeni elemanına bir bira getirsin."

Üç bira Reagan'a uzatıldı. "Hayır, teşekkür ederim," dedi Reagan.

"Başka bir şey ister misin? Bu gece sınırsız içki var." Trey birasını havaya kaldırdığında, ona hayran olan seyircileri de kadeh kaldırdı.

Reagan başını salladı ve daha yakına eğilerek fısıldadı. "Bir süreliğine odama gitmek istiyorum. Benimle gelir misin?"

"Azdın mı yoksa?"

Reagan bir an tereddüt etti, beyni vücudundan daha yorgundu. "Hmm. Evet."

Trey kıkırdadı. "Doğru cevap." Yarısı bitmiş birasından bir yudum aldı ve kalanı en yakınındaki kişiye vererek Reagan'ın elini tuttu. Çevresindekilere, "İyi geceler," dedi.

Çok güzel olan, kızıl saçlı, mor elbiseli bir kadın Trey'e, "Gidiyor musun?" diye sordu.

Reagan, Trey'in elini sıkıca tuttu. Ethan'ı hiç kıskanmıyor olmasına rağmen şu sofistike, güzel kadın pençelerini Trey'e uzatmaya çalışınca onu kıskanmadan edemedi.

Reagan ateşli bir şekilde, "Evet, benimle birlikte gidiyor," dedi.

Trey onun kulağına "Sakin ol," diye fısıldadı. "Birkaç büyük müzik dergisinde serbest zamanlı olarak yazılar yazıyor."

Ancak bu, o kadının Trey'in pantolonunun içindekini merak etmeye hakkı olduğu anlamına gelmiyordu. "O zaman Trey Mills ile Reagan Elliot'un ciddi ilişkileri hakkında bir yazı yazabilir."

Reagan kalabalığın içinden aceleyle geçti, Trey'i de peşinden sürüklüyordu. Kapıya ulaşmaya o kadar odaklanmıştı ki, Dare'in onları takip ettiğini ve Trey'i birdenbire durdurduğunu fark etmedi.

"Tanrım, ne bu acele?" dedi Dare, eli Trey'in tişörtünün arkasındaydı. Reagan'a "Seninle tanıştırmak istediğim birkaç kişi var," dedi.

"Dinlenmesi gerekiyor," dedi Trey.

İki kardeş de endişeli bir şekilde Reagan'a baktı.

"Elbette," dedi Dare. "Ben hallederim."

"Teşekkür ederim, Dare." Reagan ona sarıldı. "Daha sonra aşağıya gelirim. Sadece birkaç dakikalığına huzura ihtiyacım var." Soyunma odasındaki çiçeklerden ve o nottan kurtulmalıydı.

"Bol şans," dedi Dare.

Reagan, Dare'in ne demek istediğinden emin değildi. Trey'i bileğinden yakaladı ve onu koridora doğru çekti. Birkaç fotoğraf makinesi flaşı patladı ve muhabirler sorular sordu, ama Reagan bu karmaşada söylenenlerden hiçbir şey anlamadı.

"Exodus End sadece turnenin başlangıcında böyle büyük bir parti verir. Daha sonra ortalık biraz daha sakinleşecektir." Trey bir kolunu, Reagan'ın omzuna attı ve ona sarıldı. "Bunaldın mı?"

"Tahmin bile edemezsin."

Güvenlik görevlileri onlarla birlikte asansöre bindi ve sekizinci katın düğmesine bastılar.

Reagan güvenlik görevlilerinden birine, "Odamıza kadar bizi takip mi edeceksiniz?" diye sordu.

"Grup sekizinci katın tamamını tuttu. O katta zaten güvenlik var. Biz sadece hiç kimsenin sizinle birlikte asansöre binmediğinden emin olmak için buradayız."

Reagan katlarına çıkana kadar asansörün içindeki halıya baktı. Trey onun sırtını okşadı ama hiçbir şey söylemedi. Reagan'ın sessizlik ve sakinlik için ölüp bittiğini fark etmiş gibi görünüyordu. Reagan bütün bunlara kendisinin isteyerek bulaştığını biliyordu ve buna pişman da değildi, ama alışması biraz zaman alacaktı. Bir otel asansörüne güvenlik görevlileriyle bineceğini asla düşünmezdi. Ve güvenliği için can atacağını da hiç aklına getirmemişti.

Asansörden indiklerinde, birkaç güvenlik görevlisiyle daha karşılaştılar. Bu güvenlik görevlileri, odalarına kadar onlara eşlik etmedi ama güvenle içeri girdiklerini görene kadar onları izlediler.

Trey ve Reagan birdenbire otel odasında yalnız kalmışlardı. Trey, Reagan'ı kocaman yatağa yuvarladı. "Herkes bu

gece harika olduğunu söylüyor. Bütün o fanların önünde sahne olmak nasıl bir histi?

"Sahnenin yanında, gölgelerin arasında seni görene kadar çok gergindim."

"Beni gördün mü?"

Reagan başını salladı.

"Kahretsin. Özür dilerim. Beni orada istemediğini söylediğini biliyorum, ama dayanamadım. Gitar çalarken ne kadar seksi olduğunu biliyor musun?" Trey, Reagan'ın üzerine çıktı ve ellerini yakaladı.

"Korse yüzünden, değil mi? Korse gerçekten memelerim varmış gibi gösteriyor."

Reagan'ın memeleri korsesinin içinde fantastik görünüyordu, ama Trey'i sahnede onu izlemeye çeken şey bu değildi. "Müziğin seni alıp götürmesine izin verdiğinde yüzünde beliren o ifade sayesinde o kadar seksisin. Bu boşalırken takındığın ifadeden bile daha seksi."

"Ben yüzümü şekle sokmam."

Trey sırttı. "Evet, sokuyorsun. Umarım kendine olan güvenini sarsmamışımdır. Eğer o suratı yapmayı kesersen, hayatım mahvolur."

Reagan kahkaha attı. "Hiç sanmıyorum." Reagan kollarını çattı. "Hayranların, Max'in yerini almamdan hoşlandıklarından emin değilim."

"Sana bayıldılar. Bana güven. En başta değişiklik yüzünden biraz canları sıkındı, ama ayakkabılarını çıkarıp onlar için yaramazlık yaptığında kalplerini kazandın."

"Olmadığın biri gibi davranmaya çalışırken, kendin olmak çok kolay."

"Ethan nerede?" diye sordu Trey.

"Yapacak bazı işleri var." Reagan konuyu değiştirdi. "Partiden kaçtığımız için çok mutluyum. Sosyal biriymişim gibi davranmaktan çok yoruldum."

"Sevişmekten de yoruldun mu? Akşamdan beri senden başka hiçbir şeyi düşünemiyorum."

"Beni ve gün boyu peşinde koşturan eski sevgililerini."

"Onlara ortadan kaybolmalarını söyledim. Ben gerçekten sana bağlıyım. Seninle tanışmadan önce, etrafa çok fazla aşk dağıttığım için özür dilerim." Trey artık üzgündü. O zamanlar, bunun harika bir şey olduğunu düşünüyor ve bütün vaktini hayranlarıyla düzüşerek geçiriyordu. Fakat artık niteliğin, nicelikten daha önemli olduğunu biliyordu. İki sevgili onun için yeterliydi.

Reagan, Trey'i öpmek için başını kaldırdı. "Bu konuda başının etini yememeliyim. Aşk konusunda herkese karşı çok cömertsin."

"Bence çoğu kadın bu konuyu sorun ederdi."

"Paylaşacak çok sevgin var. Bu bana ve Ethan'a yeter." Reagan, Trey'e sert bir şekilde baktı. "Ama bu, gidip hayranlarına aşk dağıtabileceğin anlamına gelmiyor."

"Endişen olmasın. İstedğim her şey, tam burada." Trey tereddüt etti. "Ethan nerede?" diye tekrar sordu.

"Sanırım işleri yönetiyor ya da kavgaları ayırıyor."

"Ve bu da, seni tamamen kendime saklayacağım anlamına geliyor." Trey, Reagan'ın saçlarını yüzünden geriye attı ve nazikçe dudaklarını öptü.

Reagan gözlerini sımsıkı kapadı ve Trey'in öpücüğüne karşılık vermedi. Trey şaşkın bir halde Reagan'a baktı. Reagan belki de gerçekten yorgundu. Ona karşı ilgisini kaybetmiş olamazdı.

"Trey?" diye fısıldadı Reagan.

"Efendim?"

"Sana bir şey söylemem gerek."

"Dinliyorum."

"Sanırım bana çok kızacaksın."

"Ben sinirlenmem."

Reagan, "Bu gece sahne arkasında Ethan ile seks yaptım," deyiverdi. "Yani, Ethan beni hazırlıksız yakaladı sayılır. Öpüşmeye başladık. Kendimizi kaybettik ve duvara karşı hızlı bir şekilde seks yaptık." Reagan temkinli bir şekilde gözlerini açtı.

Trey sırttı. "Heyecanlı mıydı?"

"Sen olmadan bunu yapmamalıydık."

Trey, Reagan'ın gözlerine baktı. Suçluluk duygusunun Reagan'ın içini yiyip bitirdiğini görebiliyordu. "Neden yapmayasınız ki?"

"Çünkü..."

"Ethan ile her seks yaptığında yanınızda olmama gerek yok. Tıpkı seninle her seks yaptığımızda onun yanımızda olması gerekmediği gibi."

"İkiniz benim haberim olmadan seks yaptınız mı?" diye sordu Reagan.

Trey, Ethan ile şimdiye kadarki karşılaşmalarını düşündü. Reagan ilk seferlerini bile biliyordu. "Hayır, ama..."

"Neden yapmadınız?"

"Çünkü seni de aramıza almaktan hoşlanıyoruz. Beni aldatmış gibi hissediyorsun, değil mi?"

Reagan alnını ovuşturdu. "Bu ilişki çok karmaşık. Bazen kafam karışıyor. Sen oradayken aldatmış gibi hissetmiyorum, ama senin arkandan iş çevirip, sana söylemeyince kötü hissediyorum."

"O zaman, ikiniz işi pişirdiğinizde gel ve bana söyle."

"Kıskanmaz mısın?"

"Ethan ile seks yapsam sen kıskanır mısın?"

"Emin değilim."

"Böyle bir şey olunca, bunu bilmek ister misin?"

"Evet, öyle bir şeyi benden saklama. Aramızda sır yok."

Trey, Reagan'ı nazikçe öptü. "İşte, kendi probleminin çözümünü buldun. Sadece gelip konuşman yeterli."

Reagan kollarını Trey'in boynuna doladı ve yüzünü Trey'in göğsüne bastırdı. "Seni çok seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

"Seni böyle seviyorum, Trey. Ethan'ı ilişkimize dâhil ettiğimiz için çok mutluyum. En başlarda ihmal edileceğimi ya da beni daha az seveceğini düşünüp endişeliydim, ama artık mutlu olduğunda beni daha çok sevdiğini biliyorum. Günahkârlar ile turnedeyken bir şeylerin ters gittiğini anlamıştım. Sadece beni arzulamak için çok uğraştın, ama şimdi karşımda duran adam gerçek sensin."

"Ethan ile ilgili ne hissediyorsun?" diye sordu Trey.

Reagan sertleşti. "Ne demek istiyorsun?"

"Onu seviyor musun?"

"O benim en yakın arkadaşım. Yani, sen de öylesin. İkimiz de benim en yakın arkadaşımınız."

"Aynı zamanda senin sevgilileriniz."

"Eğer onu sevdiğimi söylersem benden ayrılacak mısın?"

Trey hafifçe kıkırdadı. "Tatlım, çok fazla çaba sarf eden sensin. Onu sevebilirsin. Bu elinde olan bir şey değil. Ayrıca, Ethan harika bir adam. Sana iyi davranıyor. Senin için her şeyi yapar. Birlikte başınızdan çok şey geçmiş."

"Ethan'ı seviyor musun?" diye sordu Reagan.

"Ondan hoşlanıyorum."

"Bu aynı şey değil."

"Bunun farkındayım."

"Bir erkeği sevebileceğini düşünüyor musun?"

Trey'in Reagan'a en gizli sırrını söylemesi gerekiyordu. Reagan'a güveniyordu. Reagan'ın bunu kabul edeceğinden ya da anlayacağından emin değildi, ama eğer Trey ondan açık ve dürüst olmasını bekliyorsa, kendisi de Reagan'a aynı şekilde davranmalıydı. "Bir erkeği seviyorum."

"Seviyor musun? Yoksa sevdin mi?"

"Seviyorum. Onu sevmeyi asla bırakmadım, ama o benim için ulaşılamaz biri."

"Adı ne?"

Trey'in karnı düşüncelerle kasıldı. Bir anlığına uydurma bir isim söylemeyi düşündü. "Adı, Brian."

"Brian mı? Reagan'ın gözleri kocaman açıldı. "Brian Sinclair'i demiyorsun herhalde?"

"Evet."

Reagan, Trey'e şaşkına dönmüş, inanamayan gözlerle baktı ve kahkahayı bastı. "Bu iyiydi, Trey. Bir anlığına beni kandırdın."

Trey sırrını Reagan'a açıklamış ve o da şaka yaptığını mı sanmıştı? Güzel. Pekâlâ. Trey olanı biteni boş verdi ve Reagan'ın yanında sırtüstü yattı. Başparmağıyla orta parmağını göz kapaklarına bastırdı ve bütün bu acı ile çaresizliğin ait olduğu yere gitmesi için uğraştı.

Reagan, Trey'in kalçasının üzerine oturdu ve elini yüzünden çekti. "Sen ciddisin."

Trey yutkundu. Boğazı düğümlendiğinden değildi tabii, ama aklından geçenleri söyleyemiyordu.

"Brian evli, Trey."

Trey gözlerini devirdi. Bu sözler Trey'in devam etmesini daha kolay bir hale getirdi. "Biliyorum, ben de düğüneydim."

"Ona karşı neler hissettiğini biliyor mu?"

"Hayır."

"Ona hiç söylemedin mi?"

Trey başını salladı.

"Ne kadar zamandır ona karşı böyle hissediyorsun?"

Ezelden beri böyle hissediyordu. Trey her zaman, sanki doğmadan önce tanışmışlar gibi hissedirdi. "On yıldır."

"Ona bunu söylemelisin, Trey."

"Ne? Sanki Myrna'dan benin için boşanacak mı ki?"

Reagan, Trey'in alnına düşen saçları yana attı. "İstedğin bu mu?"

Trey dudaklarını ısırды ve başını salladı. "Hayır. Brian'ın mutlu olmasını istiyorum. Onu unutmak istiyorum."

"Ve bunu yapmak için de, bunu ona söylemelisin. Onunla bu konuyu konuş. Nasıl tepki vereceğine bir bak."

"Arkadaşlığımızı mahvetmek istemiyorum."

Reagan başparmağıyla Trey'in gözünün altını sildi ve Trey'in orada olduğunu fark etmediği gözyaşını topladı. Trey, Reagan'ın hiçbir şeyi umursamayan erkek arkadaşının, en sevdiği gitar kahramanı uğruna bu kadar duygusallaşmasına ve aptallaşmasına nasıl karşılık vereceğini bilmiyordu.

"Brian öyle biri değil, Trey. Bunu biliyorsun."

"Brian'ın artık hiçbir şekilde bana ayıracak vakti yok. Ne önemi var ki?" Trey yatakta yan döndü ve Reagan'ı yanına yuvarladı.

Reagan bağdaş kurarak yatakta oturdu. "Davet ettiğin için teşekkür ederim."

"Ne daveti?"

"Şu kendine acıma partinden bahsediyorum."

Trey yüzünü buruşturdu. Bunu arada bir yapıyordu. Umut-suzluğa kapılıyordu. Asıl problem, sorunun kendisiyle uğraşmak yerine, dertlerine gömülüp bunlar onu etkilemiyormuş gibi davranmasıydı.

"Hislerin ile ilgili Brian ile konuşacak mısın?"

"Bilmiyorum. Bunu düşüneceğim."

"Pekâlâ, parti havasına girdik bir kere. Hadi gidip biraz eğlenelim."

"Yorgun olduğumu sanıyordum."

"Enerjimi geri topladım."

Reagan ayağa kalktı ve sahnede giymesi yasaklanan asker postallarını buldu. Asker postalları kıyafetini tamamlamıyordu, ama tamamen Reagan'a özgüydüler. Bu Trey'in yüzüne ve kalbine bir gülümseme kondurdu.

"Hadi, tatlım," dedi Reagan. Trey pes edip yataktan çıkana kadar elini çekti. "Hadi, rock yıldızları gibi parti yapalım."

31. Bölüm

Otelin resepsiyon salonuna girdiklerinde Reagan, Trey'in elini tutuyordu. Reagan gerçekten de rock yıldızları gibi partiye gitmek istemiyordu, ama Trey sosyal biriydi ve pohpohlanmaya, heyecana ihtiyacı varmış gibi gözüküyordu. Reagan aynı zamanda Trey'in, Brian'a karşı olan hisleriyle ilgili kendini kötü hissediyordu. Bunun Trey'in omuzlarına çok fazla yük bindirdiği aşikârdı. Reagan onun bu parçasıyla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Trey her zaman hayatında ne istediğini bilen birisi olmuştu. Brian'a bu kadar yakın olup, aynı zamanda da bir o kadar uzak olmak Trey için çok zor olmalıydı.

Reagan, girişin yakınında Dare'i gördü. Etrafı hayranlarıyla çevrili olmasına rağmen canı sıkılmış gibi görünüyordu. Ona soru soran insanlara az ve öz kelimelerle cevap vermesine rağmen, etrafındaki kalabalık sanki Dare onlara kâinatın sırrını veriyormuş gibi tepki veriyordu. Genç kadın Trey'in, kardeşine bu gezegendeki herkesten daha çok bağlı olduğunu biliyordu—bu 'herkese' kendisi de dâhildi—bu yüzden, Trey'i nasıl rahatlatacağını Dare'den öğrenebileceğini umarak ona doğru yürüdü.

Dare, onların kendisine doğru geldiklerini görünce gülmüsed. "Affedersiniz." Etrafındaki kalabalık sadece tek bir kelimeyle, Dare sanki etrafındaki akıl almaz koruyucu kalkanın içinden sivrilerek çıkıyormuş gibi dağıldı.

"Bu kadar çabuk mu geri döndünüz?" Dare içkisinden bir yudum aldı ve Reagan'dan Trey'e, sonra tekrar Reagan'a baktı.

"Rock yıldızları gibi partiye gelmek istedi," dedi Trey. Trey odanın karşı tarafında, kollarını onun dikkatini çekmek için çılginca başının üzerinde sallayan bir kıza selam verdi.

Dare, Trey'e, "O zaman ona bir içki getir," dedi.

"Ne istersin?" diye sordu Trey.

"Sert bir şeyler."

"Yukarıda sana sert bir şeyler verebilirdim, ama sen aşağıdaki partiye gelmek istedin."

"Eğer yukarıdayken, aşağılarda yeteri kadar çalışsaydın, zaten gelirdim," diye cevap verdi Reagan.

Trey kahkaha attı ve bara gitmeden önce Reagan'ı yanağından öptü. Bir insan kalabalığı Trey'in etrafını sardı. Trey'in, kardeşinden farklı bir şekilde, kalabalığı uzakta tutma kabiliyeti yoktu. Ya da belki de bunu yapmak istemiyordu. Etrafını çevreleyen insan sürüsünün ilgisi hoşuna gidiyordu.

"Bir sorun mu var?" diye sordu Dare. Bir adam onlara yaklaştı ve Dare adama bakarak bir parmağını bardağından kaldırdı. Gelmekte olan adam birdenbire durdu ve arkasını dönerek ters istikamete doğru gitti.

"Trey'in biraz canı sıkkın. Ben de partinin hoşuna gideceğini düşündüm."

"Yani buraya onun için mi geldin?"

"Kesinlikle. İnsanlarla pek haşır neşir olamam."

Dare kıkırdadı. "Ben de. Herkes benim gizemli ve derin bir karakterim olduğunu düşünüyor. Oysa ben sadece anti-sosyal biriyim."

Reagan, Dare'e sırttı. "Bunu sadece kendimi iyi hissettirmek için söylüyorsun."

Dare omuz silkti. "Trey'in neden canı sıkkın?" Dare'in bakışları bardaydı ve Reagan, onun bakışlarını takip ederek, Trey'in çok ünlü bir film aktörüyle sanki eski dostuymuş gibi konuştuğunu gördü.

Reagan, Dare'in Brian'ı bilip bilmediğini merak etti. Trey ile ilgili her şeyi biliyor gibi görünüyordu, ama belki de bu Trey'in ona açmadığı bir şeydi. Trey'in izni olmadan onun sırlarını açığa çıkarmak istemiyordu.

Dare ona doğru yaklaşan birisine, daha fazla yakınlaşmasına izin vermeden parmağını kaldırarak selam verdi ve "Tahmin edeyim," dedi. "Brian."

"Trey'in, Brian'a karşı neler hissettiğini biliyor musun?"

"Sana söylemiş olmasına şaşırdım. Trey bunun çok büyük bir sır olduğunu sanıyor, ama gözleri olan herkes bu adama karşı neler hissettiğini bilir."

"Bilmiyordum. Her zaman aralarındaki ilişkide farklı bir şeyler olduğunu düşünmüştüm, ama Trey'in hislerinin bu kadar güçlü olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu."

"Gizleme konusunda gittikçe daha iyiye gidiyor demek ki."

Trey'in profesyonel bir futbolcuyla selamlaşmasını izlediler ve bu adam daha sonra Trey'in ısrarlarına dayanamayarak gol sevincini taklit etti. Trey hâlâ bara ulaşamamıştı.

"Ona bu konuda Brian ile konuşmasını söyledim," dedi Reagan. "Trey bunun iyi bir fikir olmadığını düşünüyor."

"Trey seninle tanıştığından beri çok fazla yol kat etti, Reagan. Bu meseleyle çok uzun bir süredir mücadele ediyor. Daha önceleri tek düşündüğü şey, Brian'ı kendisine nasıl âşık edebileceğiydi. Artık, Brian'ı unutmanın yollarını arıyor. Ona karşı sabırlı ol."

"Brian bilse, tepkisi ne olurdu?"

"Brian'ın bunu bildiğinden eminim. O sadece, kardeşime onu aklından ve kışından çıkarmasını söylemeyecek kadar nazik biri." Dare içkisini bitirdi ve boş bardağını en yakındaki, üzerinde buzdan gitar heykeli bulunan masaya bıraktı. "Brian aptal biri değil, sadece pek... doğrudan konuşmaz. Özellikle de sevdiği kişiler söz konusu olduğunda."

"Brian da Trey'i seviyor mu?"

"Romantik olarak değil. Trey sana nasıl takıldıklarını anlattı mı?"

Reagan'ın gözleri kocaman oldu. "Takıldılar mı?"

"Sanırım sana bunu söylememiş. Eğer öğrenmek istiyorsan, bunu Trey'e sor." Dare kahkaha attı. "Bak, sonunda bara ulaştı."

Reagan dikkatini tekrar, pantolonunun beline birkaç kadın ve erkek tarafından bira sokuşturulan Trey'e odakladı. Bar-mene siparişini verirken kıvranarak, pantolonuna sokuşturulan biralardan kurtulmaya çalışıyordu. Reagan daha şimdiden Trey'in harika vakit geçirdiğini söyleyebilirdi.

"Tam bir orta malı," dedi Dare. Utanç içinde başını sallayarak, kardeşinin maskaralıklarına sırttı.

"Benimle dalga geçme, Dare Mills. Küçük kardeşin senin için bu gezegendeki herkesten daha önemli."

"Bunu inkâr edemem. Eğer o olmasaydı, altı yaşına gelmeden ölmüş olurum."

Reagan başını kaldırdı ve Dare'e baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Akut myeloid lösemi hastasıydım ve kemik iliği nakli yapılması gerekiyordu. Trey'in iliği benimkiyle eşleşti ve Trey bana iliğini bağışladı."

"Bana bunu hiç anlatmadı."

"Trey bunu biliyor, ama hatırlamıyor. Sadece iki yaşındaydı, ama hâlâ hastanelerden ödü kopuyor. Hastane onun üzerinde kalıcı bir etki bıraktı. Kemik iliği nakli yapılırken kullanılan iğnelerin boyutunu hiç gördün mü? Ben gördüm." Dare omuz silkti.

Reagan iki kolunu da Dare'e doladı ve ona sımsıkı sarıldı.

Dare de Reagan'ın sırtını sıvazladı ve "Bu ne içindi?" diye sordu.

"Yaşadığın için."

Dare kıkırdadı. "Trey'e sarılmalısın, bana değil. Kahraman olan o."

"Ah, Trey'e çok fazla sarılacağım, bana güven. Bacak sarılması da sarılmadan sayılıyor mu?"

"Trey'in onu da sayacağından eminim."

Reagan odada gözlerini gezdirdi ve Trey'in bir metre boyunda, yeşil limon renginde mohikan saçlı ve elinde Chihuahua taşıyan bir Hollywood sosyetesini tarafından tuzağa düşürüldüğünü gördü. Trey'in iki eli de sert içkilerle doluydu. Gülümsedi, baş salladı ve yoluna devam edene kadar birazcık muhabbet etti. "Hayranlarından bir kaçabilse."

"Bu, Reagan'a sarılmak için bekleyenlerin sırası mı?" dedi derin bir ses Reagan'ın arkasından. Reagan arkasını döndü ve Steve'e sıkı sıkı sarıldı. Steve de istekli bir şekilde Reagan'a karşılık verdi. Reagan o kuvvetli davulcu kollarının vücuduna sarılmasının harika bir his olduğunu düşünmeden edemedi. Konser iki saat önce bitmiş olmasına rağmen, Steve hâlâ aynı gömleği ve kısa paçalı deri pantolonu giyyordu. "İkiniz burada gitarist toplantısı mı yapıyorsunuz?" diye sordu. "Dare'in hayranlarından kaçınmak için görünmez kalkanını kullanmaya başladığını fark ettim. Umarım özel partinizi böldüğüm için kusura bakmazsın."

"Sadece konuşuyoruz," dedi Reagan.

"Konser hakkında mı konuşuyorsunuz?" diye sordu Steve ve onu bırakmadan önce Reagan'a son bir kez daha sarıldı. "Bu şimdiye kadarki en kötü konserimiz olabilirdi. Turnenin ilk konseri genelde en kötüsü olur. Konser güzel geçti, sence de öyle değil mi?"

Reagan başıyla onayladı. "Ölümüne korkmuş olmama rağmen."

Steve, Reagan'ın sırtını sıvazladı. "Harikaydın, tatlım. Max bile aynı şekilde düşünüyor."

"Bence en öndeki adam olmak Max'in hoşuna gitti," dedi Dare. "Kalabalıklıkla her zamankinden daha fazla iç içeydi. Bu anlaşmayı bileği iyileştikten sonra da sürdürmek isteyebilir," dedi ve Reagan'a göz kırptı. Reagan kendisine artık bir rock yıldızı olduğunu ve sevinçle ciyaklamaması gerektiğini hatırlatmak zorunda kaldı.

"Max, akşamdan beri internetteki yorumları okuyor," dedi Steve. "Bunu hiç kimseye itiraf etmez, ama insanların ne düşündüğünü çok fazla önemsiyor."

Dare kıkırdadı. "Max mi? Yok artık. O birini önemsemek için fazla serinkanlı birisi."

"Kuşkusuz," dedi Steve.

"Ben hanımefendiye içecek getirmeye gideyim ve o da, ben arkamı döner dönmez grup arkadaşlarıyla oynasın," dedi Trey abartılı bir şekilde kaşlarını çatarak.

"Ben hiçbir grup arkadaşıyla oynamadım," dedi Reagan ve içkisini aldı. "En azından toplum içinde oynamadım."

Steve bir kahkaha patlattı. "Beni öldürüyorsun, Reagan. Gerçekten." Trey'in pantolonun beline sıkıştırılmış biralardan birini çekti. "Sağ ol. Soğuk bir biranı içerim." Steve biranın kapağını çevirerek açtı ve kapağı Trey'e fırlatmadan önce birasından büyük bir yudum aldı. "N'aber Dare'in küçük kardeşi?"

"Kız arkadaşımı dansa kaldırmayı düşünmüştüm ama takıldığı adamları gördükten sonra, benim yeteri kadar ünlü biri olmadığımı karar verdim."

Reagan iki kolunu da Trey'in boynuna doladı ve ona sarıldı. Ama Trey ona sarılamadı, çünkü elleri doluydu. "Dare bana ne yaptığını anlattı."

Trey'in yüz ifadesi hafifçe sertleşti. "Ne yapmışım?"

"Onun hayatını kurtarmışsın."

"Ah, o mu? Lafını etmeye bile gerek yok. Doğru düzgün bir cümle bile kuramayacak yaşıydim. Trey, biraz kemik iliği bağışlamak ister misin? Ba-ba da-da ha-ha! Doktorlar bu söylediğimin evet anlamına geldiğini sandı."

Reagan yüzünü Trey'in boynuna yasladı. "Yine de bunun kahramanca olduğunu düşünüyorum."

"Trey sana, geçen sene neredeyse ölüyor olduğunu söyledi mi?" diye sordu Dare ve Trey'in belindeki biralardan bir tanesini kendine aldı.

Reagan, Trey'e bakmak için bir adım geri çekildi. "Hayır, söylemedi. Ne oldu?"

Trey, Reagan'ın elini aldı ve başının yanına götürdü. Reagan onun kulağının arkasındaki küçük yara izine dokundu.

"Beyzbol sopasıyla başıma darbe aldım," dedi Trey. "Biraz beynim kanadı. Birkaç tane nöbet geçirdim. Çok büyük bir dert değil."

Dare kıkırdadı. "Şimdi öyle söylüyor."

"Bunun olduğu zamanı hatırlıyorum," dedi Reagan. "Bütün haberlere çıkmıştınız. Bu kadar ciddi bir şey olduğunu fark etmemiştim." Trey'e bakarken boğazı düğümlendi. Trey'in hayatında olmadığını hayal edemiyordu. O anda, geçmişteki zor zamanlarında yanında olup ona yardım etmek istedi. Beklenmedik bir duygusallıkla dolmuştu, Trey'e sıkı sıkı sarıldı. Trey'in elindeki içkilerden birinin sırtına dökülmesini umursamadı. "Bu gecelik rock yıldızları gibi eğlenme faslı sona erdi. Hadi, Ethan'ı bulup odamıza gidelim. Seninle yalnız kalmak istiyorum. Bu söylediğimde ciddiyim."

"Orada dur bakalım," diye şikâyet etti Steve. "Herkes seninle tanışmak istiyor."

Reagan odaya göz gezdirdi. Bütün gözler onun üzerindediydi. Trey ile olan ilişkisi daha önceden bilinmiyorsa bile, artık kesinlikle biliniyordu.

"Bir içki," dedi Trey. Reagan'a bardan aldığı içkilerden birini uzattı. Bir diğerini kardeşi Dare'e uzattı ve bir tane de kendine ayırdı. Reagan'ın yanında durarak, sağ kolunu onun beline doladı ve içkisinden bir yudum aldı. "Hayranlar, gelin bakalım."

"Daha çok seyirci gibiler," diye mırıldandı Reagan.

Hiç kimse yaklaşmak için fırsat bulamadan önce Ethan, Reagan'ın yanına yaklaştı. "Bu gece hiç teslimat yapılmamış," dedi.

"Peki ama odaya nasıl geldiler?" diye fısıldadı Reagan sert bir şekilde.

"Birisi o çiçekleri kendisi getirmiş olmalı."

"Soyunma odama mı girdiler?"

"Görünüşe göre öyle."

"Siz ikiniz ne konuşuyorsunuz?" diye sordu Trey.

"Ona söylemedin mi?" dedi Ethan.

"Endişelenmesini istemedim."

"Hangi konuda?" diye sordu Trey.

"Reagan bir tehdit mesajı daha aldı. Bir çiçek demetine iliştilen karta yazılmıştı. Son bir saattir, bu gece yapılan çiçek teslimatlarını bulmaya çalışıyorum, ama Reagan'ın soyunma odasına çiçek teslim edilmemiş, yani bu her kimse, sahne arkasına geçiş izni olan birisi."

"Reagan, neden bunu bana söylemedin?" diye sordu Trey.

"Endişelenmeni istemedim."

"Bu benim işim sayılır, bebeğim."

Ethan bir kolunu Reagan'ın sırtına attı ama Reagan bedenini döndürerek Ethan'dan uzaklaştı. Ethan kaşlarını çatı.

"Senin sorunun ne?"

"İnsanlar her yerde," dedi Reagan.

"Ne olmuş?"

"Trey ile birlikte olduğumu biliyorlar, yani burada kişiselleşemeyiz."

"Nedenmiş?"

Trey hiç beklenmedik bir anda kahkaha attı ve Reagan'ın kaburga kemiklerini dürttü. Reagan ona en soğuk bakışıyla baktı. Trey, onlara doğru bakan gazeteci yığınına işaret etti. Kısık bir sesle, "Gülümse ve kahkaha at," dedi. "Gazeteciler, bir olayın kokusunu bir kilometre öteden alırlar."

Reagan kahkaha attı. Yüksek sesle, "Harikasın, Trey," dedi. "Sanırım geceyi bitirmeliyim. Ölü gibiyim ve sanırım içkiyi biraz fazla kaçırdım." Oysa sadece yarım bir rom-kola içmişti.

"Sana yardım edeyim," dedi Trey. "Bizi onun korumasıymışsın gibi takip et," diye fısıldadı Ethan'a.

Trey bir kolunu Reagan'ın sırtına atıp ona çıkışı bulması için yardım ederken Dare, Steve ve Logan tamamen şaşkın bir haldeydi. Sinirden köpüren Ethan iki adım geriden onları takip ederek, her santimi sert bir koruma gibi inceliyordu. Güvenli bir şekilde asansöre bindiklerinde rol yapmayı kestiler.

Ethan, Reagan'a, "Yani artık toplum içindeyken sana dokunamaz mıyım?" diye bağırdı.

Reagan, Ethan'ın ses tonundan ürktü. "Hayır, Ethan. Dokunamazsın. Benim Trey ile çıktığımı biliyorlar ve bu ilişkiyi anlamazlar. Ben bile anladığımdan emin değilim."

"Neden bana mesajdan bahsetmedin, Reagan?" dedi Trey. "Eğer bu adam..."

"Ya da kadın," diyerek araya girdi Ethan.

"Eğer bu kişi sahne arkasında dolaşıyorsa, güvendiğimiz herkesin o herifi ararken pürdikkat kesilmesi gerekiyor," dedi. Ethan'a baktı. "Ya da kadını," diye hızlıca düzeltti.

"Her kimse, Günahkârlar ile bir bağlantısı olmalı," dedi Ethan.

Trey'in kolları öfkeyle çatıldı. "Neden böyle bir şey söylüyorsun? Benim ekibim Reagan'ı tehdit etmez."

"Çünkü bu olay her iki turnede de gerçekleşti ve bu iki turne arasındaki tek ortak nokta senin grubun ve senin ekibin," dedi Ethan.

Asansörün kapısı açıldı ve üçü de odalarına giden yolun üzerindeki sekizinci kat güvenlik görevlilerinin arasından geçerken huzursuz bir sessizliğe gömüldüler. Güvenli bir şekilde odalarına girer girmez, Ethan kollarını Reagan'a doladı ve birden onu kendine doğru çekti. "Şimdi sana dokunabilir miyim? Amacına hizmet ediyor muyum?"

Trey, Ethan'ın kolunu yakaladı. "Onunla bu şekilde konuşma!"

Ethan onunla bu şekilde sert konuşmamalıydı, ama Reagan onun neden bu şekilde davrandığını anlıyordu. Ethan yalarını örtüyordu. "Seni incitmek istemedim, Ethan," dedi. "Evet, özel hayatımızda ilişkimiz konusunda açık olabiliriz, ama Trey ve ben tanınan kişileriz ve toplum içinde..."

"Yani Trey ünlü olduğu için, halk arasında birlikte görünmek istediğin kişi o mu?" dedi Ethan.

"Reagan öyle bir şey söylemedi," dedi Trey.

"Beni ilk olarak Trey ile gördüler, Ethan. Tek sebebi bu."

Ethan inanmayarak başını salladı. Reagan, Ethan'ın göğsünün tam ortasına dokundu ve kalbinin çok hızlı bir şekilde attığını fark etti. İki kolunu da onun boynuna doladı ve Ethan rahatlayıp, kollarını Reagan'a sarılmak için kaldırına dek ona sarıldı. "Eğer basın üçümüzü öğrenirse, bunun stresini kaldıramam. Özür dilerim. Senin için yeteri kadar kuvvetli değilim. Eğer bizi öğrenirlerse, hepimizi mahvederler."

"Anlıyorum," dedi Ethan. "Bu kadarı yeter."

Ama bu kadarı yetmezdi ve Reagan bunu biliyordu. "Trey ile de bu kadar fazla görünmemeliydim. Eğer ikinizle de çok açık saçık olamıyorsam, hiçbirinizle olmamalıyım."

"Eğer istersen, numaradan ayrılmış gibi yapabiliriz," dedi Trey.

"Saçmalamayın," dedi Ethan. "Sorun değil. Anladım dedim ya. Sizinle mümkün olabildiğince yalnız kalabilmeyi umut ediyorum."

"Şimdi yalnızız," dedi Reagan. Ethan, Reagan'ı öpmeden önce iki eliyle onun suratını avuçladı. Trey, Reagan'ın arkasına doğru hareket etti ve kollarını ikisine de doladı. Ethan, Trey'i öpebilmek için Reagan'ın dudaklarını öpmeyi bıraktı. İki aşkının kollarının arasındayken, Reagan dünyanın geri kalanı ortadan kaybolursa da bunu umursamazdı. Şimdiye dek, istediği veya ihtiyacı olan her şeye şu anda sahipti.

32. Bölüm

O sabah erken saatlerde, yeni turnenin ikinci konseri için San Francisco'ya varmışlardı. Reagan grup ile birlikte sahne kıyafetleriyle prova yaparken, Trey yatağının kenarına oturmuş, Brian'ın uyumasını seyrediyordu. Reagan haklıydı. Trey'in hisleri hakkında Brian ile konuşması gerekiyordu. Trey, Brian'ın onun hakkında neler hissettiğini bilene kadar bu adamı asla unutamayacaktı. İçinde bir yerlerde zaten bunu biliyordu ama bunu Brian'ın kendisinden duymalıydı. Gözleri kıpırdayarak açılan Brian, uykulu bir şekilde gülümsemeden önce derin bir nefes aldı.

"Uyurken beni mi seyrediyorsun?" diye mınıldandı. Brian'ın sesi sersem gibiydi. Ailesi ile birlikte olmak için partiyi kaçırmuş, Sed ve Jessica ile birlikte tur otobüsüne yetişmek için sahil boyunca araba sürmüştü. Trey bir gece önce hiç uyuyup uyumadığını merak etti.

"Seninle bir konuda konuşmalıyım," dedi Trey. Bu konuyu nasıl açacağını düşünürken, kalbi gittikçe daha da hızlı atıyordu. Daha önce kaç kere içini Brian'a dökmek istemişti? Yüzlerce defa mı? Binlerce mi?

"Evet. Sağdıcn ben olacağım." Brian'm kendi kendine oluşan sırtıtması, Trey'in kalbini titretti. Belki de Brian bu kadar çekici, hoş ya da mükemmel olmasaydı...

"Bu onunla ilgili değil."

"Reagan konusunda tavsiyeye mi ihtiyacın var?"

Trey başını salladı.

"Grup hakkında bir şey mi? Kardeşin ile mi ilgili?"

"Hayır, bu seninle alakalı."

Brian kaşlarını çattı. "Bunu çocuklar mı söyledi? Yeniden ailem ile ilgili bir konuda üzerime mi gelecekler? İşte buradayım, sorunları nedir?"

"Hayır, çocuklar ile ilgili değil. Sana bir şey söylemem gerekiyor."

"Öyleyse söyle."

Trey uzunca bir süre Brian'a baktı. Nefes nefese bir halde, korkup vazgeçmeden önce, "Seni seviyorum," dedi.

Brian'ın yüzündeki gerginlik kayboldu ve sırttı. "Ben de seni seviyorum, dostum."

"Seni seviyorum, dostum, değil. Seni seviyorum, nokta."

Brian alt dudağını dişledi ve gözlerini kaçırdı.

Trey sessizce, "Sanırım sana karşı neler hissettiğimi zaten biliyorsun," dedi. Kalbi göğüs kafesinin içinde nahoş bir şekilde atıp duruyordu.

"Neden?"

Trey, Brian'ın ne söylemesini beklediğinden emin değildi, ama duymak istediği bu değildi. "Neden mi seni seviyorum?"

"Hayır, neden bunu bana söylüyorsun? Özellikle de şimdi. Bu konuda ne yapmamı bekliyorsun?"

"Hiçbir şey. Ben sadece düşündüm ki..."

"Senin sorunun bu, Trey. Sen düşünmüyorsun. Sadece sana kendini iyi hissettiren ya da o anda gözüne uygun görünen şeyi yapıyorsun. Belki de bana karşı olan hislerini duymak istemediğimi hiç düşündün mü? Ya da senin neler hissettiğini umursamadığımı?"

"Brian..."

Brian yataktan çıktı ve Trey'i iki kolundan yakalayıp, onu çekerek ayağa kaldırdı.

"Neden bunu sadece kendine saklamadın ki? Bu her şeyi değiştirir, Trey."

"Neden?" diye sordu Trey. "Şeyden beri bu şekilde hissediyorum..." Trey bakışlarını yere indirdi. Artık kendisini bir aptal gibi hissediyordu. Trey için dünya Brian'a olan hislerinin etrafında dönüyordu ve şimdi bunların hiçbir şey ifade etmediğinin farkına varmıştı. Hiçbir zaman bir şey ifade etmemişti. Bu hislerin kiminle ilgili olduğunun hiçbir önemi yoktu.

"Neyden beri?" diye sordu Brian.

Gözleri yanıyordu. Trey başını salladı. Bu konuyu hiç açmamış olmayı diledi. İki elini de Brian'ın göğsüne koyarak onu itti. Brian'ın tutuşundan kurtulmaya çalıştı. Brian'ın karşısında ağlamak istemiyordu. Brian'ın ne söylemesini ya da ne yapmasını istediğinden emin değildi, ama en azından birazcık anlayış gösterebilirdi. Bu Trey'e kendini daha iyi hissettirirdi. Kalbindeki merhametin birazını ona gösterebilirdi. Böyle bir konuda götlük yapması gerekmezdi.

Brian, Trey'in kollarını yakaladı. "Ne zamandır, Trey?"

"Lanet olsun, uzun zamandır, Brian. Tamam mı? Ama artık bunu aştım."

"Yalancı. Seni tanıyorum."

"Eğer bu seni şaşırtacaksa söyleyeyim, beni o kadar da iyi tanımıyorsun." Trey yeniden Brian'dan uzaklaştı. Otobüsten inmeliydi. Nefes alamıyordu. Düşünemiyordu, ama hissedebiliyordu; sanki kalbi göğsünden sökülmiş gibi hissediyordu.

Brian onu gömleğinin arkasından yakaladığında Trey henüz iki adım atmıştı. Brian onu oturma bölümündeki stereo sistemin yanındaki köşeye itti. Trey'in kaçmasını engellemek için onun önünde durdu. "Benden kaçma. Bu konuyu açan sensin ve bu konuyu şimdi halledeceğiz."

Trey sertçe ona baktı. "Çekil önümden, yoksa sana yumruk atacağım."

"At o zaman."

Trey başını salladı ve bakışlarını yere doğru kaçırdı. Brian haklıydı. Trey'in bu konunun açılmasına ihtiyacı vardı, bu yüzden de devam etmenin bir yolunu bulmalıydı. "Gerçekten sana âşık olduğumu bilmiyor muydun? Bunun çok belli olduğunu sanıyordum."

"Bana karşı ilgin olduğunu biliyordum, ama bana âşık olduğunu hiç düşünmedim. Senin hiç kimseyi sevdiğini düşünmedim."

"Seni, benimle seviştiğin ilk geceden beri seviyorum."

Brian'ın vücudu gerildi ve bir adım geri attı. Trey ona bakarak hata yapmıştı. Kızmış mıydı? Neden kızmıştı ki?

Brian kararlı bir halde yüzünü ovuşturdu. "Tanrım, bunu asla unutmayacağım. Bak, Trey, bu yüzden özür dilerim. Dürist olmam gerekirse, o gece bana ne oldu bilmiyorum. Biraz sarhoştum ve muhtemelen herhangi biriyle düzüşebilecek kadar azgındım."

"Bunun senin için hiçbir anlamı yok muydu?"

Brian, Trey'in böyle saçma bir soruyu sorabilecek kadar aptal olduğuna şaşırmış gibi başını geriye doğru yasladı. "Elbette hiçbir anlamı yoktu. Seni düzdüm, Trey. Hepsi bu kadar. Sadece seks yapmış olmak için seks yapmanın ne olduğunu biliyor olmalısın."

Trey 'anlamsız seks' ile ilgili her şeyi biliyordu, ama bekâretini Brian ile kaybetmek, onun için her şey anlamına geliyordu. Duygusal bir seviyede bağ kurmuşlardı. En azından Trey böyle düşünmüştü. Görünüşe göre olan biteni daha yanlış yorumlayamazdı. Bu olay Brian için hiçbir zaman romantik bir şeyler ifade etmemişti. Hiçbir anlamı yoktu.

Trey uzun bir süre boyunca Brian'a baktı. Artık canı yanmıyordu. Sadece uyuşmuş hissediyordu. "Tekâlâ."

"Özür dilerim, Trey. Bu şekilde hissettiğini bilmiyordum. Bilsedim bunu düzeltirdim."

"Üzgün olman gerekmez. Ben sadece onları düzdüm diye bana âşık olanlar için hiç üzülmüyorum." Eğer Trey onların kendilerini değersiz ve kullanılmış hissetmelerini sağladıysa, buna gerçekten üzüldü. Hiçbir zaman, hiç kimseyi incitmek istememişti. Ama bu... işte bu canını yakmıştı.

"Bana daha önce söylemeliydin," dedi Brian.

Neden? Kalbini Reagan bulmadan önce paramparça edebil-
sin diye mi? Kalsın. Bu şekilde iyiydi. Şimdi, Reagan'ı görmeye
her zamankinden çok ihtiyacı vardı. Reagan prova yapmayı
bitirmiş olmalıydı. İçindeki boşluğu doldurmak için Reagan'ın
sevgisine ihtiyacı vardı. "Artık gidebilir miyim? Yoksa kalbim-
deki bıçağı birkaç kere daha çevirmek ister misin?"

"Bu olay, yaptığımız müziği etkilemeyecek değil mi?"

"Bana biraz güven, Brian. Bu daha önce bir sorun oldu
mu? Söylediğim her şeyi unut. Tamam mı?"

Trey bu sefer köşeden kurtulmaya çalıştığında, Brian git-
mesine izin verdi. Zaten en başta da Trey'i orada tutmak ist-
tememişti.

33. Bölüm

Trey yanında belirttiğinde, Ethan otomatik olarak tabanca kılıfının olduğu yere uzandı. Ethan silah taşımıyordu, ama eski alışkanlıkları bırakması zordu ve birisi Reagan'ı azıcık bile tehdit edecek olursa gerekeni yapardı. Bütün gün boyunca Reagan'ın onun görüş açısından çıkmasına izin vermedi. Reagan banyoyu kullanırken bile dışarıda, kapısının önünde bekledi. Ethan'ın soruşturmalarına rağmen, hiç kimse Reagan'ın odasına çiçek bırakmamıştı ve ona kimin zarar verebileceğine dair hiç kimsenin bir fikri yoktu.

Trey, Ethan ile ilgilenmedi. Bu defa sadece Dare ile birlikte şarkıları çalan Reagan'ı seyretti. Trey işleri düzeltmek için Reagan'a ihtiyacı olduğunu düşünüyordu.

Ethan, Trey'in yüzündeki ifadeyi tam olarak anlayamadı, ama bir şeylerin onu rahatsız ettiği çok belliydi. "İyi misin?" diye sordu.

"Reagan'ın işi bitti mi?"

"Moladan sonra çalışmaya henüz başladılar. İş düzgün yapmak için çok çalışıyor."

"Zaten mükemmel durumda."

Ethan kıkırdadı. "Bence de öyle." Ethan, hiç kimsenin onları izlemediğinden emin olmak için etrafa bakındı ve daha sonra elini nazıkçe Trey'in sırtına koydu. Trey bir yaprak gibi titriyordu. "Ne oldu?"

"Brian'a söyledim," diye fısıldadı.

Brian'a ne söylediğini söylemesi gerekmiyordu. Bir gece önce Reagan, hislerini Brian'a söylemesi konusunda Trey'in başının etini yemişti ve Ethan bu konunun dışında kalmaya çalışmıştı. "Nasıl tepki verdi?"

Trey, Ethan'a doğru eğildi. Ethan, Reagan'ın üçünün arkadaşlıktan öte bir ilişkileri olduğunu kimsenin bilmesini istemediğini biliyordu, ama Trey'i rahatlatmak istiyordu. Trey de Ethan'ın ona sevgisini göstermesine izin vermek istiyordu. Bütün dünya ve dünyanın ilişkiler konusundaki sınırlamaları siktir olup gidebilirdi. Neden bir adama âşık olamazdı ki? Âşıktı işte.

Ethan'ın kolları, Trey'in vücudunu sıkıca sarmaladı ve onu kendine doğru çekti. Ethan dudaklarını Trey'in kulağına sürttü ve "Bana anlatabilirsin. Her zaman senin yanıdayım," dedi.

Ekipten birkaç kişi onları fark etmiş, öküç gibi bakıyordu. Trey, Ethan'a baktı ama geri çekilmedi. Bu insanların onlarla ilgili gerçeği bilmesini umursamıyordu. Keşke Reagan da bunu dert etmeseydi. Ethan sahneye baktı. Trey de onun Reagan'a olan bakışını takip etti. İç çekti ve geri çekilerek, aralarına birkaç santim mesafe koydu.

"Reagan'ın soyunma odasına gidip onu bekleyeceğim," dedi Trey.

Ethan başını salladı. Trey'in kalbini açmak istediği kişinin Reagan olmasına şaşırmamıştı. Sonuçta Trey, Reagan'ı seviyordu ve Ethan onun için sadece seks arkadaşındı.

"Geliyor musun?" diye sordu Trey.

Ethan gitarların sesi yüzünden neredeyse onu duymadı. "Tek başıma mı?"

Trey, Ethan'a içini tutkuyla dolduran bir şekilde sırtıttı. Ethan onun için uçurumdan bile atlayabilirdi.

"Lütfen," diye ekledi Trey.

Ethan tekrar arkadaki sahneye baktı. Reagan'ın burada ekiple çevriliyken ve sahnede Dare ile prova yaparken güvende olduğuna emindi. Stadyumdaki herkes Reagan'ı kolluyordu. Etrafında bu kadar kişi varken, Reagan'ı birkaç dakikalığına görüş alanının dışında bıraksa sorun olmazdı. Reagan daha bir saat kadar sahnede olacaktı ve onun yokluğunu hissetmezdi. "Tamam," dedi ve Trey'i sahnenin arkasındaki, birkaç soyunma odası bulunan koridora doğru takip etti. Reagan'ın kendine özel soyunma odası vardı. Erkeklerle dolu turnede bir kadın olmanın faydalarından biri.

Trey onları izleyen gözlerden uzaklaşıp soyunma odasına girer girmez, Ethan'ın göğsüne gömüldü ve kollarını onun beline doladı. Ethan ona sıkı sıkı sarıldı. Bir eliyle Trey'in sırtını sıvazladı ve başını Ethan'ın boynuna bastırdı. Trey şiddetli bir şekilde titriyordu, fakat ağlamadı. Ethan buna memnun oldu, çünkü Trey'in bunu kaldıramayacağını düşünmüştü.

"Sanırım Brian bunu pek hoş karşılamadı," dedi Ethan sessizce.

Trey başını salladı. "Brian ona karşı olan hislerimin arkadaşça ve basit bir hoşlanma olduğunu sanıyormuş. Reagan yanlış düşünüyordu. Ona nasıl hissettiğimi söylememeliydim. Artık aramızdaki ilişki oldukça tuhaf olacak."

"Belki de sana karşı olan hislerini saklıyor. Ona düşünmesi için biraz vakit ver." Ethan, Brian'ın Trey'e karşı bir şeyler hissetmesini istemiyordu, ama Trey'in mutlu olmasını istiyor ve bunun çok uzun bir süredir onu içten içe yiyip birtirdiğini biliyordu.

"Brian beni sevmiyor. Hiç sevmemiş." Trey'in kolları Ethan'ın belinin etrafında daha da sıkılaştı. "Sevişmemiz ona hiçbir şey ifade etmiyormuş. Bunca zamandır... Bunca zamandır, sanmıştım ki..."

"Brian aptalın teki. Senin kalbine sahip olduğu için ne kadar şanslı olduğunu bilmiyor. Ben senin kalbini kazanmak için her şeyi yaparım." Ethan, Trey'in yanağına dokundu ve Trey başını kaldırıp onun gözlerinin içine baktı. Ethan başını eğip Trey'in dudaklarına derin bir öpücük kondurmadan önce, "Her şeyi," diye fısıldadı.

Ethan geri çekildiğinde, Trey'in gözleri artık üzgün bakmıyordu. Gözlerinde derin bir açlık vardı. "Kendinden geçmişçesine düz beni," dedi Trey.

Bunu yapabilirdi. Ethan, Trey'in kemerine uzandı. Trey'e, ondan ne istediğini sorması gerekmiyordu. Ethan ne yapması gerektiğini anlamıştı. Ancak maalesef yapmak istediği şey bu değildi ve bu ilişkiyi bir sonraki seviyeye nasıl taşıyacağını bilmiyordu. Trey ona doğru eğildi. Trey'in duygusal destek isteyerek ona yönelmesi bir başlangıçtı, ama yeniden cinsel ihtiyaçlarının tatmini aşamasına geri dönmüşlerdi. Belki de Ethan ona hayır demeliydi. Bu ilişkiye bazı şartlar koymalıydı. Bu adamın, burnunun ya da aletin dikine gitmesine izin vermemeliydi. Ancak Ethan'ın tişörtü çıkmıştı bile. Trey'in ağzı Ethan'ın boğazında, aleti ise ellerindeydi. Ethan'ın tek düşünebildiği şey, şimdiye dek kalbine dokunmuş olan tek adamın içine girip kendini kaybetmektir.

Trey, Ethan'ın köprücük kemiğini ısırdı ve onun etini emdi, iz bırakacak kadar sert emiyordu. Ona sahip oluyordu. Fiziksel olarak.

Siktir!

Trey, Ethan'ın fermuarını yokladı ve aletini dışarı çıkardı. Ethan aletini eline aldı ve Trey'in aletine bastırdı. İki eliyle aletlerini birlikte, Trey inleyene kadar sıvazladı. Trey başını geri çekti ve Ethan'ın köprücük kemiğini emmeyi bıraktı.

"Bana sahip ol. Sakın nazik davranma," dedi Trey.

Ethan, Trey'in ne istediğini biliyor, ama biraz daha hassas olabilmeyi umut ediyordu. Belki bir dahaki sefer... Trey duygusal olarak acı çekiyordu ve bunu atlatmak için fiziksel olarak sert bir şeylere ihtiyacı vardı. Bu defa, sadece Trey'in istediği olacaktı.

Ethan onu öptü, hâlâ aletlerini birlikte sıvazlıyordu. Trey, Ethan'ın ağzının içine inleyince, Ethan hassas davranmanın Trey'i daha fazla üzeceğini düşündü. Geri çekildi ve Trey'i koltuğa doğru itti. Koltuğun arkasındaki masada Reagan'ın çantasını gördü. Trey'i birleşmeye hazırlamak için ihtiyacı olan her şeyin bu çantanın içinde olduğunu biliyordu. Ethan bu kadına tapıyordu.

"Dizlerinin üzerine çökerek yüzünü minderlere çevir ve bana kendini tamamen aç," diye emir verdi Ethan.

Trey üzgün bir şekilde gülümsedi. "Bana ihtiyacım olan şeyi verdiğin için teşekkür ederim."

Trey koltuğun önünde durdu ve pantolonunu dizlerine kadar indirdi. Ayakkabılarını çıkarmaya zahmet bile etmedi. Koltuğun kenarında yere diz çöktü ve yüzünü minderlere gömdü. Poposunun yanaklarını elleriyle tutup ayırdı. Ethan, Reagan'ın çantasında prezervatif ve kayganlaştırıcı buldu. Kendini hazırlamak için hızlı davrandı ve Trey'in arkasında pozisyonunu aldı.

Trey'i uyarmadı bile. Sadece aletini dibine kadar kökledi ve Trey'e vurmaya başladı. Kısa bir süre sonra Trey'in vücudu Ethan ile birlikte hareket ediyordu. Ethan'ın gidip gelmelerine kendini geriye doğru iterek karşılık veriyordu ve onu içine daha sert bir şekilde girmesi için cesaretlendiriyordu.

"Daha sert. Lütfen. Beni ondan kurtar," dedi Trey. Sesi minderlerin arasından boğuk geliyordu.

Ethan hareket etmeyi durdurdu ve Trey'in başını avuçladı. "Şu anda Brian'ı mı düşünüyorsun? Ben seni düzerken, onu mu düşünüyorsun?"

Trey tereddüt etti. "Pek sayılmaz."

Pek sayılmaz mı? Ethan'a gına gelmişti. Aletini dışarı çekti, Sertçe, "Sırtüstü yat, Mills," dedi.

"Ethan?" Trey'in lanet olası sesi duygusallıktan titriyordu. Trey bu şartlar altında Ethan'ın onu nasıl düzmesini bekliyordu ki? Ethan, Trey ile fiziksel bağdan daha fazlasına sahip olmak istiyordu ve istediği şeyi yapacaktı.

"Beni duydun, Trey. Sırtüstü koltuğa yat. Yerin zemini sert. Dizlerimi acıtıyor," diye yalan söyledi.

Trey omzunun üzerinden Ethan'a baktı. Ethan bir şekilde yüzündeki ifadeyi sert bir şekilde tutmayı ve kalbi paramparça olmasına rağmen emir vermeyi sürdürdü. Trey koltuğa çıkıp sırtüstü yattığında, Ethan soyunmayı bitirmişti. "Elbiseslerini çıkar, Trey."

"Ama..."

"Pantolonun varken, seni bu pozisyonda düzemem. Çıkar şunu."

Trey söyleneni yaptı.

"Gömleğini de çıkar."

"Anlamuy..."

"Çıkar şunu, Trey. Neden kontrolü elime almamı istediğin her seferde beni sorguluyorsun?"

Trey başını salladı. "Bilmiyorum."

Trey gömleğini çıkardı ve koltuğa yattı. Ethan ile göz göze gelmekten kaçınarak mırıldandı. "Acele et. Lütfen, acele et." Trey her zaman istediği şeye sahip olurdu, ama bu defa bu olmayacaktı. Ethan hiç de acele etmiyordu.

Ethan geri kalan elbiselerini çıkardı ve koltuğun yanına diz çöktü. Trey'in hayalarını nazikçe avuçladı. Orta parmağını uzattı ve Trey'in deliğine sürttü. Diğer eliyle de onun aletini ağzına götürdü. Hızlı bir şekilde başını hareket ettirerek çok sert bir şekilde Trey'i emmeye başladı.

"Ethan," diye inledi Trey. "Bunu yapma." Buna rağmen elleri Ethan'ın başını bastırıyor ve aletini Ethan'ın ağzının içine itiyordu.

Ethan elini Trey'in ağzını kapamak için hareket ettirdi. Başını kaldırdı ve Trey'in ürkmüş gözlerine baktı. "Sana ne veriyorsam onu alacaksın ve şikâyet etmeyeceksin. Ben aletini emerken onu okşa ve bunu kendine acı vermeyecek şekilde yap. Kendini iyi hissetmelisin."

Trey başını sallayıp bir eliyle aletini kavradığında, Ethan da ellerini Trey'in ağzından çekti ve göğsüne götürdü. Trey'in meme ucundaki küpeyi parmak ucuyla yakaladı ve diğer parmağıyla deliğini yavaşça okşarken küpeyi hafifçe çekti.

"Çok iyi hissediyorum," diye iç çekti Trey.

Ethan öperek Trey'in dümdüz karnına eğildi; bir yandan da kendini nazikçe okşadığından emin olmak için Trey'in elini gözlüyordu. Trey'in aletinin başım emmeden önce, "Güzelsen," diye mırıldandı. Trey'in bütün vücudu sarsıldı. Trey kıvrılmaya ve heyecanlı bir şekilde inlemeye başlayınca, Ethan acele etmesi gerektiğine karar verdi.

Trey'in aletini bıraktı ve gözlerinin içine bakmak için başını çevirdi. "Benim için hazır mısın?"

"Senin için her zaman hazırım."

Ethan koltuğa çıktı, Trey'in bacaklarının arasına yerleşti ve Trey'e yavaş, ama derince sahip oldu. Trey'in tepkisini izledi. Onun bu sevişmenin her saniyesinden fiziksel olarak keyif aldığını söyleyebilirdi, ama Ethan'ın düşüncesiyle bile iğinin

eridiği duygusal bağdan hâlâ geri duruyordu. Yüz yüze olmalarına rağmen, Ethan'ın gözlerine bakmaktan kaçınıyordu.

Ethan, Trey'in çenesini nazikçe öptü ve kulağına fısıldadı, "Neden bana bakmıyorsun? Utanıyor musun?"

"Elbette utanmıyorum."

"O zaman neden bakmıyorsun?"

"Ben asla bakmam."

Trey sevişirken, Reagan'ın gözlerine bakıyordu. Ethan buna şahit olmuştu. Ve aynı etkileşime gıpta ediyordu. Trey'in kızaran yüzüne bakmak için başını kaldırdı. Burnunun üzerindeki çilleri öptü ve nazikçe gülümsedi. Bu adamı seviyordu. Trey'in bunu öğrenme zamanı gelmişti.

"Bana bak, Trey."

Trey gözlerini daha sıkı kapadı ve başını salladı.

"Utanıyorsun."

"Utanmıyorum. Bunu nasıl düşünebilirsin?" Trey gözlerini açtı ve Ethan'a baktı. Ethan o an, Trey'e sahip olduğunu biliyordu. Vücutları mükemmel bir uyum içinde birbirine kenetlenmişken ikisi de başka yöne bakamazdı ve Ethan ilk defa Trey'in duygusal tarafını görmüştü. Bu Ethan'ın beklediğinden çok daha harika bir armağandı.

Ethan, "Seni seviyorum, Trey," dedi.

Trey'in gözleri kocaman açıldı ve inkâr edercesine başını salladı.

Ethan ona bakmayı sürdürdü ve Trey onun hareketlerini taklit edip aynını yapana kadar başını salladı.

"Bu konuda ne yapacaksın?" diye sordu Ethan.

"Bilmiyorum. Sevgine karşılık mı vermeliyim?"

"Bu kulağa harika geliyor. Hazır olduğunda bana söyle."

Trey sırtarak, "Neredeyse hazırım," diye fısıldadı.

Ethan, bu kelimelerin yan anlamını kaçırmamıştı. Bir dir-seğine yaslanarak dinlendi ve boşta kalan eliyle Trey'in aletini okşadı. Trey'in göz kapakları zevk içinde titredi, ama başka bir yere bakmadı. Ethan'ın eline boşalırken bile gözlerine bakmaya devam etti. Ethan mutlu bir şekilde Trey'i takip ederek titredi. Vücudu rahatlarırken ikisi de aralarındaki bağda eşit bir şekilde kaybolmuştu.

Ethan hızlıca Trey'in dudaklarını öptü ve "Bu çok iyi geldi," dedi.

"Kesinlikle çok iyiydi."

"Seni sevdiğimi söylememi kastetmiştim. Bunu ilk sevişmemizden beri biliyorum. Artık sen de biliyorsun. Beni terk edecek misin?"

Trey başını salladı ve Ethan'ın yüzüne dokundu. Bir süre Ethan'ın gözlerini araştırdı. "Gitti," dedi.

"Ne gitti?"

"Boşluk. Reagan bu boşluğun büyük bir kısmını dolduruyordu ama bir yanım vardı ki ona sadece Brian'ın dokunabileceğini düşünüyordum. Artık sevdiğimi hissetmek için Brian'a ihtiyacım yok. Sanırım... Sanırım, bunun için sana ihtiyacım var, Ethan."

Ethan gülümsedi, kalbi sevinçle atıyordu. "Bu konuda ciddi misin?"

"Evet. Seni seviyorum. Şimdi, birkaç dakika bana sarıl ve daha sonra bunu gidip Reagan'a söyleyelim."

Ethan kendini ve Trey'i temizlemek için kâğıt mendil paketine uzandı. Peçeteleri ve kullanılmış prezervatifi çöpe attı. Koltukta yatan Trey'in yanına gitti, sırtı koltuğa dönük bir şekilde Trey ile koltuğun arasına sıkıştı ve onu güvenle kollarına aldı.

Trey, Ethan'a sokuldu. Uyuklu bir şekilde, "Güzel." diye mırıldandı. "Sence Reagan bunu nasıl karşılayacak?"

"Neyi nasıl karşılayacak?"

"İki sevgilisinin birbirine âşık olmasını?"

Ethan gülümsedi ve Trey'in başının yanını öptü. "İkimizi de sevdiği sürece, üzgün olamaz."

"Ve biz de onu sevdiğimiz sürece."

"Sence ona bunu söyleyen kişi ben mi olmalıyım?" dedi Ethan.

"Ona birlikte söyleyeceğiz."

"Birkaç dakika sonra..." Ethan'ın gözleri kayarak kapandı.

34. Bölüm

Reagan, o kadar bezmişti ki, Dare'e dönerek, "Neyi yanlış yaptığımı anlamıyorum," dedi. Neredeyse ağlayacaktı.

"Max'e göre her şeyi doğru yapıyorsun," dedi Dare. "Kendine göre yanlış yapıyorsun."

"Ama Max'in yerini doldurmam gerekiyor," dedi Reagan.

"Hayır, bizim yeni ritim gitaristimiz olman lazım. Haydi, Isırık'ı bir kez daha çalalım. Bu defa Max gibi çalmaya çalışma. Sadece çal. Nasıl istersen."

Hisset, Reagan. İlk ödülü böyle kazanırsın. Mükemmel çalarak kazanamazsın, ama seyirciyi müziğin bir parçası haline getirebilirsen kazanırsın. Babasının tavsiyesi her yarışmaya girdiğinde kulaklarında çınılıyordu. Dare'in söylemek istediği de bu muydu?

Isırık'ı Max'in çaldığı gibi çalmaya başladı. Abartarak esneyen Dare'e baktı. Ona surat astı ve daha sonra Max'i taklit etmeyi bırakmaya odaklandı. Duruşunu gevşetti ve parmaklarını gitarın perdelerinde kayarcasına hareket ettirdi.

"Daha iyi," dedi Dare. "Tekrar, hatta bu sefer daha fazla gevşe."

Tekrar çaldılar. Ve Reagan sonunda herkesin ona söylemeye çalıştığı şeyi anlayana kadar tekrar çaldılar. Reagan, Max değildi ve Max olmaya çalışmamalıydı.

Sonunda eksik olan kıvılcımı bulmuş gibi hissediyordu. Bütün dünyanın yükü omzundan kalmış gibi hissediyordu ve ona yardım ettiği için Dare'i seviyordu. Ona tapıyordu. Trey'in

ona neden bu kadar değer verdiğini yüzde yüz anlamıştı. Reagan, Dare'in onun da ağabeyi olduğunu farz etti. Aklına en-
sest düşünceler getiren yakışıklı ağabeyi.

Dare, Reagan'ın omzunu sıktı. "Artık olayı kaptın. Bir daha sakın kaybetme."

Reagan başını salladı.

"Git de bu geceki konser için dinlen," diye öneride bulundu Dare.

"Sağ ol, Dare."

"Sorun değil."

Reagan gitarını bir rodiye verdi ve sahne arkasında Ethan'ı aradı. Sahnenin hemen yanındaki ekipman kutularının arkasına baktı. Boş yerler birazdan on binlerce hayran tarafından doldurulmuş olacaktı. Ethan gitmişti. Ethan durmadan Reagan'a kendi başına ortadan kaybolmaması ile ilgili dırırdı ediyordu ve şimdi kendisi ortalarda yoktu. Belki de tuvalete gitmişti. Aşırı korumacı korumaların da bazen işemesi gerektiğini düşündü. Provayı beklediğinden çok daha kısa bir sürede bitirmişti, bu yüzden de muhtemelen Ethan bir sürü vakti olduğunu düşünmüştü. Belki de onu burada beklemeliydi.

Birkaç dakika bekledikten sonra, Ethan'ı birilerine sormaya gitti. Exodus End'in sahne ekibinden birine, "Ethan'ı gördünüz mü?" diye sordu.

"Etrafında dolaşan şu yakışıklı, iri adam mı?"

"Evet, o."

"Sanırım Trey Mills ile birlikte şu tarafa gitti." Eleman soyunma odalarının olduğu koridoru işaret ediyordu.

Reagan, soyunma odasında onu çıplak beklediklerini umut ederek sırttı. "Teşekkürler." Sahneye çıkmasına dört saat daha varken, erkekleriyle birlikte biraz yalnız vakit geçirmek hoşuna giderdi.

Koridor bomboştı. Ethan çok fazla endişe ediyordu. Reagan yirmi adım uzaktaki soyunma odasına yanında kaslı, iri yarı bir koruma olmadan da gidebilirdi. Üzerinde adı yazan kapının önüne geldiğinde, kapıyı açtı ve eşikte durdu. Şey, Ethan'ı ortadan kaybolduğu için suçlayamazdı. İkisi de çıplaktı, ama Reagan'ın onlara katılmasını beklememişlerdi. Ethan ve Trey birbirine sarılmış bir halde koltukta uyuyakalmışlardı. Samimi ve cinsel açıdan tatmin olmuş görünüyorlardı. Reagan yüzünde nazik bir gülümsemeyle bir süre onların uyumasını seyretti. Reagan aralarında değilken, onları birlikte görmenin kendini nasıl hissettireceğini bilmiyordu. Ama bu kadar sersem ve meraklı bir hale bürünüp kıkırdayacağını hiç düşünmemişti. Bir süre sonra onları uyandıracak ve ikisinin kollarının arasına girmek isteyecekti, ama şimdilik uyumalarını izlemekle yetinecekti. Hallerinden çok memnun, hassas ve sevgi dolu görünüyorlardı. Reagan bu değişikliğe neyin neden olduğunu merak etti.

Reagan aynadan yansımalarını gördü ve kalbi tekledi. Aynaya ruj ile yazılan mesaj dikkatini çektiğinde ise kalbi birkaç saniyeliğine atmayı durdurdu.

Benim olanı aldın, Reagan Elliot. Onu geri alacağım.

Bir el Reagan'ın arkasından uzanarak ağzını ve burnunu kapadı. Reagan korkuyla derin bir nefes aldı. Cığerlerine kimyasal bir şeyler doldu. Etrafı bulanık görmeye başladı. Baş döndü. Derinden bir ses kulağına, "Benim olanı almaya geldim," dedi. Ses tanıdıktı. Reagan bu sesi daha önce de duymuştu, ama nerede duyduğunu hatırlayamadı. Bilinci tamamen kapanıp yere düşmeden önce, uyuklayan korumasını uyandıracak kadar gürültülü bir şekilde düşebilmeyi umut etti.

35. Bölüm

Ethan'ın gözleri aniden açıldı. Uyanıp birdenbire koltukta oturunca, Trey yere yuvarlandı. Birisi kapıyı çarparak kapatmıştı. Eğer biri onları Trey ile uygunsuz durumda yakaladıysa, Reagan bundan hiç mutlu olmayacaktı.

Sessizlik kulaklarında yankılanıyordu. Bu oldukça rahatsız ediciydi.

"Müzik sesi duymuyorum," dedi Ethan ve ayağa fırladı. Pantolonunu kapıp aceleyle giydi. Koridora fırladığında hâlâ fermuarını çekmeye çalışıyordu. Bir yerlerden gelen çekiç sesinin dışında stadyum sessizdi. Ethan'ın gözlerini kapamasıyla, kapının çarparak kapanması arasında uzun bir süre geçmiş olmalıydı. Reagan provayı bitirmişti. Ethan birdenbire korumaya dönüşmüştü. Bir an için, Reagan'ın onu ve Trey'i birlikte görüp öfkeden deliye döndüğünü düşündü Çünkü cinsel ilişkilerinde hiçbir problem yaşamamaları, Reagan'ın birbirlerine karşı romantik ilgilerini onaylayacağı anlamına gelmiyordu.

"Reagan nerede?" diye sordu Trey. Pantolonunu ve tişörtünü giymişti ama hâlâ yalınayaktı.

"Muhtemelen grup ile birlikte dir." Ethan omzunun üzerinden baktı ve aynadaki şaşkın suratının üzerine yazılmış mesajı gördü.

"Bir koku alıyor musun?" diye sordu Trey.

Ethan burnundan derin bir nefes aldı. İçeride tatlı bir kimyasal kokusu vardı. "Eter." Trey'i sahnenin olduğu yöne doğru itti. "Gidip Reagan'ın grupla birlikte olup olmadığına bak. Ben

de stadyumun arkasına gideceğim. Bu adam yine Reagan'ın soyunma odasına gelmiş. Korkarım bu defa Reagan'ı kaçırdı."

Ethan stadyumun olduğu tarafa gittiğinde, Trey de kordorda koşturdu. Ethan arka kapıdan dışarı fırladığında, gözlerinin gün ışığına alışması biraz zaman aldı. Neler olduğunu gördüğünde birkaç defa gözlerini kırptırdı, çünkü gördüklerine inanamadı.

"Geri çekil, yoksa onu öldürürüm. Yemin ediyorum bunu yaparım." Şarap rengi ve yeşil kâkülleri olan çılgın bakışlı bir adam, Reagan'ın boğazına gitar telleri dolamıştı. Reagan baygındı ve belli ki görüldüğünden daha ağırdı. Bu adam telleri gergin tutmakta zorluk çekiyordu, ayrıca Reagan'ı geri geri park alanına doğru yerde sürüklemekte de başarısızdı. Reagan'ın topukları kaldırıma takıldı ve adam yere düştü. Bu deli adam Reagan'ı gitar telleriyle öldürebilirdi. Ancak Günahkârlar'ın ekibi bu adama böyle bir fırsat vermeye hiç de niyetli değildi. Jake, elinde beyzbol sopası tutar gibi tuttuğu bir gitarla adama yavaşça arkadan yaklaştı. Rebekah'nın elinde ise bir davul zili vardı ve elindekini fırlatmak için fırsat bekliyordu. Diğerleri de karavandan ellerinde ağır aletlerle indiler.

"Gerçekten bu işten sıyrılabileceğini düşünmüyorsun, değil mi?" dedi Ethan. Ellerini kalçasına koymuştu ve tehditkâr görünmemeye çalışıyordu. Reagan'ın daha fazla zarar görmesini istemiyordu ve eğer bu adamı korkutup paniğe kapılmasına neden olursa, çok tehlikeli şeyler olabilirdi. "Reagan'ı bırak. Sadece adam kaçırmaya teşebbüs etmekle suçlanacaksın ve ben de cinayet suçlamalarıyla uğraşmak zorunda kalma-yacağım."

Brian, Günahkârlar'ın turne otobüsünden indi. Adamın Reagan'ı yavaşça yerde sürüklediği noktadan birkaç metre uzaktaydı. "Orada ne bok yemeye çalışıyorsun?" Brian, birkaç

metre ötede park alanına doğru sürüklenen Reagan'ı görmeden önce yarı çıplak Ethan'ı görmüştü.

Reagan'ı kaçıran adamın bir suç dehası olmadığı ortadaydı. Reagan'ı asfalt zemine bıraktı. Elinde tuttuğu gitar telleri gevşedi ve Ethan tellerin Reagan'ın tenini kestiğini gördü. "Ü-üstat Sinclair," dedi adam. "Bu bir ayrıcalık."

"Ne halt ettiğini sanıyorsun?" dedi Brian. "Reagan'ı bırak."

Adam, Reagan'ı çoktan yere bırakmış olduğunu fark ettiğinde gözleri fal taşı gibi açıldı. Öne doğru eğildi ve Reagan'ın boynuna dolanan gitar telleri tekrar gevşeyince, Ethan derin bir nefes aldı. Adam bir kolunu Reagan'ın vücuduna doladı ve birkaç adımda bir nefes almak için durup dinlenerek, göğüslerinin altından tuttuğu Reagan'ı çekiştirmeye başladı. Bu adamın aklı yerinde olamazdı. Aksi takdirde planının işe yaramadığını fark ederdi. Bu kadar görgü tanığıyla bu plan yürümezdi. Ya da belki de adam delinin tekiydi ve kaybedecek hiçbir şeyi yoktu. Ethan sadece daha aptalca bir şey yapmamasını ve Reagan'ın canını yakmamasını umut etti. Yaklaşan siren sesleri adamın dikkatini çekti. "Polisi hanginiz aradı?"

Trey, Ethan'm arkasından ortaya çıktı ve cep telefonunu adama doğru sallayarak, "Ben aramış olabilirim. Ve eğer Reagan'ı bırakırsan polisler buraya geldiklerinde seni vurmayabilirler."

Binanın içinden çıkan Eric, "Ve Jace ile ben de seni sırayla yumruklamayabiliriz," dedi ve Trey'in yanındaki yerini aldı.

Jace gölgelerin arasından ortaya çıkarak parmaklarını çıtlattı.

Ethan'ın vücuduna rakip olabilecek türden bir fizigi olan Sed kapı eşiğinden, "Bir de ben varım, tabii," dedi. "Hiç kimse Günahkârlar'ın kızına bela olup bundan paçayı kurtaramaz."

"Onun canını yakmayacaktım. Sadece yolumdan çekilsin istedim." Adam vahşi bakışlarını birinden diğerine çeviriyordu.

"Bu adam açılış gruplarından birinden değil mi?" dedi Jace. "Cehennem Mezarı mıydı neydi?"

"Karanlık Ölüm müydü?"

Hayır, onlar bizimle turneyi bir ay önce bıraktılar," dedi Jace. "Cehennemin Mezarı yeni gelen grup. Şu canavar temalı olan. Vampir, kurt adam, Frankenstein. Çok ezikler."

"Gerçekten çok ezikler," dedi Eric.

"Kapa çeneni," diye çığlık attı adam. "Biz ezik değiliz."

"Kimden bahsettiğini bile bilmiyorum," dedi Sed.

"Bekle," dedi Trey. Parmağıyla adamı işaret etti. "Bu adamı tanıyorum. Reagan'la birlikte Exodus End'in seçmelerindeydi."

"Seçmelere katılma fırsatım bile olmadı," dedi adam. "Exodus End ile sahneye çıkması gereken bendim, o değil. Benim hakkımı aldı."

Reagan inledi ve güçsüz eliyle suratını yoklayarak, "Neler oluyor?" diye homurdandı.

Adam cebindeki bir şeyleri aradı. Adamın dikkati dağılınca Rebekah elindeki zili fırlattı. Zil büyük bir gürültüyle adamın kafasına çarptı. Ethan bu fırsatı değerlendirdi ve hamlesini yaptı. Olanca hızıyla park alanına doğru koştu. Brian ona daha yakındı. Elini Reagan'a uzattı ve onun boğazını korumak için gitar tellerinin altına soktu. Adam Reagan'ı Brian'dan uzaklaştıramadan önce Ethan adamı yere yapıştırdı. Ethan'ın karanlık tarafı kontrolü eline alıp bu çılgın piç kurusunu eşek sudan gelinceye kadar dövmek istiyordu. ama öfkesine hâkim oldu ve polisler gelene kadar adamın debelenen vücudunu bırakmadı. Ethan, Reagan'ın ne kadar korktuğuna bakmak için başını çevirdi.

Trey, Reagan'ı kucağına almıştı ve onunla konuşurken saçlarını okşuyordu. Reagan sersem gibi görünüyordu. ama bilinci yerindeydi. "Ambulansa bineceğiz. Kulağa çok eğlenceli geliyor değil mi?" diye sordu Trey.

"Limuzine binmeyi tercih ederim," diye inledi Reagan.
"Kahretsin, başım ağrıyor."

"Boynun nasıl?"

"Bilmiyorum. Kendimi uyuşmuş hissediyorum. Bir de yorgunum. Midem de bulanıyor." Reagan başını çevirip Ethan'ın dizlerinin dibinde, kolları arkasında bağlı halde duran adama baktı. Adam kıpırdıyamıyordu. Reagan başını salladı ve kahkaha attı. "Bunca zamandır Pir'den korktuğuma inanamıyorum. Adil bir dövüş olsaydı, onu ben bile pataklardım."

"Onu yakaladım, istersen bir tane patlatabilirsin," dedi Ethan.

"Belki daha sonra," diye mırıldandı Reagan.

"İyi misin, Reagan?" diye sordu Sed ve Reagan'ı rahatlatmakla Pir'e bir tane patlatmak arasında bocalıyormuş gibi, yerde yatan adama baktı.

"İyiyim. Sadece yorgunum." Reagan'ın göz kapakları kırıştı ve Trey onu sert bir şekilde sarstı.

"Uyanık kalmaya çalış. Tamam mı?" dedi. "Eğer çok fazla içine çekseydin o şeyin seni öldüreceğinden eminim."

"Onun canını yakmak istemedim," dedi Pir. "Sadece yolumdan çekilmesini istedim. Böylece benim de bir şansım olabilecekti. Açılış grubu olarak sahneye çıkmaktan bıktım."

Ethan, Pir'in kolunu biraz daha çekti ve bu hareket onun çenesini tamamen kapadı. Bir çift polis memuru arabalarını turne otobüslerinin yakınına çekti. İki polis memuru ellerini bellerindeki silahlara koyarak olay mahalline koşturdular.

"Ethan Conner, profesyonel koruma," diye kendini tanıttı Ethan. "Suçluyu sakınleştirdim."

Memurlardan bir tanesi, "Ben hallederim," dedi ve belindeki kelepçeyi çıkararak Pir'in bileklerinden birini yakaladı.

Pir kelepçelenmişti ve yerde oturuyordu. Artık hiç tehdit edici görünmüyordu. Daha çok acınası bir haldeydi. Polis

memurları olayı doğru anlayabilmek için sorguya başladı. Sağlık görevlileri Reagan ile ilgilenirken, Ethan polislerden biriyle konuşmak zorunda kaldı. Ciddi mide bulantısı, baş ağrısı ve birkaç ufak kesik dışında genç kadın iyi görünüyordu. Reagan diğer polis memuruna olayın nasıl olduğunu anlattığı sırada Trey, her şeyin düzeleceğini söyleyerek onun ellerini tutarken, Ethan kenarda kalıp sorguya çekilmekten çok rahatsızdı.

Ethan en sonunda bütün detayları anlatarak işini bitirdiğinde, ekipten birkaç kişi yanlarına geldi ve durumla ilgili kendi gördüklerini anlattı. Ethan ambulansın dibine, Reagan'ın oturduğu yere gitti. Reagan, "Selam," dedi, yanaklarında çok hoş bir kırmızılık vardı.

"Bu adamın sana el sürmesine izin verdiğim için ne kadar üzgün olduğumu anlatamam," dedi Ethan.

Reagan başını salladı. "Ben iyiyim."

"Bu asla yaşanmamalıydı. Dikkatimin dağılmasına izin verdim ve..."

"Dikkatini ben dağıttım," dedi Trey. "En az onun kadar ben de suçluyum."

"Yani ben takip edilirken, bana uyuşturucu verilirken ve boğulurken, siz ikiniz sevişip birbirinize sarılıyordunuz. Bunu mu demek istediniz?"

Bu kulağa olduğundan daha da kötü geliyordu. Ethan'ın kalbi suçluluk duygusuyla doldu. "Reagan..."

"Ben park alanına doğru sürüklenirken, plastik hortumla bana vurulurken ve bir arabanın arkasına tıkaştırılırken, siz ikiniz öpüşüyordunuz, birbirinize dokunuyordunuz ve 'salamı nereye sakladım' oyunu oynuyordunuz."

Trey, "Sana vurdu mu?" diye parladı.

Reagan kıkırdadı. "Hayır, sadece sizinle dalga geçiyorum. Sinirim geçer geçmez, benimle çok fazla sevişmek zorunda kalacaksınız."

Reagan nasıl bu kadar affedici olabiliyordu? Ethan onu tehlikeye atmıştı. Gerçekten çok ciddi bir şekilde yaralanabilirdi. Reagan'ın ona bağılıyor olması, küfredmesi ve dünyadaki en kötü koruma olduğu için onu işten kovması gerekiyordu. Ethan onun saçlarını okşadı ve avucuyla yumuşak yanağına dokundu. "Seni seviyorum."

"Biliyorum," dedi Reagan. "Ben de seni seviyorum."

Ethan, Trey'e baktı. Trey, Reagan'ın bu sözleri başka bir adama söyleşini ilk defa duyuyordu. Ethan onun bu durumu nasıl karşılayacağını merak etti. Trey sırtıttı ve Reagan'ın elini sıktı.

"Ethan, benim için bir şey yapman gerekiyor," dedi Reagan.

"Ne istersen."

"Bana Trey ile ilgili neler hissettiğini anlat."

Ethan yüzündeki ifadeden Reagan'ın ne duymak istediğini anlamaya çalıştı ama o, güvenli bir şekilde Trey'in avucunda duran eline bakıyordu.

"Onu seviyorum," dedi Ethan çabucak.

Reagan başını kaldırıp Ethan'a baktı ve "Ben de öyle düşünmüştüm," dedi.

"Bunu sorun etmediğine emin misin?" diye üsteledi Ethan.

"Tek bir şartla," dedi Reagan. Trey'e baktı. "Sen Ethan'ı seviyor musun?"

Trey başını evet anlamunda salladı. "Evet. Onu seviyorum."

Reagan gülümsedi. "Güzel. Peki ya başka kimi seviyorsun?"

Trey bir an bile tereddüt etmeden, "Seni," dedi.

"Peki ya Brian?" diye sordu Reagan.

Trey kıkırdadı ve Ethan ile göz göze geldi. "Brian da kim?"

Ethan gülümsedi. Trey bu sefer gerçekten Brian'dan kurtulmuştu. Ethan omzunun üzerinden bakarak, "Reagan'ı tuttuğu ve böylece adamı yakalayabildiğim için Brian'a teşekkür

etmem gerekiyor," dedi. Pir artık polis aracının içindeydi. Yüzünün yan tarafında, suratını asfalta vurduğunda oluşan boylu boyunca bir sıyrık vardı. Ethan bir şekilde sinirlerine hâkim olmuş ve onu çok fazla yumruklamamayı başarmıştı.

"Polisliğe geri dönecek misin?" diye sordu Reagan.

Ethan, Reagan'a soru sorarcasına baktı. "Neden öyle bir şey yapayım ki?"

"Çünkü o mesleği seviyorsun ve mesleği bırakmanın tek sebebi masumları korurken biraz fazla şiddet uygulamandı. Pir'i yakalarken tamamen kontrollü davrandın."

"Artık koruman olmamı istemiyor musun?" diye sordu Ethan.

"Koruma işinde çok eziksin," diye şaka yaptı Trey.

Ethan kaşlarını çatı. "Evet, çünkü Reagan'ı korumak yeline, seni eziyordum."

"Bir daha sefere, sen Trey'i ezerken benim de orada olacağıma emin olabilirsin. Böylece bir gözün de benim üzerimde olur."

"Sanırım en güvenlisi bu," dedi Ethan. Başını eğdi ve Reagan'dan bir öpücük aldı.

Ethan'ın arkasından birisi, "Burada neler oluyor?" dedi. Ethan arkasını döndü ve Dare'in kafası karışmış ve sinirli bir şekilde onlara baktığını gördü.

Dare soru soran gözlerle kardeşine baktı. "Başka bir erkeğin gözlerinin önünde kız arkadaşını öpmesine izin veriyorsun. İlişkinde sorun yaşıyor olmana şaşırmamalı."

Trey, "Ethan benim erkek arkadaşım," diye açıklamada bulundu.

"Yani Reagan ile arandaki ilişki, Ethan ile ilişkini gizlemek için bir paravan mı?" Dare, parmağıyla Ethan'ı işaret etti. Kafası daha da karışmış görünüyordu. "İyi de, Ethan az önce Reagan'ı öptü." Dare'in parmağı Ethan'dan Reagan'a dönmüştü.

"Çünkü Ethan, Reagan'ın da erkek arkadaşı," dedi Trey. Ağabeyinin kafa karışıklığına sırıtiyordu.

"Ethan'ın erkek arkadaşın olduğunu söylediğini sanmıştım," dedi Dare.

"Erkek arkadaşım," dedi Trey ve olumlu bir şekilde başını salladı.

"Ve de Reagan'ın erkek arkadaşı?"

"Doğru."

"Ve Reagan da senin kız arkadaşın?" diye Reagan'ı işaret etti Dare.

Trey de Ethan'ı işaret ederek, "Ve Ethan'ın da kız arkadaşı," dedi.

En sonunda gerçekler Dare'in kafasında dank etti. Parmagıyla bir çember işareti yaptı. "Yani üçünüz mü? Hep beraber?"

"Aynen," dedi Trey.

Dare gülümsedi ve defalarca kardeşinin omzunu yumrukladı. "Bu harika!"

Ethan, kardeşlerine kendi yaşam tarzını anlattığını hayal edemiyordu. Dahası, bunu kabul ettiklerini düşünemiyordu. Ayrıca, bu konuda meraklı olmayacaklarını da adı gibi biliyordu. Dare, kardeşi alışıldık yöntemlerle olmasa bile mutluluğu bulduğu için sevinçliydi.

"İyi hissediyor musun, Reagan?" diye sordu Dare. "Bir adamın seni kaçırdığını duydum."

"İyiyim." Reagan burnundan soludu ve başını salladı. "Gelmiş geçmiş en kötü adam kaçırmaydı."

Dare, Reagan'ın dizini sıktı. Endişeli olduğu belliydi. "Bu geceki konsere çıkabilecek misin?"

Reagan olumlu anlamda başını salladı. "Bir süre yatmam gerekiyor sanırım."

"Kesinlikle biraz dinlenmen lazım," dedi Dare.

"Bu ikisini de beraberimde götürüyorum," dedi Reagan sessizce. "Planımda dinlenmek yok."

Dare kakhaha attı ve Reagan'a sevgiyle baktı. "Helal sana, küçük kız kardeşim."

Reagan ambulansın arkasına, duvarın dibindeki bankta oturan sağlık elemanına baktı. Sağlık görevlisi kulak misafiri olduğu şeylerden biraz rahatsız olmuş görünüyordu. Reagan, "Artık gidebilir miyim?" diye sordu.

"Doktor eğer birdenbire kusmaya başlarsanız, hastaneye gelmeniz gerektiğini söyledi."

Reagan midesi bulanmış gibi yüzünü yamulttu. "Böyle bir şey olacağını sanmıyorum. Mide bulantım geçti bile."

"Öyleyse gitmekte özgürsünüz. Birilerinin size göz kulak olduğundan emin olun."

"Ona göz kulak olacağım," dedi Trey. Reagan'ı kollarına alarak, oturduğu yerden kalktı. "Nereye gidelim?"

"Beni yatağa götür."

"Turne otobüsüne mi?"

"Soyunma odasındaki koltuğun üçümüz için yeterli olacağını sanmıyorum."

Ethan gülümsedi. İkisini bu halde görmek, neredeyse onlarla birlikte oluyormuş gibi kalbini ısıtmıştı. "Hemen geliyorum," dedi Ethan. "Bir saniyeliğine gidip birisiyle konuşmalıyım."

"Sensiz başlayacağımıza emin ol," dedi Trey. Başını sallayarak kardeşi Dare'e güle güle dedi ve turne otobüsüne doğru yöneldi.

Ethan, Brian Sinclair'e doğru yürüdü. Brian, son derece pişman görünen Pir'in arka koltuğunda oturduğu son polis arabasının gidişini seyrediyordu. Ethan, Trey'in bu adama neden uzun yıllardır âşık olduğunu anlayabiliyordu. Bu adam mükemmeldi. Brian bir anda Ethan'ın yanında durduğunu görünce ürktü.

"Reagan'ı o adamdan uzaklaştırdığın için teşekkür etmek istedim," dedi Ethan. "Zarar görmeden onu nasıl kurtaracağım'dan emin değildim. O anda çok uzaktaydım."

Brian gülümsedi. "Sorun değil. Reagan'ın zarar görmesini ben de istemezdim. O Trey için çok önemli." Brian'ın yüzü, Trey'in adını söylediğinde çarpıldı.

"Ve Trey de senin için çok önemli."

Brian uzaklara baktı. "Evet. Her zaman öyleydi."

"Ama sen ona aksini söyledin. Neden bunu yaptın?"

Brian kaşlarını çatı. "Ona ne söylediğimi nereden biliyorsun?"

"Bana anlattı. Ona biraz daha iyi davranabilirsin. Neden onun canını bu kadar yaktın?"

"Hayatına devam edebilsin diye. Bunu yıllar önce yapmalıydım. Trey gibi birinin sana âşık olmasından vazgeçmek biraz zor, anlıyor musun? Trey o kadar..." Brian doğru kelimeyi arıyormuş gibi, başının üzerindeki karanlık gökyüzüne baktı. "... Trey, o kadar tutkulu ki."

"Evet," dedi Ethan, aynı fikirdeydi. "Madem Trey'e o kadar değer veriyordun, neden ona sahip çıkmayı denemedin?" Ethan, Brian'ın Trey ile birlikte olmasını istemiyordu ama kendisi Brian'ın yerinde olsaydı, Trey'den asla vazgeçmezdi.

"Çok karışık. Ayrıca, artık Myrna var. Myrna benim için her şeyden daha önemli." Brian omzunun üzerinden Trey'in, Reagan'ı otobüsün basamaklarında düşmeden ya da kafasını kapıya çarpmadan taşımaya çalışmasına baktı ve sırıttı. "Sa-dece, Reagan'ın onun için yeterli olmasını umut ediyorum."

"Reagan onun için yeterli değil, ama bunu biliyor ve bunu kendine problem etmiyor." Ethan çatıya çıkıp bağırarak istiyordu. *Seni aptal. Trey'den vazgeçtin ve artık Trey benim—bizim—ve bu karışımıza çıkacak her engele değer.*

Brian bakışlarını Ethan'a çevirdi. Yüzündeki ifade şaşır-
mış ve kafasının karışmış olduğunu gösteriyordu. "Ne de-
mek istiyorsun?"

Ethan gülümsedi. "Yakında anlarsın." Brian'ın sırtına bir
şaplak indirdi ve iki sevgilisinin, iki aşkının peşinden yatak
odasına gitti.

36. Bölüm

Reagan, Trey otobüsün basamaklarını çıkarken onun boynuna tutundu. Belki de Pir onu kaçırmaya ve gitar teliyle boğmaya çalıştığı için üzgün olması gerekiyordu, ama bu iş bittiği için o kadar mutluydu ki, kendisini daha çok bir kutlama yapıyor gibi hissediyordu. Ayrıca Trey ve Ethan'ın birbirine âşık olduğunu biliyordu ve bu da başka bir kutlama sebebiydi. Trey, Reagan'ı yatak odasına taşıdı ve onu yatağa bıraktı. "Bir telefon görüşmesi yapmam gerekiyor."

"Telefon görüşmesi mi? Böyle bir zamanda mı?"

"Evet." Trey cep telefonunu cebinden çıkardı ve ansiklopediye benzer telefon rehberinden bir numarayı araştırdı. "Merhaba, ben Trey Mills. Bazı test sonuçları için sizi aramam gerekiyordu. Evet. Bekliyorum."

Reagan sırtıttı. Trey'in telefon konuşmasını istekle bekliyordu. Prezervatifsiz seks. *Oh, lütfen, lütfen, lütfen.*

"Pekâlâ, güzel," dedi Trey ve yumruğunu sıkıp başparmağını kaldırarak 'iyi haber' işareti yaptı. "Peki ya ikinci partnerimin sonuçları?" Trey kıkırdadı. "Evet, ikinci partnerim." Trey'in gülümsemesi bütün suratına yayıldı. "Harika. Bir saniye bekleyebilir misiniz?" Trey telefonun ahizesini bir eliyle kapadı. "Sonuçları senin için tekrar etmesini ister misin, yoksa sana 'artık prezervatifsiz takılabiliriz' dersem bana inanır mısın?"

Reagan kahkaha attı ve Trey'e bir yastık fırlattı. "Sana inanıyorum."

Trey tekrar telefona konuştu. "Pekâlâ, teşekkür ederim." Kıkırdadı. "Evet, iki partnerim var ve aramızda kalsın ama, ikisi de çok seksi." Trey kahkaha attı ve telefonu kapattı.

"Hazır mıyız?" diye sordu Reagan.

"Hazırız." Trey yatağa, Reagan'ın yanına tırmandı ve onun elini tuttu. Reagan'ın gözlerinin içine bakarak eklemelerini öptü. "Bu bir bakıma, bekâretimi kaybetmek gibi olacak."

"Bir bakıma kelimesini nasıl yorumladığına göre değişir," diyerek ona takıldı Reagan.

Ethan kapı eşiğinde göründü. "Şimdiye kadar Reagan'ın üçüncü orgasmını yaşıyor olduğunu düşünüyordum. Beni mi beklediniz?"

"Trey test sonuçlarını öğrenmek için kliniği aradı."

Ethan'ın kaşları kalktı ve başını Trey'e çevirdi. "Ve?"

"Bir daha prezervatifim olmadığı için endişelenmek zorunda kalmayacağım. Hepimiz temiziz."

"Bu çok iyi," dedi Ethan. "Çünkü korunmadan defalarca oral seks yaptık."

Trey kahkaha attı. "Bu doğru."

"Buraya gel ve kapıyı kapa," dedi Reagan. "Elbiselerini çıkar. Elbiselerimi çıkar. Vücuduma zevk ver."

Reagan kollarını davetkâr bir şekilde açtı. Ethan, Reagan'ın pantolonunu, külotunu ve sandaletlerini çıkarırken, Trey de onun gömleğini ve sütyenini çıkarmaya çalışıyordu. Reagan çırlıçıplak kalınca, Trey onun bir göğsüne masaj yaparken diğerini emmek için başını eğdi. Ethan ise kalçalarına giden ateşten yolu dışıyarak kat etti.

Reagan bir eliyle Ethan'ın, diğeriyle de Trey'in saçlarını okşarken, "Trey sana bakire olduğunu söylemiş miydi?" diye sordu.

Ethan başını kaldırdı ve kahkahayı patlattı. "Bugün gerçeğin tam tersini söylediğimiz gün mü?"

"Daha önce hiç prezervatifsiz seks yapmamış."

Ethan, Trey'e acıyarak baktı. "*Bakiresin. İzin ver de Reagan'ın senin için hazırlayayım.*"

Ethan, Reagan'ın kalçalarının arasını emmek için başını eğerken, Trey onun kafasının arkasına hafifçe vurdu. Reagan'ın başı hâlâ biraz dönüyordu, bu yüzden gözlerini kapattı ve göğüslerindeki Trey'e ve aşağıdaki Ethan'a odaklandı. Ethan başını kaldırdı.

"Buraya gel, Trey." Ethan kenara çekildi ve Trey'in, Reagan'ın bacaklarının arasında pozisyonunu alabilmesi için bir kolunu onun beline doladı. "*Seni Reagan'ın içine yerleştirmek istiyorum. Yapabilir miyim?*"

Reagan başını kaldırdı ve vücudundan aşağıya bakarak, Ethan'ın Trey'in aletini ellerine almasını seyretti. Ethan penisi içine yerleştirdi Reagan, Trey'in aletini gözden kaybetti, ama içinde hissetti. Trey. İçindeydi.

Trey daha derine inerken, "Oh," diye inledi. Karnı Reagan'ın karnını titretiyordu.

Ethan, Trey'in poposuna vurdu. "Ona sahip ol, Trey." Ethan yatakta Reagan'ın yanına yattı ve Trey, Reagan'a derin ve ritmik hareketlerle sahip olurken ikisi de Trey'e baktı. Trey'in gözleri kapalıydı. Ağzı ise heyecanla iç çekerken açılmıştı.

Reagan bir eliyle Trey'in sırtına dokundu. Trey'in gidip gelmelerine yardımcı olmak için kalçasını salladı. "*Bize bak, Trey.*"

Trey'in gözleri titreyerek açıldı ve o muhteşem yüzündeki kendinden geçme ve aşk ifadesiyle Reagan'a baktı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu Reagan.

"Çok güzel. Çok güzel," diye fısıldadı Trey. "Kendimi sana sakladığım için çok memnunum, Reagan." Trey, Reagan'ı öpmek için başını eğmeden önce sırtı ve Reagan'a göz kırptı. Geri çekilerek Reagan'a baktı. Reagan, Trey'in vücudunda ve bakışlarında kaybolmuştu. "Seni seviyorum," dedi Trey.

Reagan'ın yanında başını onun omzuna koyarak yatan Ethan'ı öpebilmek için hareket etti. Ethan'ın dudaklarına karşı, "Seni seviyorum," diye fısıldadı.

Trey ikisine de bakabilmek için geri çekildi. Düzenli hareketleri daha da hızlanmıştı. Reagan'ın aldığı zevk Trey'in acelesiyle birleşince, Reagan'ın sırtı gerilerek yataktan kalktı.

"İçine boşalabilir miyim, Reagan?"

"Evet."

Trey daha derine girip rahatlayarak titrerken Reagan'ın omuzlarına tutundu. Ağzı açıldı ve bakışları Reagan'dan, Ethan'a ve tekrar Reagan'a kayarken yüzü mutlulukla eğildi. Vücudu gevşedi ve yüzünü Reagan'ın boynuna gömdü. "Bunu tekrar yapmak istiyorum," dedi.

"Ben sıramı savmadan olmaz," dedi Ethan.

Trey dışarı çıktı ve Reagan'ın diğer tarafına yuvarlandı. Ethan, Reagan'ın bacaklarının arasındaki yerini aldı. Tek bir hareketle Reagan'ın derinliklerine girdi.

"Kahretsin, çok ıslak," dedi Ethan.

"O ıslaklığın birazı benim," dedi Trey sırtarak.

Ethan ürperdi. "Bunun beni ne kadar tahrik ettiğini anlatamam. Öp beni, Trey." Trey, Ethan'ı öptü. Ethan, Reagan'ın içine daha sert ve daha hızlı girip çıkmaya başladı. "İzin ver de Reagan'ın sıvılarını üzerinden temizleyeyim."

Trey, Reagan'a dönerek, "Sanırım bundan hoşlanıyor," dedi.

"Tanrım, Reagan çok harikasin," diye bağırdı Ethan. Trey, Ethan yana eğilerek Reagan'ın sıvılarını onun sarkan aletinden yalayabilsin diye yatakta doğruldu. Ethan yalarken halinden memnun sesler çıkartıyordu. Trey'in tekrar sertleşmesi çok uzun sürmedi.

Ethan, Trey'in yanına yuvarlandı ve Reagan'ı da beraberinde sürükledi. "Buraya gel ve benimle birlikte onun içine gir, Trey."

"Ne?" dedi Reagan.

"Reagan, çok ıslaksın. Buna bayılacaksın."

Ethan aletini dışarı çektiğinde Trey, Reagan'ın arkasına geçti. Ethan'ın da yerini alması için aletini dışarı çekmeden önce birkaç defa Reagan'ın içine girdi ve çıktı. Reagan, vücudu rahatlayıp çığlık atarken Ethan'ın omuzlarına yapıştı. Reagan tam olarak ne yaptıklarını anlamamıştı. Buna devam ettikleri sürece umurunda da değildi. Sevgililerinin elleri birbirlerinin aletlerinin üzerinde çalışıyordu. İkisi de Reagan'ın içine girmeden önce gidip geliyor, dışarı çıkıyor ve tekrar tekrar aynı şeyleri yapıyorlardı. Ardından, haber bile vermeden ikisi de Reagan'ın içine girdi. İki alet de Reagan'ın sırlıslık kadınlığının içinde, birbirine karşı çalışıyordu. Birlikte ve karşılıklı girip çıkıyorlardı. Reagan'ın kadınlığı en başta daptardı, ama vücudu buna hemen alıştı.

"Kahretsin, bu harika," diye gürledi Ethan.

"Yeni favori pozisyonum bu," diye inledi Trey.

Reagan tekrar boşalırken çığlık attı.

"Reagan? İyi misin, tatlım?" diye sordu Ethan. Kalçaları, kendini Reagan'ın içinde daha derinlere ittirirken ve aletini Reagan'ın içine sert ve yoğun bir şekilde girip çıkan Trey'in aletine sürterken Reagan'ın kalçalarına vuruyordu.

"Oh, evet," diye çığlık attı Reagan. "İyiden daha iyiyim. Sakın durmayın. Sakın durmayın."

"Boşalacağım," dedi Ethan.

Nefes nefese bir halde, "Ben de. Ben de," diye bağırды Trey.

Reagan, boşalmayı kesebileceğini hiç zannetmiyordu. Kendini tavanda yüzüyormuş gibi hissediyordu.

Ethan, vücudu kaskatı kesilirken haykırdı. "Bana sürtmeye devam et, Trey. Sakın durma."

Ethan tamamen hareketsiz dururken, Trey gidip gelmeye devam etmek için mücadele etti. Trey de sonunda kaskatı

kesilince, "Boşaldığını hissedebiliyorum, Trey," diye fısıldadı Ethan. Gözleri büyük bir mutlulukla kapandı.

Sonrasında, uzunca bir süre öylece yattılar. Hiçbiri, bir diğ^{er}inin kalkmasına izin vermiyordu. Reagan daha önce hiç bu kadar büyük bir şeyin parçası olduğunu hissetmemişti. Ama sevdiği bu iki adamın onun bir parçası olması gibi, o da ikisinin bir parçasıydı. Birbirlerinin bir parçasıydılar. Diğer ikisi olmadan, hiçbirisi bütün değildi.

37. Bölüm

Birkaç gün sonra Trey turne otobüsünün koridorunda durmuş, Brian'ın banyo aynasının karşısında gözlerine kalem çekmesini izliyordu. Brian, San Francisco'da Trey'in kalbini kırdığından beri konuşmamışlardı. Trey, ona bir şey söylemesi gerektiğini hissetti. Ne söyleyeceğinden emin değildi. Aralarındaki her şey daha bitmemişti. İçi rahat değildi. Daha önce Brian'm etrafındayken hiç böyle hissetmemişti ve bundan kurtulması gerekiyordu. Bu Trey'in mutluluğuyla ilgiliydi. Ve şüphesiz ki bu akşam yapacakları müziği etkileyecekti. San Fransisco'daki konserleri kısa ve özdü. Aralarındaki müzik alış veriş bütünü gece boyunca eksik ilerlemişti. Trey'in bunu düzeltmesi gerekiyordu.

Brian aynadan Trey'in ona baktığını gördü ve sırtarak, "Fotoğrafımı çek, hatıra olarak saklarsın," dedi.

Trey kahkaha attı. Bu Trey'in, Brian ile tanıştığı beşinci sınıftan beri en sevdiği laftı. İşlerin karmaşıklaşmasından çok öncesine aitti. O kadar basit bir arkadaşlığa geri dönebilirler miydi? Trey bundan emin değildi, ama denemek zorundaydı.

"Malcolm nasıl?" diye sordu. Başlangıç olarak küçük bir konuşma. Bu Trey'e daha zor kelimeleri dile getirmek için cesaret verecekti.

"Sanırım iyi. Bugün Myrna ile hiç konuşmadım."

Trey kaşlarını çatı. Bu Myrna'mın yapacağı bir şey gibi durmuyordu. Her şeyin yolunda olduğunu umut etti. Myrna, Brian'm endişelenmemesi için ondan bir şey gizlemezdi, değil mi? Elbette gizlerdi. "Myrna'yı aradın mı?"

"Evet, bana mesaj gönderip bütün gününün dolu olduğunu ve akşama kadar konuşacak vakti olmadığını söyledi."

"Yani iyi miymiş?"

Brian gülümsedi. "O iyi. Jessica bana Myrna'yı biraz rahat bırakmam gerektiğini söyledi ve beni rahatlatmak için Malcolm'ın araba koltuğundaki bir fotoğrafını gönderdi. Sanırım günlük işleri hallediyorlar."

Trey kahkaha attı. "Bir an için, artık rahatlamayı öğrendiğini düşünmüştüm."

Brian aynada yeniden Trey ile göz göze geldi. "Beni ne kadar zamandır tanıyorsun, Trey?"

"On sekiz senedir." Trey gözlerini kapadı. Bunun söylenmesi gerekeni söyleyebilmesi için ona cesaret vereceğini umut ediyordu. "Seni affediyorum."

"Beni tanıdığın için mi?"

"Hayır, kalbimi kırdığın için. Aslında, buna ihtiyacım vardı."

Brian, Trey'in omzuna dokundu ve Trey gözlerini açtı. Brian'ın koyu kahverengi gözlerine baktı ve aralarındaki bağın hâlâ orada olduğunu görünce şaşırdı. Farklı hissediyordu. Daha önceleri Brian'a baktığında hissettiği korkunç sızı ve hasret hissi artık yoktu, ama iki insan arasında oluşan yakınlık hâlâ oradaydı. Trey o kadar rahatlamıştı ki, gözleri doldu. Brian parmağını Trey'in gömleğine takarak onu hafifçe sarstı.

"Eğer ağlamaya başlarsan, sana bir tane patlatırım," dedi. "Göz makyajımı daha yeni yaptım ve tekrar yapmak istemiyorum."

Trey kahkaha attı. "Ağlamayacağım. Devam edebildiğimize sevindim. Arkadaşlığımızı mahvetmiş olabileceğimi düşünmüştüm."

Eli gevşeyen Brian, Trey'in kolunu sıvazladı. "Seni mutlu ediyor mu?"

"Reagan mı?" Trey gülümsedi. "Evet. Onu seviyorum. Ve Ethan'ı da seviyorum."

Brian başını salladı. "Öyleyse sorun yok." Brian, Trey'in omzuna hafifçe vurdu ve ona sürtünerek yanından geçti. "Yürüyüşe çıkıyorum." Telefonu bipleledi ve mesajı okumak için duraksadı.

"Myrna mı?" diye sordu Trey.

"Evet. 'Tatlım, eve döndük,' yazmış. Sanırım bu işlerini hallettikleri ve onu arayabileceğim anlamına geliyor."

Trey, koltuğun yanındaki geniş çerçeveli pencereden park alanında neler olup bittiğine bakarken, dışarıdan gürültülü bir korna sesi geldi. Brian karısının telefon numarasını tuşladı. Dışarıda daha önce hiç görmediği kocaman bir karavan vardı ve otobüsün hemen yanına park etti. Trey, karavanın şoförünün kim olduğunu gördüğünde Brian'ı gömleğinden yakaladı ve onu pencereye doğru çekti.

"Hey, tatlım." Trey, Myrna'nın sesini Brian'ın telefonundan duyuyordu. "Sana bir sürprizim var."

"O karavanda ne yapıyorsun?" diye sordu Brian.

"Düşündüm de, sen eve gelemediğine göre, benim evi sana getirmem daha mantıklı."

"Ne?"

"Gel de bir bak."

Reagan ile Ethan dar koridorun sonundaki yatak odasından çıkmış neler olduğuna bakarken Trey, Brian'ı otobüsün önüne çekti.

"Neler oluyor?" diye sordu Reagan.

Trey, "Myrna burada," dedi ve Brian'ı basamaklardan aşağıya çekti.

Brian nihayet kendi başına hareket edebilmeye başlamıştı. Myrna ile karavanın basamaklarında buluştu ve karısını

kollarına aldı. Myrna, Brian'ın yüzünü iki eliyle avuçladı. "Şaşırdın mı?"

"Gerçekten neler olduğunu anlamıyorum."

"İçeri gel de sana göstereyim."

Myrna, Brian'ın elinden tuttu ve onu karavanın içine götürdü. Trey, onları takip etti, merakı gittikçe artıyordu. Şoför koltuklarından biri boştu ancak diğerinde, kucağında siyah bir kediyle Aggie oturuyordu. Aggie gülümseyerek el salladı.

"Aggie, korselerinin ticaretini yapmak için gezici dükkân işine başlıyor," dedi Myrna. "Korselerini konserlerin çıkışındaki tezgâhlarda satacak."

"Kendimi tekrar Jace'in hayatına bağımlı hale getirdim," dedi Aggie. "Sanırım bunu yapmaktan vazgeçemiyorum."

"Jace turnede bizimle birlikte olmanıza çok sevinecek," dedi Trey. "Şey, yani Jace ne kadar sevinçli olabilirse artık."

"Malcolm nerede?" diye sordu Brian.

"Jessica çocuk odasında onun altını değiştiriyor," dedi Myrna.

"Jessica da mı burada?" diye sordu Brian.

"Kendi bebeği olana kadar, Malcolm'ın dadılığını yapmaya karar verdi." Myrna gülümsedi. "Sekiz buçuk ay sonra kendi bebeği olacak."

Brian'ın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sed biliyor mu?"

"Jessica bile daha dün öğrendi. Sed'e yüz yüze konuşmak istiyor. O yüzden çeneni kapalı tut."

Brian, Aggie'nin olduğu tarafa el sallayarak, "Sed aklını kaçırarak. Yani üçünüz de turne boyunca bizi mi takip edeceksiniz?" diye sordu.

"Dördümüz. Oğlunu unutma."

"Myrna, bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim," dedi Brian. "Malcolm'ın hayatında düzene ihtiyacı var. Yollarda

geçen hayat düzenli değil. Malcolm'ın bunu yaşamasını istemiyorum."

Myrna başını salladı. "Malcolm'ın ihtiyacı olan şey, babası. Ve benim de kocama ihtiyacım var. Bu bizim evimiz olacak, Brian. Hareket ediyor olması, Malcolm için düzenli bir çevre olmayacağı anlamına gelmiyor. Hem, park ettiğimiz zaman yazabilirim."

"Ve ben de dikebilirim," dedi Aggie.

"Ve Malcolm da oynayabilir ve babasıyla birlikte büyüebilir," dedi Myrna.

"Fransa'da bir ev bakıp durdum. Pasaportumu çoktan si-pariş ettim. Orada da seni takip edeceğiz."

"Ya Güney Amerika? Avustralya? Asya'da ne olacak?"

"Mümkün olduğunca birlikte olmanın yollarını bulacağız. Eğer seni tanımasam, bizi burada istemediğini söylerdim, Brian," dedi Myrna.

"Bu mümkün olmayan bir hayal kadar güzel görünüyor."

"Bence mükemmel bir çözüm," dedi Trey. "Myrna, çok zekisin."

"Teşekkürler, Trey." Myrna, Trey'in kolunu sıktı ve gerçekten ilk defa ona baktı. Gülümsedi. "Mutlu görünüyorsun, tatlım. Kirazlı pastanı daha yeni mi yedin?"

"Trey âşık," dedi Brian ve gözlerini devirdi.

"Reagan'a mı?" diye sordu Myrna. İstekli bir halde başını sallarken gözleri ve gülümsemesi kocaman oldu.

"Ve Ethan adında bir adama," diye ekledi Brian. "Daha sonra kitabın için onunla röportaj yapmak isteyebilirsin." Brian, Myrna'nın elinden tuttu ve karavanın içinde ilerledi. Trey de onları takip etti. Arka tarafta birkaç oda vardı. Ufak banyoya, içinde yakın zamanda kırılacağı garanti olan kocaman bir yatak bulunan yatak odasına ve bu odaya eklenmiş küçük çocuk odasına baktı. Bu oda, içindeki beşik ve bebeğin

altını değiştirme masasıyla biraz sıkıştıktı ama çirkin değildi. Sıradan bir çocuk odası renkleriyle, müzik enstrümanları resimleriyle, arabalarla ve dolgu oyuncak hayvanlarla dekore edilmişti. Jessica, Malcolm'm midesini ahududularla doldurmakla uğraşıyor, Malcolm ise sevinçle ayaklarını sallıyordu. Jessica bir grup insanın kapıda onları izlediğini görünce kafasını kaldırdı.

"İşte, baba da geldi," dedi. Malcolm'ı masadan kaldırarak, onu ne zaman kucağına alsaydı yüzünde o harikulade görüntü beliren Brian'a verdi.

Brian, Malcolm'a, "Annen bir dahi," dedi. "Yaptığım en akıllıca şey, o kadınla evlenmekti."

Malcolm da onunla aynı fikirde olduğunu mırıltılarak belirtti.

Otobüsün basamaklarından biri çıktı. Trey arkasını döndü ve Aggie'yi kendine çekip kollarına almadan önce Jace'in suratındaki saf mutluluğu gördü. "Ne kadar kalacaksın?"

"Sonsuza kadar."

Trey, Jace'i tanıdığı onca yıldan beri, onun böyle kocaman gülümsediğini asla görmemişti. Jace, Aggie'yi hiç durmayı düşünmüyormuş gibi öptü. Bu adam asla çok konuşmazdı, ama nedense konuşmaya da pek ihtiyaç duymuyordu. Jace'in kedisi Brownie onun bacaklarına sürtündü ve dikkat çekmek için miyavladı.

"Aggie, Jace'in onun çok yapışkan bir kadın olduğunu düşüneneğinden endişelendi," diye fısıldadı Jessica.

"Bence şu an yapışkan olan kişi Jace'in kendisi," dedi Trey.

Sed merdivenlerde göründü. Karavan genişti ama yedi yetişkin, bir bebek ve bir kedi için yeterli yer yoktu. Reagan ve Ethan, Sed'in arkasındaydı ve onların arkasında da Eric ve Rebekah duruyordu. Kesinlikle dört kişiye daha yer yoktu. Trey ön kapıya doğru gitmeye başladı. Bu düzenleme Brian'ı

mutlu etmişti. Bu çok iyiydi çünkü Trey, Brian'ın durmadan üzüntülü olmasından şikâyet eden tek kişinin kendisi olmadığını biliyordu.

"Hepiniz otuz dakika sonra sahnede olmalısınız," diye anons etti Rebekah. O anda Malcolm'ı gördü ve sorumluluk duygusuyla doldu. "Oh, bu küçük şey bir harika, öyle değil mi?" Eric onu durduramadan, koridorda yürümeye devam etti. Malcolm'ın yüzüne yaklaşıncaya ona komiklik yaptı. Bebeğin gözleri ışıldadı ve Rebekah'ın kızıl renkli saçlarını avuçladı. Rebekah'ın saçlarındaki sıkıcı sarı renk tonlarını görmezden geldi. "Bence, bundan bir tane edinmemizin tam zamanı, Eric," dedi Rebekah.

"Turneden dönünce evlat edinme işlerine başlarız," diye söz verdi Eric ve bir elini korumacı bir içgüdüyle Rebekah'ın sırtına koydu.

Sed, Jessica'yı kollarının arasında tutuyordu. "Keşke şimdi baş başa kalabilmek için daha fazla vaktimiz olsaydı," dedi. "Bir sonraki bebek yapma denememizi bu geceye kadar bekletmemiz gerekecek."

"Bence bu hiç de gerekli değil," dedi Jessica kısıp bir ses tonuyla.

Trey bir kahkaha patlattı. İkisi de birbirlerini bile bile çileden çıkarıyorlardı. Ve ikisi de bunun her dakikasından keyif alıyordu.

Sed'in yüzü asıldı. "Fikrini falan değiştirmedin, değil mi?"

Jessica, Sed'e kaşlarını çatı. "Umarım böyle bir şey olmaz. Çünkü hamileyim." Jessica o sinirli halini kaybetti ve Sed'in ne tepki vereceğini beklerken sırttı.

Sed'in, Jessica'nın sözlerini fark etmesi biraz zaman aldı, çünkü görünüşe göre onun tamamen farklı bir şey söylemesini bekliyordu. Sonunda sözler kafasına dank ettiğinde gözleri

parladı. Trey o anda Sed'in gamzelerinin neredeyse içeriye doğru patlayacağını sandı.

"Ciddi misin?" dedi Sed. "Hamile misin?"

Jessica başını eğerek Sed'e gülümsedi. "Sedric Lionheart, baba olacaksın. Daha mutlu olamazdım."

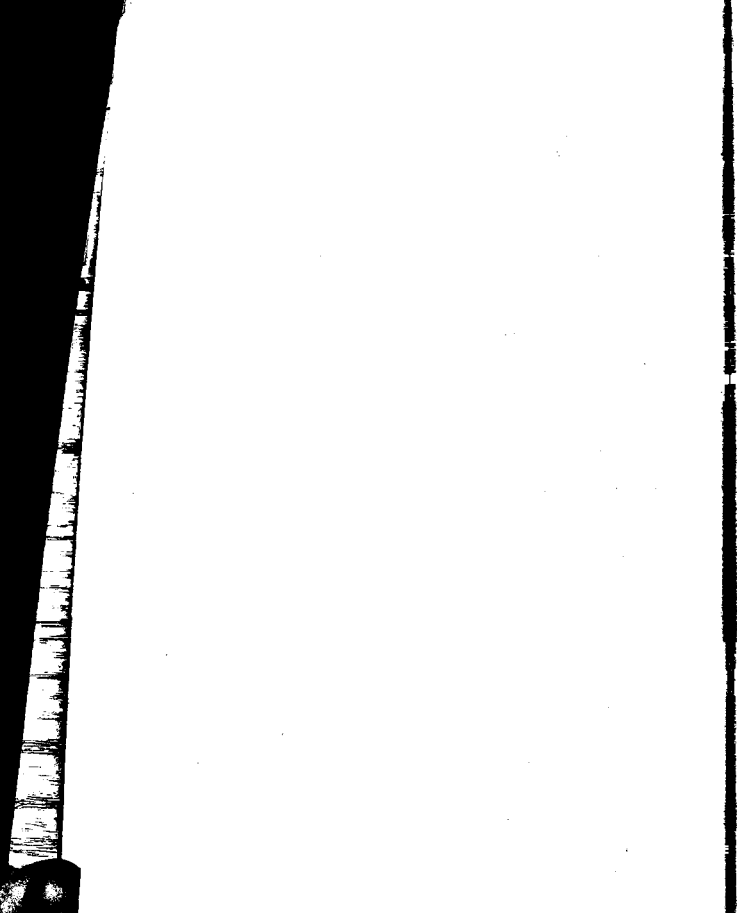
"Siktir, bu harika!" diye bağırdı Sed ve daire çizerek Jessica'nın etrafında dönmeye başladı.

Sed dönmeyi kesince Eric onun kafasına vurdu. "Malcolm'ın etrafındayken laflarına dikkat et."

Trey, Reagan ve Ethan'ın arasına sıkıştı ve kollarını ikisine doladı. "Sanırım artık bütün ekip burada."

Reagan, Trey'in gülümseyen dudaklarını öperken, "Kocaman, büyük bir aile," diye mırıldandı. Ethan dudaklarını Trey'in alnına sürttü ve ikisine sarıldı. Sarılışı o kadar güçlüydü ki, ikisini de yerden birkaç santim havaya kaldırdı.

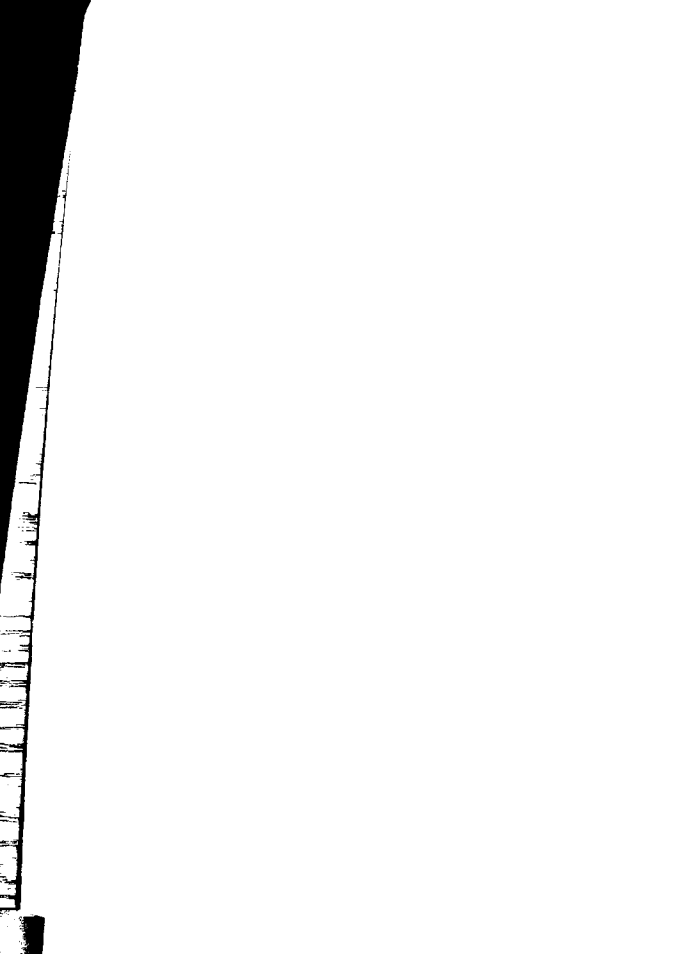
Günahkârlar her zaman bir aile olmuşlardı ve hâlâ öylediler. Sadece artık daha az bira tüketen, ama daha fazla aşk ile dolu, kocaman bir aile olmuşlardı. Hepsi buydu.

Teşekkür

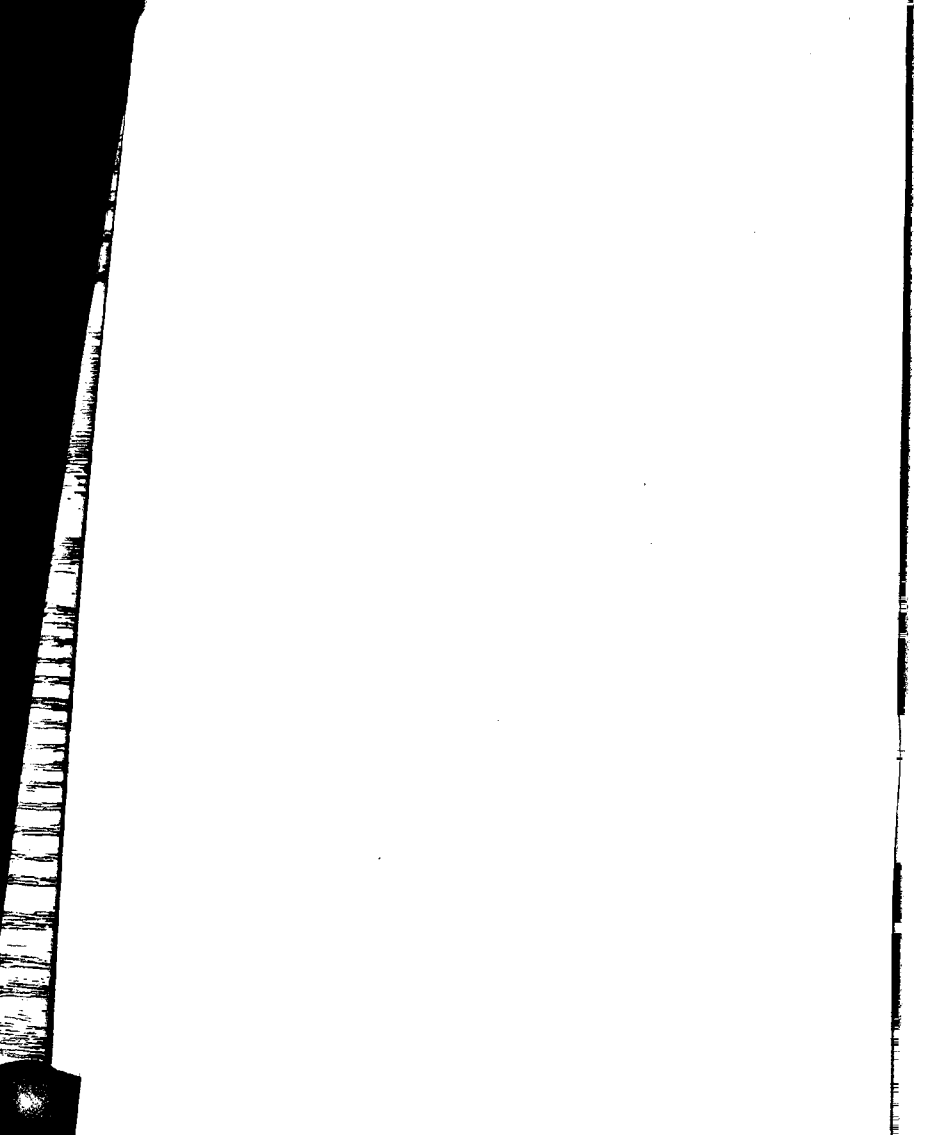
Aileme, arkadaşlarıma ve hayranlarıma, yazmak zorlaştığında beni teşvik ettikleri için teşekkür etmek isterim. Bende daima büyük bir hayranlık uyandıran rock ve metal müzisyenlerine teşekkür ederim. Ayrıca, bu kitabın okuyucuların karşısına çıkması için bana sonsuz yardımları dokunan Sourcebook ekibine şükranlarımı iletiyorum.

Yazar Hakkında

Doğduğundan itibaren rock müzikle büyüyen Olivia Cunningham, rock müzikle ilk buluşması olan Sytx konserine altı yaşındayken gitti ve canlı müziğe hayran kaldı. Olivia, sevdiği bir grubun konserine gitmek için binlerce kilometre yol kat etmesiyle ünlüdür. Gençlik yıllarında ikinci aşkı olan romantik edebiyat türünü keşfettikten sonra, erotik aşk romanlarını okumaya ve daha sonra kendi romanlarını yazmaya başladı. Olivia Cunning şu anda Nebraska'da yaşamaktadır.

GÜNAHKÂRLAR TURNEDE SERİSİNE ÖVGÜLER...

"Kimya neredeyse elle tutulabilir seviyede ve aralarındaki cinselliğin ateşi sayfalardan taşıyor... Cuning'in kitabını elimden bırakamadım."

— *Love Romance Passion*

"Dumanı tüten, ateşli ve fantastik hikâye sınırları zorluyor. Okurken dizlerimin bağının çözülmesine neden oldu. Gerçekten!!!"

— *Seriously Reviewed*

"Okurlar karakterlere âşık olacaklar, kavurucu aşk sahneleri ve tutkulu kavgaları okurken çok eğlenecekler."

— *RT Book Reviews*

"Seksleri ve aşkları inanılmaz. Her rock'çının kalbimde bir yeri oldu... Harika bir kitap."

— *Night Owl Romance*

"Cayır Cayır yakan seks, uyuşturucu ve rock and roll... Kesinlikle mükemmel!"

— *Fresh Fiction*

"Duygusal açıdan dokunaklı, komik ve ayak parmaklarınızın kıvrılmasına neden olacak kadar ateşli!... Baştan sona duraksamadan okunacak eğlenceli bir kitap."

— *Book Lover's Inc.*

"Bu rock'çılar aklımdan çıkaramadım. Diğer grup üyelerinin de kitaplarını okumak için sabırsızlanıyorum."

— *A Buckeye Girl Reads*

"Olivia Cuning, mükemmel bir erotik aşk hikâyesi yaratmış. Şaşılacak derecede ateşli."

— *About Happy Book*

"Dumanı üstünde tütüyor... Ateşli ve espirili."

— *BookLoons.com*